

ປຶ້ມຄູ່ມື

~ ສຳຫລັບ ~

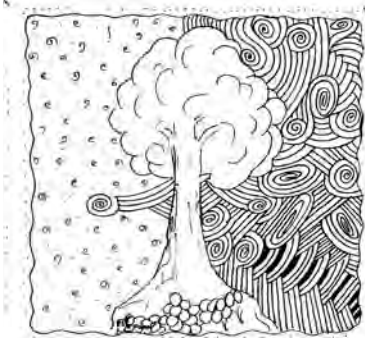
ກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

ທາງອອກເພື່ອການດຳລົງຊີວິດທີ່ຍືນຍາວ

ພັດທະນາໂດຍ IDEP Foundation ກັບ PERMATIL ແລະ GreenHand

ຈັດພິມໂດຍ ສວນພຶກສາຊາດຜາຕັດແກ້ - ຫລວງພະບາງ - 2019

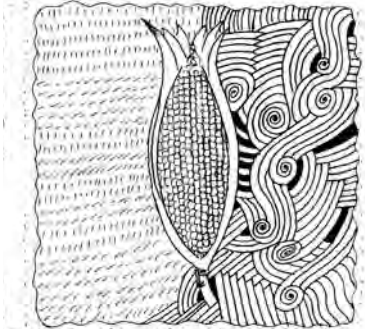

ຂຽນໂດຍ

Lachlan McKenzie with Petra Schneider

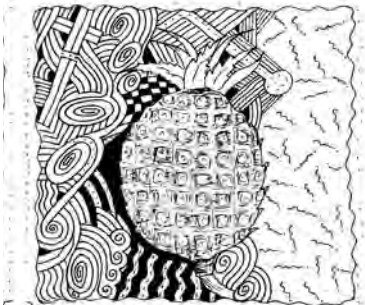
ຜູ້ຊ່ວຍຂຽນ

Steve Cran, Gove DePuy

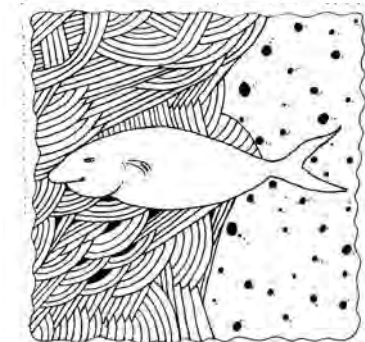
ຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ຂຽນ

IDEP Foundation, Permatil, all of the contributors of the Resource Book, and IDEP and the GreenHand Field School's Permaculture project participants and partners. Permatil, Bali Permaculture Project and the GreenHand Field School's Permaculture project participants and partners, Yudi Suanda, Lachlan McKenzie, Lakota Moira, Made Chakra, Dessy Haryanti, Nita Noor, Sherry Kasman Entus, Purnawan Budisetia, Misbahhudin, Gede Sugiarta, Made Suyasa, I Gusti Raka Panji Tisna, Roberto Hutabarat, Petra Schneider, Courtney Stephen, Kadek Lisa, Dewi Surtikanti

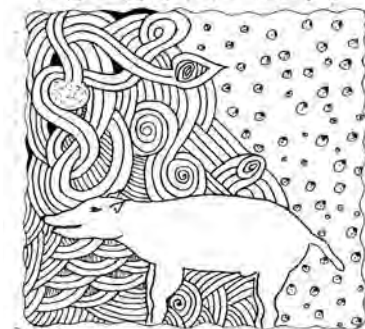
ຜູ້ແຕ້ມຮູບ

Arte Moris Art School, Simao "Mong" Cardoso Periera, Gibrael "Aziby" Dias Soares Caroch, Edson Arintes Da Costa Carminha, Grinaldo Gilmarodep Fernandes, Jose "Osme" Fortunato Gonzalves, Jose "Tony" de Jesus Amaral, Leo Marcal, Ozorio "Azo" Jeronimo, Kathryn "Cipi" Morgan, Lachlan McKenzie, Rappy, Robi Supriyanto & the Spiritual Junkies.

ຜູ້ອອກແບບຕົ້ນສະບັບ

Petra Schneider, Lakota Moira, Courtney Stephens, Dewi Surtikanti

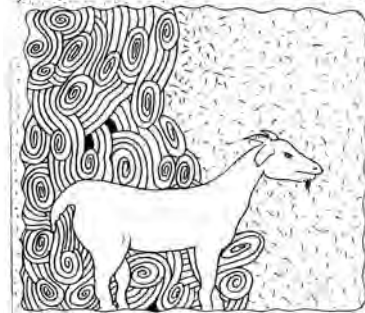

ຄຳນຳສະບັບເປັນພາສາລາວໂດຍ

Biba Vilayleck & Kongngern Sengdee ສຳລັບການແຕ້ມຮູບຫນ້າປຶກ

ຜູ້ແປ ແລະ ຜູ້ກວດແກ້ພາສາລາວ

Centerlink, Syphan Bounthongsy, Veo Dalavong, Sith Nitaphone, Khamphart Thongchan

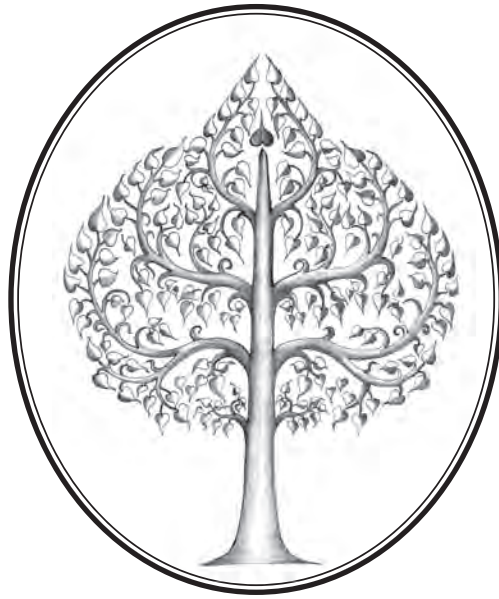

ອອກແບບປຶ້ມ ແລະ ກວດແກ້ພາສາລາວ

Centerlink, Rik Gadella, Sith Nitaphone

ຈັດພິມເປັນພາສາລາວ

© Pha Tad Ke Botanical Garden, 2019 - www.pha-tad-ke.com

ປື້ມຄູ່ມື

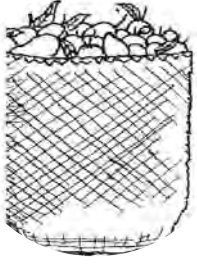
~ ສໍາຫລັບ ~

ກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ

ທາງອອກເພື່ອການດໍາລົງຊີວິດທີ່ຍືນຍາວ

ແປລາວ ແລະ ຈັດພິມ ໂດຍ ສວນພຶກສາຊາດຜາຕັດແກ້, 2018 • www.pha-tad-ke.com

ຕົ້ນແບບການພັດທະນາ ໂດຍ • www.idepfoundation.org

ຄຳນຳ

ຈຸດປະສົງຂອງຄູ່ມືເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນເພື່ອສະເໜີດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ເຕັກນິກວິທີການໃນການພື້ນຟູສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍັງຍືນເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຍືນຍົງຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ.

ກະສິກຳແບບຍືນຍົງສາມາດເຫັນໄດ້ທາງວິທະຍາສາດ ທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີການລວມຫລາຍອົງປະກອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນວ່າ ຄວາມຮູ້ທາງລະບົບນິເວດ (ຂະບວນການທາງທຳມະຊາດ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ) ຄວາມສາມາດຂອງຄົນໃນການອອກແບບການຜະລິດ ເຊັ່ນ ການກະສິກຳ ແລະ ການລ້ຽງສັດ ໂດຍໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເວັດທະນະທຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວກະສິກຳແບບຍືນຍົງໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການກະສິກຳແບບຍາວນານ ແລະ ການລ້ຽງສັດແບບປົກປ້ອງສະພາບແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳແບບຖາວອນ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການຮັກສາ ການສະໜັບສະໜູນ ການເຮັດວຽກ, ວັດທະນະທຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

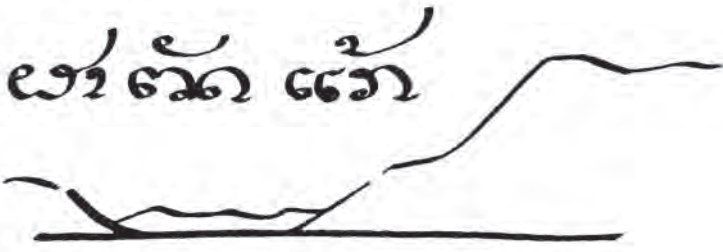
ກະສິກຳແບບຍືນຍົງແມ່ນຕັ້ງຢູ່ບົນພື້ນຖານຈັນຍາບັນໃນການຮັກສາເພື່ອທີ່ດິນ, ຄົນ ແລະ ເພື່ອອະນາຄົດ ເຊິ່ງມັນຈະມີປະໂຫຍດຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈການປະສົມປະສານຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ຄົນກັບ ທຳມະຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຄວາມຈິງກໍຄືການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ. ເຊິ່ງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄຸກຄາມສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ລວມທັງສ້າງມົນລະພິດທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ ລວມທັງຕົວຂອງພວກເຮົາເອງ. ຕົວຢ່າງ ມົນລະພິດຫລື ແຫລ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຖືກທຳລາຍໂດຍສ່ວນໜຶ່ງຄືການເຮັດສວນທີ່ບູກພືດເຊິ່ງດຸ່ງ ແລະ ລະບົບການລ້ຽງສັດໂດຍໃຊ້ສານເຄມີທີ່ອັນຕະລາຍໃນລະຫວ່າງການຜະລິດ.

ພວກເຮົາຫວັງວ່າຄູ່ມືເຫລັ້ມນີ້ຈະເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນແຮງບັນດານໃຈສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ຜູ້ລິເລີ່ມໃນການກ້າວຜ່ານແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງຊຸມຊົນລາວ, ພ້ອມທັງຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສໃນໝູ່ບ້ານ ແລະ ໃນເມືອງໃຫຍ່ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການປັບປຸງນຫລັກການແນວທາງປະຕິບັດເພື່ອຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຄົນຫລຸ້ນຫລັງໃນອະນາຄົດນັ້ນຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດຂອງຄົນເຮົາໃນການເລືອກຢ່າງມີສະຕິໃນການປັບປຸງບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ພວກເຮົາຂໍຂອບໃຈນຳ IDEP, ໃນອິນໂດເນເຊຍ, ທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາແປ ແລະ ນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງພວກເຂົາ ເຊິ່ງມັນຈະເປັນປຶ້ມຄູ່ມືຂອງກະສິກຳແບບຍືນຍົງເຫລັ້ມທຳອິດຢູ່ໃນປະເທດລາວ ແລະ ພວກເຮົາຂໍຂອບໃຈ UNDP ເຊິ່ງຜ່ານໂຄງການ GEF ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຈັດພິມໃນຄັ້ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໄດ້ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການຝຶກອົບຮົມກະສິກຳແບບຍືນຍົງຄັ້ງທຳອິດທີ່ສວນພິກສາຊາດຜາຕັດແກ້ໃນຫລວງພະບາງຢ່າງເປັນໄປໄດ້ດ້ວຍດີ.

ຟາມກະສິກຳແບບຍືນຍົງຂອງສວນພິກສາຊາດຜາຕັດແກ້ ເຊິ່ງວິທີການ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນໃຊ້ຕາມຫລັກການ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້ ຟາມຂອງເຮົາໄດ້ຮັບການອອກແບບໂດຍ ຄຳພາດທອງຈັນ ແລະ Patrick Vibert ເຊິ່ງໄດ້ເລືອກຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງພື້ນຂອງແຕ່ລະກຸ່ມຊົນເຜົ່າໃນການເຮັດກະສິກຳໃນປະເທດລາວ, ທີ່ມີເອກະລັກກຸ່ມຢ່າງຊັດເຈນ ກະລຸນາອ່ານຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຈາກ ບົບາ ວິໄລເລັກ ໃນໜ້າຖັດໄປນີ້.

ທີມງານໃນສວນພິກສາຊາດຜາຕັດແກ້ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າທ່ານຈະມ່ວນຊື່ນໃນການນຳໃຊ້ຄູ່ມືໃຫມ່ເຫລັ້ມນີ້ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ !

**“ຄົນເຮັດໄຮ່, ຄົນໄຕເຮັດນາ”
“ຄົນພູດອຍເຮັດໄຮ່, ຄົນໄຕເຮັດນາ”**

ພູມມິສາດມະນຸດຂອງປະເທດລາວທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ຕອນຕົ້ນຂອງສັດຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ ຍັງຄົງເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ສຳຄັນຂອງຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ບໍລິເວນນັ້ນ. ຈາກແຄມນ້ຳຈົນໄປຮອດເຂດຮາບພຽງ, ເຂດເນີນສູງໃນເຂດພາກເໜືອຂອງລາວ, ປະຊາຊົນຕ່າງໆໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຖາງປ່າເພື່ອປູກໄຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບໄລຍະຍາວຂອງພວກເຂົາ ລວມທັງລູກຫຼານເຂົາເຈົ້າໃນອະນາຄົດເລີຍ. ເວົ້າທົ່ວໄປກໍຄື ເຂດຮາບພຽງແມ່ນເພື່ອເຮັດນາເຂົ້າ (ນາ) ແລະ ພືດເຜົາຕ່າງໆແມ່ນປູກຕາມແຄມນ້ຳ, ກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະດຳເນີນໃນຊ່ວງລະດູເຝົ້າ. ສ່ວນເຂດເນີນສູງ, ເຂດຄ້ອຍຊັນ ແລະ ເປັນພູ ຈະເປັນເຂດການຖາງປ່າ ແລະ ເຜົາປ່າ (ໄຮ່ເລື່ອນລອຍ) ເພື່ອເຮັດໄຮ່ເຂົ້າທີ່ມີຄວາມຍົນແລ້ງສູງ ແລະ ມີພືດເຜົາບາງຊະນິດເຜົາທີ່ສາມາດປູກໄດ້ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງປະເພດອື່ນໆອີກທີ່ນຳມາເພາະປູກໄດ້. ລະຫວ່າງຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຊັດເຈນຂຶ້ນ ພາຍຫລັງເຖິກຳນົດຂຶ້ນໂດຍລັດຖະບານລາວທັງປະຕິວັດໃນປີ 1975 ໃນການແບ່ງກຸ່ມຊົນເຜົ່າໂດຍກຳນົດກຸ່ມຈາກເຂດລຸ່ມ (ລາວລຸ່ມ) ເຂດເທິງ (ລາວເທິງ) ແລະ ເຂດພູສູງ (ລາວສູງ) ເຊິ່ງທັງພືດເອີ້ນວ່າຊາວລາວທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແບ່ງແຍກຕົວຈິງກັນເລີຍແຕ່ລະເຜົ່າ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ຊຸມປີ 1980 ເປັນຕົ້ນມາ ແລະ ຄຽງຄູ່ກັບການສະໜັບສະໜູນອົງປະກອບທາງເຜົ່າພັນຂອງຄົນລາວ ໄດ້ມີການຮຽນຮູ້ໃນການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ໂດຍການເຜົາເພື່ອການປູກພືດ ເຊິ່ງເປັນຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ຄື ການຕັດໄມ້ ແລະ ເຜົາປ່າ ໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດ. ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຈາກການທຳລາຍສະພາບແວດລ້ອມ ໂດຍການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າເຊັ່ນວ່າ ການປູກຢາງພາລາ ຫລື ສວນກ້ວຍເປັນຕົ້ນ.

ໂຄງການລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດຫຼາກຫຼາຍໂຄງການກຳລັງພະຍາຍາມທາງແກ້ໄຂຂັ້ນທາງການທຳລາຍລະບົບນິເວດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ໃນທາງດຽວກັນນັ້ນກໍຄື ການເຮັດກະສິກຳແບບປະຕິຮູບ ຫຼື ການເຮັດກະສິກຳແບບຍືນຍົງ “ກະສິກຳທີ່ເປັນມິດຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ” ເຖິງນັ້ນກໍຈະສາມາດແກ້ໄຂຂັ້ນທາງດັ່ງກ່າວໄດ້ ແຕ່ນອກຈາກການເຮັດກະສິກຳແບບຍືນຍົງແລ້ວ ການອະນຸລັກແບບນີ້ພາຍເຖິງຄຳນຶງເຖິງຄົນເຮົາ ແລະ ທຳມະຊາດໂດຍລວມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມຕ້ອງການ, ຄວາມຝັນ, ລວມທັງສິດສິນ ແລະ ລິດຊາດ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສຳພັດ ແລະ ຮຽນຮູ້ໃນຊ່ວງໄວເດັກຈາກພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົານັ້ນເອງ. ເຊິ່ງພາຍຄວາມວ່າ ການແນະນຳເທັກນິກການເຮັດກະສິກຳແບບໃໝ່ຈະຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບລະບົບທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່ແຕ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບແຮງບັນ

ດານໃຈຈາກພວກເຂົາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງພູມມິສັດ. ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການອະນຸລັກດິນ ແລະ ການພື້ນພູລະບົບນິເວດ ລວມທັງການສ້າງລາຍຮັບທີ່ພົ້ນຄົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາອີກດ້ວຍ.

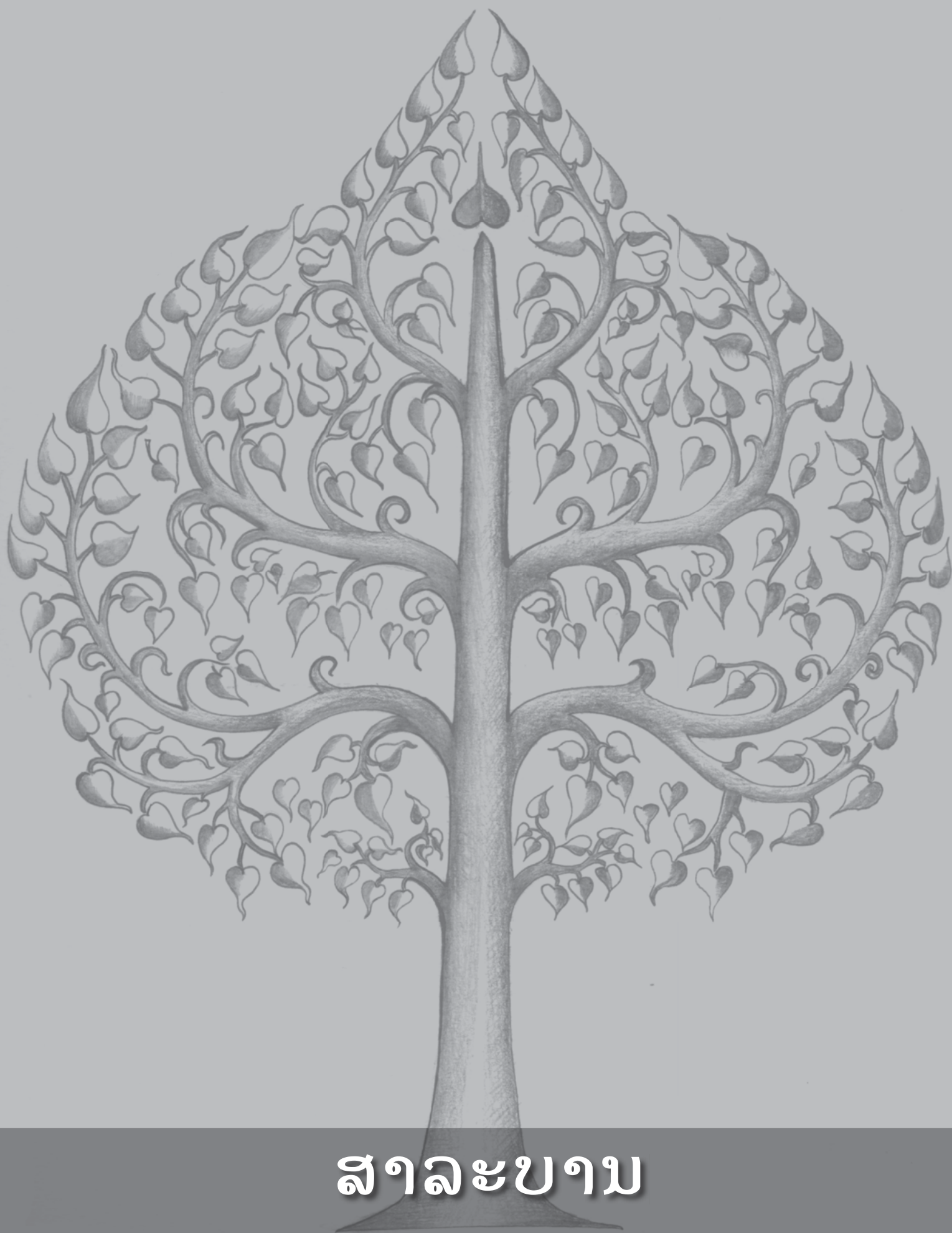
ສ່ວນກະສິກຳແບບຍືນຍົງຂອງພວກເຮົາແມ່ນເປັນສ່ວນຕົ້ນແບບທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີລະບົບລວມສູນກະສິກຳ ໂດຍພາຍໃນສ່ວນຈະມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນ ສະພາບແວດລ້ອມທິດີ, ອາຫານທີ່ປອດສານພິດ, ນ້ຳທີ່ບໍ່ມີໜ້າໜ້າເຈືອຍົນ ແລະ ຢາບົວພະຍາດຕ່າງໆ. ເຊິ່ງຈະລວມເອົາທຸກລະບົບກະສິກຳທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜື່ອກູນເຊິ່ງກັນແລະກັນເປັນລະບົບຕ້ອງໄດ້ເຊັ່ນ: ລະບົບປູກໄຜ່, ລະບົບລ້ຽງສັດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ພາຍໃນສ່ວນຂອງເຮົາຈະນຳສະເໜີ 3 ເຂດ 3 ກຸ່ມຊົນເຜົ່າເຊັ່ນ ເຂດພູສູງ (ດ້ານເທິງຂອງສ່ວນ), ເຂດພູພຽງ (ດ້ານກາງຂອງສ່ວນ) ແລະ ເຂດທ້ອງຟາງ (ດ້ານລຸ່ມຂອງສ່ວນ). ການອອກແບບສ່ວນຕົ້ນແບບນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະພື້ນທີ່, ພືດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮູບແບບກະສິກຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນພື້ນຖານຂອງລະບົບກະສິກຳທີ່ຍືນຍົງແບບຖາວອນ. ເຂດດ້ານເທິງຂອງສ່ວນຕິດກັບປ່າທຳມະຊາດ ເປັນພື້ນທີ່ປ່າຫີນໜາມໜ່ວງຕາມຊ່ອງຫວ່າງເປັນດິນດຳທີ່ອຸດົມສົມບູນ ພົບເຫັນມີພືດປະຈຳຖິ່ນຫຼາຍຊະນິດທີ່ເກີດເອງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນປູກເຊັ່ນ: ຜັກກູດປ່າ, ບໍ່ສາ, ພາກມ່ວງ, ພາກນີ້, ໄມ້ສັກ, ຫັກດຳ ແລະ ພືດຊະນິດອື່ນໆ. ພວກເຮົາໄດ້ບັບປູກພືດທີ່ໂດຍເນັ້ນປູກພືດປ້ອງກັນປ່າຕົ້ນນ້ຳ, ພາກໄມ້ປ່າ, ຜັກປ່າ, ຢາສະພູມໄພ ແລະ ພືດເຜົາທ້ອງຖິ່ນເຂດສູງຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ພາກກູ້, ສົ້ມຝາດ, ພາກກອກ, ຕົ້ນໄຮ່, ກ້ວຍ, ສະຄ່ານ, ກາເຟ, ຜັກກາດ, ຊິງ ແລະ ອື່ນໆ.

ເຂດດ້ານກາງຂອງສ່ວນ ຈະເປັນປ່າເປັນພູທີ່ເປັນດິນດຳປົນທົນການຊິ່ງໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງມັນຈະແໜ້ນ ແລະ ແຫ້ງ. ພົບເຫັນພືດທ້ອງຖິ່ນມີໄມ້ສັກ, ໄມ້ໄຜ່, ຕົ້ນສັງວ ແລະ ອື່ນໆ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ບັບພືດທີ່ປູກພືດເປັນແລວ ໂດຍເນັ້ນປູກພືດບັບປູກດິນ, ພືດເຜົາປ່າ ແລະ ພືດເຜົາພື້ນບ້ານ ປະສົມປະສານກັນເຊັ່ນ: ຜັກອ້ຽມ, ຂ່າ, ມັນຕົ້ນ, ເຂືອງປ່າ, ຜັກເພັຍຟານ, ກວ້ຍ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ ແລະ ອື່ນໆ.

ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢາສູບ ແມ່ນເປັນສັນຍາລັກຈາກຊົນເຜົ່າລາວເທິງ. ເຂດດ້ານລຸ່ມຂອງສ່ວນເປັນພື້ນທີ່ພຽງ ມີຮູບຊົງຍາວຕາມແລວຕີນເປັນພູເປັນດິນແຮງທີ່ອຸດົມສົມບູນເພາະແກ່ການປູກພືດເຜົາ ແລະ ເຮັດນາ. ພື້ນທີ່ນີ້ປະຊາຊົນເຄີຍໃຊ້ປູກຜັກ ແລະ ເຮັດນາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງພົບເຫັນພືດທ້ອງຖິ່ນທີ່ປະຊາຊົນປູກຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ພາກຂາມ, ພາກມ່ວງ, ພາກພູກ ແລະ ຂ່າ. ພວກເຮົາໄດ້ບັບປູກພືດທີ່ໂດຍແບ່ງອອກເປັນ 2 ເຂດຄື: ເຂດປູກພືດເຜົາ ຈະເຮັດເປັນໜານຕາມລວງຍາວຂອງພື້ນທີ່ ໂດຍມີໜານທີ່ປູກພືດແບບປະສົມປະສານສະຫຼັບກັບໜານທີ່ປູກພືດພູມວຽນ, ພືດເຜົາທີ່ປູກມີ ຜັກກາດ, ຜັກຊິງ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ຜັກບົວ, ຜັກຫອມ, ພືດສຳລັບດົງດູດແມງໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ. ເຂດທີ່ 2 ແມ່ນພື້ນທີ່ນ້ຳ ແລະ ແຄມໜອງ ຈະເນັ້ນປູກພືດມັກນ້ຳ ແລະ ບຳບັດນ້ຳເສຍເຊັ່ນ: ເຂົ້ານາ, ຜັກແພວ, ຜັກກ້ານຈອງ, ຜັກຫອກ, ໃບເຕີຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ສາລະບານ

ສາລະບານ

ໂມດູນ 1. ກະສິກຳແບບຍືນຍົງແມ່ນຫຍັງ? 13

ການກະສິກຳແບບຍືນຍົງສາມາດໃຫ້ນິຍາມໄດ້ດັ່ງນີ້:	15
ຈັນຍາບັນຂອງການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ	16
ຫຼັກການຂອງການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ	18
ຄວາມງາມ	20

ພາກທີ 2. ຮູບແບບຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ການອອກແບບລະບົບກະສິກຳແບບຍືນຍົງ 21

ຮູບແບບ:	23
ການເພີ່ມຜົນຜະລິດ	25
ວິທີການອອກແບບ	27
ແນວທາງໃນການອອກແບບ	28
1. ແຜນທີ່	28
2. ການວິເຄາະອົງປະກອບ	31
3. ຂອບເຂດໃນພື້ນທີ່	33
4. ການແບ່ງສ່ວນ	40
5. ການສັງເກດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ:	43

ໂມດູນ 3. ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ 45

ກຽວກັບດິນ:	47
ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນແມ່ນຫຍັງ?	48
ຄວາມສຳຄັນຂອງໜອນໃນດິນ	48
ຜົນປະໂຫຍດຂອງດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ	49
ປະເພດຂອງດິນ:	51
ການປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນ:	51
ຄ່າ pH ຂອງດິນ	53
ເສັ້ນສະແດງຄ່າ pH	53
ການກຳນົດສະພາບຂອງ pH ຂອງດິນ	53
ທາງອອກໃນການສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງໃຫ້ຄ່າ pH ຂອງດິນ	54
ວົງຈອນຂອງສານອາຫານ	56
ການຂາດສານອາຫານ	57
ແຜນການປັບປຸງດິນແບບອິນຊີ	58
ແຫຼ່ງສານອາຫານທຳມະຊາດ	59
EM (ນ້ຳສະກັດຊີວະພາບ)	60
ເຮົາສາມາດເພີ່ມຈຳນວນ EM ໄດ້ແນວໃດ?	60
ນຳໃຊ້ EM ແບບໃດ	60
ຜຸ່ນປົ່ມແບບນ້ຳ	61
ວິທີເຮັດປຸ້ຍນ້ຳ	61
ການນຳໃຊ້ປຸ້ຍນ້ຳ:	63

ຜູ້ນບົ່ມ	64
ການເຮັດຜູ້ນບົ່ມແບບເປັນກອງ	64
ການເຮັດກອງຜູ້ນບົ່ມແບບຍ່ອຍສະຫຼາຍຊ້າ	65
ວິທີໃຊ້ຜູ້ນບົ່ມ	65
ການເຮັດຜູ້ນບົ່ມແບບເປັນກະຕ່າ ແລະ ແບບໜານຜັກ	66
ຊຸມຜູ້ນບົ່ມ	67
ຜູ້ນບົ່ມໃສ່ໂດຍກົງ	67
ນ້ຳຍຸງວປົນນ້ຳ	68
ວິທີເຮັດຟາມຂີ້ກະເດືອນ	68
ການປົກຄຸມໜ້າດິນ	69
ການປົກຄຸມໜ້າດິນແມ່ນຫຍັງ?	69
ປະໂຫຍດຈາກການໃຊ້ການປົກຄຸມໜ້າດິນ	69
ວິທີການປົກຄຸມໜ້າດິນ	70
ພືດຕະກູນຖົ່ວ	71
ພືດຕະກູນຖົ່ວຊະນິດຕ່າງໆ	71
ເຕັກນິກໃນການນຳໃຊ້ພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ	72
ເຕັກນິກໃນການປູກພືດອາຍຸຫຼາຍປີ	73
ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ	74
ບຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນບຸ່ຍຊີວະພາບ	75
ໂມດູນ 4. ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ ແລະ ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້	77
ການປະສົມເກສອນ	79
ການປະສົມເກສອນຂ້າມຕົ້ນ	80
ການນຳເອົາແກ່ນພັນ ແລະ ພືດຊະນິດໃໝ່ມາປູກ	81
ບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ	81
ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ	82
ການຜະລິດແກ່ນພັນທີ່ດີ	82
ການຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາກ່ຽວກັບແມງໄມ້	85
ພາຊະນະສຳລັບເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ	86
ການເກັບຮັກສາພືດສິດ	86
ກຸ່ມເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໃນຊຸມຊົນ	87
ການເຮັດສວນກ້າເບ້ຍໄມ້	91
ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້	91
ການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້	92
ກ່ອງ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸເບ້ຍໄມ້	93
ສ່ວນປະສົມດິນປູກ	94
ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້	96
ການປູກດ້ວຍແກ່ນ	96
ການເກັບເບ້ຍໄມ້	97
ການຂະຫຍາຍພັນພືດ	97
ການບົວລະບັດຮັກສາສວນກ້າ	99
ການປັບສະພາບພືດ	102

ໂມດູນ 5. ສວນຄົວ ແລະ ສວນຂອງຊຸມຊົນ 103

ໂພຊະນາການທີ່ດີ	105
ແຫຼ່ງໂພຊະນາການຈາກສວນຄົວ	105
ການອອກແບບສວນ	107
ທີ່ຕັ້ງຂອງສວນ	107
ການກະກຽມສວນ	109
ການບຳລຸງຮັກສາສວນ	113
ການສະໜອງອາຫານໃຫ້ແກ່ພືດ	113
ການຫົດນໍ້າ	114
ການຄວບຄຸມຫຍ້າຮົກ (ວັດສະພືດ)	115
ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ	116
ວິທີການປູກ	116
ເບ້ຍໄມ້	116
ການປູກພືດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ	117
ການເກັບມ້ຽນ ແລະ ການເກັບຮັກສາຜົນລະປູກ	122

ໂມດູນ 6. ການເພາະປູກ 123

ດິນ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນ	125
ການປັບປຸງສະພາບໃນການເຮັດກະສິກຳ	126
ຮົ່ວບັງລົມ	126
ຮ່ອງເກັບນໍ້າ ແລະ ບ່ອນເກັບຮັກສານໍ້າ	128
ການເຮັດຮົ່ວລ້ອມ	128
ການຍຸດຕິການຈູດໄຮ່ຈູດນາ	129
ເພີ່ມປະລິມານ ແລະ ຊະນິດຕົ້ນໄມ້	129
ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບຊົງທຳມະຊາດ	129
ການປັບປຸງດິນສຳລັບກະສິກຳ	130
ຫຍ້າ ແລະ ບຸ້ຍນໍ້າ	130
ການເກັບຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊົນລະປະທານ	131
ການນຳໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນຮ່ອງເກັບນໍ້າ/ນາຂັ້ນໄດ	132
ການໃຊ້ຄວາຍໂຖນາ	133
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໜາແໜ້ນຂອງດິນ	134
ການປູກພືດແບບປະສົມ	134
ການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບລະບົບອື່ນໆ	135
ການກຳຈັດສັດຕູພືດດ້ວຍວິທີທຳມະຊາດ	136
ການຄວບຄຸມວັດສະພືດ (ຫຍ້າ)	136
ລະບົບການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI)	137
ເຕັກນິກຂອງ SRI	137
ການນຳໃຊ້ວິທີການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI)	138
ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ	139
ການປົກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນ	139
ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊຸມຊົນ	139

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນບ້ານ	140
ສະຫະກອນຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ	140
ການເຮັດວຽກກັບທຳມະຊາດ	141
ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫຼັງການເກັບກ່ຽວ	141
ການປ້ອງກັນແມງໄມ້ແບບທຳມະຊາດ	142
ການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ເຫຼືອຈາກການບໍລິໂພກ ແລະ ການຂາຍ	143
ກະສິກຳທີ່ສົມບູນ	143
ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ	143
ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ດິນປູກຝັງເຈື່ອນ	143
ເຮົາມາເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ!	144

ໂມດູນ 7. ປ່າໄມ້, ໄມ້ຍືນຕົ້ນ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ 145

ຄວາມສຳຄັນຂອງການປູກປ່າ ແລະ ໄມ້ຍືນຕົ້ນຄົນໃໝ່	147
ລະບົບປ່າໄມ້ທີ່ຍືນຍົງ	148
1. ການເກັບຮັກສານ້ຳໃນພື້ນດິນ	148
2. ການປົກປ້ອງດິນ ແລະ ຢຸດຕິການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ	148
3. ການຄວບຄຸມສັດ	149
4. ຢຸດຕິການຈູດປ່າ	149
5. ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ	149
ການເຮັດຮ່ອງເກັບນ້ຳ	151
ຂະໜາດຂອງຮ່ອງເກັບນ້ຳ	151
ການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳເປັນແຖວຕາມລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ	152
ການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ	154
ການປູກພືດໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ມີຮ່ອງເກັບນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ	156
ການປູກພືດໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ຮ່ອງເກັບນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່	157
ລະບົບກະສິກຳໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີຮ່ອງເກັບນ້ຳ	158
ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃນພື້ນທີ່ດິນຮາບພຽງ	160
ການປູກປ່າ	160
ຍຸດທະສາດສຳລັບພື້ນທີ່ດິນແຫ້ງແລ້ງ	161
ພູມອາກາດຈຸນລະພາກ	162
ເລີ່ມຕົ້ນການປູກປ່າ	162
ການຊ່ວຍໃຫ້ປ່າພື້ນຜູ້ໂດຍທຳມະຊາດ	163
ໝາກບານເມັດພັນ	163
ການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ປູກປ່າຄົນໃໝ່	164
ການປ້ອງກັນໄຟປ່າ	165
ການປ້ອງກັນສັດ	165
ການປ້ອງກັນລົມພາຍຸ	165
ການປ້ອງກັນດິນເຊາະເຈື່ອນ	166

ການປູກຕົ້ນໄມ້	166
ການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ	166
ການປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າ	167
ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນໄມ້	168
ການຫົດນໍ້າ	168
ການໃສ່ຝຸ່ນ	168
ການປົກຄຸມດິນບໍລິເວນປູກຕົ້ນໄມ້	170
ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້	171
ໄມ້ປ່ອງ	173
ການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງ	173
ການປູກໄມ້ປ່ອງຄຸນນະພາບສູງ	175
ການຄຸ້ມຄອງດູແລກໍ່ໄຜ່	176
ສວນປູກໄຜ່	177
ລໍາໄມ້ປ່ອງຄຸນນະພາບສູງ	178
ການນໍາໃຊ້ໄມ້ປ່ອງ	181

ໂມດູນ 8. ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ 185

ຄວາມສໍາຄັນຂອງດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ	188
ການສົ່ງເສີມສັດປາບສັດຕູພືດ ທໍາມະຊາດ	188
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຸດົມສົມບູນ	189
ການນໍາໃຊ້ແກ່ນພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກປະສົມ (non-hybrid seeds)	190
ການຈັດການຜົນລະປູກທີ່ດີ	190
ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ	190
ການປູກພືດໝູນວຽນ	191
ການປະຕິບັດຕາມຮູບແບບຂອງທໍາມະຊາດ	191
ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດໃກ້ກັນ	191
ວິທີປ້ອງກັນການທໍາລາຍຂອງສັດຕູພືດ	192
ເຊື້ອລາ ແລະ ພະຍາດພືດ	192
ວິທີປ້ອງກັນການທໍາລາຍຂອງສັດຕູພືດ	192
ບາງຕົວຢ່າງຂອງການປ້ອງກັນສັດຕູພືດ	193
ການວາງກັບດັກສັດຕູພືດ	194
ການນໍາໃຊ້ສັດລ້ຽງເພື່ອຄວບຄຸມສັດຕູພືດ	195
ນໍ້າສະກັດປາບສັດຕູພືດ	196
ວິທີນໍາໃຊ້ນໍ້າສະກັດປາບສັດຕູພືດ	196
ຢາຂ້າເຊື້ອລາທໍາມະຊາດ	200

ແປຄຳສັບເຕັກນິກ 204

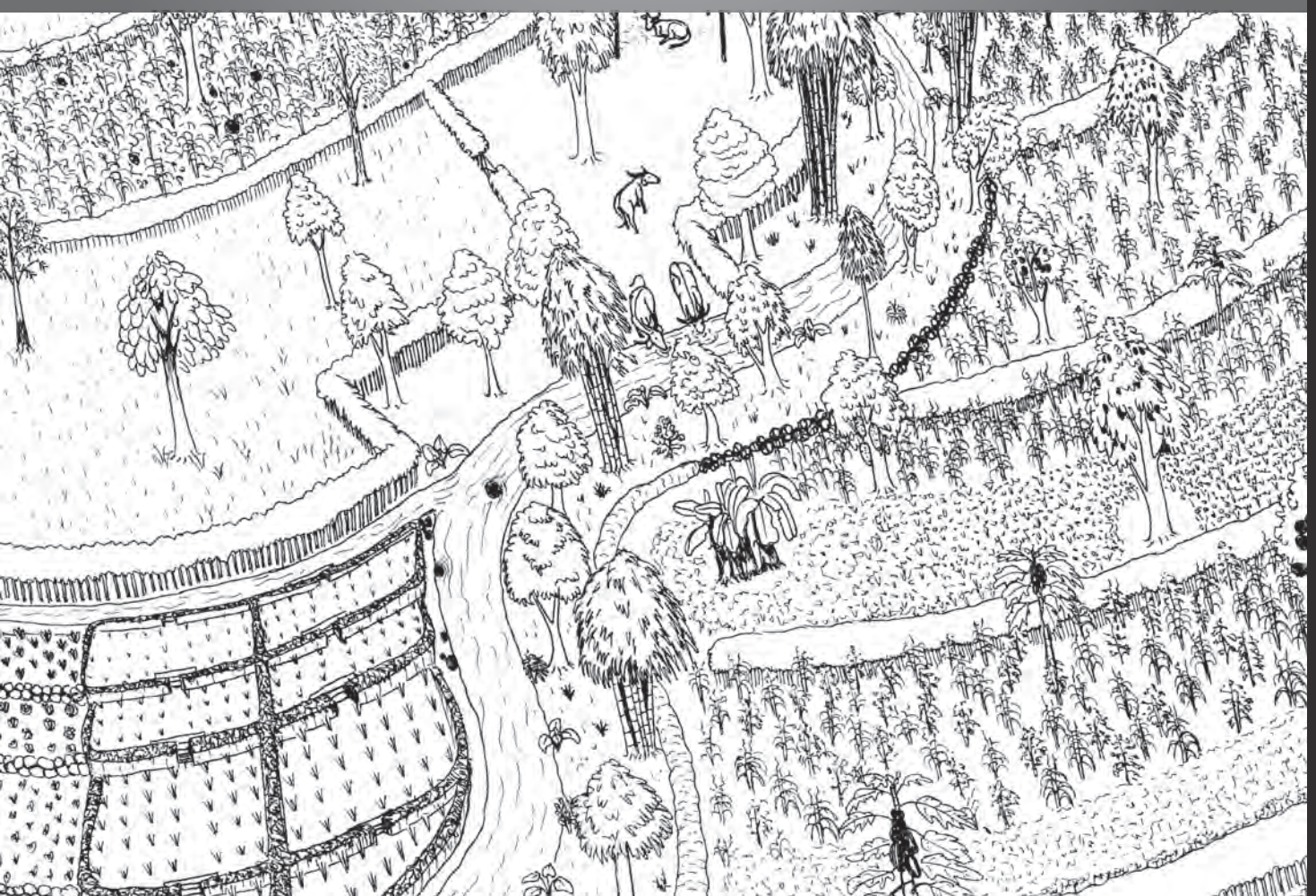

ໂມດູນ 1.

ກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ແມ່ນຫຍັງ?

ປຶ້ມຄູ່ມື ການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ໂມດູນ 1: ການກະສິກຳແບບຍືນຍົງແມ່ນຫຍັງ?

ໝາຍເຫດ...

ການກະສິກຳແບບຍືນຍົງສາມາດໃຫ້ນິຍາມໄດ້ດັ່ງນີ້:

ກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ແລະ ວັດທະນະທຳຖາວອນ

ການກະເສດຖາວອນ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງການກະສິກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດ ເຊິ່ງເປັນ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ສະໜອງລາຍໄດ້ ແລະ ຜົນຜະລິດໃຫ້ມີຄວາມ ຍືນຍົງທັງໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ.

ວັດທະນະທຳຖາວອນ ໝາຍເຖິງການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຄື: ການສະໜັບສະໜູນ, ການອະນຸລັກຮັກສາ ແລະ ວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນເວລາດຽວກັນ. ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບທຳມະຊາດ ແລະ ຄົນ, ຕະຫຼອດຮອດການຮຽນຮູ້ລະບົບນິເວດ ແລະ ບໍ່ເຮັດວຽກໃນເຊິ່ງຕໍ່ຕ້ານ ຫຼື ແຂ່ງຂັນກັບພວກເຂົາ.

ກະສິກຳແບບຍືນຍົງຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈການພົວພັນຢ່າງລົງຕົວລະຫວ່າງທຳມະຊາດ ແລະ ຄົນໃນທິດທາງທີ່ຍືນຍົງທີ່ສຸດ. ກະສິກຳແບບຍືນຍົງເປັນສິ່ງທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການນຳໃຊ້ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆພາຍໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຂົນນະບົດ, ລວມເຖິງໂຄງການຕ່າງໆໃນທຸກລະດັບ. ກະສິກຳແບບຍືນຍົງນຳມາເຊິ່ງປະເພນີການຄຸ້ມຄອງທຳມະຊາດ, ປະສົມປະສານກັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝທີ່ເໝາະສົມ. ວິທີນີ້ແມ່ນການຄວບຄຸມແບບອອນໂຍນ ແລະ ການອອກແບບໃຫ້ເປັນມິດຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນການເປັນຢູ່ແບບເປັນທຳມະຊາດ, ພ້ອມທັງຊ່ວຍປັບປຸງມາດຖານການດຳລົງຊີວິດເຊັ່ນວ່າ: ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ນ້ຳ, ສາທາລະນະສຸກ, ການຈັດການກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ, ການເຮັດສວນ, ພະລັງງານ, ສັດນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາກຫຼາຍ.

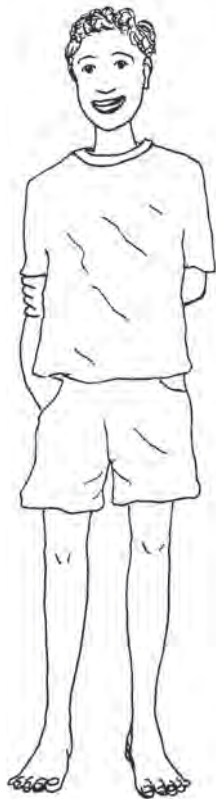
ຄຳວ່າ “ກະສິກຳແບບຍືນຍົງ” ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ທ່ານ Bill Mollison ແລະ ທ່ານ David Holmgren ໃນຊຸມປີ 70 ແລະ ປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນ 100 ກວ່າປະເທດ ໂດຍຜູ້ຈັບການສຶກສາດ້ານການອອກແບບກະສິກຳແບບຍືນຍົງປະມານ 1000 ກວ່າຄົນ.

ປັດຈຸບັນມີບັນຫາຫຼາກຫຼາຍໃນໂລກຂອງເຮົາເຊັ່ນ:

- ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດຖືກທຳລາຍ.
- ພື້ນທີ່ເພາະປູກຖືກເສື່ອມໂຊມລົງ.
- ແມ່ນ້ຳ, ທະເລສາບ, ດິນດອນຕອນຫຍ້າ, ອາກາດ ແລະ ມະຫາສະມຸດລວນແຕ່ໄດ້ຮັບມົນລະພິດ.
- ຜູ້ຄົນ, ສັດ ແລະ ພືດພັນຕ່າງໆ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບມົນລະພິດ ແລະ ຫຼາຍສາຍພັນກໍ່ສູນພັນໄປ.
- ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ໃນໂລກປະກອບດ້ວຍຄົນທຸກຍາກ, ມີພຽງສ່ວນນ້ອຍທີ່ຮຸ່ງມີຫຼາຍ.

ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ແມ່ນຄົນເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ກໍ່ຕ້ອງແມ່ນຄົນທີ່ຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງວິທີການຂອງພວກເຮົາເພື່ອໃຫ້ໂລກໃບນີ້ກັບມາມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຄືນ. ການລົງມືປະຕິບັດແລະການປ່ຽນແປງຕ້ອງມາຈາກສັງຄົມທຸກລະດັບລວມເຖິງລັດຖະບານ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ຜູ້ອອກແຮງງານ, ຊາວກະສິກອນ, ຊຸມຊົນ, ຄອບຄົວ, ຍິງ, ຊາຍ, ເດັກນ້ອຍ, ທຸກໆຄົນ! ອະນາ ຄົດຂຶ້ນຢູ່ກັບສິ່ງນີ້.

ກະສິກຳແບບຍືນຍົງໃຫ້ເຕັກນິກ ແລະ ແນວຄິດ ເພື່ອຊ່ວຍນຳທາງພວກເຮົາໃຫ້ໄປສູ່ສະພາບ ແວດລ້ອມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຄົນທີ່ດີຂຶ້ນ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ຈັນຍາບັນ ແລະ ຫຼັກການທີ່ແນ່ນອນ. ຫຼັກຈັນຍາບັນ ແລະ ຫຼັກການຂອງກະສິກຳແບບຍືນຍົງແນະນຳໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ຊີວິດຂອງເຮົາເອງ, ຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ອະນາຄົດໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ກໍ່ຄືການຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາ ກຽມພ້ອມເພື່ອອະນາຄົດທີ່ພື້ນຄົງປອດໄພ ເພື່ອຄອບຄົວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສະພາບແວດ ລ້ອມທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາ.

ຈັນຍາບັນຂອງການກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ

ຈັນຍາບັນຂອງກະສິກໍາແບບຍືນຍົງແມ່ນ:

1. ອະນຸລັກຮັກສາດິນ.
2. ອະນຸລັກຮັກສາຜູ້ຄົນ.
3. ອະນຸລັກຮັກສາເພື່ອອະນາຄົດ.

ຈັນຍາບັນເຫຼົ່ານີ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸລັກຮັກສາດິນ:

ອະນຸລັກຮັກສາດິນໝາຍເຖິງການດູແລຮັກສາຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ. ທຸກໆການກະທໍາທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ, ເກີດມົນລະພິດ ຫຼື ທໍາລາຍສະພາບແວດລ້ອມໃນທໍາມະຊາດຂອງລາວ ຖືເປັນການສູນເສຍຂອງຄົນລາວ ເພາະສະພາບແວດລ້ອມທໍາມະຊາດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງ, ສະພາບແວດລ້ອມທໍາມະຊາດນີ້ມີບົດບາດສໍາ ຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ກັບອະນາຄົດຂອງປະເທດລາວ.

ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດລວມມີ:

- ອາກາດ.
- ພືກສາຊາດ (ປ່າດົງ ແລະ ພືດພັນຕ່າງໆ).
- ຊັບພະສັດ (ສັດ, ນົກ ແລະ ອື່ນໆ).
- ນໍ້າ (ທະເລສາບ, ແມ່ນໍ້າ, ບໍ່ນໍ້າ ແລະ ອື່ນໆ).
- ທະເລ (ຊາຍຫາດ, ປະກາລັງ, ຊີວິດທາງທະເລ ແລະ ອື່ນໆ).
- ແຜ່ນດິນ (ດິນສວນ ລວມມີ ປ່າດົງ ແລະ ດິນສໍາລັບທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ).

ຖ້າຫາກດິນຂອງເຮົາໄດ້ຮັບການຈັດການໃນທິດທາງທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຄ່ອຍໆປັບປຸງ, ທ່າແຮງໃນການຜະລິດ (ຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວ) ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງເຊັ່ນກັນ.

ເພື່ອສະໜອງ:

- ທ່າແຮງໃນການຜະລິດໄລຍະຍິ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສວນ ແລະ ລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ
- ການປົກປັກຮັກສາຄວາມອຸດົມສົມບູນໃຫ້ແກ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຜູ້ທີ່ນໍາໃຊ້ດິນໃນການເຮັດສວນ.

2. ອະນຸລັກຮັກສາຜູ້ຄົນ:

ອະນຸລັກຮັກສາຜູ້ຄົນໝາຍເຖິງການກະກຽມອະນາຄົດທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ປອດໄພໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ. ການກະສິກຳ ແບບຍືນຍົງແມ່ນກຽວກັບການປັບປຸງດ້ານໂອກາດ, ສະພາບແວດລ້ອມໃນການດຳລົງຊີວິດ, ສະບຽງອາຫານ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ.

ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ຊັບສິນຈະຊ່ວຍເຮົາ:

- ປັບປຸງການຜະລິດ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງພືດຜັກ ກໍ່ຄືການອະນຸລັກ ແລະ ເກັບຮັກສາອາຫານ.
- ປັບປຸງສຸຂະພາບ, ໂພຊະນາການ ລວມທັງສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຢາພື້ນເມືອງຕາມທຳມະຊາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ປັບປຸງສຸຂະພາບ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມພາຍໃນເຮືອນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຮືອນຄົວ, ຄຸນນະພາບອາກາດ, ວິດຖາຍ, ແລະ ການຈັດການກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ.
- ພັດທະນາສິດສະເໝີພາບ ແລະ ໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນໃຫ້ແຕ່ລະບຸກຄົນ, ຊາຍ, ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.
- ປັບປຸງການທຳມາຫາກິນ ແລະ ໂອກາດໃນການເຮັດວຽກ.
- ຫຼຸດຜ່ອນການເຮັດວຽກປະຈຳວັນທີ່ໜັກ ເຊັ່ນ: ການຍົກນຳ, ການແບກພື້ນ ແລະ ອື່ນໆ.
- ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຄົນຮຸ່ນຫຼັງກຽວກັບຮີດຄອງປະເພນີ, ຄວາມເຊື່ອຄວາມຮູ້ ແລະ ການປະສົມປະສານກັນລະຫວ່າງເຕັກນິກສະໄໝໃໝ່ ກັບວັດທະນະທຳດັ້ງເດີມ.

3. ອະນຸລັກຮັກສາເພື່ອອະນາຄົດ:

ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນນີ້ລ້ວນແຕ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ອະນາຄົດ. ອະນຸລັກຮັກສາອະນາຄົດໝາຍເຖິງການພິຈາລະນາ ແລະ ວາງແຜນໃຫ້ອະນາຄົດຢູ່ສະເໝີ, ບໍ່ພຽງແຕ່ 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ, 100 ປີຂ້າງໜ້າເທົ່ານັ້ນ. ຍ້ອນວ່າອະນາຄົດຂອງຮຸ່ນລູກຮຸ່ນຫຼານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າພວກເຮົາຈະຮັກສາບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ອາໄສຫຼືບໍ່. ຈັນຍາບັນເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ປູກຝັງໃນສັງຄົມທຸກລະດັບ, ຈາກລັດຖະບານເຖິງຊຸມຊົນ, ຈາກຄອບຄົວເຖິງແຕ່ລະບຸກຄົນ.

ສິ່ງທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍວິທີດັ່ງນີ້:

- ປົກປັກຮັກສາ, ເສີຍແຜ່ ແລະ ເຮັດການຕະຫຼາດໃຫ້ແກ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່
 - ໃຊ້ການຮ່ວມມື, ບໍ່ແມ່ນການແຂ່ງຂັນ.
 - ສະໜັບສະໜູນເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້.
 - ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດດ້ວຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບໝູນວຽນ.
 - ຫຼຸດຜ່ອນຂີ້ເຫຍື້ອດ້ວຍການນຳກັບມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ ແລະ ການແປຮູບແລ້ວນຳມາໃຊ້ຊ້າ.
 - ນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ຍືນຍົງໃຫ້ໜ້ອຍລົງ.
 - ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນພະລັງງານແບບໝູນວຽນ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານແສງອາທິດ, ພະລັງງານໄຟຟ້ານຳຕົກ, ແກ້ສຊີວະພາບ ແລະ ພະລັງງານລົມ.
 - ຄຸ້ມຄອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພົນລະເມືອງ.

ຫຼັກການຂອງການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

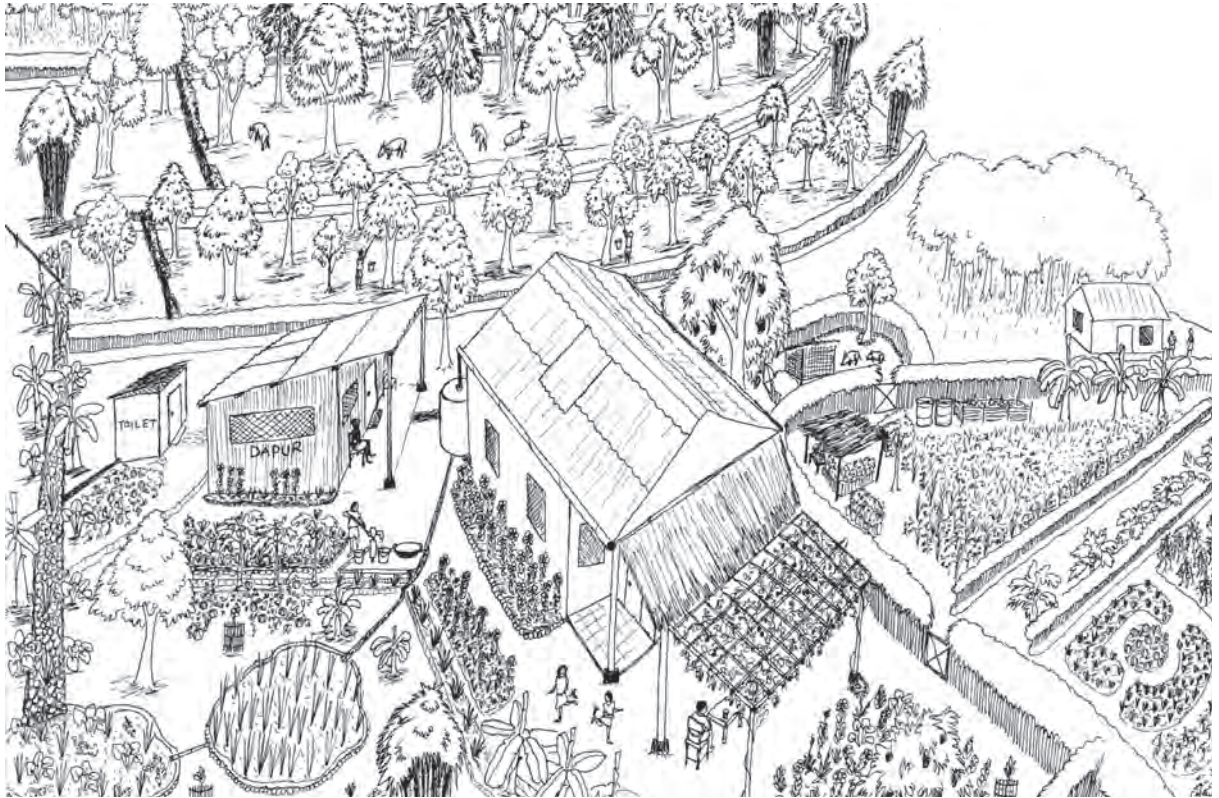
ຕ້ອງໄດ້ນຳຫຼັກການຂອງການກະສິກຳແບບຍືນຍົງທັງໝົດມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນການອອກແບບຊຸມຊົນເພື່ອຄວາມຍືນຍົງ. ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຂໍ້ແນະນຳທີ່ສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຕັກນິກການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ ຍັງຊ່ວຍເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ການຜະລິດໃນທິດທາງທີ່ຍືນຍົງທີ່ສຸດ, ທັງຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາດິນ, ພື້ນທີ່ດິນ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນນຳອີກ.

ຫຼັກການຂອງການກະສິກຳແບບຍືນຍົງສິ່ງເສີມຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ ແລະ ເພີ່ມຜົນໄດ້ຮັບສູງສຸດ. ທຸກໆສະຖານທີ່, ທຸກໆສະຖານະການ ແລະ ທຸກໆຄອບຄົວລ້ວນແຕ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນແຜນການ, ເຕັກນິກ, ພຶດພັນ, ສັດ ແລະ ອຸປະກອນການກໍ່ສ້າງແມ່ນຈະແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ແຕ່ບໍ່ວ່າສະຖານທີ່ໃດ ຫຼື ກິດຈະກຳໃດກໍ່ລ້ວນແຕ່ນຳໃຊ້ຫຼັກການອັນດຽວກັນ.

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ: ແນໃສ່ເພື່ອປະສົມປະສານຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດ, ພຶດພັນ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງເຂົ້າໃນການອອກແບບ. ເຊິ່ງສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງມະນຸດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການແຜ່ພັນຂອງຫຼາຍຊະນິດພັນອື່ນໆອີກ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງລະບົບການກະເສດແບບປະສົມປະສານເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງສອງຝ່າຍທີ່ໝັ້ນຄົງ.

ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກເຂດແດນ: ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຍັງມີພະລັງງານ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີວິດໃນເຂດແດນບ່ອນທີ່ລະບົບທຳມະຊາດສອງປະເພດມາພົບກັນ. ໃນເຂດແດນເຫຼົ່ານີ້, ຜູ້ໜຶ່ງສາມາດເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນຈາກທັງສອງຝັ່ງ. ການນຳໃຊ້ຜົນກະທົບຂອງເຂດແດນນີ້ແມ່ນສາມາດສ້າງຜົນກະທົບທີ່ດີທີ່ສຸດ, ລວມທັງຮູບແບບທຳມະຊາດອື່ນໆ ເຊິ່ງເຮົາສາມາດສັງເກດໄດ້.

ການວາງແຜນດ້ານພະລັງງານ: ການວາງອົງປະກອບໃນການອອກແບບຂອງທ່ານ ໃນລັກສະນະທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ພະລັງງານ(ລວມທັງເຊື້ອເພີງແລະ ແຮງງານມະນຸດ). ການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ທ່ານມີ, ທຳອິດແມ່ນຈາກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ກັບທີ່ ແລະ ຈາກນອກລະບົບໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ພະລັງງານທີ່ຫາໄດ້ກັບທີ່ລວມມີ: ພະລັງງານທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ແຮງດຶງດູດ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານນ້ຳ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ພະລັງງານ ແລະ ເງິນທຶນ.

ຮອບວຽນຂອງພະລັງງານ: ໃນລະບົບທຳມະຊາດ, ບໍ່ມີຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ມົນລະພິດ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການທາງ ທຳມະຊາດໜຶ່ງກາຍມາເປັນຊັບພະຍາກອນຂອງຂະບວນການທາງທຳມະຊາດອື່ນ. ການແປຮູບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທັງໝົດ ແລະ ນຳມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທື່ອເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

ຂະໜາດສັດສ່ວນ: ການສ້າງລະບົບ “ສັດສ່ວນຂອງມະນຸດ”. ເລືອກເຕັກໂນໂລຊີທີ່ງ່າຍດາຍ, ອອກແບບມາເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບການນຳໃຊ້. ສ້າງລະບົບທີ່ເຮົາສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ເທົ່ານັ້ນ. ເລີ່ມຈາກນ້ອຍຫາໃຫຍ່ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ຄາດຫວັງໄວ້.

ຊັບພະຍາກອນດ້ານຊີວະພາບ: ນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທາງທຳມະຊາດເພື່ອບັນລຸໜ້າທີ່. ຄົ້ນຫາສິ່ງຕ່າງໆ ໃນທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ພືດພັນ, ສັດສາວາສິ່ງ ຫຼື ຈຸລິນຊີທີ່ຈະຊ່ວຍໃນການອອກແບບລະບົບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າພະລັງງານຈາກພາຍນອກໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ອົງປະກອບທີ່ຫຼາກຫຼາຍ: ສະໜັບສະໜູນທຸກຄວາມຕ້ອງການທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໜ້າທີ່ການອັນຈຳເປັນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງວິທີ ເພື່ອວ່າຄວາມລົ້ມເຫຼວຊົ່ວຄາວຂອງອົງປະກອບໃດໜຶ່ງ ຈະບໍ່ຢຸດການທຳການຂອງອົງປະກອບອື່ນ. ແລະ ຕ້ອງຍອມຮັບວ່າມີຫຼາຍທິນທາງທີ່ຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດສະເໝີ.

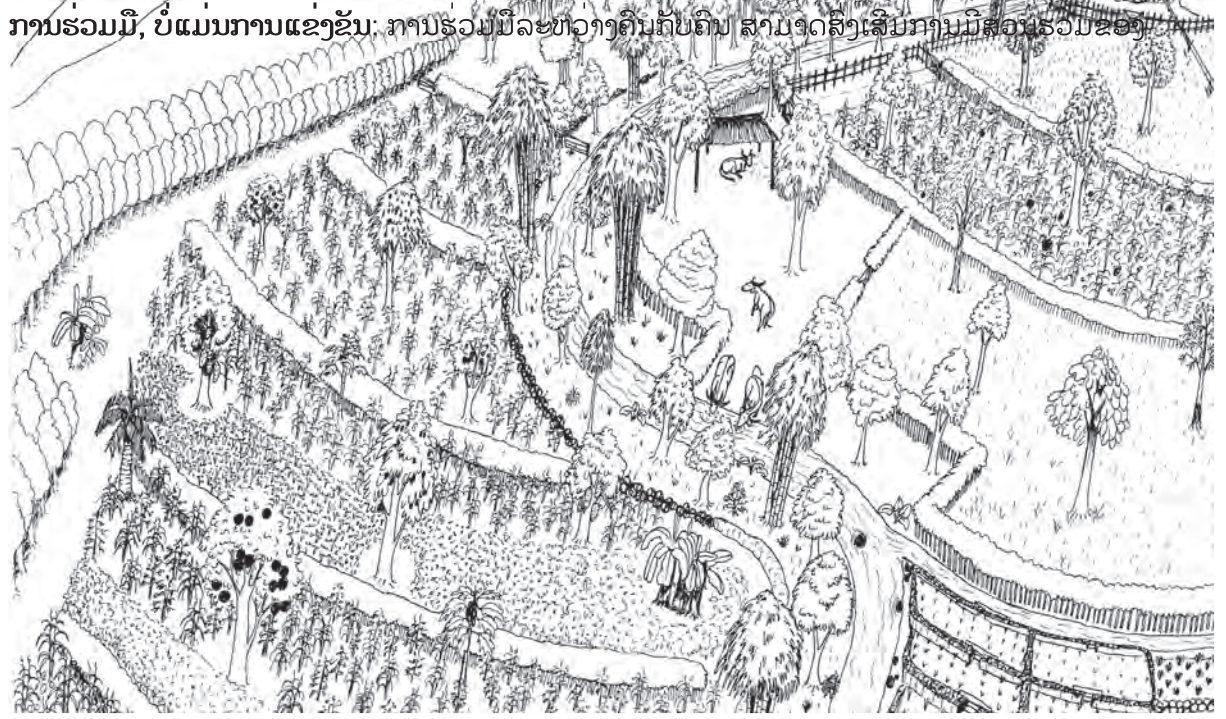
ບົດບາດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ: ສິ່ງຂອງສ່ວນຫຼາຍສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍວິທີ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍບົດບາດໜ້າທີ່. ຫຼັກການງ່າຍໆອັນໜຶ່ງໃນການກະສິກຳແບບຍືນຍົງແມ່ນພະຍາຍາມອອກແບບການນຳໃຊ້ສາມແບບໃຫ້ກັບແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງລະບົບ. ມັນຈະຊ່ວຍປະ ຍັດເວລາ, ເນື້ອທີ່ ແລະ ຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນໃນໂຄງການສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ການສືບທອດຕາມທຳມະຊາດ: ເຮັດວຽກກັບທຳມະຊາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕາມທຳມະຊາດຂອງລະບົບທຳມະຊາດ. ຄາດຄະເນການພັດທະນາໃນອະນາຄົດໂດຍການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສັງເກດການເມື່ອຈຳເປັນ.

ການວາງຕຳແໜ່ງທີ່ສຳພັນກັນ: ວາງຕຳແໜ່ງແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງການອອກແບບຂອງທ່ານໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບອັນອື່ນ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ຕົວຢ່າງ: ເກັບມ້ຽນເຄື່ອງມືໄກ້ກັບບ່ອນທີ່ຈະນຳໃຊ້.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ: ການກະທຳຂອງພວກເຮົາມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງເຮົາ, ຊີວິດຂອງຄອບຄົວເຮົາ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງເຮົາ ແລະ ຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນທີ່ມີການພົວພັນກັບເຮົາທັງທາງກົງ ແລະ ທາງ ອ້ອມ. ການດຳເນີນການໃດໜຶ່ງທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ສ້າງສັນ ເຊິ່ງເຮົາຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ຫຼາຍໆຄົນ. ເຊັ່ນດຽວກັບການກະທຳທີ່ທຳລາຍລ້າງ, ຜົນກະທົບຂອງມັນຈະສົ່ງຜົນໄປໃນລັດສະໝີທີ່ທັງກວ້າງ ແລະ ໄກ.

ການຮ່ວມມື, ບໍ່ແມ່ນການແຂ່ງຂັນ: ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຄົນກັບຄົນ ສາມາດສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ

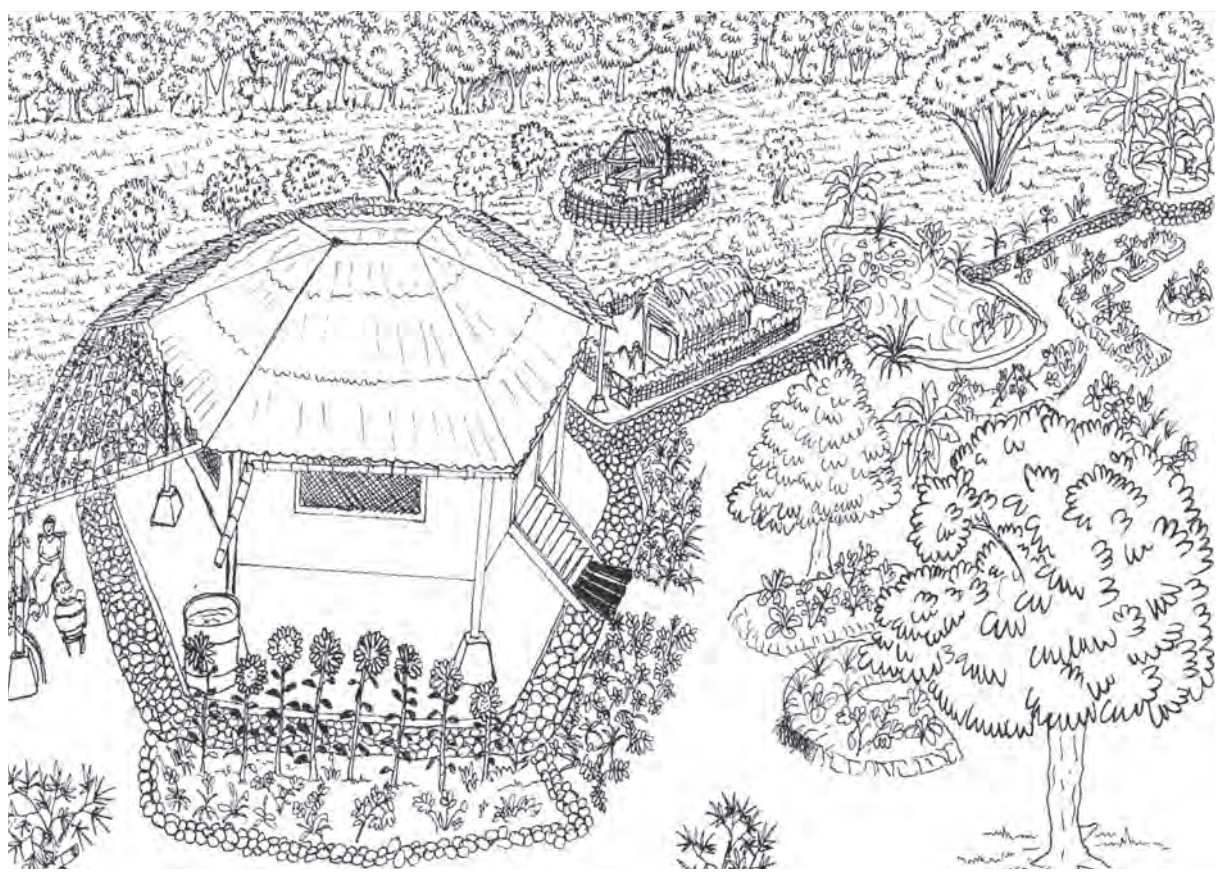
ຊຸມຊົນ, ການຄ້າລະຫວ່າງສະມາຊິກຊຸມຊົນ ສ້າງໃຫ້ມີການແບ່ງປັນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດ. ຜານການ ຮ່ວມ ມືສາມາດບັນລຸຜົນປະໂຫຍດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ. ການຮ່ວມມືເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນທຸກລະດັບ, ໃນຄອບຄົວ, ໃນໝູ່ບ້ານ, ໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ທົ່ວປະເທດ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ການແຂ່ງຂັນສາມາດສ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງ, ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງພາຍໃນຊຸມຊົນໂດຍສະເພາະແມ່ນເວລາທີ່ຊັບພະຍາກອນຂາດແຄນ. ຕົວຢ່າງ ໜຶ່ງທີ່ພົ້ນເດັ່ນຄືການນຳໃຊ້ນ້ຳ, ຜົນສຸດທ້າຍແມ່ນພຽງສອງສາມຄົນນຳໃຊ້ຫຼາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆໄດ້ຮັບພຽງ ໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ໃຫ້ເບິ່ງວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ, ບໍ່ແມ່ນເບິ່ງບັນຫາ: ແຕ່ລະບັນຫາທີ່ເຮົາປະເຊີນຢູ່ມີທາງອອກສະເໝີ. ບັນຫາມີທາງອອກ ໃນຕົວມັນເອງສະເໝີ. ຕົວຢ່າງ: ການເພີ່ມຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ ໂດຍການນຳເອົາເສດພືດມາເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ, ການຄວບຄຸມວັດຊະພືດດ້ວຍເສດພືດ ແລະ ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນຄອກ, ເພື່ອໃຫ້ດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ.

ການສັງເກດ: ຮູບລັກສະນະວົງຈອນຕາມທຳມະຊາດ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈການວາງແຜນ ສຳລັບທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ສວນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ. ການສັງເກດຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆໄດ້ດີຂຶ້ນເຊັ່ນ: ແມ່ນຫຍັງເຮັດ ແລ້ວໄດ້ຜົນ ແລະ ແມ່ນຫຍັງເຮັດແລ້ວບໍ່ໄດ້ຜົນ. ດ້ວຍການດຳເນີນການທົດລອງແບບງ່າຍໆທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາສາ ມາດສັງເກດເຫັນວ່າພືດຊະນິດໃດປູກໄດ້ດີກວ່າໝູ່ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການປູກພວກມັນແມ່ນຫຍັງ.

ຄວາມງາມ

ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ, ທີ່ຢູ່ອາໄສກໍ່ເຊັ່ນກັນ. ປະເທດລາວເປັນປະເທດທີ່ມີສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຸ ດົມສົມບູນທີ່ສຸດ ທັງຮົ່ວສວນ ແລະ ບ້ານເຮືອນທີ່ງົດງາມກໍ່ຕິມຄວາມງາມໃຫ້ງາມຢິ່ງຂຶ້ນອີກ. ສວນ ແລະ ໜອງປາ ສາມາດສ້າງທິວທັດທີ່ງົດງາມ. ດອກໄມ້ສາມາດປູກຢູ່ອ້ອມແອ້ມ ຫຼື ປູກແຊມກັບພືດຜັກກໍ່ໄດ້. ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ ແລະ ພືດ ຕະກູນຖົ່ວສາມາດປູກປະສົມກັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. ສິ່ງນີ້ຈະເປັນການສົ່ງເສີມທ່າແຮງທາງດ້ານຄວາມຫຼາກ ຫຼາຍໃນການຜະລິດ.

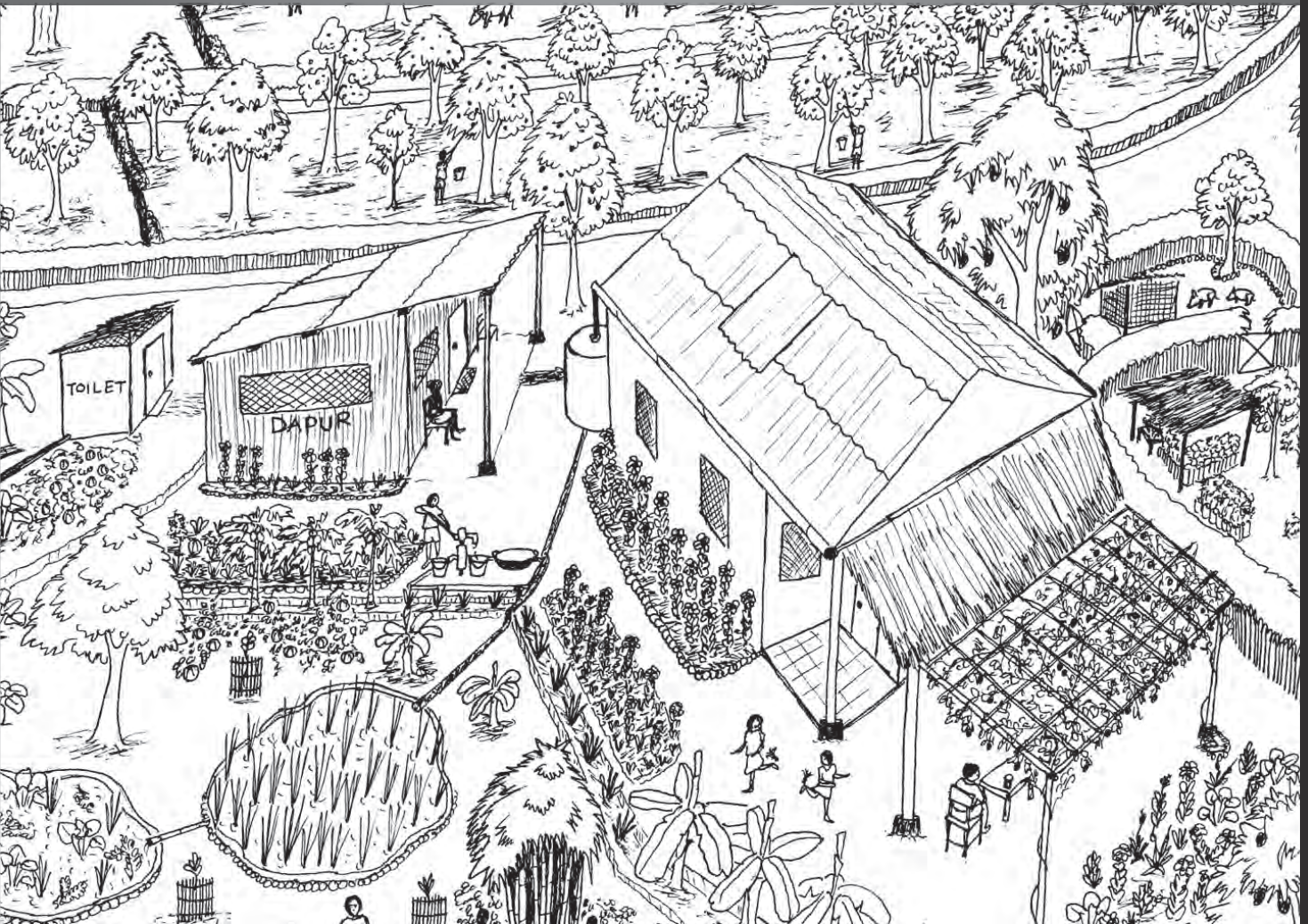

ພາກທີ 2.

ຮູບແບບຕາມທຳມະຊາດ ແລະ

ການອອກແບບລະບົບກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

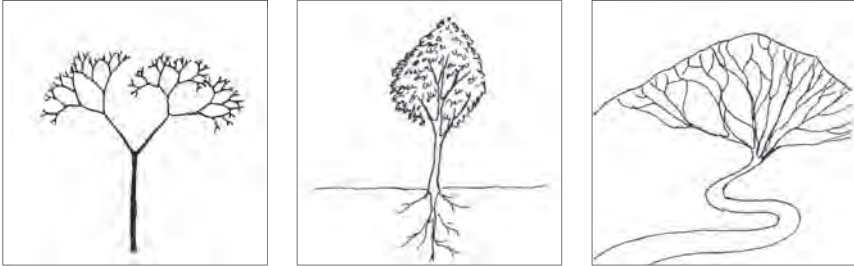
ປຶ້ມຂໍ້ມູນການກະເສດຖາວອນ
ພາກທີ 2 ຮູບແບບຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ການອອກແບບລະບົບກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

ໝາຍເຫດ...

ຮູບແບບ:

ລັກສະນະຂອງພື້ນໂລກຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ. ເຊິ່ງໃນທຸກໆລັກສະນະ ຫຼື ທຸກໆຮູບແບບຂອງໂລກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສັດທີ່ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດຈົນເຖິງພູເຂົາທີ່ສູງທີ່ສຸດກໍ່ລ້ວນແຕ່ມີລັກສະນະຮູບແບບສະເພາະຂອງຕົວເອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າການເວລາທີ່ຜ່ານໄປຕາມລະດູການ ຫຼາຍເດືອນ ຫຼາຍປີພວກມັນກໍ່ຍັງຄົງຮູບແບບສະເພາະຕົວໄວ້. ໃນນັ້ນກໍ່ມີຫຼາຍໆຮູບແບບທີ່ເກີດຂຶ້ນຊ້ຳກັນໄປມາໃນຮູບຊົງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ, ໂດຍບາງຮູບຊົງກໍ່ສາມາດຄົງສະພາບຢູ່ໄດ້ ແລະ ບາງຮູບຊົງກໍ່ຕ້ອງຫາຍສາບສູນໄປເຊັ່ນກັນ.

ຕົວຢ່າງ: ການໝູນວຽນຂອງພະລັງງານໃນທຳມະຊາດ

ລັກສະນະຮູບຮ່າງທີ່ສັບຊ້ອນແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຈາກຮູບແບບທີ່ງ່າຍດາຍ. ຮູບແບບແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ການໝູນວຽນຂອງພະລັງງານໃນທຳມະຊາດ.

ຮູບແບບຕ່າງໆທີ່ມີໃນທຳມະຊາດ:

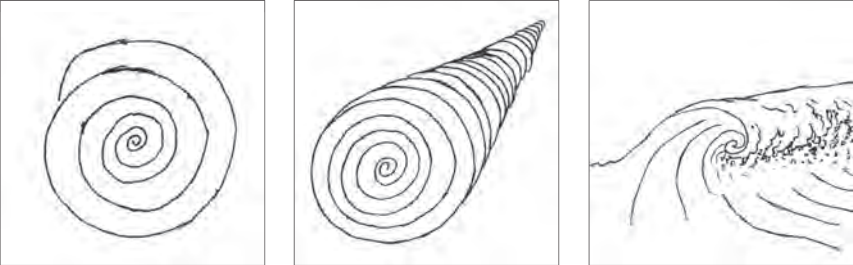
- ພະລັງງານທີ່ໝູນວຽນໄດ້
- ໃຫ້ໂຄງສ້າງທີ່ໝັ້ນຄົງ
- ທຳມະຊາດຕອບສະໜອງຕໍ່ສິ່ງອ້ອມຂ້າງ
- ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຢືນຍົງ ແລະ ຢືນຍາວ

ພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພະລັງງານມີການໝູນວຽນ ຫຼື ຢຸດມັນໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ນອກຈາກນີ້ພວກເຮົາກໍ່ຍັງສາມາດສ້າງຮູບແບບຫຼາຍຢ່າງຂຶ້ນມາເຊັ່ນ: ສຽງເພງ, ດົນດີ, ການພ້ອນ, ການແຕ້ມ, ເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງຮຸ້ນ, ອອກແບບບ້ານເຮືອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຮູບແບບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຮູບແບບຕາຍຕົວ (ບໍ່ເປັນເສັ້ນຊື່ສະເໝີໄປ) ແຕ່ມັນສາມາດຜັນປຽນ ຫຼື ໝູນວຽນໄດ້ງ່າຍດາຍ.

ໃນນັ້ນ ຮູບແບບຂອງຄົນເຮົາແມ່ນມີຫຼາຍໆແບບ, ໂດຍສະເພາະແບບທັນສະໄໝ, ເຊິ່ງບໍ່ລົງໂຕກັບທຳມະຊາດ. ໂດຍຮູບແບບເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຕອບສະໜອງກັບເວລາ ແລະ ເງິນທີ່ມີຈຳກັດ, ແລະ ສ້າງຂຶ້ນມາໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ບໍ່ເປັນລັກສະນະໝູນວຽນ.

ຮູບຮ່າງຕາມທຳມະຊາດ

ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບກໍ່ຄືຮູບແບບເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ, ທັງສາມາດເປັນບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດໃຫ້ເຮົາໄດ້. ນອກນັ້ນມັນຍັງນຳມາເຊິ່ງຜົນໄດ້ຮັບມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ຂາດຄວາມສວຍງາມ ແລະ ຮູ້ສຶກບໍ່ດີ ຫຼື ບໍ່ສະດວກສະບາຍ. ຕົວຢ່າງຮູບແບບທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດຄື ເຮືອນເປັນຮູບກັບສີ່ຫຼ່ຽມ, ຕົວເມືອງທີ່ຖືກອອກແບບເປັນຮູບຈັດຕຸ້ລັດ ແລະ ການປູກພືດ ເປັນເສັ້ນຊື່.

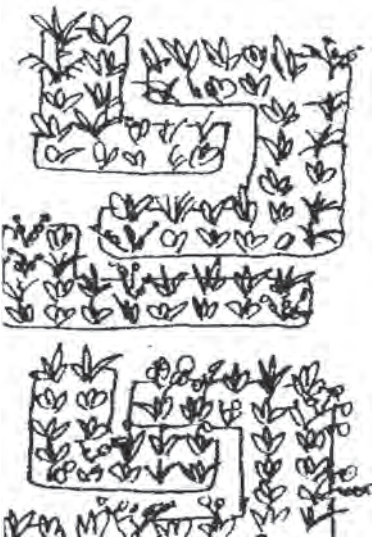
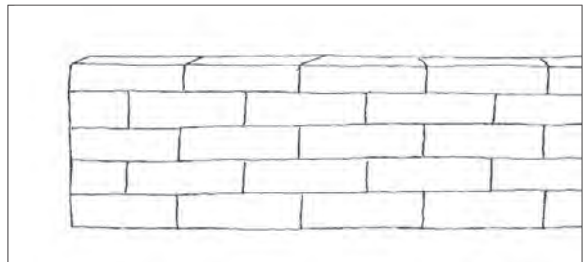
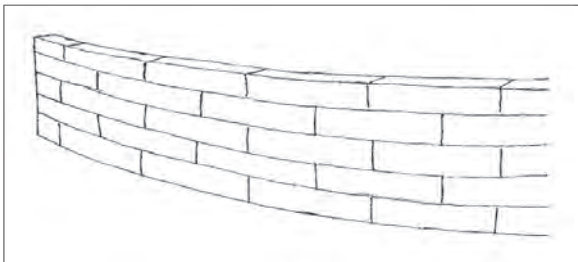
ໃນທຳມະຊາດມີເສັ້ນຊື່ບໍ່?

ໃນຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາມີສ່ວນໃດທີ່ເປັນເສັ້ນຊື່ ຫຼື ເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມບໍ່ ?

ແບບໃດແຂງແຮງກວ່າກັນ...

ກຳແພງທີ່ເປັນເສັ້ນໂຄ້ງ ຫຼື ກຳແພງທີ່ເປັນເສັ້ນຊື່?

ຝາກຳແພງທີ່ເປັນເສັ້ນໂຄ້ງຈະຄ້ຳຊູໂຕມັນເອງ ໃນຂະນະທີ່ຝາກຳແພງທີ່ເປັນເສັ້ນຊື່ຕ້ອງການສິ່ງຄ້ຳຊູ.

ທຸກໆສະຖານລ້ວນມີຮູບແບບຂອງໂຕມັນເອງ, ແລະ ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຊັ່ນກັນ.

ຮູບແບບນີ້ມີເອກະລັກສະເພາະຕົວ! ແຕ່ຖ້າເຮົາເຮັດສິ່ງຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ຮູບແບບນີ້ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ສວນ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນດີກວ່າ ແລະ ຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາໜ້ອຍກວ່າ.

ຮູບແບບໃນທຳມະຊາດມີຄວາມງົດງາມຫຼາຍ. ການອອກແບບຕາມຮູບແບບທຳມະຊາດສາມາດສ້າງຄວາມງົດງາມໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບທຳມະຊາດ ຄວນນຳມາໃຊ້ໃນການອອກແບບໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເພື່ອປັບປຸງຄວາມງາມ ໂດຍສະເພາະພື້ນທີ່ອ້ອມຂ້າງເຮືອນຂອງເຮົາ. ແລະ ມັນຍັງຊ່ວຍປັບປຸງຜົນຜະລິດໄດ້ອີກ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວສວຍງາມໜ້າເບິ່ງໜ້າຊົມ ແລະ ເປັນຕາເຮັດວຽກຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ທັງຍັງເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກພາກພູມໃຈນຳອີກ.

ການໃຊ້ຈົນຕະນາການຂອງທ່ານ!

ມີຫຼາຍຮູບແບບທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກດີເຊັ່ນຮູບແບບ ຫຼື ລວດລາຍເທິງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງທ່ານເອງ. ແລະ ລວດລາຍເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນມີລວດລາຍສວຍງາມເຊັ່ນກັນ. ຈົ່ງນຳໃຊ້ລວດລາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນການອອກແບບສວນຂອງທ່ານ.

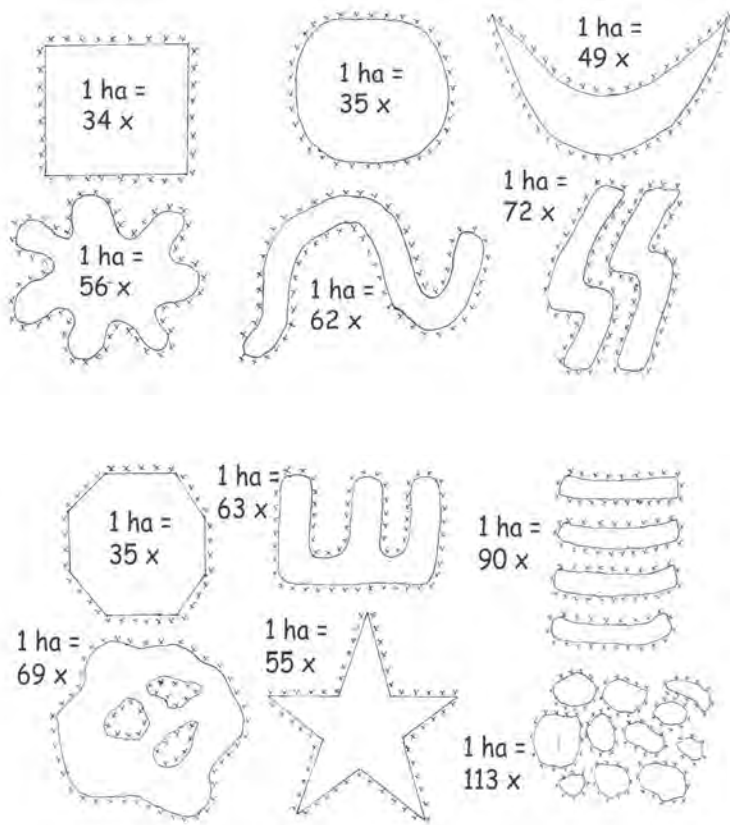
ການເພີ່ມຜົນຜະລິດ

ການປ່ຽນຮູບຮ່າງຂອງໜອງປາສາມາດສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດໄດ້. ຍ້ອນວ່າຂອບໜອງປາເປັນບ່ອນທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ສູງສຸດ, ຖ້າເຮົາເພີ່ມຈຳນວນຂອບຂອງໜອງ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ.

ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຮູບຮ່າງຂອງໜອງກໍ່ຕ້ອງເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງພື້ນທີ່ອີກ. ໝາຍຄວາມວ່າລັກສະນະພື້ນທີ່ເປັນໂຕກຳນົດຮູບຮ່າງ, ຮູບຮ່າງບໍ່ແມ່ນໂຕກຳນົດລັກສະນະພື້ນທີ່.

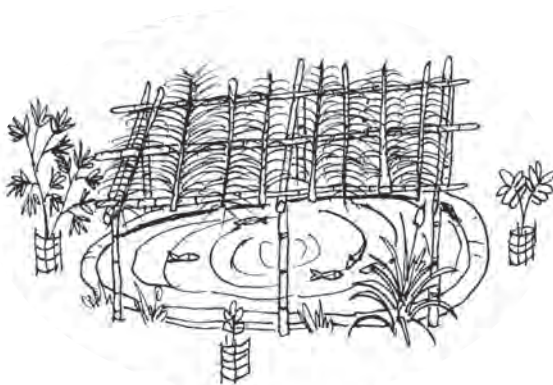
ຖ້າທ່ານອີງໃສ່ຮູບແບບທຳມະຊາດເປັນຫຼັກ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ, ໃຊ້ເວລາ ແລະ ແຮງງານໜ້ອຍລົງ.

ຍ້ອນວ່າໜອງມີຂອບຫຼາຍຂຶ້ນແຕ່ມີປະລິມານນ້ຳເທົ່າກັນ, ເຮົາສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້, ພືດຜັກ, ພືດນ້ຳໃສ່ຂອບສະໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ.

ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດນ້ຳເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເປັນບ່ອນສະໜອງໄດ້:

- ໝາກໄມ້ ແລະ ໃບໄມ້ຫຼິ້ນສາມາດເປັນອາຫານຂອງປາ
- ເປັນຮົ່ມໃຫ້ໜອງປາ ເຊິ່ງຈະຫຼຸດຜ່ອນການລະເຫີຍອາຍຂອງນ້ຳ ແລະ ຊ່ວຍຄວບຄຸມອຸນຫະພູມໃນນ້ຳ.
- ເປັນອາຫານສຳລັບຄົນ.
- ຊ່ວຍຕ້ານການເຂາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ເປັນວັດສະດຸສຳລັບເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຄຸມດິນ
- ຊ່ວຍເພີ່ມຈຳນວນແມງໄມ້, ນົກ ແລະ ສັດຕ່າງໆອ້ອມຂ້າງໜອງປາ ເຊິ່ງຈະເພີ່ມອັດຕາການປະສົມເກສອນ ແລະ ການປາບສັດຕູພືດຕາມທຳມະຊາດ, ທັງຍັງເປັນການເພີ່ມອາຫານໃຫ້ປາອີກ.
- ນ້ຳໃນໜອງປາສະອາດກວ່າເກົ່າ.

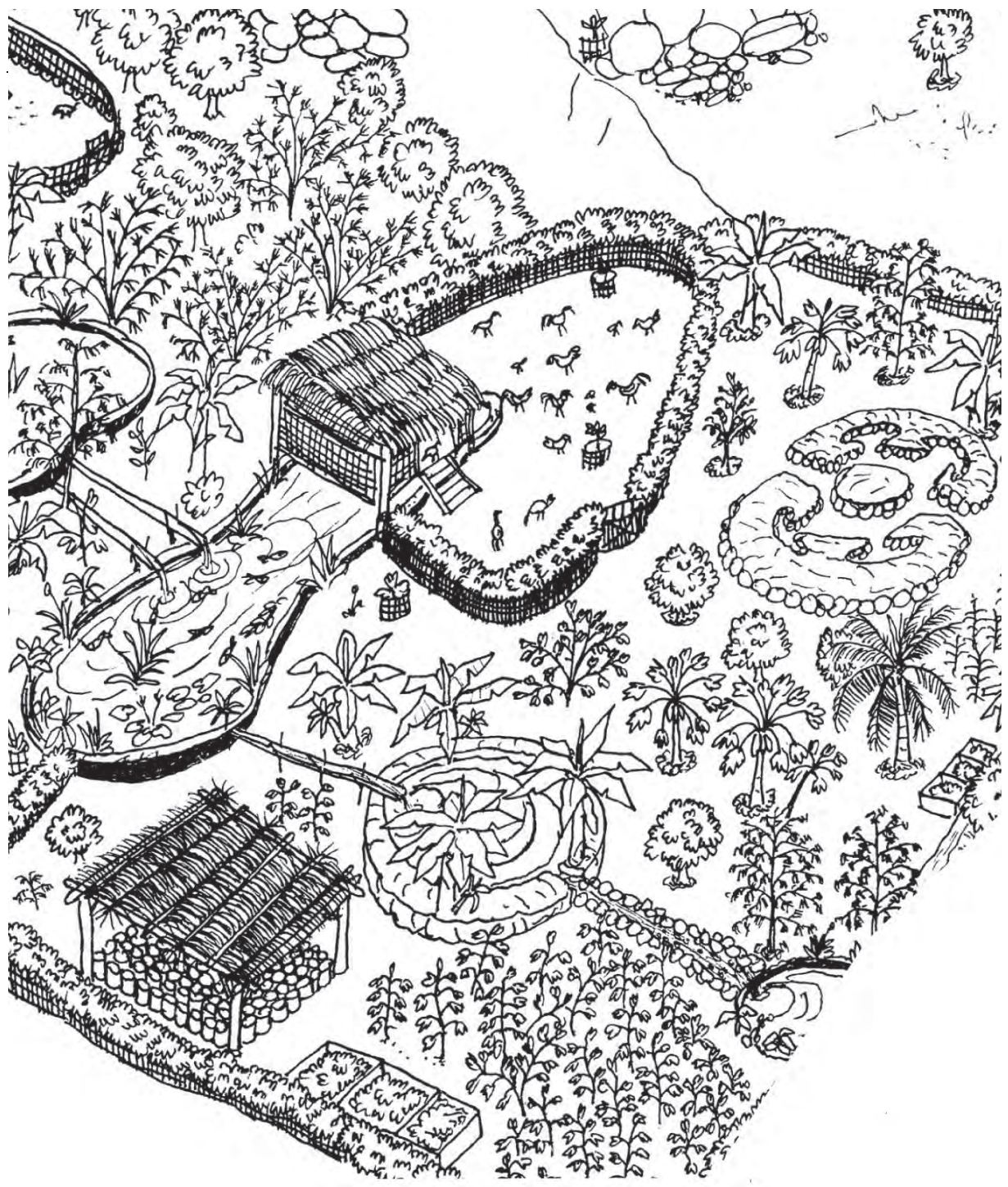
ໜອງປາແບບນີ້ເປັນຕົວຢ່າງໜຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ຮູບແບບຈາກທຳມະຊາດແຕ່ການເພີ່ມຂອບຂອງໜອງກໍ່ຈະເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດສຳລັບການກະເສດ ແລະ ການລ້ຽງປາທຸກປະເພດ.

ລັກສະນະໃນນາທີ່ສ້າງຕາມຮູບແບບທຳມະຊາດຈະຊ່ວຍເພີ່ມປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າ.

ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ຄ່ອຍຊັນເລັກນ້ອຍ, ທຸກບ່ອນສາມາດໃຊ້ເປັນບ່ອນກັກເກັບນ້ຳຝົນໃນລະດູຝົນໄດ້.

ພືດຜັກ ແລະ ດິນປູກຄວນຖືກຮັກສາ, ໃນຂະນະນີ້ທີ່ຈະໄຫຼອອກຈາກສວນກໍ່ສະມາດນຳກັບມາໃຊ້ຄືນໄດ້.

ຂອບດິນເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທຳມະຊາດໃນພື້ນທີ່ທົ່ວໄປ ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດສ້າງມັນໄດ້ຄືກັນ. ຂອບດິນທຸກໆແບບສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ ແລະ ສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍອີກ. ທາງຍ່າງທຸກເສັ້ນມີຂອບທັງສອງຂ້າງເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ໃນການຜະລິດ. ຖ້າເຮົາປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ຫຼື ດອກໄມ້ໃສ່ຂອບທາງຍ່າງກໍ່ຈະໃຫ້ປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ. ປະໂຫຍດເຫຼົ່ານີ້ອາດເປັນລາຍໄດ້ເສີມ, ຝຸ່ນ, ທັງເຮັດໃຫ້ມີນົກ ແລະ ແມງໄມ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ. ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານປູກຕາມທາງຍ່າງ, ມັນຈະງ່າຍໃນການເກັບກູ້ວ.

ວິທີການອອກແບບ

ພາກນີ້ຈະລວມເອົາແນວຄິດ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆທີ່ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການອອກແບບການວາງແຜນໄລຍະຍາວ ໃນພື້ນທີ່ກະສິກຳ, ການຄຸ້ມຄອງສັດລ້ຽງ, ບ້ານເຮືອນ ແລະ ໂຄງການອື່ນໆ.

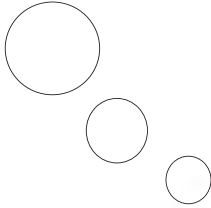
“ເຮົາຈະເອົາອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ໃສ່ບ່ອນໃດ?”

“ຄວນນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ແນວໃດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ?”

ໃນການອອກແບບລະບົບສວນຕ່າງໆ, ລະບົບກະສິກຳແບບຍືນຍົງເປັນລະບົບທີ່ປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ທາງເຕັກນິກ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆ. ໃນນັ້ນ ເຕັກນິກແມ່ນວິທີການທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໃດໜຶ່ງ. ສ່ວນຍຸດທະສາດແມ່ນແຜນປະຕິບັດ ແລະ ເວລາທີ່ທ່ານຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ການອອກແບບແມ່ນການສ້າງສັນຮູບແບບໃດໜຶ່ງ ຈາກຫຼາຍໆອົງປະກອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ເພື່ອສ້າງລະບົບຂຶ້ນມາ.

ເຫດຜົນທີ່ການອອກແບບສວນໃນໄລຍະຍາວເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ:

- ມັນຊ່ວຍໃນການວາງແຜນສຳລັບອະນາຄົດ
- ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຫັນໄດ້ວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ຕ້ອງເຮັດກ່ອນເພື່ອພັດທະນາຮົ່ວສວນ ຫຼື ໂຄງ ການໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ.
- ມັນເຮັດໃຫ້ທ່ານສາມາດເຫັນໄດ້ວິທີການປະສົມປະສານສ່ວນຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນລະບົບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຮງງານໃນຂະນະ ດຽວກັນກໍສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ມັນຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານວາງແຜນວ່າເຮັດແນວໃດຈະນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຊັບພະຍາກອນໃນພາກສ່ວນອື່ນ.
- ມັນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການດ້ານແຮງງານໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານບັນລຸໄດ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກການເຮັດວຽກງານຂອງທ່ານ.
- ມັນຊ່ວຍເລັ່ງການພັດທະນາຮົ່ວສວນ ຫຼື ໂຄງການດ້ວຍການນຳ ໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.
- ທ່ານສາມາດວາງແຜນສຳລັບເງື່ອນໄຂສະພາບອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນ: ພະຍຸ, ໄພແຫ້ງ ແລ້ງ ຫຼື ໄພນ້ຳຖ້ວມ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ! ຍັງມີເຕັກນິກຫຼາຍໆຢ່າງໃນປື້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານກຽມພ້ອມສຳລັບສະ ພາບເງື່ອນໄຂທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ແຜນການຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານມີແຜນຜັງທີ່ຈະເຮັດ. ເຊັ່ນ: ເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງ, ແຜນຜັງເຮືອນເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລີ່ມກໍ່ສ້າງເຮືອນ ແລະ ແຜນຜັງເຮືອນທີ່ດີຈະເຮັດໃຫ້ເຮືອນມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານ.

ແຜນການຈະນຳມາໃຫ້ມີລຳດັບການເຮັດວຽກຫຼາຍຂຶ້ນ, ແຕ່ຍັງສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້. ແຜນສາມາດປ່ຽນໄດ້ເນື່ອງຈາກສະຖານະການມີການປ່ຽນແປງ. ຖ້າທ່ານປະສົບຜົນສຳເລັດ ຫຼື ລົ້ມເຫຼວ, ຈົ່ງປ່ຽນແປງແຜນການໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ.

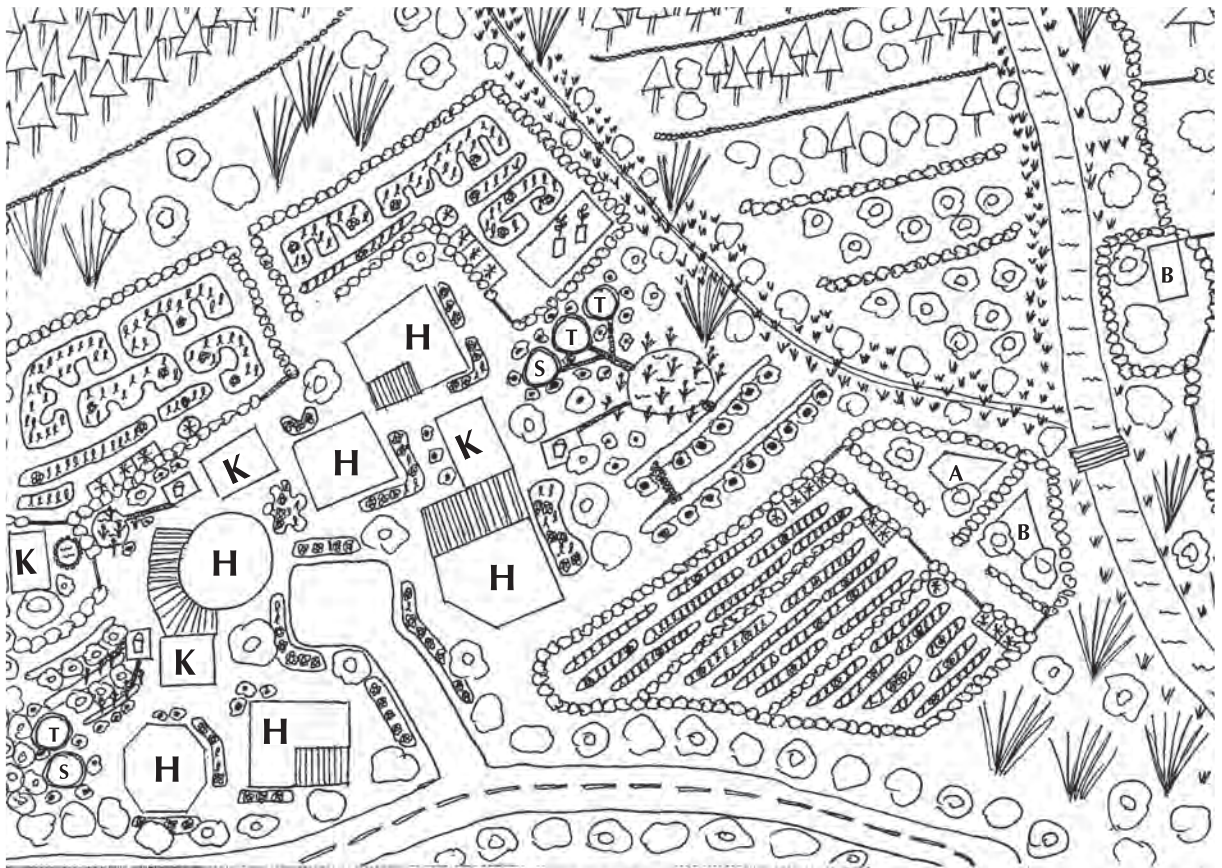
ແນວທາງໃນການອອກແບບ

1. ແຜນທີ່

“ທຸກໆຮູບແບບຕ້ອງຢູ່ໃສແດ່?”

“ລັກສະນະຂອງພື້ນທີ່ເປັນແນວໃດ?”

ການແຕ້ມແບບ ຫຼື ການເຮັດແຜນທີ່ດິນເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ຈະເຫັນວ່າມີຫຍັງ ຢູ່ໃສແດ່ໃນຮູບດຽວ. ແຜນທີ່ໂດຍລວມຕ້ອງ ແຕ້ມຂຶ້ນຄືດັ່ງທີ່ທ່ານເຫັນໃນຮູບລຸ່ມນີ້ (ໃຫ້ເບິ່ງແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ), ຄືດັ່ງນີ້ກອິນຊີແນມລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າ.

ຄຳສັບ

- ເຮືອນ	- ບ່ອນອາບນ້ຳ	- ບ່ອນເຮັດນ້ຳຊີວະພາບ	- ເສັ້ນທາງ
- ເຮືອນຄົວ	- ຮົ່ວ	- ປ່າໄມ້	- ແມ່ນ້ຳ ຫຼື ສາຍນ້ຳ
- ວິດຖ່າຍ	- ຫຍ້າ	- ສວນຕົ້ນໄມ້	- ຊົນລະປະທານ
- ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ	- ໜອງນ້ຳເບື້ອນ	- ພືດຜັກ	- ບ່ອນກາກຳບັງລົມ
- ໜານຜັກ	- ຄອກສັດລ້ຽງ D - ເປັດ C - ໄກ B - ຄວາຍ	- ຄອກໄມ້	- ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳທີ່ມີຫີນ
- ໜານດອກໄມ້	- ຮົ່ວ/ປະຕູຮົ່ວ	- ກິ່ໄຜ່	- ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ
- ບ່ອນຊັກລ້າງ	- ສວນກ້າ	- ໜອງລ້ຽງເປັດ	- ຮ່ອງນ້ຳ
- ບ່ອນຮົ່ມ	- ບ່ອນເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ		

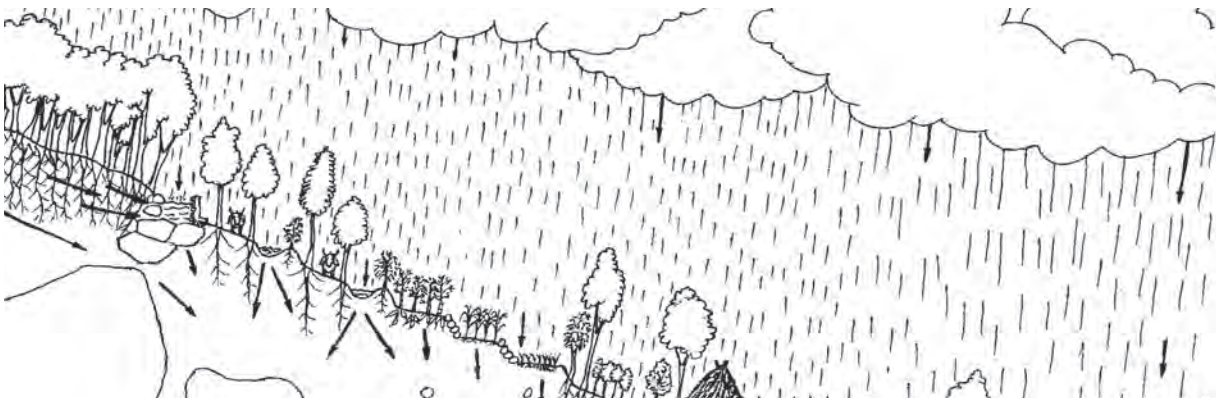
**ການສ້າງແບບຈຳລອງ
ພື້ນທີ່ດິນ 3 ມິຕິ**

ແຜນທີ່ແບບນີ້ສາມາດເຮັດຂຶ້ນຈາກດິນຂາຍ ຫຼື ດິນປູກຝັງໂດຍນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ລັກສະນະຂອງພື້ນທີ່ດິນໄດ້ຊັດເຈນ.

ວິທີນີ້ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເຮັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມ່ວນດີ. ທ່ານສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນພູ ແລະ ແມ່ນ້ຳ, ທັງຍັງສາມາດທົດລອງ ຫຼື ສະແດງ ການໄຫຼຂອງ ນ້ຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້.

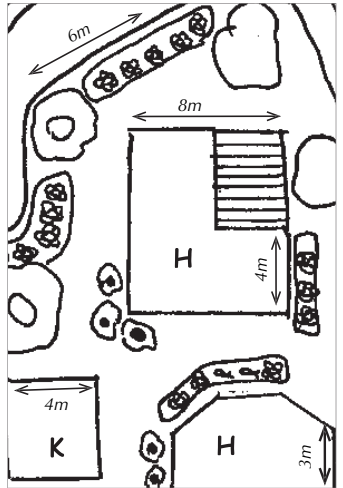
ແຜນທີ່ສະແດງລກສະນະພື້ນທີ່ (ແຜນທີ່ຕັດຂວາງ) ແມ່ນວິທີການເບິ່ງພື້ນທີ່ດິນທີ່ແຕກຕ່າງ, ມັນມີປະໂຫຍດທີ່ສຸດ ໃນການເບິ່ງພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຊັ້ນ ຫຼື ສະເພາະສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງພື້ນທີ່ດິນ. ແຜນທີ່ນີ້ຄືກັບການຕັດເຄັກກ້ອນໜຶ່ງ ແລະ ເບິ່ງເຄັກກ້ອນນັ້ນຈາກດ້ານຂ້າງ. ລັກສະນະໜ້າດິນ, ລວມທັງອາຄານເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຈະຢູ່ດ້ານ ເທິງຂອງພື້ນທີ່ດິນ ແລະ ຈະເຫັນຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້ເຕີບໂຕໃນເຄັກກ້ອນນັ້ນ.

ທຸກພາກສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຜນທີ່ ຕ້ອງແຕ້ມໂດຍໃຊ້ “ມາດຕາສ່ວນ”. ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງໃຊ້ມາດຕາສ່ວນ ຂະໜາດດຽວກັນຄ້າຍຄືກັບຂະໜາດ ຕົວຈິງໃນຊີວິດຈິງ.

ເພື່ອໃຫ້ເຮົາບັນລຸໄດ້:

1. ວັດແທກທຸກສ່ວນດ້ວຍຂະໜາດຂອງບາດຢ່າງທີ່ເທົ່າກັນ.
2. ນັບຈຳນວນບາດຢ່າງໃນການວັດແທກແຕ່ລະຄັ້ງ.
3. ປຽບທຽບໄລຍະຫ່າງຂອງແຕ່ລະເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຂອບເຂດທີ່ແທກໄດ້ 20 ບາດຢ່າງ ຕ້ອງໄດ້ແຕ້ມສອງເທົ່າຂອງຄວາມຍາວທີ່ນັບໄດ້ 10 ບາດຢ່າງ. ສ່ວນທີ່ນັບໄດ້ 25 ບາດຢ່າງຕ້ອງໄດ້ແຕ້ມໃຫ້ຍາວກວ່າໂຕທີ່ນັບໄດ້ 5 ບາດຢ່າງນັ້ນ 5 ເທື່ອ.
4. ແຕ້ມຮູບຮ່າງຂອງເຂດນັ້ນ ແລະ ຊຽນຜົນການວັດແທກຕົວຈິງໃສ່ດ້ານຂ້າງ. ແຜນວາດນີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສົມບູນແບບ, ແຕ່ການນຳໃຊ້ວິທີການເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດແຕ້ມແຜນທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງແມ້ນຢ່າຍິ່ງຂຶ້ນ. ແຜນທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາອອກແບບໄດ້ດີຂຶ້ນ.

ສະແດງບ່ອນທີ່ມີພື້ນທີ່ຮາບພຽງ, ເຈ້ຍໜ້ອຍໜຶ່ງ ຫຼື ເປັນຄ້ອຍສູງ. ເຕັກນິກ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບແຕ່ລະພາກສ່ວນຂອງດິນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງແຕ່ລະເຂດ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງບັນທຶກແມ່ນ້ຳລຳເຊ, ຖ້ຳ ຫຼື ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ບໍ່ປົກກະຕິທີ່ກຳໂຕເປັນຮູບຮ່າງໃນພື້ນທີ່.

ແຜນທີ່ຄວນປະກອບມີ:

- ຕຶກອາຄານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
- ແຜນການກໍ່ສ້າງໃນອະນາຄົດ.
- ສວນຜັກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
- ແຜນການເຮັດສວນຜັກໃນອະນາຄົດ.
- ສັດ ແລະ ຄອກສັດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
- ແຜນການລ້ຽງສັດ ແລະ ເຮັດຄອກສັດໃນອະນາຄົດ.
- ແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ໜອງນ້ຳ ແລະ ການໄຫຼຂອງນ້ຳ.
- ຫີນທາງ ແລະ ທາງຍ່າງ.
- ທີ່ດິນຮາບພຽງ, ດິນເຈ້ຍໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ດິນຄ້ອຍສູງ.
- ທໍ່ນ້ຳ ແລະ ໄຟຟ້າ.
- ເຂດແດນ ແລະ ຮົ່ວກັ້ນ.
- ສະຖານທີ່ເຄົາລົບບູຊາ ຫຼື ປ່ອນຂົມວິວ.
- ພື້ນທີ່ດິນທີ່ຈະມີບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກ
ເຊັ່ນ: ມີການເຊາະເຈື່ອນ, ນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ມີຫີນຫຼາຍ.
- ແລະ ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນຄຳອະທິບາຍສັນຍາລັກຕ່າງໆ.

ທຸກໆສິ່ງໃນແຜນທີ່ຕ້ອງມີສັນຍາລັກເປັນຕົວໜັງສື ຫຼື ຮູບ ພາບທີ່ແຕກຕ່າງ. ສັນຍາລັກຕ່າງໆຂອງແຜນທີ່ແມ່ນສ່ວນ ໜຶ່ງຂອງແຜນທີ່ຈະມີຄຳອະທິບາຍສຳລັບທຸກໂຕໜັງສື ຫຼື ສັນຍາລັກທັງໝົດ. ສັນຍາລັກຂອງແຜນທີ່ມີບົດບາດຄືຂໍ້ ກຸນແຈໃນຊີວິດຈິງ; ມັນໄຂບົດສະໜາເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນທີ່ນຳສະເໜີໃນແຜນທີ່.

ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ແຜນທີ່ງ່າຍໃນການອ່ານ, ສັນຍາລັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນຄວນນຳໃຊ້ສີແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນກັນ. ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ສີເຫຼືອງສຳລັບນ້ຳ, ສີຂຽວສຳລັບຕຶກອາຄານເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ, ສີແດງສຳລັບຫີນທາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ການໃຊ້ສີທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະເປັນການດີໃນການຈຳແນກສິ່ງຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ແລ້ວອອກຈາກສິ່ງທີ່ມີໃນແຜນໃໝ່. ຕົວຢ່າງ: ນຳໃຊ້ສີດຳສຳລັບສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ສີແດງສຳລັບແຜນການໃນອະນາຄົດ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ທຸກຄົນທີ່ຈະເຮັດວຽກໃນໂຄງການຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອອກແບບແຜນທີ່ຂອງໂຄງການ, ຕົວຢ່າງ: ໝົດທຸກຄົນຄອບຄົວ. ຍິ່ງມີຫຼາຍຄວາມຄິດເຫັນຍິ່ງເປັນການດີ.

2. ການວິເຄາະອົງປະກອບ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໄດ້ແນວໃດ?

ຕາຕະລາງທີ່ງ່າຍດາຍ “ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຜົນຜະລິດ” ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ແລະ ເປັນວິທີການທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ:
 “ພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງແດ່ ໃນແຕ່ລະອົງປະກອບ?”
 “ເຮົາໄດ້ຜົນຜະລິດຫຍັງແດ່ຈາກອົງປະກອບແຕ່ລະອັນ?”

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າເຮົາລ້ຽງໄກ່ໄວ້ໃນຄອກໄກ່, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈະໃຫ້ຊີ້ນໄກ່ຢ່າງດຽວ. ເພື່ອຈະເຮັດຄອກໄກ່ ແລະ ໃຫ້ໄກ່ມີສຸຂະພາບດີ ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າໄກ່ຕ້ອງການຫຍັງ. ດ້ວຍວິທີນີ້ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ໄດ້ວ່າມັນຈະໃຫ້ຫຍັງເຮົາແດ່.

ຄວາມຕ້ອງການຂອງໄກ່
ອາຫານ, ບ່ອນຢູ່, ນ້ຳ, ການປົກປ້ອງຈາກສັດຕູ, ຮົ່ມເງົາ, ຢາບົວພະຍາດ, ໝູ່ເພື່ອນ (ໄກ່ໂຕອື່ນໆ), ພື້ນທີ່ແຫ້ງ, ຮົ່ວອ້ອມ, ຮັງໄຂ່, ອາກາດທ່າຍເທສະດວກ.
ຜົນຜະລິດຈາກໄກ່
ຊີ້ນ, ໄຂ່, ຝຸ່ນຄອກ, ເງິນ, ຂົນໄກ່, ວຽກເຮັດງານທຳ (ກຳຈັດຫຍ້າ ແລະ ສັດຕູພືດ).

ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ ໄດ້ຈາກສວນຜັກ

ຄວາມຕ້ອງການຂອງສວນຜັກ
ແກ່ນຜັກ, ຝຸ່ນບົ່ມ, ນ້ຳມັກຊີວະພາບ, ຫຍ້າແຫ້ງຄຸມດິນ, ດິນປູກຝັງທີ່ດີ, ຮົ່ວອ້ອມ, ບ່ອນກ້າເບ້ຍຜັກ, ອຸປະກອນການປູກ (ເຄື່ອງມື ແລະ ແຮງງານ), ນ້ຳ, ແສງແດດ, ການຈັດການ ວັດສະພືດ ແລະ ລົມ.
ຜົນຜະລິດຈາກສວນຜັກ
ຜັກ, ໝາກໄມ້, ພືດສະໝຸນໄພ, ເຄື່ອງເທດ, ວັດສະດຸໃຊ້ເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ, ອາຫານສັດ, ດອກໄມ້, ເງິນ, ຜົນຜະລິດອື່ນໆເພື່ອຂາຍ, ວັດສະດຸຄຸມດິນ, ປ້ອງກັນລົມ.

ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ຕາຕະລາງ “ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນຜະລິດ” ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ອົງປະກອບຕ່າງໆ ໃນລະບົບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດ.

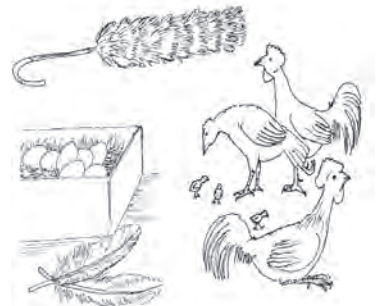
ຕົວຢ່າງ: ອາຫານໄກ່ສາມາດໄດ້ມາຈາກ:

- ອາຫານເຫຼືອໃນເຮືອນຄົວ (ຜົນຜະລິດຈາກສວນທີ່ຜ່ານເຮືອນ).
- ວັດສະພືດ ຫຼື ຫຍ້າ (ຜົນຜະລິດຈາກສວນ).
- ການຕັດແຕ່ງງ່າໄມ້ (ຜົນຜະລິດຈາກສວນ).
- ອາຫານທີ່ເນົ່າເບື້ອຍ (ຜົນຜະລິດຈາກສວນຜ່ານເຮືອນ)
- ພືດທີ່ເປັນພະຍາດ (ຜົນຜະລິດຈາກສວນ, ເອົາໃຫ້ໄກ່ກິນເພື່ອຢຸດການແຜ່ລະບາດ).
- ແມງໄມ້ຕ່າງໆ (ຜົນຜະລິດຈາກການເຮັດຄອກໄກ່)

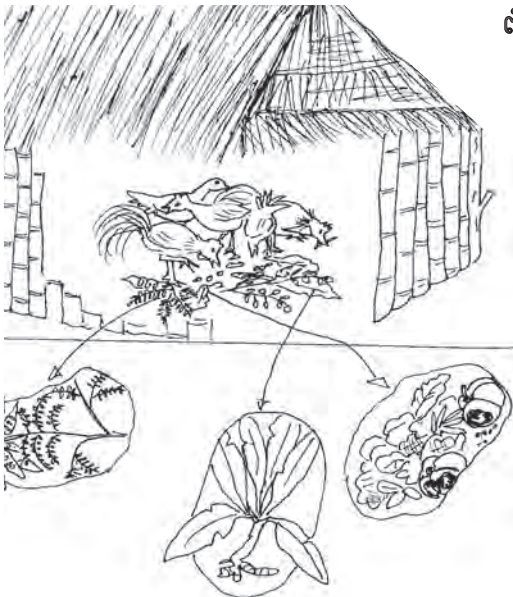

ຜົນຜະລິດຈາກໄກ່ ກໍ່ສາມາດນຳມາສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງລະບົບອື່ນໆໄດ້ອີກ ເຊັ່ນວ່າ:

- ໄຂ່, ຊີ້ນ, ເງິນ (ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນ).
- ຂົນ (ຄວາມຕ້ອງການໃນງານປະກອບພິທີກຳຕ່າງໆ, ອຸປະກອນຫັດຖະກຳ, ເຮັດເຄື່ອງນອນ).
- ຂີ້ໄກ່ (ຕ້ອງການສຳລັບເຮັດຝຸ່ນເພື່ອໃຊ້ໃນສວນ).
- ແຮງງານ (ຕ້ອງການໃນການກຳຈັດພືດສະພືດ ແລະ ຄື: “ຄອກໄກ່ເຄື່ອນທີ່”)

ຫຼາຍຄັ້ງທີ່ຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງໄດ້ຮັບການສະໜອງຈາກຊັບພະຍາກອນອັນດຽວກັນ,

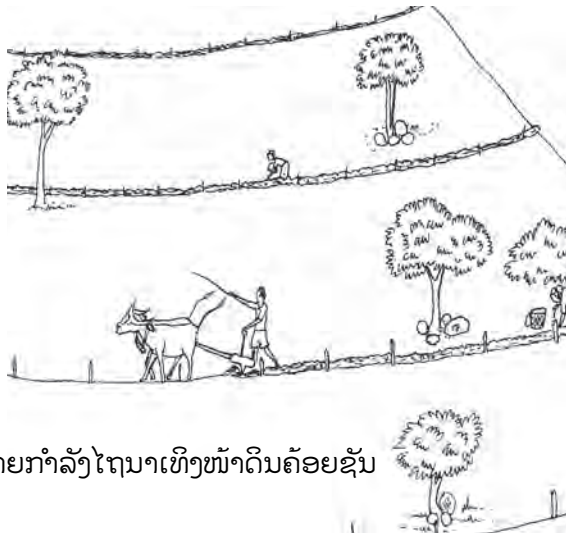
ຕົວຢ່າງ: ຕົ້ນໄມ້ອ້ອມຂ້າງຄອກໄກ່ສາມາດຜະລິດ:

- ອາຫານສຳລັບຄົນ
- ອາຫານໄກ່
- ຮົ່ມສຳລັບໄກ່ ແລະ ຄົນ
- ປ້ອງກັນລົມ
- ຢາປົວພະຍາດ
- ຫຼັກຮົ່ວ
- ວັດສະດຸຄຸມດິນ

ດ້ວຍວິທີນີ້ ພວກເຮົາສາມາດທຳການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນຜະລິດສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້.

ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງຈາກຄວາຍ:

ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄວາຍ
ອາຫານ, ນ້ຳ, ຮົ່ມເງົາ/ບ່ອນຢູ່, ທີ່ລ້ຽງສັດ, ຢາປົວພະຍາດ, ຄາດໄຖ ແລະ ການຝຶກຝົນ (ສຳລັບເຮັດວຽກໃນພື້ນທີ່ດິນ), ເຊືອກ, ບວກນ້ຳ.
ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກຄວາຍ
ຊີ້ນ, ເງິນ, ຝຸ່ນຄອກ, ການກຳຈັດວັດສະພືດ, ເຂົາຄວາຍ, ຄາດໄຖ ແລະ ໃຫ້ຝຸ່ນແກ່ດິນ, ໜັງ, ກະດູກ, ການຂົນສົ່ງ (ສຳລັບຜົນຜະລິດຈາກຟາມ), ພິທີກຳທາງວັດທະນະທຳ.

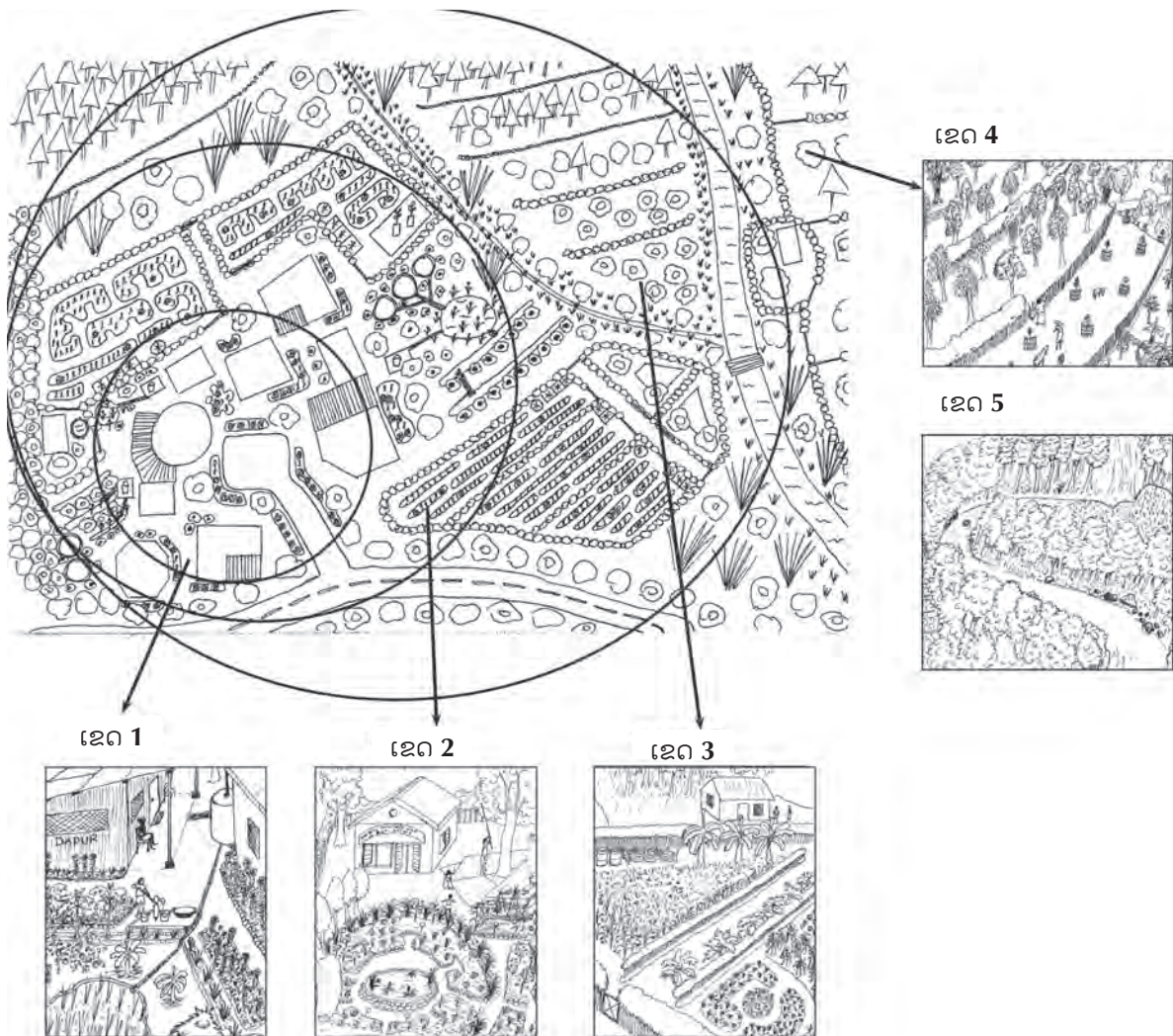
ຄວາຍກຳລັງໄຖນາເທິງໜ້າດິນຄ້ອຍຊັ້ນ

3. ຂອບເຂດໃນພື້ນທີ່

ການສ້າງຂອບເຂດໃນແຜນທີ່ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນເວລາ ແລະ ແຮງງານທີ່ຕ້ອງການໃນການສ້າງລະບົບກະສິກຳແບບຍືນຍົງ. ແຜນທີ່ແບບນີ້ຈະຊ່ວຍສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຮັດແນວໃດຈະປະສົມປະສານແຕ່ລະອົງປະກອບເຂົ້າກັບສິ່ງທີ່ພວກມັນຕ້ອງການໄດ້, ໃນທິດທາງທີ່ໄດ້ຮັບປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ.

ເພື່ອສ້າງຂອບເຂດໃນແຜນທີ່ ທ່ານສາມາດແບ່ງສວນອອກເປັນ 5 ເຂດ, ການໝາຍຂອບເຂດແມ່ນເລີ່ມຈາກເຂດເຮືອນ. ໂດຍແຕ່ລະເຂດຈະສະແດງພື້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນລະບົບ. ອົງປະກອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະຖືກວາງໃສ່ໃນລະເຂດ, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບວ່າ:

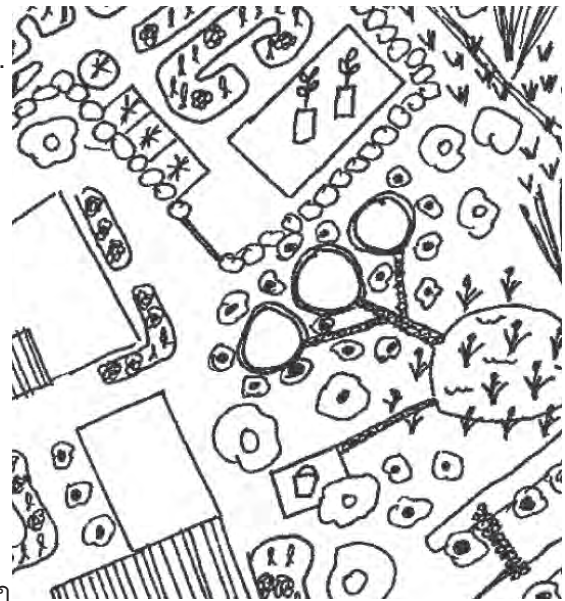
- **ມີການເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມອົງປະກອບນັ້ນຫຼາຍປານໃດ** - ເຂດ 1 ເປັນເຂດທີ່ມີການເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມຫຼາຍທີ່ສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ ເຂດ 5 ມີການເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- **ມັນຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາຫຼາຍປານໃດ** - ເຂດ 1 ຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນຂະນະທີ່ເຂດ 5 ຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- **ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນ້ຳ** - ເຂດ 1 ຕ້ອງການການເຂົ້າເຖິງນ້ຳຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນຂະນະທີ່ເຂດ 5 ຕ້ອງການເຂົ້າເຖິງນ້ຳໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- **ຈຳນວນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການ** - ເຂດ 1 ຕ້ອງການເນື້ອທີ່ດິນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນຂະນະທີ່ເຂດ 5 ຕ້ອງການເນື້ອທີ່ດິນຫຼາຍທີ່ສຸດ.
- **ການຢູ່ຮ່ວມກັນໃນພື້ນທີ່** - ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບອົງປະກອບອື່ນໆອ້ອມຂ້າງຂອງມັນເອງ.

ເຂດ 1: ສວນຄົວ

ເຂດ 1 ແມ່ນເຂດທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຮືອນຂອງທ່ານທີ່ສຸດ. ພາຍໃນເຂດ 1 ໃຫ້ປູກສິ່ງທີ່ຕ້ອງການການດູແລ ແລະ ການບົວລະບັດຮັກສາຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ຍັງສາມາດສະໜອງສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການພາຍໃນຄົວເຮືອນໃນທຸກໆມື້ໄດ້. ອົງປະກອບພາຍໃນເຂດ 1 ລວມມີ:

- ເຮືອນ, ເຮືອນຄົວ, ບ່ອນລ້າງທຳຄວາມສະອາດ, ວິດຖ່າຍ.
- ບ່ອນກ້າເບ້ຍໄມ້.
- ຮ້ານໄມ້ເຄືອ ແລະ ເຄືອໄມ້ຕ່າງໆ.
- ສວນຄົວ ແລະ ສວນສະໝຸນໄພ.
- ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກທີ່ໃຫ້ຮົ່ມພ້ອມ.
- ບ້ານນ້ຳ.
- ກ່ອງຜຸ່ນບົ່ມ.
- ອ່າງເກັບນ້ຳ.
- ອ່າງບຳບັດນ້ຳເສຍ.
- ໜອງພືດນ້ຳ.
- ບ່ອນສັດລ້ຽງຂະໜາດນ້ອຍ.

Zone 1 on the map

ເມື່ອທ່ານມີອົງປະກອບທຸກຢ່າງທີ່ຕ້ອງການສຳລັບເຂດ 1, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຕໍ່ໄປແມ່ນການຈັດວາງເຂົ້າກັນໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ຢູ່ຮ່ວມກັນໄດ້ດີ.

ພືດທີ່ໃຫ້ຮົ່ມແມ່ນດີເມື່ອປູກຢູ່ໃກ້ເຮືອນ, ແຕ່ຖ້າວ່າມັນໃຫ້ຮົ່ມຫຼາຍເກີນໄປໃນເຂດປູກຜັກຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼຸດລົງ.

ບ້ານນ້ຳຄວນຖືກຈັດໄວ້ໃຫ້ຫ່າງຈາກວິດຖ່າຍ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການບົນເບື້ອນ.

ຮ້ານສຳລັບປູກໄມ້ເປັນເຄືອເພື່ອໃຫ້ຮົ່ມເຢັນ ສາມາດປູກຢູ່ດ້ານນອກອ້ອມຂ້າງເຮືອນ. ເຊິ່ງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຮ້ອນຫຼາຍ ໃຫ້ເຮັດຮ້ານໄມ້ເຄືອໃສ່ດ້ານຕາເວັນຕົກແລະ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໜາວເຢັນ ໃຫ້ເຮັດຮ້ານໄມ້ເຄືອໃສ່ດ້ານຕາເວັນອອກ. ມັນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເຮືອນຮົ່ມເຢັນຢູ່ສະເໝີ ດ້ວຍການບັງແສງແດດທີ່ສ່ອງມາໃສ່ເຮືອນໂດຍກົງ.

ອົງປະກອບທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຄືກັນ ຫຼື ສາມາດນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ອົງປະກອບອື່ນສະໜອງໃຫ້ໄດ້ ຄວນຈັດໃຫ້ຢູ່ຮ່ວມກັນ. ມັນຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ໃນຂະນະດຽວກັນມັນຈະຊ່ວຍຫຼຸດການໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ເວລາໃຫ້ໜ້ອຍລົງທີ່ສຸດ. ຫຼັກການນີ້ຄວນຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນທຸກເຂດ ແລະ ເບິ່ງວ່າແຕ່ລະເຂດກ່ຽວຂ້ອງກັນແນວໃດ.

ເຂດ 2: ໝູ່ບ້ານ

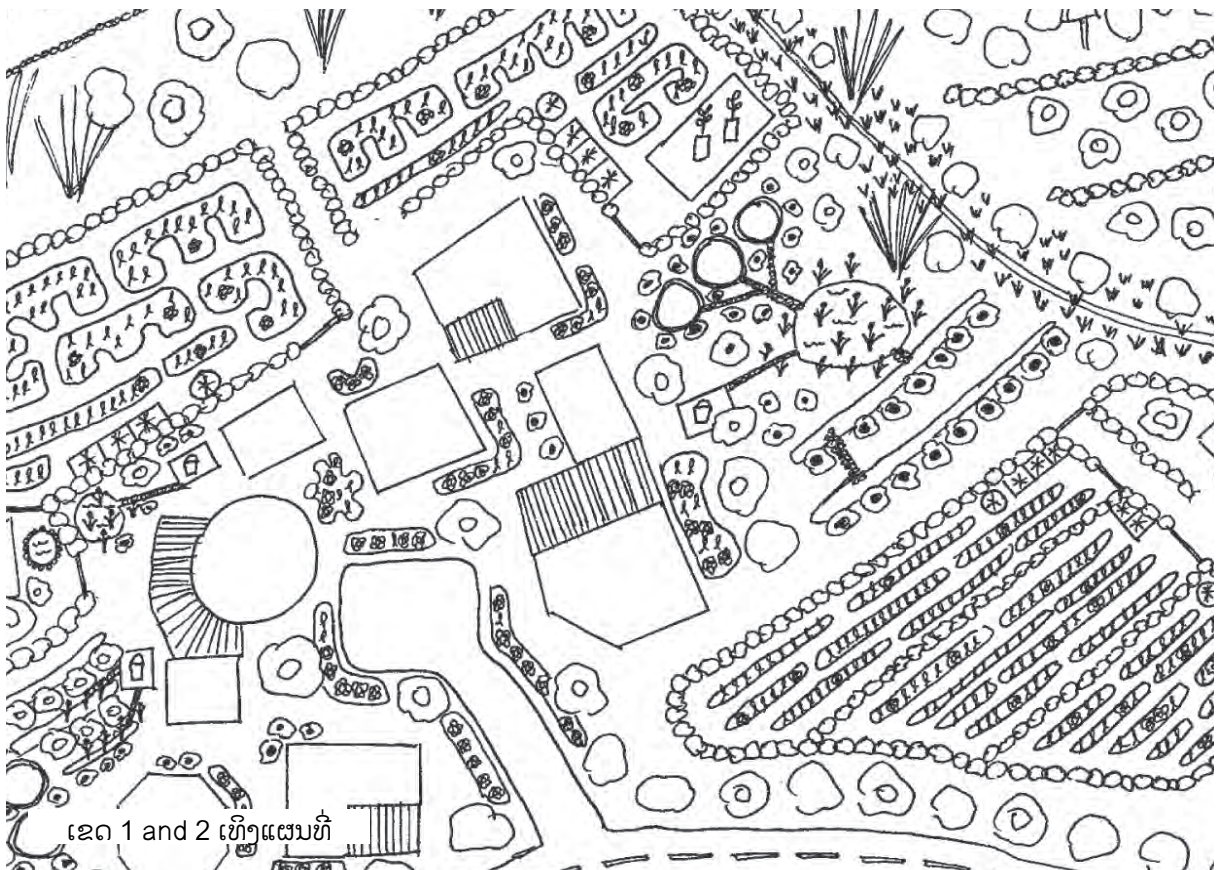
ໝູ່ບ້ານຕ້ອງມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານດັ່ງນີ້: ຖະໜົນ, ທາງຢ່າງ, ອາຄານທາງສາດສະໜາ, ໂຮງຮຽນ, ພື້ນທີ່ຂອງໝູ່ບ້ານ, ຫ້ອງການປົກຄອງ ແລະ ເຮືອນຊຸມຊົນ.

ໝູ່ບ້ານທັງໝົດສາມາດສ້າງຂຶ້ນມາໄດ້ດ້ວຍການນຳໃຊ້ການອອກແບບຂອງລະບົບກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ເຊິ່ງຈະລວມເອົາອົງປະກອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ສວນ ແລະ ບ່ອນກ້າເບ້ຍໄມ້ຂອງໝູ່ບ້ານເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃສ່ໃນພື້ນທີ່ໂຮງຮຽນປະຖົມ.
- ຕົ້ນໄມ້ຕາມແຄມທາງເຊິ່ງສາມາດໃຫ້ຮົ່ມ, ອາຫານສັດ, ປົກປ້ອງຈາກລົມ ແລະ ຝຸ່ນ, ໃຫ້ໝາກ, ເປັນຢາ ແລະ ພືນ.
- ບ່ອນຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງຊຸມຊົນ.
- ແຫຼ່ງນ້ຳສະອາດ.
- ສະຖານທີ່ວາງສະແດງຜົນງານ ແລະ ອາຫານຈາກສວນ.
- ຕະຫຼາດ, ຕ້ອງອອກແບບໃນຫຼັກສະນະທີ່ມີການຈັດສັນທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ເກີດມີກິ່ນເໝັນ, ຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາໜ້ອຍ.
- ການຄຸ້ມຄອງສັດລ້ຽງ, ດ້ວຍການມັດໄວ້ ແລະ ເຮັດຄອກໃຫ້ຢູ່ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງ ບໍ່ໃຫ້ສັດລ້ຽງທຳລາຍເຮືອນຊານຮົ່ວສວນ ແລະ ລະບົບຜະລິດອາຫານຂອງຊຸມຊົນ. ເປັນບ່ອນທີ່ຂັງສັດລ້ຽງໄວ້ເຊັ່ນ: ແບ້ ຫຼື ຄວາຍໃນເວລາກາງຄືນ. ບ່ອນນີ້ຈະເປັນບ່ອນທີ່ສະດວກໃນການເກັບລວບລວມຝຸ່ນຄອກໄວ້.

ອົງປະກອບໃນເຂດ 2 ຍັງສາມາດເປັນບ່ອນໜ້າສົນໃຈ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ ເຊັ່ນ:

- ຮ້ານຂາຍພືດຜັກຈາກສວນຄົວເພື່ອດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ.
- ບ່ອນພັກເຊົາໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໃນຕອນຄືນ.
- ບ່ອນໂຄສະນາເພື່ອດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ.

ເຂດ 3: ສວນຂະໜາດນ້ອຍໃນເຂດນອກສຸດຂອງໝູ່ບ້ານ

ເຂດ 3 ແມ່ນພື້ນທີ່ດິນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການການເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາຫຼາຍ ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເຮືອນ.

ອົງປະກອບຂອງເຂດ 3 ລວມມີ:

- ພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີຮົ່ວຖາວອນ.
- ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ (ປູກພືດຫຼາຍໆຊະນິດໄວ້ນໍາກັນ).
- ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ພືດຕາມລະດູການເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານຕະຫຼອດປີ.
- ພື້ນທີ່ດິນແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍຕອນເພື່ອການປູກພືດໝູນວຽນ ແລະ ເຮັດທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ພ້ອມທັງມີຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ເປັນເຂດຊາຍແດນ.
- ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ ແລະ ຄັນຄູເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ພືດທັນຍາຫານສຸກເສີນໃນກໍລະນີອິດທົວ ແລະ ໄພພິບັດ.
- ບໍ່ນໍາໃຊ້ແກ່ນພືດທີ່ກາຍພັນແລ້ວ.
- ບໍ່ໃຊ້ສານເຄມີ, ແລະ ປູກພືດໝູນວຽນສະໝໍ່າສະເໝີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ດູດຊຶມເອົາທາດອາຫານໃນດິນໄປໝົດ.
- ໝູນໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນໆກັບມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ ເຊັ່ນ ເຮັດຜຸ່ນບົ່ມ ແລະ ເປັນການຢຸດຕິການທໍາລາຍໜ້າດິນ.
- ການກໍາຈັດສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ (IPM), ນໍາໃຊ້ການປູກພືດແບບຄວບຄູ່ກັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສັດຕູພືດ.
- ການອອກແບບ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ສະຫຼາດສະຫຼຽວຈະໄດ້ຜົນດີກວ່າການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກເຮັດສວນທີ່ມີລາຄາແພງ.

ຕົວຢ່າງອົງປະກອບຂອງເຂດ 3

ເຂດ 4: ປ່າຂອງຊຸມຊົນ

ເຂດນີ້ຕັ້ງຢູ່ອ້ອມແອ້ມຮົ່ວສວນຂອງໝູ່ບ້ານ.

ຊັບພະຍາກອນໃນປ່າເຂດນີ້ແມ່ນມີການຈະເລີນເຕີບໂຕ ຫຼື ອາດຖືກຈູດທຳລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄດ້.

ພືດພັນຫຼາຍຊະນິດສາມາດເຕີບໂຕໄດ້ດີໃນເຂດນີ້, ນັບແຕ່ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຈົນເຖິງປ່າໄມ້ແບບເຄິ່ງປ່າເຄິ່ງປູກ.

ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ເຂດ 4 ຄວນມີການອອກແບບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍຊຸມຊົນ. ເຊິ່ງປ່າເຂດນີ້ຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ການເອົາໃຈໃສ່ທີ່ຕ່ຳ, ໝາຍຄວາມວ່າມັນຕ້ອງການນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນຈຳນວນໜ້ອຍ.

ເຂດນີ້ຕ້ອງການພື້ນທີ່ກວ້າງ ແລະ ມັນເປັນບ່ອນລວບລວມຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໄວ້ ເຊິ່ງຖ້າເຮົາປູກໃສ່ເຂດ 1, 2 ຫຼື 3 ຫຼາຍເກີນໄປ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຂອງພືດອື່ນຫຼຸດລົງ ຍ້ອນວ່າຮົ່ມເກີນໄປ ແລະ ຮາກໄມ້ຈະຍາດອາຫານກັນເອງ.

ອົງປະກອບຂອງເຂດ 4 ລວມມີ:

- ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ໃຫ້ແກ່ນ ແລະ ນ້ຳມັນ.
- ເຮັດພືນ ແລະ ໄມ້ທ່ອນ.
- ກິ່ໄຜ່.
- ຄວາຍ, ງົວ ແລະ ແບ້.
- ແຫຼ່ງນ້ຳ.
- ການປູກກາເຟ
- ພືດເປັນຢາ.
- ນາເຂົ້າ, ຖ້າມີນ້ຳພຽງພໍ.
- ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳສຳລັບປູກປ່າຄືນໃໝ່
- ພືດສຳລັບເຮັດຫັດຖະກຳ.

ຕົວຢ່າງ ອົງປະກອບໃນເຂດ 4

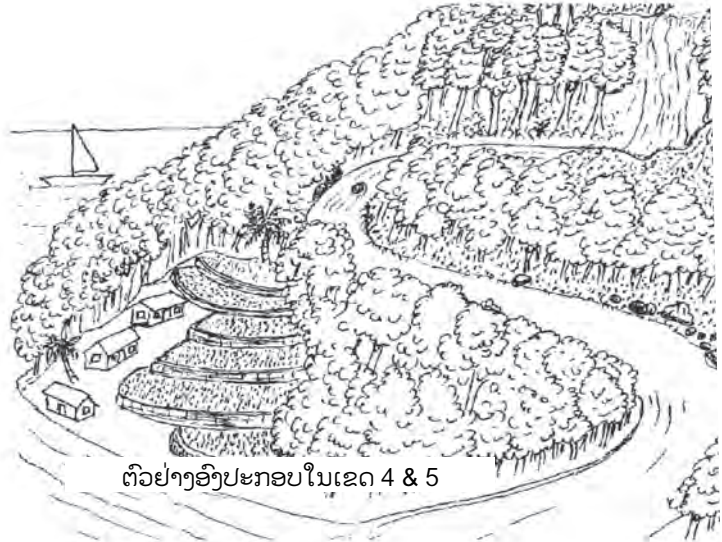
ເຂດ 5: ປ່າອະນຸລັກ

ເຂດ 5 ແມ່ນພື້ນທີ່ສະຫງວນ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບຸກລຸກພື້ນທີ່ຢ່າງເດັດຂາດ. ເຊິ່ງປ່າທຳມະຊາດນີ້ສະໜອງບັດໃຈຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ເຮົາເຊັ່ນ: ອາຫານ ແລະ ຢາບົວພະຍາດສຳລັບຄົນ, ອາຫານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ, ທັງຊ່ວຍປ້ອງກັນການລ່າສັດ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ປ່າອະນຸລັກຍັງສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ສຳລັບຊຸມຊົນ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ເປັນການອະນຸລັກປ່າໄວ້ເພື່ອຄົນຮຸ່ນຫຼັງ. ການຕັດໄມ້ໃນປ່າຈະໃຫ້ພຽງຜົນປະໂຫຍດໃນໄລຍະສັ້ນສຳລັບຄົນສອງສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນເປັນການທຳລາຍປ່າໃນໄລຍະຍາວສຳລັບຄົນຫຼາຍຄົນ.

ເຂດ 5 ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໄກຈາກບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະ ອາດເປັນດິນທີ່ຍາກຕໍ່ການປູກຝັງ ເຊັ່ນ ບ່ອນສູງຊັນ, ທາງນ້ຳກັດເຊາະ, ເຂດພູ ແລະ ພື້ນທີ່ເປັນຫີນ. ພືດທີ່ຂຶ້ນໃນເຂດນີ້ຄວນເປັນພືດທ່ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງມີຫຼາຍຂະໜາດ, ທັງມີອາຍຸ ແລະ ຊະນິດພັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ອົງປະກອບຂອງເຂດ 5 ລວມມີ:

- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນຸລັກປ່າໄມ້ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ.
- ໂຄງການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ
- ຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າທີ່ບໍ່ແມ່ນໄມ້ທ່ອນ
- ກິດຈະກຳທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່າແມ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ແຕ່ການຈູດປ່າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.
- ອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງປ່າຂຶ້ນມາ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້.

ຕົວຢ່າງອົງປະກອບໃນເຂດ 4 & 5

ຍັງມີຫຼາຍສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊິ່ງມີຜົນກະທົບຕໍ່ການແບ່ງເຂດເຊັ່ນ:

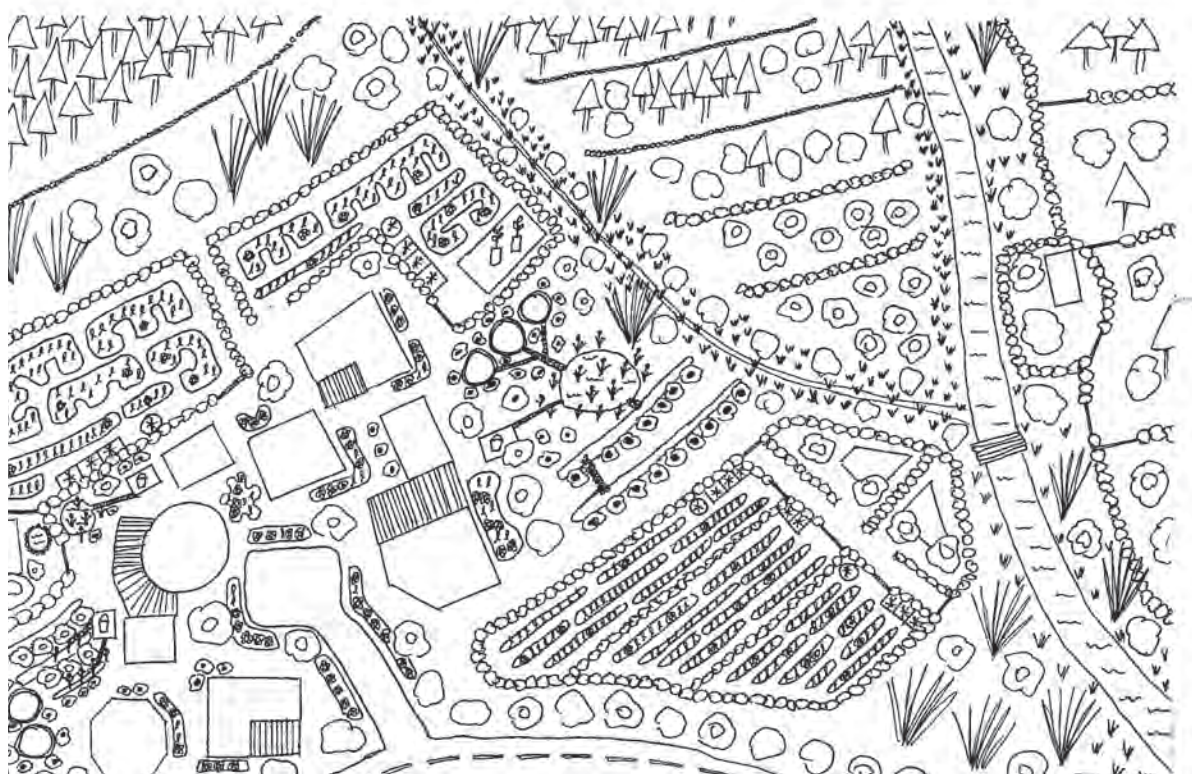
- ການເຂົ້າເຖິງນ້ຳ. ຖ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງບໍ່ນ້ຳ ຫຼື ຊົນລະປະທານ, ດິນຕອນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງສະດວກໃນການປູກພືດ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ຫຼື ລ້ຽງສັດ.
- ການເຂົ້າເຖິງຖະໜົນຫີນທາງ. ຖ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງຖະໜົນຫີນທາງ, ຜົນລະປູກກໍ່ສາມາດຂົນສົ່ງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ສະນັ້ນຜົນພະລິດສ່ວນຫຼາຍກໍ່ບໍ່ຖືມເສຍລາງ.
- ລະດັບຂອງການເຊາະເຈື່ອນ. ຖ້າດິນມີການເຊາະເຈື່ອນຢູ່ແລ້ວ ຫຼື ພື້ນທີ່ດິນເປັນເນີນສູງ, ຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດິນພື້ນຄົງກ່ອນທີ່ຈະເຮັດກະສິກຳ. ໂດຍການປັບພື້ນທີ່ເປັນຂຶ້ນ, ເຮັດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ຫຼື ປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່.
- ຄຸນນະພາບຂອງດິນປູກ. ດິນປູກທີ່ບໍ່ອຸດົມສົມບູນ ຫຼື ດິນປູກທີ່ເຕັມດ້ວຍຫີນຈະຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງຫຼາຍປີເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນດິນປູກຝັງ ຫຼື ຄວນປູກຕົ້ນໄມ້ເປັນພືດຫຼັກ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວມັນດີ ແລະ ງ່າຍກວ່າທີ່ຈະເລີ່ມປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງເລີ່ມເຮັດໜານຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍທີ່ເປັນພືດຊະນິດອື່ນ ຫຼື ຜັກ. ການແຊມຕົ້ນໄມ້ລົງກໍ່ຈະຊ່ວຍປັບປຸງດິນປູກໄດ້ໄວຂຶ້ນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ:

- ບາງອົງປະກອບສາມາດຢູ່ໄດ້ຫຼາຍບ່ອນເຊັ່ນ: ສາລີ, ໝາກນາວ ແລະ ໝູ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບ:
 - ກ. ປະເພດ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຂະໜາດຂອງດິນ.
 - ຂ. ເຕັກນິກ ແລະ ຍຸດທະສາດການນຳໃຊ້.
 - ຄ. ພຶດພັນໃດສຳລັບຂາຍ ແລະ ອັນໃດສຳລັບບໍລິໂພກໃນຄົວເຮືອນ.
 - ງ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການປະສົມປະສານກັບອົງປະກອບອື່ນໆ.
- ການເຮັດທາງຢ່າງເປັນສິ່ງສຳຄັນເພາະມັນຈະເຊື່ອມຕໍ່ແຕ່ລະເຂດເຂົ້າຫາກັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ທາງຢ່າງຈະ ບອກຈຸດທີ່ຕັ້ງສຳລັບບ່ອນເຮັດຜຸ່ນບົມ, ຄອກສັດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງນ້ຳ. ທາງຢ່າງທຸກເສັ້ນສາມາດແຍກກັນໄດ້ດ້ວຍເຂດແດນ ຫຼື ພືດທີ່ປູກເປັນແລວ. ເຂດແດນຂອງທາງຢ່າງນີ້ສາມາດໃຊ້ເປັນສວນຜັກ, ສວນດອກໄມ້, ສະໝຸນໄພ, ເຄືອ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຂະໜາດນ້ອຍ. ສິ່ງນີ້ຈະເພີ່ມປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ເພາະປູກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສວນງາມຂຶ້ນຕື່ມ!
- ເຂດສາມາດເຮັດໄດ້ໃນລະດັບໝູ່ບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນ. ແນວຄວາມຄິດນີ້ຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ຕົ້ນທຶນ ແລະ ແຮງງານ. ຖ້າສວນຕ່າງໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ, ຂະບວນການຜະລິດຈະມີປະສິດທິຜົນຍິ່ງຂຶ້ນ, ຊັບພະຍາກອນສາມາດນຳກັບມາໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ບົດເຝິກຫັດ: ຈົ່ງແຕ້ມແຜນທີ່ທີ່ມີພຽງແຕ່ໂຄງຮ່າງພື້ນຖານ. ໃຊ້ເຈ້ຍອີກໃບໜຶ່ງ ຈາກນັ້ນແຕ້ມແຕ່ລະອົງປະກອບ ແລະ ຕັດອອກ (ເຊັ່ນ: ເຮືອນ, ສວນຜັກ, ຄອກໄກ່, ໜອງ ແລະ ອື່ນໆ). ວາງອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ໃສ່ເທິງແຜນທີ່ຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ເພື່ອອອກແບບສວນຂອງທ່ານເອງ. ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າອົງປະກອບແຕ່ລະອັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບແນວໃດ.

ການຈັດການທີ່ດິນຊຸມຊົນ

4. ການແບ່ງສ່ວນ

ການແບ່ງສ່ວນແມ່ນຈະເບິ່ງປັດໃຈທຳມະຊາດທີ່ກະທົບແຕ່ລະພື້ນທີ່ ແລະ ລະດັບປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດຂອງພື້ນທີ່. ປັດໃຈທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ: ແສງຕາເວັນ, ລົມ, ການໄຫຼຂອງນ້ຳ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ອັກຄີໄພ, ຄວາມຄ້ອຍຊັນ, ປະເພດເນື້ອດິນ ແລະ ທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ໃນພິທີກຳຕ່າງໆ. ການວາງແຜນແບ່ງສ່ວນແມ່ນເປັນການກັ່ນເອົາປັດໃຈທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປ ຫຼື ນຳເຂົ້າມາໃນລະບົບ.

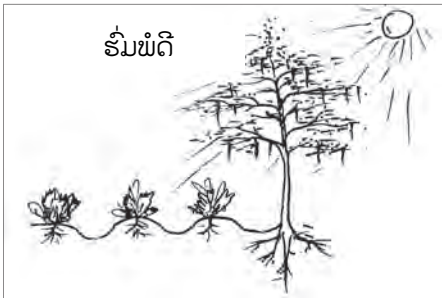
ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງປັດໃຈທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳໄປສູ່ການວາງແຜນການ ເພື່ອຈະ:

- ຊ່ວຍໃນການເພີ່ມຜົນຕອບແທນສູງສຸດ.
- ຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ຜິດພາດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນ: ການປູກພືດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ທີ່ອາດຈະຖືກລ້າງເຊາະໄປກັບພາຍຸຝົນ ຫຼື ນ້ຳຖ້ວມຄັ້ງຕໍ່ໄປ.
- ເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງສວນທົນທານ ແລະ ສາມາດປະເຊີນກັບໄພພິບັດ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ເຊັ່ນ: ອັກຄີໄພ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ການເຊາະເຈື່ອນ.

ແສງຕາເວັນ:

ຄຳຖາມ: ທິດທາງຂອງແສງຕາເວັນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ. ດ້ວຍການສັງເກດການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງມັນໃນຕອນກາງເວັນ ທ່ານກໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ເຂດທີ່ມີແສງແດດແຮງທີ່ສຸດ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ຈິ່ໄວ້ວ່າມັນປ່ຽນແປງໄດ້ຈາກລະດູຝົນ (ທ້ອງຟ້າໂຄ້ງສູງ) ຈົນເຖິງລະດູແລ້ງ (ທ້ອງຟ້າໂຄ້ງຕ່ຳ).

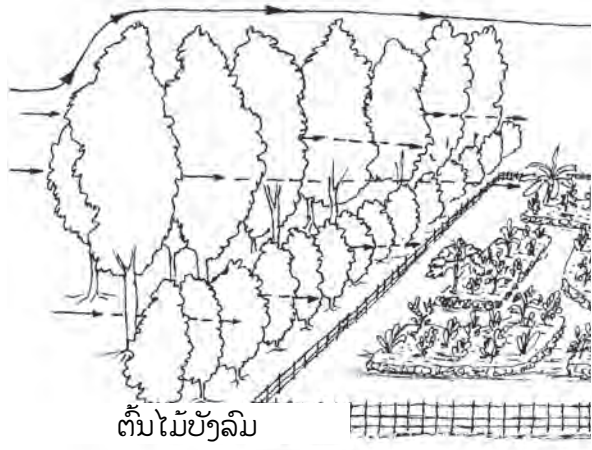

ຄຳຕອບ: ນຳໃຊ້ເຂດທີ່ຖືກແສງແດດຫຼາຍທີ່ສຸດກ່ອນ ແລະ ປູກພືດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດກ່ອນ. ສຳລັບການປູກປ່າ, ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະສ້າງບ່ອນທີ່ມີແສງແດດຫຼາຍທີ່ສຸດກ່ອນ. ບ່ອນທີ່ມີຮົ່ມເປັນບ່ອນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການລ້ຽງສັດ. ແຕ່ວ່າພຶດບາງປະເພດເຊັ່ນ: ກາເຟ ແລະ ວານິລາ ຈະເຕີບໂຕດີກວ່າໃນດິນທີ່ມີຮົ່ມເລັກໜ້ອຍ.

ລົມ:

ຄຳຖາມ: ລົມສ່ວນໃຫ່ຍມາຈາກທິດໃດ ແລະ ແຮງຊຳໃດ?

ຄຳຕອບ: ປູກຕົ້ນໄມ້ບັງລົມໃນເຂດທີ່ເໝາະສົມເພື່ອປົກປ້ອງພືດ, ສັດ, ໜອງ ແລະ ເຂດເຮືອນ. ຄວນປູກສະເພາະແຕ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ແຂງແຮງ ຍ້ອນວ່າລົມ ແລະ ແດດສາມາດເຮັດໃຫ້ພືດແຫ້ງ ແລະ ທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ ຫຼາຍຊະນິດ. ລົມທີ່ແຮງຍັງເຮັດໃຫ້ພືດຈະເລີນເຕີບໂຕຍາກ ແລະ ຕ້ອງການນ້ຳຫຼາຍຂຶ້ນ.

ການໄຫຼຂອງນ້ຳ:

ຄໍາຖາມ: ນ້ຳໄຫຼຜ່ານບ່ອນໃດແດ່? ມີບໍ່ນ້ຳບໍ່? ດິນທີ່ເຂດໃດເຄີຍເກີດມີດິນເຊາະເຈື່ອນບໍ່?

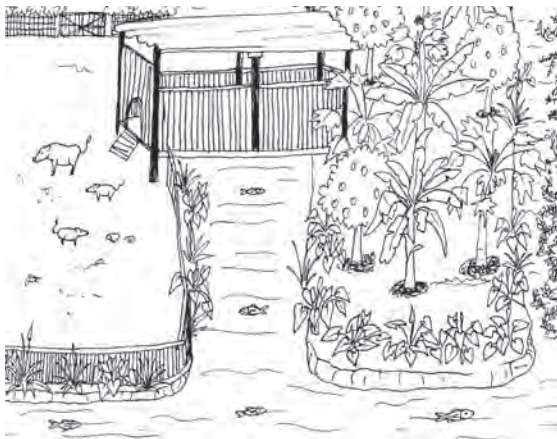
ຄໍາຕອບ: ການຮັກສາສາຍນ້ຳລຳທານ ແລະ ບໍ່ນ້ຳທຳມະຊາດດ້ວຍການປູກພືດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງໜ້າດິນ. ອາດຈະສ້າງບ່ອນກັບນ້ຳ ແລະ ຊົນລະປະທານເພື່ອໃຫ້ເປັນທາງນ້ຳໄຫຼ.

ການປັບປຸງທາງໄຫຼຂອງນ້ຳທີ່ເຊາະເຈື່ອນ

ເຮົາສາມາດຫຼີກລ້ຽງການເກີດບັນຫາດິນເຊາະເຈື່ອນໄດ້ດ້ວຍການເຮັດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້. ສິ່ງນີ້ຈະປ້ອງກັນດິນເຈື່ອນ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີການກວດສອບມັນອາດກາຍເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໄດ້. ຈື່ງໄວ້ວ່າທຸກໆຄັ້ງທີ່ເກີດບັນຫາດິນເຊາະເຈື່ອນ, ເຮົາກໍ່ຈະສູນເສຍດິນຊັ້ນໜ້າດິນທີ່ມີຄ່າ ແລະ ໂອກາດທີ່ຈະເກີດດິນຖະລົມກໍ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ດິນເຊາະເຈື່ອນຍັງສາມາດສ້າງບັນຫາໃຫ້ແມ່ນ້ຳ ແລະ ມະຫາສະໝຸດໄດ້ນຳອີກ.

ນ້ຳຖ້ວມ:

ຄໍາຖາມ: ເວລາຝົນຕົກແຮງມີເຂດໃດແດ່ທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມ? ມີເຂດໃດແດ່ທີ່ເປັນບວກນ້ຳ ຫຼື ບ່ອນທີ່ມີນ້ຳລົ້ນ?

ຄໍາຕອບ: ສັງເກດເບິ່ງວ່ານ້ຳມາຈາກໃສ ແລະ ປ້ອງກັນເຂດນີ້ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ ຫຼື ດິນຖະລົມ. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເກີດນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ນ້ຳໄຫຼຖິ້ມແມ່ນການເຮັດຮອງລະບາຍນ້ຳ, ບັບດິນເປັນຂັ້ນ ແລະ ການປູກປ່າເພື່ອເກັບກັກນ້ຳໃນພື້ນດິນໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

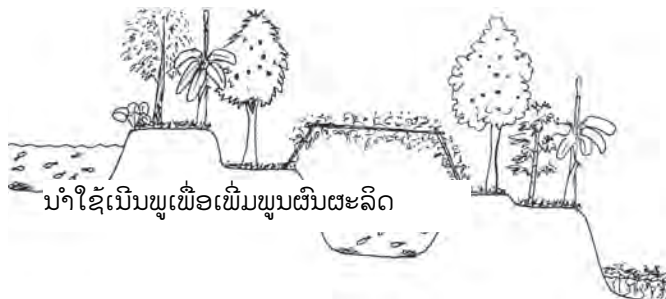
ສວຍໃຊ້ເຂດບວກນ້ຳຫຼືບ່ອນທີ່ສ່ຽງຕໍ່ການຖືກນ້ຳຖ້ວມຕາມທຳມະຊາດດ້ວຍການປູກພືດທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບດິນເຊັ່ນ: ເຂົ້າ, ຜັກບັງ ແລະ ເຜືອກ. ເປັດ, ປາ ແລະ ກຸ້ງນ້ຳຈິດກໍ່ສາມາດຜະລິດໄດ້ໃນເຂດນີ້.

ດ້ວຍວິທີນີ້, ນ້ຳຈະຖືກກັກເກັບໄວ້ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້, ສ່ວນນ້ຳທີ່ເຫຼືອກໍ່ຈະສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມດ້ານການລະບາຍນ້ຳ, ເບິ່ງໂມດູນ 11 ການລ້ຽງສັດນ້ຳ).

ເນີນພູ:

ຄໍາຖາມ: ດິນຕອນດັ່ງກ່າວສູງຊັ້ນຊຳໃດ? ດິນຈະໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນຄືແນວໃດ ແລະ ເນີນພູສາມາດໃຊ້ໃນການປູກ ຝັງໄດ້ຫຼາຍປານໃດ?

ຄໍາຕອບ: ນ້ຳຖ້ວມ, ການໂຕ່ງນ້ຳ ແລະ ກັກເກັບນ້ຳໄວ້ໃນດິນຈະສາມາດປັບປຸງດິນກະສິກຳທີ່ຄ້ອຍຊັນທັງເປັນການປ້ອງເນື້ອດິນນຳອີກ. ເຊິ່ງເຕັກນິກຕ່າງໆເຊັ່ນ ການເຮັດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ແລະ ເຮັດຂັ້ນດິນ ກໍ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້. ໃນນັ້ນຍັງສາມາດນຳໃຊ້ແຮງດຶງດູດຂອງໂລກກັບຊົນລະປະທານໄດ້. ສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ຕາມທຳມະຊາດດ້ວຍການໃຊ້ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ທໍ່ນ້ຳ, ຕົ້ນໄຜ່ ຫຼື ສາຍຍາງ. ແຮງດຶງດູດຂອງໂລກຍັງສາມາດນຳມາໃຊ້ໃນການສ້າງລະບົບການໄຫຼຂອງນ້ຳເຂົ້າໃນລະບົບລ້ຽງສັດນ້ຳ ຫຼື ລະບົບອ່າງໂຕ່ງນ້ຳໄດ້.

ນຳໃຊ້ເນີນພູເພື່ອເພີ່ມພູນຜົນຜະລິດ

ການປ້ອງກັນສວນຈາກໄຟ

ໄຟ:

ຄໍາຖາມ: ໄຟສ່ວນຫຼາຍມາຈາກທິດທາງໃດ? ສ່ວນຫຼາຍໄຟຈະເຄື່ອນຍ້າຍ ໄວ້ໃນພື້ນດິນຄ້ອຍຊັ້ນ ແລະ ຕາມທິດທາງຂອງລົມ.

ຄໍາຕອບ: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຢຸດໄຟບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມ, ໃຫ້ປູກພືດປ້ອງກັນໄຟລາມ. ວິທີນີ້ສາມາດປູກພືດ ທີ່ທົນຕໍ່ໄຟສອງ ຫຼື ສາມແຖວ ທັງມີຊ່ອງວ່າງທີ່ຊັດເຈນທັງສອງຂ້າງ (ຄ້າຍຄືກຳແພງ ຫຼື ຮົ່ວ). ພືດບາງຊະນິດທີ່ທົນຕໍ່ໄຟໄໝ້ລວມມີ: ຕົ້ນກວ້ຍ, ຕົ້ນໝາກຮຸ່ງ, ຕົ້ນໝາກເຕືອ ແລະ ຕົ້ນກະບອງເພັດ. ພືດເຫຼົ່ານີ້ຄວນປູກໄວ້ໃກ້ບ່ອນທີ່ເກີດໄຟໄໝ້ໄດ້ງ່າຍ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ

ພືດປ້ອງກັນໄຟຍັງມີໜ້າທີ່ອີກຫຼາຍຢ່າງ, ມັນສາມາດໃຫ້ອາ ຫານ, ໃຫ້ໄມ້ທ່ອນ ແລະ ໃຫ້ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆ.

ແລວພືດປ້ອງກັນໄຟມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບປ້ອງກັນອາຄານເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ, ຄອກສັດ, ສວນຜັກ ແລະ ພື້ນທີ່ເຮັດການກະເສດທີ່ສໍາຄັນຈາກບັນຫາໄຟໄໝ້ໄດ້.

ມີສິ່ງສໍາຄັນອີກຢ່າງຄືການສື່ສານກັບເພືອນບ້ານທຸກຄົນກ່ຽວກັບຄວາມອັນຕະລາຍຂອງໄຟ ແລະ ຮ່ວມມືກັບເຂົາເຈົ້າ. ຈັດກອງປະຊຸມໃນຊຸມຊົນກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍຂອງອັກຄີໄຟ ແລະ ຫາທາງອອກໃນການຈັດການກັບບັນຫາດັ່ງກ່ວາ.

ປະເພດຂອງດິນ:

ຄໍາຖາມ: ໃນພື້ນດິນມີເນື້ອດິນປະເພດໃດແດ່? ດິນແຕ່ລະຊັ້ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍປານໃດ?

ຄໍາຕອບ: ເຂດທີ່ມີທຶນ, ດິນເປັນບວກຂັ້ນນໍ້າ ຫຼື ດິນເຄັມຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ແລະ ບໍາບັດດ້ວຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ທິດສອບເນື້ອດິນເພື່ອເບິ່ງວ່າດິນຂອງທ່ານແມ່ນດິນປະເພດໃດ. ດິນທຸກປະເພດສາມາດປັບປຸງ ແລະ ປ່ຽນແປງໃຫ້ເປັນດິນທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໄດ້ ຖ້າເຮົາມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ. ຄວນປູກຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຄວາມທົນທານໃສ່ໃນດິນທີ່ມີທຶນຫຼືດິນເຄັມ, ປູກພືດນໍ້າສໍາລັບເຂດດິນທີ່ເປັນບວກຂັ້ນນໍ້າ ແລະ ໃຫ້ຄິດເຖິງໄລຍະຍາວ ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ດິນເຂດນີ້ເປັນດິນທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ (ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການທົດສອບເນື້ອດິນ ແລະ ລະດັບຄວາມເປັນດ່າງຂອງດິນໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 4 ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ).

ດິນສັກສິດ ແລະ ດິນຖືກສາບແຊ່ງ:

ຄໍາຖາມ: ມີເຂດທີ່ເປັນດິນສັກສິດ ຫຼື ຖືກສາບແຊ່ງໃນດິນຂອງທ່ານບໍ່ ເຊິ່ງອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພື້ນທີ່ດິນໄດ້?

ຄໍາຕອບ: ປົກສາບັນຫານີ້ກັບກັບຜູ້ນໍາຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນໍາດ້ານຈິດວິນຍານ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ທາງອອກທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການນໍາໃຊ້ດິນຕອນນີ້, ເພື່ອຢຽວຢາທີ່ດິນ (ດ້ວຍພິທີທາງສາດສະໜາ) ຫຼື ດີທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ປູກຫຍັງໃສ່ດິນຕອນນີ້ເລີຍ.

5. ການສັງເກດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ:

ການສັງເກດເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍ ແລະ ຄວນເປັນບາດກ້າວທຳອິດທີ່ຕ້ອງເຮັດເວລາວາງແຜນໂຄງການປູກຝັງໃນພື້ນທີ່ດິນຂອງທ່ານ. ໂດຍຜ່ານການສັງເກດພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າອົງປະກອບມີຜົນກະທົບຕໍ່ພື້ນທີ່ດິນແນວໃດແດ່. ຕົວຢ່າງ: ຕົ້ນໄມ້ປະເພດດຽວກັນມີການຈະເລີນເຕີບໂຕແຕກຕ່າງກັນ ເມື່ອທຽບບ່ອນນີ້ກັບບ່ອນອື່ນ. ແມ່ນເປັນຍ້ອນປະລິມານນ້ຳ, ຄວາມເລິກຂອງດິນ, ລົມພັດ, ແສງແດດ ແລະ ບັດໃຈອື່ນໆອີກບໍ່? ການສັງເກດສາມາດຊ່ວຍເຮົາວາງແຜນໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ.

ຖ້າທ່ານສັງເກດ ແລະ ເຮັດວຽກໄປກັບທຳມະຊາດ, ທ່ານຈະປະຢັດເວລາ, ພະລັງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ທຳມະຊາດມີເຄື່ອງໝາຍທີ່ເຮົາຕ້ອງຄົ້ນຫາ ເຊັ່ນວ່າ:

- ພືດທີ່ມີໃບໜາ ແລະ ອ່ອນນຸ້ມຈະເຕີບໂຕດີກວ່າ ໃນເຂດທີ່ມີນ້ຳ.
- ຖ້າຫາກມີລົມພັດແຮງເລື້ອຍໆ, ຕົ້ນໄມ້ສູງທັງໝົດຈະເອນໄປທາງທິດກົງກັນຂ້າມ ແລະ ພືດຈະໃຫຍ່ຂ້າ ແລະ ເຕ້ຍ.
- ໃບເຫຼືອງ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຂຶ້ນໃໝ່, ກຳລັງໃຫຍ່ ແລະ ມີໝາກ ຫຼື ດອກນ້ອຍເກີນໄປແມ່ນສັນຍານຂອງທາດໂນໂຕຣເຈັນໃນດິນບໍ່ພຽງພໍ (ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໃນໂມດູນ 4 - ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ)

ຄວາມຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ:

ຄວາມຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ຄວາມສຳຄັນສະເໝີ. ມີຄວາມຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ກັນດ້ວຍການເຫຼົ້າປາກຕໍ່ປາກ ແລະ ບໍ່ມີການຈົດບັນທຶກໄວ້. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ຜິດພາດ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ເຊັ່ນວ່າ ສະພາບອາກາດ, ບັດໃຈທຳມະຊາດ, ພືດຊະນິດໃດເຕີບໂຕໄດ້ດີ, ໃຊ້ຫຍັງແດ່ຈຶ່ງເຕີບໂຕໄດ້ດີ. ຜູ້ອາວຸໂສໃນຊຸມຊົນເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ດີທີ່ສຸດ. ຂໍ້ມູນແບບນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນເວລາວາງແຜນໃນພື້ນທີ່ທຸລະກິດດານ.

ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ:

ພະນັກງານກະສິກຳສາມາດຊ່ວຍໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອບາງຢ່າງໄດ້. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງການຂອງລັດຖະບານ, ລັກສະນະດິນຟ້າອາກາດ, ພືດ ແລະ ແກ່ນພືດຕ່າງໆ, ເຕັກນິກ ແລະ ມີໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫຼືອໃດແດ່, ຈະສາມາດຊ່ວຍໄດ້. ການສ້າງກຸ່ມຊາວກະສິກອນຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີຢູ່ ໃຫ້ໄດ້ດີທີ່ສຸດ.

ແຫ່ງຂໍ້ມູນອື່ນໆລວມມີ: ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍຸ, ປຶ້ມ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ອື່ນໆເຕີມ.

ສ້າງກຸ່ມຊາວກະສິກອນ, ກຸ່ມຊຸມຊົນ ຫຼື ກຸ່ມຮັກສາແກ່ນພືດໃຫ້ເປັນຊັບພະຍາກອນພື້ນຖານ. ກຸ່ມສະໜັບສະໜູນອື່ນໆເຊັ່ນ: ກຸ່ມແມ່ຍິງກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນກັນ. ຕົວແທນຈາກແຕ່ລະກຸ່ມສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຕົວແທນຈາກກຸ່ມທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ສິ່ງນີ້ຈະເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດທີ່ໄດ້ຈາກບັນດາຂໍ້ມູນ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອ. ດ້ວຍວິທີນີ້ສະມາຊິກຊຸມຊົນທັງໝົດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນທາງທີ່ຍືນຍົງທີ່ສຸດ.

ຄວາມຮູ້ສຶກ:

ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ສັນຊາດຕະຍານຂອງທ່ານຄວນເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈໃນແຕ່ລະມື້.

ຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນກ່ຽວກັບການຮູ້ສຶກ ຫຼື ຮັບຮູ້ໂດຍສັນຊາດຕະຍານວ່າຕ້ອງເຮັດແນວໃດ ເວລາໃດທີ່ຕ້ອງເຮັດ. ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຈາກປະສົບການທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ຄວາມຮູ້ຈາກຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງທ່ານ. ແລະ ມາຈາກຈິດວິນຍານຂອງທ່ານອີກ.

ມັນສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຕ້ອງເບິ່ງເຫັນຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ລາຍລະອຽດຕ່າງໆ, ໂດຍສະເພາະວຽກງານດ້ານເຕັກນິກ ແຕ່ມັນກໍ່ສຳຄັນເຊັ່ນກັນທີ່ຈະເຮັດ ຕາມຄວາມຮູ້ສຶກ. ຄວາມຮູ້ສຶກອ່ານວຍໃຫ້ເກີດມີແນວຄິດ, ຄວາມສ້າງ ສັນ, ຄວາມຢືດຢຸນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງການແຕ່ລະອັນເບິ່ງ ງາມຕາຂຶ້ນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ທຸກໆແຜນການ ແລະ ການອອກແບບ ຄວນຖືກອອກແບບໂດຍຜູ້ທີ່ລົງມືເຮັດວຽກຕົວຈິງ. ທຸກການວາງແຜນ ແລະ ການອອກແບບຕ້ອງເຮັດຄຽງຄູ່ກັນໄປ ແລະ ຕ້ອງລວມເອົາຜູ້ທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຄງການເຂົ້ານຳໃນການວາງແຜນ.

ໝາຍຄວາມວ່າແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກກໍ່ຕ້ອງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຂະບວນການວາງແຜນ, ໂດຍສະເພາະເຂດ 1 ແລະ 2 ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ແມ່ຍິງເຮັດວຽກປະຈຳ ແລະ ເດັກກໍ່ຊ່ວຍຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນກັນ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຜິດພາດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການສິ້ນເປືອງເວລາ, ແຮງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ຄວາມຜິດພາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. ໃຜກໍ່ຜິດພາດໄດ້ ແລະ ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້ ໃນອະນາຄົດຈິ່ງສາມາດວາງແຜນໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ.

ການວາງແຜນລ່ວງໜ້າຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເບິ່ງເຫັນອະນາຄົດເພື່ອລູກຫຼານຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ.

ໂມດູນ 3.

ຄວາມອຸດົມ ສົມບູນຂອງດິນ

ປຶ້ມຄູ່ມືການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ໂມດູນ 3. ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ

ໝາຍເຫດ...

ກຽວກັບດິນ:

ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການເຮັດກະສິກຳ. ດິນເປັນບັດໄຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການຜະລິດຜັກ, ໝາກໄມ້ ແລະ ເມັດເຂົ້າທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ສູງ.

ດິນຄວນມີສານອາຫານທີ່ສຳຄັນທັງໝົດສຳລັບການເຕີບໂຕຂອງພືດ. ດິນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການເຊາະເຈື່ອນ, ເພື່ອຈະຮັກສາໜ້າດິນ ແລະ ປ້ອງກັນຈາກແສງແດດ ແລະ ລົມເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸມ.

ສັດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເພາະວ່າພວກມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນອຸດົມສົມບູນ.

ດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບດີເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບສວນທຸກປະເພດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສວນຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່. ໝົດທຸກໆຄົນໃນຄອບຄົວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດສວນຄົວຫຼາຍທີ່ສຸດ ເພື່ອສະໜອງອາຫານໃຫ້ຄອບຄົວ, ເຊິ່ງຄວນຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ເຕັກນິກ ໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ. ເຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນເຕັກນິກທີ່ງ່າຍ,

ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແຮງງານທີ່ໜັກຫຼາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດສະດຸໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ລາຄາບໍ່ແພງ.

or

ດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ດີກວ່າຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດທີ່ດີກວ່າ, ພ້ອມກັບເປັນແຫຼ່ງສານອາຫານ ແລະ ມີລົດຊາດທີ່ດີກວ່າ.

ວິທີທີ່ດີເພື່ອປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງຄອບຄົວໂດຍກົງ.

ການທີ່ມີສຸຂະພາບທີ່ດີຂຶ້ນສາມາດຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດເຈັບປ່ວຍ, ເພີ່ມຄວາມຄິດ ແລະ ສະມາທິ, ໃຫ້ຄວາມແຂງແຮງ, ໃຫ້ພະລັງງານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອາຍຸຍືນ. ຜັກຄຸນນະພາບດີເຮັດ ໃຫ້ຄົນເຮົາຮູ້ສຶກອົ່ມເມື່ອໄດ້ກິນຜັກເຂົ້າໄປ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອົ່ມດິນກວ່າ.

ໃນບາງສະຖານທີ່, ຊັ້ນໜ້າດິນຂອງໂລກ ແລະ ສານອາຫານຄ່ອຍໆສູນຫາຍໄປຍ້ອນການຈູດດິນ ແລະ ການທຳລາຍປ່າໄມ້ເປັນປະຈຳ. ມັນມີສາເຫດມາຈາກການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ຕ້ອງໄດ້ຢຸດການກະທຳເຫຼົ່ານີ້! ຊາວກະສິກອນຕ້ອງປົກປັກຮັກສາດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດິນຖືເປັນສັບສົນທີ່ມີຄຸນຄ່າ.

ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນແມ່ນຫຍັງ?

- ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນແມ່ນດິນທີ່ມີສານອິນຊີໃນຊັ້ນດິນ. ສານອິນຊີແມ່ນສ່ວນປະກອບຂອງອິນຊີວັດຖຸ, ຫຍ້າ, ຝຸ່ນຄອກ ແລະ ພືດພັນຕ່າງໆ ທີ່ເນົ່າເປື້ອນໃນດິນ. ສານອິນຊີເປັນແຫຼ່ງອາຫານຂອງສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ, ເຊິ່ງຈະກາຍເປັນອາຫານສຳລັບພືດ. ສານອິນຊີຍັງເກັບສານອາຫານຂອງພືດໄວ້, ຊ່ວຍຈັບອານຸພາກຂອງດິນເຂົ້າກັນ ແລະ ຊ່ວຍປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ພ້ອມນັ້ນຍັງດູດຊຶມ ແລະ ຮັກສານ້ຳໄວ້ໃຫ້ດິນ.
- ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນໝາຍເຖິງດິນທີ່ມີຊີວິດ. ມັນມີສິ່ງມີຊີວິດເປັນລ້ານໆຕົວຢູ່ໃນດິນ ເຊິ່ງກາຍເປັນອິນຊີວັດຖຸ ແລະ ເປັນອາຫານໃຫ້ພືດ. ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນດິນ ລວມມີ: ເຂື່ອພະຍາດ, ຈຸລະຊີບ, ມິດ, ຂີ້ກະເດືອນ ແລະ ຈຸລະຊີບນ້ອຍອື່ນໆອີກ.
- ມັນປະກອບດ້ວຍດິນໜຽວ ແລະ ດິນຊາຍລວມກັນຢ່າງສົມດຸນ. ດິນໜຽວຈະຊ່ວຍຈັບສານອາຫານໄວ້ ແລະ ດິນຊາຍຊ່ວຍໃນການລະບາຍນ້ຳອອກ.
- 50% ປະກອບດ້ວຍດິນໜຽວ, ດິນຊາຍ, ຊາກພືດ ແລະ ສານອິນຊີ ແລະ ອີກ 50% ແມ່ນຊ່ອງອາກາດ. ເນື້ອຂອງດິນຄວນເປັນດິນຜຸ່ຍ, ບໍ່ເປັນຜົງຄືດິນຊາຍ ແລະ ບໍ່ໜຽວຄືດິນໜຽວ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງຊ່ອງອາກາດ:

- ພວກມັນສ້າງຊ່ອງຫວ່າງໃຫ້ດິນໄດ້ເກັບນ້ຳໄວ້ໄດ້ຫຼາຍ.
- ອາກາດສະໜອງອີກຊິເຈນທີ່ຕ້ອງການເພື່ອໃຫ້ຮາກຂອງພືດໃຊ້ດູດຊຶມສານອາຫານ.
- ພວກມັນຊ່ວຍໃຫ້ຮາກໄມ້ເຕີບໃຫຍ່ໄວ ແລະ ງ່າຍ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພືດດູດຊຶມເອົານ້ຳ ແລະ ສານອາຫານໄດ້ດີ. ສິ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພືດໃຫຍ່ໄວ ແລະ ສົມບູນ.
- ດິນສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ເປັນ "ສະສົມສານອາຫານ", ມັນກັກເກັບສານອາຫານພ້ອມໃຊ້ສຳລັບພືດ ແລະ ສານອາຫານດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ສູນເສຍໄປຈາກດິນ.
- ດິນຈະມີລະດັບ pH ທີ່ມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ. ໝາຍຄວາມວ່າດິນຈະບໍ່ມີຄວາມເປັນກົດ ຫຼື ຕ່າງຫຼາຍເກີນໄປ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງໜອນໃນດິນ

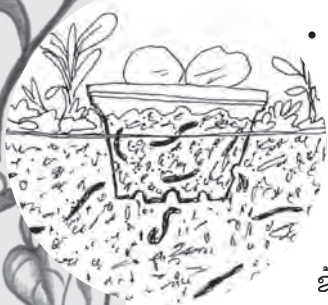
ຢູ່ໃນດິນໜອນເປັນໝູ່ທີ່ດີທີ່ສຸດ !

ໜອນໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງຂີ້ກະເດືອນ, ບໍ່ແມ່ນໜອນທີ່ເຮັດໃຫ້ສັດ ແລະ ຄົນເຈັບເປັນ. ຖ້າຫາກຢູ່ໃນດິນມີຂີ້ກະເດືອນຫຼາຍ, ມັນເປັນສັນຍານວ່າດິນນັ້ນອຸດົມສົມບູນ. ຂີ້ກະເດືອນກິນຊາກພືດຢູ່ໃນດິນ ແລ້ວປ່ຽນຊາກພືດນັ້ນເປັນສານອາຫານ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບດິນ.

ຂີ້ກະເດືອນຈະສືບຕໍ່:

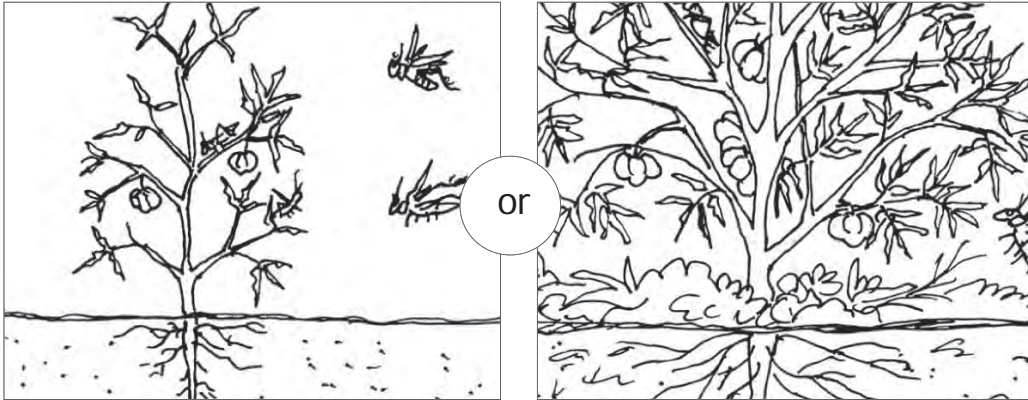
- ປ່ຽນຊາກພືດເປັນສານອາຫານເຊິ່ງພືດສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້.
 - ເຈາະດິນເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ອາກາດສາມາດແຊກເຂົ້າໄປໃນດິນ.
 - ປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະ ການລະບາຍນ້ຳຂອງດິນ.
 - ນຳເອົາສານອາຫານຂຶ້ນມາຈາກສ່ວນເລິກຂອງດິນເພື່ອເປັນອາຫານໃຫ້ຮາກຂອງພືດ.

ສິ່ງທີ່ຂີ້ກະເດືອນຕ້ອງການແມ່ນຊາກພືດ ແລະ ການຍ່ອຍສະຫຼາຍ. ແຕ່ວ່າຕ້ອງລະວັງຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ມີສານເຄມີ, ຢາຂ້າຫຍ້າທີ່ມີສານເຄມີ ແລະ ປຸ່ຍເຄມີ ເພາະສານເຄມີຈຳພວກນີ້ສາມາດຂ້າຂີ້ກະເດືອນໃນດິນໄດ້.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ

- ພຶດສາມາດຕ້ານທານກັບພາວະແຫ້ງແລ້ງໄດ້ ເພາະດິນຈະກັກເກັບນ້ຳໄວ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ພຶດສາມາດຍັງຮາກເລິກລົງໄປໃນດິນເພື່ອຮັບເອົານ້ຳ ແລະ ສານອາຫານ.
- ພຶດສາມາດຕ້ານສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດໄດ້ດີກວ່າຍ້ອນວ່າພວກມັນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຫຼາຍກວ່າ. ຄົນທີ່ສຸຂະພາບອ່ອນແອຈະເຈັບໄຂ້ເລື້ອຍໆ, ພຶດກໍ່ເຊັ່ນກັນ.
- ຜົນຜະລິດຈາກພຶດຈະມີວິຕາມິນ ແລະ ເກືອແຮ່ຫຼາຍກວ່າ ເຊິ່ງຖ້າບໍລິໂພກເປັນອາຫານ ມັນຈະສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງຄົນໃນຄອບຄົວ, ໂດຍສະເພາະເດັກນ້ອຍ.
- ຫຼຸດຜ່ອນການລະເທີຍອາຍຂອງນ້ຳອອກຈາກດິນ ສະນັ້ນດິນຈະຈັບ ແລະ ກັກເກັບນ້ຳໄດ້ຫຼາຍກວ່າ. ສິ່ງນີ້ຈະ

ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການໃນການທົດນ້ຳໃຫ້ພຶດ.

- ຍັງຈະມີແຮງງານເປັນລ້ານໆ ຢູ່ໃນດິນທີ່ບໍລິຫານຄວາມພ້ອມຂອງສານອາຫານ, ກັກເກັບສານອາຫານເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ເພີ່ມປະລິມານອາກາດໃນດິນ. ຂີ້ກະເດືອນເປັນແຮງງານທີ່ເຮັດວຽກໜັກ!
- ການຂຸດດິນ ແລະ ເຮັດການປູກຝັງກ່ຽວຂ້າງເພາະມີເນື້ອດິນທີ່ຜຸຜູ້ຍ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນເພາະຈະເປັນການປະຢັດເວລາ ແລະ ພະລັງງານຫຼາຍ.
- ມັນຍັງສາມາດຊ່ວຍປະຢັດເງິນຖ້າມີການຮັກສາດິນດ້ວຍວິທີທີ່ປອດສານພິດ. ດິນຈະເຮັດໃຫ້ມີລາຍຈ່າຍໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຖ້າຫາກມີການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ດີ. ຢ່າລືມເກັບທ້ອນສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກພຶດ ແລະ ສັດທັງໝົດມາໃຊ້ ຄືນອີກ.
- ລະດູຝົນນ້ຳຈະບໍ່ອັງຄ້າງໃນດິນ. ເຖິງວ່າດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຈະສາມາດກັກເກັບນ້ຳໄດ້ດີ, ດິນທີ່ມີໂຄງສ້າງທີ່ດີຈະເຮັດໃຫ້ມີການລະບາຍນ້ຳອອກ ຖ້າຫາກຝົນຕົກໜັກ. ນ້ຳຫຼາຍໂພດເຮັດໃຫ້ພຶດເຕີບໂຕຊ້າ ແລະ ອາດເຮັດໃຫ້ພຶດຕາຍໄດ້ຖ້າຮາກຂອງມັນຈົມນ້ຳ. ໃນເຂດທີ່ມີດິນໜຽວຫຼາຍໂພດ, ນ້ຳທີ່ຄ້າງອາດເປັນບັນຫາໃຫຍ່. ການເຮັດສວນເປັນນາຂັ້ນໄດອາດຫຼຸດຜ່ອນບັນຫານີ້ໄດ້ດີ.

ເພື່ອປັບປຸງດິນ, ທ່ານຕ້ອງເຮັດດັ່ງນີ້:

- ນຳໃຊ້ຝຸ່ນອິນຊີ, ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ EM (ຈຸລະຊີບທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ) ຢ່າງເປັນປະຈຳ. ວິທີການນີ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍ່ຫຼາຍ ທັງຍັງຊ່ວຍເພີ່ມສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ ແລະ ປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ.
- ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນເພື່ອປ້ອງກັນດິນຈາກແສງແດດໂດຍກົງ, ເພື່ອຮັກສານ້ຳ ແລະ ເພີ່ມຈຳນວນຊາກພືດໃຫ້ດິນ.
- ເອົາວັດສະດຸອິນຊີນຳກັບມາໃຊ້ໃໝ່ ເຊັ່ນ: ພືດທີ່ເຫຼືອໃຊ້ ແລະ ວັດສະດຸຈາກສັດເພື່ອສະໜອງສານອາຫານໃຫ້ດິນ.
- ນຳໃຊ້ພືດຕະກູນຖົ່ວ. ມີພືດຕະກູນຖົ່ວຫຼາຍຊະນິດທີ່ສາມາດປູກໄດ້ຈາກພືດຫຼາຍປີຈົນເຖິງພືດປີໜຶ່ງ. ພືດຕະກູນຖົ່ວໃຫ້ສານໄນໂຕຣເຈັນສຳລັບດິນ, ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ, ເປັນອາຫານໃຫ້ສັດ ແລະ ຄົນ, ໃຊ້ເປັນບ່ອນກັນລົມແຮງ, ຊ່ວຍປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ແລະ ເຫດການອື່ນໆອີກ.
- ໝູນວຽນຜົນຜະລິດຈາກພືດ. ພືດແຕ່ລະປະເພດຕ້ອງການສານອາຫານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການປູກພືດໝູນວຽນຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສົມດູນຂອງສານອາຫານຢູ່ໃນດິນ. ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານກໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ເພື່ອປົກປ້ອງຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ຫ້າມເຮັດສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ເຮັດໃຫ້ດິນແໜ້ນ. ດິນທີ່ແໜ້ນແກ່ນຈະເຮັດໃຫ້ຮາກພືດຈະເລີນເຕີບໂຕຍາກ, ການກັກເກັບນ້ຳ ແລະ ການລະບາຍນ້ຳຫນ້ອຍລົງ, ທຳລາຍໂຄງສ້າງຂອງດິນ. ທັງຍັງຕ້ອງໃຊ້ພະລັງງານຫຼາຍໃນການຂຸດດິນທີ່ແຂງ.
- ປະດິນໄວ້ແບບເປີດແປນ, ປະໃຫ້ຖືກແສງແດດໂດຍກົງ. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ດິນແຫ້ງ ແລະ ຍາກໃນການຂຸດ.
- ນຳໃຊ້ທຸກຢ່າງທີ່ມີ ເພື່ອຂ້າສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ. ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນແມ່ນໝູ່ຂອງທ່ານ ແລະ ເປັນຕົວຊ່ວຍໃນການເຮັດໃຫ້ດິນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ. ການໃຊ້ຢາກຳຈັດສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າຈະເປັນການຂ້າສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ.
- ໃຊ້ນ້ຳເປືອງ. ນ້ຳເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ແລະ ຄວນຖືກກັກເກັບໄວ້ໃນພື້ນດິນ. ນ້ຳທີ່ໄຫຼຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສາມາດພາໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນ. ການນຳໃຊ້ນ້ຳທີ່ຖືກຕ້ອງຈະປ້ອງກັນພາວະແຫ້ງແລ້ງ. ຖ້າຫາກດິນແຫ້ງເກີນໄປສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນກໍ່ຈະຫຼຸດລົງ.

ລະວັງ!

ຢຸດການເຊາະເຈື່ອນ ...

ດິນທຳອິດທີ່ຈະຖືກເຊາະເຈື່ອນແມ່ນຊັ້ນໜ້າດິນ. ມັນເປັນຊັ້ນດິນທີ່ມີຄຸນຄ່າຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຊັ້ນໜ້າດິນເປັນຊັ້ນທີ່ມີສານອາຫານຫຼາຍເຊິ່ງອາດໃຊ້ເວລາເປັນປີຈຶ່ງທົດແທນຄືນໄດ້. ດິນຈະບໍ່ສາມາດຮັກສານ້ຳໄດ້, ຮາກໄມ້ຈະພົ້ນຂຶ້ນມາເທິງໜ້າດິນ ແລະ ພືດຈະເຕີບໂຕຊ້າ ຫຼື ຕາຍໄປ.

ຢຸດເຊົາການຈູດ...

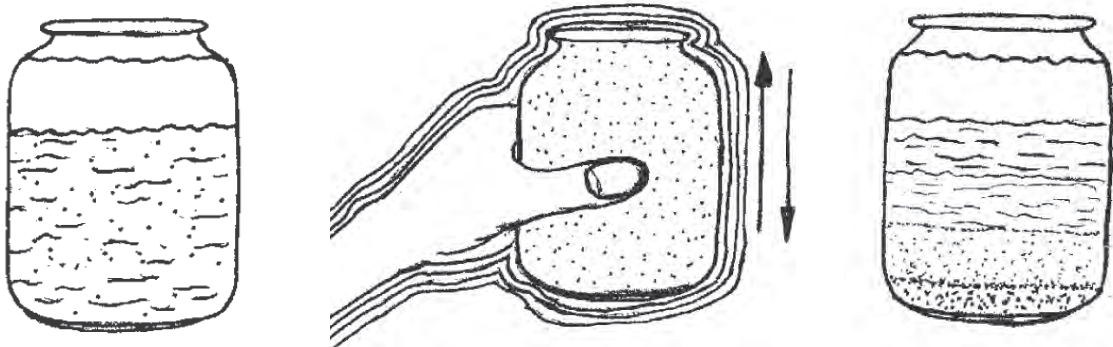
- ການຈູດເປັນການທຳລາຍສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າ ເຊິ່ງສາມາດກາຍເປັນຝຸ່ນບົ່ມ, ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ສານອາຫານສຳລັບດິນ.
- ການຈູດຈະຫຼຸດຈຳນວນສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ.
- ການຈູດຈະເຮັດໃຫ້ດິນແຫ້ງ ແລະ ຫຼຸດບໍລິມາດນ້ຳ.
- ການຈູດກໍ່ໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີມົນລະພິດ.

ປະເພດຂອງດິນ:

ດ້ວຍການເຮັດການທົດລອງທີ່ງ່າຍດາຍ, ທ່ານສາມາດກຳນົດປະເພດຂອງດິນໃນທີ່ດິນຂອງທ່ານໄດ້. ຄວາມຮູ້ນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃນການເລືອກໃຊ້ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການປັບປຸງດິນ. ມັນເປັນການທົດລອງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ, ເດັກກໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້.

- ທຳອິດ ໃຫ້ເອົາຕົວຢ່າງດິນສາມຕົວຢ່າງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃສ່ໃນໂຖ ຫຼື ຂວດໃສ.
- ໃສ່ໃຫ້ໄດ້ 2/3 ຂອງໂຖ ຫຼື ຂວດ ແລ້ວຕື່ມນ້ຳໃສ່ຈົນເຕັມ.
- ປິດຝາແລ້ວສັ່ນໂຖ ຫຼື ຂວດຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ.
- ຫຼັງຈາກນັ້ນ ປ່ອຍໃຫ້ດິນຈົມລົງແລ້ວທ່ານຈະເຫັນວ່າເປັນດິນປະເພດໃດ.

ການທົດສອບຈຳແນກດິນທີ່ງ່າຍດາຍ

ດິນໜຽວຈະຢູ່ຊັ້ນເທິງ ມີດິນຊາຍລະອຽດຢູ່ກ້ອງ ແລະ ຊາຍເມັດໃຫຍ່ຢູ່ລຸ່ມສຸດ.
 ດິນໜຽວຈັບສານອາຫານໄດ້ດີ ແຕ່ບໍ່ມີອາກາດພຽງພໍ ສະນັ້ນເມື່ອມີຝົນຕົກ, ນ້ຳສາມາດຄ້າງຢູ່ໃນດິນ.
 ເມື່ອດິນຊາຍດູດເອົານ້ຳໄດ້ໄວເມື່ອມີອາຫານຫຼາຍມັນຈະປ່ອຍສານອາຫານອອກຢ່າງງ່າຍດາຍ ແລະ ແຫ້ງໄວ.

ການປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນ:

ສຳລັບດິນທຸກປະເພດ

ສຳລັບດິນທຸກປະເພດ, ທາງອອກທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການນຳໃຊ້ພືດບົກຄຸມໜ້າດິນ, ຜຸ່ນຄອກແບບປຽກ ແລະ ແຫ້ງເປັນປະຈຳ. ມັນຈະ:

- ປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ ແລະ ປະລິມານອາກາດໃນດິນ.
 - ເພີ່ມຈຳນວນສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ.
 - ເພີ່ມປະລິມານສານອາຫານ.
 - ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການກັກເກັບນ້ຳ.

ສຳລັບດິນໜຽວ

ບາດກ້າວລຸ່ມນີ້ມີປະໂຫຍດໃນການປັບປຸງດິນໜຽວ:

- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໜາແໜ້ນ ຍ້ອນວ່າເມື່ອດິນມີຄວາມໜາແໜ້ນ, ມັນຈະຕິດເຂົ້າກັນເຊິ່ງມັນຈະເຮັດໃຫ້ຮາກຈະເລີນເຕີບໂຕຍາກ ທັງຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນມີຄວາມລຳບາກໃນການຊຸດ.
- ຕື່ມດິນຊາຍເພື່ອປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ.
- ນຳໃຊ້ຜຸ່ນບົ່ມຈາກພືດ ແລະ ສັດ ການປູກພືດໝູນວຽນເພື່ອປັບປຸງດິນຕະຫຼອດເວລາ. ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເຕັກນິກນີ້ ໃຫ້ເບິ່ງພາກທີ່ກ່ຽວກັບພືດຕະກູນຖົ່ວໃນໂມດູນນີ້.
- ປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນໜຽວ. ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ວັດສະດຸປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ຮາກໄມ້ຈະຊ່ວຍໃນການແຍກດິນໜຽວອອກ. ຕົ້ນໄມ້ຍັງສາມາດປູກປະສົມປະສານກັບພືດຊະນິດອື່ນໄດ້.
- ຍົບຊຳສາມາດປັບປຸງການລະບາຍນ້ຳ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງດິນ. ເຕັກນິກນີ້ຈະຊ່ວຍປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນໜຽວໂດຍໄວແຕ່ວ່າມີລາຄາແພງ. ເຕັກນິກນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນດີຖ້າຫາກຄ່າ pH ຂອງດິນມີຄວາມເປັນດ່າງຫຼາຍໂພດ.

ສຳລັບດິນຊາຍ

ບາດກ້າວລຸ່ມນີ້ມີປະໂຫຍດໃນການປັບປຸງດິນບົນຊາຍ:

- ໃຫ້ເອົາດິນໜຽວ 3 ຊັ້ນໃສ່ຜຸ່ນບົ່ມແຫຼວ. ດິນໜຽວຈະເກາະເອົາສານອາຫານ ແລະ ເມື່ອສ່ວນປະສົມນີ້ຖືກນຳໃຊ້, ດິນໜຽວຈະຄົງຢູ່ໃນດິນຊາຍ ແລະ ຮັກສາສານອາຫານໄວ້ພາຍໃນດິນ.

ຕື່ມດິນໜຽວລົງໃນຜຸ່ນບົ່ມແຫຼວ

- ນຳໃຊ້ຜຸ່ນຄອກຂຽວເພື່ອຕື່ມຊາກພືດໃສ່ໃນດິນ, ມັນຈະປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ.
- ປູກຕົ້ນໄມ້. ໃນບ່ອນທີ່ມີດິນຊາຍແຫ້ງ ປູກຕົ້ນໄມ້ແມ່ນດີກວ່າການປູກພືດຜັກຕາມລະດູການ.

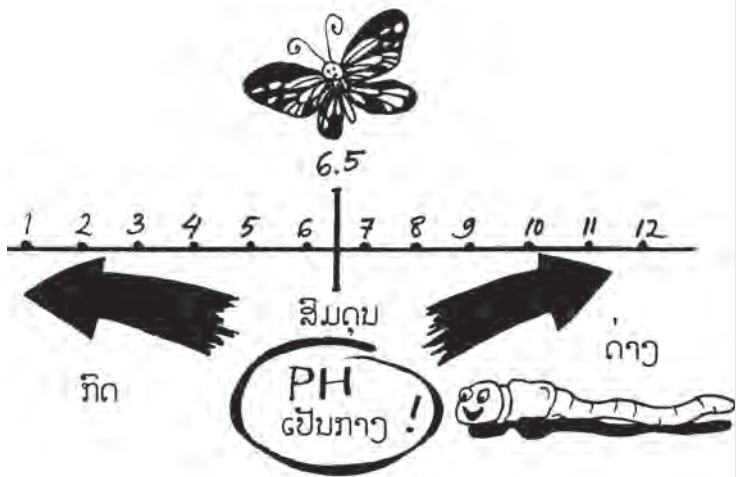
ຄ່າ pH ຂອງດິນ

ລະດັບ pH ຂອງດິນແມ່ນການວັດແທກຄວາມເປັນກົດ ແລະ ດ່າງ ໃນດິນ. ຕົວຢ່າງ: ພວກເຮົາສາມາດປຽບທຽບລະດັບ pH ຂອງດິນກັບກະເພາະອາຫານຂອງທ່ານ. ຖ້າຫາກກະເພາະຂອງທ່ານມີກົດຫຼາຍເກີນໄປ, ມັນຈະທຳງານບໍ່ເຕັມທີ່. ມັນຈະເປັນສາເຫດໃຫ້ກະເພາະອາຫານ ແລະ ຮ່າງກາຍສ່ວນອື່ນຂອງທ່ານມີບັນຫາ. ດິນກໍ່ເຊັ່ນກັນ. ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂດີ, ລະດັບ pH ຂອງດິນຈະເປັນກາງ ແລະ ມັນຈະບັບປຸງການຜະລິດທຸກຢ່າງທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນດິນ.

ເສັ້ນສະແດງຄ່າ pH

ຖ້າຫາກດິນເປັນກົດ, ສານອາຫານຈະຖືກຊະລ້າງອອກຈາກດິນຢ່າງງ່າຍດາຍ. ຜົນຜະລິດຈະຫຼຸດລົງ ແລະ ຖ້າດິນເປັນກົດຫຼາຍ, ມີພຽງພືດສອງສາມຊະນິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຕີບໂຕໄດ້.

ຖ້າຫາກດິນມີຄວາມເປັນດ່າງຫຼາຍ, ມີສານອາຫານຫຼາຍຊະນິດຢູ່ໃນດິນ, ແຕ່ພວກມັນຈະຢູ່ຈຸມກັນ ແລະ ບໍ່ງ່າຍທີ່ພືດຈະນຳເອົາໄປໃຊ້ໄດ້. ຜົນຜະລິດຈະຫຼຸດລົງ ແລະ ມີພຽງພືດສອງສາມຊະນິດທີ່ສາມາດເຕີບໂຕໄດ້.

ດ້ວຍການໃສ່ຫຍ້າບີກຄຸມຫ້າດິນ, ຜູ້ນບົ່ມ ແລະ ອິນຊີວັດຖຸອື່ນໆຢ່າງພຽງພໍ, ດິນຈະມີຊາກພືດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຈະສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງລະດັບ pH ຂອງດິນ ແລະ ເພີ່ມລະດັບສານອາຫານໃຫ້ດິນ.

ການນຳໃຊ້ບຸ່ຍເຄມີເມື່ອດິນມີກົດ ແລະ ດ່າງຫຼາຍເກີນໄປ ເປັນການສິ້ນເບື້ອງເງິນ, ຍ້ອນວ່າສານອາຫານຈຳນວນຫຼາຍຈະຢູ່ຈຸມກັນໃນດິນ ຫຼື ຊະລ້າງອອກຈາກດິນ. ມັນຈະສ້າງບັນຫາຫຼາຍຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ

ການກຳນົດສະພາບຂອງ pH ຂອງດິນ

ດິນເປັນກົດ:

- ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແມ່ນຈະພົບເຫັນໃນເຂດດິນປຽກ, ເຂດທີ່ມີຝົນຕົກຫຼາຍ ແລະ ເຂດທີ່ມີພູສູງ.
- ມີລົດສົ້ມ, ຄ້າຍຄືນຳສົ້ມ.

ດິນເປັນດ່າງ:

- ໂດຍທົ່ວໄປ ຈະພົບເຫັນໃນເຂດດິນແຫ້ງ, ເຂດຊາຍຝັ່ງທະເລ ແລະ ເຂດທີ່ມີຫີນປູນຫຼາຍ.
- ມີລົດຫວານ.

ການທົດສອບຄ່າ pH ຂອງດິນ

pH ຂອງດິນສາມາດກຳນົດໄດ້ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງທົດສອບຄ່າ pH. ເຄື່ອງທົດສອບຄ່າ pH ຈະສະແດງຕົວເລກ, ລຽງລຳດັບຈາກ 1 ເຖິງ 12. ເບີ 1 ສະແດງວ່າດິນເປັນກົດຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເບີ 12 ສະແດງວ່າດິນເປັນດ່າງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ສະພາບຂອງດິນທີ່ດີທີ່ສຸດຈະມີຄ່າ pH ຢູ່ທີ່ 6,5 ຫຼື ເປັນກາງ, ໃນສະພາບນີ້ດິນບໍ່ເປັນກົດ ແລະ ບໍ່ເປັນດ່າງ.

ມີເຄື່ອງທົດສອບຄ່າ pH ສອງສາມປະເພດ. ພະນັກງານກະສິກຳ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (NGOs) ບາງຄົນອາດມີເຄື່ອງປະເພດນີ້. ແຕ່ວ່າດ້ວຍການກຳນົດຮູບຮ່າງຂອງດິນ (ເຊັ່ນ ດິນບວມນ້ຳ), ຫີນ ແລະ ມີຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປ ທ່ານກໍສາມາດກຳນົດຄ່າ pH ຂອງດິນໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງມື.

ທາງອອກໃນການສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງໃຫ້ຄ່າ pH ຂອງດິນ

ທາງອອກທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຄວາມເປັນກົດ ແລະ ຄວາມເປັນດ່າງຂອງດິນແມ່ນການເພີ່ມຈຳນວນຂອງຂາກພືດໃນດິນ. ສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ, ຝຸ່ນບົມ, ຝຸ່ນແຫຼວ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນໆຢ່າງເປັນປະຈຳ. ການເພີ່ມສ່ວນປະສົມຂອງຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນຈະເຮັດໃຫ້ດິນມີຄ່າ pH ເປັນກາງ, ເຮັດໃຫ້ມີສານອາຫານໃນດິນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ພືດໄດ້ນຳໄປໃຊ້.

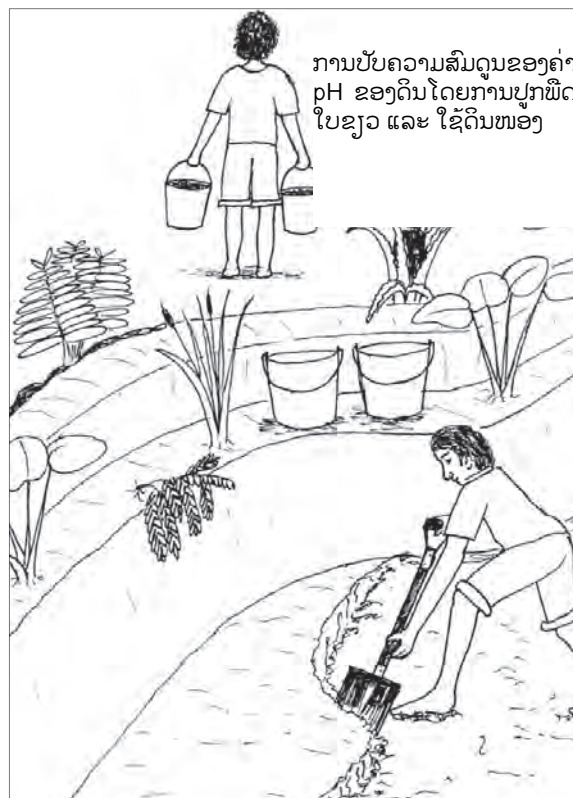
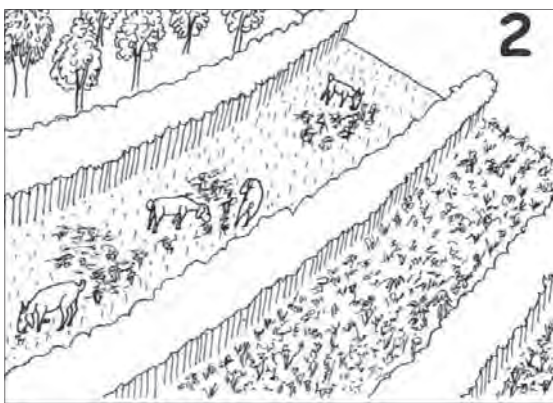
ທາງອອກອື່ນໆ ສຳລັບດິນເປັນກົດ

- ຂີ້ເຖົ່າທີ່ໄດ້ຈາກການຈູດໄມ້ (ຕ້ອງບໍ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງປລາສະຕິກໃນຂີ້ເຖົ່າ) ສາມາດເອົາໂຮຍໃສ່ທົ່ວດິນທີ່ເປັນກົດ. ຫ້າມໃຊ້ຫຼາຍກວ່າ 1 ກິໂລ ຕໍ່ 30 ຕາແມັດ ໃນແຕ່ລະປີ. ຫ້າມຈູດຫຍ້າ ແລະ ພືດເພື່ອເຮັດຂີ້ເຖົ່າ; ຫຍ້າ ແລະ ພືດມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງຄ່າ pH ຂອງດິນ.
- ສຳລັບດິນເປັນກົດໃນດິນເນື້ອທີ່ນ້ອຍ, ການທຸບເບືອກຫອຍໃຫ້ມຸ່ນໃສ່ຈະສະໜອງຫີນປູນ ເຊິ່ງສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງຄ່າ pH ຂອງດິນ.
- ສຳລັບເຂດດິນກວ້າງ, ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ໂຕໂລໄມຕ໌. ຫີນປູນກໍສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ແຕ່ໂຕໂລໄມຕ໌ ຈະດີກວ່າຍ້ອນວ່າມັນມີທາດແມັກນີຊຽມ ແລະ ມັນປອດໄພກວ່າສຳລັບຮາກໄມ້. ວັດສະດຸເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ ມີລາຄາແພງ ແລະ ຄວນນຳໃຊ້ຫຼັງຈາກດິນຖືກທົດສອບແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ປະລິມານໂດໂລໄມຕ໌ (ກິໂລ) ທີ່ຕ້ອງການໃນການເພີ່ມລະດັບ pH ໃຫ້ໄດ້ 6,5 ຕໍ່ 30 ຕາແມັດ

ຄ່າ pH ຂອງດິນ	ດິນປົນຊາຍ	ດິນໜຽວປົນຊາຍ	ດິນໜຽວ
6.0	1 ກິໂລ	1.5 ກິໂລ	2 ກິໂລ
5.5	2 ກິໂລ	3 ກິໂລ	4 ກິໂລ
5.0	3 ກິໂລ	4 ກິໂລ	6.5 ກິໂລ
4.5	3.5 ກິໂລ	6.5 ກິໂລ	9 ກິໂລ
4.0	4 ກິໂລ	8 ກິໂລ	10.5 ກິໂລ

ທາງອອກອື່ນສໍາລັບດິນເປັນດ່າງ

- ໃຊ້ຜຸ່ນບົ່ມ 6 ກິໂລ ຕໍ່ດິນ 1 ຕາແມັດ ເພື່ອຫຼຸດລະດັບ pH ຂອງດິນລົງ 1 ແຕັມ (ຕົວຢ່າງ: ຈາກ pH 8,5 ຫາ pH 7,5). ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ຜຸ່ນບົ່ມທັງໝົດພາຍໃນເທື່ອດຽວ.
- ໃຊ້ຜຸ່ນຄອກ 2 ກິໂລ ຕໍ່ 1 ຕາແມັດ ເພື່ອຫຼຸດລະດັບ pH ຂອງດິນລົງ 1 ແຕັມ.
- ທາດເຫຼັກມາດ (FeSO4) ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ທີ່ມີມາດກໍ່ສາມາດນໍາມາໃຊ້ໄດ້ຄືກັນ ແຕ່ມັນມີລາຄາແພງ. ທາງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຕ້ອງທົດສອບຄ່າ pH ຂອງດິນກ່ອນການນໍາໃຊ້ວັດສະດຸເຫຼົ່ານີ້.

ຈໍານວນຂອງມາດ (ກິໂລ) ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນທີ່ມີທາດກໍ່ມະຖັນທີ່ຕ້ອງການໃນການຫຼຸດ pH ຂອງດິນລົງ 1 ແຕັມ ຕໍ່ 1 ຕາແມັດ:

ວັດສະດຸ	ດິນຊາຍ/ ດິນໜຽວປົນຊາຍ	ດິນໜຽວ
ມາດ	2 ກິໂລ	8 ກິໂລ
ວັດສະດຸທີ່ມີມາດ	300g (1/3 ກິໂລ)	1 ກິໂລ

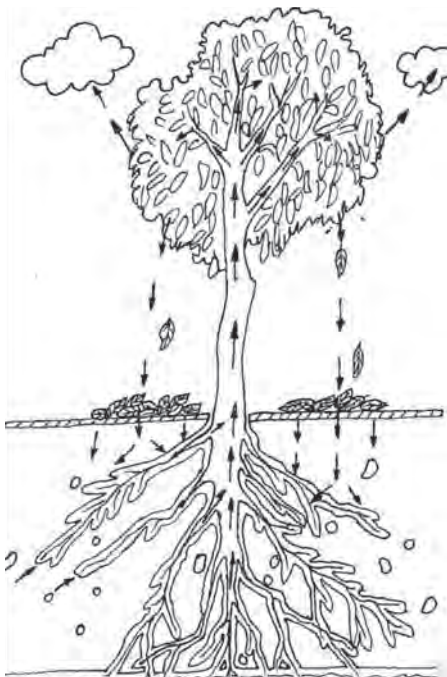
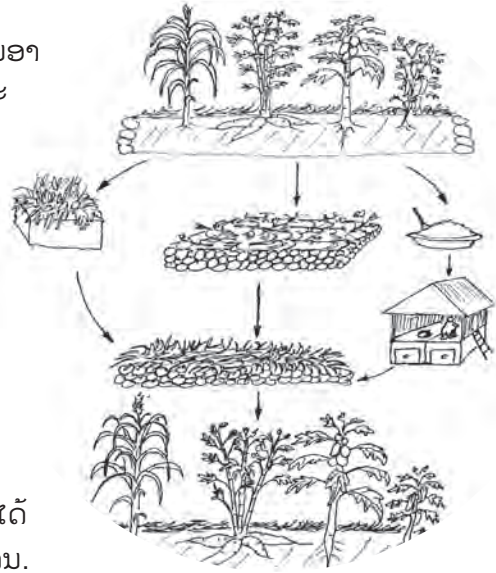
ວົງຈອນຂອງສານອາຫານ

ພືດທຸກຊະນິດຕ້ອງການສານອາຫານເພື່ອຈະເລີນເຕີບໂຕ. ສານອາຫານບາງຢ່າງໄດ້ຖືກສະສົມໄວ້ໃນໃບ, ໝາກ, ລຳຕົ້ນ, ເປືອກ ແລະ ຮາກຂອງມັນ ໃນຂະນະທີ່ມັນເຕີບໂຕ. ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດທີ່ມີຮາກຍັງລົງເລິກສາມາດດູດຊຶມເອົາເກືອແຮ່ຈາກຊັ້ນພື້ນດິນທີ່ເລິກ ແຕ່ບາງເທື່ອໃນດິນກໍ່ບໍ່ມີເກືອແຮ່. ຕົ້ນໄມ້ຍັງຕ້ອງດູດເອົານ້ຳຈາກຊັ້ນພື້ນດິນ, ຄ້າຍຄືຈັກສູບນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່.

ສານອາຫານບາງຊະນິດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການເຕີບໂຕຂອງພືດ, ສານອາຫານຊະນິດອື່ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງໝາກ, ແກ່ນ ແລະ ຮັກສາໄວ້ໃນໝາກ, ແກ່ນ. ຜັກ ແລະ ພືດຂະໜາດນ້ອຍກໍ່ເຊັ່ນກັນ.

ສານອາຫານເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ສາມາດສູນເສຍອອກຈາກດິນ ແລະ ຕ້ອງການການທົດແທນ. ສານອາຫານຫຼາຍຢ່າງສາມາດນຳກັບມາໃຊ້ກັບດິນໄດ້ໃໝ່ ໂດຍການນຳໃຊ້ຊາກພືດ, ສັດ, ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ.

ສານອາຫານບາງຢ່າງທີ່ເສຍໄປສາມາດທົດແທນໄດ້ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຊັ່ນ:

- ປູກຕົ້ນໄມ້ຕາມລະດູການ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍປີ.
- ປູກພືດໝູນວຽນ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ດິນຮົກເຮື້ອນ (ບໍ່ປູກຫຍັງໃສ່ໄລຍະໜຶ່ງ).
- ໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມ (ແຫ້ງ ຫຼື ປຽກ).
- ໃຊ້ສາຫຼ່າຍທະເລ, ຝຸ່ນຄອກ, ກະດູກ ແລະ ຊາກສັດຕາຍ ແລະ ອື່ນໆຊີວັດສະດຸອື່ນໆ.
- ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນຢ່າງເປັນປະຈຳ.
- ນຳໃຊ້ລະບົບຫຼາຍລະບົບ, ຕົວຢ່າງ: ການປູກຕົ້ນໄມ້ຫຼາຍຕົ້ນເຊິ່ງນອກຈາກຈະປ້ອງກັນລົມແຮງແລ້ວ ຍັງດຶງດູດນົກ ແລະ ສັດຊະນິດອື່ນໆເຊິ່ງພວກມັນຈະສະໜອງຝຸ່ນຄອກໃຫ້ແກ່ດິນ. ທ່ານຍັງສາມາດລ້ຽງນົກກາງແກ. ຂີ້ຂອງມັນງ່າຍໃນການເກັບກູ້. ຂີ້ນົກມີສານອາຫານສູງ ແລະ ເປັນບຸ້ຍທຳມະຊາດຄຸນນະພາບສູງເມື່ອແຫ້ງແລ້ວ.

ໃນເຂດອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ ສານອາຫານຈຳນວນຫຼາຍຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນດິນ. ສະນັ້ນການຕັດໄມ້ແມ່ນການທຳລາຍສານອາຫານອອກຈາກລະບົບ. ດິນຈະໃຊ້ໄດ້ພຽງແຕ່ 1 ຫາ 2 ປີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະກາຍເປັນດິນທີ່ບໍ່ມີ

ສານອາຫານ ແລະ ບໍ່ດີສຳລັບການປູກພືດ.

ຢູ່ລາວ, ຈຳນວນປ່າໄມ້ທູດໜ້ອຍລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສາເຫດຕົ້ນຕໍແມ່ນມາຈາກການຕັດຕົ້ນໄມ້ ແລະ ການຈູດປ່າ. ປ່າໄມ້ຖືກຕັດລົງຍ້ອນຈຸດປະສົງດ້ານການຄ້າ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າແມ່ນເກີດຂຶ້ນເກືອບທຸກໆ ລະດູແລ້ງຂອງປີ. ນອກຈາກນີ້, ປ່າຍັງຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ພື້ນທີ່ໃນການເຮັດກະສິກຳ, ການສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການເຮັດຮົ່ວສວນ, ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະ ເຮັດພືນ.

ການຈຸດດິນເປັນບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງເພາະມັນຫຼຸດຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນລົງ ແລະ ທຳລາຍສານອາຫານທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນດິນ. ແຕ່ລະຄັ້ງໃບໄມ້, ຫຍ້າ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນໆຈະຖືກເຜົາໄໝ້ ແລະ ສານອາຫານທີ່ຖືກເກັບຮັກສາໃນຕົ້ນໄມ້ກໍ່ສູນເສຍໄປ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນທັງໃນດິນກະສິກຳ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ. ພາຍຫຼັງການຈຸດ, ຂີ້ເຖົ່າຈະໃຫ້ທາດໂປຕັສຊຽມ ແລະ ເກືອແຮ່ພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າສານອາຫານທີ່ສູນເສຍໄປແມ່ນມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າທີ່ໄດ້ມາຈາກຂີ້ເຖົ່ານີ້. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ທາດໂປຕັສຊຽມ, ໃຫ້ໃຊ້ຂີ້ເຖົ່າຈາກເຕົາໄຟໃນເຮືອນຄົວກໍ່ພຽງພໍແລ້ວ.

ຈື່ໄວ້ວ່າ: ສານອາຫານໄດ້ຖືກນຳກັບມາໃຊ້ໃໝ່ໃນລະບົບຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກກໍ່ໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ.

ການຂາດສານອາຫານ

ໃນບາງບ່ອນ, ດິນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມີສະພາບຂາດສານອາຫານ. ບາງເຂດຂາດສານອາຫານຢ່າງໜັກ, ບາງບ່ອນຂາດສານອາຫານພຽງ 1 ຫຼື 2 ຊະນິດ. ຄືກັນກັບຄົນເຮົາ, ພຶດກໍ່ຕ້ອງການວິຕາມິນ ແລະ ເກືອແຮ່ຫຼາຍຊະນິດເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີສານອາຫານ, ພຶດກໍ່ຈະນ້ອຍ ແລະ ອ່ອນແອຕໍ່ສະພາບແຫ້ງແລ້ງ, ສັດຕູພຶດ ແລະ ພະຍາດ. ພຶດສະແດງອາການສະເພາະເມື່ອຂາດສານອາຫານໃດໜຶ່ງ, ຕົວຢ່າງ:

ການຂາດສານອາຫານ ລັກສະນະຂອງພຶດ

ໄນໂຕຣເຈນ	<ul style="list-style-type: none"> • ໃບ ແລະ ຍອດອ່ອນເຫຼືອງ ແລະ ຈິດ. • ແກ່ໄວ, ໝາກ ແລະ ດອກມີຂະໜາດນ້ອຍ.
ໂປຕັສຊຽມ	<ul style="list-style-type: none"> • ໃບນ້ອຍ ແລະ ມີສີເຂັ້ມກວ່າ. • ໃບແກ່ເປັນສີຟ້າ/ມ່ວງ ແລະ ສີເຫຼືອງຕາມຂອບ. • ການເຕີບໂຕຊ້າ.
ຟອດສໍຟໍຣັສ	<ul style="list-style-type: none"> • ໝາກນ້ອຍ ແລະ ສີບໍ່ສົດ. • ຂອບໃບໄໝ້ ແລະ ໃບແກ່ເປັນສີເຫຼືອງ.
ແມັກນີຊຽມ	<ul style="list-style-type: none"> • ຂອບໃບເຫຼືອງ, ມີຈຸດເຫຼືອງເທິງໃບແຕ່ເສັ້ນໃນໃບຍັງເປັນສີຂຽວ. • ປາກົດມີຈຸດສີນ້ຳຕານເທິງໃບ. • ໃບແກ່ຫຼິ້ນໄວກວ່າປົກກະຕິ.
ມາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ທຸກໃບມີສີໝອງ.
ການຊີ	<ul style="list-style-type: none"> • ໃບໃໝ່ ແລະ ຍອດເຕີບໂຕ ແລະ ພັດທະນາຊ້າ. • ໝາກເຕີບໃຫຍ່ບໍ່ປົກກະຕິ.
ສານອາຫານເສີມ	<ul style="list-style-type: none"> • ມີອາການແຕກຕ່າງກັນ.

ຖ້າພຶດມີພະຍາດ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດບໍ່ດີ, ການໃຫ້ແຕ່ບຸ່ຍແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ວິທີນີ້ອາດສ້າງບັນຫາຫຼາຍກວ່າເກົ່າ. ວິທີທີ່ດີກວ່າແມ່ນລະບຸໃຫ້ໄດ້ວ່າບັນຫາຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ຈາກນັ້ນພະຍາຍາມຊອກໃຫ້ເຫັນວ່າແມ່ນຫຍັງແທ້ທີ່ຂາດເຂີນ. ດ້ວຍວິທີນີ້ ການແກ້ໄຂບັນຫາຈະມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າ ແລະ ລາຄາບໍ່ແພງ.

ແຜນການປັບປຸງດິນແບບອິນຊີ

ຖ້າດິນຢູ່ພາຍໃຕ້ການເພາະປູກ, ສານອາຫານກຳລັງຖືກນຳໃຊ້ ແລະ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດແທນ. ເພື່ອຈະປັບປຸງສະພາບສານອາຫານ, ການທົດແທນສານທີ່ເສຍໄປນັ້ນບໍ່ພຽງພໍ, ແຕ່ວ່າໃນເວລານັ້ນຄວນມີການປັບປຸງເນື້ອດິນເພື່ອໃຫ້ດິນສາມາດເກັບກັກສານອາຫານ ແລະ ນໍ້າໄວ້ໄດ້.

ບຸ່ຍອິນຊີຈາກທຳມະຊາດສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນປະຈຳເຊິ່ງສາມາດໃຊ້ກ່ອນ, ໃນລະຫວ່າງການປູກ ແລະ ຫຼັງການປູກ. ສານອາຫານທີ່ບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຈະຖືກເກັບກັກໄວ້ໃນດິນເພື່ອການນຳໃຊ້ຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ບຸ່ຍອິນຊີຈະຊ່ວຍປັບປຸງສະພາບດິນ ທັງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຍາວ.

ມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ດີກວ່າສະເໝີທີ່ຈະບົ່ມຝຸ່ນຄອກກ່ອນນຳມາໃຊ້ເປັນບຸ່ຍ, ຖ້າຫາກຝຸ່ນຄອກຍັງສົດຢູ່ໂດຍສະເພາະຂັ້ນນີ້ມັນສາມາດໄໝ້ພືດໄດ້, ເຊັ່ນພືດຂະ ໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜັກຕົ້ນອ່ອນ. ພືດຍັງບໍ່ສາມາດນຳເອົາສານອາຫານໄປໃຊ້ໄດ້. ກໍຄືກັນກັບຄົນທີ່ພະຍາຍາມກິນເຂົ້າ, ສາລີ ຫຼື ຊີ້ນກ່ອນທີ່ມັນຈະສຸກການບົ່ມວັດສະດຸອິນຊີຈະສະກັດສານອາຫານ, ເຮັດໃຫ້ພືດນຳໄປໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ.

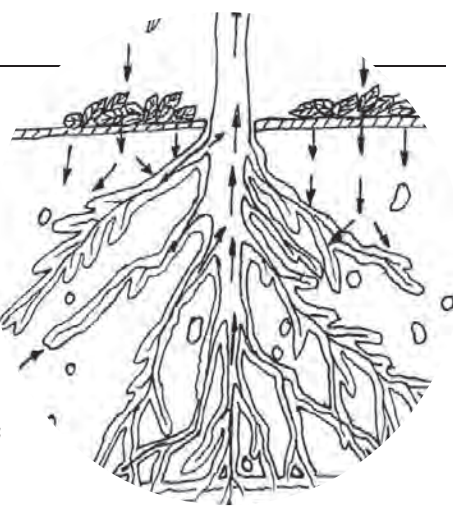
ມີຫຼາຍວິທີໃນການບົ່ມຝຸ່ນ, ບາງວິທີຈະອະທິບາຍໃນພາຍຫຼັງ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ແລະ ຜ່ານການທົດລອງ, ທ່ານຈະພົບວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ສຸດສຳລັບດິນ, ສຳລັບສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ. ອາດຕ້ອງນຳໃຊ້ເປັນເຕັກນິກໃໝ່, ເຕັກນິກດັ້ງເດີມ ຫຼື ປະສົມປະສານທັງສອງເຕັກນິກເຂົ້ານຳກັນ.

ແຫຼ່ງສານອາຫານທຳມະຊາດ

ການຂາດສານອາຫານເກືອບທຸກປະເພດສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ. **ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ສົມດຸນທີ່ສຸດ.**

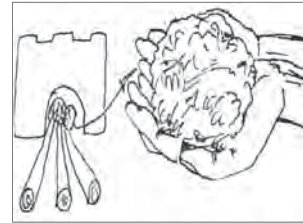
ບາງເທື່ອ, ສານອາຫານສະເພາະບໍ່ມີໃນດິນ ຫຼື ໃນພືດຍ້ອນດິນຖືກເຊາະເຈື່ອນ, ການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ຫຼື ດິນບໍ່ດີ.

ສານອາຫານເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາມາໃສ່ໃນດິນຄືນ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ, ແມ່ນໃຫ້ເພີ່ມໃສ່ທຸກປີ ຫຼື ທຸກໆສອງປີ. ສານອາຫານໃໝ່ນີ້ຕ້ອງຖືກນຳກັບມາໃຊ້ຄືນພາຍໃນລະບົບໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສານອາຫານບາງປະເພດ:

- ສາຫຼ່າຍທະເລມີສານອາຫານຫຼາຍຢ່າງແລະມີປະໂຫຍດໃນການທົດແທນສານອາຫານທີ່ຂາດເຂີນ. ສານອາຫານຫຼາຍຊະນິດຖືກຊະລ້າງລົງທະເລໄປພ້ອມກັບນ້ຳ ຍ້ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນຫຼື ດິນເຈື່ອນ.
- ຂີ້ເຈຍ, ຂີ້ນົກກາງແກ, ຂີ້ໄກ່ ແລະ ຂີ້ເປັດ ແມ່ນຝຸ່ນຄອກທີ່ສະກັດແລ້ວ. ຂີ້ເຈຍ ແລະ ຂີ້ນົກກາງແກເປັນຝຸ່ນຄອກທີ່ດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ວ່າຝຸ່ນຄອກທຸກປະເພດກໍ່ດີເພາະວ່າມາຈາກແຫຼ່ງອື່ນຊື່.
- ກະດູກ, ຊາກ ແລະ ເຄື່ອງໃນສັດເປັນສານສະກັດທີ່ດີຂອງສານອາຫານ ແລະ ສາມາດໃຫ້ອາຫານເສີມ. ວັດສະດຸເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ບົ່ມກ່ອນ ຫຼື ຝັງໄວ້ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ.
- ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ຝຸ່ນຄອກ.
- ພືດຕະກູນຖົ່ວຈະໃຫ້ໄນໂຕຣເຈນແກ່ດິນ.
- ຂີ້ເຖົ້າຈາກການເຜົາພື້ນຄົວກິນໃນເຮືອນຄົວໃຫ້ທາດໂປຕັສຊຽມ.
- ດິນຢູ່ພື້ນໜອງປາມີສານອາຫານຫຼາຍ.
- ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນຈາກພືດນ້ຳ. ພືດນ້ຳດູດ ແລະ ຮັກສາສານອາຫານໃນນ້ຳໄດ້ດີ. ນ້ຳຈາກໜອງບຶງມີສານອາຫານຫຼາຍເຊັ່ນກັນ.
- ໃບໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ສານອາຫານຫຼາກຫຼາຍຊະນິດເພາະວ່າພວກມັນດູດຊຶມເອົາເກືອແຮ່ຫຼາຍຊະນິດຈາກດິນຊັ້ນລຸ່ມ.
- ບຸ້ຍທີ່ໄດ້ຈາກສານອາຫານຂະໜາດນ້ອຍ (ດີທີ່ສຸດຖ້າເຮັດຈາກສາຫຼ່າຍທະເລ ຫຼື ຜັງທີ່ເກີດຈາກຫີນ) ສາມາດນຳມາໃຊ້ທົດແທນສານອາຫານໄດ້. ມັນບໍ່ແມ່ນບຸ້ຍທຳມະດາ ຄືບຸ້ຍຢູ່ເຣຍ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ທົດແທນສານອາຫານບາງຢ່າງທີ່ເສຍໄປ.

EM (ນ້ຳສະກັດຊີວະພາບ)

ນ້ຳສະກັດຊີວະພາບຈະມີຈຸລະຊີບ, ເຊື້ອແບັກເທີເຣຍ, ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ ແລະ ເຊື້ອລາ. ອົງປະກອບທັງໝົດນີ້ມີຄວາມສຳຄັນໃນການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ. EM ເປັນທາດແຫຼວທີ່ສາມາດປະສົມໃສ່ຝຸ່ນປົ່ມ ຫຼື ໃສ່ດິນໂດຍກົງ.

EM ໃຊ້ເພື່ອ:

- ເລັ່ງຂະບວນການປົ່ມໃຫ້ໄວຂຶ້ນ.
- ເຮັດໃຫ້ມີສານອາຫານແກ່ພືດເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງບຸ້ຍທຳມະຊາດ.
- ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນທຸກດ້ານ.

EM ສາມາດຊື້ໄດ້ຈາກຮ້ານຄ້າກະສິກຳ. ຂວດ EM ທີ່ທ່ານຊື້ສາມາດນຳມາເຮັດ EM ໄດ້ອີກ. ຍ້ອນວ່າເຊື້ອແບັກເທີເຣຍ ແລະ ຈຸລະຊີບສາມາດຂະຫຍາຍຈຳນວນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ເຮົາມີ EM ພຽງຂວດດຽວສາມາດຜະລິດໄດ້ຕື່ມຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ.

ເຮົາສາມາດເພີ່ມຈຳນວນ EM ໄດ້ແນວໃດ?

ວັດສະດຸ: ຕຸກນ້ຳທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ນ້ຳ, ນ້ຳຕານຈາກຕົ້ນຕານ ແລະ EM ໜຶ່ງຂວດ.

1. ເອົານ້ຳໃສ່ໃຫ້ເຕັມຕຸກ. ໃສ່ນ້ຳຕານຈາກຕົ້ນຕານ ຈາກນັ້ນສັ່ນຈົນນ້ຳຕານເປື້ອຍໝົດ. ໃສ່ EM ໜຶ່ງຝາເຕັມ.
2. ຄົນຄ່ອຍໆໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ.
3. ປະສ່ວນປະສົມນີ້ໄວ້ໃນປ່ອນມືດ 2 ອາທິດ. ຫຼືກວັດບໍ່ໃຫ້ຖືກແສງແດດ.

ຈຸລະຊີບ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດຈະແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງໄວວາ ເພາະມັນກິນນ້ຳຕານເປັນອາຫານ. EM ໃໝ່ນີ້ພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ ແລະ ສາມາດນຳໄປເຮັດ EM ຂວດໃໝ່ໄດ້ອີກ.

ນຳໃຊ້ EM ແບບໃດ

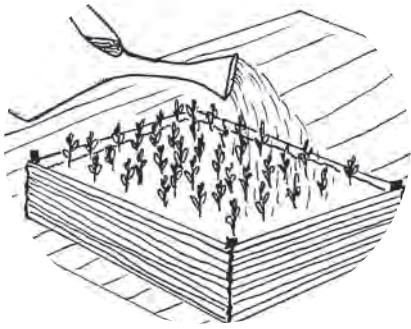
ຝຸ່ນປົ່ມແຫຼວ: ໃສ່ EM ປະມານ 1 ຂວດ ໃນຝຸ່ນປົ່ມຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າຫຼື EM 2 ຂວດ ໃນຝຸ່ນປົ່ມທີ່ຫຼາຍກວ່າ.

ດິນ: ສົດ EM ໃສ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ອ້ອມພືດ. ໃຊ້ EM ຈຳນວນໜ້ອຍເພາະຈຸລະຊີບຈະຂະຫຍາຍດ້ວຍຕົນເອງ. ມັນຈະໄດ້ຜົນດີ ຖ້າໃຊ້ EM ພ້ອມກັນໃນເວລາໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ຫຼື ໃສ່ຝຸ່ນປົ່ມ.

ນາເຂົ້າ: ໃສ່ EM ສອງສາມຂວດໃນນ້ຳຊົນລະປະທານ. ວິທີນີ້ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດຖ້າປະສົມກັບເຕັກນິກ SRI (ລະບົບການເພີ່ມຜົນຜະລິດເຂົ້າ).

ລະວັງ!

ຈຸລະຊີບໃນ EM, ຢາກຳຈັດສັດຕູພືດ, ຢາກຳຈັດເຊື້ອລາ ແລະ ປຸຍທີ່ບໍ່ແມ່ນສານອິນຊີ ບາງຊະນິດສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍພືດໄດ້ດ້ວຍການຈູດທຳລາຍ ພວກມັນ.

ຝຸ່ນບົມແບບນ້ຳ

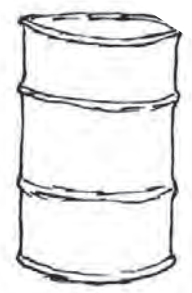
ປຸ່ນນ້ຳສາມາດກະກຽມໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ແລະ ມີປະໂຫຍດໃນຫຼາຍທາງ, ລວມທັງການກ້າເບ້ຍ, ການເຮັດສວນຂະໜາດນ້ອຍ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ພືດທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ອື່ນໆ. ປຸ່ນທີ່ມີສານອາຫານຄົບຖ້ວນສາມາດ ເຮັດໄດ້ຈາກຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ຈຳນວນໜ້ອຍ. ປຸ່ນນ້ຳສາມາດສົດ ພົນໄດ້ງ່າຍດາຍໃນພື້ນທີ່ກວ້າງ.

ປຸ່ນນ້ຳມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນທີ່ສູງ ສະນັ້ນຕ້ອງໄດ້ບົນນ້ຳກ່ອນນຳໄປໃຊ້. ປຸ່ນນ້ຳສາ ມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໄດ້ເປັນເວລາດົນ. ປຸ່ນນ້ຳສາມາດເຮັດໃສ່ພາຊະນະຂະໜາດໃດກໍ ໄດ້, ຈາກຄູຈົນເຖິງຖັງໃຫຍ່. ທ່ານເຮັດຫຼາຍ ເທົ່າໃດແຮງດີ. ປຸ່ນນ້ຳສາມາດເຮັດໄດ້ຈາກອິນຊີວັດທຸກຊະນິດ ແລະ ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໄດ້ທຸກບ່ອນ ພຽງແຕ່ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຖືກແສງແດດ ແລະ ຝົນແຮງ.

ວິທີເຮັດປຸ່ນນ້ຳ

ຂັ້ນຕອນທຳອິດ: ກະກຽມສິ່ງບັນຈຸເຊັ່ນ: ຖັງ, ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຖັງບໍ່ຮົ່ວ. ຕັດຝາປິດອອກດ້ວຍ ການຕັດຕາມຂອບ, ຈາກນັ້ນກຳຈັດສິ້ນທີ່ແຫຼມຄົມຕາມຂອບ.

ຂັ້ນຕອນທີສອງ: ທຳຄວາມສະອາດດ້ານໃນຂອງຖັງໂດຍໃຊ້ສະບູຊັກເຄື່ອງ, ນ້ຳໝາກນາວ ແລະ ນ້ຳ, ຈາກນັ້ນຕາກຖັງໃຫ້ແຫ້ງ 2-3 ມື້. ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄຂມັນ, ນ້ຳມັນ ແລະ ສານພິດຕ່າງໆ ຖືກລ້າງອອກໝົດແລ້ວ ເພາະເວລາເຮັດປຸ່ນນ້ຳ, ເຊື້ອແບັກເທີເຣຍຈະຢູ່ໃນຖັງ ແລະ ສານເຄມີ ສາມາດຂ້າເຊື້ອແບັກເທີເຣຍໄດ້.

ຂັ້ນຕອນທີສາມ: ໃສ່ຫຍ້າຂຽວ, ໃບໄມ້ຂຽວ (ຕົ້ນຖົ່ວທີ່ຕັດ) ຫຼື ສາຫຼ່າຍທະເລ (ຖ້າທ່ານຢູ່ໃກ້ ທະເລ) ໃຫ້ໄດ້ 1/3 ຂອງຖັງ. ການນຳໃຊ້ຫຍ້າໃນປຸ່ນນ້ຳຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ; ຫຍ້າ ຈະໃຫ້ເກືອແຮ່ຫຼາຍຊະນິດແກ່ປຸ່ນ ແລະ ການໃຊ້ຫຍ້າເປັນການຫຼຸດບັນຫາຫຍ້າລົງ.

ຖ້າໃຊ້ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ຫ້າມເອົາກິ່ງກ້ານໃສ່ໃນປຸ່ນ ເພາະວ່າກິ່ງກ້ານໃຊ້ເວລາດົນໃນການເນົ່າ ເປື້ອຍ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄົນ. ສາຫຼ່າຍທະເລມີເກືອແຮ່ ແລະ ສານອາຫານທີ່ດີ ທັງສຳຄັນຕໍ່ ພືດ, ເຊິ່ງບາງເທື່ອກໍ່ບໍ່ມີໃນດິນ, ໃນຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ພືດ. ຕ້ອງນຳສາຫຼ່າຍທະເລມາລ້າງເສຍກ່ອນ ເພື່ອເອົາຄວາມເຄັມອອກ ເພາະຄວາມເຄັມອາດມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງພືດ. ເວລາເກັບເອົາສາຫຼ່າຍ, ຕ້ອງເກັບເອົາແຕ່ສາຫຼ່າຍສົດເທົ່ານັ້ນເພາະສາ ຫຼ່າຍແຫ້ງມີເກືອຫຼາຍກວ່າ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ເອົາຝຸ່ນຄອກໃສ່ໃຫ້ໄດ້ 1/2 ຂອງຖັງ. ຝຸ່ນຄອກສົດຈາກສັດມີສານອາຫານຫຼາຍ ກວ່າຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ.

ປະສົມຝຸ່ນຄອກຫຼາຍຊະນິດເຂົ້າກັນ (ຖ້າມີ) ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ດີທີ່ສຸດ, ຍ້ອນວ່າຝຸ່ນຄອກທີ່ ຕ່າງກັນ, ມີສານອາຫານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຂຶ້ນກັບເປັນຝຸ່ນຄອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈາກນັ້ນແມ່ນຂີ້ໝູ, ແບ້, ງົວ ແລະ ມ້າ.

ສັດຍິ່ງນ້ອຍເທົ່າໃດ, ຜູ່ນຄອກກໍ່ຍິ່ງດີເທົ່ານັ້ນ (ຂີ້ໜູດີທີ່ສຸດຖ້າທ່ານສາມາດຫາໄດ້). ສະນັ້ນ ຂັ້ນກທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ມີໜ້ອຍກວ່າຂີ້ງົວ ຫຼື ຂີ້ມ້າ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ໃສ່ດິນອຸດົມສົມບູນ 2-3 ຊວ້ານ. ດິນອຸດົມສົມບູນມີສິ່ງມີຊີວິດຫຼາຍ ຢູ່ໃນດິນ ເຊິ່ງຈະເລັ່ງຂະບວນການກາຍເປັນບຸ່ຍອິນຊີໄດ້ໄວ ແລະ ຊ່ວຍກະກຽມສານອາຫານໃຫ້ພືດໄດ້ນຳໃຊ້.

ເມື່ອເຊື້ອແບັກເທີເຣຍ (ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ) ຍ່ອຍສະຫຼາຍວັດສະດູອິນຊີໃນບຸ່ຍນ້ຳ, ເຊື້ອແບັກເທີເຣຍນີ້ຈະສືບຕໍ່ແຜ່ຂະຫຍາຍ. ການນຳເອົາເຊື້ອແບັກເທີເຣຍໃສ່ໃນດິນກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຄືກັນກັບການເອົາສານອາຫານໃຫ້ພືດ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ເອົານ້ຳໃສ່ໃນພາຊະນະບັນຈຸນ້ຳ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7: ວັດສະດູອື່ນທີ່ສາມາດເອົາມາໃສ່ໄດ້ລວມມີ: ຂີ້ເຖົ່າຈາກເຮືອນຄົວ 1/2 - 1 ຊວ້ານ (ເພື່ອເພີ່ມເກືອແຮ່ ແລະ ໂປຕັສຊຽມ) ແລະ ດິນຈາກໜອງປາ 1 ຊວ້ານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 8: ຖ້າຫາໄດ້ງ່າຍ, ຊາກສັດກໍ່ສາມາດປະສົມໃສ່ໃນບຸ່ຍນ້ຳໄດ້ ເຊັ່ນ: ຊາກໝູ, ຫົວ ແລະ ກ້າງປາ, ຊາກໄກ່ ແລະ ອະໄວຍະວະສັດທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ. ມັນຈະເພີ່ມສານອາຫານ ແລະ ເກືອແຮ່ໃຫ້ແກ່ບຸ່ຍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 9: ບົກຄຸມຖັງໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີສັດມາລົບກວນ (ເຊັ່ນ ຍຸງ ແລະ ແມງວັນ) ແລະ ຝົນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຖັງ ແລະ ປ້ອງກັນແສງແດດກ້າເຊິ່ງສາມາດຂ້າເຊື້ອພະຍາດໄດ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 10: ຄົນບຸ່ຍນ້ຳໃຫ້ເຂົ້າກັນປະມານ 5-10 ນາທີ ທຸກໆມື້ຕະຫຼອດສອງອາທິດ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍເພີ່ມອົກຊີເຈນໃຫ້ກັບບຸ່ຍ. ໃນບຸ່ຍຊະນິດນີ້ມີເຊື້ອແບັກເທີເຣຍຢູ່ສອງປະເພດ: ອາເອໂຣບິກ ແລະ ນອນ-ອາເອໂຣບິກ. ອາເອໂຣບິກບັກເທີເຣຍ ແມ່ນເຊື້ອແບັກເທີເຣຍທີ່ຕ້ອງການອົກຊີເຈນ ໃນຂະນະທີ່ນອນ-ອາເອໂຣບິກບັກເທີເຣຍ ແມ່ນເຊື້ອແບັກເທີເຣຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອົກຊີເຈນ. ເຊື້ອແບັກເທີເຣຍທັງສອງຊະນິດທຳການໃນລັກສະນະດຽວກັນ ແຕ່ວ່າ ອາເອໂຣບິກແບັກເທີເຣຍທຳການດີກວ່າໃນການສ້າງບຸ່ຍຄຸນນະພາບດີຍ້ອນວ່າມັນຍ່ອຍສະຫຼາຍຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມັນຫຼຸດຜ່ອນກິ່ນເໝັນ. ສະນັ້ນ ຍິ່ງທ່ານຄົນເລື້ອຍເທົ່າໃດ, ຂະບວນການຍ່ອຍສະຫຼາຍກໍ່ຍິ່ງໄວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄດ້ບຸ່ຍຄຸນນະພາບດີ.

ການນຳໃຊ້ປຸ້ຍນໍ້າ:

ເພື່ອນຳໃຊ້ປຸ້ຍນໍ້າ, ທຳອິດຕ້ອງໄດ້ປະສົມກັບນໍ້າ. ປະສົມປຸ້ຍ 1 ສ່ວນ ຕໍ່ນໍ້າ 20 ສ່ວນ (1:20). ຖ້າຫາກປຸ້ຍນໍ້າຖືກນຳໄປໃສ່ພືດໂດຍກົງ, ໂດຍສະເພາະໃສ່ໃນປະລິມານຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະສົມກັບນໍ້າມັນຈະເຮັດໃຫ້ຮາກ ແລະ ໃບຂອງພືດໄໝ້ ເພາະວ່າສານສະກັດຂອງປຸ້ຍເຂັ້ມຊຸ່ນເກີນໄປ. ພືດຕົ້ນອ່ອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອ່ອນແອກວ່າພືດຕົ້ນແກ່.

ໃຊ້ປຸ້ຍນໍ້າໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຄັ້ງຕໍ່ອາທິດສຳລັບຜັກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍ. ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກທີ່ໝັ້ນຄົງແລ້ວ, ໃຫ້ໃຊ້ປຸ້ຍນໍ້າ 1-2 ຄັ້ງຕໍ່ເດືອນ. ໃນເວລາທົດນໍ້າ, ທ່ານສາມາດໃຊ້ພາຊະນະບັນຈຸເຊັ່ນ: ກະບໍ່ອງທີ່ເຈາະຮູດ້ານລຸ່ມ.

ສຳລັບຜັກ, ທຳອິດໃຫ້ເອົາຫຍ້າບົກຄຸມໜ້າດິນອ້ອມຜັກ, ຈາກນັ້ນສົດປຸ້ຍນໍ້າໃສ່. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຫຼີກລ້ຽງການສົດພື້ນໃສ່ໃບ ໂດຍກົງ, ຫ້າມປ່ອຍໃຫ້ສານສະກັດຂອງປຸ້ຍນໍ້າທີ່ຍັງຄ້າງຢູ່ເຮັດໃຫ້ໃບພືດໄໝ້. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົ້ນໄມ້.

ຖ້າຫາກປຸ້ຍນໍ້າໃກ້ຈະໝົດ, ທ່ານສາມາດຕື່ມວັດສະດຸອື່ນຊື່ໃສ່. ຢາລຶມສືບຕໍ່ຄົນປຸ້ຍນໍ້ານີ້ ແລະ ລໍຖ້າສອງອາທິດກ່ອນຈຶ່ງນຳໄປໃຊ້. ຢາລໍຖ້າໃຫ້ປຸ້ຍນໍ້າແຫ້ງໝົດ, ບໍ່ສະນັ້ນທ່ານຕ້ອງໄດ້ລື້ມຄືນທຸກຂັ້ນຕອນໃໝ່ໝົດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

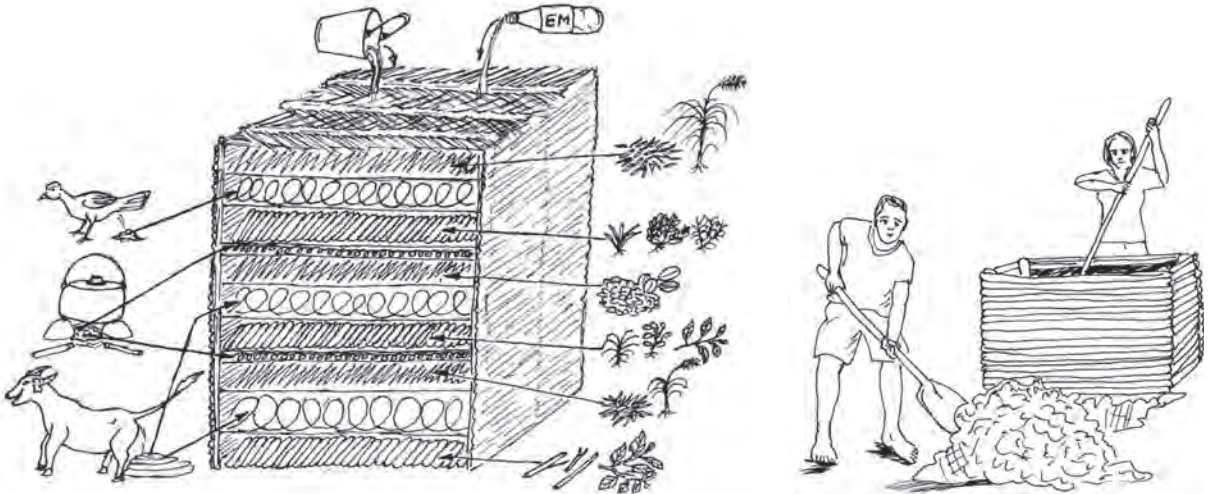
ຝຸ່ນບົ່ມ

ຝຸ່ນບົ່ມແມ່ນເຮັດມາຈາກການຍ່ອຍສະຫຼາຍຂອງອິນຊີວັດຕູ ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງສານອາຫານທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ສ່ວນປະສົມຕົ້ນຕໍແມ່ນທາດກາກບອນ ແລະ ທາດໄນໂຕຣເຈນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ສານອາຫານ, ເກືອແຮ່ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນຊະນິດອື່ນໆ.

ຝຸ່ນບົ່ມບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ສານອາຫານແກ່ພືດເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນອີກດ້ວຍ. ມີຫຼາຍວິທີໃນການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມຈາກສ່ວນປະສົມທີ່ງ່າຍດາຍ ເຊັ່ນ ແກບ ແລະ ຂີ້ງົວ ຈົນເຖິງສ່ວນປະສົມຂອງວັດສະດຸທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ນຳໃຊ້ ວັດສະດຸທີ່ມີຢູ່ ແລະ ທຳການທົດລອງໃຊ້ດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ.

ການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມແບບເປັນກອງ

- ຝຸ່ນບົ່ມແບບເປັນກອງຈະໄດ້ຜົນດີເມື່ອເຮັດທັງໝົດໃນເວລາດຽວກັນ. ໝາຍຄວາມວ່ານຳວັດສະດຸທັງໝົດມາກຽມໄວ້, ແລະ ການບົ່ມແບບເປັນກອງກໍດຳເນີນໄປເປັນແຕ່ລະຊັ້ນ.
- ການບົ່ມແບບເປັນກອງຄວນມີລວງກວ້າງ 1 ແມັດ, ລວງຍາວ 1 ແມັດ ແລະ ສູງ 1 ແມັດເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮ້ອນພຽງພໍ ຈຶ່ງຈະຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ດີ.
- ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ວັດສະດຸຫຼາຍປະເພດເຊັ່ນ: ຝຸ່ນຄອກ, ຫຍ້າ, ພືດນ້ຳ, ໃບໄມ້, ສາຫຼ່າຍທະເລ, ດິນ, ແກບເຂົ້າ ແລະ ກາກກາເຟ, ຂີ້ເລື້ອຍ, ຊາກສັດ (ໝູ, ປາ, ໄກ່ ແລະ ສັດອື່ນໆ), ນ້ຳຢຽວ, ຊິ້ນສ່ວນຂອງເຈ້ຍທີ່ສາມາດຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ ແລະ ວັດສະດຸທຳມະຊາດອື່ນໆ ທີ່ຫາໄດ້ງ່າຍ.
- ລອງປະສົມຝຸ່ນຄອກ 1/3, ໃບໄມ້ແຫ້ງ 1/3 ແລະ ກາກກາເຟ 1/3, ແກບ ຫຼື ຂີ້ເລື້ອຍ. ປະລິມານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຕ້ອງ, ພຽງແຕ່ກະຕວງເອົາ.
- ເພີ່ມຂີ້ນົກໜ້ອຍໜຶ່ງ (ນົກກາງແກ, ໄກ່ ຫຼື ເປັດ) ຫຼື ຂີ້ສັດອື່ນໃນປະລິມານຫຼາຍ.
- ວັດສະດຸເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໃສ່ເປັນຊັ້ນ, ໜາ 5-10 ຊມ. ຊັ້ນທີໜຶ່ງເຮັດດ້ວຍວັດຖຸອິນຊີ (ໃບໄມ້ແຫ້ງ, ແກບ ຫຼື ວັດຖຸແຫ້ງອື່ນໆ). ຊັ້ນທີສອງແມ່ນຝຸ່ນຄອກທີ່ບົ່ມແລ້ວ. ຊັ້ນທີສາມແມ່ນຂີ້ເຖົ້າທີ່ໄດ້ຈາກເຮືອນຄົວ ແລະ ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ. ຈາກນັ້ນຫົດນ້ຳ. ລິ້ມຄືນຂັ້ນຕອນນີ້ຈົນກວ່າຈະໄດ້ກອງຝຸ່ນບົ່ມສູງ 1 ແມັດ, ກວ້າງ ແລະ ຍາວ 1 ແມັດ.
- ເພີ່ມນ້ຳສອງເທື່ອໃນໄລຍະການບົ່ມ. ທຳອິດເພີ່ມນ້ຳ 2-3 ຄູ, ຈາກນັ້ນເພີ່ມອີກ 2-3 ຄູເມື່ອບົ່ມສຳເລັດ. ນ້ຳເປັນສ່ວນສຳຄັນໃນຂະບວນການຍ່ອຍສະຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼາຍເກີນໄປ. ຝຸ່ນບົ່ມຕ້ອງການຄວາມຊຸ່ມ, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ປຽກ.
- ບົກຄຸມຝຸ່ນບົ່ມເພື່ອປ້ອງກັນຝົນ ແລະ ແສງແດດກ້າ ແລະ ເກັບມ້ຽນໄວ້ບ່ອນທີ່ປອດໄພຈາກສັດ. ການບົກຄຸມຍັງຊ່ວຍຮັກສາຄວາມຮ້ອນໃຫ້ຝຸ່ນບົ່ມ. ສິ່ງທີ່ເອົາມາບົກຄຸມສາມາດເຮັດມາຈາກໃບຕານ, ຜ້າຢາງເກົ່າ, ຕົ້ນ ຫຼື ໃບກ້ວຍ ຫຼື ໃບໄມ້ຊ້ອນກັນໜາໆ.

- ຖ້າຫາກປະຕິບັດໄດ້ຄົບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ, ຝຸ່ນບົ່ມຈະຮ້ອນຫຼາຍ (ປະມານ 65 – 68 ອົງສາ) ຍ້ອນການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຊື້ອພະຍາດໃນການຍ່ອຍສະຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກຜ່ານໄປ 2-3 ອາທິດ, ອຸນຫະພູມຈະເຢັນລົງເຖິງປະມານ 45 ອົງສາ.
- ມາບາດນີ້ຕ້ອງໄດ້ປິ່ນຝຸ່ນບົ່ມ ເພາະວ່າຊັ້ນນອກບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮ້ອນຫຼາຍ ມັນຈະຍ່ອຍສະຫຼາຍຊ້າກວ່າຊັ້ນໃນ. ຫຼັງຈາກປິ່ນແລ້ວ, ທົດນໍ້າອີກສອງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າຖ້າເຫັນວ່າຈໍາເປັນ ແລ້ວປົກໄວ້ຄືເກົ່າ, ຝຸ່ນບົ່ມຈະພ້ອມໃຊ້ງານພາຍໃນ 2 ອາທິດ.
- ຫັນທີ່ຝຸ່ນບົ່ມພ້ອມໃຊ້ສໍາລັບສວນ, ບົກຄຸມສວນດ້ວຍຝຸ່ນບົ່ມທີ່ໄດ້ມານີ້ ໃຫ້ມີຄວາມໜາປະມານ 3-5 ຊັງຕີແມັດ ຫຼື ໃຊ້ 2 ກໍາມີໃສ່ແຕ່ລະຕົ້ນກ້າ ແລະ 4 ກໍາມີໃສ່ຕົ້ນທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວ.

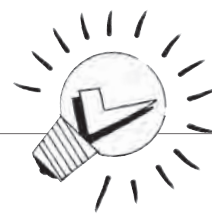
ການເຮັດກອງຝຸ່ນບົ່ມແບບຍ່ອຍສະຫຼາຍຊ້າ

ການບົ່ມຝຸ່ນແບບຍ່ອຍສະຫຼາຍຊ້າສາມາດເຮັດໄດ້ກັບວັດສະດຸສອງສາມຊະນິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທ່ານຕ້ອງໃຊ້ຝຸ່ນຄອກ ແລະ ວັດສະດຸທຳມະຊາດໃຫ້ດຸ່ນດຽງກັນ. ສ່ວນປະສົມທີ່ດີແມ່ນຝຸ່ນຄອກປະມານ 1/3 ກັບວັດສະດຸຈາກພືດປະມານ 2/3. ຝຸ່ນບົ່ມແບບຊ້າຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາ 2 – 3 ເດືອນກ່ອນທີ່ຈະນໍາມາໃຊ້. ການບົ່ມປະເພດນີ້ບໍ່ມີສານອາຫານອຸດົມສົມບູນ ແຕ່ກໍ່ດີພໍສໍາລັບການປັບປຸງດິນ.

ວິທີໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມ

- ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຈະມີຝຸ່ນບົ່ມໄວ້ໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃຫ້ເລີ່ມເຮັດກອງຝຸ່ນບົ່ມໃໝ່ເມື່ອອັນເກົ່າໃຊ້ໄປໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ.
- ໃສ່ຝຸ່ນບົ່ມໃຫ້ດິນສອງອາທິດກ່ອນການປູກ ຫຼື ໃສ່ໃຫ້ຕົ້ນກ້າໂດຍກົງ. ເຮັດແບບນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສານອາຫານ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມດູດຊຶມລົງໃນດິນ. ຫຼັງຈາກປູກແລ້ວ, ໃຫ້ລໍຖ້າອີກສອງອາທິດກ່ອນຈະໃສ່ຝຸ່ນອີກ.
- ບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໃສ່ຝຸ່ນບົ່ມໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ກ້ອງຂອງໃບໄມ້ຊັ້ນນອກໂດຍກົງ (ເທິງໜ້າດິນບໍລິເວນຂອບດ້ານນອກ, ບໍ່ແມ່ນໃສ່ອ້ອມລໍາຕົ້ນ). ຈຸດນີ້ແມ່ນດ້ານລຸ່ມຂອງຂອບໃບໄມ້ດ້ານນອກ ແລະ ແມ່ນຈຸດທີ່ຮາກໄມ້ດູດຊຶມອາຫານໄດ້ດີທີ່ສຸດ. ຫ້າມໃສ່ຝຸ່ນອ້ອມລໍາຕົ້ນ ເພາະມັນອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ຮາກເນົາເປື້ອຍ, ບຸ່ຍຊະນິດອື່ນໆ ກໍ່ເຊັ່ນກັນ.

ຄວາມຄິດທີ່ສະຫຼາດ!

ຖ້າຝຸ່ນບົ່ມມີກິ່ນບໍ່ດີ, ມີກິ່ນສົ້ມໝາຍຄວາມວ່າເຮົາໃສ່ຝຸ່ນຄອກຫຼາຍເກີນໄປ. ຖ້າຫາກວັດສະດຸຈາກພືດຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ດີສະແດງວ່າເຮົາໃສ່ຝຸ່ນຄອກໜ້ອຍເກີນໄປ.

ການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມແບບເປັນກະຕ່າ ແລະ ແບບໜານຜັກ

ຂໍ້ມູນຈາກປຶ້ມຄູ່ມື Faith Garden Manual, ຊຽນໂດຍ Mindanao Baptist, Rural Life Center, ເມືອງ ບັນຊາລັນ, ຟີລິບປິນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຊຸດຊຸມຢູ່ໃຈກາງຂອງສວນ, ເລິກປະມານ 1 ຝ່າມື (15-20 ຊັງຕີແມັດ) ແລະ ກວ້າງ 3 ຝ່າມື, ປະຫວ່າງ 1 ແມັດ ລະຫວ່າງຊຸມ (ປະມານໜຶ່ງກ້າວໃຫຍ່). ຫຼື ຊຸດຮ່ອງກວ້າງຍາວຢູ່ລະຫວ່າງກາງສວນ, ເລິກປະມານ 1 ຝ່າມື ແລະ ກວ້າງປະມານ 2 ສອງຝ່າມື.

ຂັ້ນຕອນທີ 2: ວາງໄມ້ໄຜ່ລົງໃນບໍລິເວນຂອບຂອງຊຸມ ຫຼື ຮ່ອງ. ໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຄວນຍາວທ່າງກັນປະມານ 1 ຝ່າມື ຈາກຄວາມຍາວ 2 ຝ່າມືເທິງໜ້າດິນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ເຮັດຮົ້ວດ້ວຍການສານໄມ້ໄຜ່ ຫຼື ສານໃບໄມ້ໃສ່ໄມ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ເອົາວັດສະດຸໃສ່ຊຸມ ຫຼື ຮ່ອງຕາມລຳດັບດັ່ງນີ້:

1. ຊັ້ນບາງໆຂອງງ່າໄມ້ ຫຼື ຫຍ້າ (ໜາປະມານ 5 ຊັງຕີແມັດ) ເພື່ອໃຫ້ອາກາດຖ່າຍເທ.
2. ຝຸ່ນຄອກຫຼາຍຊະນິດ.
3. ຫຍ້າ, ໃບໄມ້ ຫຼື ສາຫຼ່າຍທະເລທີ່ລ້າງແລ້ວ.
4. ໃສ່ຂີ້ເຖົ້າຈາກເຮືອນຄົວປະມານ 1 ກຳມື ໃນທຸກຊຸມ ຫຼື ທ່າງກັນ 1 ແມັດລະຫວ່າງຮ່ອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ເມື່ອວັດສະດຸຝຸ່ນບົ່ມຊຸດທີ 1 ຍ່ອຍສະຫຼາຍແລ້ວ, ເພີ່ມວັດສະດຸຊຸດຕໍ່ໄປຕາມລຳດັບຄືເກົ່າ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປັ້ນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ຫວ່ານແກ່ນລົງເມື່ອຝຸ່ນບົ່ມຊັ້ນລຸ່ມສຸດເລີ່ມຍ່ອຍສະຫຼາຍແລ້ວ, ປະຫວ່າງປະມານ 1 ຝ່າມື ລະຫວ່າງແກ່ນ ແລະ ກະຕ່າ ຫຼື ຮ່ອງຝຸ່ນບົ່ມ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7: ຫິດນ້ຳຢ່າງເປັນປະຈຳຕະຫຼອດ 2 ອາທິດຫຼັງຈາກປູກ. ຫຼັງຈາກໄລຍະນີ້ ຫິດນ້ຳໃສ່ຊຸມ ຫຼື ຮ່ອງຝຸ່ນບົ່ມໂດຍກົງ, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫິດພືດທີ່ປູກ. ຮາກຂອງພືດຈະເຕີບໂຕລົງໃນຊຸມ ຫຼື ຮ່ອງ, ສິ່ງນີ້ຈະປັບປຸງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ ແລະ ຮັກສານ້ຳ.

ຂັ້ນຕອນທີ 8: ເມື່ອເກັບກູ້ພືດແລ້ວ, ໃຫ້ຊວ້ານຝຸ່ນບົ່ມອອກ ຈາກຊຸມ ຫຼື ຮ່ອງ ແລະ ສາມາດເອົາໄປໃສ່ໜານຜັກໄດ້. ຈາກນັ້ນ, ສາມາດເພີ່ມວັດສະດຸຝຸ່ນບົ່ມໃໝ່ໃສ່ໃນຊຸມ ຫຼື ຮ່ອງ ເພື່ອກຽມພ້ອມສຳລັບການປູກຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ເຕັກນິກນີ້ສາມາດໃຊ້ໄດ້ກັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກທີ່ຍັງນ້ອຍ
- ເຮັດກະຕ່າ ຫຼື ຮ່ອງຝຸ່ນບົມ 1 ເດືອນກ່ອນການປູກ.
- ຄວາມສາມາດເຮັດເປັນຮ່ອງຝຸ່ນບົມໃນດິນເຈ້ຍ.
- ເພື່ອການປູກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃສ່ກະຕ່າ ຫຼື ຮ່ອງໃນເວລາຕ່າງກັນ, ແຕ່ລະໜ້າສາມາດປູກຮ່າງກັນ 2 ອາທິດ ຫຼື 1 ເດືອນ.
- ໄມ້ຄໍ້າສໍາລັບກະຕ່າ ຫຼື ຮ່ອງສາມາດເຮັດສູງຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ສໍາລັບພືດເປັນເຄືອເຊັ່ນ: ຖົ່ວ, ໝາກແຕງ ແລະ ຜັກທີ່ເປັນເຄືອຕ່າງໆ.

ຊຸມຝຸ່ນບົມ

ຊຸມຝຸ່ນບົມເປັນວິທີທີ່ດີສໍາລັບສະໜອງສານອາຫານໃຫ້ພືດ. ຕົວຢ່າງພືດທີ່ເໝາະສົມສໍາລະບົບນີ້ແມ່ນ: ກ້ວຍ ແລະ ໝາກຮຸ່ງ. ວັດສະດຸທີ່ຫາໄດ້ເກືອບທຸກຢ່າງສາມາດໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຮັດຊຸມຝຸ່ນບົມນີ້ເຊັ່ນ: ໃບໄມ້, ຫຍ້າ, ແກບເຂົ້າ, ກາກກາເຟ ແລະ ເຈ້ຍ ຫຼື ນໍ້າຢຽວ. ຝຸ່ນທີ່ສະສົມຢູ່ພື້ນຂອງຊຸມສາມາດຊຸດຂຶ້ນມາໃຊ້ກັບພືດໄດ້ຄັ້ງ 1 ໃນທຸກໆປີ.

ຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຮັດຊຸມຝຸ່ນບົມ:

- ຫຼຸດບັນຫາຫຍ້າ.
- ໃຊ້ນໍ້າເສຍ ແລະ ວັດຖຸອິນຊີເສດເຫຼືອ.
- ເກັບກັກນໍ້າໃນດິນ ແລະ ໃນວັດສະດຸຝຸ່ນບົມໄວ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ສະນັ້ນ ພືດຈຶ່ງຕ້ອງການນໍ້າໜ້ອຍກວ່າ, ໂດຍສະເພາະໃນລະດູແລ້ງ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາຢູ່ ແລະ ແມງໄມ້ໃນຊຸມຝຸ່ນບົມ, ໃຫ້ແຊ່ໃບຂົມກະເດົາໜຶ່ງກໍາມີໃສ່ໃນຝຸ່ນນໍ້າສອງມື້ ແລ້ວຖອກນໍ້າ ພ້ອມກັບໃບລົງໃສ່ໃນຊຸມ, ເຮັດຊໍາທຸກໆ ສາມເດືອນ.

ຝຸ່ນບົມໃສ່ໂດຍກົງ

ຝຸ່ນບົມຍັງສາມາດໃສ່ເທິງສວນຜັກ ຫຼື ດິນທີ່ຈະເຮັດສວນໄດ້ໂດຍກົງ. ດິນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສານອາຫານທີ່ອອກມາ ແລະ ມັນຈະເພີ່ມສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ.

ນ້ຳຢຽວປົນນ້ຳ

ນ້ຳຢຽວຂອງຄົນສາມາດຫາໄດ້ງ່າຍດາຍ, ບໍ່ຕ້ອງເສຍເງິນຊື້ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງສານອາຫານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ນ້ຳຢຽວມີປະລິມານໄນໂຕຣເຈນສູງ. ຖ້າຫາກປົນນ້ຳຢຽວກັບນ້ຳ (ນ້ຳຢຽວ 10-20% ແລະ ນ້ຳ 80-90%) ມັນຈະກາຍເປັນບຸ້ຍທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ພິເສດແມ່ນຕົ້ນໄມ້ຈຳພວກໝາກນາວ ທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີ. ນ້ຳຢຽວຍັງສາມາດເພີ່ມໃສ່ຊຸມຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ກອງຝຸ່ນບົ່ມປະເພດຕ່າງໆ.

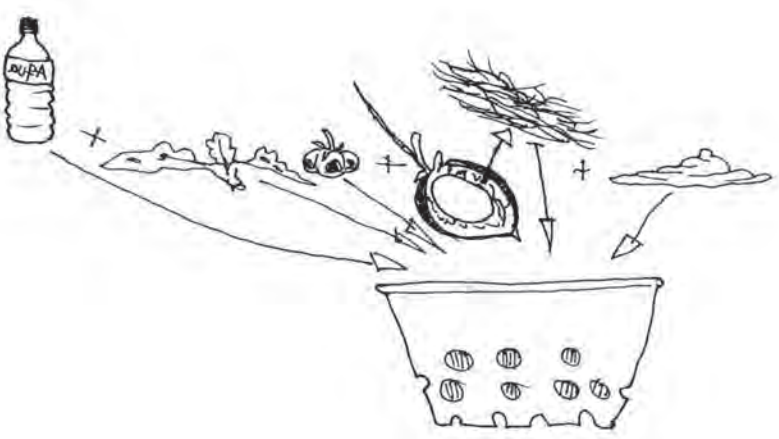
ບໍ່ແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ນ້ຳຢຽວໃນສວນຜັກ. ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກທີ່ໃຫຍ່ເຕັມທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຈາກນ້ຳຢຽວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈະໃສ່ໃນຈຸດດຽວຕິດຕໍ່ກັນ.

ຟາມຂີ້ກະເດືອນ

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງໂມດູນນີ້, ຜົນປະໂຫຍດຈາກຂີ້ກະເດືອນໄດ້ຮັບການອະທິບາຍມາແລ້ວ; ຖ້າມີຂີ້ກະເດືອນຫຼາຍໃນດິນນັ້ນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າດິນດີ. ການເຮັດຟາມຂີ້ກະເດືອນເປັນວິທີທີ່ງ່າຍໃນການເພີ່ມຂີ້ກະເດືອນໃນດິນຂອງທ່ານ.

ວັດສະດຸທີ່ຕ້ອງການ:

- ຄູເກົ້າໆ.
- ກາບໝາກພ້າວ.
- ຝຸ່ນຄອກຈາກກົວ ຫຼື ມ້າທີ່ແຊ່ໃສ່ນ້ຳແລ້ວ.
- ຜັກທີ່ເຫຼືອຈາກເຮືອນຄົວ.
- ແຜ່ນໄມ້ ຫຼື ເຫຼັກແປງ.
- ກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໆ.

ວິທີເຮັດຟາມຂີ້ກະເດືອນ

1. ເຈາະຮູຂະໜາດເງິນຫຼຽນ 10 ຮູຢູ່ກົ້ນ ແລະ ດ້ານຂ້າງຂອງຄູ.
2. ຊຸດຊຸມໃນສວນ ໃຫ້ໃຫຍ່ພໍທີ່ຈະສຸບຄູລົງໄດ້. ປາກຄູໃຫ້ສູງຈາກໜ້າດິນ 1 ຝາມີ.
3. ເອົາກາບໝາກພ້າວໃສ່ກົ້ນຄູ, ເສດຜັກ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຝຸ່ນຄອກຈາກກສັດ. ໃຊ້ສ່ວນປະສົມໃນປະລິມານເທົ່າກັນ.
4. ປິດປາກຄູດ້ວຍແຜ່ນໄມ້ ຫຼື ແຜ່ນເຫຼັກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສັດເຂົ້າໄປ ແລະ ເຕັງດ້ວຍຫີນກ້ອນໃຫຍ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຝາເໜັງຕີງ.

ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າວັດສະດຸໃນຄູນັ້ນຊຸ່ມ, ໂດຍສະເພາະໃນຍາມແລ້ງ. ຂີ້ກະເດືອນຈະມາ ແລະ ກິນວັດສະດຸໃນຄູແລ້ວກັບລົງໄປໃນດິນ. ຂີ້ປະເດືອນມີປະໂຫຍດສຳລັບສວນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່, ທັງເປັນປະໂຫຍດສຳລັບນາເຂົ້າ. ເພີ່ມວັດສະດຸໃນຄູຕໍ່ຕ້ອງການ. ລ້າງຄູທຸກໆ ສອງ ສາມເດືອນ, ວັດສະດຸໃນຄູສາມາດນຳໄປໃຊ້ເປັນຝຸ່ນບົ່ມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເພີ່ມວັດສະດຸ ໃສ່ໃນຄູອີກຄັ້ງ.

ການປົກຄຸມໜ້າດິນ

ການປົກຄຸມໜ້າດິນແມ່ນຫຍັງ?

ໃບໄມ້, ວັດສະດຸເນົ່າເປື້ອນ, ອາຈົມສັດ ແລະ ຊາກສັດຕາຍໃນປ່າທຳມະຊາດ ຈະກາຍເປັນສິ່ງປົກຄຸມໜ້າດິນເຊິ່ງຈະປົກຄຸມພື້ນທີ່ປ່າ, ປຽບຄືຜິວໜັງ. ຈະມີການເນົ່າເປື້ອນເພື່ອເພີ່ມພື້ນຜິວແບບນີ້ມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ການປົກຄຸມໜ້າດິນໃຫ້ສານອາຫານ ແລະ ຊາກພືດໃຫ້ແກ່ດິນໃນຂະນະທີ່ມັນເນົ່າເປື້ອນ ເຊິ່ງພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຈະນຳໄປໃຊ້ ເປັນອາຫານ.

ພວກເຮົາສາມາດຮຽນແບບທຳມະຊາດ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນເພື່ອສ້າງພື້ນຜິວຂອງດິນ. ຜິວໜັງນີ້ແມ່ນສິ່ງປ້ອງກັນອັນສຳຄັນຕາມທຳມະຊາດເພື່ອຕ້ານກັບຄວາມແຫ້ງແລ້ງຈາກແສງແດດ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຍ້ອນຝົນ. ພື້ນຜິວຂຶ້ນໜ້າຂອງດິນນີ້ຍັງໃຫ້ອາຫານແກ່ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນໃນສວນຂອງທ່ານອີກດ້ວຍ.

ການປົກຄຸມໜ້າດິນທີ່ນຳໃຊ້ໃນສວນ, ດິນກະສິກຳ, ດິນປູກຝັງ ແລະ ເຂດປູກປ່າ ອາດໄດ້ມາຈາກການຕັດຫຍ້າຫຼື ຕົ້ນໄມ້, ໃບໄມ້, ຝຸ່ນບົ່ມ, ຝຸ່ນຄອກທີ່ຍ່ອຍສະຫຼາຍ, ແກບເຂົ້າ ຫຼື ກາບໝາກພ້າວ, ເຈ້ຍທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ກ້ອນຫີນ, ກະດູກສັດ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ຂໍ້ພຽງແຕ່ມັນເປັນອິນຊີວັດຖຸ. ຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນອິນຊີວັດຖຸປະປົນ ເຊັ່ນ: ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຢາງ ຫຼື ຂວດຢາງ.

ປະໂຫຍດຈາກການໃຊ້ການປົກຄຸມໜ້າດິນ

- ມັນຮັກສາອຸນຫະພູມຂອງໜ້າດິນໃຫ້ຄົງທີ່ ໝາຍຄວາມວ່າອຸນຫະພູມຂອງດິນຈະເຢັນກວ່າໃນເວລາອາກາດຮ້ອນ ແລະ ອຸນຫະພູມຂອງດິນຈະອຸ່ນກວ່າໃນເວລາອາກາດໜາວ. ອຸນຫະພູມທີ່ເໝາະສົມນີ້ມີຜົນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງພືດ. ໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າມັນຄືກັນກັບຄົນ.
- ມັນຫຼຸດຈຳນວນຫຍ້າ. ການປົກຄຸມໜ້າດິນຈະປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແສງແດດເຂົ້າມາ. ຫຍ້າເກີດໄດ້ຍ້ອນແສງແດດເທົ່ານັ້ນ ສະນັ້ນຖ້າບໍ່ມີແສງແດດ ແກ່ນຂອງຫຍ້າກໍ່ຈະຕາຍ.
- ມັນໃຫ້ອິນຊີວັດຖຸ ແລະ ສານອາຫານທີ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບດິນ.
- ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນຈະກາຍເປັນຊາກພືດ ເຊິ່ງຈະປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ ແລະ ເພີ່ມຈຳນວນຂອງສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ.
- ມັນເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການເກັບຮັກສານ້ຳຂອງດິນ.
- ມັນຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄ່າ pH ຂອງດິນເປັນກາງ.
- ດິນຈະງ່າຍຕໍ່ການຂຸດ ແລະ ຮັກສາ.
- ມັນຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ແນ່ນອນ, ທຸກຈຸດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ!

ວິທີການປົກຄຸມໜ້າດິນ

- ໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນເປັນປະຈຳ ແລະ ໃຫ້ໜາເທົ່າທີ່ຈະໜາໄດ້. ໂດຍທົ່ວໄປຄວາມໜາຈະຢູ່ລະຫວ່າງ 5-10 ຊັງຕີແມັດ, ແຕ່ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ຄວາມໜາ 20 ຊັງຕີແມັດຈະດີກວ່າ.
- ໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນກ່ອນລົງມືປູກ.
- ໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນໃຫ້ທົ່ວສວນ, ບໍ່ແມ່ນສະເພາະແຕ່ຜັກ ແລະ ພືດຕ່າງໆ.
- ໃຊ້ສິ່ງປົກຄຸມໜ້າດິນເນື້ອລະອຽດສຳລັບສວນຜັກ ແລະ ການປົກຄຸມໜ້າດິນທີ່ມີເນື້ອຫຍາບສຳລັບພືດທີ່ໃຫຍ່ ເຕັມທີ່ ແລະ ຕົ້ນໄມ້.
- ສຳລັບຕົ້ນໄມ້, ໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນທັງຢູ່ກ້ອງຕົ້ນ ແລະ ຂອບດ້ານນອກຂອງໃບເພາະເປັນບ່ອນທີ່ຮາກໄມ້ ໄດ້ຮັບອາຫານ. ການໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນເປັນປະຈຳຈະຊ່ວຍປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງຕົ້ນໄມ້, ເພີ່ມຂະໜາດ ແລະ ຈຳນວນໝາກ.
- ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສິ່ງປົກຄຸມໜ້າດິນຖືກລຳຕົ້ນ ຫຼື ກ້ານຂອງຕົ້ນໄມ້. ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເນົາເປື້ອຍ, ໂດຍສະເພາະໃນລະດູຝົນ.
- ໃຊ້ກ້ອນຫີນ, ກິ່ງໄມ້ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນເຂດແດນຮົ່ວສວນ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍຈັບຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນໃຫ້ຢູ່ບ່ອນເກົ່າ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ຖ້າທ່ານໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມໃນເວລາດຽວກັນ, ໃສ່ຝຸ່ນບົ່ມກ່ອນໃສ່ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກຝຸ່ນບົ່ມ.
- ຖ້າທ່ານໃຊ້ຫຍ້າໃຫ້ເປັນຊັ້ນປົກຄຸມໜ້າດິນ, ໃຫ້ແຍກແກ່ນຫຍ້າອອກກ່ອນ ແລະ ເອົາໃຫ້ສັດກິນ ຫຼື ເອົາເປັນ ສ່ວນປະສົມໃນການບົ່ມປຸ່ຍນໍ້າ. ສິ່ງນີ້ຈະຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາການເກີດຂອງຫຍ້າ.
- ປູກພືດຕະກູນຖົ່ວ ຫຼື ພືດຊະນິດອື່ນເຊິ່ງສາມາດໃຊ້ເປັນສິ່ງປົກຄຸມໜ້າດິນໄດ້. ຈື່ງໄວ້ວ່າຕ້ອງຄິດເຖິງພືດທີ່ໃຊ້ ໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ພືດທີ່ສາມາດເປັນວັດສະດຸປົກຊັ້ນໜ້າດິນ ທັງຍັງເປັນອາຫານໃຫ້ຄົນ ແລະ ອາຫານສັດອີກ, ເຮັດໜ້າທີ່ບັງລົມ, ເປັນຮົ່ວ ຫຼື ຊ່ວຍຫຼຸດການເຊາະເຈື່ອນ, ປັບປຸງດິນ, ເຮັດເປັນພືນ, ວັດສະດຸປຸກສ້າງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ວັດສະດຸເຫຼືອໃຊ້ຈາກການກະເສດເຊັ່ນ: ແກບເຂົ້າ, ກາກກາເຟ ສາມາດນຳໄປບົ່ມ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ແຫ້ງກ່ອນຈະນຳໄປໃຊ້ເປັນວັດສະດຸປົກຄຸມໜ້າດິນ. ວັດສະດຸເຫຼືອນີ້ສາມາດເຮັດເປັນກອງໄວ້ ປະມານ 1 ເດືອນ ຫຼື ດົນກວ່ານັ້ນກ່ອນຈະຖືກປະສົມກັບ ຝຸ່ນຄອກເພື່ອເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ, ແລ້ວໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມນີ້ເປັນວັດສະດຸປົກຄຸມໜ້າດິນ.

ປົກຄຸມດິນເນື້ອ
ລະອຽດສຳລັບ
ຜັກ

ປົກຄຸມດິນເນື້ອ
ຫຍາບສຳລັບ
ຕົ້ນໄມ້

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວ

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວເປັນພືດທີ່ໃຫ້ສານໄນໂຕຣເຈນ. ມີພຶດຕະກຸນຖົ່ວຫຼາຍຊະນິດ, ບາງຊະນິດເປັນພືດທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ, ບາງຊະນິດເປັນພືດອາຍຸຍືນ. ພຶດຕະກຸນຖົ່ວມີຄວາມສຳຄັນທຸກລະບົບ ແລະ ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍວິທີ.

ພວກມັນທຳງານແນວໃດ?

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວ ຈະດູດເອົາທາດໄນໂຕຣເຈນ ຈາກອາກາດທີ່ມີໃນຊັ້ນດິນ ແລະ ລົງໄປຈົນເຖິງຮາກທີ່ມີປົມ ເຊິ່ງເກາະຕິດກັບຮາກ. ປົມຮາກເຫຼົ່ານີ້ມີຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍ, ຂະໜາດເທົ່າກັບຫົວໄມ້ຂີດໄຟ ຫຼື ນ້ອຍກວ່າ. ປົມຮາກເຫຼົ່ານີ້ສະໜອງໄນໂຕຣເຈນໃຫ້ກັບພຶດຕະກຸນຖົ່ວ. ທາດໄນໂຕຣເຈນທີ່ມີປະລິມານຫຼາຍເກີນໄປເຊິ່ງພຶດບໍ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ ຈະຖືກປ່ອຍອອກມາສູ່ດິນ, ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ພຶດຊະນິດອື່ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້. ເຊື່ອພະຍາດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂຣໂຊບຽມ ຈະເກາະຕາມຮາກໄມ້ຂອງພຶດຕະກຸນຖົ່ວ ແລະ ອາໄສຢູ່ນັ້ນ. ເຊື່ອພະຍາດຊະນິດນີ້ຈະຖືກປ່ອຍອອກມາສູ່ດິນກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຮາກໄມ້ຕາຍ.

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວຊະນິດຕ່າງໆ

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ: ຖົ່ວທຸກຊະນິດ, ຖົ່ວລັນເຕົາ ແລະ ຫຍ້າທີ່ມີສາມໃບ.

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວອາຍຸຍືນ: ຕົ້ນອາກາເຊຍ, ຕົ້ນກະຖິນ, ຕະກູນຕົ້ນແປກ, ຕົ້ນດອກແຄຂາວ, ຕົ້ນ ອີຮຸມ, ຕົ້ນດອກແຄຝລັງ, ຕົ້ນໝາກຂາມ.

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ. ພຶດຕະກຸນຖົ່ວບາງຊະນິດໃຫ້ອາຫານແກ່ຄົນ, ສັດ, ເປັນວັດສະດຸເຮັດຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ຝຸ່ມບົ່ມ, ນອກຈາກນີ້ມັນຍັງສາມາດໃຫ້ໄມ້ທ່ອນ, ພືນ ແລະ ຢາປົວພະຍາດ. ພຶດຕະກຸນຖົ່ວຍັງສາມາດປ້ອງກັນລົມ, ເປັນຮົ່ວທີ່ມີຊີວິດ, ເປັນຮົ່ມ ແລະ ຮົ່ວຄຳເຄືອໄມ້. ພຶດຕະກຸນຖົ່ວສາມາດປູກປົນກັບພຶດອື່ນໄດ້.

ເຄັດລັບ!

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວອາຍຸຫຼາຍປີ:

ຕັດແຕ່ງ 2-3 ເທື່ອຕໍ່ປີ. ຖ້າຫາກກິ່ງກ້ານຂອງພຶດຕະກຸນຖົ່ວຖືກຕັດແຕ່ງ, ຮາກຂອງມັນກໍ່ຈະຕາຍ ໃນຈຳນວນດຽວກັນກັບຈຳນວນທີ່ຖືກຕັດແຕ່ງ. ສະນັ້ນ, ຮາກທີ່ຕາຍ ທີ່ມີຮາກຂອດຢູ່ນັ້ນກໍ່ຈະປ່ອຍສານໄນໂຕຣເຈນອອກມາສູ່ດິນ. ພຶດຊະນິດອື່ນກໍ່ສາມາດໃຊ້ໄນໂຕຣເຈນທີ່ຖືກປ່ອຍອອກມານັ້ນ. ສິ່ງທີ່ໄດ້ຈາກການຕັດແຕ່ງແມ່ນໃຊ້ເປັນຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ, ອາຫານສັດ ຫຼື ວັດສະດຸສຳລັບຝຸ່ມບົ່ມ. ເມື່ອພຶດຕະກຸນຖົ່ວເກີດຂຶ້ນໃໝ່, ຮາກກໍ່ຈະຂະຫຍາຍເຊັ່ນກັນ ແລະ ປົມຮາກໃໝ່ກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕາມຮາກນັ້ນ. ອັນນີ້ແມ່ນວົງຈອນຄວາມຍືນຍົງຂອງພຶດ. ຫຼັງຈາກພຶດຕະກຸນຖົ່ວຕາຍຮາກມັນຍັງໃຫ້ໄນໂຕຣເຈນອີກສອງສາມປີ.

ພຶດຕະກຸນຖົ່ວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ:

ຕັດແຕ່ງອອກຫຼັງຈາກມີດອກຊຸດທຳອິດ. ຍ້ອນວ່າພຶດປະເພດນີ້ຕ້ອງການໄນໂຕຣເຈນຫຼາຍໃນເວລາຜະລິດແກ່ນ ສະນັ້ນຈະບໍ່ມີໄນໂຕຣເຈນເຫຼືອຫຼາຍໃຫ້ພຶດອື່ນໄດ້ໃຊ້.

ເຕັກນິກໃນການນຳໃຊ້ພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ

1. ການປູກພືດໝູນວຽນ

ພືດທີ່ຕ່າງກັນແມ່ນຕ້ອງການປະລິມານໄນໂຕຣເຈນທີ່ຕ່າງກັນເພື່ອຈະເລີນເຕີບໂຕ. ຖ້າທ່ານປູກພືດປະເພດດຽວກັນໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນເລື້ອຍໆ ສານອາຫານບາງຢ່າງກໍ່ຈະໝົດໄປ. ດິນ ແລະ ສານອາຫານກໍ່ຈະບໍ່ສົມດຸນ.

ຕົວຢ່າງ ຂອງພືດບາງຊະນິດ ແລະ ສານອາຫານທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ:

- ໝາກອຶ ແລະ ໝາກແຕງຫອມ ໃຊ້ທາດໄນໂຕຣເຈນຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກມັນຈະຫາໄດ້.
- ສາລີ ແລະ ໝາກເລັ່ນຕ້ອງການທາດໄນໂຕຣເຈນຫຼາຍ ແລະ ມີສານອາຫານອື່ນອີກ.
- ຜັກຕ້ອງການໄນໂຕຣເຈນໜ້ອຍກວ່າ.
- ຖົ່ວ ແລະ ຖົ່ວລັ່ນເຕົາໃຊ້ໄນໂຕຣເຈນ ແລະ ສານອາຫານຊະນິດອື່ນ ແຕ່ມັນກໍ່ຜະລິດໄນໂຕຣເຈນເຊັ່ນກັນ.
- ຫົວກາຣົດ ແລະ ຫົວຜັກກາດຂາວຕ້ອງການໄນໂຕຣເຈນໜ້ອຍ.

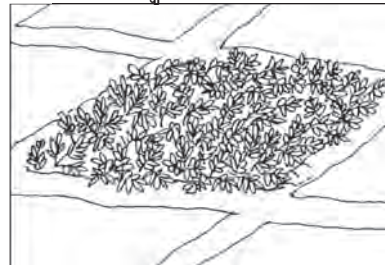

ການປູກພືດໝູນວຽນຈາກໜານຕໍ່ໜານຕາມລະດູການເປັນສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ດີກວ່າຖ້າເຮົາປູກພືດຫຼາຍຊະນິດພ້ອມກັນ. ການປູກພືດໝູນວຽນຈະຊ່ວຍຫຼຸດ ຜ່ອນບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ. ການປ່ອຍໃຫ້ດິນຮົກເຮື້ອໃນເວລາປູກພືດໝູນວຽນເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ. ເວລາປ່ອຍໃຫ້ດິນຮົກເຮື້ອ ຫຼື ປ່ອຍໃຫ້ດິນໄດ້ “ພັກຜ່ອນ” ໝາຍຄວາມວ່າຈະບໍ່ມີພືດຫຍັງເກີດໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ. ໃນເວລາປ່ອຍໃຫ້ດິນຮົກເຮື້ອນີ້ໃຊ້ຫຍ້າບົກຄຸມໜ້າດິນ, ຝຸ່ນຄອກ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ປະໄວ້ເທິງໜ້າດິນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ພວກມັນກາຍເປັນດິນ. ສັດກໍ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໃນເວລາປະໄວ້ດິນຮົກເຮື້ອໄດ້ເພື່ອເພີ່ມຝຸ່ນຄອກ, ບັບບຸງດິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນ ຫາຫຍ້າ. ເວລາປະໄວ້ດິນຮົກເຮື້ອຈະຊ່ວຍໃຫ້ດິນໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ.

2. ພືດຄຸມດິນ

ໃນເວລາປ່ອຍໃຫ້ດິນຮົກເຮື້ອ, ດິນສາມາດໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ກະກຽມສຳລັບການປູກພືດຕໍ່ໄປດ້ວຍການປູກພືດຄຸມດິນ. ພືດຄຸມດິນສາມາດປູກປະສົມປະສານກັບພືດຕະກູນຖົ່ວ, ຫຍ້າທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ ແລະ ພືດທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີຊະນິດອື່ນໆ. ພືດຄຸມດິນບໍ່ແມ່ນສຳລັບໃຫ້ຄົນກິນ ແຕ່ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງດິນເທົ່ານັ້ນ. ທັນທີທີ່ມີດອກຊຸດທຳອິດໃຫ້ຕັດອອກ ເພື່ອປະໂຫຍດພືດຄຸມດິນເປັນຫຍ້າບົກຄຸມໜ້າດິນ. ເຕັກນິກນີ້ໃຊ້ເວລາ ແລະ ແຮງງານຫຼາຍ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ມີລາຄາແພງ ແຕ່ມັນກໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງດັ່ງນີ້:

- ທາດໄນໂຕຣເຈນຈາກຮາກຂອງພືດຕະກູນຖົ່ວຈະຖືກປະໄວ້ໃນດິນເພື່ອເອົາມາໃຊ້ໃນການປູກພືດຄັ້ງຕໍ່ໄປ.
- ເປັນຫຍ້າບົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ວັດສະດຸເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ.
- ເພີ່ມຊາກພືດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ

ຜົນປະໂຫຍດເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍໃນການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ ແລະ ຈະເພີ່ມຜົນຜະລິດໃຫ້ກັບການປູກພືດຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ສະນັ້ນ, ຜົນຜະລິດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການປູກພືດຄັ້ງຕໍ່ໄປຈະເປັນການຊົດເຊີຍເວລາຄືນ ແລະ ແຮງງານທີ່ທ່ານໄດ້ໃຊ້ໃນການເຮັດຝຸ່ນຄອກສີຂຽວ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ພຶດຕະກຸນດິນຍັງສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນດິນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ທຳການເພາະປູກມາກ່ອນ. ເຕັກນິກນີ້ຈະຊ່ວຍກະກຽມດິນເພື່ອການຜະລິດໃນຕໍ່ໜ້າ.

3. ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານທີ່ມີອາຍຸຫຍິບ

ພຶດຕະກຸນຖ້ວສາມາດປູກປົນກັບຜັກ ແລະ ພຶດຊະນິດອື່ນ. ເຕັກນິກນີ້ຈະເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນການເກັບກູ້ຜົນລະປູກຈາກສວນ. ພຶດຊະນິດອື່ນຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກໂນໂຕຣເຈນ ທີ່ພຶດຕະກຸນຖ້ວຜະລິດອອກມາ. ທ່ານສາມາດປູກພືດປະສົມປະສານໃນຮູບແບບໃດກໍໄດ້ ຕາບໃດທີ່ມັນເໝາະສົມກັບພຶດ ແລະ ລັກສະນະຂອງດິນ.

ເຕັກນິກໃນການປູກພືດອາຍຸຫຍິບ

1. ຮົ່ວສີຂຽວ

ພຶດຕະກຸນຖ້ວປູກງ່າຍ ໂດຍການໃຊ້ແກ່ນ ຫຼື ການຕັດງ່າ, ຖ້າທາກພຶດຕະກຸນຖ້ວໄດ້ຮັບການຕັດແຕ່ງເປັນປົກກະຕິ, ມັນຈະກາຍເປັນຮົ່ວໜາທີ່ມີຊີວິດ. ຮົ່ວສີຂຽວຍັງສາມາດເປັນບ່ອນບັງລົມສຳລັບສວນຜັກ, ໄກ່ ແລະ ສັດລ້ຽງ, ໜອງປາ ແລະ ບ່ອນກ້າເບ້ຍໄມ້. ພຶດຕະກຸນຖ້ວໃຫຍ່ໄວ ແລະ ວັດສະດຸທີ່ໄດ້ຈາກການຕັດຮານສາມາດໃຊ້ເປັນອາຫານສັດ ແລະ ໃຊ້ເປັນຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມ. ຮົ່ວສີຂຽວຍັງສາມາດປ້ອງກັນສວນຈາກສັດຕ່າງໆໄດ້ອີກດ້ວຍ.

2. ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ພັກຂົນໄດ

ໃນດິນທີ່ເຈ້ຍຊັນ, ພຶດຕະກຸນຖ້ວສາມາດປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນໄດ້. ໃຫ້ປູກພຶດຕະກຸນຖ້ວ ເພື່ອສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ ຫຼື ພັກຂົນໄດ.

- ຫວ່ານແກ່ນເປັນເສັ້ນຊື່
- ໃຫ້ປູກໃກ້ກັນ (3-5 ຊັງຕີແມັດ)

ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ເປັນພັກທີ່ເຮັດຈາກຕົ້ນໄມ້, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 8, ການປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ.

3. ການປູກພືດອາຍຸຍືນແບບປະສົມປະສານ

ພຶດຕະກຸນຖ້ວສາມາດປູກແບບປະສົມປະສານກັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ຕົ້ນໝາກພ້າວ, ຕົ້ນກາເຟ, ຜັກ ແລະ ການປູກພຶດຊະນິດອື່ນ. ພຶດຕະກຸນຖ້ວຈະໃຫ້ທາດໂນໂຕຣເຈນ, ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ທັງຊ່ວຍປ້ອງກັນລົມ ແລະ ການເຊາະຂອງດິນ. ພຶດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປູກປົນກັນເປັນແຖວ, ເປັນໜານ ຫຼື ວິທີອື່ນ.

ພຶດຕະກຸນຖ້ວທີ່ມີຕົ້ນສູງກວ່າ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ໃນຕະກຸນໄມ້ແປກຈະໃຫ້ຮົ່ມແກ່ຕົ້ນກາເຟ, ເຄືອວານິລາ ແລະ ພຶດອື່ນທີ່ມັກຮົ່ມ ແລະ ພຶດຕະກຸນຖ້ວສາມາດໃຫ້ປະໂຫຍດແບບນີ້ໄດ້.

4. ພຶດບຸກເບີກ

ພຶດບຸກເບີກແມ່ນຕົ້ນໄມ້ທີ່ໄດ້ປູກໄວ້ກ່ອນແລ້ວໃນລະບົບ. ຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ບົກປ້ອງພືດທີ່ຈະປູກໃນຕໍ່ໜ້າ, ບັບປຸງດິນ ແລະ ເປັນຫຍ້າບົກຄຸມໜ້າດິນ. ສ່ວນຫຼາຍຕົ້ນໄມ້ບຸກເບີກເກີດຢູ່ໃນດິນທີ່ມີສະພາບແຂງແກ່ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ໃຫ້ໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການນໍ້າຫຼາຍ ແລະ ສາມາດທົນຕໍ່ສະພາບທຸລະກັນດານໄດ້. ພຶດຕະກຸນຖ້ວສາມາດເປັນຕົ້ນໄມ້ບຸກເບີກໄດ້, ຍ້ອນວ່າພວກມັນ:

- ປູກງ່າຍໂດຍການໃຊ້ແກ່ນ ຫຼື ການຕັດງ່າ.
- ໃຫຍ່ໄວ.
- ໃຫ້ໄນໂຕຣເຈນແກ່ພຶດຊະນິດອື່ນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ພຶດຕະກຸນຖ້ວເກືອບທຸກຊະນິດມີວົງຈອນຊີວິດທີ່ສັ້ນ. ໃຊ້ພຶດຕະກຸນຖ້ວທີ່ມີວົງຈອນຊີວິດສັ້ນເປັນພຶດບຸກເບີກ ແລະ ພຶດທີ່ມີອາຍຸຍືນໃຊ້ບັງລົມ, ໃຊ້ເປັນຮົ່ວທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສຳລັບໃຫ້ຮົ່ມ.
- ປູກພຶດຕະກຸນຖ້ວໃຫ້ຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ເປັນພຶດບຸກເບີກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ 1 ຫຼື 2 ປີ ໃຫ້ຕັດຕົ້ນທີ່ອ່ອນແອກວ່າ ແລະ ນ້ອຍກວ່າລົງ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຍ້າບົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ເພື່ອປູກຕົ້ນໃໝ່.
- ຖ້າພຶດຕະກຸນຖ້ວປູກໄວ້ບ່ອນດິນເຈ້ຍຊັນ, ເມື່ອທາດໄນໂຕຣເຈນຂອງມັນຖືກລະບາຍອອກສູ່ດິນ, ມັນຈະຍ້າຍລົງມາສູ່ເຂດທີ່ຕໍ່າກວ່າ ສະນັ້ນເຂດຕໍ່າກວ່າຈະໄດ້ຮັບສານອາຫານຢ່າງພຽງພໍ.
- ຈິ່ໄວ້ວ່າ: ພຶດຕະກຸນຖ້ວສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ. ພວກມັນໃຫ້ປະໂຫຍດຫຼາຍອັນ. ພະຍາຍາມສວຍໂອກາດນຳໃຊ້ປະໂຫຍດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້.

ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ

ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ດິນສຸຂະພາບດີເປັນພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປູກພຶດທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດດີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສວນພາຍໃນຄົວເຮືອນ ຫຼື ຟາມກະເສດຂະໜາດໃຫຍ່. ຖ້າຫາກດິນໄດ້ຮັບການຈັດການທີ່ດີໃນລະບົບການກະເສດທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ດິນຈະກາຍເປັນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນນະພາບຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບ

ໃນຫຼາຍສິບປີທີ່ຜ່ານມາ, ການນຳໃຊ້ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນທົ່ວໂລກ. ໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ການນຳໃຊ້ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການລັດຖະບານເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳ. ສະນັ້ນໃນບັນດາ “Village Cooperations”(KUD) ແລະ ຮ້ານຄ້າກະສິກຳ ຈະຂາຍປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບໃຫ້ກັບຊາວກະສິກອນໂດຍກົງ. ແຕ່ວ່າ, ເຖິງວ່າຈະໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບຈະໃຫ້ປະໂຫຍດໃນໄລຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງນີ້ເປັນພຽງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຂຽນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອວິເຄາະ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຊາວກະສິກອນວ່າ ຖ້າຫາກເຮົາໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ແມ່ນທຳມະຊາດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເຖິງຜົນກະທົບດ້ານລົບທີ່ວັດສະດຸນີ້ຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຢ່າງແທ້ຈິງ. ຊາວກະສິກອນໃນອິນໂດເນເຊຍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້, ສ່ວນໜຶ່ງກໍຍ້ອນວ່າມີພະນັກງານພາກສະໜາມທີ່ເຂົ້າໃຈຫົວຂໍ້ນີ້ຢ່າງແທ້ຈິງພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ທັນທີທີ່ເຮົາສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ດິນ, ມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນນານຫຼາຍທີ່ຈະຟື້ນຄືນມາສູ່ສະພາບເດີມໄດ້, ແນ່ນອນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການໃນການຜະລິດອາຫານເພື່ອຊຸມຊົນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ຖ້າຫາກປຸ່ຍຊີວະພາບໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້, ນ້ຳໃນຊົນລະປະທານຈະຕ້ອງມີເປັນປະລິມານທີ່ພຽງພໍເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການປູກຝັງ ເພາະວ່າປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບຈະກະຕຸ້ນພືດໃຫ້ດູດຊຶມສານອາຫານ ແລະ ນ້ຳຈາກດິນຫຼາຍກວ່າຄວາມຕ້ອງການຕາມປົກກະຕິເພື່ອການເຕີບໃຫຍ່. ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບ ບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບຢາກະຕຸ້ນ.

ຖ້າຍັງຄົງສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍຊີວະພາບ, ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ສານອາຫານໃນດິນຈະຖືກນຳໃຊ້, ການເປັນກົດຂອງດິນຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊື້ອແບັກເທີເຣຍ/ຈຸລະຊີບໃນດິນກໍຈະຕາຍ, ໂຄງສ້າງຂອງດິນກໍຈະເສື່ອມສະພາບ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ດິນກໍຈະຕ້ອງອາໄສປຸ່ຍເຄມີຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ. ປຸ່ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນປຸ່ຍທຳມະຊາດຫຼາຍຊະນິດບໍ່ມີສານອາຫານ ແລະ ເກືອແຮ່ທີ່ພືດຕ້ອງການເພື່ອການເຕີບໂຕ.

ແມ່ນແຕ່ໃນປະເທດທີ່ມີຄວາມຈະເລີນຫຼາຍ, ບ່ອນທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ, ຍັງມີບັນຫາຫຼາຍຢ່າງທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ແມ່ນວັດສະດຸອິນຊີ, ນັບຫຍັງກັບປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ.

ບາງບັນຫາໜັກທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບັນຫາສຸຂະພາບ (ບາງເທື່ອກໍອາດຈະມີບັນຫາກ່ຽວກັບຜິວໜັງ, ປອດ, ມະເຮັງ) ແລະ ບັນຫາກ່ຽວກັບດິນ ເຊັ່ນສານອາຫານຫຼາຍຊະນິດ. ຖ້າຫາກມີສານອາຫານຫຼາຍໂພດຢູ່ໃນດິນ:

- ຈະເກີດການ “ກັກຂັງ” ສານອາຫານ ໝາຍຄວາມວ່າມີສານອາຫານສະສົມໄວ້ໃນດິນ, ແຕ່ພືດເອົາມາໃຊ້ບໍ່ໄດ້.
- ສານອາຫານທີ່ເຫຼືອໃຊ້ຈະກາຍເປັນຂອງເສດເຫຼືອ, ໂດຍສະເພາະໂນໂຕຣເຈນ ແລະ ຖືກຊະລ້າງດ້ວຍນ້ຳລົງໄປໃນນ້ຳສ້າງ, ຫອງນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ ແລະ ມະຫາສະໝຸດ. ມັນຍັງເປັນສາເຫດຂອງບັນຫາຄຸນນະພາບນ້ຳ ເຊິ່ງຈະມີຜົນກະທົບກັບປາ ແລະ ພືດນ້ຳ, ສັດ, ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທຸກຢ່າງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ.

ນອກຈາກຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໂຕເຮົາເອງແລ້ວ, ປຸ່ຍເຄມີ ຍັງມີລາຄາແພງ ແລະ ຍັງບໍ່ແນ່ນວ່າຜົນຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນຈະຂາຍໄດ້ໃນຕະຫຼາດຫຼືບໍ່. ສິ່ງນີ້ອາດເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈ່າຍເງິນຄືນທີ່ເຂົາເຈົ້າກູ້ຢືມເພື່ອຊື້ປຸ່ຍທີ່ເຄມີດັ່ງກ່າວ.

ໝາຍເຫດ...

ໂມດູນ 4.

ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ ແລະ ສວນກາເບຍໄມ້

Notes...

ການເກັບຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ແກ່ນພັນພືດທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໜຶ່ງໃນວິທີການທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບການກະສິກຳ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດ. ເປັນຫຍັງ? ຍ້ອນວ່າ:

- ມັນລາຄາບໍ່ແພງ ແລະ ເຮັດໄດ້ງ່າຍ, ທຸກຄົນສາມາດເກັບ ແລະ ຮັກສາແກ່ນພັນໄດ້ດ້ວນຕົນເອງ.
- ມັນຈະເພີ່ມປະລິມານ ແລະ ຊະນິດພັນພືດທີ່ສາມາດປູກໄດ້ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ແກ່ນພັນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍ, ເຮົາສາມາດເອົາໄປແລກປ່ຽນເອົາແກ່ນພັນອື່ນໆໄດ້ ຫຼື ເອົາໄປຂາຍຜ່ານທະນາຄານແກ່ນພັນຂອງຊຸມຊົນ.
- ຄຸນນະພາບຂອງພືດຈະຄ່ອຍດີຂຶ້ນເອງໃນແຕ່ລະປີ

ພືດໃນທ້ອງຖິ່ນແມ່ນສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້. ເນື່ອງຈາກວ່າແກ່ນພັນເຫຼົ່ານີ້ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນສະພາບອາກາດ ແລະ ພື້ນດິນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ແກ່ນພັນກໍ່ຈະແຂງແຮງຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ສຳລັບຄົນທີ່ມາຈາກປະເທດອິນໂດເນເຊຍ ທີ່ໄປຢູ່ປະເທດອັງກິດ ຈະໃຊ້ເວລາດົນໃນການປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບອາກາດໜາວ, ຄົນ, ພາສາ ແລະ ວັດທະນາທຳ. ສຳລັບແກ່ນພັນ ແລະ ພືດກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ພືດທີ່ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຢ່າງສົມບູນ ແລະ ແຂງແຮງທີ່ສຸດເຮົາກໍ່ສາມາດເກັບເປັນມາແກ່ນພັນໄດ້.

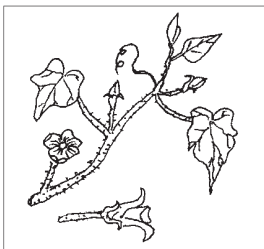
ການປະສົມເກສອນ

ການປະສົມເກສອນ ແມ່ນຂະບວນການທີ່ພືດໃຊ້ໃນການຜະລິດໝາກ ແລະ ແກ່ນ.

ໃນເວລາປະສົມເກສອນ, ເກສອນຜູ້ຈະປະສົມພັນກັບເກສອນແມ່. ຂະບວນ ການປະສົມເກສອນນີ້ມັກເກີດຂຶ້ນໃນພືດດອກ. ພາຍຫຼັງທີ່ເກສອນ ໂຕແມ່ໄດ້ມີການປະສົມເກສອນແລ້ວ, ພືດຈະຜະລິດໝາກ ແລະ ແກ່ນ. ພືດປະເພດຕ່າງໆ ມີການນຳໃຊ້ເຕັກນິກໃນການປະສົມເກສອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຕົວຢ່າງ:

1. ໝາກຖົ່ວ, ສະຫຼັດ, ໝາກເລັ່ນ, ກະຫຼ່ຳ ແລະ ໝາກເຜັດ ລ້ວນແຕ່ເປັນພືດທີ່ມີທັງເກສອນຜູ້ ແລະ ເກສອນແມ່ ພາຍໃນດອກດຽວກັນ.
2. ໝາກອີ, ໝາກແຕງຫອມ, ໝາກແຕງ ແລະ ສາລີ ລ້ວນແຕ່ເປັນພືດທີ່ມີເກສອນຜູ້ ແລະ ເກສອນແມ່ທີ່ຢູ່ໃນດອກແຍກກັນ, ແຕ່ໃນພືດຕົ້ນດຽວກັນ. ພືດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງການແມງໄມ້, ລົມ ຫຼື ມີຂອງມະນຸດເພື່ອການປະສົມພັນ.
3. ໝາກຮຸ່ງ ແລະ ໝາກສະລະ ເປັນພືດທີ່ມີທັງເກສອນຜູ້ ແລະ ເກສອນແມ່ ແຍກຕົ້ນກັນຢູ່, ພືດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງການຫຼາຍກວ່າພືດຕົ້ນໜຶ່ງເພື່ອການປະສົມພັນ.

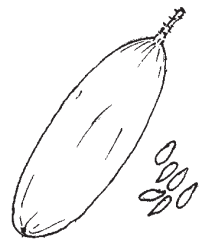

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ພາຍໃນສວນຍິ່ງມີແມງໄມ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ມັນກໍ່ຈະມີການປະສົມເກສອນຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ດອກໄມ້, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດ ແລະ ໜອງປາ ຈະດຶງດູດແມງໄມ້ໃຫ້ເຂົ້າມາໃນສວນຂອງທ່ານ.

ການປະສົມເກສອນຂ້າມຕົ້ນ

ແກ່ນຈະເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຕົ້ນພືດຕ່າງກັນ ໃນເວລາທີ່ເກສອນຜູ້ຈາກດອກຂອງຕົ້ນພືດໜຶ່ງ ໄປປະສົມກັບເກສອນແມ່ໃນດອກໄມ້ຂອງພືດອີກພືດຕົ້ນໜຶ່ງ. ຂະບວນການນີ້ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍທຳມະຊາດ ຫຼື ດ້ວຍມືຂອງຄົນເອງ.

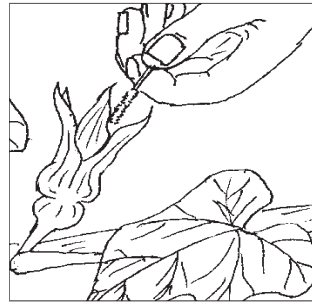

ການປະສົມເກສອນລະຫວ່າງຕົ້ນພືດຊະນິດແຕກຕ່າງກັນ ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພືດສອງຊະນິດທີ່ມີຄວາມໃກ້ຊິດກັນທາງສາຍພັນຈະສາມາດປະສົມເກສອນກັນເອງໄດ້, ຕົວຢ່າງ: ຜັກໃບຂຽວ 2 ຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ສາລີ 2 ຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ໝາກອຶ ແລະ ໝາກບວບ. ຖ້າສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ແກ່ນພັນທີ່ໄດ້ອາດຈະດີ, ແຕ່ຖ້າມີການປະສົມພັນແບບນີ້ເລື້ອຍໆ ແກ່ນພັນຈະອ່ອນແອຫຼາຍກວ່າຕົ້ນພໍ່ແມ່ພັນ ຫຼື ອາດປູກ ບໍ່ຂຶ້ນເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນໃຫ້ຫຼີກລ້ຽງການປະສົມເກສອນຂ້າມຕົ້ນ.

ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດການກາຍພັນໃນການປະສົມເກສອນລະຫວ່າງຕົ້ນພືດຊະນິດຕ່າງໆ:

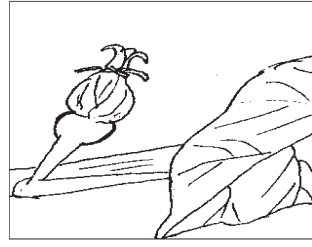
- ປູກພືດຊະນິດດຽວໃນແຕ່ລະລະດູການເທົ່ານັ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ໃຫ້ປູກສາລີຊະນິດໜຶ່ງ ຫຼື ໝາກເຂືອຊະນິດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ.
- ຜັກໃບຂຽວ, ຜັກສະຫຼັດ ແລະ ກະລຳປີຈະອອກດອກໃນຊ່ວງທ້າຍຊີວິດຂອງມັນ. ສະນັ້ນຄວນປະໄວ້ແຕ່ຜັກສະຫຼັດຊະນິດດຽວ ຫຼື ຜັກສະຫຼັດຊະນິດດຽວ, ກະຫຼ່ຳປີຊະນິດດຽວເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ມັນຈະເລີນເຕີບໂຕຈົນອອກດອກ ແລະ ຜະລິດແກ່ນພັນ.

- ປູກພືດຊະນິດຕ່າງກັນໃນພື້ນທີ່ໜຶ່ງຕ່າງຫາກ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດທີ່ຈະມີການປະສົມເກສອນລະຫວ່າງພືດ.
- ການປະສົມເກສອນດ້ວຍມືຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານສາມາດເລືອກຊະນິດແກ່ນພັນທີ່ຈະຜະລິດໄດ້. ວິທີການນີ້ໃຊ້ໄດ້ດີກັບພືດເຊັ່ນ: ໝາກອຶ, ໝາກແຕງຫອມ, ໝາກບວບ ແລະ ໝາກແຕງ.

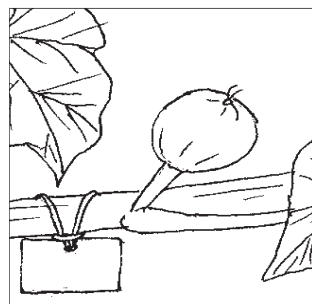
ທ່ານສາມາດປະສົມເກສອນຂ້າມຕົ້ນໄດ້ ດ້ວຍມືຂອງທ່ານເອງ ເພື່ອທົດລອງ ແລະ ສ້າງພືດຊະນິດພັນໃໝ່ຂຶ້ນມາ. ແຕ່ທ່ານຕ້ອງລະວັງ, ເພາະວ່າຜົນທີ່ໄດ້ມັນອາດຈະເປັນສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກມາກ່ອນ, ເຊິ່ງອາດຈະຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ ຫຼື ບໍ່ຈະເລີນເຕີບໂຕເລີຍ.

ພືດບາງຊະນິດມີທັງດອກຜູ້ ແລະ ດອກແມ່. ດອກແມ່ຈະມີໝາກນ້ອຍໆຢູ່ກ້ອງດອກ. ໃນຕອນສວຍ, ເຮົາສາມາດເລືອກດອກຜູ້ ແລະ ດອກແມ່ທີ່ກຳລັງບານ. ແລ້ວມັດກີບດອກເຂົ້າກັນໃຫ້ແຈບດີ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແມງໄມ້ ແລະ ເຜິ້ງເຂົ້າໄປທາງໃນດອກໄດ້.

ຕອນເຊົ້າຂອງມື້ຕໍ່ມາ, ໃຫ້ເປີດດອກໄມ້ດັ່ງກ່າວອອກ. ຄ່ອຍໆດຶງດອກມາ, ເດັດກີບດອກຜູ້ອອກ ແລະ ໃຫ້ເກສອນຜູ້ຖູກັບໃຈກາງດອກ(ເກສອນດອກໄມ້) ດ້ານໃນຂອງດອກແມ່. ຈາກນັ້ນໃຫ້ມັດກີບດອກແມ່ໄວ້ໃຫ້ແຈບດີ.

ເມື່ອທີ່ເລີ່ມມີໝາກແລ້ວ, ໃຫ້ເອົາດ້າຍ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ມາມັດດ້ານລຸ່ມຂອງໝາກໄວ້ ເພື່ອເປັນສັນຍາລັກ.

ໃຫ້ສືບຕໍ່ເຮັດຂະບວນການນີ້ກັບດອກແມ່ໂຕອື່ນໆ. ເພື່ອຮັກສາຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແກ່ນພັນ, ຄວນໃຊ້ດອກຜູ້ຈາກຕົ້ນອື່ນແຕ່ເປັນຊະນິດດຽວກັນຈະດີທີ່ສຸດ.

ການນຳເອົາແກ່ນພັນ ແລະ ພຶດຊະນິດໃໝ່ມາປູກ

ທ່ານສາມາດປູກພຶດຊະນິດໃໝ່ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພຶດ. ບາງຄັ້ງການນຳເອົາພຶດຊະນິດໃໝ່ມາປູກສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດໄດ້. ຢ່າລືມຕິດປ້າຍໃສ່ພຶດຊະນິດໃໝ່ໄວ້, ເພື່ອໃຫ້ຈື່ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.

ຖ້າມີການນຳເອົາແກ່ນພັນ ຫຼື ພຶດຊະນິດໃໝ່ມາປູກ:

ທ່ານສາມາດປູກພຶດຊະນິດໃໝ່ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພຶດ. ບາງຄັ້ງການນຳເອົາພຶດຊະນິດໃໝ່ມາປູກສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດໄດ້. ຢ່າລືມຕິດປ້າຍໃສ່ພຶດຊະນິດໃໝ່ໄວ້, ເພື່ອໃຫ້ຈື່ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.

ຖ້າມີການນຳເອົາແກ່ນພັນ ຫຼື ພຶດຊະນິດໃໝ່ມາປູກ:

- ໃຫ້ໃຊ້ແກ່ນພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກປະສົມ. ທ່ານຈະສາມາດເກັບແກ່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກປະສົມ ແລະ ເອົາມາປູກຄືນໄດ້ທຸກປີ, ແຕ່ສຳລັບແກ່ນພັນລູກປະສົມແມ່ນຕ້ອງຊື້ມາປູກໃໝ່ໃນທຸກໆລະດູ. ແກ່ນພັນລູກປະສົມແມ່ນຖືກຜະລິດມາຈາກພຶດ 2 ຫຼື ຫຼາຍຊະນິດ. ພຶດລູກປະສົມຈະບໍ່ຜະລິດແກ່ນພັນທີ່ສາມາດປູກຄືນໄດ້. ຖ້າມັນຜະລິດແກ່ນໄດ້, ແກ່ນພັນກໍຈະບໍ່ແມ່ນຊະນິດດຽວກັນ ແລະ ຄຸນນະພາບຊຸດໜ້າກໍຈະຫຼຸດລົງ.
- ການປູກພຶດທົດລອງ ເພື່ອເບິ່ງວ່າພຶດຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ດີຫຼືບໍ່. ການທົດລອງງ່າຍໆຄື ການປູກຜັກຊະນິດໃໝ່ ປູກໃສ່ແປງປູກນ້ອຍໆ 3 ແປງ, ແຕ່ລະແປງມີຂະໜາດ 3 ແມັດ x 1 ແມັດໄວ້ໃນສວນ. ແຕ່ລະແປງທົດລອງຄວນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ໆແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ໃຊ້ວິທີການປູກດຽວກັນ. ຖ້າພຶດມີການຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ, ກໍສາມາດເອົາມາປູກໃສ່ແປງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໄດ້ໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ມັນຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ແຮງງານ ແລະ ເງິນນຳອີກ ຖ້າພຶດທົດລອງປູກບໍ່ມີການຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ລະວັງບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາສັດຕູພຶດ ຫຼື ພະຍາດໃໝ່ໆ ເຂົ້າມາໃນສວນຂອງທ່ານ:

- **ຈາກພັນທີ່ໜຶ່ງໄປສູ່ອີກພັນທີ່ອື່ນ.** ກວດເບິ່ງວ່າມີແມງໄມ້ ຫຼື ໄຂ່ຂອງແມງໄມ້ໃນແກ່ນພັນດັ່ງກ່າວບໍ່. ເອົາຝັກຂອງແກ່ນພັນ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆທີ່ຕິດກັບພຶດອອກ. ລ້າງ ແລະ ຕາກໃຫ້ແກ່ນພັນແຫ້ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ປົກຄຸມດ້ວຍຂີ້ເທົ່າຂອງໄມ້ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ມີບັນຫາແມງໄມ້ລະບາດ. ເອົາໃບກະເດົາແຫ້ງຈຳນວນນ້ອຍໜຶ່ງມາບິດ ແລະ ເອົາມາຄືນໃສ່ກັບແກ່ນພັນ, ມັນຈະຊ່ວຍຂ້າແມງໄມ້ແລະ ໄຂ່ຂອງມັນ.
- **ມາຈາກຕ່າງປະເທດ.** ລັດຖະບານຄວນໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ກ່ຽວກັບການກັກກັນພະຍາດຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄວນມີການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຕໍ່ການນຳເຂົ້າພຶດ ແລະ ວັດສະດຸຕ່າງໆ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບໍ່ມີພະຍາດ ແລະ ສັດຕູພຶດຊະນິດໃໝ່ເຂົ້າມາລະບາດໃນປະເທດ.

ບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ

ການນຳເຂົ້າພຶດພັນໃໝ່ ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນອະນາຄົດໄດ້, ຕົວຢ່າງ: ຖ້າພຶດມີການແຜ່ຂະຫຍາຍໄວ ແລະ ກາຍເປັນວັດສະພຶດ ເຊິ່ງອາດຈະເປັນສິ່ງທີ່ກ່ວນສະພາບແວດລ້ອມໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້. ສິ່ງນີ້ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກັບພຶດປະເພດໃດກໍໄດ້, ແມ່ນກະທັ້ງກັບພຶດທີ່ມີກຳລັງໃນການຜະລິດສູງກໍສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາໄດ້.

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າພຶດຊະນິດໃໝ່ໆ ກ່ອນທີ່ຈະນຳມາປູກ:

- ສະພາບພື້ນທີ່ປູກເປັນແນວໃດ?
- ມັນກະຈາຍພັນຕາມທຳມະຊາດບໍ່? ຕົວຢ່າງ: ມີສັດລ້ຽງຊ່ວຍໃນການກະຈາຍແກ່ນພັນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່?
- ພຶດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນສະຖານທີ່ອື່ນມາກ່ອນບໍ່?
- ພຶດໄດ້ມີເຊື້ອພະຍາດທີ່ອາດຈະແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວພື້ນທີ່ໃໝ່ບໍ່?

ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງເຮົາໃນອະນາຄົດ.

ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ

ຖ້າມີການເກັບຮັກສາ ແລະ ເກັບມ້ຽນແກ່ນພັນໄວ້ໃຫ້ດີ, ພືດຂອງທ່ານກໍ່ຈະບໍ່ມີບັນຫາພະຍາດ, ທ່ານຈະມີແກ່ນພັນ ຄຸນນະພາບດີ ທີ່ສາມາດປູກໄດ້ໃນທຸກໆລະດູການເພາະປູກ.

ການຜະລິດແກ່ນພັນທີ່ດີ

ເພື່ອຜະລິດແກ່ນພັນທີ່ດີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້:

ຂັ້ນຕອນທີ 1 : ພືດທີ່ສົມບູນ

ເພື່ອຜະລິດແກ່ນພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນຕ້ອງປູກພືດທີ່ສົມບູນ. ໃນການປະຕິບັດດັ່ງນີ້, ທ່ານຕ້ອງ ມີດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມໃນປະລິມານທີ່ພຽງພໍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2: ຄັດເລືອກແກ່ນພັນທີ່ດີທີ່ສຸດ

ທ່ານຕ້ອງເກັບເອົາແກ່ນພັນຈາກຕົ້ນພືດທີ່ດີທີ່ສຸດໃນທຸກໆຄັ້ງ. ໂດຍປົກກະຕິພືດເຫຼົ່ານີ້:

- ຈະຜະລິດໝາກ ຫຼື ໃບທີ່ສົມບູນ ແລະ ມີຮົດຊາດທີ່ດີ.
- ບໍ່ມີພະຍາດ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ສັດຕູພືດຕາມທຳມະຊາດ.
- ສາມາດຢູ່ລອດໄດ້ໃນສະພາບອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ເຊັ່ນ: ສະພາບອາກາດທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ຫຼື ຮ້ອນຫຼາຍ ຫຼື ດິນທີ່ມີຫີນຫຼາຍ.
- ມີຂະບວນການຜະລິດແກ່ນພັນຊ້າ. ຄວນເກັບເອົາແກ່ນພັນຈາກຕົ້ນພືດໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງຂະບວນການຜະລິດ ດອກ ແລະ ແກ່ນ, ໃນຊ່ວງຕົ້ນບໍ່ດີ

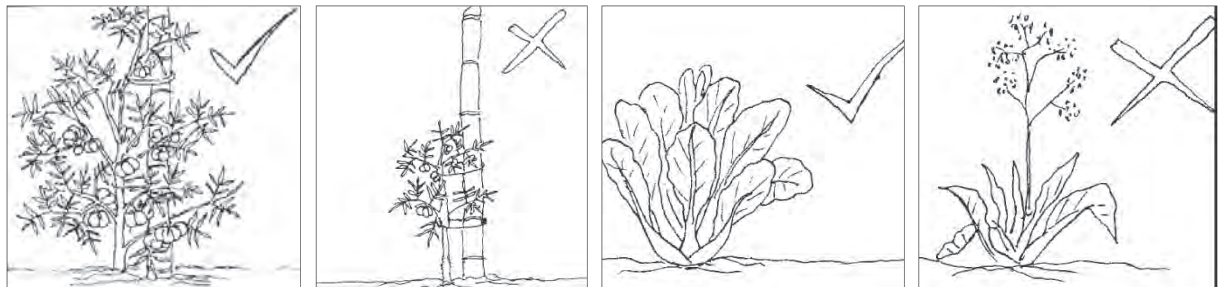

ຄັດເລືອກເອົາແກ່ນພັນຈາກຫຼາຍໆຕົ້ນ. ຖ້າທ່ານກຳລັງຈະປູກຕົ້ນໄມ້, ຕົວຢ່າງ: ຕົ້ນສັກ, ໃຫ້ເກັບເອົາແກ່ນພັນຈາກຕົ້ນ ສັກຊະນິດຕ່າງໆຈາກຫຼາຍໆຕົ້ນ. ໃນເວລາເກັບເອົາແກ່ນພັນ, ທ່ານຕ້ອງຈື່ວ່າທ່ານໄດ້ນຳເອົາລັກສະນະກຳຂອງພືດ ດັ່ງກ່າວເພື່ອຈະມາໃຊ້ໃນການປູກຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ຖ້າທ່ານເລືອກພືດທີ່ສົມບູນ, ພືດທີ່ປູກໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປກໍ່ຈະມີລັກສະນະ ດຽວກັນກັບພໍ່ແມ່ພັນ.

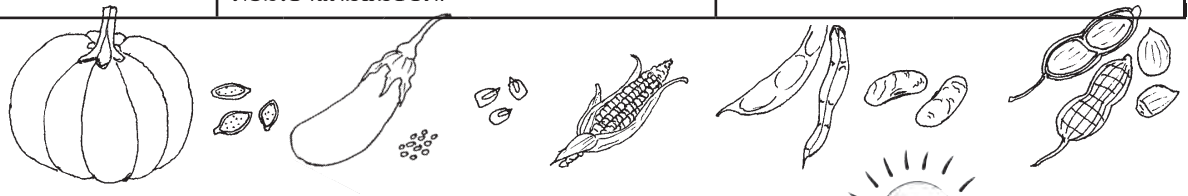
ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ແກ່ນພັນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຈະມີອາຍຸຍືນກວ່າແກ່ນພັນຂະໜາດນ້ອຍ!

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ການເກັບກ່ຽວແກ່ນພັນ

ຕິດປ້າຍໃສ່ພືດທີ່ຕ້ອງການເກັບເອົາແກ່ນພັນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກັບກ່ຽວເອົາພືດເຫຼົ່ານີ້ມາບໍລິໂພກ. ລໍຖ້າຈົນກວ່າພືດ ຈະແກ່ດີຈຶ່ງເກັບເອົາແກ່ນພັນ. ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າໃຫ້ທ່ານເກັບພືດໄວ້ຈົນກາຍຊ່ວງບໍລິໂພກເປັນອາຫານ. ໝາກ ໄມ້ອ່ອນຈະມີແກ່ນອ່ອນໆ, ເຊິ່ງອາດຈະບໍ່ມີການງອກເລີຍ. ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເກັບເອົາແກ່ນພັນແມ່ນ ຕອນ ເຊົ້າຂອງມື້ທີ່ຟ້າແຈ້ງ ແລະ ມີແດດ. ເພາະຖ້າມີຄວາມຊຸ່ມພຽງເລັກໜ້ອຍກໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນເສຍຫາຍໄດ້. ຖ້າແກ່ນພັນຖືກເກັບກ່ຽວໃນລະດູຝົນ, ໃຫ້ເກັບເອົາໝາກ, ແກ່ນພັນ ຫຼື ທຸກສ່ວນຂອງພືດ ແລະ ເອົາມາຕາກໄວ້ໃກ້ໆ ກັບບ່ອນດັ່ງໄຟຈົນແຫ້ງ.

ພືດ	ເວລາທີ່ເກັບແກ່ນພັນ	ເວລາທີ່ເກັບແກ່ນພັນ
ໝາກເລັ່ນ, ໝາກເຂືອ	ເວລາທີ່ພືດໃກ້ຈະສຸກແກ່ເຕັມທີ່, ໃນເວລາຈັບອ່ອນນຸ້ມເລັກນ້ອຍ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນເນົາ	ໃຊ້ມືເກັບໝາກທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກຕົ້ນທີ່ດີທີ່ສຸດ
ໝາກແຕງ, ໝາກແຕງສຸກ	ພາຍຫຼັງໜຶ່ງເດືອນທີ່ທ່ານເລີ່ມເກັບເອົາໝາກມາກິນ (ແກ່ນພັນຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕເຕັມທີ່ແລ້ວໃນຕອນນັ້ນ)	ໃຊ້ມືເກັບໝາກທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກຕົ້ນທີ່ດີທີ່ສຸດ
ໝາກເຜັດ, ໝາກເຜັດໃຫຍ່	ໃນເວລາທີ່ພືດສຸກເທັມ ຫຼື ເປັນສີແດງ.	ໃຊ້ມືເກັບໝາກທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກຕົ້ນທີ່ດີທີ່ສຸດ
ຜັກສະຫຼັດ, ຜັກທີ່ມີໃບສີຂຽວ	ລໍຖ້າຈົນກວ່າຜັກຈະເປັນສີນ້ຳຕານ ແລະ ແຫ້ງ, ແຕ່ຢ່າຟ້າວແກະຜັກມັນອອກເທື່ອ	ໃຊ້ຖົງຄຸມໄວ້, ຈາກນັ້ນໃຫ້ຕັດກ້ານຫຼັກຂອງມັນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີແກ່ນຕົກຫຼົ່ນໃນເວລາເກັບ
ໝາກຖົ່ວ, ສາລີ, ດອກຕາເວັນ	ໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ, ຄວນປະໃຫ້ແກ່ນແຫ້ງຢູ່ ກັບຕົ້ນ. ໃນລະດູຝົນ, ຄວນເກັບແກ່ນພັນໃນ ເວລາທີ່ພືດແກ່ ແລະ ປະໄວ້ໃກ້ກັບກອງໄຟ ຈົນແຫ້ງ.	ໃຊ້ມືເກັບໃນເວລາທີ່ແກ່ນພັນພ້ອມແລ້ວ.
ໝາກອີ	ຕອນທີ່ໝາກແກ່ຢູ່ກັບຕົ້ນ, ລໍຖ້າ 2 ຫຼື 3 ອາທິດກ່ອນເອົາແກ່ນພັນອອກ.	ໃຊ້ມືເກັບໝາກທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກຕົ້ນທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ໃຫ້ເກັບເອົາແກ່ນພັນຫຼາຍກວ່າຈຳນວນທີ່ທ່ານຕ້ອງການທຸກຄັ້ງ ສຳລັບລະດູການປູກຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ມັນຈະເປັນການປ້ອງກັນການຂາດແຄນແກ່ນພັນຍ້ອນການຖືກທຳລາຍໂດຍແມງໄມ້ ແລະ ສັດລ້ຽງ ຫຼື ແກ່ນພັນເນົາເສຍ. ນອກຈາກນີ້ ໃຫ້ເກັບແກ່ນພັນເພື່ອໄວ້ສຳລັບການປູກສ້ອມ ໃນກໍລະນີທີ່ມີແກ່ນພັນຈຳນວນໜຶ່ງປູກບໍ່ຂຶ້ນ. ແກ່ນພັນສ່ວນເກີນແມ່ນສາມາດເອົາໄປແລກປ່ຽນ ຫຼື ຂາຍຢູ່ທະນາຄານແກ່ນພັນຂອງຊຸມຊົນໄດ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ການລ້າງແກ່ນພັນ

ແຍກແກ່ນພັນທີ່ມີຜັກ ຫຼື ເປືອກທີ່ແຫ້ງອອກຈາກກັນ ແລະ ໃຊ້ມືເອົາຜັກ ຫຼື ເປືອກອອກ. ແກ່ນພັນຂະໜາດນ້ອຍທີ່ ຍັງມີເປືອກຢູ່ແມ່ນສາມາດເອົາໃສ່ຖົງ ແລະ ຄ່ອຍໆ ມ້ວນຖົງດັ່ງກ່າວເຂົ້າ ແລະ ທຸບຖົງນັ້ນຢ່າງລະມັດລະວັງເພື່ອໃຫ້ແກ່ນແຍກອອກຈາກກັນ. ແຍກສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆຂອງ ພືດອອກຈາກແກ່ນໂດຍ ການຝັດ ຫຼື ໃຊ້ມືເກັບອອກ.

ແກ່ນໝາກເລັ່ນ, ໝາກແຕງ ແລະ ໝາກອີ ແມ່ນສາມາດເອົາອອກ ແລະ ນຳເອົາໄປໃສ່ໃນພາ ຊະນະທີ່ມີນ້ຳໄດ້. ຕ້ອງໄດ້ລ້າງແກ່ນພັນ ແລະ ລ້າງນ້ຳໃຫ້ດີກ່ອນ, ເພື່ອເອົາໃບຂອງພືດອອກຈາກແກ່ນພັນ. ທ່ານສາມາດເອົາແກ່ນພືດໄປຕາກແຫ້ງໄດ້.

ທ່ານສາມາດໝັກແກ່ນຂອງໝາກເລັ່ນ ແລະ ໝາກແຕງ ເພື່ອກຳຈັດພະຍາດຕ່າງໆ. ໂດຍເອົາແກ່ນພັນ ແລະ ໃຍອອກຈາກໝາກໄມ້ທີ່ແຫ້ວ. ເອົາໃສ່ພາຊະນະທີ່ມີນ້ຳ, ແລະ ປະໄວ້ 2 ຫຼື 3 ມື້. ມັນຈະມີຟອງລອຍຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີການໝັກເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ທ່ານສາມາດລ້າງແກ່ນພັນດ້ວຍນ້ຳ. ຄວນເອົາໃບທັງໝົດທີ່ເຫຼືອຂອງໝາກອອກ. ຫວ່ານແກ່ນ ພັນໃສ່ຈານຢາງ, ຈານໄມ້ ຫຼື ເຫຼັກ ແລະ ເອົາໄປໄວ້ໃນຮົ່ມເພື່ອໃຫ້ມັນແຫ້ງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ຕາກແກ່ນພັນໃຫ້ແຫ້ງ

ການປະໃຫ້ແກ່ນພັນແຫ້ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍໃນຂັ້ນຕອນການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ. ຖ້າແກ່ນພັນບໍ່ແຫ້ງ, ມັນກໍ່ຈະເນົາເສຍໃນເວລາທີ່ເອົາໄປເກັບມັງຽນ. ທ່ານສາມາດຕາກແກ່ນພັນດ້ວຍວິທີໃດກໍ່ໄດ້ຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດຕາມທີ່ແນະນຳຕໍ່ໄປນີ້:

- ໂຮຍແກ່ນພັນ ແລະ ປະໃຫ້ມັນລະບາຍອາກາດອອກມາ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຈານ, ຖາດໄມ້ໄຜ, ເຈ້ຍເກົ່າ, ກະແຕະໄມ້ປ່ອງຫຼືພາຊະນະອື່ນກໍ່ໄດ້ໃນການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ. ສໍາລັບແກ່ນພັນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່ານີ້, ໃຫ້ເອົາໃສ່ຖົງຜ້າ ແລະ ຫ້ອຍໄວ້ໃຫ້ມັນແຫ້ງ. ພິກມັນມີໜຶ່ງເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼື ສອງເທື່ອ ເພື່ອໃຫ້ແກ່ນພັນທັງໝົດແຫ້ງດີ.
- ບ້ອງກັນແກ່ນພັນບໍ່ໃຫ້ມີສັດລ້ຽງເຂົ້າມາໃກ້, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໝູ.
- ສໍາລັບແກ່ນພັນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ມີນໍ້າໜັກເບົາ, ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການປ້ອງກັນຈາກລົມຕື່ມເພາະວ່າມັນສາມາດປົວໄດ້ງ່າຍ.
- ໂດຍປົກກະຕິ ແກ່ນພັນຂະໜາດນ້ອຍສາມາດຕາກໃຫ້ແຫ້ງດີ ແມ່ນໃຊ້ເວລາພຽງ 1 ອາທິດ ແລະ ແກ່ນພັນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແມ່ນຕ້ອງການເວລາປະມານ 1 ຫາ 2 ອາທິດ.
- ເລີ່ມຕົ້ນຕ້ອງຕາກແກ່ນໃນຮົ່ມ ຫຼື ໃນບ້ານໃຫ້ແຫ້ງເປັນເວລາ 2 ມື້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ເອົາແກ່ນພັນອອກໄປ

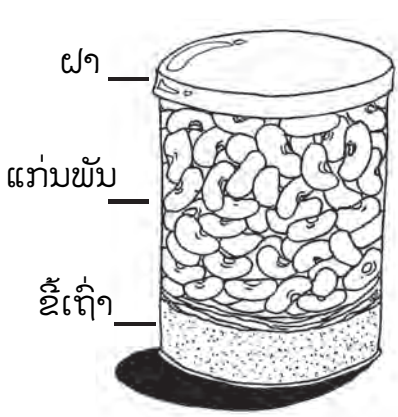
ຕາກແດດອີກເຄິ່ງມື້. ມັນຈະຊ່ວຍຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ກຳຈັດໄຂ່ຂອງມັນ. ຕອນກາງຄືນໃຫ້ຍ້າຍແກ່ນພັນເຂົ້າໃນບ້ານ. ໃນລະດູຝົນ, ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນໃຫ້ຕາກໄວ້ໃກ້ກັບກອງໄຟ.

ການກວດສອບແກ່ນພັນໂດຍການທົດລອງກັດແກ່ນພັນເບິ່ງ ວ່າແຫ້ງດີຫຼືບໍ່. ຄ່ອຍໆກັດແກ່ນພັນ. ຖ້າແກ່ນພັນຍັງແຂງ ແລະ ບໍ່ມີຮອຍກັດ, ແປວ່າມັນພ້ອມແລ້ວສໍາລັບການເກັບມັງຽນ. ຖ້າມີຮອຍກັດ, ແປວ່າມັນຍັງບໍ່ທັນແຫ້ງດີ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ປະໃຫ້ມັນແຫ້ງດິນກວ່ານີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ. ຖ້າແຂ້ວທ່ານຫັກໃນເວລາທີ່ກັດແກ່ນພັນ, ເທື່ອໜ້າ ເວລາທ່ານທົດລອງກັດແກ່ນພັນ ແມ່ນບໍ່ຕ້ອງກັດແຮງຫຼາຍກໍ່ໄດ້!

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ເກັບມັງຽນແກ່ນພັນ

ພາຍຫຼັງທີ່ແກ່ນພັນແຫ້ງແລ້ວ, ແມ່ນຕ້ອງເກັບມັງຽນໄວ້ໃຫ້ດີ. ຖ້າສະພາບອາກາດບໍ່ດີ, ແກ່ນພັນອາດຈະເນົາເສຍໄວ ຖ້າທ່ານບໍ່ມີການເກັບຮັກສາທີ່ດີ. ໃນເວລາທີ່ເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໄວ້ໃນຫ້ອງ, ທ່ານຕ້ອງປ້ອງກັນແກ່ນພັນຈາກ:

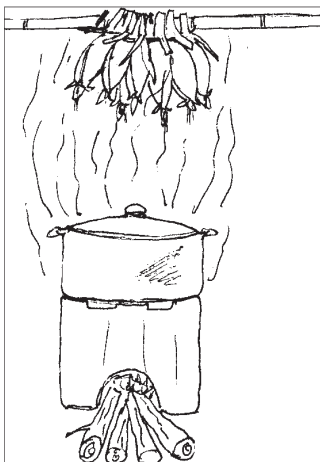
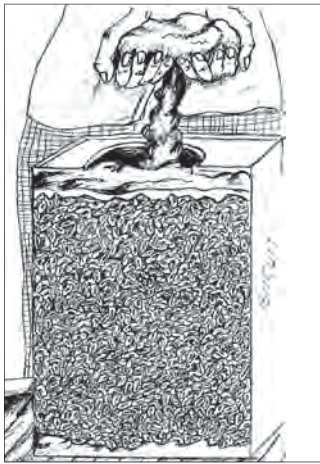
- ອາກາດ, ເຊິ່ງມັນຈະຫຼຸດຜ່ອນອາຍຸການຂອງແກ່ນພັນ.
- ຄວາມຊຸ່ມ, ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນເນົາເສຍໄດ້.
- ຄວາມຮ້ອນ, ເຊິ່ງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນແກ່ນພັນທີ່ແຕກງອກໃນເວລາປູກໄດ້.
- ສັດ, ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນເສຍຫາຍ.
- ແມງໄມ້, ເຊິ່ງສາມາດກິນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນເສຍຫາຍໄດ້. ຖ້າມີໄຂ່ຂອງແມງໄມ້ໃນພາຊະນະເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ, ມັນຈະວາງໄຂ່ຢູ່ນັ້ນ ແລະ ແມງໄມ້ອ່ອນໆຈະກັດກິນແກ່ນພັນ.
- ແສງໄຟ, ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນເສຍຫາຍ.

ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້, ທ່ານຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າແກ່ນພັນແຫ້ງ ແລະ ສະອາດດີແລ້ວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນມື້ທີ່ອາກາດແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ມີແດດ, ໃຫ້ເອົາແກ່ນພັນໃສ່ໃນພາຊະນະທີ່ບໍ່ມີອາກາດເຂົ້າໄດ້.

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາຄວາມຊຸ່ມ, ໃຫ້ຕື່ມຂີ້ເທົ່າໃສ່ຢູ່ກິ້ນຂອງພາຊະນະ (ແນ່ນອນ, ຂີ້ເທົ່າທີ່ໃຊ້ຕ້ອງເປັນຂີ້ເທົ່າທີ່ເຢັນແລ້ວ). ນົມຜົງ ຫຼື ແກ່ນພັນອື່ນໆ ທີ່ແຫ້ງດີກໍ່ສາມາດເອົາມາໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນເພື່ອໃຫ້ມັນຊ່ວຍດູດຊຶມເອົາຄວາມຊຸ່ມ.

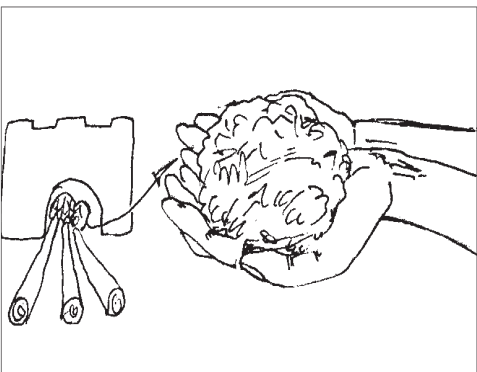
ການຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາກ່ຽວກັບແມງໄມ້

ບັນຫາທີ່ພົບເຫັນຫຼາຍທີ່ສຸດກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງແກ່ນພັນທີ່ເກີດຈາກແມງໄມ້ ເປັນບັນຫາທີ່ສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການງ່າຍໆ ຕໍ່ໄປ ນີ້.

- **ຂີ້ເຖົ້າຈາກໄມ້.** ເອົາແກ່ນພັນມາເຄືອບໃສ່ຂີ້ເຖົ້າ ແລະ ຕື່ມຂີ້ເຖົ້າໃສ່ທາງດ້ານເທິງ ແລະ ດ້ານລຸ່ມຂອງພາຊະນະເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ. ຫ້າມໃຊ້ຂີ້ເຖົ້າຈາກການຈູດຂີ້ເຫຍື້ອເດັດຂາດ
- **ໃບຂົນກະເດົາ.** ຕື່ມໃບຂົນກະເດົາເປັນຊັ້ນໜາ 1 ຊມ ໃສ່ທາງດ້ານລຸ່ມ ແລະ ດ້ານເທິງຂອງພາຊະນະເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ. ໃບກະວານ ຫຼື ໃບໝາກສີດາກໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.
- **ໃບຢາສູບ.** ຕື່ມໃບຢາສູບເປັນຊັ້ນໜາ 1 ຊມ ໃສ່ດ້ານລຸ່ມ ແລະ ດ້ານເທິງຂອງແກ່ນພັນ. ໃຫ້ໃຊ້ສະເພາະໃບຢາສູບທີ່ເກົ່າ ແລະ ແຫ້ງແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.
- **ໃບແຄຂາວ:** ຕື່ມໃບແຄຝຣັງລົງໃສ່ດ້ານລຸ່ມ ແລະ ດ້ານເທິງຂອງແກ່ນພັນ.
- **ອຸນຫະພູມທີ່ເຢັນ.** ໃນສະຖານທີ່ໆ ອາກາດຕອນຄືນໜາວຫຼາຍ, ໃຫ້ເອົາພາຊະນະທີ່ບັນຈຸແກ່ນພັນໄວ້ທາງນອກຫ້ອງທຸກໆຄືນເປັນເວລາ 1 ອາທິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົາພາຊະນະດັ່ງກ່າວກັບມາໄວ້ທາງໃນຫ້ອງທຸກໆ ເຊົ້າ. ມັນຈະຊ່ວຍຂ້າແມງໄມ້ ເຊັ່ນ: ແມງມອດ.
- **ເກືອ.** ເອົາເກືອມາບົນໃສ່ກັບແກ່ນພັນໜ້ອຍໜຶ່ງ ມັນຈະຊ່ວຍຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດໄດ້.
- **ຄວັນໄຟ.** ຄວັນໄຟເປັນສິ່ງທີ່ປ້ອງກັນ ແລະ ຄັບໄລ່ຕູພືດໄດ້. ທ່ານສາມາດຫ້ອຍສາລີ, ຝັກແກ່ນພັນ ແລະ ໜົດຕົ້ນພືດໄວ້ເທິງກອງໄຟເພື່ອໃຫ້ມັນແຫ້ງ ແລະ ມັນຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນຈາກສັດຕູພືດໄດ້ເຊັ່ນກັນ.
- **ນ້ຳມັນ.** ແກ່ນພັນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ສາມາດເອົາມາເຄືອບໃສ່ກັບນ້ຳມັນໝາກພ້າວເພື່ອກຳຈັດໄຂ່ຂອງແມງໄມ້. ຖອກນ້ຳ ມັນໝາກພ້າວໜ້ອຍໜຶ່ງໃສ່ພາຊະນະໃຫຍ່, ເອົາແກ່ນພັນລົງໄປ, ປົກພາຊະນະໄວ້ ແລະ ສັ່ນມັນຈົນກວ່າ

ແກ່ນພັນທັງໝົດຈະເຄືອບດ້ວຍນ້ຳມັນໝາກພ້າວ. ນອກຈາກນີ້ທ່ານບໍ່ສາມາດໃຊ້ວິທີການນີ້ກັບແກ່ນພັນຂະໜາດນ້ອຍໄດ້.

ການນຳໃຊ້ຂີ້ເຖົ້າ ແລະ ໃບຢາສູບເພື່ອເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ

ພາຊະນະສຳລັບເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ

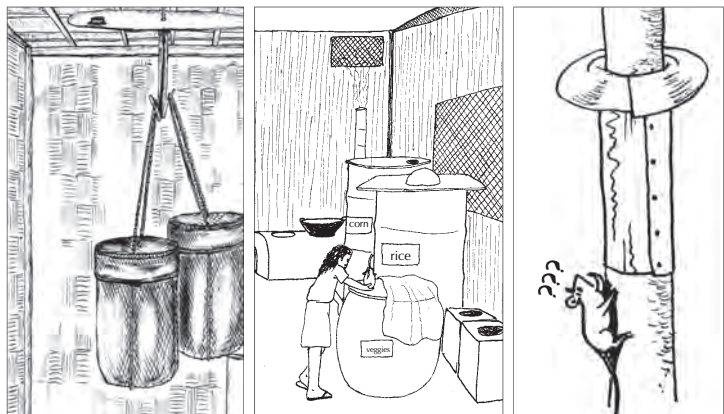
ທ່ານສາມາດເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໃສ່ພາຊະນະແບບໃດກໍໄດ້. ແຕ່ທ່ານຕ້ອງເກັບພາຊະນະໄວ້ບ່ອນທີ່ເຢັນ, ແຫ້ງ ແລະ ມືດ. ຕ້ອງປ້ອງກັນແກ່ນພັນຈາກການລົບກວນຂອງສັດ ແລະ ຕ້ອງມີການກວດສອບເບິ່ງແກ່ນພັນເປັນປະຈຳ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າແກ່ນພັນບໍ່ມີບັນຫາ.

ພາຊະນະເກັບຮັກສາແກ່ນພັນແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ຈາກໄມ້ປ່ອງ, ເຊິ່ງໄດ້ຜ່ານການອົບຂ້າເຊື້ອມາກ່ອນແລ້ວ. ທ່ານສາມາດເອົາຢາງຈາກຕົ້ນໄມ້, ນໍ້າມັນໝາກພ້າວຫຼືແວ້ກມາເຄືອບໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົາໄປຕາກແດດ. (ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການອົບຂ້າເຊື້ອໄມ້ປ່ອງ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 8 - ປ່າໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ).

ກະປ່ອງ ແລະ ໂຖແກ້ວທີ່ມີຝາປົດ ແມ່ນສາມາດໃຊ້ເພື່ອເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕຸກນໍ້າພລາສຕິກ ແລະ ກ່ອງບັນຈຸພິມເກົ່າ, ແຕ່ຕ້ອງລະວັງໝູ່ຈະມາກັດກິນພລາສຕິກ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຖົງພລາສຕິກ, ແຕ່ສະເພາະໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີພາຊະນະອື່ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໄປໄວ້ໃນພາຊະນະອື່ນອີກຊັ້ນໜຶ່ງ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດມາທໍາລາຍມັນ. ພາຊະນະຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ມີຝາປົດທີ່ດີກໍສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນເພື່ອເກັບຮັກສາແກ່ນພັນຖົງນ້ອຍ.

ກ່ອງຂະໜົມ, ພາຊະນະບັນຈຸນໍ້າມັນເກົ່າ ແລະ ພາຊະນະຢາງຂະໜາດໃຫຍ່ຈະໃຊ້ງານໄດ້ດີສໍາລັບແກ່ນພັນຂະໜາດໃຫຍ່. ກະປ່ອງເຫຼັກກໍເປັນພາຊະນະບັນຈຸແກ່ນພັນທີ່ດີ, ແຕ່ອາດຈະແພງ. ທ່ານສາມາດໃຫ້ຊ່າງຕິເຫຼັກເຮັດຖົງສໍາລັບເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໄວ້. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຖົງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເກັບຮັກສາສາລີ, ໝາກຖົ່ວ ແລະ ແກ່ນເຂົ້າເປັນປະລິມານຫຼາຍ.

ຖ້າມີການເກັບມ້ຽນພາຊະນະໄວ້ບ່ອນສູງ, ໃຫ້ຫຸ້ມຫໍ່ຂອງພາຊະນະດັ່ງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຈານເຫຼັກເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີໝູ່ປົນເຂົ້າໄປ. ໃຫ້ທ່ານໃຊ້ຈິນຕະນາການທັງໝົດທີ່ທ່ານມີເພື່ອຕົວະໝູ່ ແລະ ຢ່າໃຫ້ໝູ່ຕົວະທ່ານໄດ້!

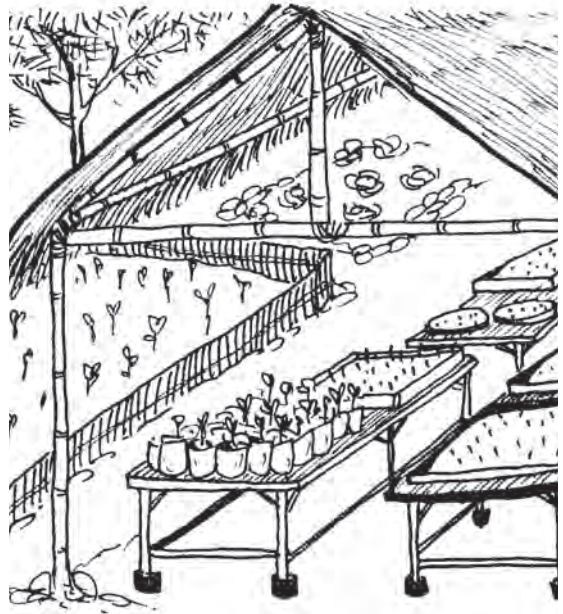
ການເກັບຮັກສາພືດສົດ

ມັນຕົ້ນ, ມັນດ້າງ, ເຜືອກ ແລະ ເຜືອກມັນ ເປັນພືດອາຫານທີ່ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສໍາຄັນ. ວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເກັບຮັກສາເບ້ຍໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ ສໍາລັບການປູກໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ ແມ່ນປະໃຫ້ມັນຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕຢູ່ກັບພື້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້ແຕ່ເບ້ຍໄມ້ໃນເວລາທີ່ຈໍາເປັນເທົ່ານັ້ນ.

ເຄື່ອງເທດ, ເຊັ່ນ: ຂີງ ແລະ ຂີ້ໝັນ ກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ຖ້າທ່ານຕ້ອງເກັບຮັກສາຮາກຈໍານວນໜຶ່ງ, ແມ່ນໃຫ້ເກັບໄວ້ໃນພາຊະນະທີ່ສັດຕ່າງໆ ເຂົ້າບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງມີຮູໄວ້ສໍາລັບລະບາຍອາກາດ ຮູດັ່ງກ່າວຕ້ອງເປັນຮູນ້ອຍໆ ເຊິ່ງໝູ່ຈະບໍ່ສາມາດມູດເຂົ້າໄປໄດ້. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ອາກາດຖ່າຍເທໄດ້ດີ ແລະ ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດການເນົາເສຍ. ການໃສ່ຂີ້ເທົ່າເປັນຊັ້ນບາງໆ ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນແມງໄມ້ ແລະ ໝູ່ທີ່ຈະເຂົ້າໄປກິນຮາກຂອງມັນໄດ້.

ກຸ່ມເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໃນຊຸມຊົນ

ການສ້າງກຸ່ມເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໃນຊຸມຊົນ ເປັນວິທີການທີ່ດີ ໃນການແລກປ່ຽນແກ່ນພັນສ່ວນເກີນທີ່ທ່ານມີ ແລະ ເປັນການ ເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແກ່ນພັນໃຫ້ກັບສະມາຊິກທຸກ ຄົນ. ພາຍໃນກຸ່ມນີ້, ສະມາຊິກສາມາດຊື້, ຂາຍ ຫຼື ແລກປ່ຽນ ແກ່ນພັນ ເພື່ອນຳເອົາຊະນິດພັນໃໝ່ໆມາປູກໄດ້.

ກຸ່ມເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໃນຊຸມຊົນ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັບທະນາຄານ ແກ່ນພັນ ແລະ ວັດສະດູປູກ ພື້ງ. ກຸ່ມຈະເກັບ ແລະ ຮັກສາ ແກ່ນພັນ ແລະ ວັດສະດູປູກພື້ງໄວ້ທີ່ສຸດ. ແກ່ນພັນ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກເກັບມຸງໄວ້ສຳລັບການນຳໃຊ້ໃນອະນາຄົດ, ເພື່ອ ການ ປູກ, ການແລກປ່ຽນ ຫຼື ການຂາຍ. ຂະບວນການທັງ ໝົດຂອງການເກັບຮັກສາ ແລະ ແຈກຢາຍແກ່ນພັນຈະງ່າຍຂຶ້ນ ຫຼາຍຖ້າມີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນພາຍໃນກຸ່ມ.

1. ການແລກປ່ຽນແກ່ນພັນ

ແກ່ນພັນສ່ວນເກີນສາມາດເອົາມາແລກປ່ຽນກັບຄົນ ຫຼື ກຸ່ມອື່ນໆໄດ້. ມັນຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດພັນ ໃຫ້ກັບທຸກຄົນ.

2. ການຄັດເລືອກແກ່ນພັນ ແລະ ພືດ

ເກັບແກ່ນພັນຈາກພືດທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ທົນທານຕໍ່ພະຍາດຫຼາຍທີ່ສຸດ ຫຼື ຈາກພືດທີ່ມີໃນຊຸມຊົນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ມີແຕ່ 5 ຫາ 10% ຂອງພືດໃນຊຸມຊົນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຕ້ອງຈົ່ງໄວ້ສຳລັບການເກັບເອົາແກ່ນພັນ. ສະມາຊິກທີ່ປູກພືດສຳ ລັບເກັບແກ່ນພັນ ສາມາດໄດ້ຮັບເງິນຊົດເຊີຍຈາກການຂາຍ ຫຼື ແລກປ່ຽນແກ່ນພັນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພາຍໃນກຸ່ມ.

ນອກຈາກການເກັບຮັກສາຄັ້ງແກ່ນພັນຂອງກຸ່ມແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງວ່າພືດເຫຼົ່ານີ້ມີການຈະ ເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີຫຼືບໍ່. ຕົວຢ່າງ, ຊະນິດພືດທີ່ເໝາະສົມ, ສັດທີ່ກຳຈັດສັດຕູພືດໄດ້, ປະລິມານນ້ຳ ແລະ ແສງ ແດດທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ອື່ນໆ.

3. ການເກັບແກ່ນພັນ ແລະ ຕາກແຫ້ງ

ແມ່ນການເກັບລວບລວມແກ່ນພັນ ແລະ ຕາກແຫ້ງໄວ້, ມັນຈະງ່າຍ ແລະ ໄວ້ຂຶ້ນຖ້າສະມາຊິກທຸກຄົນໃນກຸ່ມຊ່ວຍກັນ.

4. ຫ້ອງຕາກແກ່ນພັນ

ຫ້ອງຕາກແກ່ນພັນ ແມ່ນຫ້ອງທີ່ໃຊ້ຕາກແກ່ນພັນສ່ວນຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະໃນລະດູຝົນ. ຫ້ອງນີ້ຕ້ອງປ້ອງກັນແກ່ນ ພັນບໍ່ໃຫ້ຖືກຝົນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ຄວັນໄຟ ຫຼື ຄວາມຮ້ອນເພື່ອເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນໃຫ້ແຫ້ງໄດ້. ແຕ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນ ພິເສດຕໍ່ກັບອຸນຫະພູມຂອງຫ້ອງ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຫ້ອງດັ່ງກ່າວມີການຖ່າຍເທອາກາດໄດ້ດີ.

5. ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ

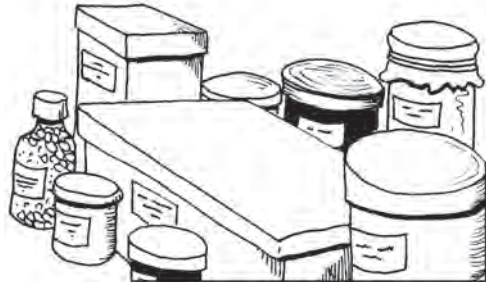
ສາມາດນຳໃຊ້ຫ້ອງປະຊູມໃຫຍ່ທີ່ມີໄວ້ສຳລັບຊຸມຊົນ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້. ການເກັບຮວບຮວມ ພາຊະນະສຳລັບເກັບຮັກສາແກ່ນພັນຈຳນວນຫຼາຍໄວ້ນຳກັນຈະງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍລົງ ຖ້າເຮັດເປັນ ກຸ່ມຊຸມຊົນ.

ພາຊະນະ ຫຼື ຖັງບັນຈຸແກ່ນພັນແບບຖາວອນແມ່ນສາມາດສັ່ງ ຫຼື ເຮັດເອົາເອງກໍໄດ້ ແລະ ສາມາດເອົາມາໃຊ້ເພື່ອສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມ.

6. ການສະໜອງແກ່ນພັນ

ແກ່ນພັນທັງໝົດທີ່ກຸ່ມໄດ້ເກັບຮັກສາແມ່ນຄວນນຳໃຊ້ຢ່າງມີເຫດມີຜົນ.

ຄວນມີການແຈກຢາຍແກ່ນພັນໃຫ້ກັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມເພື່ອໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນມີແກ່ນພັນພຽງພໍສຳລັບປູກໃນພື້ນທີ່ດິນຂອງພວກເຂົາເອງ. ສະມາຊິກທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບແກ່ນພັນ ຕ້ອງສົ່ງຕອບແທນຄືນໃຫ້ກຸ່ມ. ອາດຈະແມ່ນແກ່ນພັນ, ແຮງງານ, ຝຸ່ນຄອກ, ຝຸ່ນບົ່ມ, ດິນ, ພາຊະນະເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຖ້າມີແກ່ນພັນຫຼາຍເກີນໄປ, ແມ່ນສາມາດເກັບໄວ້ຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອໄວ້ຍາມຂາດແຄນໃນລະດູການຕໍ່ໄປ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ໃຫ້ເກັບຮັກສາແກ່ນພັນໄວ້ໃຫ້ພຽງພໍຕະຫຼອດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ພໍໃຊ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງລະດູການປູກພືດ.

7. ສວນພໍ່ແມ່ພັນ

ສວນພໍ່ແມ່ພັນຂອງຊຸມຊົນ ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບການຜະລິດແກ່ນພັນໂດຍສະເພາະ. ສວນດັ່ງກ່າວຈະເປັນການສະໜອງແກ່ນພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ເພາະວ່າແກ່ນພັນນັ້ນມາຈາກຕົ້ນພືດທີ່ດີທີ່ສຸດ. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ການຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດໃນການປະສົມຂ້າມຕົ້ນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.

8. ລາຍການແກ່ນພັນ ແລະ ວັດສະດຸປູກ

ໃນລາຍການນີ້ແມ່ນຈະລວມເອົາວັດສະດຸທັງໝົດທີ່ກຸ່ມມີ, ເຊັ່ນ: ແກ່ນພັນ, ພືດ ແລະ ວັດສະດຸປູກ. ນອກຈາກນີ້ລາຍການນີ້ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນສຳລັບຄົນພາຍນອກທີ່ສົນໃຈຊື້ ຫຼື ແລກປ່ຽນ. ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆໃນລາຍການລວມມີ:

- ເພື່ອກຳນົດສະຖານທີ່ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການປູກພືດແຕ່ລະປະເພດ.
- ເພື່ອກຳນົດຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພືດປະເພດຕ່າງໆ.
- ສາມາດນຳມາຮວບຮວມໃສ່ກັບລາຍການພືດອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ລາຍການພືດໃນລະດັບເມືອງ ຫຼື ປະເທດ.
- ເພື່ອປະເມີນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຊຸມຊົນສາມາດຜະລິດໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງນຳເຂົ້າມາ.
- ເພື່ອເກັບຮັກສາຊະນິດພືດໃນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນກຳມະສິດຂອງຊຸມຊົນ.

ຖ້າພືດປະເພດໜຶ່ງຫາກມີຫຼາຍກວ່າ 2 ຊະນິດ, ຕົວຢ່າງ: ໝາກເລັ່ນ, ໃຫ້ບັນທຶກພືດເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຕ່າງຫາກ ເພາະວ່າພືດສອງຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນກໍ່ຈະມີຊື່ທີ່ຕ່າງກັນ, ຕົວຢ່າງ: ໝາກເລັ່ນແດງມົນ ແລະ ໝາກເລັ່ນສີເຫຼືອງຊົງຍາວ. ນີ້ເປັນເພາະວ່າແຕ່ລະຊະນິດຈະມີຈຳນວນຜົນຜະລິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ມີພະຍາດ ແລະ ຄວາມທົນທານຕໍ່ແມງໄມ້ທີ່ຕ່າງກັນ, ມີໄລຍະເວລາໃນການອອກໝາກທີ່ຕ່າງກັນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິໂພກນັ້ນກໍ່ບໍ່ຄືກັນ.

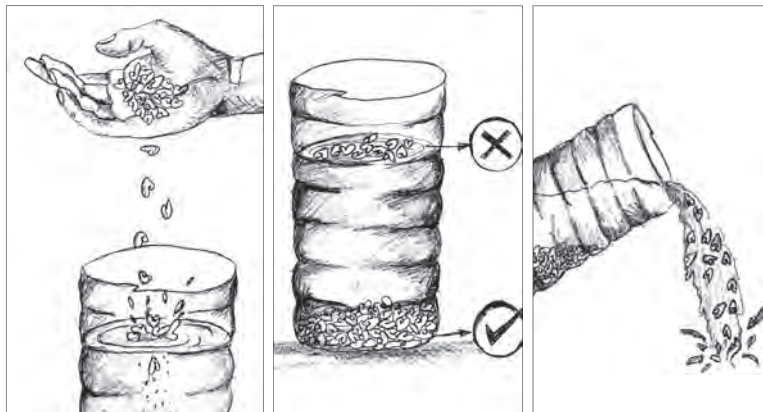
ໃນລາຍການບັນທຶກນີ້ລວມມີ:

- ກ. ຊີ້ຂອງພືດ: ຊີ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຊີ້ທາງວິທະຍາສາດ ຫຼື ຊີ້ພາສາລາຕິນ (ຖ້າມີ).
- ຂ. ລັກສະນະຂອງພືດ.
- ຄ. ຂະໜາດ ແລະ ຮູບຊົງຂອງພືດ.
- ງ. ໄລຍະເວລາໃນການອອກໝາກ: ພາຍຫຼັງປູກແກ່ນພັນ ພືດຈະຜະລິດໝາກ ຫຼື ໃບດົນປານໃດ?
- ຈ. ຄຸນນະພາບໃນການບໍລິໂພກ: ພືດຊະນິດດັ່ງກ່າວກິນແຊບ ຫຼື ບໍ່?
- ສ. ຄວາມອ່ອນແອ: ມີແມງໄມ້ ຫຼື ພະຍາດຫຍັງແດ່ທີ່ມັກທຳລາຍພືດດັ່ງກ່າວ?
- ຊ. ການນຳໃຊ້: ວິທີການນຳໃຊ້ພືດທີ່ແຕກຕ່າງ, ຕົວຢ່າງ: ໃຊ້ເປັນຢາ, ເປັນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ອື່ນໆ.

ຊີ້ຂອງພືດ	ລັກສະນະ	ຂະໜາດ/ຮູບຊົງ	ໄລຍະເວລາອອກໝາກ	ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິໂພກ	ຄວາມອ່ອນແອ	ການນຳໃຊ້
ໝາກເລັ່ນ	ໝາກ	ໝາກທີ່ມີຊົງມົນກົມ	3 ເດືອນ	ແຊບ	ສັດຕູພືດທີ່ກັດກິນໝາກ	ອາຫານ, ສານກຳຈັດສັດຕູພືດທຳມະຊາດ
ໝາກໜ່ອດສີເຫຼືອງ	ໝາກ	ເປັນເຄືອ, ເປັນໝາກທີ່ມີຮູບຊົງມົນກົມ	1 ປີ	ແຊບຫຼາຍ	ສັດຕູພືດຈະກັດກິນແກ່ນພັນ	ນ້ຳເຊື້ອມ, ພືດບັງແດດ

9.ການທົດສອບແກ່ນພັນ

ການທົດສອບແກ່ນພັນເພື່ອຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງວ່າຈະມີແກ່ນພັນໃດແດ່ທີ່ສາມາດແຕກງອກອອກມາໄດ້ໃນເວລາທົດສອບແກ່ນພັນເພື່ອການນຳໃຊ້ເອງ, ໃຫ້ເອົາແກ່ນພັນໃສ່ໃນພາຊະນະທີ່ມີນ້ຳ.

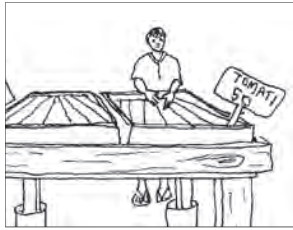
ແກ່ນພັນທີ່ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳແມ່ນແກ່ນພັນທີ່ຄວນເອົາໄປປູກ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ, ແກ່ນພັນທັງໝົດຈະຈົມ ລົງລຸ່ມ.

ສຳລັບແກ່ນພັນທີ່ຈະນຳເອົາໄປຂາຍ ຫຼື ແລກປ່ຽນ, ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນໃຫ້ທົດສອບກ່ອນວ່າຈະມີແກ່ນພັນຈັກເປີເຊັນທີ່ຈະມີການງອກ ແລະ ຈະເລີນຈະເລີນເຕີບໂຕ. ທ່ານສາມາດບັນທຶກອັດຕາສ່ວນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງແກ່ນພັນໃສ່ທໍ່ບັນຈຸແກ່ນພັນ. ມີວິທີການຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ທ່ານສາມາດໃຊ້ໃນການທົດສອບສິ່ງນີ້, 1 ແມ່ນການນັບຈຳນວນແກ່ນພັນ (ຕົວຢ່າງ: ແກ່ນໝາກຖົ່ວ 50 ແກ່ນ), ຈາກນັ້ນໃຫ້ປູກແກ່ນພັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ນັບເບິ່ງວ່າມີແກ່ນພັນຈັກແກ່ນທີ່ແຕກງອກ (ຕົວຢ່າງ: ມີແຕ່ 40 ແກ່ນທີ່ງອກອອກມາ). ໃຫ້ຈຳນວນແກ່ນພັນທີ່ງອກອອກມາຫານໃສ່ຈຳນວນແກ່ນພັນທັງໝົດທີ່ໄດ້ປູກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອັດຕາສ່ວນໝາກຖົ່ວທີ່ປູກໄດ້ (40:50=0.8). ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົາຜົນອອກນີ້ມາຄູນໃຫ້ກັບ 100% (ຜົນອອກມາແມ່ນ 80%). ດັ່ງນັ້ນ, ອັດຕາສ່ວນຄວາມເປັນໄປໄດ້ສຳລັບແກ່ນພັນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ 80%.

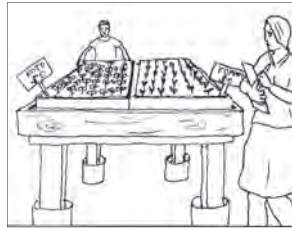
ໃນເວລາເຮັດການທົດສອບນີ້, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງແນ່ໃຈກ່ອນວ່າສ່ວນປະສົມດິນປູກທີ່ນຳໃຊ້ແມ່ນສ່ວນປະສົມທີ່ດີທີ່ສຸດ. ໃຫ້ດູແລຮັກສາແກ່ນພັນ ແລະ ປ້ອງກັນຈາກສັດຕູພືດ, ເຊັ່ນ: ຫອຍທາກ ແລະ ມົດ. ຕ້ອງສືບຕໍ່ການທົດລອງຈົນກວ່າແກ່ນພັນຈະເລີຍໄລຍະເວລາການງອກ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນສາມາດເອົາເບ້ຍໄມ້ໄປປູກລົງດິນໄດ້.

ນັບຈຳນວນແກ່ນພັນ

ປູກແກ່ນພັນ

ນັບຈຳນວນແກ່ນພັນທີ່ງອກອອກມາ

ຕິດສະຫຼາກໃສ່ຫໍ່ແກ່ນພັນ

10. ການແລກປ່ຽນ ແລະ ຂາຍແກ່ນພັນ

ທ່ານສາມາດຫຸ້ມຫໍ່ແກ່ນພັນໄວ້ສຳລັບການແລກປ່ຽນ ຫຼື ການຂາຍພາຍໃນຊຸມຊົນ ຫຼື ລະຫວ່າງກຸ່ມອື່ນ ແລະ ບ້ານອື່ນໄດ້. ສຳລັບການຂາຍ ຫຼື ການແລກປ່ຽນແກ່ນພັນແມ່ນຕ້ອງມີການສະໜອງແກ່ນພັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ນອກຈາກນີ້ກໍ່ຍັງສາມາດແລກປ່ຽນ, ຂາຍ ຫຼື ຊື້ວັດສະດຸປູກພ້ອມ. ທ່ານຄວນແນ່ໃຈວ່າໄດ້ມີການທົດສອບຜະລິດຕະພັນກ່ອນທີ່ຈະເອົາໄປຂາຍ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜະລິດຕະພັນທັງໝົດມີຄຸນນະພາບສູງ.

11. ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຂອງຊຸມຊົນ

ທ່ານສາມາດສ້າງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຂອງຊຸມຊົນຂຶ້ນມາເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ກຸ່ມໃນຊຸມຊົນ.

ການເຮັດສວນກ້າເບ້ຍໄມ້

ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີທີ່ສຸດໃຫ້ກັບພືດ ໃນເວລາທີ່ພືດຍັງອ່ອນ ແລະ ອ່ອນແອ. ຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍເຊິ່ງຕ້ອງການໆເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຍັງນ້ອຍຢູ່, ພືດກໍ່ເຊັ່ນກັນ. ເບ້ຍໄມ້ທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ສົມບູນຈະມີການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ກາຍເປັນຕົ້ນພືດທີ່ສົມບູນ. ຂັ້ນຕອນທໍາອິດໃນຊີວິດຂອງພືດຈະເປັນການກໍານົດວ່າພືດດັ່ງກ່າວຈະຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີຊໍ່ໃດໃນອະນາຄົດ.

ທ່ານສາມາດເຮັດສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຂະໜາດເທົ່າໃດກໍ່ໄດ້, ມັນອາດຈະເປັນຂະໜາດນ້ອຍ, ອາດຈະມີຂະໜາດດຽວກັນກັບແປງສວນທີ່ຫຼັງຄາມຸງດ້ວຍກັນພ້າວ, ຫຼື ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໂດຍໝົດທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນ.

ຕົ້ນປະໂຫຍດຈໍານວນໜຶ່ງຂອງການເຮັດສວນກ້າ ລວມມີ:

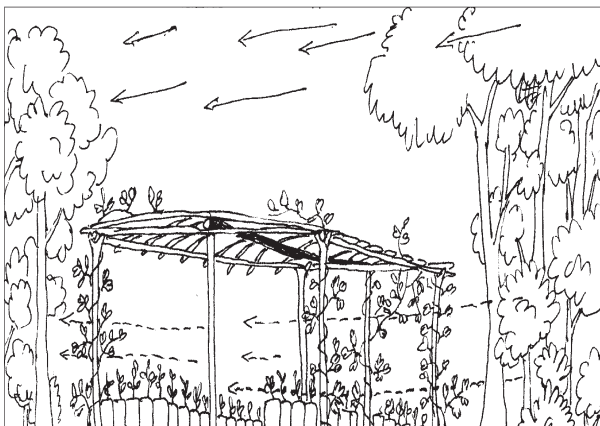
- ການປູກ, ການທົດນໍ້າ ແລະ ດູແລຮັກສາເບ້ຍໄມ້ຈະງ່າຍຂຶ້ນເພາະວ່າທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານຕ້ອງການຈະຢູ່ບ່ອນດຽວກັນໝົດ.
- ສະໜອງເບ້ຍໄມ້ພ້ອມວັດສະດຸທີ່ຊ່ວຍປົກປ້ອງຈາກແດດຮ້ອນ, ຝົນຕົກແຮງ, ລົມພັດແຮງ ແລະ ການລົບກວນຈາກສັດຕ່າງໆ.
- ປະໂຫຍດເບ້ຍໄມ້ຈະເລີນເຕີບໂຕໃຫ້ສົມບູນກວ່ານີ້ ເພາະວ່າມັນມີດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີສານອາຫານໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້

ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ແມ່ນບັດໃຈສໍາຄັນຂອງການເຮັດສວນ ແລະ ຕ້ອງການຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນແຕ່ລະມື້. ການກ້າເບ້ຍໄມ້ຄວນເຮັດໃກ້ກັບເຮືອນ ແລະ ສວນ. ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຕ້ອງການໆທົດນໍ້າເກືອບທຸກມື້, ສະນັ້ນ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ມັນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບແຫຼ່ງນໍ້າ.

ທ່ານສາມາດໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນຮົ່ມ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ທ່ານຄວນລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ມີຮົ່ມເງົາຫຼາຍເກີນໄປ ມັນອາດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນອະນາຄົດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ອ່ອນແອໄດ້. ພືດໃນຕະກຸນຖົ່ວ, ເຊັ່ນ: ດອກແຄຂາວ ແລະ ຕົ້ນວິກ, ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ດີຕໍ່ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ ເພາະວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ມີຮົ່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງແດດສ່ວນໜຶ່ງສາມາດສ່ອງເຂົ້າມາໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ຕົ້ນໄມ້ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໝາກມ່ວງ ແລະ ຕົ້ນອາໂວກາໂດ ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມແກ່ການນໍາໃຊ້ເພາະວ່າມັນໃຫ້ຮົ່ມຫຼາຍເກີນໄປ.

ສະພາບພື້ນທີ່ທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນການທີ່ມີແສງແດດສ່ອງເຂົ້າມາໃນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຮົ່ມໃນຕອນກາງເວັນ ແລະ ຕອນສວຍ, ເພາະວ່າເປັນເວລາທີ່ແສງແດດແຮງທີ່ສຸດ. ການປ້ອງກັນຈາກລົມແຮງເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພາະວ່າລົມທີ່ພັດແຮງສາມາດເຮັດໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ຈະເລີນເຕີບໂຕຊ້າ. ແຕ່ວ່າ, ລົດທີ່ພັດມາເບົາໆ ໃນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີຫຼາຍສໍາລັບເບ້ຍໄມ້.

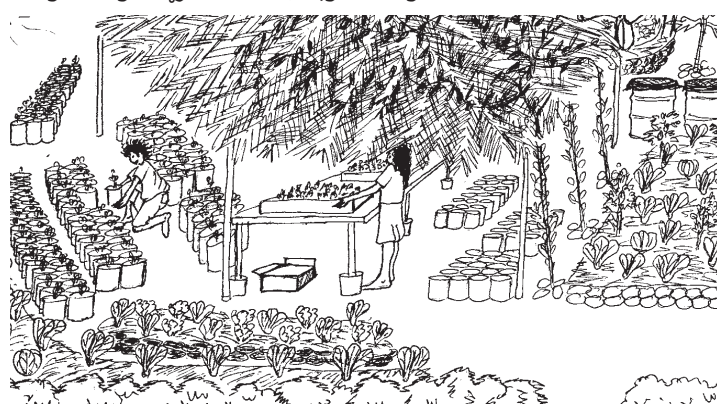

ການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້

ແຕ່ລະສວນກ້າຈະມີການສ້າງຂຶ້ນມາໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ນໍາໃຊ້ກໍ່ຕ່າງກັນ. ທ່ານສາມາດນໍາໃຊ້ຕົວຢ່າງຂອງສວນກ້າຕໍ່ໄປນີ້ ຫຼື ຈະແບບສວນກ້າຂອງທ່ານເອງກໍ່ໄດ້. ໂດຍທ່ານຕ້ອງອອກແບບສວນກ້າໃຫ້ມັນມີຄວາມທົດທານຫຼາຍທີ່ສຸດ. ສວນ ກ້າຄວນປະກອບດ້ວຍພື້ນທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ຈະຮັບເອົາແສງແດດໃນປະລິມານທີ່ຕ່າງກັນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແມ່ນຄວນ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ພື້ນທີ່, ເຊິ່ງຕ້ອງມີໄວ້ສໍາລັບ:

1. ເບ້ຍໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ພືດທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ, ເຊິ່ງຍັງອ່ອນແອ ແລະ ຕ້ອງການງຽບຮຽນຈາກແດດຮ້ອນ ແລະ ຝົນຕົກແຮງ.
2. ເບ້ຍໄມ້ຂະໜາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ເຊິ່ງບໍ່ຕ້ອງການງຽບຮຽນຫຼາຍ, ແຕ່ຕ້ອງມີແສງແດດໃນປະລິມານທີ່ພຽງພໍ.
3. ພືດທີ່ກໍາລັງກຽມພ້ອມເອົາໄປປູກລົງດິນ. ພືດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງການແສດແດດເຕັມທີ່ ເພື່ອກຽມຮັບສະພາບອາກາດຂອງບ່ອນທີ່ພືດຈະຈະເລີນເຕີບໂຕໃນຕໍ່ໜ້າ. ເບ້ຍໄມ້ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ຕ້ອງການໄລຍະເວລາ 3 ຫາ 4 ອາທິດໃນການກຽມພ້ອມ ແລະ ເບ້ຍໄມ້ຂອງພືດຜັກຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນຕ້ອງການເວລາ 1 ອາທິດ ເພື່ອກຽມພ້ອມກ່ອນຈະເອົາລົງໄປປູກໃນສວນ.

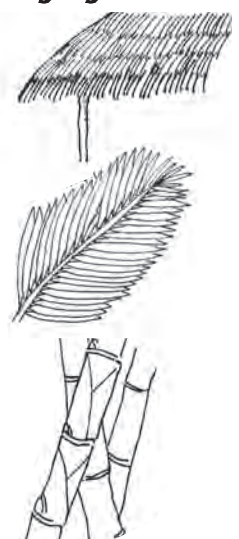
ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ທີ່ຕິດຕັ້ງໄວ້ເທິງໂຕະຕາໜ່າງໄມ້ປ່ອງ (para-para) (ເປັນໂຄງໄມ້ປ່ອງສີ່ລ່ຽມທີ່ໃຊ້ກ້າເບ້ຍໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນໍາສາມາດໄຫຼຜ່ານໄດ້) ຫຼື ໂຕະສູງ ທີ່ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດມາທໍາລາຍພືດໄດ້, ເຊັ່ນ: ຫອຍທາກ, ມົດ ແລະ ແມງໄມ້ອື່ນໆ. ນອກຈາກນີ້, ທ່ານສາມາດຄຸ້ມຄອງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງກັມລົງຕະຫຼອດເວລາ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງ ທີ່ບໍ່ຄັກປານໃດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ທ່ານເຈັບຫຼັງ ໄດ້. ສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນຈື່, ແມ່ນໃຫ້ຄິດແບບສະ ຫຼາດ, ບໍ່ແມ່ນຄິດຍາກ!

ສວນກ້າຂະໜາດໃຫຍ່ຈະມີການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບໍລິຫານໄດ້ງ່າຍກວ່າຖ້າເຮັດເປັນກຸ່ມ. ກຸ່ມດັ່ງກ່າວອາດຈະແມ່ນຄອບຄົວ, ກຸ່ມໃນ ຊຸມຊົນ, ໂຮງຮຽນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທາງ ສາດສະໜາ. ທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຈະໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າຈາກວຽກທີ່ ພວກເຂົາເຮັດໄດ້ ແລະ ເປັນການປະຢັດ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜະລິດ.

ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ແມ່ນສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ໃນຫຼາຍໆສະຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ສາມາດປູກເບ້ຍໄມ້ໃນສະຖານທີ່ດຽວກັນ ແລະ ແບ່ງຊ່ວງເວລາໃນການປູກພາຍໃນສວນ. ຫຼື ໃຊ້ສອງວິທີການປົນກັນ. ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີ ຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ ແມ່ນສາມາດສ້າງຂຶ້ນມາໄດ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການພື້ນພູປ່າ.

ການສ້າງໂຄງເຮືອນສໍາລັບສວນກ້າເບ້ຍໄມ້

ສໍາລັບໂຄງສ້າງຫຼັກແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ທົນທານ, ເຊັ່ນ: ໄມ້ວິກ. ໄມ້ປ່ອງບາງ ຊະນິດທີ່ມີຄວາມທົນທານເຊິ່ງຖືກນໍາໃຊ້ສໍາລັບເຮັດໂຄງສ້າງຂອງໂຮງເຮືອນ, ແຕ່ມີບາງປະເພດທີ່ບໍ່ແຂງແຮງປານໃດ ແລະ ຈະເນົາເປື້ອຍພາຍໃນ 1 ຫຼື 2 ປີ. ໄມ້ ປ່ອງຈະຖືກຕັດ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຄືອບປ້ອງກັນ ແລະ ຮັກສາເນື້ອໄມ້ເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອໃຫ້ມັນໃຊ້ງານໄດ້ຍາວນານຫຼາຍຂຶ້ນ. (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບໄມ້ ປ່ອງ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 8 ປ່າໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ).

ວັດສະດຸສໍາລັບມຸງຫຼັງຄາແມ່ນສາມາດເຮັດຈາກໄມ້ປ່ອງທີ່ສານເປັນແຕະ, ໃບຕານ ສານ ຫຼື ຫຍ້າແຫ້ງທີ່ມັດເປັນກໍບາງໆ ເພື່ອໃຫ້ແສງແດດສາມາດສ່ອງເຂົ້າມາໄດ້. ວັດ ສະດຸເຮັດຮົ້ວແມ່ນສາມາດໃຊ້ໄມ້ປ່ອງ, ໄມ້ຈິງ, ໃບຕານ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆທີ່ມີຢູ່. ຫຼື ນອກຈາກນີ້ ທ່ານອາດຈະເອົາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ເຊັ່ນ: ໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ມາເຮັດເປັນຮົ້ວ.

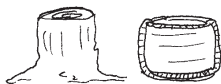
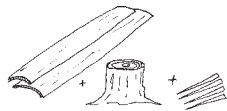

ແນວຄິດທີ່ດີ!

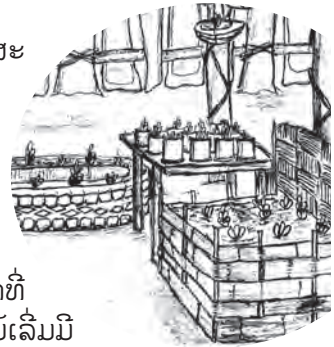
ໃນເຂດພູດອຍ, ເບ້ຍໄມ້ຈະເຕີບໂຕໄດ້ດີກວ່າ ຖ້າເກັບໄວ້ເທິງໂຕະຢູ່ສູງຈາກໜ້າດິນ, ໃນລະດັບທີ່ສູງ ຊ່ຳແອວແມ່ນດີທີ່ສຸດ. ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າໃນຕອນກາງຄືນອາກາດຈະໜາວຫຼາຍ. ອຸນຫະພູມເຢັນອາດຈະ ເຮັດໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ເສຍຫາຍ ຫຼື ຕາຍໄດ້. ມີວິທີການອື່ນເພື່ອຈັດການກັບອຸນຫະພູມເຢັນ: ນັ້ນກໍ່ແມ່ນ ການປູກຕົ້ນໄມ້ຈຳນວນໜຶ່ງໄວ້ໃກ້ກັບສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ ຫຼື ປົກຄຸມພື້ນດ້ວຍຫຍ້າປົກຄຸມຊັ້ນໜຶ່ງເຊິ່ງ ເຮັດຈາກແກບກາເຟ ແລະ ແກບເຂົ້າ, ທີ່ມີຄວາມໜາປະມານ 10 ຫາ 15 ຊມ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຊັ້ນທີ່ ໃຊ້ແກບເຂົ້າອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີເຊື້ອລ້ຳເກີດຂຶ້ນໃນບ່ອນມີອຸນຫະພູມທີ່ສູງກວ່າ.

ກ່ອງ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸເບ້ຍໄມ້

ການເຮັດພາຊະນະບັນຈຸ ເບ້ຍໄມ້ຈາກກ້ານກ້ວຍ

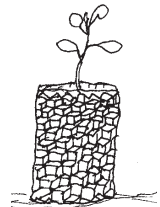
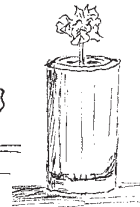
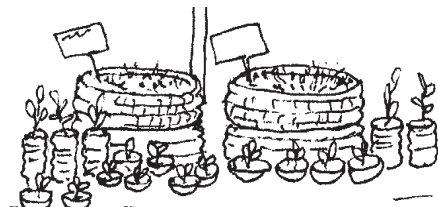
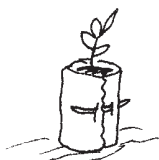
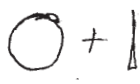
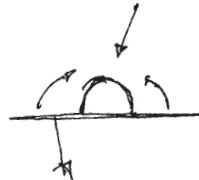
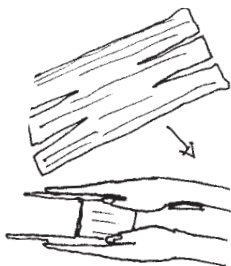

ພາຊະນະສຳລັບບັນຈຸເບ້ຍໄມ້ເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດຜະ ລິດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ດີສຳລັບການປູກຜັກຫຼາຍ ຊະນິດ ແລະ ເບ້ຍໄມ້ຕົ້ນ. ພາຊະນະເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມັນເລິກພໍເພື່ອໃຫ້ມີບ່ອນໄວ້ສຳ ລັບຮາກຍາວທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ຮາກ ຂອດເຂົ້າກັນເປັນວົງມົນ. ເບ້ຍໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ແມ່ນສາມາດຍ້າຍມາໃສ່ໃນພາຊະນະໃນເວລາທີ່ ເບ້ຍໄມ້ໄດ້ປະມານ 1 ເດືອນ (ໃນເວລາທີ່ເບ້ຍໄມ້ເລີ່ມມີ ໃບໄດ້ 4 ໃບ).

ຄວາມສູງ ແລະ ການລະບາຍນ້ຳເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍ. ໃຫ້ເລືອກຂະໜາດຂອງ ພາຊະນະທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ ແລະ ວັດສະດຸທີ່ມີຢູ່. ພາຊະນະເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນເຮັດຈາກໄມ້ ຫຼື ໄມ້ປ່ອງ. ຖ້າໃຊ້ ໄມ້ປ່ອງ, ດ້ານນອກຂອງໄມ້ປ່ອງຕ້ອງປິ່ນມາທາງດ້ານເທິງເພື່ອໃຫ້ມີການ ລະບາຍນ້ຳໄດ້ດີຂຶ້ນ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ພາຊະນະຫຼາກຫຼາຍປະເພດເພື່ອບັນຈຸ ເບ້ຍໄມ້. ທຸກໆພາຊະນະຄວນມີຮູລະບາຍນ້ຳທາງດ້ານລຸ່ມ.

ການເຮັດພາຊະນະບັນຈຸ ເບ້ຍໄມ້ຈາກໃບຕອງ

ພາຊະນະບັນຈຸເບ້ຍໄມ້ ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ຈາກ:

- ກະປ່ອງ, ກະຕ່າ, ພາຊະນະບັນຈຸເຄື່ອງດື່ມ ຫຼື ອາຫານ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນໆ ທີ່ເຄີຍນຳໃຊ້ບັນຈຸສິ່ງອື່ນມາກ່ອນ.
- ກະໂປະໝາກພ້າວ.
- ໄມ້ປ່ອງ.
- ໃບຕອງ, ຕ້ອງມີຄວາມກວ້າງ 1 ນິ້ວຢູ່ດ້ານລຸ່ມ ເພື່ອສາມາດຮອງຮັບນ້ຳໄດ້.
- ກ້ານກ້ວຍ ຫຼື ເປືອກກ້ວຍ.
- ໃບໄມ້ສານ.
- ຖືງດຳເປັນພາຊະນະທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດສຳລັບເບ້ຍໄມ້ຈຳນວນຫຼາຍ. ມັນມີລາຄາ ແພງ ແຕ່ເປັນການປະຢັດເວລາ ແລະ ພະລັງງານໄດ້ຫຼາຍ.

ສ່ວນປະສົມດິນປູກ

ດິນປະສົມສໍາລັບກ່ອງ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸເບ້ຍໄມ້ຈະແຕກຕ່າງຈາກດິນທີ່ຢູ່ໃນສວນ. ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນໃຫ້ທ່ານ ແນ່ໃຈວ່າດິນທີ່ນໍາໃຊ້ຈະເຮັດໃຫ້ຮາກຂອງພືດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ງ່າຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນໍ້າລະບາຍອອກງ່າຍ (ນໍ້າບໍ່ ຂັງ), ແລະ ຍັງສະໜອງສານອາຫານທີ່ພ້ອມນໍາໃຊ້ໃນປະລິມານທີ່ພຽງພໍສໍາລັບເບ້ຍໄມ້.

ແກ່ນພືດພືດທຸກຊະນິດຈະມີສານອາຫານທີ່ມັນຕ້ອງການສໍາລັບສອງສາມອາທິດທໍາອິດຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕ. ຖ້າຕ້ອງການໃຫ້ມັນໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ, ໃຫ້ໃຊ້ສ່ວນປະສົມຕ່າງໆທີ່ພືດຕ້ອງການໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ.

ດິນສໍາລັບການປັກຊໍາກິ່ງ ແລະ ກ້າແກ່ນ

ໃນເດືອນທໍາອິດຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕ ການປັກຊໍາກິ່ງ ແລະ ກ້າແກ່ນຕ້ອງການສານອາຫານໜ້ອຍດຽວເທົ່າ ນັ້ນ. ອັນທີ່ຈິງ, ການທີ່ມີສານອາຫານຫຼາຍເກີນໄປຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ. ຕົວຢ່າງສ່ວນປະສົມດິນປູກທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບ ການປັກຊໍາກິ່ງ ແລະ ກ້າແກ່ນ:

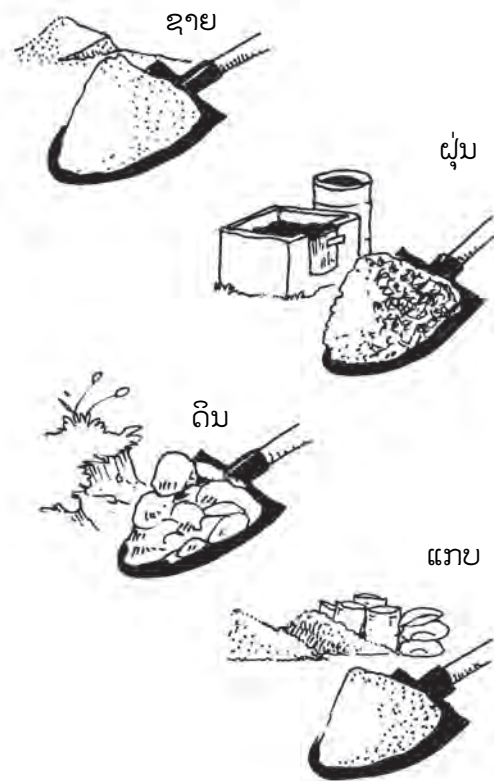
- ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ 25%.
- ດິນ 25%.
- ຊາຍ 25%.
- ຝຸ່ນບົ່ມທີ່ເຮັດຈາກແກບເຂົ້າ ແລະ ເປືອກກາເຟ 25%.

ຫຼື:

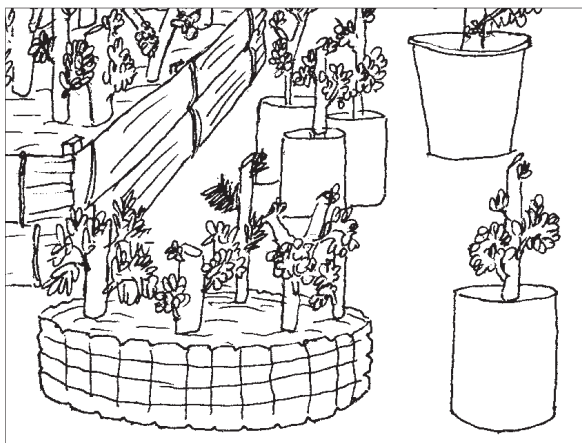
- ຊາຍ ຫຼື ຝຸ່ນບົ່ມທີ່ເຮັດຈາກແກບເຂົ້າ ຫຼື ເປືອກກາເຟ 50%.
- ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ 25%.
- ດິນ 25%.

ຫຼື:

- ຝຸ່ນບົ່ມ 25%.
- ຊາຍ 50%.
- ຝຸ່ນບົ່ມທີ່ເຮັດຈາກແກບເຂົ້າ ແລະ ເປືອກກາເຟ 25%.

ທ່ານສາມາດຕື່ມຂີ້ເທົ່າຈາກໄມ້ໃສ່ນໍາເພື່ອປັບປຸງສະພາບ ຂອງດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄ່າຄວາມເປັນເປັນດ່າງ (pH) ຂອງດິນມີຄວາມດຸນດ່ຽງ.

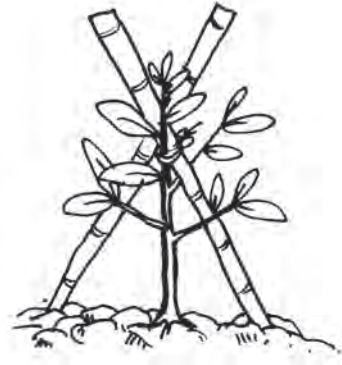
ດິນສຳລັບໄມ້ຕົ້ນ ແລະ ພືດໄລຍະຍາວ

ພືດທີ່ຢູ່ໃນເບົ້າຕ້ອງການສານອາຫານສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຫຼາຍກວ່າ, ໂດຍສະເພາະພືດໄລຍະຍາວ. ທ່ານສາມາດຕື່ມຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງໃສ່ກັບສ່ວນປະສົມດິນປູກທີ່ທ່ານໃຊ້. ຕົວຢ່າງຂອງສ່ວນປະສົມດິນປູກສຳລັບຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດໄລຍະຍາວ:

- ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ 30%.
- ດິນ 30%.
- ຊາຍ 30%.
- ຂີ້ເທົ່າ ຫຼື ແກບເຂົ້າ ຫຼື ແກບກາເຟ 10%.

ຫຼື:

- ຝຸ່ນບົ່ມ, ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ ຫຼື ແກບເຂົ້າ ຫຼື ເປືອກກາເຟ 50%.
- ດິນ ຫຼື ຊາຍ 50%.

ນອກຈາກນີ້ທ່ານອາດສາມາດເຮັດສ່ວນປະສົມດິນປູກຂອງທ່ານເອງ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໜ້າທີ່ຂອງວັດສະດຸຕໍ່ໄປນີ້:

- ດິນຈະເຮັດໃຫ້ມີການລະບາຍນ້ຳ ແລະ ອາກາດໄດ້ດີ ເພື່ອໃຫ້ຮາກຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.
- ແກບເຂົ້າ ແລະ ເປືອກກາເຟຈະເຮັດໃຫ້ມີການລະບາຍນ້ຳ ແລະ ອາກາດ ແລະ ສາມາດເອົາມາໝັກກ່ອນທີ່ຈະໃຊ້ກັບສ່ວນປະສົມດິນປູກ.
- ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງຈະສະໜອງສານອາຫານ. ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຝຸ່ນຄອກສົດ ເພາະວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ໄໝ້.
- ຝຸ່ນໝັກຊີວະພາບແມ່ນດີສຳລັບເບ້ຍໄມ້ທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 1 ປີ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການລະບາຍນ້ຳທີ່ດີຂຶ້ນ, ໃຫ້ອັດຮູທາງດ້ານລຸ່ມຂອງພາຊະນະບັນຈຸເບ້ຍໄມ້ດ້ວຍຫີນນ້ອຍໆ ຊັ້ນໜຶ່ງປະມານ 3 ຊມ ກ່ອນຕື່ມສ່ວນປະສົມຂອງດິນລົງໄປ.

ບັນຫາກ່ຽວກັບເຊື້ອລາ

ໃນຊ່ວງລະດູຝົນ, ແກ່ນພັນ ແລະ ເບ້ຍໄມ້ອາດຈະຕິດເຊື້ອລາທີ່ມີຢູ່ໃນດິນ. ເຊິ່ງເປັນບັນຫາໜຶ່ງທີ່ພົບເຫັນເລື້ອຍມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ແກ່ນພັນບໍ່ຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ເບ້ຍໄມ້ອ່ອນມີການເນົ່າເສຍໄດ້. ຖ້າບັນຫານີ້ເກີດຂຶ້ນ, ມີ 2 ວິທີແກ້ໄຂ:

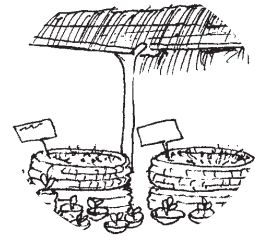
1. ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານຝຸ່ນຄອກ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມໃນສ່ວນປະສົມດິນປູກ. ເຊື້ອລາ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດອາດຈະມີປະໂຫຍດສຳລັບດິນສວນ, ແຕ່ສຳລັບດິນຂອງສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ແລ້ວ ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ.
2. ກ່ອນປູກແກ່ນພືດ, ໃຫ້ຖອກນ້ຳຮ້ອນທີ່ກຳລັງພົດລົງໄປໃນດິນທີ່ຢູ່ໃນພາຊະນະ. ນ້ຳຮ້ອນຈະຊ່ວຍຂ້າເຊື້ອລາທັງໝົດທີ່ມີໃນສ່ວນປະສົມດິນປູກ. ລໍຖ້າຈົນກວ່າດິນຈະເຢັນລົງກ່ອນແລ້ວຄ່ອຍເອົາແກ່ນ ພັນລົງໄປປູກ.

ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້

ການປູກດ້ວຍແກ່ນ

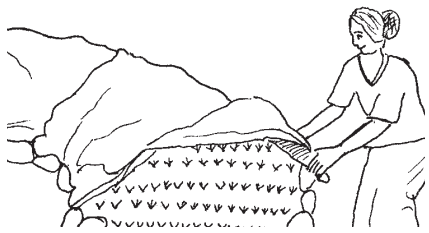
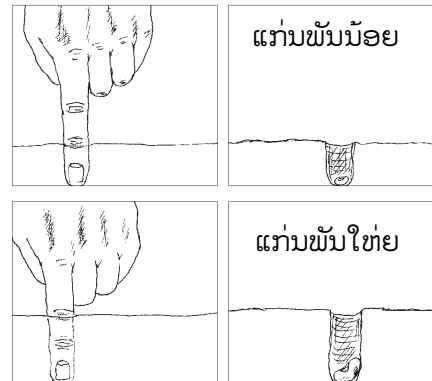
ແກ່ນພັນຂະໜາດນ້ອຍຄວນປູກເລິກປະມານຂໍ້ມືໜຶ່ງ, ເຊິ່ງຖ້າແກ່ນພັນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນຄວນປູກໃຫ້ເລິກປະມານສອງຂໍ້ມື. ພືດທີ່ຈະເລີນ ເຕີບໂຕໄດ້ດີໃນສວນກ້າ ລວມມີ:

ຜັກ ກະຫຼ່າ, ໝາກເລັ່ນ, ຜັກໃບຂຽວ, ຜັກຫົມ, ໝາກເຂືອ, ຫົວຜັກ ບົວ, ໝາກເຜັດ, ໝາກແຕງ ແລະ ສົ້ມພໍດີຂຽວ. ພືດທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີໃນເວລາທີ່ປູກແກ່ນພັນລົງໃນພື້ນທີ່ດິນສວນໄດ້ເລີຍ ລວມມີ: ໝາກອີ, ສາລີ, ໝາກຖົ່ວ, ຫົວຜັກກາດຂາວ, ດອກຕາເວັນ, ໝາກບວບ ແລະ ໝາກແຕງຫອມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແກ່ນພັນພືດທັງໝົດຈະຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ ຖ້າປູກໄວ້ໃນສວນກ້າ. ສິ່ງທີ່ດີແມ່ນຄວນຕິດປ້າຍໄວ້ສໍາລັບແຕ່ລະແກ່ນພັນທີ່ປູກ. ໃຫ້ຂຽນຊື່ ແລະ ວັນທີປູກໃສ່ປ້າຍ. ມັນມີປະໂຫຍດຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະສໍາລັບສວນກ້າຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສວນກ້າຂອງຊຸມຊົນ.

ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການທົດລອງ ແລະ ຍ້າຍເບ້ຍໄມ້ຈາກສວນກ້າໄປໃສ່ສວນໃນຕອນຕົ້ນຂອງລະດູຝົນ. ໃຫ້ຄາດຄະເນເວລາທີ່ແກ່ນພັນໃຊ້ໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມໃນການເອົາໄປປູກຢູ່ສວນ, ຕົວຢ່າງ:

- ພືດຜັກ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນຈະໃຊ້ເວລາ 3 ຫາ 4 ອາທິດ ຈາກການປູກແກ່ນພັນໄປສູ່ການປູກເບ້ຍໄມ້ຢູ່ສວນ.
- ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕໄວຕ້ອງການເວລາພຽງ 2 ຫາ 3 ເດືອນ.
- ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕຊ້າຕ້ອງການເວລາ 3 ຫາ 5 ເດືອນ.

ການປູກແກ່ນພັນໃນສວນໂດຍກົງ

ມີພືດບາງປະເພດ, ເຊັ່ນ: ຫົວກາລົດ, ຈະມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີກວ່າຖ້າເອົາໄປປູກໃສ່ສວນເລີຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພືດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງການຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດໃນເວລາທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕ.

ຂັ້ນຕອນໃນການປູກໂດຍກົງ:

1. ຊຸດດິນໃຫ້ດີກ່ອນປູກແກ່ນພັນ. ຖ້າດິນມີສ່ວນປະສົມທີ່ເປັນດິນໜຽວຫຼາຍເກີນໄປ ແມ່ນໃຫ້ຕື່ມຊາຍໃສ່.
2. ຫົດນໍ້າ.
3. ປູກແກ່ນພັນໃຫ້ວານລົງໜ້າດິນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົາຊາຍ ຫຼື ດິນ ມາໂຮຍເປັນຊັ້ນບາງໆ (ປະມານ 1/2 ຊມ).
4. ຫົດນໍ້າຕື່ມອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແລ້ວປົກຄຸມພື້ນດິນໄວ້ເປັນເວລາ 1 ອາທິດ ເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸ່ມຂອງດິນໄວ້.
5. ຖ້າບໍ່ມີຝົນ, ທຸກມື້ໃຫ້ທົດນໍ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ປົກໄວ້ອີກ.
6. ໃນເວລາທີ່ເບ້ຍໄມ້ເລີ່ມແຕກງອກແລ້ວ, ໃຫ້ເອົາພາຊະນະປົກຄຸມອອກ ແລະ ສືບຕໍ່ທົດນໍ້າທຸກມື້ ຫຼື ທຸກໆສອງມື້ ເປັນເວລາ 2 ອາທິດ.

ຜັກ ແລະ ພືດທັງໝົດທີ່ປູກຈາກກິ່ງຕັດຕອນຈະຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີຂຶ້ນຖ້າມີການປູກໃສ່ສວນໂດຍກົງ. ໃນນີ້ລວມເຖິງ: ມັນດ້າງ, ມັນຝລັ່ງ, ມັນຕົ້ນ, ຜັກນໍ້າ, ເຜືອກ, ກະທຽມ, ຊິງ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ.

ການເກັບເບ້ຍໄມ້

ບາງຄັ້ງວິທີການທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການປູກຕົ້ນໄມ້, ລວມທັງຜັກ ແລະ ດອກໄມ້, ແມ່ນການເກັບເອົາເບ້ຍໄມ້ນ້ອຍ. ເບ້ຍໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສາມາດພົບເຫັນຢູ່ຕາມກ້ອງຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຄວນເກັບເບ້ຍໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ໃນເວລາທີ່ມັນຍັງນ້ອຍຢູ່, ຕອນທີ່ມັນມີຄວາມສູງປະມານ 5 ຫາ 10 ຊມ ແມ່ນດີທີ່ສຸດ. ມັນຈະເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຮາກເຊິ່ງເກີດຈາກຂັ້ນຕອນການຍົກຍາຍເບ້ຍໄມ້.

ການເກັບເບ້ຍໄມ້ນ້ອຍ

ຂັ້ນຕອນການເກັບເບ້ຍໄມ້ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເຮັດຢ່າງລະມັດລະວັງ, ຄ່ອຍໆ ຊຸດມັນອອກມາ, ຢ່າດຶງມັນອອກມາຊຶ່ງ. ຖ້າເບ້ຍໄມ້ໃຫຍ່ກວ່າ 20 ຊມ, ໃຫ້ຕັດໃບອອກເຫຼືອ 2 ຫຼື 3 ໃບ. ທົດນໍາເບ້ຍໄມ້ກ່ອນ ຫຼື ເກັບເອົາເບ້ຍໄມ້ພາຍຫຼັງທີ່ຝົນຕົກ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການຕຶງຄຽດຂອງພືດ.

ປູກເບ້ຍໄມ້ໃສ່ເບົ້າ, ແລ້ວປະໄວ້ໃນບ່ອນຮົ່ມເປັນເວລາ 1 ອາທິດ, ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນເອົາໄປໄວ້ໃນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ ແລະ ປະຕິບັດແບບດຽວກັນກັບເບ້ຍໄມ້ອື່ນໆ. ຖ້າທ່ານຢາກປູກລົງດິນໃນສວນເລີຍ, ແມ່ນໃຫ້ມັນຢູ່ຮົ່ມເປັນເວລາ 1 ອາທິດກ່ອນຈະເອົາໄປປູກ. ສໍາລັບເບ້ຍຜັກ ແລະ ດອກໄມ້, ແມ່ນໃຫ້ປະໄວ້ໃນຮົ່ມເປັນເວລາ 3 ມື້ກໍພໍ.

ການຂະຫຍາຍພັນພືດ

ມີຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດເປັນຈໍານວນຫຼາຍທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍພັນໄດ້ງ່າຍ. ເຊິ່ງມີວິທີການຂະຫຍາຍພັນພືດຄື: ການໃຊ້ປັກຊໍາກິ່ງ, ປັກຊໍາຮາກ, ຮາກອາກາດ ແລະ ການຕໍ່ກິ່ງ.

ເລືອກກິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ

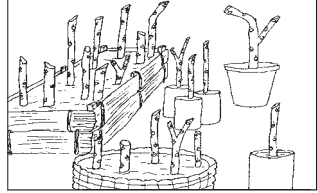
ການປັກຊໍາກິ່ງ

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ໃຫ້ເລືອກກິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບການຂະຫຍາຍພັນພືດ, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ມັນມີອາຍຸປະມານ 1 ຫາ 2 ປີ, ຕ້ອງເປັນໄມ້ແຂງ, ສິນ້ໍາຕານ, ແຕ່ກໍບໍ່ໃຫ້ມັນອ່ອນ ຫຼື ແກ່ຫຼາຍເກີນໄປ.

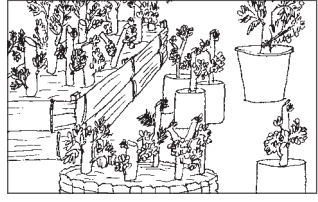
ຂັ້ນຕອນທີ 2: ໃຫ້ຕັດກິ່ງທີ່ໄດ້ເລືອກໄວ້ດ້ວຍມິດທີ່ຄົມ, ເພື່ອໃຫ້ທັງສອງສົ້ນຂອງກິ່ງໄມ້ສະອາດ. ຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າ ມັນມີຕາທີ່ກໍາລັງງອກຢູ່ຈໍານວນ 6 ຕາ ໃນກິ່ງໄມ້ແຕ່ລະກິ່ງ. ຕາທີ່ກໍາລັງງອກນັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງທີ່ຈະມີຮາກ ແລະ ໃບໃໝ່ປົ່ງ ຫຼື ງອກອອກມາ. ຕັດດ້ານເທິງຂອງກິ່ງຢູ່ສົ້ນໜຶ່ງຂອງກິ່ງໄມ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນໍ້າຂັງຢູ່ດ້ານເທິງ, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີ ເຊື້ອລາ ຫຼື ພະຍາດໄດ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ເອົາກິ່ງໄມ້ແຂ່ງໄວ້ໃນຄຸນຈໍາຈົນກວ່າຈະພ້ອມສໍາລັບການປູກ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ກະກຽມພື້ນທີ່ປູກຜັງ. ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້, ພາຊະນະ ຫຼື ປູກໃນສວນເລີຍ. ຖ້າປູກໃນສວນກ້າ, ໃຫ້ໃຊ້ສ່ວນປະສົມດິນປູກອັນດຽວກັນກັບທີ່ໃຊ້ໃນການປູກແກ່ນ ພັນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ໃນເວລາປູກ, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄດ້ມີການປິ່ນຕາຂອງກິ່ງໄມ້ທີ່ກໍາລັງຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນເທິງ. ນອກຈາກນີ້, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມັນມີຕາຢູ່ 3 ຕາທີ່ຜັງລົງໃນດິນ ແລະ ອີກ 3 ຕາທີ່ພື້ນຂຶ້ນມາເທິງດິນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ທົດນໍາທຸກມື້ຈົນກວ່າຈະມີໃບປົ່ງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ທົດນໍາອໍາທິດໜຶ່ງສອງເທື່ອ. ຖ້າປູກລົງດິນເລີຍ, ໃຫ້ທົດນໍາທຸກມື້ ຖ້າບໍ່ມີຝົນ ແລະ ປະໄວ້ບ່ອນຮົ່ມຈົນກວ່າຈະມີໃບປົ່ງຂຶ້ນມາ.

ການປັກຊໍາຮາກ

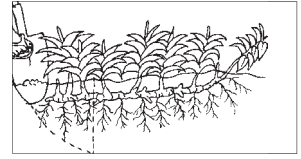
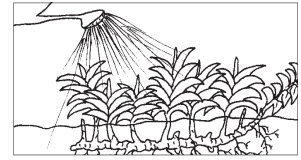
ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນພືດ ໂດຍນໍາໃຊ້ຮາກມາປັກຊໍາ:

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຫົດນໍ້າພືດກ່ອນຈະປັກຊໍາຮາກຂອງມັນ

ຂັ້ນຕອນທີ 2: ຊຸດຕິນ, ຈາກດ້ານທີ່ຢູ່ດ້ານລຸ່ມຂອງພືດກ່ອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຊຸດປ່ອນທີ່ມີພືດເລີຍ ເພື່ອຈະຕັດ ແລະ ແຍກສ່ວນຮາກທີ່ຈະຍ້າຍອອກໄປປູກໄວ້ບ່ອນອື່ນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຕັດແຍກສ່ວນຂອງຮາກນັ້ນອອກ, ລະວັງບໍ່ໃຫ້ຮາກເສຍຫາຍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ຕ້ອງລະວັງໃນເວລາເອົາຮາກພືດໄປປູກລົງດິນຄືນໃໝ່ ຫຼື ປູກໃນເບົ້າ ແລະ ຫົດນໍ້າດີໆ.

ການໂທມກິ່ງ/ຮາກອາກາດ

ຂະຫຍາຍພັນພືດໂດຍການໂທມກິ່ງງ່າ ເປັນແນວທາງປະຕິບັດທີ່ຄົນມັກໃຊ້. ວິທີການນີ້ເປັນວິທີການທີ່ດີ ແລະ ໄວ ທີ່ທ່ານຄວນນໍາໃຊ້; ມັນຈະຜະລິດຕົ້ນພືດໃໝ່ຂຶ້ນມາ, ເຊິ່ງວ່າຖ້າຫາກປູກຈາກແກ່ນພັນ /ເບ້ຍໄມ້ ມັນຈະໃຊ້ເວລາລະຫວ່າງ 2 ຫາ 3 ປີ ໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ໃຫຍ່ເທົ່າພືດທີ່ມີຮາກອາກາດແລ້ວ. ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ:

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ເລືອກເອົາພືດທີ່ແຂງແຮງ, ມີຜົນຜະລິດທີ່ດີ ແລະ ທົນທານຕໍ່ພະຍາດ ແລະ ສັດຕູພືດ ເພື່ອການໂທມກິ່ງ. ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍ, ເພາະວ່າຕົ້ນພືດໃໝ່ທີ່ຈະຈະເລີນເຕີບໂຕ ຈະມີລັກສະນະດຽວກັນກັບພືດພໍ່ພັນຂອງມັນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2: ເລືອກກິ່ງໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ປະໄວ້ໃນຮົ່ມ. ລອກເອົາຊັ້ນເປືອກດ້ານນອກອອກຈາກກິ່ງ, ປະມານ 10 ຊມ (ຄວາມຍາວຂອງນິ້ວກາງ).

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ປົກຄຸມສ່ວນຂອງກິ່ງໄມ້ທີ່ໄດ້ລອກເປືອກອອກດ້ວຍດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຫໍໃສ່ຜ້າຢາງໄວ້. ມັດສອງສິ້ນຂອງວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຖ້າຈໍາເປັນແມ່ນໃຫ້ຫໍ່ທາງກາງໄວ້ພ້ອມ. ດິນທີ່ຢູ່ໃນວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ຄວນຢູ່ໃນອຸນຫະພູມທີ່ເຢັນ, ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຈໍາເປັນແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ຜ້າຢາງສອງຊັ້ນຫໍ່ໄວ້.

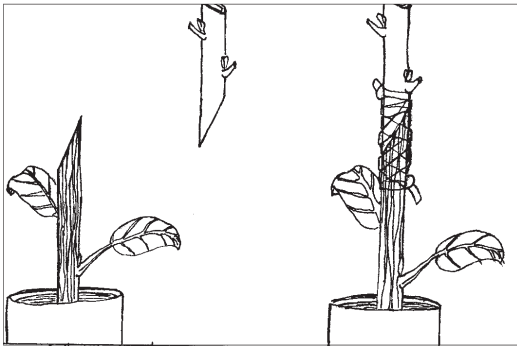

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ທ່ານຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າດິນຍັງຊຸ່ມຢູ່ ແລະ ຄວນກວດສອບຄວາມຊຸ່ມນັ້ນເປັນປະຈໍາ. ປະໄວ້ເປັນເວລາ 3 ເດືອນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ຜ່ານໄປ 3 ເດືອນແລ້ວ, ກໍຈະມີຮາກບົ່ງຂຶ້ນເປັນຈໍານວນຫຼາຍ. ໃນເວລານັ້ນ, ກິ່ງໄມ້ກໍຈະພ້ອມແລ້ວສໍາລັບການຕັດ. ໃຫ້ຕັດທາງລຸ່ມຂອງບ່ອນທີ່ໄດ້ໂທມ, ດີສຸດແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ເລື່ອຍເພື່ອບໍ່ເຮັດໃຫ້ຮາກເຫຼົ່ານີ້ເສຍຫາຍ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ເອົາຖົງຢາງທີ່ໃຊ້ຫຸ້ມຫໍ່ກິ່ງໄມ້ອອກດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ. ເອົາຮາກແຊ່ໃນນໍ້າຈົນກວ່າຈະຮອດຍາມປູກ. ຕັດກິ່ງ ແລະ ໃບອອກປະມານ 1/3. ປູກລົງໂຖ ແລະ ເອົາໄປໄວ້ບ່ອນຮົ່ມຈົນກວ່າຈະມີໜໍ່ໃໝ່ແຕກອອກ. ເວລາທີ່ພືດດັ່ງກ່າວເລີ່ມຈະເລີນເຕີບໂຕດີແລ້ວ, ໃຫ້ຍ້າຍໄປໄວ້ບ່ອນທີ່ພືດຈະໄດ້ຮັບແສງແດດຢ່າງພຽງພໍ. ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ເລີ່ມແຂງແຮງແປວ່າພືດດັ່ງກ່າວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເອົາໄປປູກໄວ້ໃນສວນ.

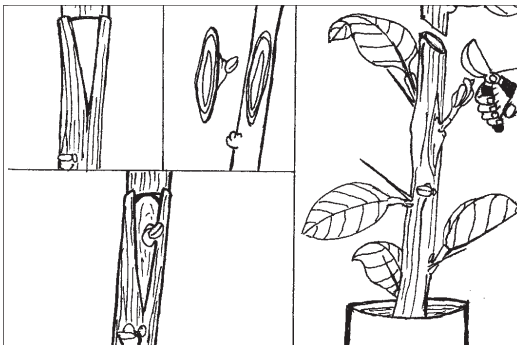
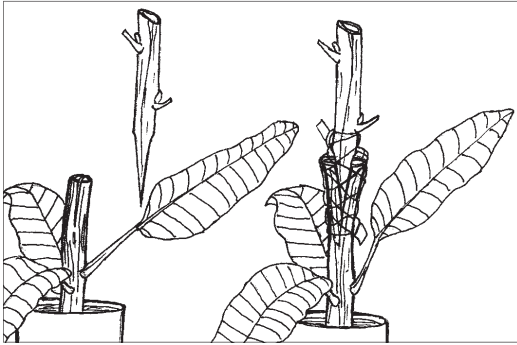
ການຕໍ່ກິ່ງ

ການຕໍ່ກິ່ງແມ່ນວິທີການທີ່ນຳໃຊ້ກັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນລູກນັດ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ, ຜົນຜະລິດ ແລະ ເປັນການປະຢັດເວລາລະຫວ່າງການປູກ ແລະ ການເກັບກູ້ວ.

ວິທີການແບບນີ້ຂ້ອນຂ້າງຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຕ້ອງມີການຝຶກຝົນເປັນພິເສດ. ຖ້າອະທິບາຍແບບງ່າຍໆ ແມ່ນການເອົາກິ່ງຈາກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກທີ່ສົມບູນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງກວ່າມາຕໍ່ໃສ່ກັບ ກ້ານຂອງຕົ້ນໄມ້ປະເພດດຽວກັນອີກຕົ້ນໜຶ່ງ. ຕົວຢ່າງ: ເອົາຕົ້ນໝາກມ່ວງມາຕໍ່ໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກມ່ວງ, ເອົາຕົ້ນໝາກກ້ຽງມາມັດໃສ່ຕໍ່ຕົ້ນໝາກກ້ຽງ, ເອົາຕົ້ນກາເຟມາມັດໃສ່ຕໍ່ຕົ້ນກາເຟ.

ຖ້າຕ້ອງອະທິບາຍທັງໝົດຢ່າງລະອຽດ ມັນຈະຍາວເກີນໄປທີ່ຈະເອົາມາໃສ່ໃນປື້ມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້. ຖ້າທ່ານສົນໃຈຢາກຮຽນຮູ້ຕື່ມ, ທ່ານສາມາດຫາຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກພະແນກກະສິກຳ ຫຼື ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບກະສິກຳ.

ການປັບປຸງດິນ, ການເກັບຮັກສານ້ຳ, ປຸ່ຍຊີວະພາບ, ການໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ລ້ວນແຕ່ເປັນປັດໄຈສຳຄັນໃນການເພີ່ມຜົນຜະລິດ. ການຕໍ່ກິ່ງເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອຊ່ວຍປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ການຜະລິດໃນອະນາຄົດ, ແຕ່ມັນຈະໄດ້ຜົນກໍຕໍ່ເມື່ອມີການຄຳນຶງເຖິງປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ກ່ອນ.

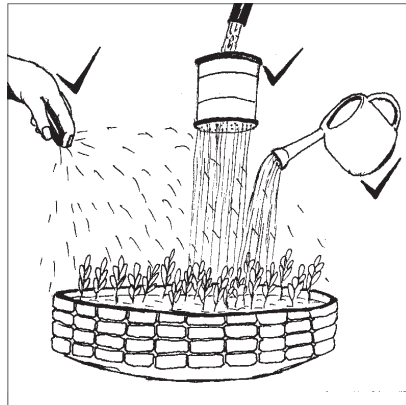
ການບົວລະບັດຮັກສາສວນກ້າ

ການທົດນ້ຳ

ພຶດໃນສວນກ້າຕ້ອງການໃຫ້ມີການທົດນ້ຳເກືອບທຸກມື້.

ໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນເວລາທົດນ້ຳເບ້ຍໄມ້ທີ່ຍັງນ້ອຍ. ຖ້າທົດນ້ຳຫຼາຍເກີນໄປໃນຄັ້ງໜຶ່ງມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ທີ່ຍັງນ້ອຍຕາຍໄດ້ ເພາະວ່າມັນຍັງອ່ອນແອຢູ່.

ສຳລັບພຶດໃນເບ້ຍທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີແລ້ວ, ແມ່ນສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຖີ່ໃນການທົດນ້ຳໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ກວດສອບເປັນປະຈຳເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າດິນບໍ່ແຫ້ງ. ຖ້າດິນແຫ້ງເລິກປະມານຂໍ້ມືໜຶ່ງ, ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ທົດນ້ຳໃຫ້ພຶດດັ່ງກ່າວ.

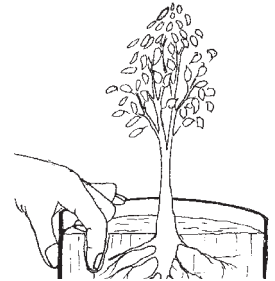

ການໃສ່ປຸ້ຍ

ແກ່ນພັນຈະຈະເລີນເຕີບໂຕຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ແຂງແຮງຖ້າໄດ້ຮັບສານອາຫານຢ່າງພຽງພໍ. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ພືດ ແຂງແຮງ ແລະ ສົມບູນຫຼາຍຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ.

ປຸ້ຍນໍ້າມີສານອາຫານທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ຄວນໃຊ້ກັບເບ້ຍໄມ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫ້າມໃຊ້ປຸ້ຍນໍ້າກັບເບ້ຍ ໄມ້ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 1 ເດືອນ. ໃຫ້ເອົາປຸ້ຍນໍ້າມາປະສົມກັບນໍ້າກ່ອນນໍາໃຊ້. ປະລິມານນໍ້າທີ່ໃຊ້ປົນກັບປຸ້ຍ ຄວນຫຼາຍ ກວ່າປະລິມານທີ່ໃຊ້ປົນກັບປຸ້ຍນໍ້າສໍາລັບສວນ. ປຸ້ຍນີ້ແມ່ນສາມາດໃຊ້ໄດ້ອາທິດໜຶ່ງເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼື ສອງເທື່ອ.

ພືດທີ່ຢູ່ໃນພາຊະນະຈະໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍ ຖ້າໃສ່ປຸ້ຍລົງໃນສ່ວນປະສົມດິນປູກຫຼາຍ ເກີນໄປ. ດີທີ່ສຸດແມ່ນໃຫ້ໃສ່ປຸ້ຍພຽງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອນັ້ນໃນສວນກ້າ ແລະ ໃຫ້ໃສ່ຫຼາຍກວ່າ ນີ້ໃນເວລາທີ່ໄດ້ປູກພືດໃນສວນແລ້ວ. (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບວິທີການເຮັດ ປຸ້ຍນໍ້າ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 4 ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ).

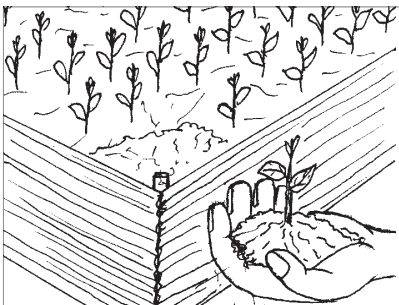
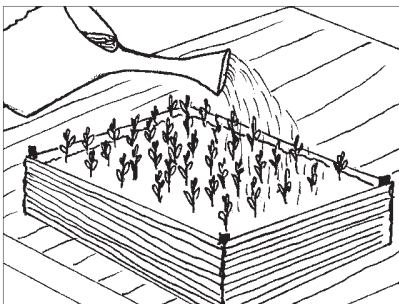

ການປ່ຽນເບ້ຍເບ້ຍໄມ້

ໃນສວນກ້າ, ເບ້ຍເບ້ຍໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍອາດຈະຕ້ອງມີການຍ້າຍໄປໃສ່ໃນເບ້ຍຂະໜາດໃຫຍ່ ກວ່າໃນບາງຄັ້ງ.

ວິທີການທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດໃນການຍົກຍ້າຍເບ້ຍໄມ້:

1. ຫົດນໍ້າເບ້ຍໄມ້ໃຫ້ດີ.
2. ຊຸດເບ້ຍໄມ້ໂດຍການໃຊ້ຊັວນນ້ອຍ ຫຼື ມືຂອງທ່ານເອງ. ເວລາດຶງເບ້ຍ ໄມ້ອອກຈາກເບ້ຍ, ບໍ່ໃຫ້ຈັບດຶງລໍາຕົ້ນຂອງມັນ!
3. ຖ້າມີເບ້ຍໄມ້ຢູ່ຈຸມກັນຫຼາຍ, ໃຫ້ແຍກພວກມັນອອກຢ່າງລະມັດລະວັງ.
4. ເອົາໄປປູກໃສ່ພາຊະນະອື່ນທັນທີ, ໂດຍເອົາຮາກລົງລຸ່ມ.
5. ຫົດນໍ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງຢ່າງລະມັດລະວັງ.

ການຄວບຄຸມວັດສະພິດ

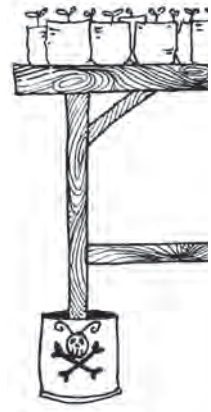
ການຄວບຄຸມວັດສະພິດສໍາຄັນຫຼາຍສໍາລັບສວນກ້າ. ວັດສະພິດຈະຍາດ ແຍ່ງກັບເບ້ຍໄມ້ເພື່ອດຶງດູດເອົາສານອາຫານ ແລະ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດຊ້າລົງ. ຕ້ອງເອົາວັດສະພິດທີ່ເກີດອ້ອມເບ້ຍ ໄມ້ອອກເປັນປະຈໍາ.

ໃນສວນກ້າ, ໃຫ້ເອົາຫຍ້າມາປົກຄຸມເປັນຊັ້ນບາງໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ວັດສະພິດ ຈະເລີນເຕີບໂຕ. ການປົກຄຸມດິນດ້ວຍຫຍ້າແມ່ນສາມາດເອົາມາປະສົມ ປະສານກັບຜ້າຢາງຄຸມອີກຊັ້ນໜຶ່ງລະຫວ່າງພືດ.

ການກຳຈັດພະຍາດ ແລະ ສັດຕູພືດ

ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສາມາດແຜ່ກະຈາຍໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໄວ. ວິທີແກ້ໄຂທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການ ປ້ອງກັນບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ ກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ ໂດຍການ:

- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດຂອງພືດໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ໂດຍການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຖືກແດດຮ້ອນ ແລະ ປະໃຫ້ລົມພັດຜ່ານສວນກ້າ.
- ນຳໃຊ້ດິນປະສົມທີ່ເໝາະສົມ
- ຫົດນ້ຳໃຫ້ພຽງພໍ.
- ໃສ່ບຸ່ຍໃຫ້ພຽງພໍ, ແຕ່ບໍ່ໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປ.
- ເກັບເບົ້າເບ້ຍໄມ້ ແລະ ກ່ອງບັນຈຸເບ້ຍໄມ້ສູງຈາກພື້ນດິນ.
- ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແມງໄມ້ເຂົ້າໄປໃນກ່ອງເບ້ຍໄມ້, ຕົວຢ່າງ: ໂດຍການເອົາຕີນໂຕະໃສ່ໃນກະປ່ອງນ້ຳ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ມົດ, ຫອຍທາກ ແລະ ບັງໄຕ່ເຂົ້າໄປທາງໃນໄດ້.

ທ່ານສາາດຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດທີ່ຈະມີສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດແຜ່ກະຈາຍຈາກພືດໜຶ່ງໄປສູ່ອີກພືດໜຶ່ງ ໂດຍການ ເອົາພືດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດມາໄວ້ນຳກັນ, ຫຼື ໂດຍການເກັບພືດໄວ້ເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ, ດຶກວ່າການເອົາພືດມາໄວ້ ລວມກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ໆ. ຖ້າພືດໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດ, ທ່ານສາມາດ:

- ສິດຢາກຳຈັດສັດຕູພືດທຳມະຊາດໃສ່ພືດ (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຢາກຳຈັດສັດຕູພືດແບບ ທຳມະຊາດ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 9 - ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ).
- ປຸງເງື່ອນໄຂຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຕົວຢ່າງ: ຖ້າມີເຊື້ອລາຫຼື ລາຂຶ້ນຕາມພືດ, ໃຫ້ພະຍາຍາມເອົາໄປ ຕາກແດດ ແລະ ລົມຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ຖ້າວິທີການເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້, ໃຫ້ເອົາພືດທີ່ເປັນພະຍາດອອກໄປ ແລະ ຈູດຖິ້ມທັນທີ.

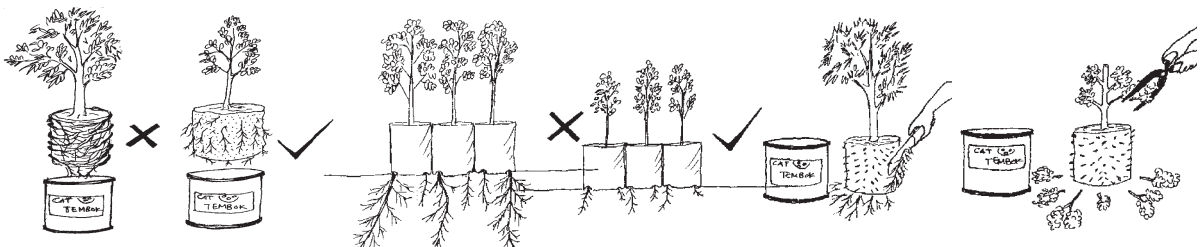

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ຄວນຍ້າຍເບ້ຍໄມ້ໄປປູກໄວ້ໃນສວນ ກ່ອນທີ່ຮາກມັນຂະຫຍາຍໃຫຍ່ເກີນໄປທີ່ຈະບັນຈຸໄວ້ໃນພາຊະ ນະໄດ້. ຖ້າຮາກຂອງພືດເຕີບໂຕໃຫຍ່ເກີນໄປມັນຈະຂະຫຍາຍເປັນບ້ວງ ແລະ ມັນຈະຄາຍູ່ໃນໂຖນັ້ນ. ຮາກແບບນີ້ແມ່ນເອີ້ນວ່າ ຮາກທີ່ຜູກກັນໄວ້. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕະການເຕີບໂຕຂອງພືດຊ້າລົງ ແລະ ອາດເຮັດໃຫ້ພືດຕາຍໄດ້.

ຮາກຂອງພືດເປັນສ່ວນທີ່ສຳຄັນຫຼາຍທີ່ພືດອາຍຸນ້ອຍ. ຮາກທີ່ສົມບູນ ແລະ ແຂງແຮງ ຈະສ້າງພືດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ສົມບູນ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼາຍ. ໃນຍາມທີ່ພືດຍັງອາຍຸນ້ອຍຢູ່ ມັນຈະມີຮາກຫຼາຍກວ່າໃບ ສະເໝີ. ຖ້າຮາກຂອງພືດຜູກກັນໄວ້ແບບນີ້, ທ່ານຈະຕ້ອງຕັດເອົາຮາກດ້ານນອກອອກເພື່ອກະຕຸ້ນ ການເຕີບໂຕຂອງຮາກໃໝ່. ຖ້າທ່ານຕັດຮາກຈຳນວນໜຶ່ງອອກ, ທ່ານກໍຕ້ອງຕັດກິ່ງຈຳນວນໜຶ່ງ ອອກເຊັ່ນກັນ.

ທ່ານຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າຮາກຂອງພືດຈະບໍ່ມີການເຕີບໂຕຢູ່ທາງນອກຂອງເບົ້າ ຫຼື ລົງພື້ນ. ຖ້າຮາກທາກໍ ເລີ່ມລົ້ນອອກມາຈາກເບົ້າ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວມັນບໍ່ແມ່ນບັນຫາ, ແຕ່ຖ້າມີຮາກເກີດອອກມາຈາກເບົ້າ ແລະ ລົງພື້ນດິນຫຼາຍເກີນໄປ ທ່ານກໍຕ້ອງຕັດມັນອອກ, ເຊິ່ງມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ພືດໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ອາດຈະຕາຍໄດ້. ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ບັນຫາແບບນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ໃຫ້ເອົາເບົ້າເບ້ຍໄມ້ໄວ້ສູງຈາກພື້ນດິນ.

ໂມດູນ 4: ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ ແລະ ສວນການກ້າເບ້ຍໄມ້ 101

ການປັບສະພາບພືດ

ພືດທັງໝົດທີ່ປູກໃນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຕ້ອງແຂງແຮງກ່ອນທີ່ຈະຍົກຍ້າຍເອົາໄປປູກຢູ່ພື້ນທີ່.

ໝາຍຄວາມວ່າ ພືດຕ້ອງມີການປັບສະພາບກ່ອນທີ່ຈະເອົາພືດໄປປູກໃນພື້ນທີ່ການປັບສະພາບພືດໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງເອົາພືດໄປໄວ້ຢູ່ແດດໄລຍະໜຶ່ງ, ຍົກເວັ້ນພືດທີ່ຕ້ອງປູກຢູ່ຮົ່ມ, ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກາເຟ ແລະ ຕົ້ນວານິລາ.

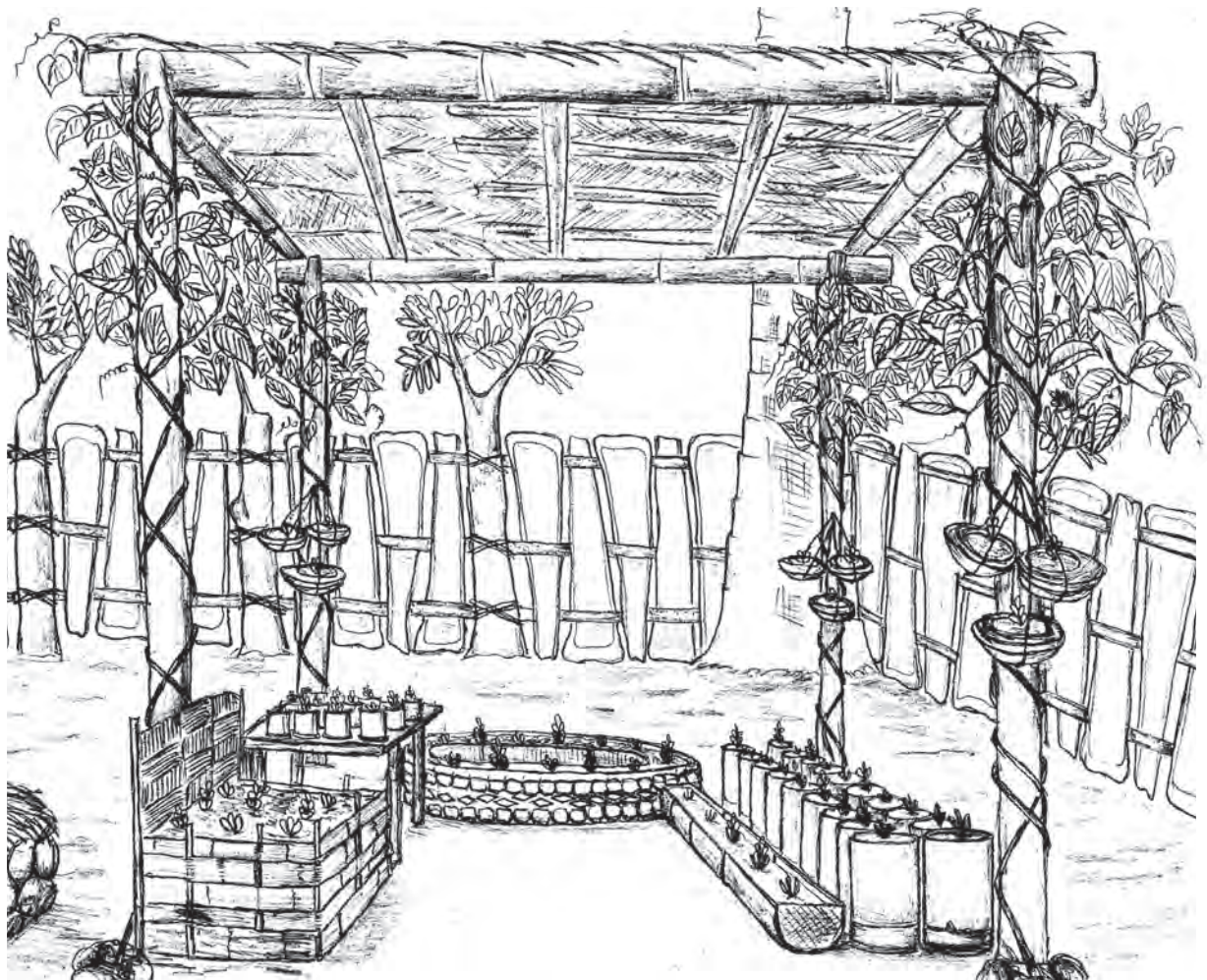

ການປັບສະພາບຂອງພືດເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍ ເພາະວ່າມັນຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດຂອງພືດໃນເວລາເອົາໄປປູກ. ຖ້າບໍ່ໄດ້ມີການເຮັດໃຫ້ພືດປະສະພາບກ່ອນ, ມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດຊ້າ ຫຼື ຢຸດສະຫງັກເປັນເວລາສອງສາມອາທິດ ແລະ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ພືດຕາຍ ຍ້ອນວ່າໄດ້ຮັບຄວາມຕຶງຄຽດຫຼາຍເກີນໄປ.

ອີກວິທີໜຶ່ງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດຂອງພືດ ແມ່ນການເອົາພືດປະໄວ້ຢູ່ຮົ່ມປະມານ 1 ອາທິດ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຍົກຍ້າຍມາໄວ້ໃນສວນ.

ຍິ່ງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດຫຼາຍຊໍາໃດ, ມັນກໍ່ຍິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພືດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີຂຶ້ນ.

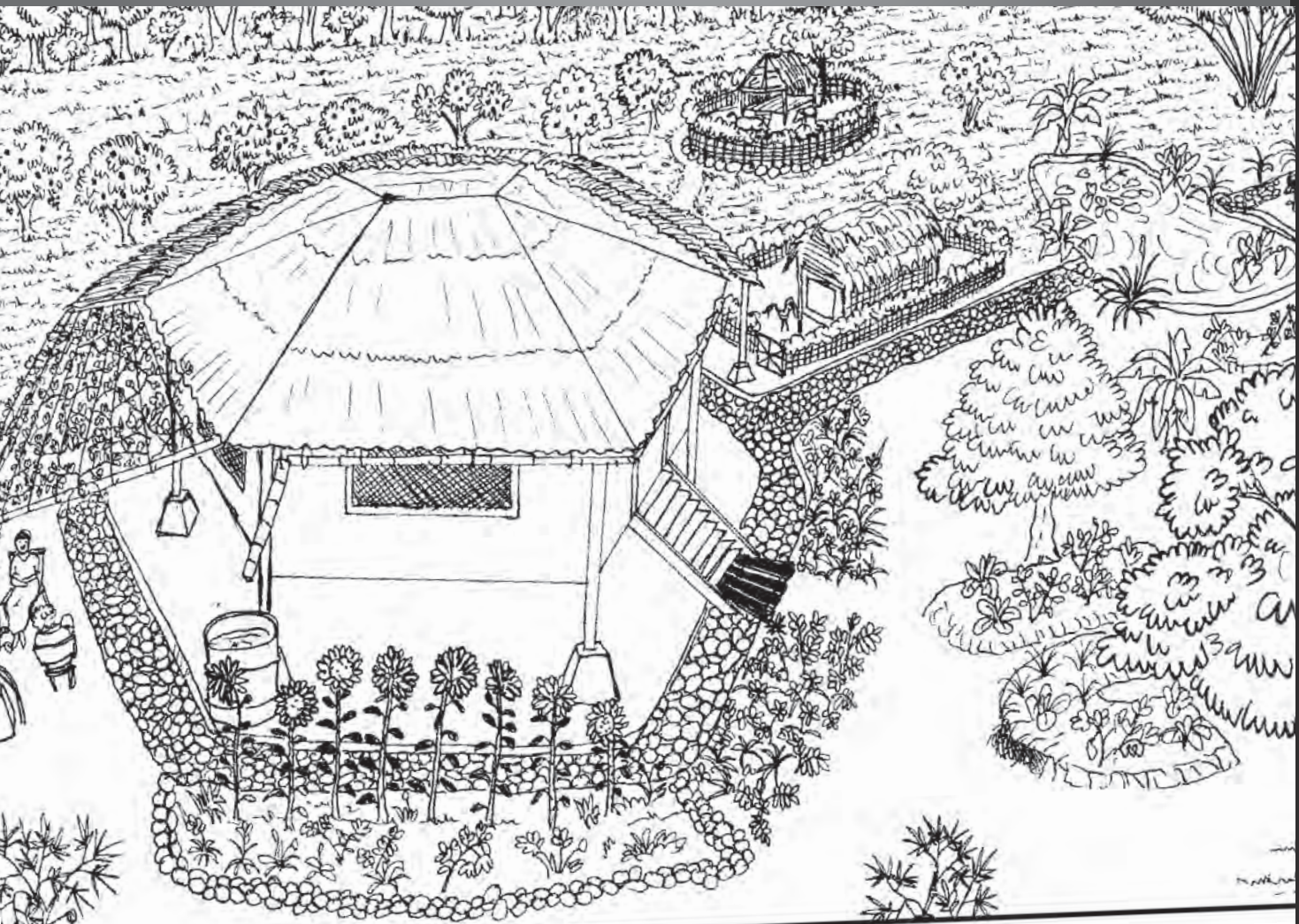
ພືດກໍ່ຄືກັນກັບຄົນ.

ໂມດູນ 5.

ສວນຄົວ ແລະ ສວນຂອງຊຸມຊົນ

ໝາຍເຫດ...

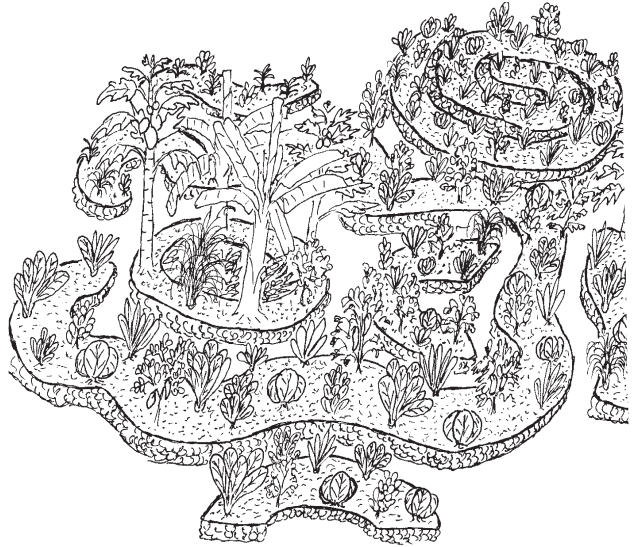
ໂພຊະນາການທີ່ດີ

ການປູກພືດຜັກ, ໝາກໄມ້ ແລະ ພືດທີ່ໃຫ້ແກ່ນ (ເມັດ) ຫຼາກຫຼາຍຊະນິດແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນໃນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານໂພຊະນາການຂອງຄອບຄົວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກນ້ອຍ.

ໂພຊະນາການທີ່ດີກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ແມ່ຍິງທີ່ຖືພາ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ໃຫ້ນົມລູກ. ສະມາຊິກຄອບຄົວຄົນອື່ນຕ້ອງຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າແມ່ຍິງທີ່ຖືພາ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ໃຫ້ນົມລູກຕ້ອງໄດ້ຮັບສານອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງໂພຊະນາການທີ່ດີລວມມີ:

- ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາສຸຂະພາບ
- ພື້ນຟູໄວຂຶ້ນຫຼັງການເຈັບປ່ວຍ
- ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເດັກນ້ອຍດີຂຶ້ນ
- ອາຍຸຍືນຊື່ນ
- ມີພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນໃນການເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ
- ເພີ່ມທັກສະໃນການຮຽນ ແລະ ການມີສະມາທິ, ເຊິ່ງເປັນປັດໃຈສໍາຄັນສໍາລັບເດັກນ້ອຍທີ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ. ອາຫານທີ່ດີສ້າງຄົນໃຫ້ສະຫຼາດຂຶ້ນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງການກິນອາຫານຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ທຸກມື້ຕ້ອງກິນຜັກ, ໝາກໄມ້, ໄຂ່ ແລະ ຂົ້ນ, ພ້ອມ ດ້ວຍ ຖົ່ວ ແລະ ເມັດຕ່າງໆ. ການປູກຜັກນາໆຊະນິດຢູ່ເຮືອນຈະສະໜອງວິຕາມິນ, ແຮ່ທາດ, ໂປຣຕີນ, ພະລັງງານ ແລະ ນໍ້າມັນທີ່ຮ່າງກາຍຕ້ອງການ.

ແຫຼ່ງໂພຊະນາການຈາກສວນຄົວ

ວິຕາມິນເອ: ດີຕໍ່ສາຍຕາ, ເຊັ່ນ: ໃບເຜືອກ, ໃບມັນດ້າງ, ໃບມັນຕົ້ນ, ໃບໝາກອິ, ກະຫຼໍ່, ຜັກໃບຊຽວ, ແຄຣັອດ, ໝາກມ່ວງ, ໝາກກ້ວຍ ແລະ ໝາກຮຸ່ງ.

ວິຕາມິນຊີ: ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ເຊັ່ນ: ໝາກຮຸ່ງ, ໝາກນາວ, ໝາກເລັ່ນ, ໝາກນັດ, ໝາກສີດາ ແລະ ໝາກຂາມ.

ໂປຣຕີນ: ກະດູກ ແລະ ກ້າມເນື້ອແຂງແຮງ, ເຊັ່ນໝາກຖົ່ວດິນ, ຖົ່ວ, ມັນດ້າງ, ແກ່ນໝາກໂມ, ໃນຜັກອື່ຮຸ່ມ.

ທາດແປັງ (ຄາໂບໄຮເດຣຕ): ສໍາລັບພະລັງງານ, ເຊັ່ນ: ເຂົ້າ, ສາລີ, ມັນດ້າງ, ມັນຕົ້ນ, ເຜືອກ, ມັນຝຣັ່ງ, ໝາກອາໂວກາໂດ, ໝາກພ້າວ (ແກ່), ໝາກມື້, ໝາກເຂົ້າ ແລະ ອື່ອຍ.

ນໍ້າມັນ: ດີສໍາລັບຜິວໜັງ ແລະ ຜົມ, ເຊັ່ນ: ໝາກອາໂວກາໂດ, ນົມ, ໂຊໂກແລັດ, ໝາກຖົ່ວດິນ, ໝາກຖົ່ວ, ໝາກມ່ວງຫິນມະພານ, ແລະ ໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ.

ທາດເຫຼັກ: ດີສໍາລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ພະລັງງານ, ເຊັ່ນ: ຜັກກາດຂົມ, ຜັກຫົມ, ຜັກໃບຊຽວ, ມັນຕົ້ນ, ໃບມັນດ້າງ ແລະ ໝາກຖົ່ວແຫ້ງ.

ຜັກຊະນິດອື່ນໆ (ເຊັ່ນ: ໝາກເຂືອ, ໝາກໂຕ່ນ, ໝາກອຶ, ໝາກແຕງ, ຫົວຫອມ ແລະ ຫົວຜັກກາດຂາວ) ແລະ ໝາກໄມ້ (ເຊັ່ນ: ໝາກໂມ, ໝາກກ້ວຍ ແລະ ໝາກແອັບເປີນ) ກໍ່ສະໜອງວິຕາມິນ ແລະ ແຮ່ທາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຕົ້ນໄມ້ບາງຊະນິດກໍ່ສະໜອງໄບ, ຮາກ, ຢາງ, ລຳຕົ້ນ ແລະ ເປືອກທີ່ມີໂພຊະນາການສູງເຊັ່ນກັນ.

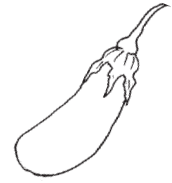
ຊີ້ນ, ປາ ແລະ ໄຂ່ສະໜອງໂປຣຕີນ, ທາດເຫຼັກ, ແລະ ນໍ້າມັນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ໃຫ້ກິນທຸກມື້. ໝາກຖົ່ວແຫ້ງ, ຜະລິດຕະພັນຈາກເຕົ້າຮູ້, ເຕົ້າຮູ້ກໍ່ມີໂປຣຕີນສູງເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຫັດກໍ່ມີໂພຊະນາການສູງ, ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສະໜອງໂປຣຕີນ ພ້ອມດ້ວຍວິຕາມິນ ແລະ ແຮ່ທາດ. ສາມາດເກັບເຫັດໃນປ່າ ຫຼື ເຜາະປູກໃນສວນ ດ້ວຍການໃຊ້ຝຸ່ນຄອກ, ຝຸ່ນບົ່ມນໍ້າ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ. ເຊື້ອສບໍ່ຂອງເຫັດ (ຫຼື ເມັດເຫັດ) ແມ່ນຢູ່ໃນຝຸ່ນຄອກ ແລະ ແຜ່ອກດ້ວຍຝຸ່ນຄອກ, ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ.

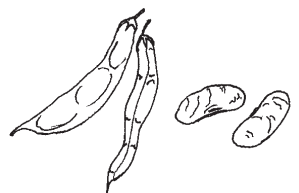
ເຄື່ອງເທດ ແລະ ສະໝຸນໄພ, ເຊັ່ນ: ໝາກເຜັດ, ຂີງ, ຜັກທຽມ, ພິກໄທ, ຜັກຫອມປ້ອມ ແລະ ໃບບົວລະພາແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານໂພຊະນາການເຊັ່ນກັນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ປິ່ນປົວພະຍາດບາງຊະນິດ. ຕົ້ນໄມ້ສະໝຸນໄພ, ເຊັ່ນ: ຫວ່ານຫາງແຂ້, kumis kucing ຫຍ້າໜວດແມວ, samiroto ລາຊາບີ ແລະ ໃບ blumea ໜາດກໍ່ສາມາດປູກ ໃນສວນຄົວໄດ້, ລະຫວ່າງດອກໄມ້ກັບພືດຜັກ.

ພືດຜັກສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຄອບຄົວແມ່ນສາມາດປູກຢູ່ເຮືອນໄດ້, ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າເຮົາສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານໂພຊະນາການ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ. ຜົນລະປູກທີ່ມີຫຼາຍແມ່ນສາມາດຂາຍ ຫຼື ແລກປ່ຽນໄດ້.

ເວລາປຸງແຕ່ງອາຫານ, ໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າວິຕາມິນຈະສູນເສຍໄປຫຼາຍ ຖ້າຕົ້ມດົນເກີນໄປ ແລະ ວິຕາມິນແມ່ນຢູ່ໃນນໍ້າຕົ້ມຜັກ.

ອາຫານທີ່ດີມີໂພຊະນາການ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການທຸກມື້

ການອອກແບບສວນ

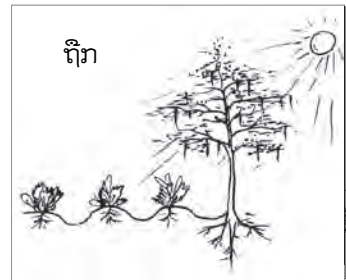
ບັດຈຸບັນປະເທດອິນໂດເນເຊຍມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກໍາ, ເຊິ່ງຍັງມີການຂະຫຍາຍໂຕ ແລະ ພັດທະນາຢູ່ເລື້ອຍໆ. ການປັບປຸງລະບົບການຜະລິດອາຫານ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຊຸມຊົນໃນການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້. ໂມດູນນີ້ຈະນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວ ແລະ ຈະເພີ່ມເຕັກນິກໃໝ່ໆ, ທີ່ນໍາໃຊ້ວັດສະດຸທໍາມະຊາດ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ທີ່ຕັ້ງຂອງສວນ

ແສງແດດ

ພືດຕ້ອງການແສງແດດເພື່ອເຕີບໂຕ. ພືດນໍາໃຊ້ແສງແດດ ແລະ ປ່ຽນແສງເປັນອາຫານຜ່ານຂະບວນການທີ່ເອີ້ນວ່າການສັງເຄາະແສງ.

ພືດເກືອບທຸກຊະນິດມັກຖືກແສງແດດເຕັມໆ. ແຕ່ພືດບາງຊະນິດ, ເຊັ່ນ: ຜັກຫົມ, ໝາກຖົ່ວ, ຜັກກະຫຼໍ່າ, ໝາກແຕງ, ຜັກສະຫຼັດ, ມັນຝຣັ່ງ, ໝາກອີ, ແລະ ຜັກອື່ນໆ ທີ່ເປັນພືດໃບຂຽວ, ສາມາດສັງເຄາະແສງໄດ້ດີໃນສະຖານທີ່ທີ່ເປັນຮົ່ມ.

ຢ່າປູກຕົ້ນໄມ້ສູງທີ່ມີໃບໜາ, ເຊັ່ນໝາກມ່ວງ ຫຼື ໝາກມີ້, ໃກ້ກັບໜານຜັກ ເພາະຕົ້ນໄມ້ດັ່ງກ່າວໃຫຍ່ຂຶ້ນໄວ ແລະ ຈະບັງແສງແດດ.

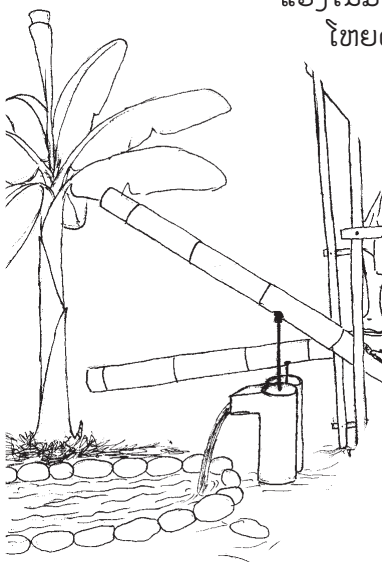
ຕົ້ນໄມ້ບາງຊະນິດກໍ່ສາມາດປູກໄດ້ຂ້າງໜານຜັກ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກ້ວຍ, ຕົ້ນໝາກຮຸ່ງ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະຖິນ ແລະ ຕົ້ນແຄຊົວຣິນາ. ຢ່າປູກຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ພືດທີ່ເປັນຮົ່ມຫຼາຍຈົນເກີນໄປ, ໃຊ້ເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນເທົ່ານັ້ນ.

ນ້ຳ

ນ້ຳເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ ບໍ່ວ່າຈະປູກພືດຊະນິດໃດ, ບໍ່ແມ່ນສະເພາະລະດູແລ້ງ, ແຕ່ໃນລະດູຝົນກໍ່ເຊັ່ນກັນ ໂດຍສະເພາະໃນບາງເຂດທີ່ດິນບໍ່ອຸດົມສົມບູນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງມີແຫຼ່ງນ້ຳຢູ່ໃກ້ໆ ຫຼື ມີລະບົບຊົນລະປະທານທີ່ດີ. ຊົນລະປະທານແມ່ນສາມາດເຮັດດ້ວຍໄມ້ປ່ອງ, ເຫຼັກ ຫຼື ທໍ່ຢາງ. ການເກັບນ້ຳຊົນລະ ປະທານໃນຖັງທີ່ຢູ່ໃກ້ສວນຈະຊ່ວຍໃນການສະໜອງນ້ຳຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ນ້ຳທີ່ເກັບໄວ້ຄວນມີຝາປິດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຍຸງເຜາະພັນ. ການປິດຝາຖັງນ້ຳກໍ່ຈະຊ່ວຍເກັບນ້ຳບໍ່ໃຫ້ລະເຫີຍ.

ໃຊ້ແຮງໂນ້ມຖ່ວງໃນການສ້າງຊົນລະປະທານງ່າຍກວ່າ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍ່ຫຼາຍ. ດ້ວຍການໃຊ້ແຮງໂນ້ມຖ່ວງ, ນ້ຳຈະສາມາດໄຫຼຈາກບ່ອນສູງລົງມາບ່ອນຕໍ່າ. ເຄື່ອງ ຈັກບໍ່າດ້ວຍມືກໍ່ມີປະໂຫຍດໂດຍການນໍານ້ຳຈາກໃຕ້ດິນຂຶ້ນມາໃຊ້.

ຊົນລະປະທານທຸກລະບົບຕ້ອງອອກແບບຮ່ວມກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳຄົນອື່ນ. ຖ້າໄດ້ຕັ້ງກຸ່ມໃນຊຸມຊົນ, ຄ່າຖັງນ້ຳ, ທໍ່ນ້ຳ ແລະ ເຄື່ອງຈັກບໍ່ານ້ຳກໍ່ຈະຖືກລົງ ແລະ ຈະບໍາລຸງຮັກສາໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.

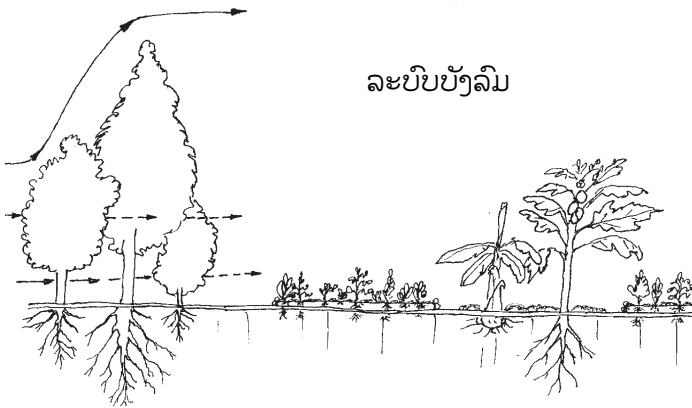
ດິນ

ທີ່ຕັ້ງຂອງສວນຕ້ອງມີດິນທີ່ສົມບູນ, ໃກ້ເຮືອນ ແລະ ມີແຫຼ່ງນໍ້າໃກ້ໆ.

ດິນທຸກປະເພດແມ່ນສາມາດປັບປຸງໄດ້ດ້ວຍວິທີການທີ່ດີ ແລະ ການນໍາໃຊ້ ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມ.

ດິນທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງດິນໜຽວໃນປະລິມານຫຼາຍມັກຈະປຽກຊຸ່ມ, ຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ແລະ ເຕັກນິກພິເສດ ເພື່ອປຸງໃຫ້ເປັນດິນທີ່ມີຜົນຜະລິດສູງ. ບາງເທື່ອເຮົາຄວນໃຊ້ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນຈະໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼາຍກວ່າ ເຊັ່ນ: ເຮັດບໍ່ປາ ແລະ ປູກພືດນໍ້າ.

ລະບົບບັງລົມ

ລົມ

ພືດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເບ້ຍໄມ້, ແມ່ນຕ້ອງ ການການປົກປ້ອງຈາກລົມແຮງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ ດິນແຫ້ງໄວ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ຊຸ່ມຂອງ ພືດ. ການສ້າງຮົ້ວ ຊິວະພາບ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມ ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາລົມແຮງ.

ປັດໃຈອື່ນໆ

ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງຮາກຕົ້ນໄມ້

ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ມັກມີຮາກທີ່ແຜ່ອອກເລິກເຖິງ 2/3 ຂອງຄວາມສູງຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ມີຂະໜາດກວ້າງເທົ່າຕົ້ນໄມ້. ຮາກ ດັ່ງກ່າວຈະແຂ່ງກັບພືດຜັກເພື່ອເຂົ້າເຖິງນໍ້າ ແລະ ສານອາຫານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນດິນ.

ຕົ້ນໄມ້ບາງຊະນິດມັກການແຂ່ງຂັນ, ເຊັ່ນ: ຕົ້ນວິກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຕ້ອງເອົາອອກຈາກພື້ນທີ່ດິນ ຫຼື ຕ້ອງຕັດເປັນປະຈໍາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຂະໜາດຂອງຮາກ. ຕົ້ນວິກກໍ່ຜະລິດນໍ້າມັນຊະນິດໜຶ່ງ (alelopati) ຈາກຮາກມັນ, ເຊິ່ງພືດອື່ນໆບໍ່ມັກ. ພືດຜັກທີ່ມີໃບນ້ອຍເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະຖິນ ແລະ ຕົ້ນດອກແຄຂາວ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກ້ວຍ, ຕົ້ນໝາກຮຸ່ງ, ຕົ້ນໝາກສີດາ ເປັນຕົວຢ່າງຂອງພືດທີ່ເໝາະແກ່ການປູກຢູ່ສວນ.

ໄລຍະຫ່າງຈາກເຮືອນ

ການມີເຮືອນ ແລະ ສວນຜັກຢູ່ນໍ້າກັນຈະຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ພະລັງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງເລືອກປະເພດພືດທີ່ຈະປູກ. ຕົ້ນໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ ຕ້ອງດູແລຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ທີ່ບໍ່ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ ແມ່ນສາມາດປູກໄກ ຈາກເຮືອນ. ແຕ່ສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ຕ້ອງການການດູແລຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ສາມາດ ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນແມ່ນຕ້ອງປູກຢູ່ໃກ້ເຮືອນ, ເຊັ່ນ: ຜັກ ຫຼື ໄມ້ປ່ອງ. ສວນທີ່ຢູ່ໃກ້ເຮືອນກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກ ເຮືອນຄົວ.

ການກະກຽມສວນ

ການອອກແບບໜານຜັກ

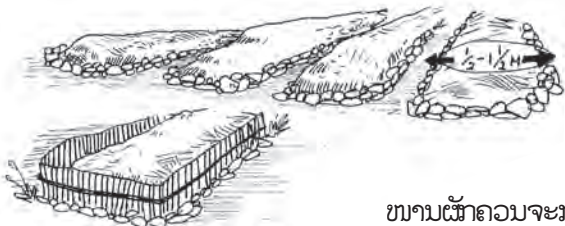
ໃນກະສິກຳທົ່ວໄປ, ສ່ວນໃຫຍ່ໜານຜັກຈະມີຮູບແບບສີ່ຫຼ່ຽມຍາວ ແລະ ເປັນເສັ້ນຊື່. ໃນຄວາມເປັນຈິງຮູບແບບນີ້ເໝາະສຳລັບເຂດດິນຕໍ່າສ່ວນເຂດ ເນີນສູງທີ່ມີດິນເປັນຄັອຍ, ອາດຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໜານຜັກໃນຮູບແບບນີ້ໄດ້. ແມ່ນບໍ່ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫາຮູບຊົງສີ່ຫຼ່ຽມຍາວ ຫຼື ຈະຕຸ້ລັດໄດ້ໃນທຳມະຊາດ?

ມີແຕ່ຜູ້ເຮັດສວນເພື່ອຄ້າຂາຍທີ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການໃຊ້ລະ ບົບນີ້, ເພາະເຂົາເຈົ້າສາມາດນັບຈຳນວນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດໄດ້. ຕ້ອງ ພະຍາຍາມຄິດແບບສ້າງສັນ ແລະ ນອກກອບ, ໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າ ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ຮູບແບບຕາມທຳມະຊາດກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນ ດຽວກັນ.

ວິທີທາງທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການອອກແບບໜານຜັກ ແມ່ນໃຫ້ເປັນໄປຕາມຮູບແບບຕາມທຳມະຊາດ. ຖ້າທ່ານໄປຕາມຮູບແບບທຳມະຊາດຂອງດິນທ່ານ, ສວນຂອງທ່ານຈະມີຄວາມໜ້າສົນໃຈ, ບັນຫາສັດຕູພືດກໍ່ຈະໜ້ອຍລົງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຈະມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ. ຖ້າເຮົາຝືນທຳມະຊາດ, ມັນກໍ່ຈະເພີ່ມໂອກາດທີ່ຈະມີບັນຫາ. ການຍົກໜານຜັກໃຫ້ສູງຂຶ້ນຕ້ອງມີຫີນ, ໄມ້ປ່ອງ, ໄມ້ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນສະເໝີເພື່ອ:

- ຮັກສາດິນໄວ້
- ຮັກສານ້ຳໃນດິນໄວ້
- ຮັກສາຫຍ້າປົກຄຸມດິນໄວ້
- ປ່ອຍໃຫ້ດິນອຸດົມສົມບູນ

ການອອກແບບໜານຜັກທີ່ດີແມ່ນຈະຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ເຊິ່ງຈະພາໃຫ້ຜົນລະບູກຄີຂຶ້ນໄປນຳ.

ໜານຜັກຄວນຈະກວ້າງພໍທີ່ຈະເກັບນ້ຳໄວ້ ແລະ ນ້ອຍພໍທີ່ຈະຢູ່ໃນເອື້ອມມີຈັບໄດ້ຢ່າງ ທົ່ວເຖິງໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງຢຽບໜານຜັກ. ຄວາມກວ້າງປະມານ 1 ແມັດ ແມ່ນພໍດີ ຫຼື 1.5 ແມັດຖ້າທ່ານແຂນຍາວ. ຖ້າຢຽບດິນໜານຜັກ ດິນກໍ່ຈະອັດແໜ້ນຂຶ້ນ, ເຊິ່ງບໍ່ເປັນການດີ. ສວນຜັກຕ້ອງອອກແບບ ໃຫ້ມີທາງຢ່າງເພື່ອໃສ່ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ, ແລະ ເກັບກຽວຜົນລະບູກຄີຈາກສວນ, ແລະ ທາງຢ່າງເພື່ອ ເຂົ້າ ເຖິງສວນໄດ້ງ່າຍເວລາບຳລຸງຮັກສາ.

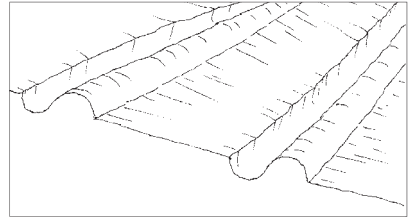
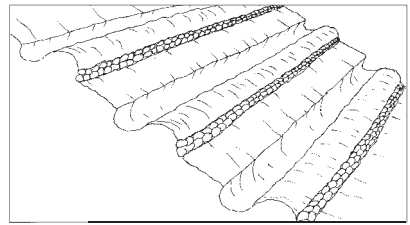
ແນວຄິດທີ່ດີ!

ຍາມຝົນ, ຂອບຂອງທາງຢ່າງໃນສວນແມ່ນສາມາດໃຊ້ເປັນຮອງນ້ຳ ເພື່ອເກັບນ້ຳໄວ້.

ຮ່ອງເກັບນ້ຳ

ສຳລັບດິນທີ່ເປັນຄ້ອຍ, ການຂຸດຮ່ອງນ້ຳເປັນການດີໃນການເຮັດສວນຜັກ ແລະ ສາມາດໃຊ້ໃນສວນຄົວໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ເປັນຄ້ອຍຊັນ, ການຂຸດຮ່ອງຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນດິນເຈື່ອນໃນຂະນະທີ່ເກັບນ້ຳ ແລະ ສານອາຫານໃນດິນໄວ້. ການຂຸດຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ສ້າງຂັ້ນໄດແມ່ນຕ້ອງໄປຕາມຮູບແບບຂອງພື້ນທີ່ດິນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາເວລາຝົນຕົກໜັກ.

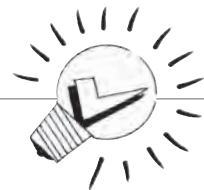
ສຳລັບສວນຜັກ, ຮ່ອງເກັບນ້ຳນ້ອຍຈະດີກວ່າ. ໃນເຂດທີ່ເປັນຄ້ອຍຊັນ, ໃຫ້ຂຸດຮ່ອງເກັບນ້ຳນ້ອຍ ແລະ ແຄບປະມານ 1 ແມັດ, ສ່ວນເຂດທີ່ເປັນຄ້ອຍບໍ່ຊັນ, ໃຫ້ຂຸດຮ່ອງເກັບນ້ຳກວ້າງປະມານ 2 ແມັດ. (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຂຸດຮ່ອງ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 8 - ປ່າໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ).

ນາຂັ້ນໄດ

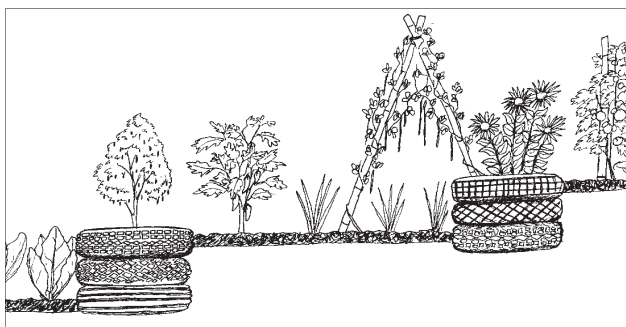
ນາຂັ້ນໄດຄ້າຍຄືຮ່ອງນ້ຳ ເພາະວ່າໄດ້ອອກແບບຕາມຮູບແບບຂອງພື້ນທີ່ດິນ. ຂັ້ນໄດແມ່ນຂຸດໄປຕາມດິນ, ແລະ ມີກ້ອນຫີນ ຫຼື ກຳແພງດິນໜຽວມາຄຳດິນໄວ້.

ການເຮັດນາຂັ້ນໄດໃຊ້ເວລາ, ພະລັງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງ, ແຕ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ດິນມີຜົນຜະລິດໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ການປູກພືດເປັນຂັ້ນໄດເປັນທີ່ນິຍົມໃນຫຼາຍປະເທດ ແລະ ສາມາດຫາຂໍ້ມູນການອອກແບບ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ.

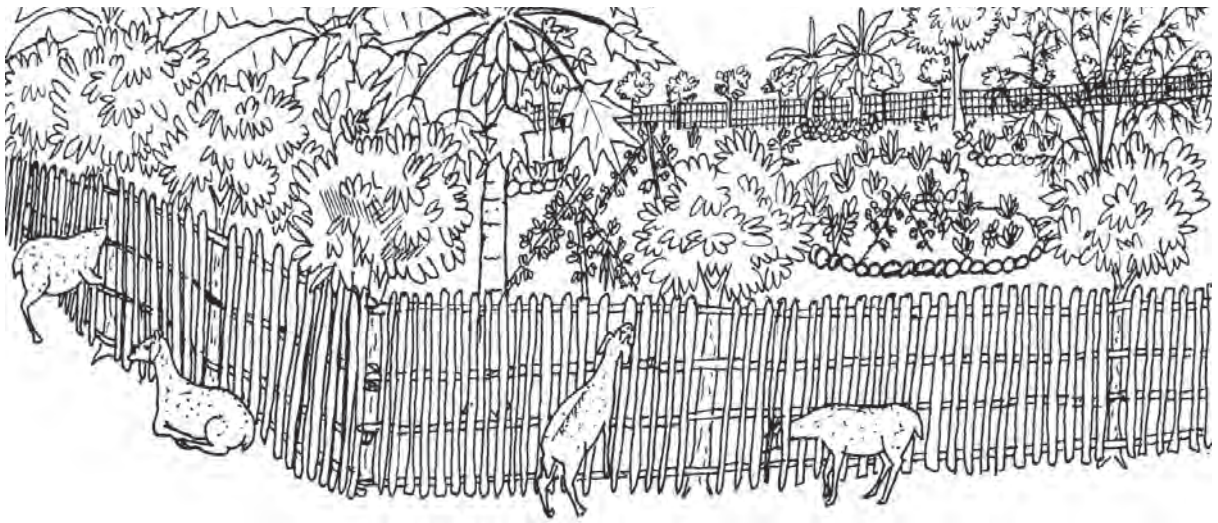
ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ພະຍາຍາມສ້າງຂອບຮ່ອງນ້ຳ ຫຼື ນາຂັ້ນໄດ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນດ້ວຍການໃສ່ຫີນ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນໆ, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍເກັບຫຍ້າບົກຄຸມດິນ, ຝຸ່ນບົ່ມ, ແລະ ນ້ຳໃນດິນ.
- ໃນເຂດທີ່ເປັນຄ້ອຍຊັນ, ໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າຝົນຕົກໜັກຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ດິນເຈື່ອນລົງ. ໃຫ້ປູກພືດຕະກູນຖ້ວເພື່ອຊ່ວຍຈັບດິນໄວ້, ນອກນັ້ນມັນຍັງມີປະໂຫຍດອີກຫຼາກຫຼາຍ.

ຮົວ

ຮົວມີຄວາມສໍາຄັນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ໝູ, ແບ້ ແລະ ສັດອື່ນໆ ເຂົ້າມາກິນພືດຜັກຂອງທ່ານ!

ຈື່ໄວ້ວ່າຮົວມີຈຸດປະສົງຫຼາກຫຼາຍ. ການຂັ້ນພື້ນທີ່ສອງຕອນຈະຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ແຮງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ. ການສ້າງຮົວທີ່ມີຊີວິດຍິ່ງເຮັດໃຫ້ມີປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າຮົວທົ່ວໄປ, ເຊັ່ນ: ປ້ອງກັນລົມ, ເປັນຕະໜ່າງສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ ເປັນເຄືອ, ເປັນຮົ່ມ, ເປັນບ່ອນອາໄສຂອງສັດ, ແລະ ປ້ອງກັນການເຈື່ອນຂອງດິນ.

ຮົວທີ່ມີຊີວິດແມ່ນສາມາດໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ ທັງສາມາດຜະລິດວັດຖຸດິບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ອາຫານ, ອາຫານສັດ, ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ, ວັດສະດຸເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ, ຢາ, ໄມ້, ວັດຖຸດິບສໍາລັບເຄື່ອງຈັກສານ, ພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ເກັບໄນໂຕຣເຈນ, ແລະ ສານກຳຈັດແມງໄມ້ທຳມະຊາດ.

ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ເປັນຮົວທີ່ມີຊີວິດ: ຕົ້ນກະຖິນ, ຕົ້ນກະບອງເພັດ, ດອກແຄຂາວ, ຕົ້ນຜັກອີ່ຮຸ່ມ, ຫຍ້າສູງ ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ເຮັດຮົວທົ່ວໄປ: ຫີນ, ໄມ້, ໄມ້ປ່ອງ, ມອງເກົ້າ, ສັງກະສີເກົ້າ.

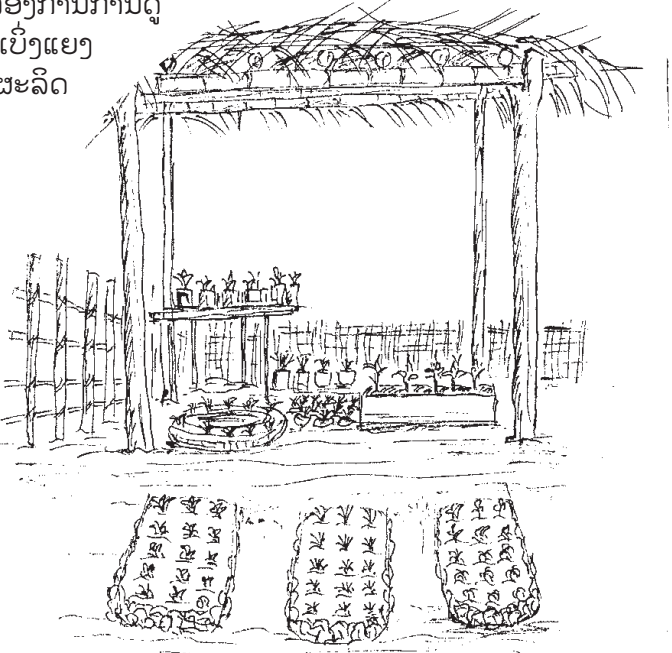
ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍ

ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນເພາະວ່າພືດຕ້ອງການການດູແລໃນ ເວລາທີ່ມັນຍັງອ່ອນ. ຖ້າເບ້ຍໄມ້ໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງຢ່າງໃກ້ຊິດ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຂະໜາດຂອງການຜະລິດກໍ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນນຳ.

ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ນ້ອຍສາມາດສ້າງດ້ວຍວັດສະດຸທຳມະ ຊາດລາຄາບໍ່ແພງ. ທ່ານສາມາດເຮັດສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ນ້ອຍເຄື່ອນທີ່ກໍ່ໄດ້.

ບ່ອນກ້າເບ້ຍໄມ້ຕ້ອງການພື້ນທີ່ຮົ່ມ, ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ການປ້ອງກັນຈາກສັດ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆ.

ຢ່າທຳລາຍພື້ນທີ່ດິນທີ່ອ້ອມສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ ດ້ວຍການຂຸດດິນເພື່ອນຳມາໃຊ້ໃນບ່ອນກ້າເບ້ຍໄມ້.

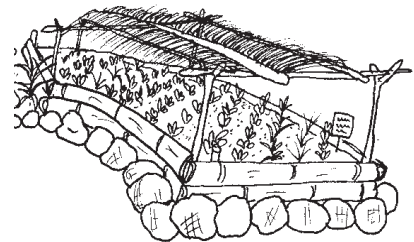
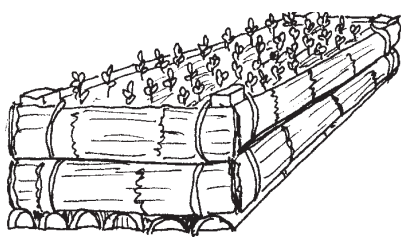
ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສູດປະສົມດິນທີ່ດີສໍາລັບສວນກ້າເບ້ຍໄມ້:

1. 30% ຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ, 30% ດິນ, 30% ຂີ້ຊາຍ, 10% ຂີ້ເຖົ້າ ຫຼື ຂີ້ແກບ.
2. 50% ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ຂີ້ແກບ, 50% ດິນ ຫຼື ຂີ້ຊາຍ

ດິນຕ້ອງໄດ້ປະສົມກັບສານອື່ນໆ. ຂີ້ຊາຍ ແລະ ຂີ້ແກບ ຈະຊ່ວຍໃນການລະບາຍນ້ຳ, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຮາກຂຶ້ນໄດ້ງ່າຍ. ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງຈະຊ່ວຍສະໜອງສານອາຫານ ແລະ ເກັບນ້ຳໃນດິນ.

ຖ້າເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງສວນເລີຍ, ໃຫ້ເອົາຂີ້ແກບ, ຂີ້ຊາຍ, ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງລົງພ້ອມເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເບ້ຍເຕີບໂຕໄດ້ດີ. ພ້ອມກັນນີ້ຕ້ອງໄດ້ສ້າງ ຮົ່ມໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ໃນຊ່ວງ 3-4 ອາທິດທໍາອິດພາຍຫຼັງເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງດິນ.

ໃນການທົດແທນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້, ທ່ານສາມາດໃຊ້ພາຊະນະເກົ່າ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ເປັນພາຊະນະໃສ່ເບ້ຍໄມ້.

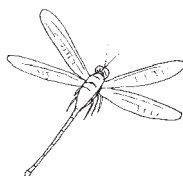
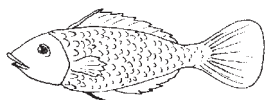
ການເພີ່ມເຕີມໃນສວນ

ໃນສວນກໍ່ສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຕົ້ນນ້ອຍ, ພືດອາຍຸຍືນ, ພືດຜັກ ແລະ ດອກໄມ້, ເຊິ່ງພືດດັ່ງກ່າວຈະປ້ອງກັນສວນຈາກລົມແຮງ, ສະໜອງອາຫານໃຫ້ມະນຸດ ແລະ ສັດ, ວັດຖຸດິບເພື່ອເຮັດເປັນຫຍ້າປົກຄຸມດິນ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມ. ນີ້ເປັນການດຶງດູດແມງໄມ້ມາຊ່ວຍປະສົມເກສອນ ແລະ ສັດກໍາຈັດສັດຕູພືດ ເຊັ່ນ: ນົກ, ເສັ້ງ, ແມງມຸມ ແລະ ແມງໄມ້ອື່ນໆ. ການເພີ່ມການປະສົມເກສອນຂອງໝາກໄມ້ ແລະ ດອກຜັກຕ່າງໆ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜົນຜະລິດໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກເພີ່ມຂຶ້ນ. ສັດກໍາຈັດສັດຕູພືດຈະກິນແມງໄມ້ ແລະ ສັດຕູພືດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຈຳນວນສັດຕູພືດໃນສວນຫຼຸດລົງ.

ບໍ່ນ້ຳ

ບໍ່ນ້ຳມີຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍດ້ານ. ບໍ່ນ້ຳອາດຈະເປັນບ່ອນລ້ຽງປາ, ປູກຜັກ, ແລະ ຜະລິດສານທີ່ຈະນຳມາເຮັດຫຍ້າປົກຄຸມດິນ ແລະ ຝຸ່ນບົ່ມໄດ້.

ໃຫ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳ 1 ຫຼື 2 ຈຸດໃກ້ກັບສວນ, ເພື່ອໃຫ້ບໍ່ນ້ຳດຶງດູດກົບ, ກັບແກ້, ແມງໄມ້ ແລະ ນົກທີ່ຈະມາເປັນສັດກໍາຈັດສັດຕູພືດໃນສວນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ນໍ້າສ່ວນເກີນໃນລະດູຝົນແມ່ນສາມາດເກັບໃນບໍ່ນໍ້າເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນໍ້າຂັງໃນພື້ນດິນ.
- ຈັດການບັນຫາຍຸງວາງໄຂ່ໃນບໍ່ນໍ້າ, ໃຫ້ເອົາຜັກກະເດົາກໍາໜົ່ງຖິ້ມລົງບໍ່ນໍ້າທຸກໆ 3 ເດືອນ. ຜັກກະເດົາຈະຊ່ວຍສະກັ້ນກັ້ນບໍ່ໃຫ້ຍຸງປະສົມພັນ ແຕ່ຈະບໍ່ທໍາລາຍສັດອື່ນໆໃນນໍ້າ. ກົບ, ກັບແກ້ ແລະ ປາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປານິນແມ່ນຈະກິນໄຂ່ຍຸງ ແລະ ຕົວອ່ອນ.

ລະວັງ!

ສານເຄມີຈາກຢາຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າສາມາດຂ້າພືດຫຼາຍຊະນິດ ແລະ ສັດທີ່ຢູ່ໃນບໍ່ນໍ້າຂອງທ່ານໄດ້.

ການບໍາລຸງຮັກສາສວນ

ການສະໜອງອາຫານໃຫ້ແກ່ພືດ

ຕ້ອງໄດ້ເອົາຝຸ່ນບົ່ມໃສ່ໜານຜັກຢ່າງໜ້ອຍ 2 ອາທິດກ່ອນຈະເອົາພືດລົງປູກ. ກ່ອນປູກ, ໃຫ້ຄ່ອຍໆປະສົມດິນກັບ ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ປະໃຫ້ຝຸ່ນບົ່ມຢູ່ເທິງດິນ ແລ້ວ ເພີ່ມຝຸ່ນບົ່ມພາຍຫຼັງທີ່ປູກໄດ້ສອງອາທິດ. ໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າການເພີ່ມຝຸ່ນບົ່ມຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮາກຂອງພືດ. ເພີ່ມຫຍ້າປົກຄຸມດິນຢູ່ເທິງຝຸ່ນ ບົ່ມອີກຊັ້ນໜຶ່ງ.

ຝຸ່ນບົ່ມເປັນນໍ້າແມ່ນສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນສວຍທຸກໆ 1 ຫຼື 2 ອາທິດ, ໃຫ້ປະສົມກັບນໍ້າກ່ອນໃຊ້.

ໃຫ້ນໍາໃຊ້ຈຸລະຊີບທີ່ມີປະສິດທິພາບກັບເຕັກນິກການປັບປຸງດິນອື່ນໆ ເພື່ອເພີ່ມຜົນໄດ້ຮັບໃຫ້ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວທັງໝົດແມ່ນເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນ, ໂຄງສ້າງ ແລະ ສານອາຫານໃຫ້ພຽງພໍສໍາລັບພືດທີ່ປູກໄວ້. ມີຫຼາກຫຼາຍວິທີໃນການເຮັດໃຫ້ດິນອຸດົມສົມບູນ. ມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າວິທີການໃດເໝາະສົມສໍາລັບສວນຂອງທ່ານ.

ການຫົດນໍ້າ

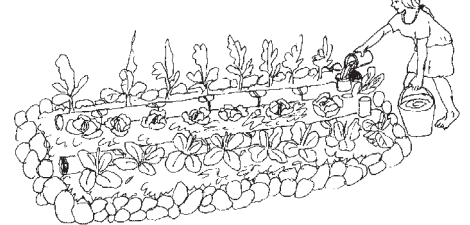
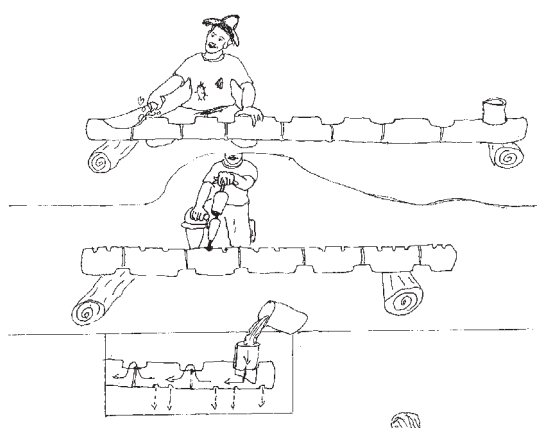

- 1. ໃຫ້ຫົດນໍ້າແຕ່ເຂົ້າ ຫຼື ຄ້າຍແລງ.** ການຫົດນໍ້າຕອນເຂົ້າ ຫຼື ຕອນຄ້າຍແລງຈະດີກວ່າເພາະການຫົດນໍ້າກາງຄືນຈະພາໃຫ້ມີເຂື່ອລາເກີດຂຶ້ນ. ຖ້າຫົດກາງເວັນ, ນໍ້າຈະລະເຫີຍກ່ອນນໍ້າຈະຊຶມເຂົ້າໃນດິນ, ເຊິ່ງເປັນການສິ້ນເບື້ອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.
- 2. ເຮັດຂອບສວນ** ຈະຊ່ວຍໃນການເກັບນໍ້າໃນດິນ. ນໍາໃຊ້ຫີນ, ໄມ້ປ່ອງ, ໄມ້ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນໆ ເພື່ອຮັກສາດິນໄວ້ໃຫ້ຄົງທີ່.
- 3. ຫຍ້າບົກຄຸມດິນ** ຈະປ້ອງກັນດິນຈາກແສງແດດຮ້ອນ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການລະເຫີຍອາຍຂອງນໍ້າ. ພ້ອມກັນນີ້, ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ອຸນຫະພູມຂອງດິນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການຫົດນໍ້າຫຼຸດລົງ.
- 4. ການປູກຕົ້ນໄມ້ບັງລົມ** ອ້ອມສວນຈະຊ່ວຍປະຢັດນໍ້າຈໍານວນຫຼາຍ. ລົມເຮັດໃຫ້ໃບໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ເສຍນໍ້າ, ດັ່ງນັ້ນ, ພືດຈະໃຊ້ນໍ້າໃນດິນຫຼາຍຂຶ້ນ. ລົມໜ້ອຍໝາຍເຖິງພືດຕ້ອງການນໍ້າໜ້ອຍລົງ.
- 5. ການຫົດນໍ້າດ້ວຍທໍ່ນໍ້າ** ມີຕຸກນໍ້າເປົ່າທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ແລະ ການຈູດຕຸກດັ່ງກ່າວຖິ້ມແມ່ນກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ. ວິທີການໝູນໃຊ້ຕຸກເກົ່າແມ່ນໃຫ້ນໍ້າມາໃຊ້ເປັນຫົວທໍ່ຫົດນໍ້າ, ເພື່ອໃຫ້ນໍ້າຊຶມເຂົ້າດິນໄດ້ເລິກກວ່າ. ສາມາດໃຊ້ໄມ້ປ່ອງເປັນທໍ່ນໍ້າໄດ້ເຊັ່ນກັນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. **ຜົນປະໂຫຍດຂອງການໃຊ້ທໍ່ນໍ້າລວມມີ:**

- ການລະເຫີຍຂອງນໍ້າແມ່ນຫຼຸດລົງ ເພາະນໍ້າຊຶມເຂົ້າດິນ, ບໍ່ໄດ້ຢູ່ພຽງໜ້າດິນ.
- ນໍ້າໄຫຼໄປກາຮາກຂອງພືດແຕ່ລະຕົ້ນ.
- ໄດ້ໃຊ້ນໍ້າໜ້ອຍລົງ.
- ທໍ່ທີ່ໃຊ້ຫົດນໍ້າແມ່ນສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອການໃຫ້ຝຸ່ນບົ່ມຊະນິດນໍ້າແກ່ພືດ.

- 6. ໝານຜັກທີ່ຊຸດຢູ່ຕໍ່າ** ຕ້ອງການນໍ້າໜ້ອຍກວ່າໝານຜັກທີ່ຍົກສູງ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດແຫ້ງແລ້ງ.

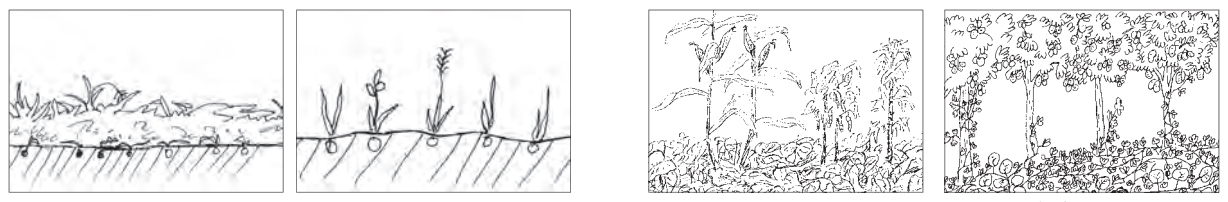
ການຄວບຄຸມຫຍ້າຮົກ (ວັດສະພິດ)

ຫຍ້າຮົກເປັນຫຍ້າປົກຄຸມດິນ ແລະ ເປັນວັດສະດຸໃນການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມທີ່ຫງ່າງ່າຍ ທັງສາມາດໃຊ້ເປັນອາຫານສັດໄດ້. ໃຫ້ເບິ່ງຜົນປະໂຫຍດຂອງຫຍ້າຮົກ ຫຼາຍກວ່າບັນຫາທີ່ມັນກໍ່ຂຶ້ນ. ການນຳໃຊ້ຫຍ້າຮົກສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ດິນອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ.

Some natural methods of weed control:

1. ໃຫ້ປົກຄຸມດິນດ້ວຍພືດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຫຍ້າປົກຄຸມດິນປ້ອງກັນພື້ນດິນຈາກແສງແດດ. ຫຍ້າຮົກຕ້ອງການແສງແດດເພື່ອສັງເຄາະແສງ ແລະ ຂະ ຫຍາຍຕົວ. ຖ້າຫຍ້າປົກຄຸມດິນບັງແສງແດດ, ຫຍ້າຮົກກໍ່ຈະຕາຍ. ພະຍາຍາມຢ່າເອົາຫຍ້າຮົກທີ່ເປັນແກ່ນຫຼາຍມາເປັນຫຍ້າປົກຄຸມດິນເພາະຫຍ້າຮົກອາດຈະເກີດ ແລະ ແຜ່ອອກເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. ຖ້າໃຊ້ຫຍ້າທີ່ຂຶ້ນໄວໃນການປົກຄຸມດິນ, ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຫຍ້າແຫ້ງດີແລ້ວ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນເກີດ.
2. ນຳໃຊ້ລະບົບການປູກແບບເຊື່ອມສານ. ຕົ້ນໄມ້ເປັນເຄືອແລະພືດທີ່ຂຶ້ນຕາມດິນ, ເຊັ່ນ: ໝາກອິ, ໝາກຖົ່ວ, ມັນດ້າງ ແລະ ມັນຝຣັ່ງແມ່ນສາມາດປູກຢູ່ກ້ອງມັນຕົ້ນ, ສາລີ ແລະ ຜົນລະປູກອື່ນໆທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຫຍ້າຮົກຂຶ້ນ. ສາມາດນຳໃຊ້ເຕັກນິກດຽວກັນກັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນ ໄມ້ອື່ນໆ.
3. ສ້າງອຸປະສັກສຳລັບຫຍ້າຮົກຕາມແຄມສວນດ້ານນອກເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຫຍ້າຮົກຂຶ້ນໄວ. ໂດຍການ:
 - ກຳຈັດຫຍ້າທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມສວນ
 - ສ້າງຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດນ້ອຍ ແລະ ໜາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຫຍ້າຮົກເຂົ້າມາໃນສວນ. ຫົວສີໄຄ ແລະ ຫຍ້າອື່ນໆ ແມ່ນສາມາດໃຊ້ເປັນຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດປ້ອງກັນຫຍ້າຮົກ.
4. ທຸກຄັ້ງທີ່ພົກປື້ນດິນຈະເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ເມັດຫຍ້າຮົກເກີດ ແລະ ມີໂອກາດທີ່ຈະຂຶ້ນໄວ. ດັ່ງນັ້ນ, ການພົກປື້ນດິນໜ້ອຍລົງຈະເຮັດໃຫ້ຫຍ້າຮົກໜ້ອຍລົງ.
5. ໃຊ້ສັດເປັນ 'ລົດໄຖ' ເພື່ອພົກປື້ນດິນ. ເປັນວິທີການທີ່ດີໃນການເສຍຫຍ້າ ແລະ ເອົາເມັດມັນອອກ. ທັງເປັນການເພີ່ມປຸ່ຍໃຫ້ດິນ.
6. ເສຍຫຍ້າກ່ອນມັນຈະເປັນເມັດ. ຖ້າເສຍຫຍ້າເວລາມັນຍັງອ່ອນ, ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮາກຂອງພືດຜັກເວລາເສຍຫຍ້າ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

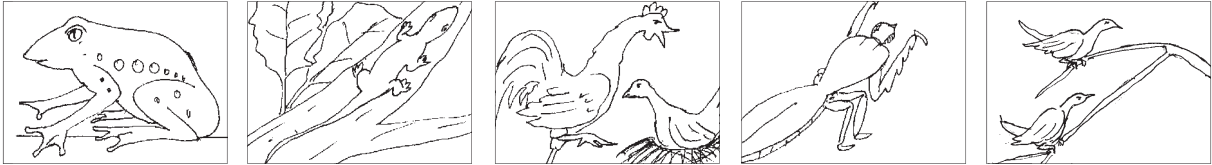
ພວກເຮົາພາກັນສ້າງຫຍ້າຮົກພັນໃໝ່ເຖາະ! ຫຍ້າຮົກບາງຊະນິດອາດຈະເປັນປະໂຫຍດ, ເຊິ່ງມີເຈດຕະນາໃຫ້ຫຍ້າຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ອອກໄວ. ໃຫ້ເລືອກພືດຜັກບາງຊະນິດ, ອາຫານສັດ, ຫຼື ພືດຜັກທີ່ອາດໃຊ້ເປັນຫຍ້າຮົກໄດ້. ສຳຄັນແມ່ນພືດດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ອອກໄວ.

ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ

ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດບໍ່ແມ່ນໝາຍເຖິງການທຳລາຍສັດຕູພືດເທົ່ານັ້ນ. ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບຍືນຍົງລວມມີ ຫຼາກຫຼາຍວິທີການ, ໂດຍທີ່ຜົນໄດ້ຮັບບໍ່ແມ່ນຜ່ານການນຳໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ເທົ່ານັ້ນ.

ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນຊ່ວຍຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ກະຕຸ້ນໃຫ້ສັດກຳຈັດສັດຕູພືດເຮັດວຽກ, ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດເຂົ້າມາໃນສວນ. ຖ້າຍັງຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຢາຂ້າສັດຕູພືດ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ຢາທຳມະຊາດແທນຢາເຄມີ. (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ແລະ ສູດການເຮັດຢາຂ້າສັດຕູພືດ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 9 - ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບເຊື່ອມສານ).

ຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ກຳຈັດສັດຕູພືດ

ວິທີການປູກ

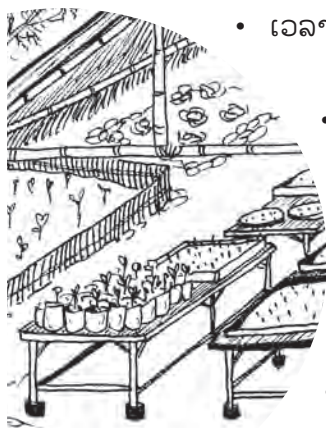
ເບ້ຍໄມ້

ພືດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເບ້ຍໄມ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໄວຈາກການເສຍຫາຍຫຼືການເບິ່ງແຍງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຄວາມເສຍຫາຍຈະເຮັດໃຫ້ພືດເຕີບໂຕຊ້າລົງ ແລະ ມີຜົນລະປູກໜ້ອຍລົງ.

ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຄູ່ມືຊື່ນຳການເບິ່ງແຍງເບ້ຍໄມ້:

- ສຳລັບເມັດພັນນ້ອຍໃຫ້ລົງດິນເລິກປະມານ 2 ຊມ ແລະ ສຳລັບເມັດພັນໃຫຍ່ໃຫ້ລົງດິນເລິກປະມານ 3 ຫາ 4 ຊມ. ຢ່າລືມຫົດນ້ຳທຸກມື້.
- ຖ້າປູກເບ້ຍໄມ້ໃນກະຖັງ, ໃຫ້ແຊ່ເມັດພັນໃນນ້ຳກ່ອນ ເພື່ອກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທີ່ໄວຂຶ້ນ.
- ຢ່າລົງເມັດພັນຫຼາຍເກີນໄປໃນກະຖັງດຽວ. ເວລາເບ້ຍໄມ້ຂຶ້ນແລ້ວແມ່ນຕ້ອງການສະຖານທີ່ສຳລັບຮາກ. ຖ້າປູກຕິດກັນໄພດ, ຈະມີການແຂ່ງຂັນກັນ. ພ້ອມກັນນີ້, ຮາກກໍ່ອາດຈະຂາດເວລາແຍກມັນອອກຈາກກັນ, ເຊິ່ງ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຕົ້ນເຕີບໂຕຊ້າລົງ.
- ໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ຖືກແສງແດດຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ຢ່າງຕໍ່າ 1 ອາທິດກ່ອນຈະຍ້າຍໄປປູກຢູ່ສວນ ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເອີ້ນວ່າ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຕໍ່ສະພາບທີ່ມີແສງແດດກ້າ.
- ເວລາລົງເບ້ຍໄມ້ໃນສວນ, ໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າພືດໄດ້ຮັບນ້ຳຢ່າງພຽງພໍ.
- ໃຫ້ລະມັດລະວັງເລື່ອງຮາກຂອງເບ້ຍໄມ້. ໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າຮາກຕົ້ນໄມ້ແມ່ນຊື່ລົງລຸ່ມ. ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຮາກຖືກແສງແດດ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ຮາກຖືກທຳລາຍ.
- ຢ່າປູກເບ້ຍໄມ້ຕອນກາງເວັນ, ເວລາທີ່ແສງແດດກ້າທີ່ສຸດ.
- ໃຫ້ມີປ່ອນຮົ່ມສຳລັບເບ້ຍໄມ້ທີ່ເອົາລົງສວນໃໝ່ໆ. ເຮັດເປັນປ່ອນຮົ່ມຊົ່ວຄາວ ໂດຍໃຊ້ພືກຜັກ, ສານໃບໝາກພ້າວ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ.

ການປູກພືດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຢ່າປູກພືດໃນສວນໃນຮອບດຽວ. ຖ້າທ່ານປູກພືດດຽວກັນເປັນ 3 ຮອບ, ທ່ານຈະໄດ້ຜົນລະປູກ 3 ຮອບ. ເຖິງວ່າການເກັບກ່ຽວຈະໜ້ອຍກວ່າ, ມັນກໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ທ່ານໄດ້ຜົນລະປູກຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ. ທ່ານກໍ່ສາມາດປູກພືດຜັກຫຼາຍຢ່າງ, ເຊິ່ງສາມາດເກັບກ່ຽວໄດ້ໃນເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ພືດແຕ່ລະຊະນິດຕ້ອງການເວລາເພື່ອພ້ອມສໍາລັບການເກັບກ່ຽວທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ, ດັ່ງນັ້ນ, ການເກັບຜົນລະປູກຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ຕ່າງກັນ.

ປະຕິທິນອາຫານ

ວິທີການທີ່ດີໃນການວາງແຜນການຜະລິດອາຫານທີ່ຕໍ່ເນື່ອງແມ່ນໃຫ້ເຮັດປະຕິທິນອາຫານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຈັດລາຍການພືດຜັກ ແລະ ເມັດພັນທີ່ທ່ານຕ້ອງການປູກ. ທ່ານສາມາດເພີ່ມຮູບໃນລາຍການຖ້າຕ້ອງການ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2: ບັນທຶກເວລາປູກ ແລະ ເວລາເກັບກ່ຽວ.

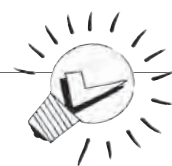
ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຂຽນແຕ່ລະເດືອນໃນປະຕິທິນ ແລະ ບັນທຶກວ່າໄດ້ປູກຫຍັງໃນເດືອນໃດ ແລະ ສາມາດເກັບກ່ຽວຫຍັງໃນເດືອນໃດ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ຖ້າເດືອນໃດບໍ່ມີຜົນລະປູກ, ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ:

- ທ່ານສາມາດປູກຫຍັງໄດ້ແຕ່ເພື່ອໄດ້ມີຜົນລະປູກໃນເດືອນນັ້ນ?
- ທ່ານສາມາດປູກພືດຜັດປະເພດອື່ນບໍ່?
- ມີວິທີການອື່ນໆ ເພື່ອເພີ່ມຜົນລະປູກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄລຍະເວລາເກັບກ່ຽວຍາວຂຶ້ນຫຼືບໍ່?
- ມີພືດຊະນິດໃດແດ່ທີ່ສາມາດປູກ ແລະ ເກັບກ່ຽວໄດ້ຕະຫຼອດທັງປີ?

ມັງກອນ		ກູມພາ		ມີນາ	
ປູກ	ເກັບ	ປູກ	ເກັບ	ປູກ	ເກັບ
					

ແນວຄິດທີ່ດີ!

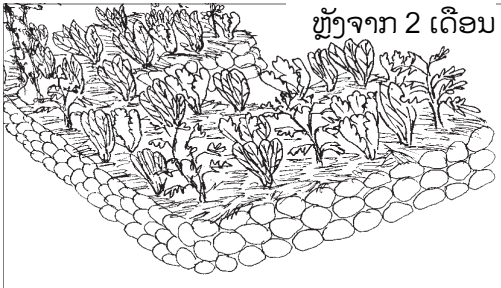
ຖ້າທ່ານມີແຫຼ່ງນໍ້າພຽງພໍ, ທ່ານສາມາດປູກພືດໄດ້ຕະຫຼອດປີ. ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ, ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ການອອກແບບສວນທີ່ດີຈະຊ່ວຍເກັບນໍ້າໃນດິນໄດ້ດີ. ເຊິ່ງສາມາດຍືດເວລາການຜະລິດສໍາລັບພືດທີ່ປູກໄວ້.

ການນຳໃຊ້ໄລຍະເວລາປູກພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

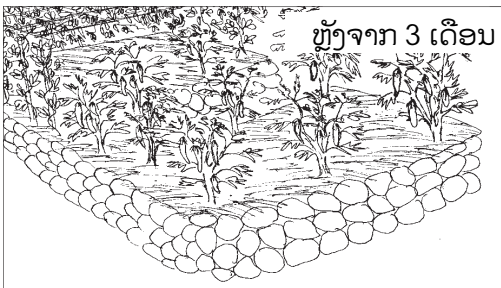
ຫຼັງຈາກ 1 ເດືອນ

ພືດແຕ່ລະຊະນິດມີໄລຍະການປູກທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະຈະມີຜົນລະບູກໃນເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດໃນສວນແຕ່ລະແບ່ງ.

ຫຼັງຈາກ 2 ເດືອນ

ຜັກສະຫຼັດ, ຜັກກາດຕິນໝີ ແລະ ຜັກອື່ນໆທີ່ເປັນພືດໃບຂຽວແມ່ນປູກຂຶ້ນງ່າຍ ແລະ ສາມາດເກັບກ່ຽວພາຍໃນ 1-2 ເດືອນ. ໝາກເຂືອ, ໝາກເຜັດ, ກະຫຼ່ຳປີ, ໝາກເຜັດໃຫຍ່, ໝາກເລັ່ນ, ແລະ ໝາກຖົ່ວຕ້ອງການປະມານ 3 ເດືອນກ່ອນການເກັບກ່ຽວ.

ຫຼັງຈາກ 3 ເດືອນ

ຈະເປັນການດີ ຖ້າປູກພືດດັ່ງກ່າວໃນຮອບເວລາດຽວກັນ ເພື່ອໃຫ້ຜັກຂຽວພ້ອມທີ່ຈະເກັບກ່ອນພືດຜັກອື່ນຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈະມີການເກັບກ່ຽວອີກຮອບໜຶ່ງສຳລັບພືດຜັກທີ່ຕ້ອງການເວລາຫຼາຍກວ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈະມີການເກັບກ່ຽວຫຼາຍຮອບ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍໆຊັ້ນ. ໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນການເກັບກ່ຽວພືດຜັກໄລຍະສັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍຮາກພືດຜັກໄລຍະຍາວ.

ການນຳໃຊ້ຄວາມສູງຂອງພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ພືດທີ່ເຕີບໂຕມີຄວາມສູງທີ່ແຕກຕ່າງກັນແມ່ນສາມາດປູກພ້ອມກັນ ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ວິທີການນີ້ສາມາດຊ່ວຍປະຢັດເນື້ອທີ່ດິນໃນສວນ. ໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າພືດຕ່ຳຈະຍັງສາມາດຮັບແສງແດດໄດ້. ຕົ້ນສູງສາມາດເປັນບ່ອນຂຶ້ນຂອງພືດເປັນເຄືອ.

ການນຳໃຊ້ຄວາມສູງຂອງໜານຜັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ການນຳໃຊ້ຄວາມສູງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງໜານຜັກຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມເນື້ອທີ່ປູກໄປພ້ອມກັນ. ຄວາມສູງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະເຮັດໃຫ້ຮາກມີບ່ອນຂະຫຍາຍຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມໂອກາດຖືກແສງແດດ.

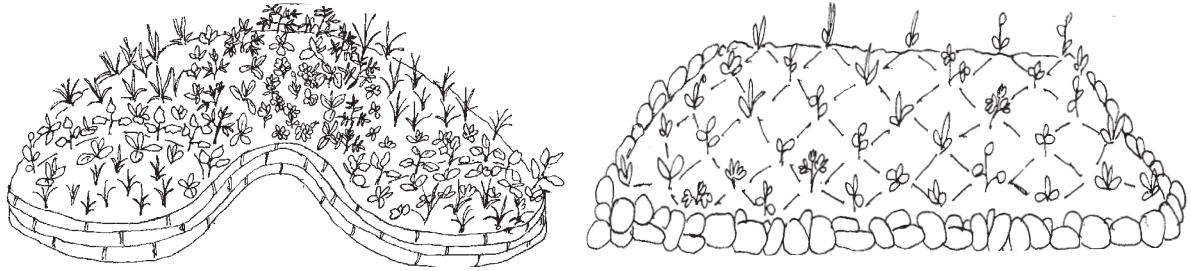
ການຂຸດຮ່ອງນ້ຳໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ເປັນຄ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ມີເນື້ອທີ່ປູກເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ພູມອາກາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ພື້ນຂອງຮ່ອງນ້ຳຈະມີຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ຈະມີນ້ຳໃນຊ່ວງລະດູຝົນ, ດັ່ງນັ້ນ, ພືດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຜັກຫົມ ແລະ ເຜືອກແມ່ນສາມາດປູກໄດ້. ສ່ວນເທິງຂອງຮ່ອງນ້ຳຈະແຫ້ງກວ່າ ແລະ ສາມາດເປັນບ່ອນປູກພືດອື່ນໆ.

ການປູກພືດໝູນວຽນ

ພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່ອມຕ້ອງການສານອາຫານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການປູກພືດໝູນວຽນຊ່ວຍສ້າງຄວາມສົມດູນຂອງສານອາຫານໃນດິນ. ພ້ອມກັນນີ້, ການປູກພືດໝູນວຽນຈະຊ່ວຍຫຼຸດບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆ.

ດີທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ປູກພືດດຽວກັນໃນໜານຜັກເກົ່າສອງເທື່ອລຽນກັນ. ຖ້ວທຸກປະເພດແມ່ນລວມເປັນພືດຜັກດຽວກັນ. ໝາກເລັ່ນ, ໝາກເຂືອ ແລະ ໝາກເຜັດໃຫຍ່ສາມາດລວມເປັນພືດຜັກດຽວກັນເພາະມາຈາກຕະກຸນດຽວກັນ (ພືດຕະກຸນ solanaceae).

ທຸກໆ 2 ປີ, ໃຫ້ໜານຜັກແຕ່ລະແປງໄດ້ພັກພື້ນບໍາລຸງເປັນໄລຍະຫຼາຍເດືອນ ເພື່ອໃຫ້ດິນພື້ນຜູ້ສານອາຫານ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ໃຫ້ເພີ່ມຜຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄົມດິນໄວ້.

ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ

ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດພ້ອມກັນຈະຫຼຸດບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆ ເພາະວ່າສັດຕູພືດຈະຕ້ອງການເວລາຫຼາຍກວ່າໃນການແຜ່ຈາກພືດຊະນິດໜຶ່ງໄປສູ່ພືດອີກຊະນິດໜຶ່ງ. ພ້ອມກັນນີ້, ພືດແຕ່ລະຢ່າງທີ່ຖືກສັດຕູພືດທຳລາຍກໍຈະຫຼຸດລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດກໍຈະງ່າຍຂຶ້ນ.

ພືດບາງຊະນິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປູກພືດອື່ນໆໃກ້ກັບມັນ. ຕົວຢ່າງແມ່ນກະທຽມຊ່ວຍຂັບໄລເພັຍ (ມັນເປັນສັດຕູພືດທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າມັນມີຈຳນວນຫຼາຍ ມັກຈະທຳລາຍຕົ້ນໝາກເລັ່ນ, ຕົ້ນໝາກເຜັດໃຫຍ່, ຜັກກະຫຼ່ຳ, ຜັກໃບຂຽວ ແລະ ອື່ນໆ), ເພັຍບໍ່ມັກກະທຽມ. ດັ່ງນັ້ນ, ການປູກກະທຽມໃກ້ກັບພືດທີ່ເພັຍມັກຈະຊ່ວຍຂັບໄລ ແລະ ຫຼຸດຈຳນວນເພັຍທີ່ເຂົ້າມາທຳລາຍ.

ການປູກກອກໄມ້ ແລະ ສະໝຸນໄພໃນສວນກໍຈະດຶງດູດແມງໄມ້ຕ່າງໆ ທີ່ຈະມາຊ່ວຍໃນການແຜ່ເກສອນ ແລະ ເພີ່ມຈຳນວນສັດກຳຈັດສັດຕູພືດ. ເຊິ່ງມັນຈະຫຼຸດບັນຫາສັດຕູພືດໄປພ້ອມກັນ.

ຄວາມສວຍລົດງົດງາມກໍເປັນປັດໃຈສຳຄັນຂອງສວນ. ການມີພືດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດຢູ່ນຳກັນກໍຈະເຮັດໃຫ້ສວນຂອງທ່ານງາມຂຶ້ນ ແລະ ໜ້າດຶງດູດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປູກພືດຜັກເປັນແຖວຊື່ກໍໄດ້. ການປູກທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບອາດຈະສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດກໍເປັນໄປໄດ້.
- ພືດໄລຍະຍາວທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງແຍງດູແລຫຼາຍ ແລະ ຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດປີລະຄັ້ງ ແມ່ນສາມາດປູກໄວ້ຢູ່ຫຼັງສວນ ຫຼື ໃນບ່ອນທີ່ເຂົ້າເຖິງຍາກ. ສ່ວນພືດໄລຍະສັ້ນທີ່ຕ້ອງການການເບິ່ງແຍງດູແລ ແລະ ມີຜົນຜະລິດຫຼາຍຮອບຕໍ່ປີໃຫ້ປູກໄວ້ບ່ອນທີ່ເຂົ້າເຖິງງ່າຍ. ວິທີການນີ້ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການຈັດສວນງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາດິນອັດແໜ້ນໃນສວນ ແລະ ໜານຜັກ.

ຕໍ່ໄປ ເປັນຕົວຢ່າງຂອງການປູກພືດຜັກທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້:

- ສາລີ, ໝາກອຶ ແລະ ໝາກຖົ່ວ
- ໝາກເລັ່ນ, ຜັກທຽມ ແລະ ບົວລະພາ. ການປູກແບບປະສົມປະສານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຜົນດີໃນສວນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຈະປ້ອງກັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນຈາກສັດຕູພືດ.
- ໝາກເຜັດ ແລະ ໝາກເລັ່ນ
- ດອກຕາເວັນທີ່ປູກອ້ອມສວນຈະຊ່ວຍກຳຈັດສັດຕູພືດ.
- ຜັກກະຫຼ່າ, ໝາກເລັ່ນ ແລະ ຜັກທຽມ
- ຫົວກາຣົດ, ຜັກບົວໃຫຍ່, ຜັກກະຫຼ່າ ແລະ ຜັກສະຫຼັດ.
- ໝາກແຕງ, ໝາກຖົ່ວ ແລະ ໝາກຖົ່ວເມັດ
- ມັນດ້າງ ແລະ ເຜືອກ. ການປູກແບບປະສົມປະສານດັ່ງກ່າວມີຜົນດີກັບດິນທີ່ມີຫີນຫຼາຍ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ໃຫ້ຈັດກອງກ້ອນຫີນປະມານ 2 x 2 ແມັດ. ໃຊ້ຫີນໃຫຍ່, ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງໃຫຍ່ຊໍາຝາມີ ເພື່ອໃຫ້ມີຮູໃນກອງຫີນ. ອ້ອມກອງຫີນໃຫ້ຊຸດຮ່ອງເລິກ ຊໍາມືໜຶ່ງ. ເອົາກ້ານມັນດ້າງ ແລະ ເຜືອກໃສ່ຮູກອງຫີນ. ເພີ່ມດິນ, ຫີນ, ກ້ານມັນດ້າງ ແລະ ເຜືອກຈົນກວ່າມັນສູງປະມານ 1 ແມັດ ຫຼື 1 ແມັດປາຍ.

ຜົນໄດ້ຮັບກໍ່ຄືຈະມີຮ່ອງໃຊ້ໄວ້ປູກມັນດ້າງ ແລະ ເຜືອກ ອອກຈາກກອງຫີນ. ຫີນຈະປ້ອງກັນພືດ ຈາກໜູ ແລະ ສັດຕູພືດອື່ນໆ. ຢ່າລົມໃສ່ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ປຸ່ຍ. ເພື່ອການຮັກສາຄວາມຊື່ນໃນຮ່ອງ, ໃຫ້ນຳ ເອົາກ້ານກ້ວຍຕັດເປັນທ່ອນ ເພື່ອເປັນຫຍ້າປົກຄຸມດິນ.

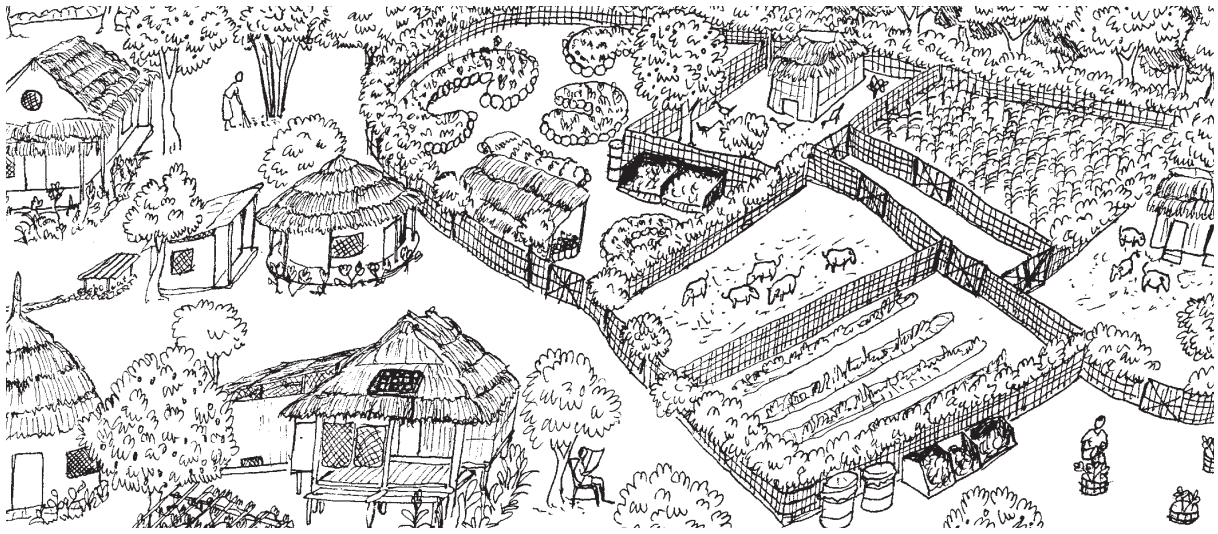

ການປູດພືດໃຫ້ຢູ່ຮ່ວມກັບສັດ

ພຶດຕິທຳການຜຸ່ນຄອກຈາກສັດເປັນອາຫານ ແລະ ສັດກໍຕ້ອງການພຶດເຊັ່ນກັນ. ຄວາມຕ້ອງການເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແມ່ນສາມາດຕອບສະໜອງດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປູກພຶດຢູ່ນຳກັນ. ການຢູ່ຮ່ວມກັນອາດຈະເປັນໃນຮູບແບບ ດັ່ງກ່າວ:

- ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນທີ່ໝູນວຽນລະຫວ່າງສັດລ້ຽງກັບການປູກພຶດ. ສັດຈະຈັດການຫຍ້າຮົກ, ລະບາຍດິນ ແລະ ສະໜອງປຸ້ຍຫຼັງການເກັບກ່ຽວ.
- ສຳລັບສວນນ້ອຍ, ໄກ່ ແລະ ໝູສາມາດເອົາໄວ້ໃນຄອກເຄື່ອນທີ່ໄດ້ ເພື່ອອະນາໄມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ດິນອຸດົມສົມບູນ.
- ພຶດຜັກແມ່ນສາມາດປູກໄດ້ຢູ່ລຸ່ມບໍ່ປາທີ່ແຫ້ງໃນລະດູຮ້ອນ (ຖ້າບໍ່ປາຫາກເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ ບໍ່ແມ່ນປູນ).
- ພຶດຜັກແມ່ນສາມາດປູກໄດ້ຕາມແຄມບໍ່ປາ.

(ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ປູກພຶດຮ່ວມກັນ, ໃຫ້ເບິ່ງ ໂມດູນ 10 - ລະບົບການນຳໃຊ້ສັດ ແລະ ໂມດູນ 11 - ການເພາະລ້ຽງສັດໃນນຳ)

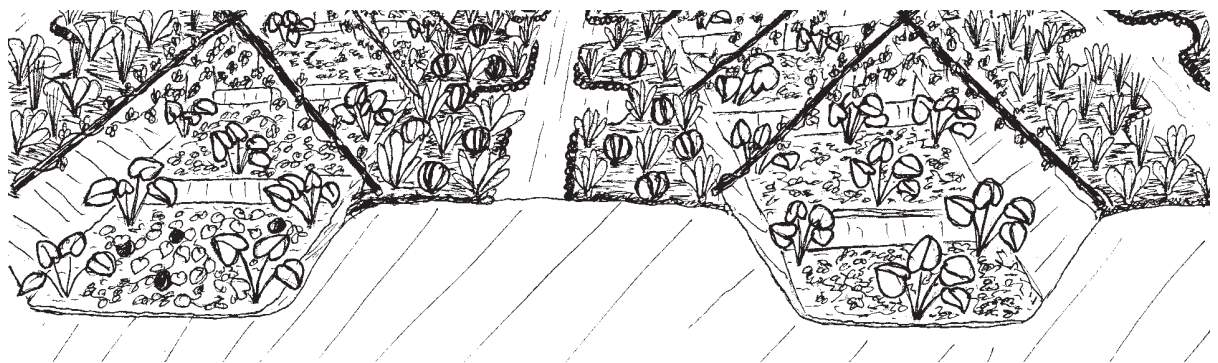

ການປູກພຶດຮ່ວມກັບການປູກເຂົ້າ

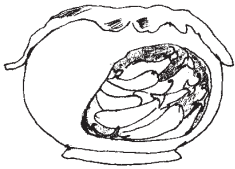
ຂອບນາເຂົ້າແມ່ນສາມາດໃຊ້ເປັນສວນຜັກ. ພຶດເປັນເຄືອ, ເຊັ່ນ: ໝາກຖົ່ວ, ໝາກບວບ, ໝາກແຕງ ແລະ ໝາກອີ ແມ່ນສາມາດຂຶ້ນໄດ້ຕາມແຄມນາ.

ການປູກເຂົ້າ ແລະ ການປູກຜັກນຳແມ່ນສາມາດປູກຮ່ວມກັນໄດ້ໃນເຂດປຽກຊຸ່ມ. ນ້ຳທີ່ໄຫຼມາຈາກນາເຂົ້າແມ່ນສາມາດເກັບໃນອ່າງໄດ້. ລະບົບນີ້ຈະໃຊ້ງານໄດ້ດີໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ເປັນຄ້ອຍ.

ລະບົບນີ້ເປັນພຽງຕົວຢ່າງ. ທ່ານສາມາດອອກແບບລະບົບໃໝ່ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ, ຕາບໃດທີ່ລະບົບຂອງທ່ານເປັນໄປຕາມຮູບແບບຂອງທຳມະຊາດ.

ການເກັບມ້ຽນ ແລະ ການເກັບຮັກສາຜົນລະປູກ

ໂມດູນນີ້ໄດ້ສະໜອງຫຼາຍແນວຄວາມຄິດໃນການປູກພືດ ແຕ່ວິທີການເກັບ ແລະ ຮັກສາພືດ ຜັກກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ. ການເກັບຮັກສາທີ່ດີໝາຍຄວາມວ່າ ພືດຜັກມີອາຍຸ ຍືນຍາວຂຶ້ນ ແລະ ຮັກສາວິຕາມິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າ, ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການຖິ້ມຜັກ ແລະ ເພີ່ມໂອ ກາດໃນການຂາຍຜັກ.

ຜັກເກືອບທຸກຊະນິດແມ່ນສາມາດປະໄວຢູ່ພື້ນດິນຈົນກວ່າຈະໃຊ້ງານ. ແຕ່ສຳລັບຜັກບາງຊະນິດ, ການເກັບຮັກສາ ທີ່ດີມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ.

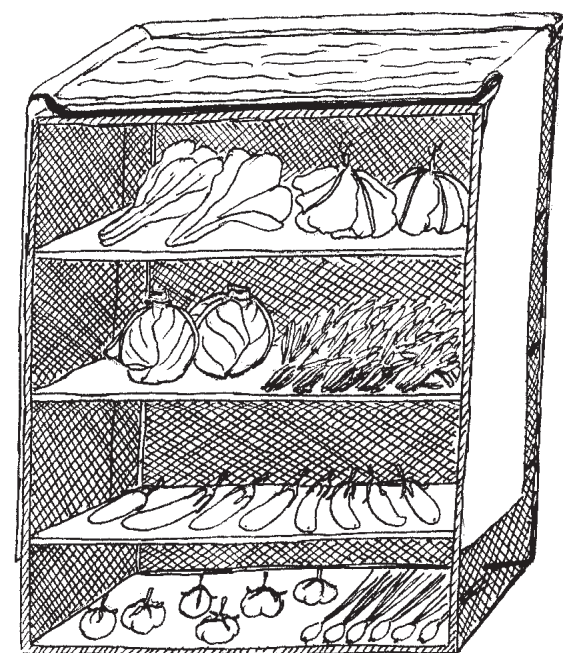
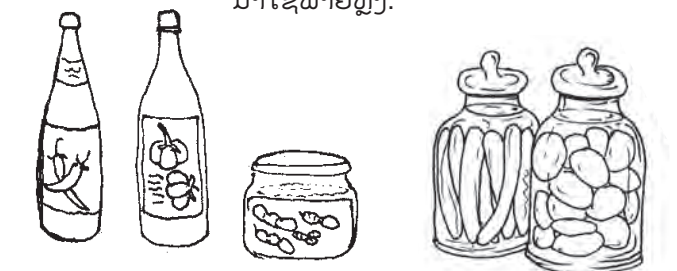
ພາຍຫຼັງການເກັບກຽວ, ລ້າງ ແລະ ຖິ້ມສ່ວນທີ່ເນົາແລ້ວ. ເກັບໃນສະຖານທີ່ທີ່ເຢັນ, ຫ່າງຈາກແສງແດດ ແລະ ປອດ ໄພຈາກສັດຕູພືດ ແລະ ສັດອື່ນໆ.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນພາຊະນະດັ້ງເດີມທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ດີໃນການເກັບຮັກສາພືດຜັກ:

1. ໝໍ້ດິນໃຊ້ງານໄດ້ດີໃນການເກັບຮັກສາພືດຜັກ ແລະ ຜັກໃບຂຽວ. ໃຊ້ຜ້າປຽກມາປົກໝໍ້ດິນ ແລະ ເອົາຢາງ ຫຼື ເຊືອກມາມັດປາກໝໍ້ໄວ້. ໃຫ້ເກັບໄວ້ຫ່າງຈາກແສງແດດ. ສາມາດຮັກສາຜັກໃຫ້ສົດໄດ້ຫຼາຍມື້.
2. ໃນທະວີບອາຟຣິກາ, ແມ່ນໃຊ້ໝໍ້ດິນສອງໜ່ວຍ, ໜ່ວຍນ້ອຍຕັ້ງຢູ່ໃນໜ່ວຍໃຫຍ່. ເອົາຂີ້ຊາຍມາຮອງໝໍ້ນ້ອຍ. ປິດຜາໄວ້ ແລະ ເກັບໃຫ້ຫ່າງຈາກແສງແດດ. ວິທີການດັ່ງກ່າວໃຊ້ງານໄດ້ດີກວ່າໃຊ້ໝໍ້ໜ່ວຍດຽວ.
3. ຕູ້ໄມ້ເກັບອາຫານປອດໄພ. ເປັນອຸປະກອນງ່າຍໆ ທີ່ເຮັດມາຈາກກ່ອງໃຫຍ່ທີ່ມີລວດເຫຼັກຫໍ່ໄວ້, ເຊິ່ງນຳໃຊ້ນຳ ແລະ ລົມໃນການເກັບຜັກໃຫ້ເຢັນ. ຕູ້ໄມ້ນີ້ສາມາດເກັບຊື່ນ ແລະ ອາຫານອື່ນໆ ໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ຕູ້ໄມ້ນີ້ບໍ່ແພງ ແລະ ເຮັດໄດ້ງ່າຍ. (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຕູ້ໄມ້ເກັບອາຫານປອດໄພ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 12 - ເຕັກໂນ ໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ).

ຖ້າໄດ້ເກັບຜັກໃນປະລິມານທີ່ຫຼາຍເກີນໄປໃນຮອບດຽວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຂາຍ ຫຼື ກິນໄດ້, ມີວິທີການຕ່າງໆທີ່ສາ ມາດຊ່ວຍເກັບຮັກສາຜັກໄດ້, ລວມມີ:

- ຕູ້ອົບແຫ້ງດ້ວຍແສງຕາເວັນ ທີ່ສາມາດໃຊ້ໃນການອົບແຫ້ງຜັກ, ປາ, ຊື່ນ ແລະ ໝາກໄມ້.
- ຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ສາມາດປຸງແຕ່ງເປັນຊອສ໌, ເປັນເສັ້ນ, ເປັນຜັກດອງ, ແລະ ເປັນໝາກໄມ້ກວນ. ຊອສ໌ ສາມາດຜະລິດໄດ້ຈາກ ໝາກເລັ່ນ, ໝາກເຜັດ ຫຼື ໝາກຂາມ. ເສັ້ນສາມາດຜະລິດ ຈາກໝາກຖົ່ວດິນ, ໝາກຖົ່ວ ຫຼື ໝາກມ່ວງຫີນມະພານ. ໝາກແຕງ, ຜັກບົວໃຫຍ່, ໝາກເຜັດໃຫຍ່, ຜັກກະຫຼ້າ, ໝາກມ່ວງ ຫຼື ໜໍ່ໄມ້ແມ່ນສາມາດປຸງແຕ່ງເປັນຜັກດອງ ໄດ້. ສ່ວນໝາກໄມ້ກວນ (ແຢມ) ແມ່ນສາມາດຜະລິດໄດ້ ດ້ວຍໝາກໄມ້ທຸກຊະນິດຍົກເວັ້ນໝາກໂມ. .
- ຜັກບາງຊະນິດເຊັ່ນໝາກເຂືອ, ໝາກເຜັດໃຫຍ່ ແລະ ໝາກເລັ່ນແມ່ນສາມາດອົບແຫ້ງ ແລະ ແຊ່ນຳມັນໄວ້ ເພື່ອ ນຳໃຊ້ພາຍຫຼັງ.

ໂມດູນ 6.

ການເພາະປູກ

ໝາຍເຫດ...

ໂມດູນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບພືດຜັກທີ່ປູກເພື່ອບໍລິໂພກ, ທຸລະກິດ, ຫຼື ເພື່ອຂາຍເປັນສິນຄ້າ.

ສິ່ງສໍາຄັນຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດແມ່ນ:

- ການນໍາໃຊ້ດິນກະສິກໍາໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ການເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດ ໂດຍໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍສຸດ ແລະ ເປັນການຜະລິດໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງທີ່ສຸດ.
- ຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນສໍາລັບຊຸມຊົນ ແລະ ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ທີ່ສາມາດເຮັດວຽກນໍາກັນໄດ້; ແລກປ່ຽນຊັບພະຍາກອນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມຮູ້.
- ບັບປຸງເຕັກນິກໃນການເກັບຮັກສາ, ການຄ້າຂາຍ ແລະ ການກະຈາຍຜະລິດຕະພັນ.

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນຊຸມຊົນ ຄວນແມ່ນຈຸດສູນຫຼັກຂອງພວກເຮົາ. ແນວຄິດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃນການພັດທະນາກະສິກໍາທຸກປະເພດ, ຈາກສວນຄົວຂະໜາດນ້ອຍໄປຫາສວນກະສິກໍາຂອງຊຸມຊົນ, ໃນພື້ນທີ່ຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ພື້ນທີ່ກວ້າງຂວາງ, ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ຮາບພຽງ ຫຼື ສູງຊັນ.

ຊາວກະສິກອນມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະເພນີກ່ຽວກັບກະສິກໍາເປັນຈໍານວນຫຼາຍ.

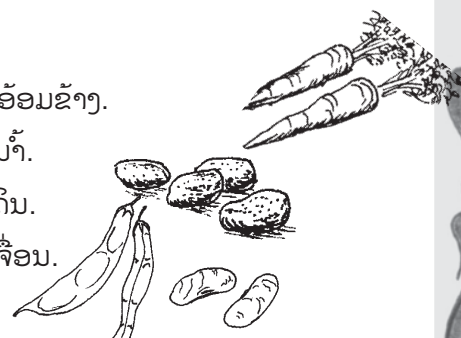
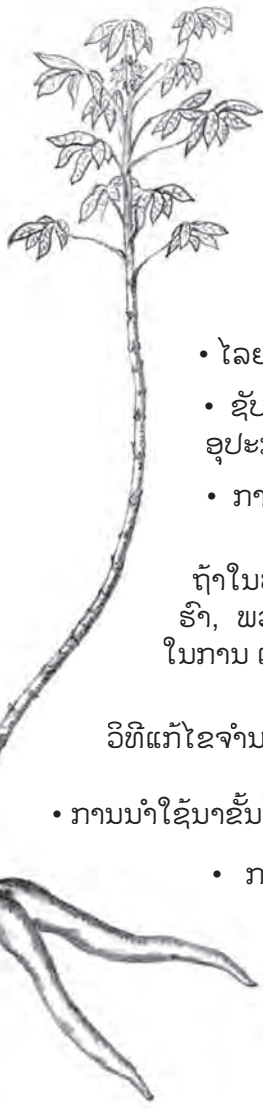
ດັ່ງນັ້ນ, ໂມດູນນີ້ຈະສະໜອງແຕ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ເຕັກນິກເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີກະສິກໍາທີ່ຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນ.

ດິນ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນ

ກະສິກໍາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງດິນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ. ບໍ່ວ່າຈະມີການດໍາເນີນກະສິກໍາໃນສະຖານທີ່ໃດ, ມັນກໍຈະມີຜົນກະທົບ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກດິນ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນ. ກະສິກະກໍາຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ:

- ສະພາບອາກາດ: ແດດ, ຝົນ ແລະ ລົມ.
- ດິນອ້ອມຂ້າງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ດິນ.
- ພືດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງສັດທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ.
- ການສະໜອງນໍ້າ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ.
- ປະເພດຂອງດິນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ.
- ການກັດເຊາະຂອງດິນ ແລະ ສະພາບດິນເຈື່ອນ.
- ໄລຍະຫ່າງຈາກເຮືອນ ແລະ ເມືອງ.
- ຊັບພະຍາກອນທີ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຄົນງານມີຢູ່, ເຊັ່ນ: ເສັດພັນພືດ, ເຄື່ອງມື, ບຸ່ຍ, ອຸປະກອນເກັບກ່ຽວ, ແລະ ອື່ນໆ.
- ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍຜະລິດຕະພັນ.

ຖ້າໃນປະຈຸບັນ ພວກເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຈະສາມາດເລືອກທີ່ຈະນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂງ່າຍໆ ໃນການ ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດໄດ້.

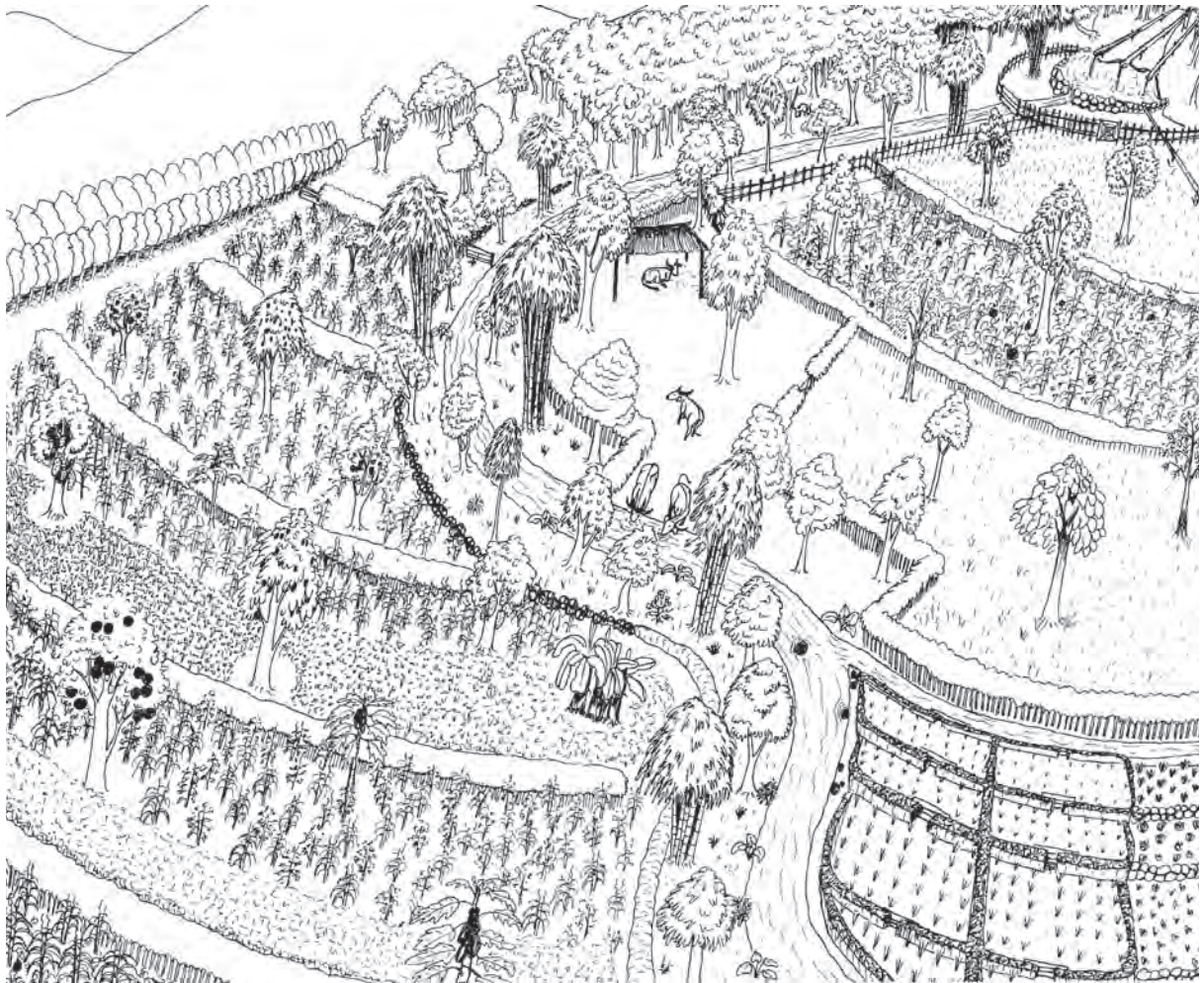
ວິທີແກ້ໄຂຈໍານວນໜຶ່ງອາດຈະລວມມີ:

- ການນໍາໃຊ້ນໍ້າຂັ້ນໄດ ແລະ ຮ່ອງເກັບນໍ້າ ເພື່ອປົກປ້ອງດິນ ແລະ ປ້ອງ ກັນບໍ່ໃຫ້ດິນເຈື່ອນ.
- ການນໍາໃຊ້ບຸ່ຍທໍາມະຊາດ ແລະ ຢາກໍາຈັດສັດຕູພືດແບບທໍາມະ ຊາດ, ແທນທີ່ຈະນໍາໃຊ້ບຸ່ຍເຄມີ ແລະ ຢາກໍາຈັດສັດຕູພືດ ທີ່ມີສານ ເຄມີ ເພາະວ່າວັດສະດຸທີ່ມີສານເຄມີຈະເຮັດໃຫ້ມີມົນລະພິດ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາອື່ນໆຕາມມາ.

ການປັບປຸງສະພາບໃນການເຮັດກະສິກໍາ

ແນວຄິດ ແລະ ເຕັກນິກດີໄປນີ້ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ທ່ານປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງພືດ ແລະ ປົກປ້ອງດິນໃນເວລາດຽວກັນ ເພື່ອການນໍາໃຊ້ໃນອະນາຄົດ.

ຮົ່ວບັງລົມ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ລົມເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບກະສິກໍາ ແລະ ຊີວິດປະຈໍາວັນ. ແຕ່ວ່າລົມທີ່ພັດແຮງອາດຈະເຮັດໃຫ້ພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ ແລະ ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາອື່ນໆ ເປັນຈໍານວນຫຼາຍກັບສັດ ແລະ ຄົນ.

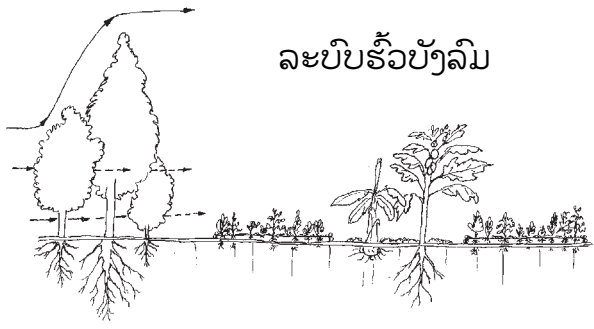
ອາດຈະປູກຕົ້ນໄມ້ຕິດກັນ 3 ຫຼື 4 ແຖວ ເພື່ອເປັນຮົ່ວບັງລົມ, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຮງຂອງລົມທີ່ພັດມາໄດ້, ແຕ່ຍັງເຮັດໃຫ້ລົມທີ່ພັດເບົາໆ ສາມາດພັດເຂົ້າມາໃນສວນໄດ້. ຮົ່ວບັງລົມມີປະໂຫຍດຫຼາຍສໍາລັບດິນ ແລະ ພື້ນທີ່ຮາບພຽງ ທີ່ມີລົມພັດແຮງ. ແມ່ນແຕ່ວັດຖຸປ້ອງກັນລົມຂະໜາດນ້ອຍກໍ່ມີປະໂຫຍດແກ່ພື້ນທີ່ດິນທີ່ກວ້າງໄດ້.

ຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍກົງຂອງຮົ່ວບັງລົມສໍາລັບກະສິກໍາລວມມີ:

- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຂອງພືດ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ພືດມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຂອງພືດທີ່ເກີດຈາກລົມ.
- ຫຼຸດຜ່ອນການກັດເຊາະຂອງດິນ.
- ຫຼຸດຜ່ອນບໍ່ໃຫ້ນໍ້າລະເຫີຍອອກຈາກພືດ ແລະ ດິນ, ແລະ ເປັນການເກັບຮັກສານໍ້າໄວ້.
- ເຮັດໃຫ້ອຸນຫະພູມຂອງດິນຄົງທີ່; ດິນຈະບໍ່ຮ້ອນ ຫຼື ເຢັນຫຼາຍເກີນໄປ. ອຸນຫະພູມຂອງດິນທີ່ຄົງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ຮາກຂອງພືດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ.

ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ:

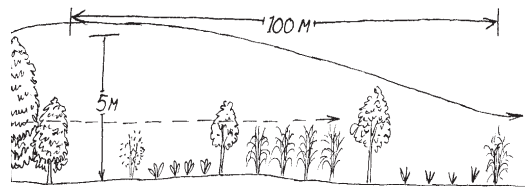
- ການມີຕົ້ນໄມ້ຫຼາຍເປັນການດຶງດູດແມງໄມ້ ແລະ ນົກ, ເຊິ່ງຈະເປັນການເພີ່ມອັດຕາການປະສົມຂອງເກສອນ. ການທີ່ມີອັດຕາສ່ວນການປະສົມຂອງເກສອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜະລິດຕະພັນຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ການໃຊ້ພືດຕະກູນຖົ່ວເພື່ອບັງລົມ ຈະເປັນການເພີ່ມປະລິມານໄນໂຕຣເຈນໃນດິນ.
- ການໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມ ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ຫົວອາຫານສັດ, ໝາກຖົ່ວ, ນໍ້າມັນ, ໄມ້, ຫຍ້າ, ໂຍອາຫານ, ຢາ ແລະ ອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດ.
- ສັດຈະມີສຸຂະພາບທີ່ດີກວ່າ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມກົດດັນໜ້ອຍລົງ.
- ພື້ນທີ່ຂອງເຮືອນຈະເຢັນລົງ ແລະ ໜ້າຢູ່ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ທີ່ຕັ້ງຂອງຮົ່ວບັງລົມ

ຈາກການຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້, ທ່ານຈະສາມາດຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າ ບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບປູກຕົ້ນໄມ້ບັງລົມຢູ່ບ່ອນໃດ.

- ລົມແຮງທີ່ພັດມາ ແມ່ນມາຈາກທິດທາງໃດ?
- ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ລົມມັກພັດມາຈາກທິດໃດ?
- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຕ້ອງປ້ອງກັນຈາກລົມແຮງ?

ຕ້ອງໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມທີ່ມີຄວາມສູງ 5 ແມັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຮງຂອງລົມ ທີ່ພັດມາໃສ່ພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີຂະໜາດ 100 ແມັດ ທາງຫຼັງຕົ້ນໄມ້ບັງລົມ. ຕ້ອງໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຄວາມສູງ 10 ແມັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງລົມສໍາລັບເນື້ອທີ່ດິນ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

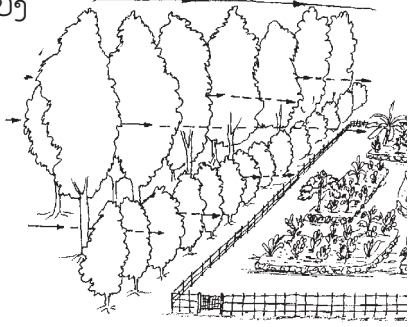
- ຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້ບັງລົມ ຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຈາກພືດຕ່າງໆ ທີ່ເກີດໃກ້ໆກັບຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຫຼຸດລົງ.
- ຮົ່ມຈາກຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ເຕີບໃຫຍ່ຢ່າງເຕັມທີ່ແລ້ວ ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ພືດທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ. ຍ້ອນເຫດນີ້, ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ສູງເກີນໄປເພື່ອບັງລົມ.

ການສ້າງຮົ່ວບັງລົມ

ເພື່ອໃຫ້ຮົ່ວບັງລົມມີປະສິດທິພາບດີ ແມ່ນໃຫ້ປູກຕົ້ນໄມ້ຕິດກັນເປັນ 3 ຫຼື 4 ແຖວ. ການປູກຕົ້ນໄມ້ຫຼາຍແຖວແບບນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຄວາມໜ້າທີ່ຕ້ອງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຮງຂອງລົມ ແລະ ລົມທີ່ພັດມາ ໂດຍກົງໄດ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນແຮງຂຶ້ນ ຫຼື ອ່ອນຫຼາຍເກີນໄປ, ໂດຍການໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຍັງເຮັດໃຫ້ລົມທີ່ພັດມາເບົາໆ ສາມາດພັດເຂົ້າມາໄດ້, ເຊັ່ນ: ຕົ້ນສິນທະເລ, ຕົ້ນຜັກອີຣຸມ, ຕົ້ນກະຖິນ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໃບໜາ, ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໝາກນີ້, ໝາກອາໂວຄະໂດ ແລະ ໝາກມ່ວງ ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບການບັງລົມ. ຕ້ອງປູກຕົ້ນໄມ້ຫຼາຍຊະນິດ. ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໃນຕະກູນຖົ່ວ ຈະມີການເຕີບໂຕທີ່ໄວ ແລະ ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ເພາະ ວ່າມັນຈະມີປະສິດທິພາບໃນການບັງລົມຂ້ອນຂ້າງໄວ. ຄວາມຍາວ ແລະ ຮູບຊົງຂອງວັດຖຸບັງລົມ ຈະອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການປ້ອງກັນ. ຖ້າລົມຈະພັດໄປທາງດ້ານຂ້າງ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຕ້ອງສ້າງຮົ່ວບັງລົມທີ່ຍາວກວ່າພື້ນທີ່ຕ້ອງການປ້ອງກັນ.

ທ່ານສາມາດສ້າງຮົ່ວບັງລົມໃນ ຮູບຊົງຕໍ່ໄປນີ້:

- ເປັນຊືກແຊັກ.
- ເປັນເສັ້ນຊື່.
- ເປັນເສັ້ນໂຄ້ງ.
- ແຍກອອກເປັນສ່ວນຕ່າງຫາກ.

ການບຳລຸງຮັກສາຮົ່ວບັງລົມ

ທ່າສາມາດປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດເຂົ້າໃກ້ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມໃນຂະນະທີ່ມັນຍັງນ້ອຍຢູ່. ໃຫ້ທ່ານປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃນບໍລິເວນທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຕາຍ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນໃຫ້ປູກໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ຍັງນ້ອຍຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມເຕີບໂຕ ແລະ ສູງເທົ່າກັນໝົດ. ບໍ່ໃຫ້ຕັດກິ່ງໄມ້ທີ່ຢູ່ດ້ານລຸ່ມຂອງຕົ້ນໄມ້, ເພາະວ່າກິ່ງໄມ້ດັ່ງກ່າວ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງລົມທີ່ອາດຈະພັດມາກ້ອງຕົ້ນໄມ້ໄດ້. ເພື່ອໃຫ້ມັນໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ, ແມ່ນໃຫ້ພະຍາຍາມເກັບຮັກສາຮູບຊົງຂອງຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນຟຸ່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ມີຄວາມສູງເທົ່າກັນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມທີ່ສູງກວ່າພືດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ລົມພັດຖືກ, 10-15 ແມັດ ແມ່ນດີທີ່ສຸດ
- ໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ທົນໄພ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາໄຟໄໝ້

ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ບ່ອນເກັບຮັກສານ້ຳ

ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງ, ມັນສາມາດທຳລາຍພືດ, ສັດ ແລະ ເຮືອນຊານນຳອີກ. ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນເຮັດໃຫ້ສູນເສຍດິນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ດິນອາດໄຫຼລົງໃສ່ຮ່ອງຊົນລະປະທານ ແລະ ນາເຂົ້າໄດ້, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາຫຼາຍກວ່ານີ້ອີກ.

ນ້ຳຖ້ວມຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມກະທັນຫັນສາມາດເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໃນບາງພື້ນທີ່ຂອງປະເທດອິນໂດເນເຊຍ. ໃນບາງກໍລະນີເຮົາກໍສາມາດປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມໄດ້, ແຕ່ໃນບາງກໍລະນີແມ່ນບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສະເໝີ. ເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ເຕັກນິກອື່ນໆ ໃນການເກັບຮັກສານ້ຳ ເພື່ອກັກ ແລະ ເກັບຮັກ ສາ ນ້ຳດັ່ງກ່າວໄວ້, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ດິນເຈື່ອນ, ບໍ່ໃຫ້ມີນ້ຳຂັງ ຫຼື ນ້ຳລົ້ນເປັນປະລິມານຫຼາຍ. ການປູກຕົ້ນໄມ້ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງຂອງດິນເຈື່ອນໄດ້ເຊັ່ນກັນທັງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ.

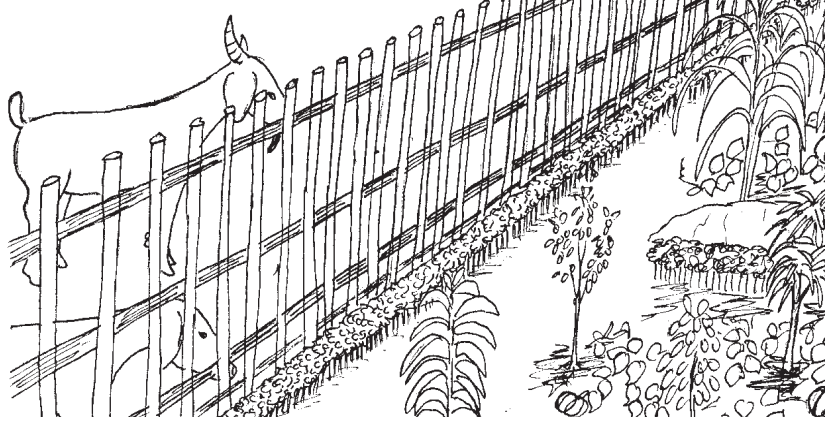
ຕ້ອງສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳເພື່ອໃຫ້ຮ່ອງນ້ຳດັ່ງກ່າວເລິ່ມເຮັດໜ້າທີ່ຂອງມັນໃນຈຸດທີ່ມີນ້ຳສະສົມ ຫຼື ກັກເກັບນ້ຳໃຫ້ໄດ້ ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ສຳລັບການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ ອາດຈະລວມເອົາດິນທັງໝົດທີ່ຢູ່ຕາມທາງຜ່ານຂອງນ້ຳ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັນຢູ່ຂັ້ນຊຸມຊົນ (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການວາງແຜນ ແລະ ການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ເຕັກນິກອື່ນໆ ໃນການເກັບຮັກສານ້ຳ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 8 - ປ່າໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ).

ການເຮັດຮົ່ວລ້ອມ

ການເຮັດຮົ່ວລ້ອມເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍໃນການປ້ອງກັນພືດຂອງທ່ານ.

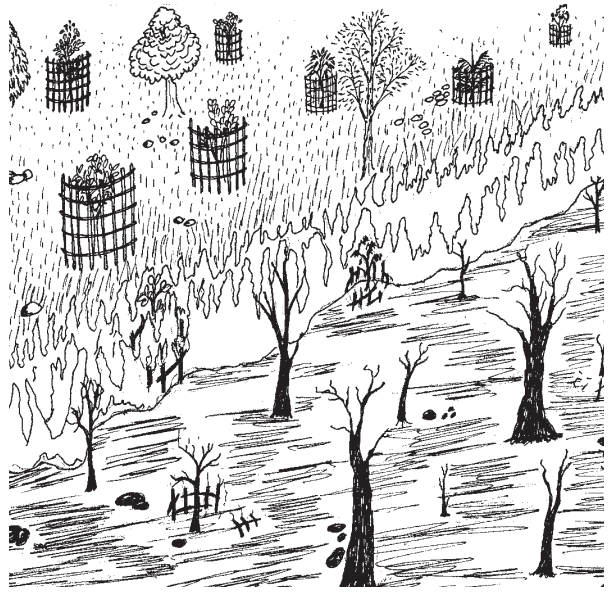
ການທີ່ມີຮົ່ວລ້ອມທີ່ເຮັດຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຈະເຮັດໃຫ້ມີຫຍ້າ ແລະ ອາຫານສຳລັບເກືອສັດລ້ຽງ. ນອກຈາກນີ້ຍັງສາມາດໃຊ້ຮົ່ວເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອບັງລົມໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ການຢຸດຕິການຈູດໄຮ່ຈູດນາ

ຄວນຢຸດຕິການຈູດໄຮ່ຈູດນາ ເພາະວ່າ:

- ມັນເຮັດໃຫ້ດິນເຈື່ອນ ແລະ ການເຈື່ອນຂອງດິນ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ມັນເປັນການທຳລາຍອິນຊີວັດຖຸ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ ໃນພື້ນດິນ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນ ອຸດົມສົມບູນ.
- ມັນເປັນການຂ້າພືດທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຍ້າປົກ ຄຸມຕົ້ນໄມ້ໄດ້.
- ມັນເຮັດໃຫ້ໄຟລຸກລາມໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໂດຍ ສະເພາະຖ້າມີລົມພັດຫຼາຍ, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດ ໃຫ້ພືດເສຍຫາຍໄດ້. ເຫດການແບບນີ້ມັກເກີດ ຂຶ້ນເລື້ອຍໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ.
- ມັນເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນນົກ ແລະ ແມງໄມ້, ເຊິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການປະສົມເກສອນ ແລະ ຊ່ວຍກຳຈັດສັດຕູພືດ.

ມີໜ້າທີ່ໃນການກຳຈັດສັດຕູພືດ.

ເພີ່ມປະລິມານ ແລະ ຊະນິດຕົ້ນໄມ້

ມີຕົ້ນໄມ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ຫຼາຍຊະນິດທີ່ເຕີບໂຕ ຢູ່ໃນດິນຂອງທ່ານເຊິ່ງຈະໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ທ່ານຫຼາຍ. ສິ່ງ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດກໍ່ຄື, ຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍປົກ ບັກຮັກສາດິນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີບັນຫາດິນເຈື່ອນ. ນອກຈາກນີ້ຕົ້ນໄມ້ ຍັງຈະຊ່ວຍດຶງດູດນົກ ແລະ ແມງໄມ້, ເພື່ອເພີ່ມການປະສົມ ຂອງເກສອນ ແລະ

ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບຊົງທຳມະຊາດ

ຕາມທຳມະຊາດຈະບໍ່ມີດິນທີ່ມີຮູບຊົງເປັນເສັ້ນຊື່ ຫຼື ເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ. ໃຫ້ ທ່ານປະຕິບັດຕາມຮູບຊົງທຳມະຊາດຂອງດິນ. ຖ້າທ່ານມີການສັງເກດ ເບິ່ງຮູບຊົງທຳມະຊາດຂອງດິນ, ກະແສນ້ຳ, ຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ທິດ ທາງຂອງຕາເວັນ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ, ທ່ານກໍ່ຈະສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າຮູບຊົງ ໃດທີ່ເໝາະສົມກັບດິນຂອງທ່ານຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ນາຂັ້ນໄດ ແລະ ຮ່ອງເກັບນ້ຳເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງການນຳໃຊ້ຮູບຊົງ ທຳມະຊາດຂອງດິນ ໃນການນຳໃຊ້ດິນສຳລັບການຜະລິດ.

ການອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ແລະ ຮູບຊົງຂອງທຳມະຊາດຈະເປັນການ:

- ຮັກສາພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງທຳມະຊາດ.
- ເພີ່ມກຳລັງການຜະລິດຂອງດິນ.
- ປັບປຸງສະພາບຂອງດິນໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ການປັບປຸງດິນສໍາລັບກະສິກໍາ

ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຊີວິດ ຄືພື້ນຖານສໍາຄັນຂອງການເຮັດກະສິກໍາທີ່ດີ. ແນວທາງປະຕິບັດທາງດ້ານກະສິກໍາ ຄວນມີການເນັ້ນໜັກໃສ່ການປັບປຸງດິນເພີ່ມເຕີມໃນແຕ່ລະປີ.

ຫຍ້າ ແລະ ປຸ່ຍນໍ້າ

ມີຫຼາຍວິທີໃນການໃຫ້ປຸ່ຍແກ່ດິນຂອງທ່ານ.

ຫຍ້າທີ່ໃຊ້ປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້

ໃຫ້ໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກພືດ ແລະ ໃບໄມ້ ເພື່ອເອົາມາເຮັດເປັນຫຍ້າປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້. ມີພືດຕະກູນຖົ່ວບາງຊະນິດເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະຖິນ, ດອກແຄຂາວ ແລະ ຕົ້ນຜັກອີ່ຮຸ່ມ, ທີ່ສາມາດປູກໄດ້ລະຫວ່າງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ປູກພືດເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຫຍ້າປົກຄຸມພືດດັ່ງກ່າວ. ນອກຈາກການໃຫ້ສານອາຫານແກ່ດິນແລ້ວ, ຫຍ້າປົກຄຸມດັ່ງກ່າວຍັງຊ່ວຍປັບປຸງດິນ ເພາະວ່າມັນຈະໃຫ້ວັດສະດຸອິນຊີ ແລະ ເປັນສານອາຫານແກ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນພື້ນດິນນໍາອີກ. ການໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມ, ຈະເຮັດໃຫ້ນໍ້າຢູ່ໃນດິນເປັນເວລາດົນກວ່າ ແລະ ລະດັບການເຈື່ອນຂອງດິນຈະຫຼຸດລົງ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ, ແມ່ນຕ້ອງ ນໍາໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມເປັນປະຈຳ. (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວ ກັບຫຍ້າປົກຄຸມ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 4 - ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ).

ປຸ່ຍນໍ້າ

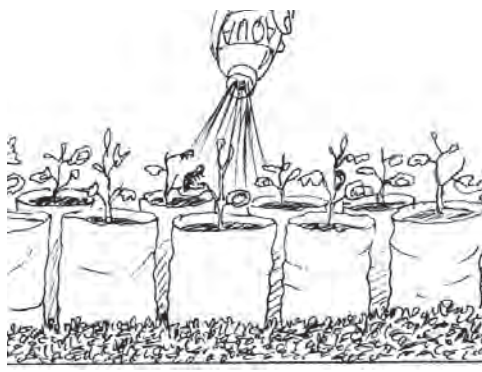
ປຸ່ຍນໍ້າເປັນປຸ່ຍທໍາມະຊາດທີ່ດີ ເພາະວ່າມັນແມ່ນຝຸ່ນບົມທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຊັນ. ປຸ່ຍດັ່ງກ່າວເປັນປຸ່ຍທີ່ແຮງຫຼາຍ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ປະສົມກັບນໍ້າກ່ອນທີ່ຈະເອົາມາໃຊ້. ເຮົາສາມາດໃຊ້ປຸ່ຍດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼາຍວິທີ, ເຮົາສາມາດຖອກລົງດິນໂດຍກົງ ຫຼື ຖອກໃສ່ນໍ້າໃນຮ່ອງຊົນລະປະທານ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດ, ໃຫ້ໃຊ້ປຸ່ຍນໍ້າກ່ອນດໍາເນີນການປູກຝັງ, ໃນເວລາທີ່ພືດກໍາລັງເຕີບໂຕ ແລະ ພາຍຫຼັງການເກັບກ່ຽວ. (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ປຸ່ຍນໍ້າ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 4 - ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ).

ອີເອັມ (ຈຸລະຊີບທີ່ມີປະສິດທິພາບ)

ອີເອັມເປັນທາດແຫຼວ ທີ່ມີໜ້າທີ່ເພີ່ມຈໍານວນຈຸລະຊີບໃນພື້ນດິນ, ມັນຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງພືດ. ອີເອັມ ເປັນຜະລິດຕະພັນທີ່ດີສໍາລັບກະສິກໍາ ເພາະວ່າ:

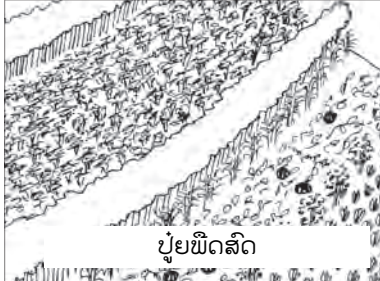
- ສາມາດໃຊ້ກັບພື້ນທີ່ຂະໜາດກວ້າງໄດ້ງ່າຍ.
- ສາມາດເອົາມາປະສົມກັບປຸ່ຍຊີວະພາບປະເພດໃດກໍ່ໄດ້, ລວມທັງຝຸ່ນບົມ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມ.
- ຈຸລະຊີບໃນອີເອັມຈະມີການແຜ່ພັນໃນພື້ນດິນຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍທໍາມະຊາດ.

(ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບວິທີການຜະລິດ ແລະ ນໍາໃຊ້ອີເອັມ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 4 - ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ).

ຝຸ່ນບົມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກ

ຝຸ່ນບົມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ດິນໄດ້ຮັບສານອາຫານທີ່ຕ້ອງການ. ໃນດິນຕອນໜຶ່ງ, ເຮົາສາມາດໃຊ້ຝຸ່ນບົມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກເປັນປະລິມານໜ້ອຍ ແລະ ເອົາມາສົມທົບກັບຫຍ້າປົກຄຸມ ແລະ ບຸ້ນນໍ້າ. ຖ້າມີການຂັງສັດໄວ້ໃນຄອກຕອນກາງຄືນ, ການເກັບເອົາຝຸ່ນຄອກເປັນປະລິມານຫຼາຍກໍ່ຈະເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ສາມາດຂັງ ຫຼື ຜູກເຊືອກສັດເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຢູ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວໃນລະດູແລ້ງ ຫຼື ກ່ອນຮອດຍາມປູກຝັງ, ເພື່ອປະໂຫຍດໃຫ້ສັດເຫຼົ່ານີ້ຜະລິດຝຸ່ນຄອກທີ່ໃຊ້ກັບດິນດັ່ງກ່າວໄດ້ເລີຍ.

ບຸ້ຍພືດສົດ

ບຸ້ຍພືດສົດເປັນອາຫານໃຫ້ສັດລ້ຽງ

ບຸ້ຍພືດສົດ

ບຸ້ຍພືດສົດແມ່ນພືດທີ່ປູກໄວ້ສໍາລັບການປັບປຸງສະພາບຂອງດິນ ໂດຍສະເພາະ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບການບໍລິໂພກຂອງຄົນ. ພືດເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະເປັນພືດຕະກຸນຖົ່ວ, ຫຍ້າທີ່ປູກໄດ້ເປັນບາງລະດູ, ແລະ ພືດອື່ນໆທີ່ປູກຕາມລະດູການ. ໃຫ້ປູກພືດສົດເຫຼົ່ານີ້ລະຫວ່າງການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການປູກ, ຫຼື ປູກໄວ້ລະຫວ່າງໜານຜັກທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ໃຊ້.

ບຸ້ຍພືດສົດສາມາດໃຊ້ຮ່ວມກັບຝຸ່ນຄອກທີ່ສັດຜະລິດໄດ້. ໃຫ້ເອົາສັດເຂົ້າມາໃນເວລາທີ່ບຸ້ຍພືດສົດເລີ່ມອອກດອກ. ພືດເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ດິນມີໄນໂຕຣເຈນ ແລະ ອິນຊີວັດຖູ ແລະ ສັດຈະເຮັດໃຫ້ດິນໄດ້ຮັບສານອາຫານຈາກຝຸ່ນຄອກ.

ພືດປົກຄຸມພື້ນ

ພືດປົກຄຸມພື້ນ ແມ່ນພືດທີ່ເກີດຕາມພື້ນດິນ ແລະ ປົກຄຸມພື້ນດິນໄວ້. ພືດເຫຼົ່ານີ້ຈະໃຫ້ສານອາຫານ ແລະ ອິນຊີວັດຖູແກ່ດິນ ແລະ ຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີວັດສະພືດເກີດຂຶ້ນຕາມບໍລິເວນດັ່ງກ່າວ ເພາະວ່າພືດປົກຄຸມພື້ນຈະປ້ອງກັນດິນຈາກແດດ ເຊິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບການເຕີບໂຕຂອງວັດສະພືດ.

ການເກັບຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊົນລະປະທານ

ສໍາລັບຊາວກະສິກອນຫຼາຍຄົນ ຢູ່ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ພືດຕ້ອງໄດ້ອາໄສຝົນ. ຍ້ອນເຫດນີ້ຈຶ່ງມີການປູກພືດກະສິກໍາເກືອບທຸກຊະນິດ ໃນລະດູຝົນເທົ່ານັ້ນ.

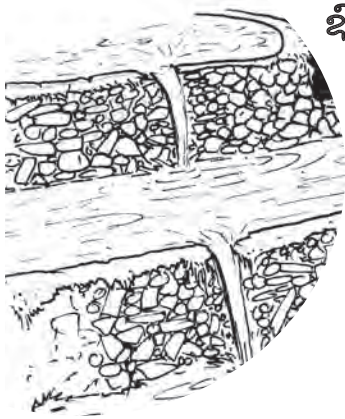
ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຈະມີສອງວິທີທີ່ສໍາຄັນໃນການເພີ່ມລະດູການປູກຝັງ, ນັ້ນກໍ່ແມ່ນໂດຍການເກັບຮັກສານໍ້າ ແລະ ປົກປັກຮັກສານໍ້າທີ່ຢູ່ໃນພື້ນດິນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກຊົນລະປະທານທີ່ດີ.

ການເກັບຮັກສານໍ້າ ແລະ ປົກປັກຮັກສານໍ້າໃນພື້ນດິນ

ຮ່ອງເກັບນໍ້າ ແລະ ນາຂັ້ນໄດເປັນວິທີທີ່ດີໃນການກັກຂັງ ແລະ ເກັບຮັກສານໍ້າໄວ້ໃນພື້ນດິນ. ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວເປັນເຕັກນິກທີ່ດີທີ່ຄວນໃຊ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການນໍາໃຊ້ກັບດິນພຽງ ຫຼື ດິນທີ່ສູງຊັນ.

ຫຍ້າປົກຄຸມຈະຊ່ວຍຮັກສານໍ້າທີ່ຢູ່ໃນພື້ນດິນແລະ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ດິນແຫ້ງ. ການມີດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ ຈະຊ່ວຍເກັບນໍ້າໄດ້ດີກວ່າດິນທີ່ບໍ່ອຸດົມສົມບູນ.

ຊົນລະປະທານ

ການເຮັດຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳທີ່ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ, ເຊັ່ນ:

- ການມີນ້ຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແມ່ນກະທັ້ງໃນລະດູແລ້ງ.
- ການເກັບຮັກສານ້ຳທີ່ດີຂຶ້ນ.
- ການຫັນນ້ຳໄປໃນທິດທາງໃດກໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ.

ທ່ານຕ້ອງສ້າງແຜນທີ່ ທີ່ສົມບູນກ່ອນທີ່ຈະເຮັດລະບົບຊົນລະປະທານ. ສຳລັບພື້ນທີ່ດິນທີ່ກວ້າງ, ມັນອາດຈະໃຊ້ເວລາ ແລະ ເງິນຈຳນວນຫຼາຍໃນການສ້າງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຊົນລະປະທານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກໜ້ອຍໄປຫາຫຼາຍ ແລະ ໃຫ້ຄິດເບິ່ງວ່າທ່ານຕ້ອງການເຮັດຫຍັງແດ່ໃນອະນາຄົດ. ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງກະແສຂອງນ້ຳທີ່ໄຫຼຜ່ານດິນຂອງທ່ານ ແລະ ວາງແຜນໄວ້ວ່າທ່ານຈະໃຊ້ນ້ຳຈາກພື້ນທີ່ໜຶ່ງ ເພື່ອສະໜອງນ້ຳໃຫ້ກັບອີກພື້ນທີ່ໜຶ່ງດ້ວຍວິທີໃດ. ການຮ່ວມມືກັບເພື່ອນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນຈະເຮັດໃຫ້ປະຢັດເວລາ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ແຮງງານໃນການສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາລະບົບຊົນລະປະທານ.

ທ່ານສາມາດໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳສຳລັບລະບົບຊົນລະປະທານຂອງທ່ານ. ເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳປະສົມປະສານກັນກັບລະບົບການເພາະລ້ຽງພືດ ແລະ ສັດນ້ຳ, ນາເຂົ້າ ແລະ ສວນໄດ້. ຖ້າທ່ານໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳສຳລັບຊົນລະປະທານ, ທ່ານຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າຈຸດທີ່ມີນ້ຳລົ້ນແມ່ນໄດ້ ສ້າງຂຶ້ນຕາມມາດຕະຖານ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ດິນເຈື່ອນ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຫີນ ຫຼື ຮົ່ວເພື່ອຄວບຄຸມກະແສນ້ຳໃນຮ່ອງເກັບນ້ຳໄດ້.

ການນຳໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນຮ່ອງເກັບນ້ຳ/ນາຂັ້ນໄດ

ການນຳໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນຮ່ອງເກັບນ້ຳ/ນາຂັ້ນໄດ ເປັນວິທີການທີ່ດີໃນການປັບປຸງການຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ໃນຂະນະທີ່ເປັນການຊ່ວຍຢຸດຕິການເຈື່ອນຂອງດິນໄດ້ນຳອີກ.

ຂະບວນການປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນຮ່ອງເກັບນ້ຳ/ນາຂັ້ນໄດ:

- ຂີດເສັ້ນອ້ອມ, ປະມານ 5 ແມັດ ຈາກທີ່ຄ້ອຍຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ຮ່າງ 2 ຫຼື 3 ແມັດ ຈາກຄ້ອຍທີ່ສູງຂຶ້ນ.
- ຊຸດຮ່ອງເກັບນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ຂີດເສັ້ນອ້ອມ.
- ໃນຕອນຕົ້ນຂອງລະດູຝົນ, ໃຫ້ປູກພືດຕະກູນຖົ່ວຢູ່ເທິງຮ່ອງເກັບນ້ຳ, ຈົ່ງໄລຍະທ່າງປະມານ 3 ຫຼື 5 ຊ.ມ. ພືດຕະກູນຖົ່ວ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະຖິນແມ່ນພືດທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການປູກໃສ່ຮ່ອງເຫຼົ່ານີ້.

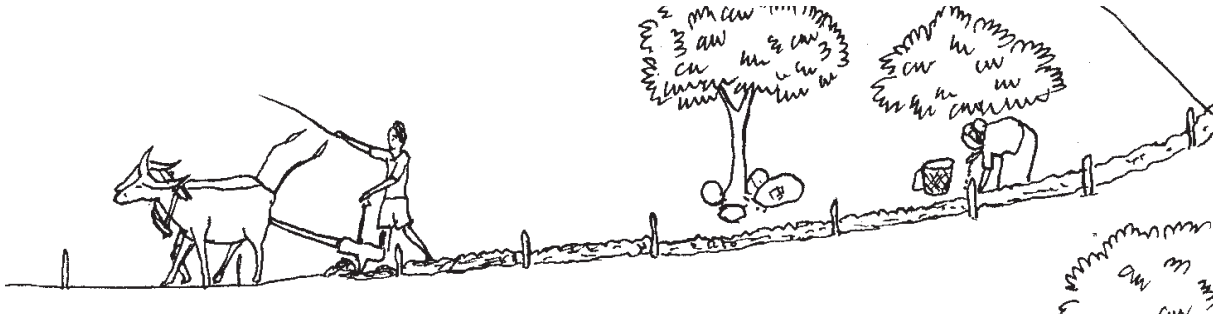

ພືດຕະກູນຖົ່ວຈະເຕີບໂຕ ແລະ ກາຍເປັນຮົ້ວທີ່ແໜ້ນໜາ, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ມີຮ່ອງເກັບນ້ຳ/ນາຂັ້ນໄດ. ທ່ານສາມາດຕັດຕົ້ນຖົ່ວເຫຼົ່ານີ້ປະມານ 3 ຫາ 6 ຄັ້ງໃນຊ່ວງລະດູຝົນ ແລະ ຕັດເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຄັ້ງໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ. ທ່ານສາມາດປູກຜັກ ແລະ ພືດອື່ນໆ ລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະແຖວໄດ້ (ໃນແຖວທີ່ຫວ່າງ). ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ສຳລັບປູກເປັນຮ່ອງເກັບນ້ຳ/ນາຂັ້ນໄດ ທີ່ສາມາດປູກໄດ້ໃນແຖວທີ່ຫວ່າງ, ແມ່ນໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 8 ປ່າໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ.

ຫຍ້າແຝກ ສາມາດເກີດໄດ້ລະຫວ່າງແຖວທີ່ເຮົາປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່. ຕົ້ນຫຍ້າແຝກຈະມີຮາກທີ່ຍາວເລິກຫຼາຍ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ດິນບໍ່ແຕກອອກຈາກກັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຫຍ້າປົກຄຸມເປັນປະລິມານຫຼາຍ. ການນຳໃຊ້ຫຍ້າແຝກແມ່ນດີສຳລັບຄ້ອຍທີ່ສູງຂຶ້ນ.

ການໃຊ້ຄວາຍໄຖນາ

ທ່ານສາມາດໃຊ້ຄວາຍເພື່ອກຽມດິນສໍາລັບການປູກ ແລະ ການຂົນສົ່ງອອກໄດ້. ນອກຈາກນີ້ຄວາຍຍັງເຮັດໃຫ້ມີລາຍຮັບ, ຊີ້ນ, ໜັງ, ຝຸ່ນຄອກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຄວາຍເປັນຈໍານວນຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄວາຍອາດຈະມີລາຄາແພງ ແຕ່ພວກເຂົາສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ເປັນເວລາດົນ. ພາຍຫຼັງທີ່ຄອບຄົວ, ກຸ່ມກະສິກອນ, ຫຼື ຊຸມຊົນມີຄວາຍໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕເມຍ, ກໍ່ອາດຈະມີຄວາຍເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຄອບຄົວ, ເປັນກຸ່ມ ແລະ ເປັນຊຸມຊົນ!

ເພື່ອໃຫ້ຄວາຍເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ຄວາຍດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີສຸຂະພາບທີ່ດີ. ອາຫານ, ນໍ້າ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ການປິ່ນປົວລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຄວາຍ. ຄົນມັກໃຊ້ຄວາຍເພື່ອໂຖດິນ. ພົດທຸກຄົນສາມາດຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີຝຶກຄວາຍ ແລະ ວິທີໃຊ້ຄວາຍໄຖນາໄດ້. (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໃຊ້ຄວາຍໃນການໂຖດິນໄຖນາ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 10 - ລະບົບການນໍາໃຊ້ສັດ).

ຜົນຂອງການໃຊ້ຄວາຍໄຖນາເປັນສິ່ງທີ່ດີສໍາລັບການຈະເລີນເຕີບ ໂຕຂອງພືດ ເພາະວ່າຄວາຍຈະໂຖດິນເປັນເສັ້ນຊື່ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນການພິກດິນໄປມາຫຼາຍຄັ້ງ. ການພິກດິນຫຼາຍຄັ້ງຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງຂອງດິນເສຍຫາຍ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຄວາຍໂຖດິນປະເພດໄດ້ກໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດິນພຽງ ຫຼື ດິນທີ່ຊັນຫຼາຍ. ທ່ານສາມາດເອົາຄວາຍໄວ້ບ່ອນໃດກໍ່ໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງມີນໍ້າໄວ້ໃຫ້ຄວາຍກິນ.

ການປຽບທຽບລະຫວ່າງຄວາຍ ແລະ ລົດໄຖນາ

ການໃຊ້ລົດໄຖນາຈະໃຊ້ເວລາໃນການກຽມດິນສໍາລັບການປູກໜ້ອຍລົງ ແລະ ທ່ານສາມາດໃຊ້ລົດໄຖນາໃນດິນພຽງທີ່ມີພື້ນທີ່ກວ້າງໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນມີຫຼາຍບັດໃຈທີ່ທ່ານຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາໃນເວລາທີ່ຕັດສິນໃຈວ່າຈະນໍາໃຊ້ລົດໄຖນາຫຼືບໍ່.

ລົດໄຖນາມີລາຄາແພງຫຼາຍ, ແພງເກີນໄປສໍາລັບບາງຄົນ, ແມ່ນແຕ່ສໍາລັບກຸ່ມຊາວກະສິກອນ. ແຕ່ວ່າເຮົາສາມາດເຊົ່າລົດໄຖນາແທນການຊື້ໄດ້. ລົດໄຖນາຈະມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍໃນການບໍາລຸງຮັກສາ, ລວມທັງຄ່ານໍ້າມັນ, ຢາງລົດ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຕ້ອງມີຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເຄື່ອງຈັກຈຶ່ງສາມາດໃຊ້ລົດໄຖນາໄດ້. ອາໄຫຼ່ອາດຈະຫາຍາກ ແລະ ບາງຄັ້ງຕ້ອງໄດ້ນໍາເຂົ້າມາຈາກປະເທດອື່ນ. ນອກຈາກນີ້ຕ້ອງໄດ້ມີທ້ອງສາງເພື່ອເກັບມັງນລົດໄຖນາ. ຕ້ອງໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ຄົນສາມາດນໍາໃຊ້ລົດໄຖນາໄດ້ ແລະ ມີລົດໄຖນາບາງປະເພດທີ່ໃຊ້ງານຍາກກວ່າລົດທໍາມະດາຫຼາຍເທົ່າ.

ລົດໄຖນາເກືອບທຸກປະເພດຈະໄຖນາໂດຍການພິກດິນໄປມາຫຼາຍເທື່ອ. ມັນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພືດເຕີບໂຕໄດ້ດີ, ແຕ່ກໍ່ເປັນການເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງຂອງດິນເສຍຫາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄຸນນະພາບຂອງດິນຈະຊຸດໂຊມລົງຕາມການເວລາ, ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ດິນດີຂຶ້ນ. ມີຫຼາຍພື້ນທີ່ໃນປະເທດອື່ນໂດເນເຊຍເປັນດິນພຽງ, ເຊິ່ງສໍາລັບດິນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສາມາດນໍາໃຊ້ລົດໄຖນາໄດ້. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີຫຼາຍພື້ນທີ່ທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດໃຊ້ລົດໄຖນາໄດ້ ເພາະວ່າທາງແຄບ ຫຼື ລົດໄຖນາບໍ່ສາມາດຜ່ານເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວໄດ້ໃນລະດູຝົນ, ຫຼື ມັນບໍ່ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າໄປຫາດິນຕອນດັ່ງກ່າວ.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໜາແໜ້ນຂອງດິນ

ດິນທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພືດບໍ່ໃຫຍ່ເທົ່າທີ່ຄວນ

ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງດິນອາດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາຫຼາຍຢ່າງສໍາລັບກະສິກໍາ, ເຊັ່ນ:

- ດິນຈະດູດຊຶມນໍ້າໜ້ອຍລົງ.
- ຈໍານວນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນດິນຈະຫຼຸດລົງ.
- ດິນຈະມີອາກາດໜ້ອຍລົງ.
- ຮາກຂອງພືດຈະມີການເຕີບໂຕຍາກຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຮາກຂອງພືດດັ່ງກ່າວຈະເຕີບໂຕໄດ້ກັບໜ້າດິນ.

ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພືດບໍ່ເຕີບໂຕເທົ່າທີ່ຄວນ ແລະ ໃຊ້ນໍ້າຫຼາຍກວ່າປົກກະຕິ.

ເຕັກນິກທີ່ໄປມີສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໜາແໜ້ນຂອງດິນ:

- ໃຫ້ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມ ແລະ ປຸ່ຍຊີວະພາບ. ດິນທີ່ບໍ່ອຸດົມສົມບູນຈະມີຄວາມໜາແໜ້ນໄດ້ງ່າຍໃນເວລາທີ່ມັນແຫ້ງ. ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຈະມີຫຍ້າປົກຄຸມ ແລະ ປຸ່ຍຊີວະພາບຈະແຫ້ງຊ້າລົງ ແລະ ໃນເວລາທີ່ມັນແຫ້ງ, ດິນກໍຈະບໍ່ແໜ້ນຫຼາຍ.
- ໃຫ້ໃຊ້ນໍ້າຂັ້ນໄດ ແລະ ຮ່ອງເກັບນໍ້າ ເພື່ອບັບຮູບຮ່າງຂອງດິນ.
- ໃຫ້ໃຊ້ຄວາຍໄຖນາ, ເພາະວ່າຄວາຍຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງດິນໜ້ອຍລົງກວ່າການໃຊ້ລົດໄຖນາ.
- ຫຼີກລ່ຽງການໃຫ້ສັດຂະໜາດໃຫຍ່, ເຊັ່ນ: ງົວ ຫຼື ຄວາຍ, ມາກິນຫຍ້າຢູ່ດິນທີ່ທ່ານປູກພືດ.
- ນອກຈາກນີ້ ຄົນກໍສາມາດເຮັດໃຫ້ດິນໜາແໜ້ນໄດ້. ຂີດເສັ້ນທາງຢ່າງ (ຄູຄັນນາ) ໄວ້ໃຫ້ຄົນຢ່າງຢູ່ສ່ວນຂອງທ່ານ ແລະ ກໍານົດໃຫ້ໃຊ້ສະເພາະເສັ້ນທາງຢ່າງເຫຼົ່ານັ້ນພາຍໃນສວນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຢຽບພື້ນທີ່ໃນສວນຫຼາຍ.

ການປູກພືດແບບປະສົມ

ການປູກພືດແບບປະສົມໝາຍເຖິງການປູກພືດປະເພດຕ່າງໆ ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ. ການປູກພືດແບບປະສົມມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ແລະ ເປັນການປະສົມພືດແບບຫຼາກຫຼາຍ. ປະເພດພືດທີ່ນໍາໃຊ້ ແລະ ວິທີການປູກພືດແບບປະສົມນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບທ່ານເອງ. **ຕົວຢ່າງຂອງການປະສົມພືດອາດຈະມີ:**

- ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຂະໜາດນ້ອຍ, ເມັດເຂົ້າ ແລະ ຜັກ: ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ເຊັ່ນ: ຕົ້ນຜັກອີ່ຮຸມ ແລະ ດອກແຄຂາວ, ຈະເຮັດໃຫ້ມີຮົ່ມ, ມີຫຍ້າປົກຄຸມ, ໄນໂຕຣເຈນ ແລະ ອາຫານສໍາລັບເກືອສັດ ແລະ ສາມາດໃຊ້ເປັນຮົ່ວ ແລະ ເປັນໂຄງສ້າງສໍາລັບການປູກຕົ້ນໄມ້ເປັນເຄືອ, ເຊິ່ງສາມາດໃຊ້ໄດ້ສໍາລັບການປູກຕົ້ນອຳນຸ່ມ. ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໝາກຫຸ່ງ, ຕົ້ນກ້ວຍ ແລະ ຕົ້ນໝາກນາວ, ແມ່ນສາມາດປູກໄດ້ນໍາກັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາເລື່ອງສັດຕູພືດ. ທ່ານສາມາດປູກຜັກ ແລະ ເມັດພືດລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້.
- ສາລີ ແລະ ຖົ່ວດິນ: ຕົ້ນສາລີຈະເປັນຮົ່ມໃຫ້ກັບຕົ້ນຖົ່ວດິນ ແລະ ຕົ້ນຖົ່ວດິນຈະໃຫ້ໄນໂຕຣເຈນແກ່ຕົ້ນສາລີ.
- ມັນຕົ້ນ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ພືດຕະກູນຖົ່ວ: ການປູກຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ແບບປະສົມຈະເຮັດໃຫ້ພືດທັງໝົດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.
- ສາລີ, ໝາກອື ແລະ ໝາກຖົ່ວ: ເປັນການປະສົມທີ່ພົບເຫັນເລື້ອຍໆໃນຫຼາຍໆປະເທດ.

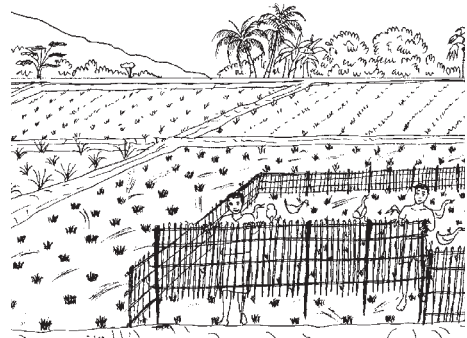
ການກໍ່ດິນຂຶ້ນເປັນແຖວທີ່ມີຮ່ອງເລິກລະຫວ່າງພືດທີ່ປູກເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນການເກັບນໍ້າ ແລະ ການເຮັດຊົນລະປະທານ. ດິນທີ່ກໍ່ຂຶ້ນເປັນກອງ ອາດຈະຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອປູກເມັດພືດ, ພືດຜັກ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍປະເພດ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຮ່ອງດັ່ງກ່າວສໍາລັບປູກຜັກຫົມ, ຜັກນໍ້າ ແລະ ເຜືອກໄດ້. ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ກອງດິນໃຫ້ເປັນແລວຊີ້, ແຕ່ສາມາດເຮັດຕາມຮູບຮ່າງທໍາມະຊາດຂອງດິນດັ່ງກ່າວ.

ການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບລະບົບອື່ນໆ

ລະບົບຕ່າງໆ ຈະມີປະສິດທິພາບທີ່ດີຂຶ້ນຖ້າມີການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັນເປັນລະບົບໜຶ່ງດຽວ. ການບຳລຸງຮັກສາຈະບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍ ເພາະວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບແມ່ນສາມາດເອົາມາໃຊ້ເປັນຊັບພະຍາກອນສຳລັບສ່ວນອື່ນຂອງລະບົບໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ນາເຂົ້າກັບເປັດ

ທ່ານສາມາດໃຊ້ເປັດເພື່ອອະນາໄມທົ່ງນາ ພາຍຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ ຂີ້ເປັດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈະເປັນປຸຍສຳລັບດິນ. ທ່ານສາມາດຫັນທິດທາງຂອງເປັດໃຫ້ໄປຈາກທົ່ງນາຕອນໜຶ່ງໄປສູ່ທົ່ງນາອີກຕອນໜຶ່ງໂດຍການນຳໃຊ້ຮົ້ວກັນທີ່ສາມາດຂັບເຄື່ອນໄດ້. ທ່ານສາມາດເອົາເປັດໄວ້ຢູ່ທົ່ງນາດົນປານໃດກໍໄດ້. ເຊິ່ງຈະອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ, ຈຳນວນເປັດທີ່ມີ, ຂະໜາດຂອງນາເຂົ້າ ແລະ ຈຳນວນພືດທີ່ປູກຕໍ່ປີ.

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີພືດຕະຫຼອດປີ

ຕົ້ນໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນສາມາດປູກໄດ້ພ້ອມກັນກັບເມັດພືດ ແລະ ຜັກ. ທ່ານສາມາດເກັບກ່ຽວຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພືດທີ່ປູກມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ. ທ່ານສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ເປັນແຖວ ຫຼື ເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ ອ້ອມແອ້ມດິນທີ່ທ່ານປູກພືດ.

ສັດກັບພືດ

ສັດທີ່ມາກິນຫຍ້າຢູ່ດິນປູກພືດພາຍຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ເປັນການໃຫ້ປຸຍແກ່ດິນດັ່ງກ່າວ. ຢ່າປ່ອຍຄວາຍ ຫຼື ງົວຢູ່ໃນຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງເປັນເວລາດົນ ເກີນໄປ, ເພາະວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ດິນຢູ່ຈຸດດັ່ງກ່າວມີຄວາມໜາແໜ້ນ. ພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ປູກເປັນແຖວແມ່ນສາມາດໃຊ້ເປັນຮົ້ວກັນສຳລັບສັດທີ່ກິນຫຍ້າໄດ້.

ນາເຂົ້າກັບປາ (ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ)

ຖ້າມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລະມັດລະວັງ, ແມ່ນສາມາດເອົາປາໄປປ່ອຍລົງໃນຄອງນ້ຳຕາມນາເຂົ້າ ແລະ ໃນນາເຂົ້າໄດ້ໃນບາງຊ່ວງຂອງປີ. (ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 11 - ການເພາະລ້ຽງສັດນ້ຳ).

ໜອງປາ ແລະ ດິນປູກພືດ

ນ້ຳຈາກໜອງປາຈະມີສານອາຫານຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ມັນເສຍຖິ້ມ. ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ນາຂັ້ນໄດ ແລະ ທົ່ງນາ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອກັກ ແລະ ເກັບຮັກສານ້ຳທີ່ລົ້ນໄວ້ ແລະ ນ້ຳດັ່ງກ່າວສາມາດໃຊ້ເພື່ອເປັນປຸຍສຳລັບຜັກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໄດ້.

ການກຳຈັດສັດຕູພືດດ້ວຍວິທີທຳມະຊາດ

ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການປ້ອງກັນບັນຫາກ່ຽວກັບສັດຕູພືດກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ. ລະບົບທີ່ສົມບູນ, ທີ່ມີດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີສານອາຫານຫຼາຍ ຈະເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາດ້ານສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດໜ້ອຍລົງ. ມີສັດບາງປະເພດທີ່ສາມາດກຳຈັດສັດຕູພືດດ້ວຍວິທີທຳມະຊາດ ແລະ ມີສານກຳຈັດສັດຕູພືດທຳມະຊາດ ທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ຖ້າເກີດມີບັນຫາ. (ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 9 - ການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດແບບເຊື່ອມສານ).

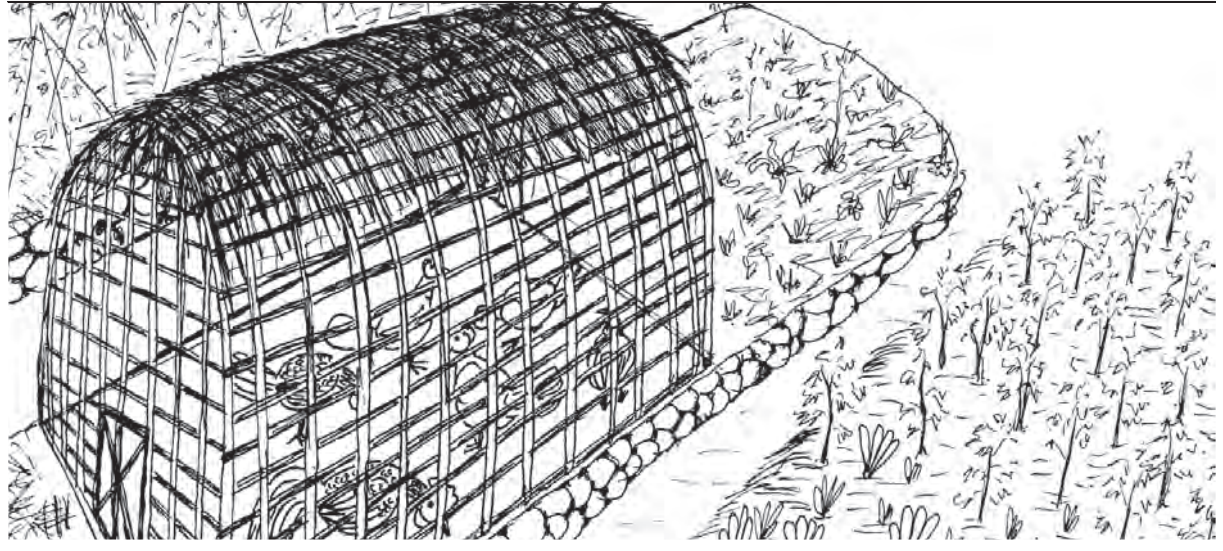
ການຄວບຄຸມວັດສະພືດ (ຫຍ້າ)

ວັດສະພືດເປັນບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກະສິກຳຫຼາຍ. ຖ້າບໍ່ມີການຄວບຄຸມຜົນຜະລິດກໍ່ຈະຫຼຸດລົງ. ວັດສະພືດຈະດູດເອົາສານອາຫານ ແລະ ນ້ຳທີ່ຢູ່ໃນດິນໄປໝົດ, ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າວັດສະພືດເຫຼົ່ານີ້ຈະຍາດເອົາສານອາຫານຈາກພືດຫຼັກທີ່ປູກ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າມີການໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມດິນ, ສານອາຫານ ແລະ ນ້ຳຈະກັບໄປຢູ່ໃນດິນຄືເກົ່າ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຈູດຫຍ້າ, ເພາະວ່າຖ້າຫຍ້າໄໝ້, ຜົນປະໂຫຍດທີ່ມາຈາກຫຍ້າກໍ່ຈະໄໝ້ໄປພ້ອມກັນ.

ເຕັກນິກໃນການຄວບຄຸມວັດສະພືດ:

- ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມ ເພື່ອປົກຄຸມດິນໄວ້. ຖ້າຫຍ້າປົກຄຸມເປັນຊັ້ນທີ່ໜາຫຼາຍ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ວັດສະພືດໜ້ອຍລົງ.
- ໃຫ້ປູກພືດປົກຄຸມພື້ນດິນ, ເຊັ່ນ: ໝາກອຶ ຫຼື ໝາກຖົ່ວ, ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີແສງແດດ ເພາະຫຍ້າຕ້ອງການແສງແດດໃນການເຕີບໂຕ.
- ການໄຖນກ່ອນການປູກ ຈະເຮັດໃຫ້ຫຍ້າເຂົ້າໄປຢູ່ໃນດິນ.
- ເສຍຫຍ້າເປັນປະຈຳທຸກປີ.
- ໃຊ້ແຮງງານຂອງສັດເພື່ອກຳຈັດວັດສະພືດ. ສັດຈະໄດ້ຮັບອາຫານຈາກວັດສະພືດ ແລະ ດິນຈະໄດ້ຮັບຝຸ່ນຄອກຈາກສັດເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ການເສຍຫຍ້າອອກກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດ, ເປັນເຕັກນິກທີ່ມີປະສິດທິພາບສຳລັບຫຍ້າທີ່ມີຄວາມທົນທານ.
- ຄວບຄຸມຊົນລະປະທານ, ຖ້າມີການກຳນົດທິດທາງຂອງນ້ຳ, ວັດສະພືດກໍ່ຈະໄດ້ຮັບນ້ຳໜ້ອຍລົງ. ຊົນລະປະທານແບບເປັນທີ່ ແມ່ນດີທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າຈະມີແຕ່ພືດຫຼັກທີ່ຈະໄດ້ຮັບນ້ຳ.

ລະບົບການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI)

SRI ເປັນວິທີການທີ່ໃຊ້ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ. ເປັນວິທີການທີ່ມີການນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍປະເທດມາແລ້ວ, ລວມທັງປະເທດອິນໂດເນເຊຍ. ຈາກການນຳໃຊ້ວິທີການນີ້, ຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າກໍ່ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າ, ຖ້າທຽບໃສ່ວິທີການອື່ນ.

ນອກຈາກການເພີ່ມຜົນຜະລິດແລ້ວ, SRI ຍັງມີປະໂຫຍດອື່ນໆເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ນ້ຳໜ້ອຍລົງ, ການປະຢັດເມັດພັນພືດ, ມັນເປັນວິທີການທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຈະນຳໃຊ້ບັດໃຈນຳເຂົ້າພາຍນອກໜ້ອຍລົງ.

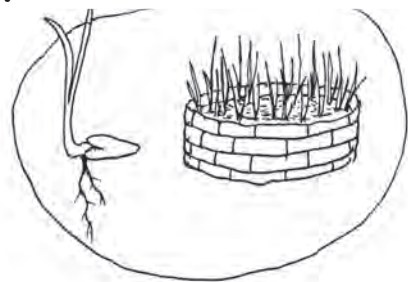
SRI ສາມາດນຳໃຊ້ກັບນາເຂົ້າຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່ໄດ້, ມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ, ເຄື່ອງມືໃໝ່ ຫຼື ບຸ່ຍພິເສດແຕ່ຢ່າງໃດ. ວິທີການນີ້ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດກັບຫຼາກຫຼາຍເມັດພັນພືດພື້ນເມືອງ ແລະ ເມັດພັນພືດທີ່ນຳເຂົ້າ. ວິທີການນີ້ແມ່ນສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີການສະໜອງນ້ຳໜ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້, ມັນກໍ່ຈະເປັນການຂະຫຍາຍລະດູການປູກນຳອີກ. SRI ຈະມີປະສິດທິພາບຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເວລາທີ່ເອົາມາໃຊ້ຮ່ວມກັບບຸ່ຍຊີວະພາບ ແລະ ເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດ.

ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ວິທີການ SRI ມີປະສິດທິພາບດີ, ແມ່ນຕ້ອງມີການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຫັດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຈົນກວ່າຊາວກະສິກອນໄດ້ເພີ່ມທັກສະຂອງຕົນເອງ. ວິທີການເຮັດຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄວບຄຸມນ້ຳທີ່ດີກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຕັກນິກຂອງ SRI

1. ການຍ້າຍຕົ້ນກ້າໄວ

ໃຫ້ໃຊ້ຕົ້ນກ້າທີ່ມີໃບຂຶ້ນພຽງ 2 ໃບ ແລະ ເຫັນວ່າເມັດພັນຍັງມີເບືອກຕິດຢູ່, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມັນຈະມີອາຍຸປະມານ 8 ຫາ 12 ມື້, ບາງຄັ້ງກໍ່ຮອດ 15 ມື້ ແລະ ໃນພື້ນທີ່ໜາວກວ່າ ອາດຈະຮອດ 16-18 ມື້.

ການຍ້າຍຕົ້ນກ້າໄວ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າມີເວລາຫຼາຍໃນການຍັ່ງຮາກ, ບົ່ງໃບ ແລະ ເຕີບໂຕ. ແຕ່ລະມື້ທີ່ເສຍເວລາໄປ ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນທ່າແຮງໃນການເຕີບໂຕ ຂອງເຂົ້າ, ໂດຍສະເພາະຫຼັງຈາກຜ່ານໄປ 15 ມື້.

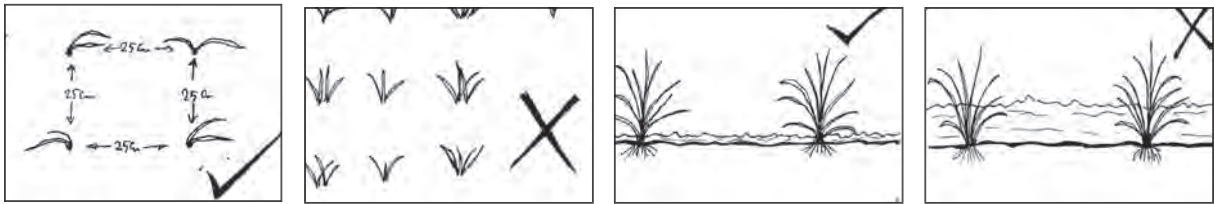
2. ການຍ້າຍຕົ້ນກ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ

ປັກດຳຕົ້ນກ້າລົງໃນດິນທີ່ເປັນຂີ້ຕົມ, ບໍ່ໃຫ້ແຊ່ໄວ້ໃນນ້ຳທີ່ຂັງຢູ່, ໂດຍປັກຮາກລົງເລິກປະມານ 1 ຫຼື 2 ຊມ ແລະ ປາຍຮາກຕ້ອງຊື່ລົງລຸ່ມ ຫຼື ຊື່ໄປທາງດ້ານຂ້າງ. ຖ້າເບ້ຍໄມ້ຖືກກົດລົງໄປໃນດິນ, ປາຍຂອງຮາກຈະຊື່ຂຶ້ນມາດ້ານເທິງເຊິ່ງບໍ່ເປັນການດີ ເພາະວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນກ້າຊ້າລົງ ຫຼື ຢຸດຊະງັກ ໄປເລີຍເປັນເວລາສູງສຸດ 1 ອາທິດ ຫຼື ຈົນກວ່າພືດດັ່ງກ່າວຈະພື້ນຄືນ.

ການຍ້າຍຕົ້ນກ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງພືດ, ໃນເວລາດຽວກັນ ກໍ່ເປັນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງພືດມີຄວາມຊັກຊ້າພາຍຫຼັງທີ່ຍ້າຍຕົ້ນກ້າ. ມັນຈະມີຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງພືດໃນຕໍ່ໜ້າ.

3. ໄລຍະຫ່າງໃນການປູກພືດ

ປັກຕິນກ້າເທື່ອລະຕົ້ນ, ບໍ່ແມ່ນເທື່ອລະ 2, 3 ຫຼື 4 ຕົ້ນພ້ອມກັນ. ເຮົາຈະປູກເບ້ຍໄມ້ໃສ່ດິນທີ່ມີຮູບຊົງເປັນສີ່ຫຼ່ຽມທີ່ມີຂະໜາດປະມານ 25 ຊມ x 25 ຊມ. ສຳລັບໄລຍະຫ່າງໃນການປູກແມ່ນສາມາດຄາດຄະເນຫຼືໝາຍຂອບເຂດໄດ້ໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ດີສຳລັບການວັດແທກ, ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຄາດ ເພື່ອກຳນົດຈຸດທີ່ຕ້ອງປູກພືດ. ການໃຊ້ວິທີການຈັ່ງໄລຍະຫ່າງໃນການປູກພືດ ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງຮາກ ແລະ ໃບດີຂຶ້ນ.

4. ການທົດນຳ ແລະ ດິນທີ່ມີການລະບາຍນໍ້າໄດ້ດີ

ໃນຂະນະທີ່ໃບຂອງພືດກຳລັງເຕີບໂຕ, ໃຫ້ທ່ານທົດນຳໃຫ້ພຽງພໍເພື່ອເກັບຮັກສາຄວາມຊຸ່ມຂອງດິນເທົ່ານັ້ນ, ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າມັນຈະບໍ່ມີນໍ້າຫຼາຍເກີນໄປ. ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນເຂົ້າເລີ່ມອອກດອກ ແລະ ກາຍເປັນເມັດແລ້ວ, ໃຫ້ຮັກສານໍ້າໃນປະລິມານ 1 ຫາ 2 ຊມ ເທົ່ານັ້ນ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ, ໃຫ້ລະບາຍນໍ້າອອກກ່ອນການເກັບກ່ຽວ. ດິນທີ່ມີການລະບາຍນໍ້າໄດ້ດີ ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ລະບົບຮາກມີຂະໜາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ.

5. ການເສຍຫຍ້າຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເປັນປະຈຳ

ເລີ່ມເສຍຫຍ້າ 10 ຫາ 12 ມື້ຫຼັງຈາກທີ່ປັກຕິນກ້າ, ໂດຍການໃຊ້ຄາດ ຫຼື ຈີກ. ເສຍຫຍ້າທຸກໆ 10 ຫາ 12 ມື້ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຈົນກວ່າເຂົ້າຈະໃຫຍ່ພໍເພື່ອເປັນຮົ່ມໃຫ້ກັບພື້ນດິນທັງໝົດ. ໃນການທົດລອງຕ່າງໆ, ການເສຍຫຍ້າທຸກຄັ້ງຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າຕໍ່ເຮັກຕາເພີ່ມຂຶ້ນຈົນໄດ້ຮອດ 1 ໂຕນ! ການເສຍຫຍ້າເລື້ອຍໆເປັນການເພີ່ມອາກາດໃຫ້ກັບພື້ນດິນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຮາກມີການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີ ແລະ ຍັງເປັນການເສຍຫຍ້າອອກພ້ອມ. ຫຍ້າປົກຄຸມຍັງສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ວັດສະພືດຂຶ້ນ.

6. ນຳໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມ

ການນຳໃຊ້ວິທີການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI) ແມ່ນມີປະສິດທິພາບດີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມ ຫຼື ບຸ່ຍແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ການໃຊ້ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ບຸ່ຍທຳມະຊາດ ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພືດມີການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີ, ບັບສະພາບຂອງດິນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ ແລະ ເປັນການເພີ່ມຜົນຜະລິດທີ່ເກັບກ່ຽວ. ການທົດລອງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ບຸ່ຍຊີວະພາບຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນດີກວ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ບຸ່ຍເຄມີ, ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະຍາວ. ນີ້ກໍ່ເພາະວ່າຄຸນນະພາບຂອງດິນດີຂຶ້ນ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງເຊື້ອພະຍາດໃນພື້ນດິນໄດ້ເພີ່ມປະລິມານສານອາຫານຢູ່ໃນດິນ ເຊິ່ງມີປະໂຫຍດສຳລັບພືດ. ນອກຈາກນີ້ຫຍ້າປົກຄຸມຍັງສຳຄັນຫຼາຍ ເພາະມັນເປັນການສະໜອງສານອາຫານ ແລະ ເພີ່ມປະລິມານສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນພື້ນດິນ. ການນຳໃຊ້ອີເອັມ (ຈຸລະຊີບທີ່ມີປະສິດທິພາບ) ຍັງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນດີຂຶ້ນ.

ເຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຜົນດີຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດເພາະວ່າຮາກທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕສົມບູນ ຈະເຮັດໃຫ້ມີລຳຕົ້ນ ແລະ ໃບໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ມີເມັດເຂົ້າທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລະ ມີເບ້ຍໄມ້ທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ແຂງແຮງກວ່າເກົ່າ.

ການນຳໃຊ້ວິທີການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI)

ຊາວກະສິກອນ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI) ສາມາດທຳການທົດລອງ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວິທີການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າ (SRI) ໄດ້ ກ່ອນທີ່ຈະຝຶກໃຊ້ວິທີການນີ້ໃນທົ່ງນາຂອງພວກເຂົາເອງ. ທ່ານສາມາດຫາປະສົບການໃນການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າໄດ້ຈາກການທົດລອງຢູ່ດິນຕອນນ້ອຍ ຈັກຕອນໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຕອນກ່ອນ ເພື່ອທົດສອບເບິ່ງຜົນຮັບ ແລະ ປຸງປຸງທຽບກັບເຕັກນິກທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແລ້ວ.

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ

ກະສິກຳເປັນກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ອີງໃສ່ສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງເຊັ່ນດຽວກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ແມ່ນຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນການເຮັດກະສິກຳ ເຊັ່ນ: ການແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນ ເຊັ່ນ: ນ້ຳ, ແຮງງານ ແລະ ເຄື່ອງມື. ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນສາມາດເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ ໃນລະດັບຄອບຄົວ ແລະ ກຸ່ມໃນຊຸມຊົນ, ເຊິ່ງຈະນຳພາໄປສູ່ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນລະດັບປະເທດ ຫຼື ແມ່ນກະທັ້ງໃນລະດັບສາກົນ!

ການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນ

ມີແຕ່ພຽງບຸກຄົນຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍກ່ຽວກັບກະສິກຳ. ການແບ່ງປັນ ແລະ ການຮວບຮວມຂໍ້ມູນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ກະສິກຳມີຜົນດີຂຶ້ນສຳລັບພືດທຸກຄົນ. ທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຜະລິດກະສິກຳ ຄວນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການນີ້, ເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນມາຈາກການສັງເກດການ ແລະ ການປະຕິບັດ. ແມ່ຍິງຄວນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຕ້ອງລວມເອົາແມ່ຍິງເຂົ້າໃນການປຶກສາຫາລືຕ່າງໆ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳກະສິກຳປະຈຳວັນຫຼາຍໆຢ່າງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີການສັງເກດການ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ທີ່ຈະມອບໃຫ້ກັບຄົນອື່ນຫຼາຍ.

- ຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນນີ້ ອາດຈະແມ່ນ:
- ອາຍຸ ແລະ ເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນການລົງເບ້ຍໄມ້/ປັກດຳຕົ້ນກ້າ.
 - ປະເພດສັດຕູພືດທີ່ໄປທຳລາຍພືດ.
 - ປະເພດສັດໃນທຳມະຊາດທີ່ສາມາດກຳຈັດສັດຕູພືດໄດ້.
 - ພື້ນທີ່ຕ່າງໆທີ່ພືດຂຶ້ນດີກວ່າພື້ນທີ່ອື່ນພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນນີ້ມີປະໂຫຍດສຳລັບການຄຸ້ມຄອງດິນ ແລະ ພືດ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊຸມຊົນ

ຖ້າມີຄົນໃນຊຸມຊົນເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາກະສິກຳຫຼາຍຂຶ້ນ, ມັນກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ການເຮັດກະສິກຳມີຜົນຜະລິດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ບັນຫາທີ່ກຳນົດໃຫ້ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈລວມມີ: ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ, ການເກັບກ່ຽວພືດ ແລະ ການຄ້າຂາຍ, ການນຳໃຊ້ສານເຄມີ, ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ອີກຫຼາຍໆຢ່າງ. ຕົວຢ່າງ, ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໂດຍສະເພາະ, ອາດຈະໄດ້ມີການພິຈາລະນາບັນຫາຕໍ່ໄປນີ້:

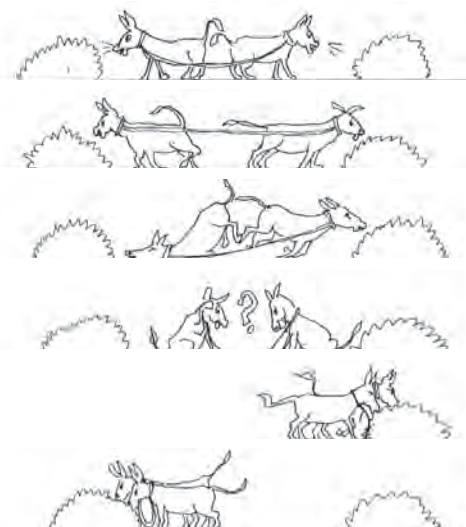
- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ມັນໄປກະທົບແຫຼ່ງນ້ຳດ້ວຍວິທີໃດ? ຕົວຢ່າງ: ຖ້າແຫຼ່ງນ້ຳດັ່ງກ່າວແມ່ນຫ້ວຍ ຫຼື ບໍ່ນ້ຳ, ດິນທີ່ຢູ່ດ້ານເທິງກໍ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳດັ່ງກ່າວກໍ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ດິນທີ່ຢູ່ດ້ານເທິງເຊັ່ນດຽວກັນ.
- ເຮົາສາມາດປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳດ້ວຍວິທີໃດແດ່?
- ເຮົາສາມາດຫານ້ຳໄດ້ຈາກໃສ? ຕົວຢ່າງ: ຈາກຫ້ວຍ, ຈາກການຊຸດນ້ຳສ້າງ ຫຼື ຈາກການປັ້ນນ້ຳ.
- ເຮົາສາມາດກຳນົດທິດທາງຂອງນ້ຳດ້ວຍວິທີໃດແດ່? ຕົວຢ່າງ: ໂດຍການໃຊ້ທໍ່ນ້ຳ ຫຼື ຮ່ອງນ້ຳ.
- ຕ້ອງມີການແບ່ງປັນນ້ຳລະຫວ່າງຊາວບ້ານທັງໝົດທີ່ຊົມໃຊ້ນ້ຳດ້ວຍວິທີໃດແດ່?
- ໃຜຈະເປັນຜູ້ຈ່າຍຄ່າກໍ່ສ້າງລະບົບຊົນລະປະທານ?
- ຈະມີການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງລະບົບຊົນລະປະທານດ້ວຍວິທີໃດແດ່?

ຖ້າຊາວກະສິກອນ ແລະ ກຸ່ມຊຸມຊົນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້, ເຮົາກໍ່ຈະສາມາດຄິດຄົ້ນຫາວິທີແກ້ໄຂນຳກັນ ແລະ ຮ່ວມຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະຕາມມາ.

ຜົນປະໂຫຍດອາດຈະລວມມີ:

- ນ້ຳໄດ້ຖືກແບ່ງປັນໃນແບບທີ່ດີທີ່ສຸດ.
- ມີການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.
- ມີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາງ່າຍຂຶ້ນ.
- ໄດ້ມີການພິຈາລະນາບັດໃຈທີ່ຢູ່ດ້ານເທິງ ແລະ ດ້ານລຸ່ມຂອງຫ້ວຍນ້ຳເຂົ້ານຳກັນ.
- ສາມາດຮັກສາ ແລະ ບັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳນຳກັນ.

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນບ້ານ

ຖ້າທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ, ຊຸມຊົນທັງໝົດກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຮ່ວມມືກັນ.

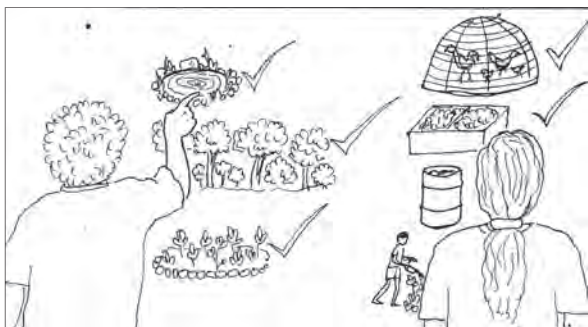
ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນບ້ານ ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ.

ຫຼີກລ່ຽງການແຂ່ງຂັນ ແລະ ຄວາມອິດສາທຸກຮູບແບບ! ມັນມີປະໂຫຍດສຳລັບອະນາຄົດ.

ສະຫະກອນຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ

ຈາກການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ, ເຮົາຈະສາມາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຕໍ່ໄປນີ້:

- ສາມາດຊື້ຊັບພະຍາກອນໄດ້ໂດຍມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນຕົວທີ່ໜ້ອຍລົງ.
- ການເກັບກ່ຽວ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂາຍຜະລິດຕະພັນຈະງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ມີບ່ອນສຳລັບການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້, ແຮງງານ, ເມັດພັນພືດ, ເຄື່ອງມື ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳອື່ນໆ.
- ຊັບສິນຂອງຊຸມຊົນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ.
- ການເຮັດໃຫ້ກຸ່ມອື່ນໆ ຮັບຟັງເຮົາກໍ່ຈະເປັນສິ່ງທີ່ງ່າຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງໃຫຍ່ໆ ຈະຮັບຟັງຄົນທີ່ລວມຕົວເປັນກຸ່ມຫຼາຍກວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

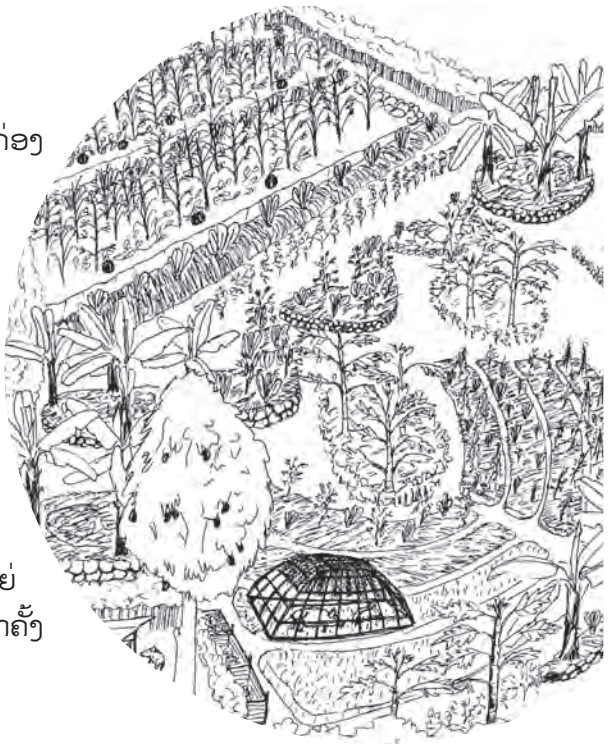
ການເຮັດວຽກກັບທຳມະຊາດ

ການນຳໃຊ້ແນວທາງປະຕິບັດທາງດ້ານກະສິກຳທີ່ສອດຄ່ອງກັບທຳມະຊາດຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນທີ່ດີກວ່າ, ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະຍາວ.

ມີຫຼາຍເຕັກນິກທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນການເຮັດວຽກກັບທຳມະຊາດ ແລະ ບໍ່ແມ່ນການເຮັດວຽກທີ່ເປັນການທຳລາຍທຳມະຊາດ.

ຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງການເຮັດວຽກກັບທຳມະຊາດແມ່ນການປູກພືດໃນລະດູຝົນ. ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການປູກພືດໃນເວລາທີ່ຝົນຕົກແລ້ວເປັນຈຳນວນ 3 ຫຼື 4 ຄັ້ງ, ໃນຕອນຕົ້ນຂອງລະດູຝົນ. ການປູກພືດກ່ອນ ມັກເຮັດໃຫ້ພືດບໍ່ໃຫຍ່ເພາະວ່າພືດດັ່ງກ່າວອາດຈະແຕກຫັກລະຫວ່າງຝົນທີ່ຕົກຄັ້ງນີ້ ແລະ ຝົນທີ່ຈະຕົກໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

ການປູກພືດໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດສູງສຸດ.

ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫຼັງການເກັບກຽວ

ຫຼັງການເກັບກຽວແມ່ນຍາມທີ່ມີພືດຜັກເປັນປະລິມານຫຼາຍ ແລະ ນອກຈາກນີ້ກໍ່ມີທ່າແຮງສູງທີ່ພືດເຫຼົ່ານີ້ຈະເສຍຖິ້ມຫຼື ສູນຫາຍໄປ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະມີການສູນເສຍລາຍຮັບຫຼາຍ.

ມີບາງຢ່າງທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍເຫຼົ່ານີ້.

ຕົວຢ່າງ: ສຳລັບຖົ່ວ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເປັນເມັດແຫ້ງປະເພດອື່ນ, ທ່ານຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າທ່ານໄດ້:

- ເກັບກຽວພືດດັ່ງກ່າວໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.
- ແຍກເມັດພັນອອກຈາກພືດໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ, ມັນຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາເລື່ອງແມງໄມ້
- ຕາກຜະລິດຕະພັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ຖ້າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນຂະນະທີ່ມັນຍັງບໍ່ແຫ້ງຄັກ, ມັນອາດຈະເນົ້າໄດ້.
- ເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ໃຊ້ພາຊະນະແຫ້ງ ແລະ ປອດໄພ, ເຊິ່ງສາມາດປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີແມງໄມ້ ແລະ ໜູໄດ້.

ການປ້ອງກັນແມງໄມ້ແບບທຳມະຊາດ

ແມງໄມ້ອາດຈະເປັນບັນຫາໜຶ່ງໃນເວລາເກັບຮັກສາພືດທີ່ເກັບກຸ່ມ. ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບທຳມະຊາດ ເພື່ອປ້ອງກັນພືດຈາກແມງໄມ້. **ໃນວັດ ສະດຸທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ ລວມມີ:**

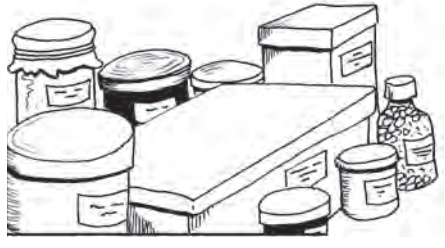
- **ຂີ້ເທົ່າໃນເຮືອນຄົວ.** ສຳລັບການເກັບຮັກສາເມັດພືດຈຳນວນຫຼາຍ, ໃຫ້ຕື່ມຂີ້ເທົ່າທີ່ມີປະລິມານເທົ່າກັບ 2% ຂອງນ້ຳໜັກຂອງເມັດພືດທີ່ຕ້ອງການເກັບຮັກສາ (ຕົວຢ່າງ, ສຳລັບເມັດພືດ 100 ກິໂລ ໃຫ້ຕື່ມຂີ້ເທົ່າໃສ່ 2 ກິໂລ). ສຳລັບພາຊະນະນ້ອຍ, ໃຫ້ຕື່ມຂີ້ເທົ່າເຮືອນຄົວເປັນຊັ້ນທີ່ມີຄວາມໜາ 1 ຊມຢູ່ທາງດ້ານເທິງ ແລະ ດ້ານລຸ່ມຂອງພາຊະນະ. ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຂີ້ເທົ່າຈາກການຈູດຂີ້ເຫຍື້ອເດັດຂາດ!
- **ໃບຢາສູບ.** ໃຊ້ໃບຢາສູບເກົ່າ ແລະ ແຫ້ງ ກັບພາຊະນະບັນຈຸຂະໜາດໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ. ຕື່ມໃບຢາສູບເປັນຊັ້ນ ທີ່ມີຄວາມໜາ 2 ຊມ ໃສ່ດ້ານເທິງຂອງເມັດພືດທີ່ເກັບໄວ້ພາຍໃນພາຊະນະ. ລະມັດລະວັງເວລາທີ່ໃຊ້ໃບຢາສູບເພາະວ່າກິ່ນມັນແຮງຫຼາຍ.
- **ໃບແຄຝລັ່ງ.** ຕື່ມໃບແຄຝລັ່ງໃສ່ພາຊະນະເປັນຊັ້ນໜາປະມານ 2 ຊມ ໄວ້ດ້ານເທິງຂອງເມັດພືດທີ່ຕ້ອງການເກັບຮັກສາ.
- **ຜັກກະເດົາ.** ສາມາດໃຊ້ຜັກກະເດົາແຫ້ງ ຫຼື ສົດກໍໄດ້. ສຳລັບພາຊະນະໃຫຍ່, ຕື່ມຜັກກະເດົາເປັນຊັ້ນໜາ 2 ຊມ ຢູ່ດ້ານເທິງຂອງເມັດພືດທີ່ຕ້ອງການເກັບຮັກສາ, ສຳລັບພາຊະນະນ້ອຍແມ່ນໃຫ້ຕື່ມແຕ່ 1 ຊມ ກໍພໍແລ້ວ.
- **ເບືອກໝາກໄມ້.** ໝາກນາວເຫຼືອງ, ໝາກນາວຂຽວ, ອາງຸ່ນ ຫຼື ເບືອກໝາກກຽງ ຈະມີຜົນດີໃນການຂັບໄລ່ແມງໄມ້ອອກຈາກຜະລິດ ຕະພັນທີ່ເກັບມ້ຽນໄວ້.
- **ໃບວິກ.** ໃຊ້ໃບວິກແຫ້ງ ຫຼື ສົດ ແລະ ໃບວິກບົດແຫຼກ. ໂຮຍເທິງເມັດພືດທີ່ຈະນຳໄປເກັບມ້ຽນ.

ສຳລັບຜະລິດຕະພັນສົດ, ເຊັ່ນ: ໝາກເລັ່ນ, ໝາກຖົ່ວ ແລະ ຜັກສະລັດ ແລະ ກະຫຼ່ຳປີ:

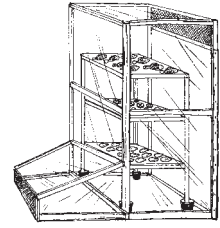
- ໃຫ້ເກັບກຸ່ມໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.
- ຜະລິດຕະພັນທີ່ຕ້ອງເກັບໄວ້ແບບສົດໆ ຄວນເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເຢັນ, ແຫ້ງ ແລະ ປ້ອງກັນຈາກແມງໄມ້ ແລະ ສັດ ຈົນກວ່າຈະຮອດເວລານຳມາບໍລິໂພກ ຫຼື ຂາຍ. ພົມນ້ຳໃສ່ຜັກເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸ່ມ.
- ຂົນສົ່ງຢ່າງລະມັດລະວັງ, ຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນເຢັນ, ໄກຈາກແສງແດດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວຊຳໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- ເກັບໄວ້ໃນໝໍ້ດິນໂດຍເອົາຜ້າປຽກປົກໄວ້. ຜະລິດຕະພັນທີ່ຢູ່ທາງໃນຍັງສົມບູນ ແລະ ສົດເປັນເວລາຫຼາຍມື້.

ສຳລັບພືດທີ່ເປັນຫົວ, ເຊັ່ນ: ມັນຝລັ່ງ, ມັນຕົ້ນ, ເສືອກ ແລະ ມັນແກວ:

- ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນໃຫ້ເອົາພືດປະເພດທີ່ເປັນຫົວປະໄວ້ຢູ່ພື້ນຈົນກວ່າທ່ານຈະເອົາມາບໍລິໂພກ.
- ສຳລັບການຂາຍ, ແມ່ນໃຫ້ເກັບກຸ່ມຢ່າງລະມັດລະວັງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຮອຍປາດ, ຮອຍຊຳ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍໃດໆ ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເນົາໄວ.
- ພາຍຫຼັງການເກັບກຸ່ມ, ເກັບມ້ຽນພືດທີ່ເປັນຫົວໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເຢັນ ແລະ ແຫ້ງ, ໄກຈາກແສງແດດ ແລະ ແມງໄມ້ ແລະ ສັດ. ຂີ້ເທົ່າຈາກໄມ້ ແມ່ນສາມາດໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນແມງໄມ້ ແລະ ສັດ, ແຕ່ທ່ານຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າທ່ານໄດ້ລ້າງຜັກດັ່ງກ່າວກ່ອນທີ່ຈະເອົາໄປຂາຍ.
 - ສຳລັບຫົວກະລົດ ແມ່ນມີການຮັກສາທີ່ແຕກຕ່າງ, ເພາະວ່າຖ້າປະໄວ້ຢູ່ພື້ນເປັນເວລາດົນເກີນໄປ, ມັນຈະແຂງ ແລະ ຂົມ. ໃຫ້ເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນຂີ້ຊາຍ ທ່ານຈະສາມາດເກັບໄວ້ໄດ້ດົນ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຊາຍເພື່ອເກັບຮັກສາພືດທີ່ເປັນຫົວຊະນິດອື່ນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ເຫຼືອຈາກການບໍລິໂພກ ແລະ ການຂາຍ

ບາງຄັ້ງເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດບໍລິໂພກ, ຂາຍ, ຫຼື ແລກປ່ຽນຜະລິດຕະພັນທັງໝົດຂອງເຮົາໄດ້ ແລະ ມີຜະລິດຕະພັນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຈະເນົ່າເສຍ. ແຕ່ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະໃຫ້ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວເສຍຖິ້ມ ຫຼື ເອົາໄປຖິ້ມ. ນີ້ຄືວິທີແກ້ໄຂແບບງ່າຍໆ:

- ໃຊ້ເຄື່ອງອົບແຫ້ງທີ່ໃຊ້ພະລັງງານແສງຕາເວັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜັກ ຫຼື ໝາກໄມ້ແຫ້ງ, ແລ້ວຈຶ່ງເອົາໄປເກັບມ້ຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນພາຍຫຼັງ. (ຖ້າຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບວິທີການເຮັດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງອົບແຫ້ງທີ່ໃຊ້ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 12 - ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ).
- ເອົາຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ມາເຮັດຊ້ອດ (ແຈ່ວ), ດອງ ຫຼື ແຢ້ມ.
- ໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ເຫຼືອເພື່ອເກືອສັດ ຫຼື ໃຊ້ເປັນຝຸ່ມບົ່ມ

ກະສິກຳທີ່ສົມບູນ

ກະສິກຳຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງມີການປ່ຽນແປງ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍແມ່ນການຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພື້ນດິນ, ນ້ຳ ແລະ ຄົນ. ຖ້າມີການຄຳນຶງເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ທ່ານກໍ່ຈະສາມາດປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນສຳລັບທ່ານ ແລະ ຮຸ່ນຕ່ຳໄປ.

ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ

ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງກະສິກຳແມ່ນການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ. ໂດຍສະເພາະທ້ວຍ, ເຊິ່ງຕ້ອງການການປົກປ້ອງເປັນພິເສດ. ນ້ຳສະອາດ ແລະ ຫ້ວຍທີ່ອຸດົມສົມບູນເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາ. ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຸດົມສົມບູນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ດິນກະສິກຳດີຂຶ້ນ. ການທີ່ມີນ້ຳສະອາດ ຈະເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການໃນການບຳລຸງຮັກສາຊົນລະປະທານໜ້ອຍລົງ. ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຸດົມສົມບູນຈະເຮັດໃຫ້ມີສັດຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຄົນ ແລະ ເປັນການເພີ່ມຄວາມງາມໃຫ້ກັບສະພາບແວດລ້ອມ.

ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ດິນປູກຝັງເຈື່ອນ

ການເຈື່ອນຂອງດິນສາມາດເຮັດໃຫ້ດິນປູກຝັງເຊື່ອມໂຊມໄດ້. ການເຈື່ອນຂອງດິນ ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາໃຫຍ່ສຳລັບດິນຂ້າງລຸ່ມນີ້. ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຈະລາມໄປຮອດທ້ວຍ ແລະ ອາດຈະລາມໄປຮອດມະຫາສະໝຸດພ້ອມ. ທ່ານສາມາດປ້ອງກັນການເຈື່ອນຂອງດິນໄດ້ ໂດຍການ:

- **ກັກ ແລະ ເກັບຮັກສານ້ຳ.** ໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ນາຂັ້ນໄດ ສຳລັບດິນທີ່ເປັນຄ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນຄ້ອຍທີ່ບໍ່ຊັນຫຼາຍກໍ່ຕາມ. ສຳລັບດິນພຽງ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງຄວບຄຸມກະແສນ້ຳຢູ່ດິນທີ່ຢູ່ເຂດເນີນສູງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄປສະສົມຢູ່ດິນປູກຝັງ.

- **ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມ ແລະ ຢຸດຕິການຈູດໄຮ່ຈູດນາ.** ການຈູດໄຮ່ຈູດນາເປັນການທຳລາຍໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ດິນເຈື່ອນງ່າຍ. ນອກຈາກນີ້ມັນຈະທຳລາຍພືດ ເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ຮັກສາໂຄງສ້າງຂອງດິນໄວ້. ຫຍ້າປົກຄຸມຈະປ້ອງກັນດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ດິນມີຄຸນນະພາບທີ່ດີຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຜົນຜະລິດຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ.

ສຳລັບດິນປູກຝັງ ແລະ ພື້ນທີ່ອ້ອມຂ້າງທີ່ມີການເຈື່ອນແລ້ວ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປູກພືດໃສ່ຄືນ. ຫຍ້າ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ພືດອື່ນໆ ໃນຕະກຸນຖົ່ວທີ່ເກີດໄວ, ແມ່ນພືດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳລັບການປູກໃສ່ດິນເຈື່ອນ.

ລະວັງ!

ທ່ານຄວນລະມັດລະວັງສານກຳຈັດສັດຕູພືດ, ສານຂ້າຫຍ້າ ແລະ ປຸ່ຍທີ່ມີສານເຄມີ. ມັນຈະໄປທຳລາຍດິນຂອງທ່ານ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ. ວັດຖຸເຫຼົ່ານີ້ຈະສະໜອງວິທີແກ້ໄຂໃນໄລຍະສັ້ນທີ່ໄວ, ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງໃນໄລຍະຍາວ. ວັດຖຸເຫຼົ່ານີ້ຈະຂ້າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນພື້ນດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມົນລະພິດໃນທ້ວຍ, ມະຫາສະມຸດ ແລະ ນ້ຳໃນພື້ນດິນ. ມັນ ອັນຕະລາຍຫຼາຍສຳລັບຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນ!

ເຮົາມາເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ!

ຖ້າມີກຸ່ມເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອພື້ນຟູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຫຼາຍຂຶ້ນ, ມັນກໍ່ຈະມີພື້ນທີ່ອ້ອມຂ້າງຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ການບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຍາກ ຖ້າເຮົາບໍ່ຮ່ວມມືກັນ.

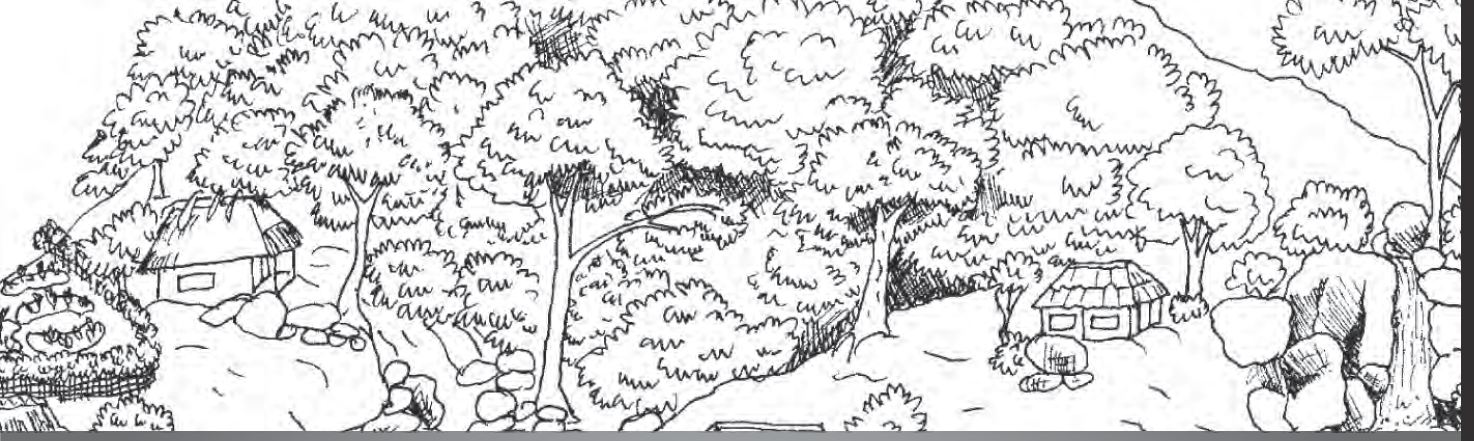
ຈາກການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ, ເຮົາກໍ່ຈະສາມາດຊ່ວຍກັນບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ມີຮ່ວມກັນໄດ້, ນັ້ນກໍ່ຄື ການເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບຂອງສະພາບແວດລ້ອມດີຂຶ້ນ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນກໍ່ເປັນການເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳໄປພ້ອມ. ໃນລະດັບຊາດ, ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການຊຸກຍູ້ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກຂອງຄົນ, ຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນຄອບຄົວຈົນຮອດຂັ້ນລັດຖະບານ.

ການພັດທະນາກະສິກຳ ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງປະເທດເຮົາ. ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ.

ເຮົາສາມາດບັນລຸ 2 ເປົ້າໝາຍນີ້ໄດ້ນຳກັນຖ້າມີການໃຊ້ແຜນ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ.

ສຳລັບອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການເຂົ້າເຖິງສັກກະຍາພາບ ຂອງພວກເຮົາໄດ້ໄວ.

ໂມດູນ 7.

ປ່າໄມ້, ໄມ້ຍືນຕົ້ນ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ

ຄວາມສໍາຄັນຂອງການປູກປ່າ ແລະ ໄມ້ຍືນຕົ້ນຄືນໃໝ່

ມະນຸດມີຄວາມຜູກພັນກັບດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງມາດົນນານແລ້ວ. ປ່າໃຫ້ອາຫານ, ໄມ້, ວັດສະດຸທຳມະຊາດ, ຢາ, ນໍ້າມັນ ແລະ ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສສໍາລັບສັດ, ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງຈິດວິນຍານກັບບັນພະບູລຸດ ຫຼື ສັດຕ່າງໆທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນທີ່ແຫ່ງນັ້ນມາດົນນານແລ້ວ. ພື້ນທີ່ ທີ່ມີປ່າໄມ້ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເອົາໃຈໃສ່. ປ່າໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຄືທະນາຄານແນວພັນແຫ່ງອະນາຄົດ.

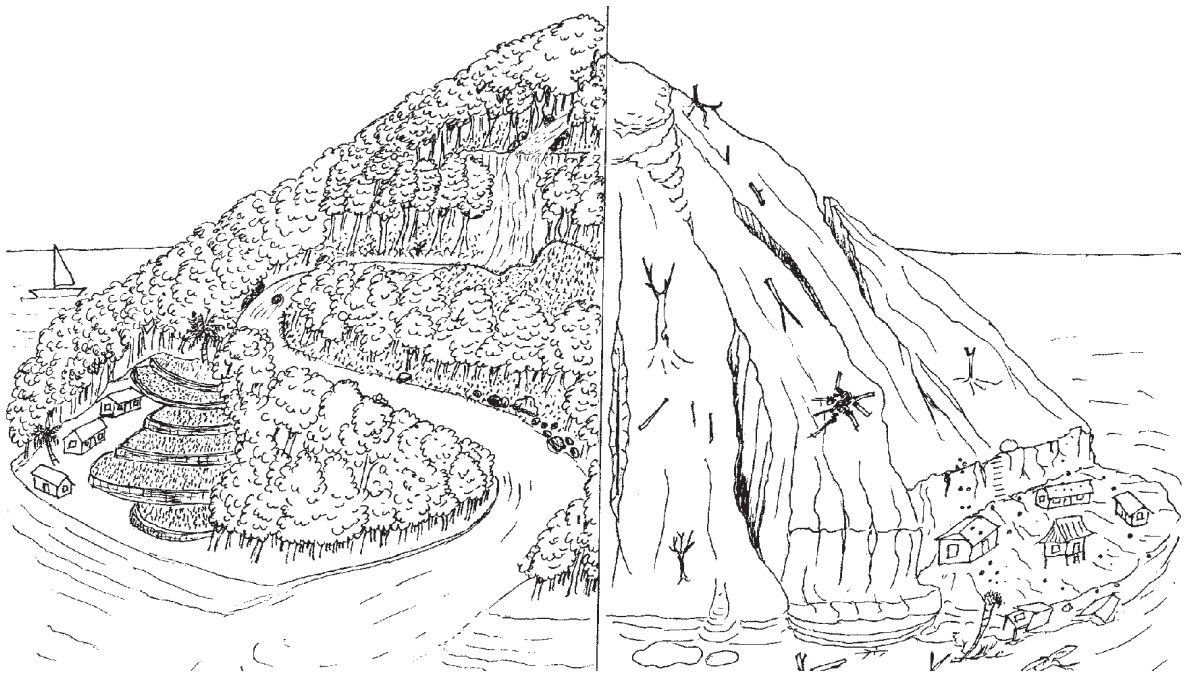
ພວກເຮົາມີພຶດ ແລະ ສັດຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໄດ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ເຫດນີ້ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກສະພາບອາກາດ, ພູມສັນຖານ ແລະ ວິທີທາງທີ່ພື້ນທີ່ດິນໄດ້ປະກອບຂຶ້ນດົນນານມາແລ້ວ. ການປົກປັກຮັກສາສາຍພັນເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃນການອະນຸລັກວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ. ຫຼາຍຊະນິດຂອງພຶດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຢາສະໝູນໄພ, ສະໜອງນໍ້າມັນ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ມີປະໂຫຍດອື່ນໆໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເຊິ່ງສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ໃນອະນາຄົດ.

ຂັ້ນຕອນທຳອິດຄືການເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້. ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປແມ່ນການປູກປ່າຄືນໃໝ່ ແລະ ພື້ນຟູຄວາມສົມດູນຂອງທຳມະຊາດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາຄວາມເຊື່ອມໂຍງທີ່ສະໝິດແໜ້ນກັບທຳມະຊາດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີທິດທາງແກ້ໄຂໃນໄລຍະຍາວເພື່ອຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ແຂງແຮງສໍາລັບອະນາຄົດ.

ປ່າໄມ້ຫຼາຍຊົງເຂດກຳລັງປະເຊີນກັບການທຳລາຍຈາກການເຊາະເຈື່ອນເຊິ່ງເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ດິນ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະຮັກສາຜົນຜະລິດທີ່ດີໃນພື້ນທີ່ດິນເຫຼົ່ານີ້. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ການເຮັດກິດຈະກຳທາງກະສິກຳໃນພື້ນທີ່ດິນເຫຼົ່ານີ້ ອາດເຮັດໃຫ້ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນເພີ່ມຂຶ້ນ ທັງເປັນການສ້າງບັນຫາໃໝ່ຕາມມານຳອີກ.

ການປູກປ່າ ແລະ ໄມ້ພູມສາມາດຊ່ວຍຢຸດຕິການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ພື້ນຟູສະພາບດິນທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຍັງເປັນການສະໜອງແຫຼ່ງອາຫານ, ໄມ້, ນໍ້າມັນ, ຢາ, ເສັ້ນໄຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນອື່ນໆເພື່ອເປັນການສ້າງລາຍໄດ້. ທັງໝົດທີ່ກ່າວມາລ້ວນແຕ່ເປັນລາຍຮັບທີ່ຍືນຍົງ.

ການປູກຕົ້ນໄມ້ຍັງສາມາດປະສົມປະສານກັບການລ້ຽງສັດຕ່າງໆ ແລະ ການປູກພືດຕາມລະດູການນຳອີກ. ຜົນຜະລິດ ແລະ ລາຍໄດ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ປ່າ ຈະມີຄວາມໝັ້ນຄົງກ່ວາ ເນື່ອງຈາກວ່າຕົ້ນໄມ້ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດທີ່ບໍ່ດີໜ້ອຍກ່ວາ. ລະບົບປ່າໄມ້ທີ່ຖືກອອກແບບ ແລະ ຈັດສັນເປັນຢ່າງດີ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການບົວລະບັດຮັກສາພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການສ້າງຂຶ້ນແລ້ວ. ປ່າ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຈະຊ່ວຍປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມບໍ່ແມ່ນສະເພາະແຕ່ໃນຂົງເຂດພື້ນທີ່ທີ່ມີການປູກ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ລວມໄປເຖິງພື້ນທີ່ດິນໃນບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມນຳອີກ. ການປັບປຸງສຸຂະພາບທາງສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ພູເຂົາ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ດີໄປເຖິງພື້ນທີ່ໃນແຖບຊາຍຝັ່ງ ແລະ ມະຫາສະມຸດ.

ລະບົບປ່າໄມ້ທີ່ຍືນຍົງ

ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆເພື່ອບັນລຸລະບົບປ່າໄມ້ທີ່ຍືນຍົງປະກອບດ້ວຍ:

1. ການເກັບຮັກສານໍ້າໃນພື້ນດິນ.
2. ການປົກປ້ອງດິນ ແລະ ຢຸດຕິການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
3. ການຄວບຄຸມສັດ.
4. ຢຸດຕິການຈູດ.
5. ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ.

1. ການເກັບຮັກສານໍ້າໃນພື້ນດິນ

ນໍ້າເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າ! ນໍ້າທີ່ເກັບຮັກສາໃນພື້ນດິນຈະໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ດິນ, ພືດ, ສັດ ແລະ ຄົນ.

ປະໂຫຍດຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນ:

- ດິນຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການເຊາະເຈື່ອນ.
- ລະດູການເພາະປູກຈະຍາວຂຶ້ນ.
- ພືດຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວດີ ແມ່ນກະທັ່ງໃນລະດູແລ້ງ.
- ລະດັບນໍ້າໃນດິນຈະສູງຂຶ້ນ ສະນັ້ນບໍ່ນໍ້າຕ່າງໆຈະບໍ່ເຫຼືອດແຫ້ງ.

ການເກັບຮັກສານໍ້າໃນພື້ນດິນ

2. ການປົກປ້ອງດິນ ແລະ ຢຸດຕິການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ

ການເຊາະເຈື່ອນຈະຫຼຸດປະສິດທິພາບທາງຜົນຜະລິດຂອງດິນໂດຍການກວາດລ້າງຊັ້ນດິນທີ່ມີຄ່າອອກໄປ. ດິນ, ໂດຍສະເພາະດິນທີ່ດີສໍາລັບການເພາະປູກ ຈະໃຊ້ເວລາຍາວນານໃນການປະກອບສ້າງ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ແລະ ວ່ອງໄວເນື່ອງຈາກການເຊາະເຈື່ອນ.

ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມ, ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນຈະມີຜົນຮ້າຍແຮງໄວຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການເຊາະເຈື່ອນຈະທຳລາຍພືດນ້ອຍ, ເບ້ຍ, ແກ່ນແນວພັນ ແລະ ອິນຊີວັດຕ່າງໆ. ການເຊາະເຈື່ອນໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ດິນເປົ່າວ່າງສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດດິນຖະຫຼົ່ມ ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການທຳລາຍດິນເທົ່ານັ້ນ ຫາກຍັງເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນນຳອີກ.

ສະພາບແມ່ນໍ້າໃນອະນາຄົດທີ່ບໍ່ມີການປູກປ່າ, ການຄວບຄຸມດິນເຊາະເຈື່ອນ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງສັດ

ສະພາບແມ່ນໍ້າໃນອະນາຄົດທີ່ມີການປູກປ່າ, ການຄວບຄຸມດິນເຊາະເຈື່ອນ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງສັດ

ການປູກປ່າ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຄົນໃໝ່ແມ່ນທຶນທາງແກ້ໄຂໄລຍະຍາວສໍາລັບການປົກປ້ອງດິນ ແລະ ຢຸດການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ການຂຸດຮ່ອງກັກເກັບນໍ້າ ແລະ ສ້າງຄູກັນຈະຊ່ວຍກັກເກັບນໍ້າ, ນີ້ຄືຖານສໍາຄັນສໍາລັບການປູກປ່າ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ການກະສິກໍາທັງໝົດໃນເຂດພື້ນທີ່ຄ້ອຍຊຶ້ນ.

3. ການຄວບຄຸມສັດ

ສັດຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນແບ້ສາມາດທຳລາຍປ່າແລະ ໄມ້ຢືນຕົ້ນທີ່ເຮົາປູກຢ່າງໄວວາ.

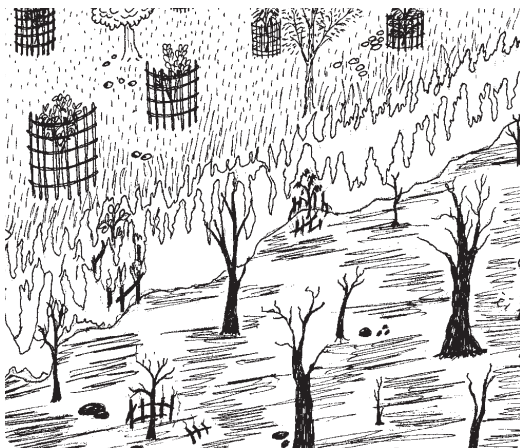
ນີ້ຈະເປັນການສູນເສຍເວລາ, ແຮງງານ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ.

ວິທີແກ້ໄຂທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ແມ່ນ:

- ສ້າງກົດລະບຽບຂອງບ້ານເພື່ອປົກປ້ອງເຂດພື້ນທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ.
- ເຮັດຮົ່ວອ້ອມ ໂດຍສະເພາະບໍລິເວນທີ່ມີການປູກປ່າ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຄົນໃໝ່.
- ເຮັດຮົ່ວຂະໜາດນ້ອຍ (ຮົ່ວອ້ອມຕົ້ນໄມ້) ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນ.
- ມັດສັດໄວ້.
- ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊຸມຊົນເພື່ອຮ່ວມກັນຄວບຄຸມສັດ.

4. ຢຸດຕິການຈູດປ່າ

ການຈູດພື້ນທີ່ປ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ເພາະມັນສາມາດສ້າງບັນຫາເຊັ່ນວ່າ:

- ເປັນສາເຫດພາໃຫ້ດິນເຊາະເຈື່ອນ.
- ຫຼຸດຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດ ແລະ ສັດລົງ.
- ທຳລາຍຝຸນທຳມະຊາດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນດິນ ແລະ ອິນຊີວັດຕຸຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບດິນ.
- ເປັນສາເຫດຂອງການສູນເສຍນ້ຳໃນດິນ.
- ເກີດມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ທຳລາຍປ່າ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຫາກໍ່ປູກຂຶ້ນໃໝ່.
- ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານຂອງຊັບພະຍາກອນບາງຢ່າງ.

ມີຫຼາຍພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຈູດປ່າເພື່ອໃຫ້ຫຍ້າໃໝ່ເກີດຂຶ້ນສຳລັບສັດລ້ຽງ. ການເຮັດເຊັ່ນນີ້ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸຈຸດປະສົງໄດ້ ແຕ່ມັນເປັນສາເຫດໃຫ້ດິນກາຍເປັນດິນທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບທາງດ້ານຜົນຜະລິດໃນອະນາຄົດ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຈູດເປັນພຽງການອຳນວຍໃຫ້ຫຍ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳເກີດຂຶ້ນເພື່ອເປັນອາຫານສຳລັບສັດ.

ການຈູດປ່າຄວນຖືກຢຸດຕິ ເພາະມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫຼາຍກ່ວາປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ. ຄິດຫາທາງເລືອກໃນການແກ້ໄຂທີ່ດີກວ່າ ເພື່ອມານຳໃຊ້ແທນການຈູດປ່າ.

5. ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ

ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ:

- ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງຊຸມຊົນ.
- ປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອທົດແທນຕົ້ນທີ່ຖືກຕັດໄປນຳໃຊ້.
- ສ້າງກົດລະບຽບຂອງບ້ານເພື່ອການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ ຫຼື ພື້ນທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງຊຸມຊົນແມ່ນແຜນການສໍາລັບອະນາຄົດ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງຊຸມຊົນຕ້ອງ:

- ພິຈາລະນາວ່າ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ ແລະ ໃຜແດ່ທີ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້.
- ຄວບຄຸມລາຍໄດ້ຈາກການເກັບກູ້ ລວມທັງກຳນົດວ່າ ຈຳນວນເທົ່າໃດຈາກລາຍໄດ້ ທີ່ຄວນຈະຖືກປະກອບເຂົ້າເປັນຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້.
- ພັດທະນາຄວາມສໍາພັນດ້ານການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພາກລັດ.
- ບົກປ້ອງພື້ນທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນຈາກກຸ່ມຄົນຕ່າງໆທີ່ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມສົນໃຈໃນການຄວບຄອງປ່າໄມ້ ຕົວຢ່າງ: ກຸ່ມວິສາຫະກິດ ການຄ້າຕ່າງໆ.
- ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢ່າງສະຫຼາດ. ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດປະກອບດ້ວຍ ແກ່ນແນວພັນ, ຢາສະໝຸນໄພ, ນໍ້າມັນ, ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ, ນໍ້າເຜິ້ງ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ.

ບັນດາກຸ່ມຄົນຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນເຊັ່ນ: ກຸ່ມແມ່ຍິງ ແລະ ຊາວໜຸ່ມສາມາດປະກອບຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແລະປ່າໄມ້ຂອງຊຸມຊົນ. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດນຳສົ່ງຕໍ່ໄປ ແລະ ນຳຂຶ້ນມາປຶກສາຫາລືໃນກອງປະຊຸມຂອງບ້ານເພື່ອວ່າຂໍ້ມູນ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆສາມາດຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງຊຸມຊົນ.

ການຊອກຫາ ແລະ ເກັບພື້ນທີ່ສາມາດເປັນສາເຫດຂອງການສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງແກ່ຕົ້ນໄມ້. ແລະ ການຕັດພື້ນຍັງເປັນການເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍເຊັ່ນກັນ. ການຊອກຫາທາງເລືອກໃໝ່ສໍາລັບການດັງໄຟເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ ເພາະມັນຈະຊ່ວຍໃນຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ໄມ້, ປະຍັດເວລາ ແລະ ປະຍັດແຮງງານນຳອີກ ໃນຂະນະທີ່ປ່າໄມ້ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການອະນຸລັກໄປ ພ້ອມ.

ການປ່ຽນແປງຕ່າງໆທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເຊັ່ນ:

- ການປູກຕົ້ນໄມ້ອ້ອມເຮືອນ ເຊິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນພື້ນໄດ້ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກຍັງສາມາດເປັນຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດໄດ້ອີກ.
- ການນຳໃຊ້ເຕົາໄຟຊະນິດທີ່ໃຊ້ພື້ນໜ້ອຍລົງ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ພື້ນເລີຍເຊັ່ນ: ເຕົາດັງຖ່ານເປັນຕົ້ນ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ບັນດາບໍລິສັດຕ່າງປະເທດກຳລັງຊອກຫາຊ່ອງທາງນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ຂອງພວກເຮົາເພື່ອສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ. ອາດຈະດ້ວຍການເກັບກູ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຫຼື ຕັດໄມ້ ແລະ ຖາງປ່າເພື່ອນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ສໍາລັບວັດຖຸປະສົງທາງການຄ້າເຊັ່ນ: ໃຊ້ເປັນພື້ນທີ່ຟາມກະສິກຳ ຫຼື ເພື່ອເຫດຜົນອື່ນໆ. ອາຊີບໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຈຳນວນເງິນພຽງເລັກນ້ອຍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະສາມາດທົດແທນຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄຸນຄ່າທີ່ມີຢູ່ໃນປ່າໄມ້ໄດ້. ບໍລິສັດການຄ້າຈະເປັນຜູ້ກອບໂກຍເງິນລາຍໄດ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດ ເພາະນີ້ຄືວິທີການໃນການດຳເນີນງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍປະເທດທົ່ວໂລກເຊິ່ງມັນໄດ້ສ້າງບັນຫາ ແລະ ເປັນການລ້າງຜານຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.

ທຸກໆສວນປູກໄມ້ ຫຼື ສວນພືດຄວນແຍກອອກຈາກພື້ນທີ່ປ່າໄມ້, ແລະ ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ບໍ່ຄວນຖືກທົດແທນດ້ວຍສວນເພາະປູກໃດໆ. ປ່າໄມ້ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມອັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ສວຍງາມຂອງພວກເຮົາສາມາດເປັນຊັບສິນທີ່ສໍາຄັນໃນອະນາຄົດເຊັ່ນ: ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງນິເວດ ເຊິ່ງຈະມີຄວາມຍືນຍົງສາມາດສະໜອງອາຊີບທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ລາຍໄດ້ໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຫຼາຍກ່ວາຍືນຍົງກ່ວາການຕັດໄມ້ ແລະ ເຮັດຟາມກະສິກຳ.

ການເຮັດຮ່ອງເກັບນ້ຳ

ຮ່ອງເກັບນ້ຳສາມາດຖືກສ້າງ ຫຼື ຊຸດເປັນແຖວໃນລະດັບດຽວກັນຕາມໜ້າດິນບໍລິເວນ ທີ່ເປັນຄ້ອຍເໝືອລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ. ດິນ ແລະ ກ້ອນຫີນທີ່ຊຸດຂຶ້ນແມ່ນເອົາມາວາງ ຕາມກ້ອງຮ່ອງເພື່ອໃຫ້ເປັນຄູຍາວໄປຕາມຄອງ. ການເຮັດແນວນີ້ຈະປະກອບເປັນເສັ້ນ ລະດັບຈາກສົ້ນໜ້າຂອງຮ່ອງໄປຫາອີກສົ້ນຕໍ່ກັນເປັນຊັ້ນຕາມລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ.

ຮ່ອງເກັບນ້ຳສາມາດສ້າງໄດ້ຈາກການເອົາຫີນກ້ອນນ້ອຍໆ, ງ່າໄມ້ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ມາສ້າງເປັນ ກຳແພງ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ, ຮ່ອງເກັບນ້ຳມັກຈະຖືກຊຸດຕາມໜ້າດິນທີ່ເປັນຄ້ອຍ ແລະ ຊຸດເປັນແຖວຕໍ່ກັນເປັນຊັ້ນ ລຽງລົງມາຕາມລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ.

ການຊຸດດິນເປັນຊັ້ນໄດ ກໍ່ຄ້າຍຄືກັບຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແຕ່ການເຮັດຮ່ອງເກັບນ້ຳຈະສາມາດຊ່ວຍຢຸດການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງດິນໄດ້ດີກວ່າ ແລະ ຍັງສາມາດກັກເກັບນ້ຳ, ດິນ ແລະ ຫຍ້າຄຸມດິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າເຊິ່ງສາມາດໃຫ້ປະສິດທິຜົນ ໄວກວ່າອີກ.

ຮ່ອງເກັບນ້ຳຈະຊ່ວຍບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ເກັບຮັກສານ້ຳ ແລະ ຢຸດຕິການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ມັນຍັງຊ່ວຍ ສ້າງພູມອາກາດຈຸນລະພາກໃນດິນຂຶ້ນມາໃໝ່, ໝາຍຄວາມວ່າເປັນການສະໜອງພື້ນທີ່ໃໝ່ທີ່ອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການ ເພາະປູກພືດທຸກຊະນິດ. ຮ່ອງເກັບນ້ຳຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເພາະປູກແບບປະສົມປະສານໄດ້ອີກເຊັ່ນ: ການປູກຜັກແບບປະສົມປະສານກັບການປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ການລ້ຽງສັດ ເຊິ່ງອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການເກັບກຽວຜົນຜະ ລິດ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳສະໜອງທາງອອກໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳໃນໄລຍະຍາວສຳລັບພື້ນທີ່ ດິນບໍລິເວນທີ່ເປັນຄ້ອຍ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບພື້ນທີ່ດິນທັງຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ຂະໜາດຂອງຮ່ອງເກັບນ້ຳ

ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ເປັນຄ້ອຍຊັນເລັກນ້ອຍ, ຮ່ອງເກັບນ້ຳຕ້ອງຖືກຊຸດເປັນຮ່ອງທີ່ມີຄວາມກວ້າງຫຼາຍຂຶ້ນ ປະມານ 3-10 ແມັດ, ຂຶ້ນກັບສະພາບຂອງພື້ນທີ່.

ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີຄວາມຊັນຫຼາຍ, ຂະໜາດຂອງຮ່ອງຕ້ອງຖືກຊຸດໃຫ້ແຄບເຂົ້າ ປະມານ 1-2 ແມັດ ເພາະນ້ຳຈະໄຫຼ ໄວຂຶ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຂະໜາດຂອງຮ່ອງຍັງຂຶ້ນກັບວ່າ ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະປູກຫຍັງໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວນຳອີກ. ສຳ ລັບການປູກຜັກທົ່ວໄປ ແຕ່ລະຮ່ອງອາດຈະຊຸດໃຫ້ໃກ້ໆກັນ, ແຕ່ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ ໄລຍະທ່າງຂອງແຕ່ລະຮ່ອງອາດຈະ ກວ້າງຂຶ້ນ.

ຖ້າວ່າດິນຫາກມີຄວາມຊັນຫຼາຍແທ້ໆ ນ້ຳຈະໄຫຼໄວທີ່ສຸດ. ສະນັ້ນຈິ່ງບໍ່ເໝາະສຳລັບການຊຸດຮ່ອງເກັບນ້ຳ ເພາະນ້ຳ ຈະທຳລາຍຄອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການກັກເກັບນ້ຳໃນພື້ນທີ່ດິນຊັນຫຼາຍແມ່ນການປູກພືດຂະໜາດ ໃຫຍ່ໃຫ້ເປັນແຖວ ຄືກັບແຖວທີ່ຈະຊຸດຮ່ອງກັກເກັບນ້ຳ. ຕົ້ນໄມ້ຕ້ອງປູກໃຫ້ໃກ້ໆກັນ ເພື່ອພວກມັນຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ກາຍເປັນຮ່ອງເກັບນ້ຳທີ່ມີຊີວິດ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍກັກນ້ຳໃຫ້ໄຫຼຊ້າລົງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.

ເຮົາສາມາດວາງກ້ອນຫີນ, ງ່າໄມ້ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມແໜ້ນໜາໃຫ້ແກ່ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ທີ່ມີຊີວິດເພື່ອ ຊ່ວຍໃນການຍືດດິນ ແລະ ນ້ຳໄວ້. ໃນທີ່ສຸດດິນຈະກໍ່ຕົວຂຶ້ນໃນບໍລິເວນຫຼັງຕົ້ນໄມ້ແລ້ວກາຍເປັນຮ່ອງຂະໜາດ ນ້ອຍ. ພືດປະເພດເຄືອເຊັ່ນ: ໝາກອຶ, ໝາກບວບ ແລະ ໝາກນອດສາມາດປູກໄດ້ຕາມຄູ ຫຼື ຊັ້ນດິນທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່.

ການສ້າງຮ່ອງເກັບນໍ້າເປັນແຖວຕາມລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ

ຮ່ອງເກັບນໍ້າຕ້ອງສ້າງໃຫ້ເປັນແຖວຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ, ຖ້າບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນນໍ້າຈະໄຫຼຜ່າ ແລະ ທໍາລາຍສ່ວນທີ່ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ ໂດຍສະເພາະໃນລະດູຝົນ. ການຂຸດຮ່ອງກັກເກັບນໍ້າເປັນແຖວໃນລະດັບດຽວກັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນຈະຊ່ວຍໃນການກັກເກັບນໍ້າໄວ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນໍ້າຊຶມລົງ ໄປໃນດິນ.

ການຂຸດຮ່ອງກັກເກັບນໍ້າເປັນແຖວໃນລະດັບດຽວກັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ

ການຂຸດຮ່ອງກັກເກັບນໍ້າແບບບໍ່ເປັນແຖວທີ່ຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ

ການສ້າງ ແລະ ນໍາໃຊ້ໂຄງໄມ້ຮູບຊົງໂຕ A (A-Frame)

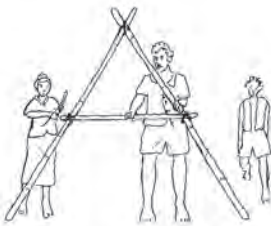
ໂຄງໄມ້ໂຕ A ຫຼື (A-Frame) ແມ່ນເຄື່ອງມືວັດແທກອັນໜຶ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກໄມ້ ຫຼື ໄມ້ປ່ອງ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການວັດແທກລະດັບເວລາຂຸດຮ່ອງເກັບນໍ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມັນມີລັກສະນະເປັນແຖວໃນລະດັບດຽວກັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ. ເຄື່ອງມືນີ້ມີຄວາມສູງປະມານ 2 ແມັດ ມີຮູບຊົງຄືໂຕ 'A'. ເຄື່ອງມືນີ້ສາມາດສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ.

ວັດສະດຸທີ່ຕ້ອງການ:

- ໄມ້ ຫຼື ໄມ້ປ່ອງສອງທ່ອນທີ່ມີຄວາມຍາວ 2 ແມັດເທົ່າກັນ.
- ໄມ້ ຫຼື ໄມ້ປ່ອງ 1 ທ່ອນທີ່ມີຄວາມຍາວ 1 ແມັດ.
- ເຊືອກຍາວ 2 ແມັດ.
- ຄ້ອນຕີ, ເລື້ອຍ ຫຼື ພໍາ.
- ເຊືອກ ຫຼື ລວດມັດ.
- ກ້ອນຫີນ 1 ກ້ອນ ເພື່ອຖ່ວງນໍ້າໜັກ.
- ສີ່ ຫຼື ບິກ 1 ກ້ານ.

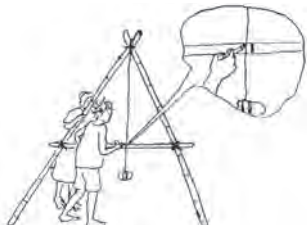
ວິທີສ້າງໂຄງໄມ້ໂຕ A (A-Frame):

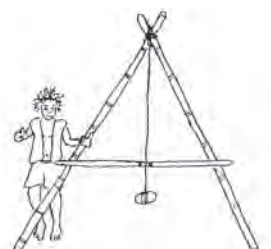
ປະກອບໂຄງໄມ້ໃຫ້ເປັນຮູບຊົງຄືກັບໂຕ 'A' ໂດຍໃຊ້ໄມ້ ຫຼື ໄມ້ປ່ອງທີ່ກຽມໄວ້ແລ້ວ. ຮັບປະກັນວ່າໄມ້ທີ່ໃຊ້ເປັນໄມ້ຂັ້ນກາງ ຕ້ອງຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນຂອງໄມ້ທັງສອງຂ້າງນັບຈາກສົ້ນສຸດສ່ວນເທິງລົງມາຫາຈຸດຂອງໄມ້ຂັ້ນກາງ. ມັດໄມ້ເຂົ້າໃສ່ກັນຕາມແຕ່ລະຈຸດເຊື່ອມຕໍ່.

ມັດເຊືອກໃສ່ຈຸດເທິງສຸດຂອງໂຄງໄມ້ໂຕ A ໂດຍໃຫ້ເຊືອກຫ້ອຍລົງມາ ແລະ ມັດກ້ອນຫີນໃສ່ສົ້ນສຸດຂອງເຊືອກທີ່ຫ້ອຍລົງມາ ໂດຍໃຫ້ກ້ອນຫີນຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງລະດັບຫຼຸດໄມ້ຂັ້ນກາງລົງມາ.

ເອົາໂຄງໄມ້ໄປກາງໃສ່ບ່ອນດິນພຽງ ແລະ ໝາຍຈຸດຕໍາແໜ່ງຂອງຂາໂຄງໄມ້ທັງສອງຂາ.

ໃຊ້ສີ່ດໍາ ຫຼື ບິກຂີດໝາຍໄມ້ຂັ້ນກາງ ໂດຍໝາຍໃສ່ບ່ອນທີ່ເຊືອກຕິດກັບໄມ້ນັ້ນແທ້ໆ.

ໝູນຂາໂຄງໄມ້ອ້ອມໄປທາງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ວາງຂາໂຄງໄມ້ໃສ່ຈຸດທີ່ໝາຍໄວ້ແລ້ວ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໝາຍໄມ້ຂັ້ນກາງບ່ອນທີ່ເຊືອກຕິດກັບໄມ້ນັ້ນແທ້ໆ.

ໂຄງໄມ້ໂຕ A ຈະໄດ້ລະດັບເມື່ອເຊືອກທີ່ຫ້ອຍລົງມານັ້ນຢູ່ທີ່ຈຸດກາງເຄິ່ງຂອງສອງຈຸດທີ່ໝາຍໃສ່ໄມ້ຂັ້ນກາງ. ແລະ ໃຫ້ໝາຍຈຸດເຄິ່ງກາງນັ້ນໄວ້.

ວິທີນຳໃຊ້ໂຄງໄມ້ໂຕ A

ຂັ້ນຕອນທີ 1:

ສັງເກດພື້ນທີ່ດິນບ່ອນທີ່ຈະຂຸດ ຫຼື ຈະສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ. ກຳນົດວ່າຈະສ້າງຈັກຮ່ອງ ແລະ ຈະຂຸດໃສ່ບ່ອນໃດ. ຢ່າລືມພິຈາລະນາເຖິງຂະໜາດ ແລະ ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຮ່ອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2:

ເລີ່ມວັດແທກແຕ່ເທິງລົງມາ. ຕັດປ່າຫຍ້າອອກເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການໝາຍເສັ້ນ ຫຼື ແຖວຕາມໜ້າດິນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3:

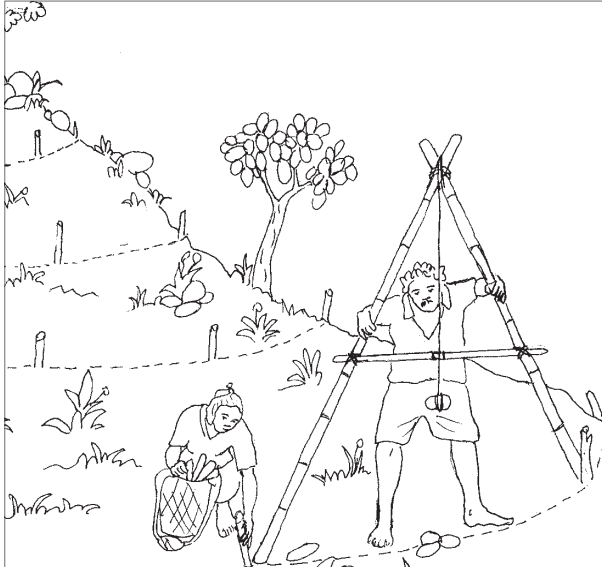
ວາງໂຄງໄມ້ໂຕ A ໃສ່ພື້ນດິນ, ຫາຈຸດຕຳແໜ່ງທີ່ເຊືອກຫ້ອຍລົງມາຈຸດເຄິ່ງກາງທີ່ໝາຍໄວ້ຢູ່ໄມ້ຂັ້ນກາງ. ເມື່ອເຊືອກຈຸດຈຸດກາງເຄິ່ງແລ້ວ ສະແດງວ່າໂຄງໄມ້ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ສາມາດຂຸດດິນເປັນແຖວຕາມເສັ້ນລະດັບຄວາມສູງ. ຕອກຫຼັກໄມ້ສອງຫຼັກໃສ່ຈຸດທີ່ຂາໂຄງໄມ້ໂຕ A ທັງສອງຂາ ເພື່ອສ້າງເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງແຖວ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4:

ໝູນຂາໂຄງໄມ້ຂ້າງໜຶ່ງໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ໂດຍຮັກສາຂາຂ້າງໜຶ່ງໄວ້ຢູ່ຈຸດທີ່ມີຫຼັກໝາຍຕອກໄວ້ຄືເກົ່າ. ຈາກນັ້ນເຮັດລື່ມຄືນຂັ້ນຕອນທີ 3. ເມື່ອເຮັດໄປເລື້ອຍໆ ແລະ ຕອກຫຼັກໄມ້ໝາຍໄປເລື້ອຍໆ ມັນກໍ່ຈະປະກອບເປັນເສັ້ນຕາມລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນໄປຕາມເນີນພູ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5:

ເລີ່ມການວັດແທກແຖວໃໝ່ໄປເລື້ອຍໆ ຈົນກ່ວາການໝາຍເສັ້ນຕາມໜ້າດິນໄດ້ຖືກຕອກໝາຍດ້ວຍຫຼັກໄມ້ຈົນຄົບຕາມຕ້ອງການ.

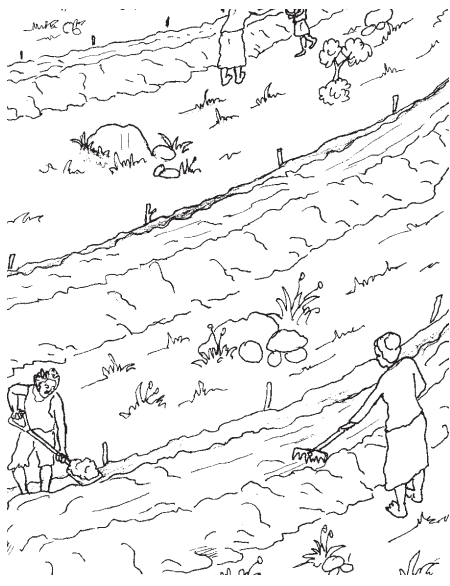
ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ເວລານຳໃຊ້ໂຄງໄມ້ໂຕ A ໃນການໝາຍເສັ້ນລະດັບຄວາມສູງຕາມໜ້າດິນ, ມັນຈະສະດວກ ແລະ ໄວຂຶ້ນຖ້າມີສອງຄົນເຮັດນຳກັນ. ຜູ້ໜຶ່ງເປັນຜູ້ໝູນຂາໂຄງໄມ້ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຜູ້ຕອກຫຼັກໝາຍແຖວ.
- ບໍ່ຄວນວາງເສົາໂຄງໄມ້ໃສ່ບ່ອນທີ່ເປັນຫີນ, ຕົມ ຫຼື ຮູ ເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ລະດັບຂອງເສັ້ນໝາຍບໍ່ສະເໝີກັນ ເຊິ່ງຈະສ້າງບັນຫາຕາມພາຍຫຼັງ.

ການສ້າງຮ່ອງເກັບນໍ້າ

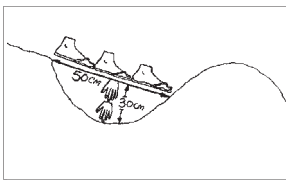
ຮ່ອງເກັບນໍ້າມີສາມປະເພດຫຼັກຄື:

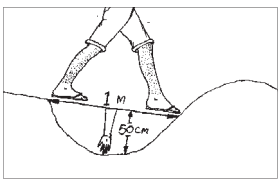
1. ການຂຸດເປັນຮ່ອງ: ຮ່ອງເກັບນໍ້າປະເພດນີ້ຈະຖືກຂຸດເປັນຮ່ອງເນື່ອງຈາກດິນແລະກ້ອນຫີນທີ່ຖືກຂຸດຂຶ້ນຈະຖືກເອົາມາວາງກອງກັນເປັນຄູ.
2. ການໂຕດິນຕາມແນວເສັ້ນລະດັບຄວາມສູງ: ຫ້າດິນຈະຖືກໂຕໄປຕາມແນວເສັ້ນລະດັບຄວາມສູງທີ່ໝາຍໄວ້.
3. ຮ່ອງກ້ອນຫີນ: ຮ່ອງເກັບນໍ້າຈະຖືກສ້າງໂດຍໃຊ້ກ້ອນຫີນເຮັດເປັນຄູ ຫຼື ເປັນກຳແພງໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຸດດິນ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຮ່ອງກ້ອນຫີນຈະຖືກສ້າງໃນພື້ນທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ພື້ນທີ່ດິນທີ່ແຂງເກີນໄປ ແລະ ຍາກໃນການຂຸດ.
 - ໃນບໍລິເວນທີ່ມີກ້ອນຫີນຫຼາຍພຽງພໍທີ່ຈະເອົາມາເຮັດເປັນຮ່ອງເກັບນໍ້າ.
 - ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນຫຼາຍ.

ການເລືອກທີ່ຈະສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ຮ່ອງເກັບນໍ້າປະເພດໃດນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບທ່ານເອງ. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ, ທ່ານສາມາດສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ຮ່ອງເກັບນໍ້າທັງສາມປະເພດໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນກໍໄດ້. ຕາມບໍລິເວນຄູກັນຂອງທຸກໆປະເພດຮ່ອງເກັບນໍ້າຄວນຈະປູກພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ເປັນເຄືອດົກໜາ ແລະ ເຕີບໂຕໄວໃສ່ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້ເພື່ອ:

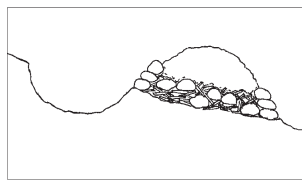
- ຊ່ວຍໃນການຍືດເກາະດິນໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນ.
- ກາຍເປັນລະບຽງຕົ້ນໄມ້.
- ໃຫ້ຝຸ່ນ ແລະ ໂນໂຕຣເຈນ.

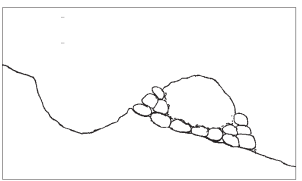
ໃນພື້ນທີ່ຊັນຫຼາຍ

ໃນພື້ນທີ່ຊັນທຳມະດາ

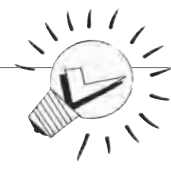
ເພື່ອຊ່ວຍຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ສາມາດເພີ່ມໄມ້ ແລະ ກ້ອນຫີນໃສ່

ການຂຸດຮ່ອງເກັບນໍ້າເປັນຄູ

ຕ້ອງເລີ່ມຂຸດຈາກເທິງລົງລຸ່ມ. ຂຸດຮ່ອງຢູ່ເໜືອເສັ້ນໝາຍລະດັບຄວາມສູງຫ້າດິນທີ່ໝາຍໄວ້ ແລະ ເຮັດເປັນຄູຢູ່ກ້ອງຮ່ອງ. ຂະໜາດຂອງຄູແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຊັນຂອງພື້ນທີ່. ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຊັນຫຼາຍ, ຄວາມກວ້າງຂອງຄູອາດຈະປະມານ 0.5 ແມັດ ແລະ ເລິກ 30 ຊມ. ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຊັນທຳມະດາ, ຄວາມກວ້າງຂອງຄູອາດຈະແມ່ນ 1 ມ ແລະ ເລິກປະມານ 40-50 ຊມ. ສືບຕໍ່ຂຸດໄປເລື້ອຍໆຈົນກ່ວາຈະສຳເລັດຕາມທີ່ໝາຍໄວ້ ແລະ ສຳເລັດການສ້າງຮ່ອງເກັບນໍ້າ.

ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ, ສ້າງຮ່ອງເກັບນໍ້າທັງໝົດໃນຂະໜາດ ແລະ ຮູບຊົງດຽວກັນ. ການເຮັດແບບນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນໍ້າໄຫຼເຂົ້າ ແລະ ຢູ່ໃນຮ່ອງເກັບນໍ້າ ແລະ ບໍ່ໄຫຼໄປຕາມຮ່ອງ. ເຮົາສາມາດດຳເນີນການທົດສອບໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ເມື່ອຂຸດຮ່ອງໃກ້ຈະສຳເລັດແລ້ວ ໃຫ້ຖອກນໍ້າລົງໃນຮ່ອງ ແລະ ສັງເກດເບິ່ງວ່ານໍ້າໄຫຼໄປທາງໃດ. ທ່ານສາມາດດັດປັບໄດ້ຕາມຄວາມຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພື້ນຂອງຮ່ອງມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ. ຖ້າບໍ່ມີນໍ້າພຽງພໍທີ່ຈະຖອກໃສ່ເພື່ອການທົດສອບ, ສາມາດລໍຖ້າຈົນກ່ວາຝົນທ່າທຳອິດຕົກ ແລະ ສັງເກດການໄຫຼຂອງນໍ້າ. ລະດັບພື້ນຂອງຮ່ອງມີຄວາມສະເໝີກັນເທົ່າໃດຢ່າງດີເທົ່ານັ້ນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ຄູ່ກັນສູງເທົ່າໃດຍິ່ງດີ. ເພື່ອໃຫ້ຄູ່ກັນມີຂະໜາດສູງ, ເຮົາສາມາດວາງກ້ອນຫີນ ແລະ ງ່າໄມ້ແຫ້ງໃສ່ກ່ອນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເອົາດິນຖິມໃສ່ທາງເທິງ.

ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນທີ່ສ້າງເປັນຄູ, ໃຫ້ເພີ່ມຊັ້ນຫຍ້າຄຸມດິນເປັນຊັ້ນໜາໆໃສ່. ຍິ່ງເປັນການ ດີຖ້າວາງຫຍ້າຄຸມດິນໃສ່ໃນຮ່ອງນ້ຳນຳ. ໃຫ້ປູກພືດໃສ່ຄູດິນໄວເທົ່າທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ອາດຈະປູກຜັກ, ຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ພືດທີ່ເປັນເຄືອກໄດ້. ຮ່ອງນ້ຳຈະກັກ ແລະ ເກັບນ້ຳຝົນໄວ້ ໂດຍສະເພາະໃນລະດູຝົນ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ດິນມີນ້ຳໃນລະ ດູແລ້ງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຕ້ອງມີການວາງແຜນລ່ວງໜ້າສຳລັບກໍລະນີທີ່ຈະເກີດເຫດການຮ້າຍແຮງເຊັ່ນ ໃນ ເວລາທີ່ມີຝົນຕົກແຮງ ແລະ ນ້ຳໃນຮ່ອງອາດຈະໄຫຼຂ້າມຄູກັນ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ດິນຊັນຫຼາຍ ແລະ ນ້ຳໄຫຼແຮງເກີນການ ຄວບຄຸມໃນລະດູຝົນ.

ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຈາກສະພາບ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທີ່ຮ້າຍແຮງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນໃຫ້ເບົາບາງລົງໄດ້ ຖ້າວ່າຮ່ອງເກັບນ້ຳ ຫາກຖືກຂຸດຕາມເສັ້ນໝາຍໜ້າດິນທີ່ຖືກວັດແທກແລະໝາຍໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ໄດ້ລະດັບສະເໝີກັນ. ນີ້ຍັງເປັນການປ້ອງ ກັນການກັກເກັບນ້ຳໄວ້ໃນຈຸດດຽວ. ການກັກເກັບນ້ຳໄວ້ຈຸດດຽວສາມາດເຮັດໃຫ້ຮ່ອງແຕກໄດ້.

ໃນການກະກຽມສຳລັບການໄຫຼຂອງນ້ຳ, ເຮັດໃຫ້ສົ້ນໃດໜຶ່ງຂອງຄູຕ່ຳລົງ. ນີ້ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼໄປຕາມທິດທາງທີ່ເຮົາຕ້ອງການໃນເວລາທີ່ລະດັບນ້ຳສູງໃນລະດັບຈຳ ເພາະໃດໜຶ່ງ. ເອົາກ້ອນຫີນວາງອ້ອມບໍລິເວນສົ້ນທີ່ນ້ຳຈະໄຫຼໄປເພື່ອປ້ອງກັນການ ເຊາະເຈື່ອນ. ຊຸມທີ່ຂຸດໄວ້ໃກ້ກັບຈຸດທີ່ນ້ຳຈະໄຫຼລົງໄປຈະຊ່ວຍກັກເກັບດິນຈາກ ນ້ຳໄວ້ກ່ອນທີ່ມັນຈະໄຫຼອອກໄປກັບນ້ຳ. ນີ້ຈະເປັນການຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະ ເຈື່ອນໄດ້ອີກ, ດິນທີ່ຖືກກັກເກັບຈາກນ້ຳໄຫຼເປັນດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບດີເຊິ່ງສາມາດ ຂຸດຂຶ້ນມາ ແລະ ເອົາໄປໃຊ້ຄືນ.

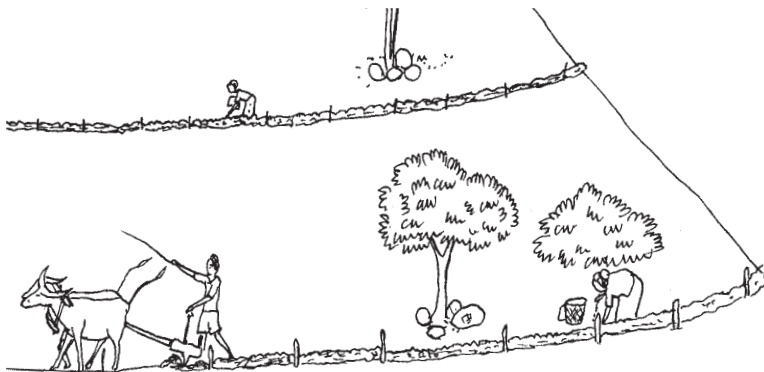

ນ້ຳທີ່ໄຫຼຈາກຮ່ອງເກັບນ້ຳສາຍໜຶ່ງສາມາດໄຫຼໄປຫາຮ່ອງຕໍ່ໄປ ແລະ ຕໍ່ໆໄປ. ໃນທີ່ສຸດນ້ຳສາມາດໄຫຼລົງໄປໃນໜອງ ລ້ຽງປາ ຫຼື ອ່າງເກັບນ້ຳ.

ການໄຖດິນຕາມແນວເສັ້ນລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ

ວິທີນີ້ເປັນວິທີທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ, ພຽງແຕ່ໄຖໜ້າດິນໄປຕາມແລວທີ່ໝາຍໄວ້ຕາມໜ້າດິນ. ການໄຖສາມາດໃຊ້ຄວາຍໄຖ, ລົດໄຖເດີນຕາມ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກອັນໃດກໍ່ໄດ້ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງວຽກ. ການໄຖຮ່ອງນີ້ຄວນຈະໄຖ ກ່ອນລະດູຝົນ ເພື່ອວ່າເລີ່ມຕົ້ນລະດູຝົນເຂົ້າມາ ພື້ນທີ່ດິນຈະມີຄວາມພ້ອມສຳລັບການເພາະປູກ.

ການໄຖໜ້າດິນເປັນເສັ້ນຄວາມແມ່ນໃຊ້ເວລາບໍ່ຫຼາຍ ສະນັ້ນວິທີນີ້ຈຶ່ງເໝາະສົມສຳລັບພື້ນທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່. ແຕ່ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ວິທີການນີ້ອາດຈະໃຊ້ເວລາດົນນານພໍສົມຄວນກວ່າຈະເຫັນຜົນ, ບາງທີອາດຈະໃຊ້ເວລາເຖິງ 1-2 ປີ.

ການສ້າງຮ່ອງກ້ອນຫີນ

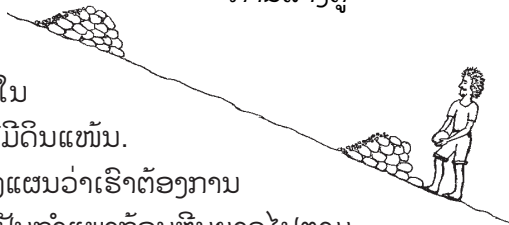
ການສ້າງຄູ

ວິທີການນີ້ເໝາະສົມສຳລັບພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີກ້ອນຫີນຫຼາຍ ຫລື

ບ່ອນທີ່ດິນແຂງແລະຊຸດຍາກ. ການສ້າງຄູກ້ອນຫີນສາມາດນຳໃຊ້ໃນ

ພື້ນທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຊັນຫຼາຍ ຫຼື ໃນພື້ນທີ່ນ້ອຍທີ່ມີດິນແໜ້ນ.

ວິທີການສ້າງແມ່ນງ່າຍດາຍ ແລະ ທຳມະດາ. ຫຼັງຈາກທີ່ມີການວາງແຜນວ່າເຮົາຕ້ອງການ ສ້າງຈັກຄູແລ້ວ, ກໍ່ພຽງແຕ່ເອົາກ້ອນຫີນມາກອງລຽງກັນເປັນຄູ ຫຼື ເປັນກຳແພງກ້ອນຫີນຍາວໄປຕາມ ເສັ້ນລະດັບຄວາມສູງຂອງໜ້າດິນ. ຄູຫີນອາດຈະມີຄວາມສູງປະມານຫົວເຂົ້າຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຫຼື ຖ້າເປັນໄປໄດ້ກໍ່ສູງ ປະມານແອວຂອງຜູ້ໃຫຍ່.

ຄູກ້ອນຫີນສາມາດປະກອບຂຶ້ນ ເປັນຂັ້ນໄດທຳມະຊາດ

ດິນທີ່ຖືກຝົນເຊາະລົງຕາມຄວາມຊັນຂອງໜ້າດິນຈະຖືກກັກໄວ້ ໂດຍ ຄູກ້ອນຫີນ. ຂະບວນການນີ້ຈະປະກອບເປັນຂັ້ນໄດ. ເມື່ອມີ ການກັກເກັບດິນ ແລະ ປະກອບເປັນຂັ້ນໆ ຄູກ້ອນກໍ່ຈະ ຄ່ອຍໆສູງຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ. ປູກພືດຕະກູນຖົ່ວໃສ່ຂັ້ນໄດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແຕ່ລະ ຂັ້ນໄວເທົ່າທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ພືດທີ່ປູກຈະຊ່ວຍປັບປຸງດິນ, ໃຫ້ຝຸ່ນ, ຫຍ້າຄຸມດິນ ແລະ ຍັງເປັນຮົ່ມໃຫ້ພືດອື່ນໆ ທີ່ປູກ ຕາມພາຍຫຼັງ. ໃນອະນາຄົດ, ຖ້າທ່ານຕ້ອງການພື້ນທີ່ສຳລັບການ ປູກພືດອື່ນໆ ທ່ານສາມາດຖອດຖອນພືດຕະກູນຖົ່ວອອກກໍ່ໄດ້.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

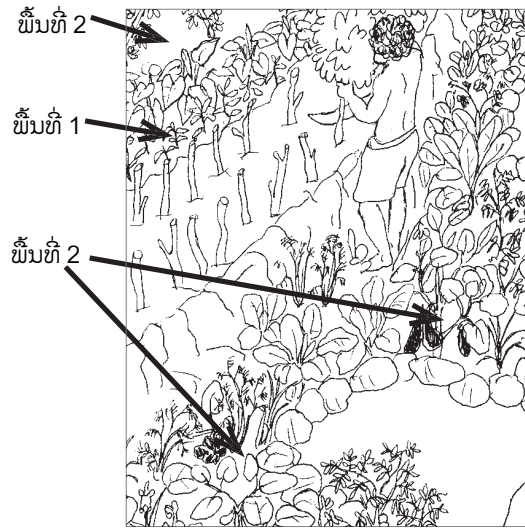
- ວາງຫີນກ້ອນໃຫຍ່ໃສ່ຂ້າງຫຼັງຂອງຄູ (ບໍລິເວນພື້ນ) ແລະ ວາງຫີນກ້ອນນ້ອຍໃສ່ທາງໜ້າຂອງຄູ (ສ່ວນເທິງ). ຫີນກ້ອນນ້ອຍຈະສາມາດກັກເກັບດິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ດີກວ່າຫີນກ້ອນໃຫຍ່.
- ຄູກ້ອນຫີນສາມາດເປັນຮົ່ມທຳມະຊາດເພື່ອປ້ອງກັນສັດເຊັ່ນ: ງົວ, ຄວາຍ ເພື່ອຄວບຄຸມບໍລິເວນ ໃຫ້ສັດກິນຫຍ້າ. ຖ້າຈຳເປັນ, ສາມາດເຮັດປະຕູໃສ່ ເພື່ອໃຫ້ສັດມີທາງເຂົ້າ. ຄູກ້ອນສາມາດນຳໃຊ້ ເພື່ອປ້ອງກັນແບ້ໄດ້ ແຕ່ແບ້ອາດຈະປົນຂ້າມຄູກ້ອນຫີນໄດ້ ສະນັ້ນ ອາດຈະໃຊ້ຮົ່ວປະເພດອື່ນເສີມ ເຂົ້ານຳ.

ການປູກພືດໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ມີຮ່ອງເກັບນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ

ໃນລະດູຝົນ

ພື້ນທີ່ 1: ປູກພືດປະເພດເຜືອກ, ຜັກຫົມນ້ຳ, ຜັກແພງພວຍ ແລະ ພືດນ້ຳຊະນິດອື່ນໆສາມາດປູກໃສ່ຕາມພື້ນຄອງໄດ້ສ່ວນ ພືດທີ່ມັກນ້ຳ ແຕ່ບໍ່ມັກຢູ່ໃນນ້ຳ ເຊັ່ນ: ຫົວສີໄຄ ກໍ່ສາມາດປູກໃສ່ ຕາມຂອບຂອງຄອງໄດ້.

ພື້ນທີ່ 2: ຜັກ ແລະ ພືດຊະນິດນ້ອຍອື່ນໆສາມາດປູກໃສ່ເທິງ ໂນນ ແລະ ຕາມຕີນໂພນ ເຊັ່ນ: ໝາກເລັ່ນ, ໝາກເຂືອ, ໝາກອີ, ມັນຕົ້ນ, ເຜັດຂີ້ໜູ ແລະ ສາລີ.

ໃນລະດູແລ້ງ

ຖ້າມີນ້ຳພຽງພໍ, ທ່ານສາມາດສືບຕໍ່ປູກພືດຊະນິດທີ່ປູກໃນລະດູຝົນໄດ້. ແຕ່ຖ້າມີນ້ຳພຽງເລັກນ້ອຍ, ເຮົາສາມາດປູກຜັກໃສ່ຕາມຄອງ ແລະ ປູກພືດໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ: ມັນຕົ້ນ, ໝາກກ້ວຍ ແລະ ໝາກເຂືອໃສ່ຕາມເນີນພູ.

ຖ້າວ່າບໍ່ມີນ້ຳເລີຍ, ທ່ານສາມາດປົກຄຸມດິນໄວ້ດ້ວຍຫຍ້າ ແລະ ລໍຖ້າຈົນເຖິງລະດູຝົນປີໜ້າ.

ພືດໄລຍະຍາວຈຳນວນໜຶ່ງຍັງຄົງສາມາດປູກໄດ້ ແລະ ຈະເຕີບໂຕໄວກວ່າອີກ ເພາະວ່າບໍລິເວນຮ່ອງເກັບນ້ຳຍັງຄົງເກັບຮັກສານ້ຳຈຳນວນໜຶ່ງໄວ້ໃນດິນ.

ສັດຂະໜາດນ້ອຍສາມາດລ້ຽງປະສົມປະສານເຂົ້າໃນລະບົບ. ຢ່າລືມນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໝາກຜົນທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກການປູກພືດສວນຄົວໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ.

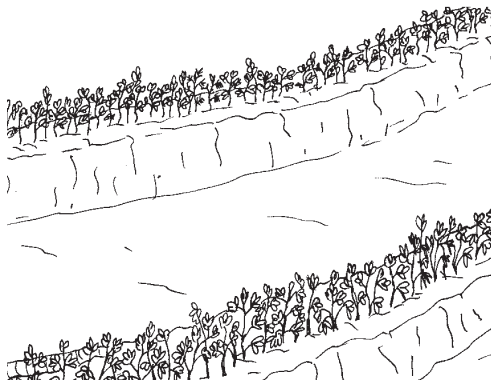

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ຮ່ອງເກັບນ້ຳຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຮ່ອງ ຫຼື ຊຸມສຳລັບຝຸ່ນບົ່ມ. (ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມສຳລັບຝຸ່ນບົ່ມ, ເບິ່ງໂມດູນ 4 – ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ).

ການປູກພືດໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ຮ່ອງເກັບນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່

ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່ ສາມາດປູກພືດໄດ້ຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນລວມທັງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດຕາມລະດູການ. ສັດລ້ຽງກໍ່ສາມາດປະສົມປະສານເຂົ້າໃນພື້ນທີ່ຂະໜາດໃຫຍ່ນີ້ໄດ້.

ທ່ານສາມາດປູກພືດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດແບບປະສົມປະສານ ລວມທັງການລ້ຽງສັດໄດ້ຍິ່ງເປັນການດີ. ການເລືອກຊະນິດ ແລະ ປະເພດຂອງພືດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບທ່ານເອງ ໂດຍຄຳນຶງວ່າພືດດັ່ງກ່າວສາມາດປູກໄດ້ດີໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງທ່ານ ແລະ ສາມາດສະໜອງ ແຫຼ່ງລາຍຮັບເຊັ່ນ: ອາຫານ, ໄມ້, ນ້ຳມັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ການນຳເອົາພືດຊະນິດໃໝ່ມາປູກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາຈາກຕ່າງປະເທດ ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນອະນາຄົດໄດ້. ກ່ອນອື່ນຕ້ອງຊອກຮູ້ວ່າ:

- ພືດທີ່ຈະນຳມາປູກນັ້ນສາມາດກາຍເປັນວັດສະພືດບໍ່ ແລະ ຈະມີການແຂ່ງຂັນກັບພືດທ້ອງຖິ່ນຫຼືບໍ່.
- ພືດຊະນິດໃໝ່ທີ່ຈະນຳມາປູກນັ້ນ ຈະນຳສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດຊະນິດໃໝ່ມາພ້ອມບໍ່.
- ພືດຊະນິດດັ່ງກ່າວເຄີຍກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນປະເທດອື່ນໆແລ້ວບໍ່.

ນີ້ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາເພື່ອອະນາຄົດ.

ລະບົບກະສິກຳໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີຮ່ອງເກັບນ້ຳ

ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຜົນ, ປູກພືດຕະກູນຖົ່ວໃສ່ຕາມຄູຄອງ ຫຼື ຕາມບໍລິເວນທີ່ໄຖເປັນແລວເພື່ອການເພາະປູກ. ປູກຕົ້ນພືດຕະກູນຖົ່ວໃຫ້ໃກ້ກັນ ໂດຍທ່າງກັນປະມານ 3-5 ຊມ. ຕົ້ນກະຖິນ ແລະ ຕົ້ນອີ່ຮຸມ ທັງສອງເປັນພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການປູກ. **ພືດຕະກູນຖົ່ວເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ:**

- ຍືດເກາະດິນເຂົ້າກັນເມື່ອຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ພວກມັນກໍ່ຈະກາຍເປັນຮົ້ວ ແລະ ເຮົາສາມາດຕັດແຕ່ງງ່າເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ງ່າທີ່ຕັດອອກກໍ່ສາມາດເອົານຳໄປປົກຄຸມດິນເພື່ອໃຫ້ເປັນຝຸ່ນ, ກ້ານຂອງພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ຕັດອອກຈະໃຫ້ໂນໂຕຣເຈນແກ່ດິນນຳອີກ.
- ເຮັດໜ້າທີ່ບັງລົມ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງຜົນລະປູກຊະນິດອື່ນໆໃນເວລາທີ່ພວກມັນຍັງນ້ອຍ.
- ໃນອະນາຄົດຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະປະກອບເຂົ້າເປັນຂັ້ນໄດໃຫ້ແກ່ພື້ນທີ່ດິນ.

ໃນລະຫວ່າງກາງຂອງແຖວຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກ ຈະມີແຖວຫວ່າງ ຫຼື 'ຮ່ອມນ້ອຍ' ເຊິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ສຳລັບປູກພືດຊະນິດອື່ນໆໄດ້ ຫຼື ສາມາດໃຊ້ເປັນບ່ອນສັດລ້ຽງກິນຫຍ້າກໍ່ໄດ້. ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າພື້ນທີ່ດິນທັງໝົດຈະຖືກໃຊ້ໃນເວລາດຽວກັນໂລດ, ມັນຈະເປັນການດີກວ່າ ຖ້າເຮົາຄ່ອຍໆນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນເປັນແຕ່ລະພາກສ່ວນຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ການບໍລິຫານເວລາສຳລັບການເພາະປູກ

ການບໍລິຫານເວລາໃນການເພາະປູກແມ່ນເຕັກນິກໜຶ່ງທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຜົນລະປູກໂດຍການປູກພືດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຂະໜາດ, ອັດຕາການເຕີບໂຕ ແລະ ອາຍຸໄຂຂອງພືດ.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງການບໍລິຫານເວລາສຳລັບການປູກພືດ:

- **ປີທີ 1:** ປູກພືດ ຫຼື ພືດຕະກູນຖົ່ວເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະຖິນ ແລະ ຕົ້ນອີ່ຮຸມ. ຈົ່ງພື້ນທີ່ໄວ້ສຳລັບປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. ພືດຕະກູນຖົ່ວຈະໃຫຍ່ໄວ ແລະ ເຮົາສາມາດຕັດອອກໄດ້ຖ້າຕ້ອງການພື້ນທີ່ເພີ່ມສຳລັບປູກຕົ້ນໄມ້ປະເພດອື່ນໆ.
- **ປີທີ 1 ແລະ 2:** ປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໝາກແອັບເປີນ, ໝາກມ່ວງ ແລະ ໝາກກ້ຽງ ໃສ່ລະຫວ່າງກາງແຖວຂອງຕົ້ນກະຖິນ ຫຼື ຕົ້ນອີ່ຮຸມ. ໃນເວລາປູກ ຕ້ອງຄຳນຶງວ່າ ຕົ້ນໄມ້ຈະໃຫຍ່ສູງຂະໜາດໃດໃນອີກ 10-20 ປີຂ້າງໜ້າ ແລະ ຈົ່ງພື້ນທີ່ຢ່າງພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຕີບໂຕໄດ້ຢ່າງເຕັມຂະໜາດຂອງ ພວກມັນ. ພືດຕະກູນຖົ່ວຈະໃຫຍ່ໄວ ແລະ ເປັນຮົ່ມໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຊະນິດອື່ນໆຕອນພວກມັນຍັງນ້ອຍ. ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ເຮົາສາມາດຕັດພືດຕະກູນຖົ່ວອອກເພື່ອເພີ່ມພື້ນທີ່ໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. ແລະ ໃນທີ່ສຸດຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກກໍ່ຈະກວມເອົາພື້ນທີ່ທີ່ເຄີຍປູກພືດຕະກູນຖົ່ວໃສ່. ການລ້ຽງສັດສາມາດປະສົມປະສານເຂົ້າກັບລະບົບນີ້ເຊັ່ນກັນ.
- **ປີທີ 1-5:** ຈະມີພື້ນທີ່ຫວ່າງຢູ່ບໍລິເວນລະຫວ່າງກາງຂອງຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໃນໄລຍະເວລາປະມານ 5 ປີ. ພື້ນທີ່ຫວ່າງນີ້ສາມາດປູກພືດຜັກຊະນິດຕ່າງໆໃສ່ໄດ້ເຊັ່ນ: ສາລີ, ໝາກອີ, ຖົ່ວຍາວ, ມັນດ້າງ, ເຜັດຂີ້ໜູ, ເຜືອກ, ມັນຕົ້ນ, ໝາກທ່ຽງ, ໝາກນັດ ແລະ ພືດປະເພດຫົວອື່ນໆເຊັ່ນ: ຂົງ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແສງແດດທີ່ພຽງພໍຕໍ່ພືດ, ເຮົາສາມາດຕັດກິ່ງກ້ານຂອງພືດຕະກູນຖົ່ວທີ່ດີກໜາເກີນໄປອອກ, ແລະ ກິ່ງກ້ານທີ່ຕັດອອກສາມາດນຳໄປໃຊ້ເປັນວັດສະດຸປົກຄຸມດິນໄດ້.

- **ບົທີ 5-10:** ອາດຈະຍັງມີພື້ນທີ່ເປົ່າຫວ່າງຈຳນວນໜຶ່ງເຫຼືອຢູ່ ເພື່ອການປູກພືດຜັກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍຊະນິດຕ່າງໆ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກຍ້າຍອອກເມື່ອຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ສືບຕໍ່ຕັດກິ່ງກິ່ງຂອງພືດຕະກູນຖົ່ວ ຫຼື ອາດຈະຍ້າຍພືດຕະກູນຖົ່ວເຫຼົ່ານີ້ອອກ ຖ້າເຫັນວ່າຍັງຕ້ອງການພື້ນທີ່ຕື່ມອີກ.

ມີການປູກພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ລ້ຽງສັດຫຼາຍຊະນິດເທົ່າໃດ ຍິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດ ແລະ ອາຫານທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ນີ້ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ມີລາຍຮັບທີ່ໜັ້ນຄົງ. ສຳລັບພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີຫີນຫຼາຍ, ພື້ນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ຫຼື ພື້ນທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່, ຄວນປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ຫຼາຍກວ່າພືດປະເພດຜັກ ເພາະຕົ້ນໄມ້ຕ້ອງການການບົວລະບັດຮັກສາໜ້ອຍກວ່າ ແລະ ຍັງສາມາດໃຫ້ຜົນໄດ້ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ.

ລະບົບການເພາະປູກແບບປະສົມປະສານໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີຮ່ອງເກັບນໍ້າ ເຊັ່ນ: ການປູກຕົ້ນໄມ້, ພືດຜັກ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ໜອງປາ.

ການເພາະປູກຕາມຮ່ອມລະຫວ່າງຮ່ອງເກັບນໍ້າ

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງການປູກພືດແບບປະສົມປະສານຕາມຮ່ອມລະຫວ່າງຮ່ອງເກັບນໍ້າ:

- ສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ພືດຫຼາຍຊະນິດຮ່ວມກັນໄດ້ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໝາກກ້ຽງ, ໝາກມ່ວງ, ຕົ້ນໂກໂກ, ຕົ້ນສີດາ, ແອັບເປັນ, ໝາກຫຸ່ງ, ຕົ້ນດອກແຄ, ກາເຟ ແລະ ເຜືອກ. ພືດລົດຊາດເຜັດເຊັ່ນ: ຂົງ, ໝາກເຜັດ, ການພູ ແລະ ຂີ້ມັນ, ແລະ ພືດຜັກ ເຊັ່ນ: ມັນດ້າງ, ຜັກຫົມ ແລະ ມັນຕົ້ນ ແມ່ນສາມາດປູກຮ່ວມກັນໄດ້ຢູ່ລະຫວ່າງພື້ນທີ່ຂອງຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຕາມຮ່ອມທາງຮ່ອງເກັບນໍ້າ.
- ສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກຂະໜາດໃຫຍ່ຮ່ວມກັນໄດ້ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນມ່ວງ, ອາວາກາໂດ, ໝາກມີ້, ໝາກພ້າວ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ. ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ປູກໄດ້ 4-5 ປີ, ເຮົາສາມາດປ່ອຍໃຫ້ສັດລ້ຽງເລາະກິນຫຍ້າຕາມພື້ນທີ່ລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້.
- ຕົ້ນໄມ້ຈຳພວກໄມ້ນໍ້າໃຊ້, ໄມ້ນໍ້າມັນ, ໄມ້ປ່ອງ, ໄມ້ໃຫ້ເສັ້ນໄຍ, ໄມ້ເປັນຢາ, ໄມ້ພືນ ແລະ ພືດຊະນິດອື່ນໆກໍສາມາດປູກຮ່ວມກັນໄດ້. ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ໃຫຍ່ກໍສາມາດໃຫ້ສັດລ້ຽງເຂົ້າມາກິນຫຍ້າຕາມພື້ນທີ່ລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຕາມຮ່ອມທາງຮ່ອງເກັບນໍ້າໄດ້. ພືດໄລຍະສັ້ນ ເຊັ່ນ: ໝາກເຜັດ, ມັນດ້າງ, ໝາກອີ, ໝາກຫຸ່ງ ແລະ ໝາກກ້ວຍກໍສາມາດປູກໃສ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃຫຍ່ຍັງນ້ອຍຢູ່.

ທ່ານສາມາດສ້າງຮ່ອງເກັບນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍໄດ້ຕາມຮ່ອມ ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຜົນລະປູກ ແລະ ການປູກພືດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ວິທີການເພາະປູກແບບປະສົມປະສານຕາມຄວາມຕ້ອງການ!

ແນວຄິດທີ່ດີ!

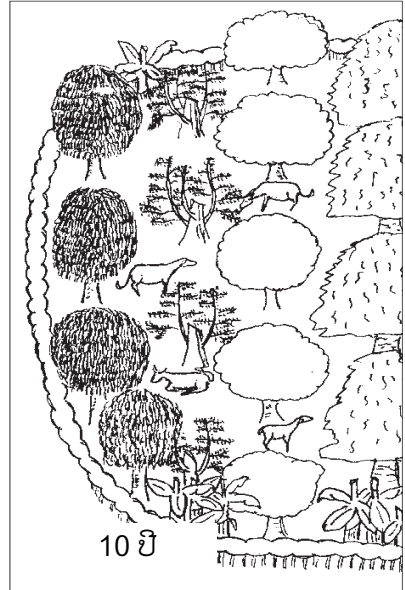
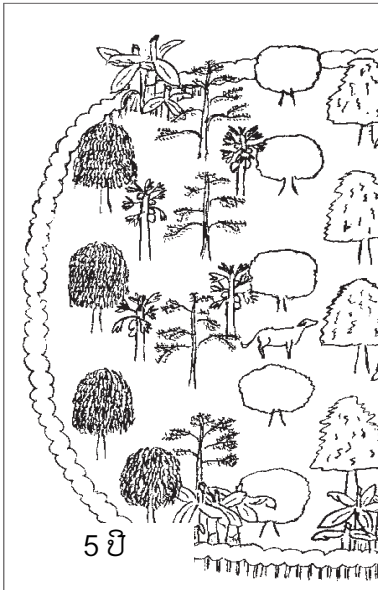
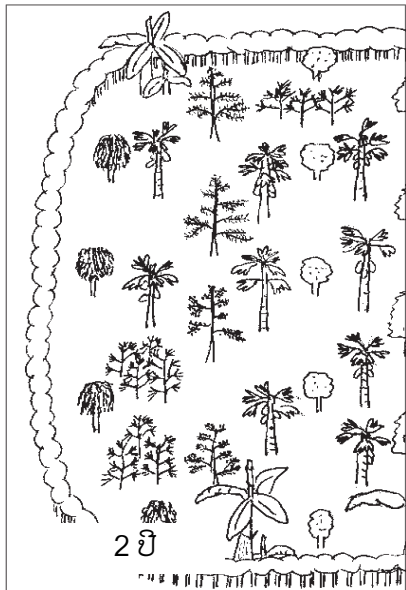
ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດຮ່ວມກັນ ແລະ ການປູກພືດໝູນວຽນ ຈະຊ່ວຍຮັກສາດິນໃຫ້ມີສຸຂະພາບທີ່ສົມບູນດີ.

ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃນພື້ນທີ່ດິນຮາບພຽງ

ຕາມທຳມະດາ, ພື້ນທີ່ດິນຮາບພຽງຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບການປູກທັນຍະພືດ, ຜັກ ແລະ ປູກເຂົ້າ ແຕ່ການປູກຕົ້ນໄມ້ ປະສົມປະສານເຂົ້ານຳກໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍວິທີ. ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຜົນຜະລິດ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຜົນລະປູກ. ຕົ້ນໄມ້ຕ້ອງການການດູແລໜ້ອຍກວ່າພືດຊະນິດອື່ນ ແລະ ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ໃນລະດູແລ້ງ. ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍຈຳພວກຕົ້ນໝາກກ້ຽງ, ຕົ້ນກ້ວຍ, ໝາກຫຸ່ງ, ຕົ້ນການພູ ແລະ ຕົ້ນຖົ່ວຊຽວ ສາມາດປູກປະສົມປະສານກັບທັນຍະພືດ ແລະ ຜັກໄດ້. ຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍເປັນຮົ່ມໃຫ້ພືດຕາມລະດູຊະນິດຕ່າງໆ. ຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຍັງເຮັດໜ້າທີ່ກັ່ນບັງ ແລະ ກົດກັນສັດຕູພືດທີ່ຈະແຜ່ຈາກພືດຕົ້ນນີ້ໄປຕົ້ນອື່ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການປູກພືດຕະກຸນຖົ່ວໃສ່ ຍັງສະໜອງຜົນປະໂຫຍດອີກຫຼາຍຢ່າງ.

ຜົນປະໂຫຍດຢ່າງອື່ນທີ່ໄດ້ຈາກການປູກຕົ້ນໄມ້ປະສົມປະສານກັບພືດຜັກແມ່ນ ເຮົາສາມາດເກັບກ່ຽວພືດຂະໜາດນ້ອຍກ່ອນ ໃນຂະນະທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ເຕີບໂຕເຕັມທີ່ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ການກະສິກຳໃນພື້ນທີ່ຮາບພຽງຈະໄດ້ຮັບຜົນທີ່ດີຂຶ້ນ ຖ້າມີການກັກເກັບນ້ຳໃນດິນ, ນີ້ແມ່ນລວມທັງການເກັບນ້ຳຜົນ ແລະ ນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງມາຈາກພູ. ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແລະ ຊຸມຝຸ່ນບົ່ມ ເພື່ອເກັບນ້ຳ.

ການປູກປ່າ

ພື້ນທີ່ປູກປ່າແມ່ນພື້ນທີ່ທີ່ມີການປູກປ່າທຳມະຊາດຄືນໃໝ່.

ການປູກປ່າແມ່ນລະບົບການປູກທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຊຸ້ນໜ້ອຍກວ່າ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດໜ້ອຍກວ່າການເຮັດກະສິກຳ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລະບົບນີ້ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຢຸດຕິການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ແລະ ມັນຍັງສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ໄມ້ປ່ອງ, ນ້ຳມັນ, ເສັ້ນໄຍ, ໄມ້ ແລະ ຢາສະໝຸນໄພ.

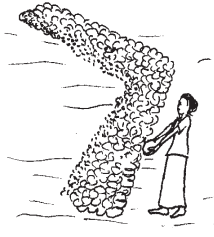
ຍຸດທະສາດສຳລັບພື້ນທີ່ດິນແຫ້ງແລ້ງ

ໃນພື້ນທີ່ດິນແຫ້ງແລ້ງ, ການເກັບນ້ຳມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ. ສຳລັບພື້ນທີ່ແຫ້ງແລ້ງທີ່ມີຫີນຫຼາຍ, ການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ ແບບຄູກ້ອນຫີນສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້. ອາດຈະໃຊ້ເຕັກນິກອື່ນໆໄດ້ຄືກັນ ເຊັ່ນ: ການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳຮູບຊົງບຸມມະແຮງ (boomerang swales) ແລະ ການໃຊ້ລະບົບກັກເກັບນ້ຳແບບສະຫວີງ ແລະ ໝໍ້ “net & pan”.

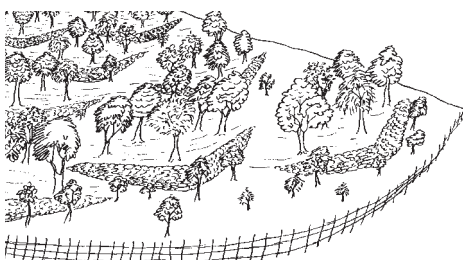
ຮ່ອງເກັບນ້ຳບຸມມະແຮງ

ຮ່ອງເກັບນ້ຳບຸມມະແຮງຖືກເອີ້ນຊື່ນີ້ເນື່ອງຈາກວ່າມັນມີຮູບຊົງຄ້າຍຄືກັບບຸມມະແຮງ ເຊິ່ງເປັນອາວຸດລ່າສັດພື້ນເມືອງຂອງຊົນເຜົ່າອາໂບໂຣຈີ ທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າດັ້ງເດີມຂອງປະເທດອົສຕຣາລີ. ຮ່ອງເກັບນ້ຳບຸມມະແຮງ ຕ້ອງມີຄວາມຍາວຢ່າງໜ້ອຍ 2 ແມັດ ແຕ່ຈະດີກວ່າຖ້າໄດ້ຄວາມຍາວລະຫວ່າງ 5-10 ແມັດ. ແລະ ມີຄວາມສູງລະດັບທົວເຂົ້າຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແຕ່ຖ້າສູງກວ່ານັ້ນຍິ່ງດີ. ຮ່ອງເກັບນ້ຳແບບນີ້ສາມາດສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍກ້ອນຫີນ ຫຼື ສາມາດນຳໃຊ້ການປະສົມປະສານກັນລະຫວ່າງການຂຸດດິນ ແລະ ກອງຂຶ້ນເປັນຄູ ເຊິ່ງສາມາດກັກ ແລະ ເກັບນ້ຳໄວ້ໄດ້.

ການສ້າງແມ່ນວາງກ້ອນຫີນນ້ອຍໃສ່ທາງໜ້າ (ຂ້າງເທິງ) ແລະ ວາງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໃສ່ທາງຫຼັງ (ຂ້າງລຸ່ມ) ຄືກັບເວລາສ້າງຄູກ້ອນຫີນ. ລະບົບນີ້ຈະຊ່ວຍໃນການກັກເກັບນ້ຳ, ດິນ, ໃບໄມ້ ແລະ ວັດສະດຸຈາກພືດໄດ້ຫຼາຍກ່ວາ.

ຕົ້ນໄມ້ຈະຊ່ວຍໃນການຢຶດເກາະ ແລະ ບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ. ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການປູກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ທາງກາງຂອງ ຮ່ອງເກັບນ້ຳ, ແລະ ຍ້າຍອອກໄດ້ເມື່ອເວລາຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ຕົ້ນໄມ້ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ດີສຳລັບການເລີ່ມຕົ້ນປູກທຳອິດແມ່ນພືດຕະກູນຖົ່ວ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກໝາກບານເມັດພັນ ‘seed ball’ ເຊິ່ງຈະອະທິບາຍໃນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປ. ຖ້າວ່າມີການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳບຸມມະແຮງຫຼາຍອັນນຳກັນ, ນ້ຳທີ່ລົ້ນອອກຈາກຄູໜຶ່ງກໍ່ຈະຖືກກັກ ແລະ ເກັບໄວ້ໂດຍຄູຖັດໄປ. ຖ້າລະບົບນີ້ທາກໄດ້ຮັບການຈັດການເປັນຢ່າງດີ ມັນກໍ່ຈະເພີ່ມກຳລັງການຜະລິດໃຫ້ແກ່ລະບົບທັງໝົດ.

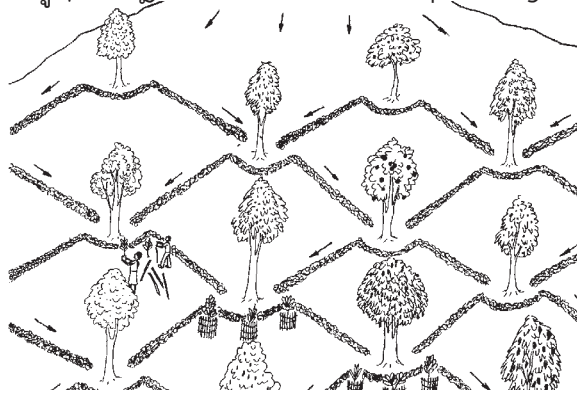
ຮ່ອງເກັບນ້ຳຮູບຊົງສະຫວີງ ແລະ ໝໍ້

ຮ່ອງເກັບນ້ຳປະເພດນີ້ຄ້າຍຄືກັບຮ່ອງເກັບນ້ຳບຸມມະແຮງຕ່າງແຕ່ມັນມີຮູບຊົງທາງຂ້າງຄືກັບໂຕວີ ‘V’. ລະບົບນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ສະຫວີງ ແລະ ໝໍ້ ຍ້ອນວ່າສ່ວນທີ່ເປັນຮູບຊົງສະຫວີງ “net” ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບກັກນ້ຳ ແລະ ສ່ວນທີ່ເປັນຮູບຊົງໝໍ້ “pan” ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບ ເກັບຮັກສານ້ຳໄວ້. ລະບົບນີ້ຈະໃຊ້ໄດ້ດີ ແລະ ເໝາະສຳລັບພື້ນທີ່ທີ່ມີລັກສະນະຊັນ ແບບທຳມະດາ.

ແຕ່ລະຂ້າງຂອງຮ່ອງເກັບນ້ຳໂຕ ‘V’ ຈະມີຄວາມຍາວປະມານ 3 ແມັດ ແລະ ສູງປະມານຫົວເຂົ້າຂອງຜູ້ໃຫຍ່. ຮ່ອງເກັບນ້ຳປະເພດນີ້ສາມາດເຮັດດ້ວຍກ້ອນຫີນ ຫຼື ກອງດິນທີ່ຂຸດຂຶ້ນມາ ຫຼື ປະສົມປະສານກັນທັງສອງຢ່າງ.

ຖ້າວ່າມີການສ້າງຮ່ອງປະເພດນີ້ຫຼາຍອັນ ແລະ ເຮັດດ້ວຍວິທີການທີ່ໄດ້ຮັບການອອກ ແບບເປັນຢ່າງດີ, ພວກມັນຈະເປັນລະບົບທີ່ມີການກັກເກັບນ້ຳທີ່ລົ້ນອອກຈາກຄູໜຶ່ງ ໄປໄວ້ໃນຄູຖັດໄປ ຫຼື ຈາກລະບົບ “net and pan” ໜຶ່ງໄປຫາອີກລະບົບ “net and pan” ອື່ນ ແລະ ຕໍ່ໆກັນໄປ. ທ່ານສາມາດສ້າງຮ່ອງລະບາຍຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການກຳນົດທິດທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ.

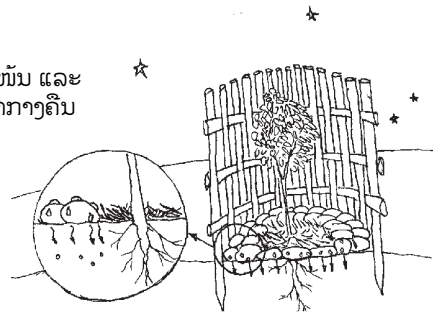
ລະບົບຮ່ອງເກັບນ້ຳນີ້ ມີຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ ແຕ່ໂດຍຫຼັກແລ້ວມັນຈະຊ່ວຍໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.

ພູມອາກາດຈຸນລະພາກ

ພູມອາກາດຈຸນລະພາກແມ່ນສະພາບອາກາດຂອງບໍລິເວນພື້ນທີ່ຈຳເພາະໃດໜຶ່ງ. ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວອາດຈະມີຂະໜາດນ້ອຍເທົ່າກັບສວນຄົວ ຫຼື ຂະໜາດໃຫຍ່ປະມານເປັນພູໜຶ່ງກໍ່ເປັນໄດ້. ພຶດແຕ່ລະຊະນິດຕ້ອງການພູມອາກາດຈຸນລະພາກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພຶດທຸກໆຊະນິດມັກພູມອາກາດຈຸນລະພາກທີ່ປະກອບມີ:

- ນ້ຳທີ່ພຽງພໍ.
- ດິນດີ.
- ແສງແດດທີ່ພຽງພໍ.
- ມີແນວກັນບັງລົມແຮງ.
- ມີຮົ່ມສຳລັບພືດໃນເວລາຍັງນ້ອຍ.

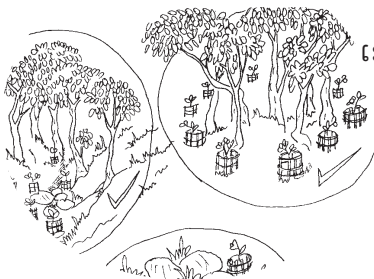
ປະຕິກິລິຍາເກີດການຮັດແໜ້ນ ແລະ ກາຍເປັນຢອດນ້ຳໃນເວລາກາງຄືນ

ການສະໜອງພູມອາກາດຈຸນລະພາກທີ່ດີແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບພຶດທຸກຊະນິດ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ພວກມັນຍັງນ້ອຍ. ສະພາບອາກາດໃນບໍລິເວນພູມອາກາດຈຸນລະພາກສາມາດຖືກປ່ຽນແປງ ແລະ ບັບປຸງໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ ລວມທັງບັນດາເຕັກນິກທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄປແລ້ວທັງໝົດ.

ຍົກຕົວຢ່າງຂອງຮ່ອງເກັບນ້ຳທີ່ສ້າງດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ກ້ອນຫີນຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ (ເຮືອນ) ສຳລັບສັດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແມງໄມ້, ແລະ ໃນເວລາກາງຄືນເມື່ອອຸນຫະພູມເຢັນລົງ ກ້ອນຫີນກໍ່ຈະເຢັນ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມກໍ່ຈະຖືກສະສົມຕາມຜິວໜ້າຂອງກ້ອນຫີນ. ຄວາມຊຸ່ມຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນດິນ ແລະ ຖືກນຳໄປໃຊ້ໂດຍພືດຕ່າງໆ. ຄວາມຊຸ່ມທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ເປັນແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ສຳຄັນໃນເຂດພື້ນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ.

ເລີ່ມຕົ້ນການປູກປ່າ

ເຂດພື້ນທີ່ທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບເລີ່ມຕົ້ນການປູກປ່າແມ່ນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ມີພູມອາກາດຈຸນລະພາກທີ່ດີໂດຍທຳມະຊາດ. ຖ້າທ່ານປູກຕົ້ນໄມ້ໃນເຂດພື້ນທີ່ແບບນີ້ ອັດຕາສ່ວນຂອງການປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນໄມ້ຈະສູງ. ສັງເກດເບິ່ງເຂດພື້ນທີ່ດິນຂອງທ່ານ ເພື່ອກຳນົດວ່າບໍລິເວນໃດມີສະພາບພູມອາກາດຈຸນລະພາກທີ່ດີໂດຍທຳມະຊາດ.

ຊອກຫາ:

- ບໍລິເວນທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຢູ່ແລ້ວ. ຕົ້ນໄມ້ຈະມັກເກີດຂຶ້ນໃນບໍລິເວນຈຳເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ມີພູມອາກາດຈຸນລະພາກເໝາະສົມ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຈະເຮັດໜ້າທີ່ປົກຄຸມ, ໃຫ້ຮົ່ມເງົາ ແລະ ຊ່ວຍປົກປ້ອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໃໝ່.
- ຫຍ້າ ແລະ ພືດຂະໜາດນ້ອຍ. ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ແຫ້ງແລ້ງຫຼາຍ, ການມີຫຍ້າ ແລະ ພືດຂະໜາດນ້ອຍເກີດຂຶ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຈຸດໃດຂອງພື້ນທີ່ນັ້ນມີດິນທີ່ດີກວ່າ ແລະ ຈຸດໃດທີ່ອາດຈະມີນ້ຳຫຼາຍກວ່າ. ຕົ້ນໄມ້ຈະເຕີບໂຕໄດ້ດີກວ່າໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ແບບນີ້ຖ້າທຸກໆໃສ່ຜົນລະບູກອື່ນໆ ເພາະຕົ້ນໄມ້ມີຄວາມຕ້ານທານຫຼາຍກວ່າ. ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີຫຍ້າ ແລະ ພືດຂະໜາດນ້ອຍເກີດຂຶ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າດິນໃນເຂດນັ້ນບໍ່ດີ, ອາດຈະມີຫີນຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ມີນ້ຳທີ່ພຽງພໍ.
- ກ້ອນຫີນທີ່ລວມຕົວຢູ່ເປັນກຸ່ມ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກປູກຢູ່ໃນບໍລິເວນທີ່ມີກ້ອນຫີນ ຫຼື ປູກຢູ່ກ້ອງກ້ອນຫີນຈະໄດ້ຮັບນ້ຳຈາກກ້ອນຫີນເພາະວ່າກ້ອນຫີນຈະເຮັດໜ້າທີ່ກັກ ແລະ ນຳທາງໃຫ້ນ້ຳເຝົ້າໄຫຼ.
- ບໍລິເວນທີ່ມີການກັກເກັບນ້ຳໂດຍທຳມະຊາດ.
- ດ້ານທິດເໜືອຂອງພູ ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການປູກປ່າ ເພາະວ່າມັນຈະໄດ້ຮັບແສງແດດຢ່າງພຽງພໍສຳລັບການເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນໄມ້ ເພາະສະນັ້ນມັນຕ້ອງປະກອບມີພູມອາກາດຈຸນລະພາກທີ່ດີ. ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງສັງເກດເຊັ່ນກັນວ່າຂ້າງໃດຂອງພູທີ່ເປີດແປນ ຫຼື ຖືກທຳລາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ຂ້າງໃດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການປູກປ່າຄືນໃໝ່ຢ່າງຮີບດ່ວນ.

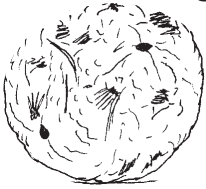
ການຊ່ວຍໃຫ້ປ່າພື້ນຟູໂດຍທຳມະຊາດ

ທຳມະຊາດຈະເຮັດວຽກດ້ວຍຕົວມັນເອງເພື່ອບັບປຸງສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ມີສຸຂະພາບທີ່ສົມບູນ ແລະ ແຂງແຮງດີ. ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເປັນການຂັດຂວາງທຳມະຊາດ ແຕ່ເຮັດໄປ ຕາມຊ່ອງທາງຂອງທຳມະຊາດ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມໄວຂອງຂະບວນການ. ຂຶ້ນຕອນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ສາມາດເຮັດຮ່ວມກັບທຳມະຊາດເພື່ອບັນລຸການສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີສຸຂະພາບທີ່ດີຂຶ້ນປະກອບດ້ວຍ:

- ຢຸດຕິການຈູດປ່າ. ໂດຍການຈູດປ່າທ່ານກຳລັງທຳລາຍຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຄ່າ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ການຈູດປ່າຫຍ້າກໍ່ປຽບດັ່ງທ່ານກຳລັງທຳລາຍຂະບວນການເຮັດວຽກຂອງຫຍ້າ ເຊິ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍ່ຄືການປົກປ້ອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ທ່ານກໍ່ປູກໃໝ່.
- ອະນຸລັກແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງນົກ. ນົກມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ໂດຍທຳມະຊາດ, ນົກຊ່ວຍໃນການກະຈາຍເມັດພັນຜ່ານລະບົບຖ່າຍເທຂອງພວກມັນ. ຂຶ້ນນົກຈະຊ່ວຍເພີ່ມສານອາຫານໃຫ້ແກ່ດິນ ແລະ ແກ່ນແນວພັນຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ຈະກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່.
- ເບື້ອງຕົ້ນ, ປູກຕົ້ນໄມ້ເປັນຫຼາຍກຸ່ມນ້ອຍໆ. ຈາກນັ້ນ ໃນຊຸມປີຕໍ່ມາຈຶ່ງປູກເພີ່ມໃສ່ກຸ່ມທີ່ປູກກ່ອນ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໃໝ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກຄຸມ ແລະ ປົກປ້ອງໂດຍໄມ້ທີ່ປູກ ແລະ ໃຫຍ່ກ່ອນ.

ໝາກບານເມັດພັນ

ໝາກບານເມັດພັນແມ່ນການເອົາດິນໜຽວມາປັ້ນເປັນໜ່ວຍມົນນ້ອຍໆຂະໜາດເສັ້ນຜ່າສູນກາງປະມານ 4 ຊມ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍເມັດພັນໄມ້ ແລະ ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງ. ການປັ້ນໝາກບານເມັດພັນແມ່ນງ່າຍ ແລະ ເປັນເຕັກນິກທີ່ດີສຳລັບເລີ່ມຕົ້ນການຟື້ນຟູປ່າໃນເຂດແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ສູງຊັນຫຼືເປັນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຫຼືພືດອື່ນໆໜ້ອຍຫຼືບໍ່ມີເລີຍ. ເອົາໝາກບານເມັດພັນໄປວາງໄວ້ບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ທ່ານຕ້ອງການປູກຕົ້ນໄມ້ກ່ອນລະດູຝົນຈະເລີ່ມ. ດິນໜຽວຈະປົກປ້ອງເມັດພັນໄວ້ຂ້າງໃນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສັດ ຈົນກວ່າລະດູຝົນຈະມາຮອດ. ເມື່ອຝົນຕົກເມັດພັນຈະເລີ່ມ ແຕກໜ່ອອກ ແລະ ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງກໍ່ຈະໃຫ້ສານອາຫານແກ່ພວກມັນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກມັນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ຈະເປັນ ການດີທີ່ສຸດຖ້າໃຊ້ເມັດພັນພືດປະເພດທີ່ໃຫຍ່ໄວເຊັ່ນ: ພືດຕະກູນຖົ່ວ ຕົວຢ່າງ: ຕົ້ນສົ້ມປ່ອຍ, ຕົ້ນກະຖິນ ແລະ ຕົ້ນອີ່ຮຸ່ມ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເກີດຈາກໝາກບານເມັດພັນຈະຊ່ວຍບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ຊ່ວຍປົກປ້ອງ ແລະ ປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໃໝ່ໃນເວລາຕໍ່ມາ.

ວິທີປັ້ນໝາກບານເມັດພັນ

ເລືອກດິນໜຽວທີ່ສາມາດປັ້ນຕິດເຂົ້າກັນເປັນກ້ອນໄດ້ດີ (ແລະ ບໍ່ແຕກງ່າຍ). ເມື່ອໄດ້ດິນໜຽວມາແລ້ວ ເອົານ້ຳໃສ່ເພື່ອໃຫ້ດິນປຽກ ແລະ ງ່າຍໃນການປັ້ນເປັນກ້ອນມົນ. ເອົາຝຸ່ນຄອກແຫ້ງປົນໃສ່ ແລະ ຄົ້ນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີໆ ແຕ່ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າດິນໜຽວຍັງສາມາດຕິດເຂົ້າກັນເປັນກ້ອນໄດ້ດີຄືເກົ່າ. ກ່ອນອື່ນແມ່ນປັ້ນດິນໃຫ້ເປັນກ້ອນມົນຄືໝາກບານ ຈາກນັ້ນເອົາແກ່ນພັນໄມ້ປະມານ 5-10 ແກ່ນຍັດໃສ່ໃນໝາກບານແຕ່ລະໜ່ວຍ. ຮັບປະກັນວ່າແກ່ນພັນທັງໝົດຕ້ອງເຂົ້າໄປຢູ່ໃນໝາກບານເພື່ອພວກມັນຈະບໍ່ຖືກສັດກິນເວລາທີ່ເອົາໄປວາງໄວ້ຕາມທຳມະຊາດ. ຫຼັງຈາກປັ້ນ ແລະ ຍັດເມັດພັນເຂົ້າແລ້ວ, ເອົາໝາກບານໄປຕາກແດດທັນທີໂດຍໃຊ້ເວລາຕາກແດດປະມານ 1-2 ຊົ່ວໂມງ ຫຼື ປະໄວ້ຈົນກວ່າໝາກບານແຫ້ງພໍສົມຄວນແຕ່ບໍ່ປະໄວ້ຈົນດິນແຕກແຫ້ງ. ຈາກນັ້ນເອົາໝາກບານເມັດພັນມາປະໄວ້ບ່ອນຮົ່ມ ເພື່ອໃຫ້ສືບຕໍ່ແຫ້ງໄປອີກ. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າໝາກບານແຫ້ງແນ່ນອນ ເພາະຖ້າຍັງປຽກຊຸ່ມຢູ່ເມັດພັນຈະແຕກໜໍ່. ເມື່ອໝາກບານແຫ້ງຄັກແລ້ວ ເອົາໄປຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນແຫ້ງ ລໍຖ້າຈົນກວ່າທ່ານພ້ອມທີ່ຈະນຳໃຊ້ພວກມັນ.

ການປັ້ນໝາກບານເມັດພັນ

ແນວຄິດທີ່ດີ!

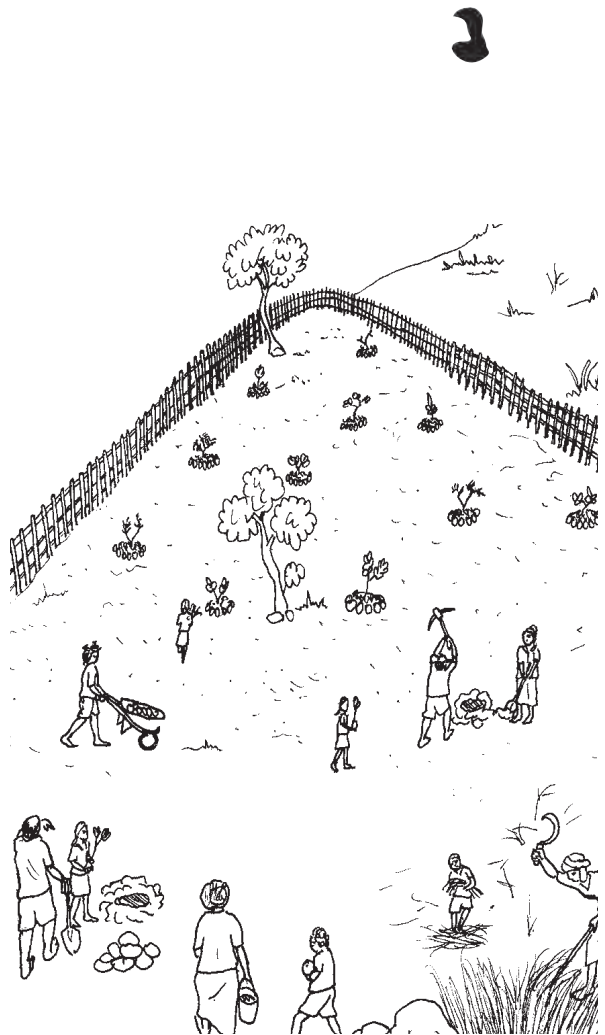
- ສ້າງບ່ອນກັກເກັບນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍດ້ວຍກ້ອນຫີນສຳລັບບ່ອນທີ່ຈະວາງໝາກບານເມັດພັນຈະຊ່ວຍເພີ່ມສະມັດຕະພາບໃນຜືນສຳເລັດຂອງອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົ້ນໄມ້ ເພາະວ່າດິນ ແລະ ນ້ຳຈະຖືກກັກເກັບຮັກສາໄວ້ໃນບໍລິເວນນັ້ນສຳລັບຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ.
- ການນຳໃຊ້ໝາກບານເມັດພັນຈະຊ່ວຍໄດ້ຫຼາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ທ່ານຕ້ອງການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ໃນເຂດພື້ນທີ່ກວ້າງ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ທົ່ວພື້ນທີ່ໃນລະດູດຽວ. ໃນຊ່ວງລະດູຝົນເລີ່ມຕົ້ນ ທ່ານຄວນປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ມີດິນອດີມີສົມບູນທີ່ສຸດຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກໝາກບານເມັດພັນສຳລັບບໍລິເວນອື່ນໆຂອງພື້ນທີ່.

ການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ປູກປ່າຄືນໃໝ່

ພື້ນທີ່ປູກປ່າຄືນໃໝ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກໄຟປ່າ, ສັດ, ລົມພະຍຸ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ເພື່ອໃຫ້ການປ້ອງກັນຕໍ່ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ໄດ້ຮັບຜົນດີຈຳເປັນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຊຸມຊົນ. ຊຸມຊົນໃນໝູ່ບ້ານໃກ້ຄຽງ ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບທຸກໆໂຄງການປູກປ່າທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ. ກອງປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນຄວນຖືກຈັດຂຶ້ນເພື່ອປົກສາຫາລື ແລະ ວາງແຜນຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບປະເດັນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ປູກປ່າຄືນໃໝ່. ແຜນຊຸມຊົນບາງຢ່າງທີ່ສາມາດພັດທະນາຂຶ້ນຮ່ວມກັນໄດ້ປະກອບດ້ວຍ:

- ການນຳໃຊ້ກົດລະບຽບດັ້ງເດີມ/ກົດລະບຽບຊຸມຊົນເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທັງໝົດກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການພື້ນຟູປ່າໄມ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ປູກປ່າຄືນໃໝ່.
- ໃຫ້ບັນດາກຸ່ມຄົນຕ່າງໆເຊັ່ນ: ໂຮງຮຽນ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ນຳທາງສາດສະໜາ ແລະ ພະນັກງານລັດໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສູ່ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການພື້ນຟູປ່າໄມ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ປູກປ່າຄືນໃໝ່.
- ປູກຈິດສຳນຶກຄວາມເປັນເຈົ້າການໃຫ້ແກ່ທຸກໆຄົນໃນຊຸມຊົນເພື່ອການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຂອງຊຸມຊົນຮ່ວມກັນ. ຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນທີ່ກ່າວມາລວມມີສວນກ້າ, ພື້ນທີ່ປູກຝັງ ແລະ ປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ. ຄວາມຮູ້ ແລະ ຈິດສຳນຶກດ້ານນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ.
- ພັດທະນາແຜນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວສຳລັບການປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່ປູກປ່າຄືນໃໝ່. ແຜນໄລຍະສັ້ນມີຄວາມເໝາະສົມສຳລັບພື້ນທີ່ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນທັນທີທັນໃດ ຫຼື ຢ່າງຮີບດ່ວນ.

ທຸກໆແນວຄວາມຄິດ ແລະ ແຜນການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາເຂດພື້ນຟູປ່າໄມ້ຕ້ອງໄດ້ຖືກນຳຂຶ້ນປຶກສາຫາລືກັບໜ່ວຍງານພາກລັດ. ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພາກລັດຈະຊ່ວຍບັບປຸງຜົນຮັບ ແລະ ເພີ່ມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

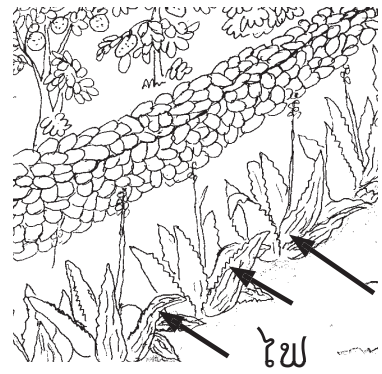

ວາງແຜນແຕ່ລະກິດຈະກຳຢ່າງລະອຽດ. ໃນການປູກປ່າຄືນໃໝ່, ມັນຈະເປັນການດີກ່ວາທີ່ຈະເຮັດວຽກແຕ່ລະຂັ້ນໄປ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທຸກໆບາດກ້າວປະສົບຜົນສຳເລັດ ດີກ່ວາການພະຍາຍາມປູກປ່າໃນພື້ນທີ່ໃຫຍ່ ແຕ່ບໍ່ສາມາດບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ການປ້ອງກັນໄຟປ່າ

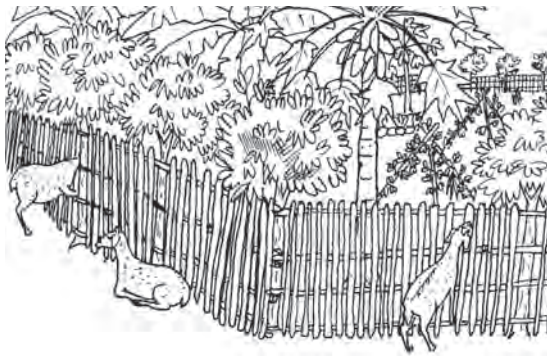
ຕາມປົກກະຕິໄຟໄໝ້ປ່າຈະມາຈາກທິດທາງລົມ ແລະ ມັກເກີດໃນລະດູແລ້ງ ຫຼື ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ຕ່ຳຂອງພູ. ທ່ານສາມາດສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນໄຟໃນພື້ນທີ່ທີ່ກ່າວມານີ້. ການສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນໄຟປ່າສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍ:

- ສ້າງຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດໂດຍການປູກພືດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ໄຟໃຫ້ກາຍເປັນຮົ້ວ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະບອງເພັດ, ຫວ້ານທາງແຂ້ ຫຼື ຕົ້ນກ້ວຍ.
- ສ້າງກຳແພງກ້ອນຫີນ. ນອກຈາກຈະເຮັດໜ້າທີ່ປ້ອງກັນໄຟລາມແລ້ວກຳແພງກ້ອນຫີນຍັງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດເຂົ້າມາໃນພື້ນທີ່ນຳອີກ.
- ພື້ນທີ່ກັນໄຟ. ພື້ນທີ່ກັນໄຟແມ່ນພື້ນທີ່ດິນເປົ່າຫວ່າງໂດຍບໍ່ມີພືດຫຍັງເລີຍ. ເມື່ອໄຟລາມມາເຖິງບໍລິເວນພື້ນທີ່ກັນໄຟ ມັນກໍ່ຈະມອດໄປເອງເພາະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃຫ້ເຜົາໄໝ້ຕໍ່ໄປໄດ້.

ເຕັກນິກຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຜົນດີກວ່າ ຖ້າພວກມັນຖືກນຳໃຊ້ແບບປະສົມປະສານກັນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ການປ້ອງກັນສັດ

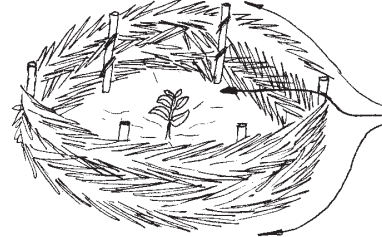
ສັດລ້ຽງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ແບ້, ງົວ, ຄວາຍ ແລະ ໝູ ສາມາດທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຢ່າງໄວວາ. ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງສິ່ງນີ້, ທ່ານສາມາດເຮັດຮົ້ວຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ຮົ້ວອ້ອມສະເພາະຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນ. ຮົ້ວສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລາຄາບໍ່ແພງ ເຊັ່ນ: ໄມ້, ໄມ້ປ່ອງ, ກ້ອນຫີນ, ສາຍລວດ, ຕາໜ່າງ ຫຼື ນຳໃຊ້ຫຼາຍວັດສະດຸຮ່ວມກັນ ກໍ່ໄດ້.

ປູກພືດບາງຊະນິດທີ່ສັດບໍ່ມັກເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຮົ້ວມີຊີວິດ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນກະບອງເພັດ. ຮົ້ວອ້ອມຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນແມ່ນເໝາະສົມສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ຕົ້ນໄມ້ເຮືອນ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ພວກມັນຍັງນ້ອຍ. ເມື່ອເວລາຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ສູງຂຶ້ນ ແລະ ໃບຂອງພວກມັນສູງເກີນ ກວ່າທີ່ສັດຈະຍື່ນເຖິງ, ທ່ານສາມາດເອົາຮົ້ວອ້ອມຕົ້ນໄມ້ອອກ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ສັດເຂົ້າໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ໄດ້ຕາມໃຈ.

ການປ້ອງກັນລົມພາຍຸ

ການປ້ອງກັນພືດຈາກການຖືກລົມແຮງພັດ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພືດມີໂອກາດຂະຫຍາຍໂຕໄວ ແລະ ແຂງແຮງດີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປ້ອງກັນໃນເວລາທີ່ພືດຍັງນ້ອຍ. ການສ້າງແນວປ້ອງກັນລົມສາມາດເຮັດໄດ້ ໂດຍການປູກພືດໃຫ້ກາຍເປັນຮົ້ວມີຊີວິດ, ປູກພືດປະເພດທີ່ເປັນເຄືອ ຫຼື ປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນແນວກັນລົມ.

ສຳລັບການປ້ອງກັນພື້ນທີ່ເພາະປູກ, ທ່ານສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ຈຳພວກທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນແນວກັນລົມແຮງ. ຕົ້ນໄມ້ປະເພດນີ້ມີຫຼາຍຊະນິດ ລວມທັງພືດຕະກຸນຖົ່ວຕ່າງໆ ຈົນໄປເຖິງໄມ້ກິນໝາກຫຼາຍຊະນິດ. ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນແຖວກັນທິດທາງທີ່ລົມຈະພັດມາ.

ສຳລັບພື້ນທີ່ປູກປ່າຄົນໃໝ່, ກ່ອນອື່ນຕ້ອງປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ບໍລິເວນທີ່ມີແນວກັນແລວລົມຢູ່ແລ້ວ. ແລະ ປີຕໍ່ໆມາຈຶ່ງຄ່ອຍໆເພີ່ມຈຳນວນຕົ້ນໄມ້ເຂົ້າຕື່ມໃສ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໃໝ່ຈະຖືກປົກປ້ອງໂດຍຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກກ່ອນ ແລະ ໃຫຍ່ແລ້ວ.

ການປ້ອງກັນດິນເຊາະເຈື່ອນ

ການປູກຕົ້ນໄມ້ແມ່ນວິທີແກ້ໄຂໃນໄລຍະຍາວທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ແຕ່ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ຍັງນ້ອຍຢູ່ພວກມັນກໍ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການເຊາະເຈື່ອນເຊັ່ນກັນ. ການປ້ອງກັນນີ້ສາມາດປະສົມປະສານຫຼາຍເຕັກນິກເຂົ້າກັນ ເຊິ່ງບັນດາເຕັກນິກເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອະທິບາຍໄປແລ້ວ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ຮ່ອງເກັບນ້ຳ ຫຼື ສ້າງພື້ນທີ່ໃຫ້ເປັນຂັ້ນໄດ. ຫຍ້າ, ພຸ່ມໄມ້ນ້ອຍ ແລະ ພືດປົກຄຸມດິນ ກໍ່ຊ່ວຍປ້ອງກັນດິນເຊາະເຈື່ອນໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

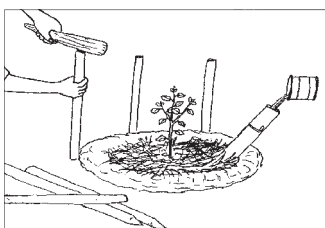
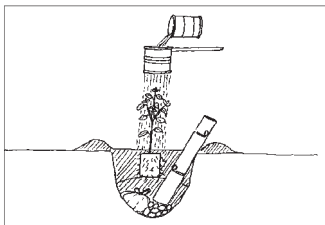
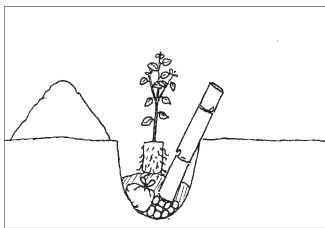
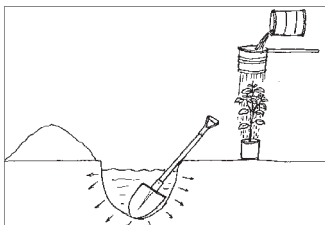
ການປູກຕົ້ນໄມ້

ເຕັກນິກຕ່າງໆທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ເຕັກນິກບາງຢ່າງມີຄວາມງ່າຍດາຍ ແລະ ສະດວກທີ່ຈະເຮັດຕາມໄດ້ເຊັ່ນ:

- ປູກຕົ້ນໄມ້ໃນຕອນສວຍ (ຄ້າຍແລງ). ຫ້າມປູກຕົ້ນໄມ້ໃນເວລາທີ່ແດດຮ້ອນແຮງ.
- ໃຫ້ນ້ຳຢ່າງພຽງພໍແກ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໃໝ່.
- ດູແລຮັກສາຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ດີເທົ່າທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ຢ່າລົບກວນຮາກຕົ້ນໄມ້.
- ຊຸດຮ່ອງນ້ອຍອ້ອມບໍລິເວນຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອກັກເກັບນ້ຳ. ສາມາດເອົາທໍ່ນ້ຳວາງໃສ່ນ້ຳ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນທີ່ດີກວ່າ.
- ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້.

ການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ

ຖ້າທ່ານມີນ້ຳພຽງພໍ, ທ່ານສາມາດປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໄດ້ໃນທຸກໆເດືອນຂອງປີ. ຖ້າມີນ້ຳໃນຈຳນວນທີ່ຈຳກັດມັນຈະເປັນການດີທີ່ຈະປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນລະດູຝົນເຊິ່ງດິນກຳລັງມີຄວາມຊຸ່ມ.

ເຕັກນິກໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ:

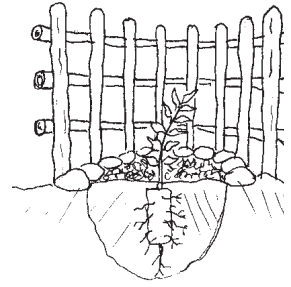
1. ຊຸດຊຸມເລິກປະມານຫົວເຂົ້າ ຫຼື ເລິກກວ່ານັ້ນຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເອົານ້ຳຖອກໃສ່ຊຸມ. ແລະ ຫົດນ້ຳຕົ້ນໄມ້ໃນເວລາທີ່ຍັງຢູ່ໃນຖົງກ້າເບ້ຍ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸ.
2. ເອົາທໍ່ນ້ຳ (ທີ່ສາມາດເຮັດຈາກບັງໄມ້ປ່ອງ) ໜຶ່ງທໍ່ວາງລົງໃນຊຸມ. ວາງທຶນແຮຈຳນວນໜຶ່ງໃສ່ກ້ອງທໍ່ນ້ຳເພື່ອຊ່ວຍໃນການໄຫຼຂອງນ້ຳຕາມພາຍຫຼັງ.
3. ເອົາຝຸ່ນຄອກໃສ່ຖົງຢາງ ແລະ ວາງໃສ່ກິນຊຸມ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ໃຊ້ຖົງທີ່ເຮັດດ້ວຍວັດສະດຸທຳມະຊາດທີ່ສາມາດຮັກສາຝຸ່ນຄອກຢູ່ໃນດິນໄດ້ເປັນເວລາຍາວນານ. ເອົາດິນປົກ ແລະ ເຮັດເປັນເນີນນ້ອຍໆໃນຊຸມເພື່ອເປັນບ່ອນວາງຕົ້ນໄມ້ລົງ.
4. ເອົາເບ້ຍໄມ້ອອກຈາກຖົງກ້າ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຮາກຂອງມັນຂາດ. ຖ້າມີຮາກຫຼາຍພະຍາຍາມຄາຍຄວາມແໜ້ນຂອງຮາກໄມ້ເບື້ອງລຸ່ມຄ່ອຍໆ. ເອົາຕົ້ນໄມ້ໄປວາງລົງໃນຊຸມປູກທີ່ກຽມໄວ້ແລ້ວ.
5. ເອົາດິນຖົມຊຸມ. ເຮັດຮ່ອງນ້ອຍໆອ້ອມໜ້າດິນປາກຊຸມເພື່ອເກັບນ້ຳ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຫຼໍ່ລົງນ້ຳໃຫ້ຕົ້ນໄມ້. ຮັບປະກັນວ່າຮາກສ່ວນເທິງຂອງຕົ້ນໄມ້ຖືກຖົມດ້ວຍດິນຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຊມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຮາກຕົ້ນໄມ້ແຫ້ງ.
6. ໃຊ້ຫຍ້າປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້.
7. ຫົດນ້ຳໃຫ້ພຽງພໍ.
8. ເຮັດຮົ້ວອ້ອມຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຕົ້ນ ຖ້າຈຳເປັນ.

ການປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າ

ເຕັກນິກໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າແມ່ນນຳໃຊ້ເຕັກນິກອັນດຽວກັນກັບການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ເຊິ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນພຽງເລັກໜ້ອຍ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ:

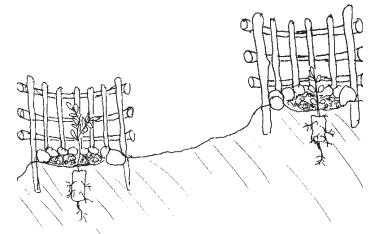
- ຕາມທຳມະດາ ຕົ້ນໄມ້ຟື້ນຟູປ່າຈະຖືກປູກຫ່າງຈາກສວນຄົວ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຄົນ.
- ການປູກປ່າຕ້ອງການຝຸ່ນໜ້ອຍກວ່າຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ.
- ຕາມທຳມະດາການປູກປ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທົດນຳເພາະສະນັ້ນລະບົບກັກເກັບນ້ຳຜົນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ.
- ພື້ນທີ່ດິນສຳລັບການປູກປ່າມີຄວາມແຂງ ແລະ ຍາກໃນການຊຸດຊຸມ.

ຊ່ວງເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການປູກປ່າແມ່ນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນລະດູຜົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊ່ວງຜົນເລີ່ມຕົກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຄືກັບການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແຕ່ອາດຈະມີການປຸງແປງເລັກໜ້ອຍເຊັ່ນ:

- ຊຸດຊຸມນ້ອຍກວ່າຊຸມປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ
- ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເອົາຖົງຝຸ່ນຄອກວາງໃນຊຸມ
- ສ້າງຮ່ອງກັກເກັບນ້ຳໃຫຍ່ກວ່າ. ຮັບປະກັນວ່າຮ່ອງເກັບນ້ຳຕ້ອງສູງກວ່າລະດັບພື້ນດິນ ເພື່ອປ້ອງກັນການກັກເກັບນ້ຳທີ່ຫຼາຍເກີນໄປໃນຊ່ວງລະດູຜົນ.
- ໃຊ້ທໍ່ນ້ຳຊ່ວຍໃນລະດູແລ້ງ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ຊຸດຊຸມປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ປະຊຸມໄວ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືມຈົນກວ່າຜົນຈະຕົກ. ນ້ຳຜົນຈະຖືກເກັບໄວ້ໃນຊຸມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ດິນອ່ອນນຸ້ມ ເມື່ອເວລາເຮົາປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ ມັນຈະຂະຫຍາຍໂຕໄດ້ດີກ່ວາ.
- ການປູກຕົ້ນໄມ້ໂດຍມີການສ້າງຮ່ອງເກັບນ້ຳ ຈະຊ່ວຍປັບປຸງຜົນຮັບ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເຕີບໃຫຍ່ໄວ ແລະ ແຂງແຮງດີ.

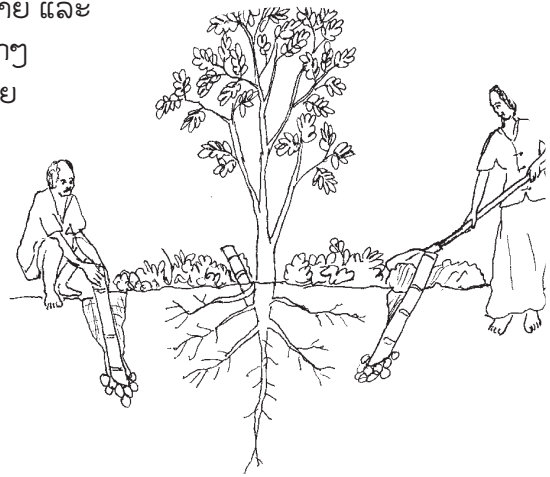
ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນໄມ້

ການຫົດນໍ້າ

ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປ

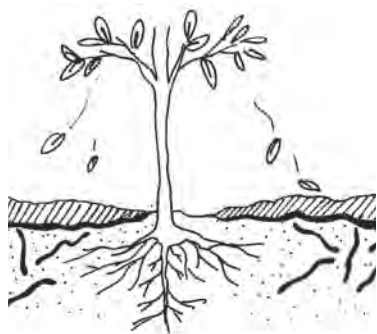
ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບນໍ້າຢ່າງເປັນປົກກະຕິໂດຍສະເພາະໃນລະດູແລ້ງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ໝາກໄມ້ທີ່ສົມບູນ ໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງສອງສາມປີທຳອິດ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການຫົດນໍ້າຕົ້ນໄມ້:

- ມັນຈະເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະຫົດນໍ້າຕົ້ນໄມ້ໃນປະລິມານຫຼາຍ ແລະ ຫົດທຸກໆອາທິດ ແທນທີ່ຈະຫົດດ້ວຍນໍ້າປະລິມານໜ້ອຍທຸກໆວັນ ຫຼື ທຸກໆ 2 ວັນ. ການຫົດນໍ້າໃນປະລິມານຫຼາຍຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮາກໄມ້ຍັງລົງເລິກເພື່ອຊອກຫາ ແລະ ໄປເຖິງນໍ້າໃຕ້ດິນໄວຂຶ້ນ.
- ນຳໃຊ້ທໍ່ນໍ້າຊ່ວຍໃນລະບົບໃຫ້ນໍ້າຕົ້ນໄມ້.
- ຫົດນໍ້າຕົ້ນໄມ້ໃນຕອນເຊົ້າ ຫຼື ຕອນແລງ

ການຫົດນໍ້າຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າໄມ້

ພະຍາຍາມຫົດນໍ້າຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອຟື້ນຟູປ່າໄມ້ໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີນໍ້າພຽງປະລິມານເລັກໜ້ອຍກໍຕາມ. ການໄດ້ຮັບນໍ້າໃນປະລິມານພຽງເລັກໜ້ອຍໃນລະດູແລ້ງ ກໍຈະຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເພີ່ມຜົນຜະລິດ ແລະ ຊ່ວຍ ບັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ. ການສ້າງຄອງ ຫຼື ຮ່ອງເກັບນໍ້າກໍຈະຊ່ວຍໃນການຮັກສານໍ້າໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເຊັ່ນກັນ.

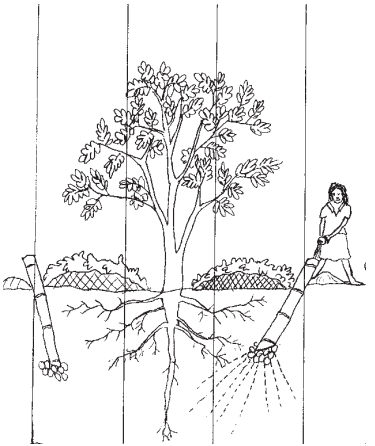

ການໃສ່ຝຸ່ນ

ພຶດອາໄສສານອາຫານຈາກດິນເພື່ອດຳລົງຊີວິດ. ເພາະສະນັ້ນ ສານອາຫານໃນດິນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍພຶດ ຕ້ອງຖືກເພີ່ມເຂົ້າ ຫຼື ປຸງແທນເພື່ອພຶດຈະໄດ້ຮັບສານອາຫານຢ່າງພຽງພໍເພື່ອການເຕີບໃຫຍ່ຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ໃຫ້ໝາກຜົນທີ່ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ພວກມັນສາມາດໃຫ້ໄດ້. ນີ້ກໍຄືກັນກັບຄົນ ແລະ ລັດທີ່ຕ້ອງການອາຫານ ແຕ່ໂຊກດີທີ່ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກິນອາຫານທຸກໆມື້.

ການໃສ່ຝຸ່ນຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ພຶດທົ່ວໄປ

ຝຸ່ນບົ່ມ, ຝຸ່ນບົ່ມແຫຼວ, ຝຸ່ນຄອກ ແລະ ເສດພຶດຈະສະໜອງສານອາຫານທີ່ຫຼາກຫຼາຍແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຄຸນປະໂຫຍດອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ. ບໍລິເວນທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໃສ່ຝຸ່ນໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ຮາກໄມ້ສາມາດດູດຊຶມສານອາຫານໄດ້. ກ້ອງໃບດ້ານນອກຂອງຕົ້ນໄມ້ທຸກໆຕົ້ນແມ່ນ “ເຂດໃຫ້ອາຫານຮາກໄມ້”. ນີ້ແມ່ນບໍລິເວນຂອງຮາກໄມ້ດ້ານນອກ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ພຶດສາມາດດູດຊຶມອາຫານໄດ້ງ່າຍ. ການກອງຝຸ່ນເປັນວົງຂະໜາດນ້ອຍອ້ອມເຂດໃຫ້ອາຫານຮາກໄມ້ຈະຊ່ວຍບັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການໃຫ້ນໍ້າ ແລະ ຝຸ່ນແກ່ຕົ້ນໄມ້. ກອງຝຸ່ນສາມາດຂະຫຍາຍອອກໄດ້ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ການໃຊ້ທໍ່ນໍ້າສາມາດຊ່ວຍນຳເອົາຝຸ່ນບົ່ມຊະນິດແຫຼວໄປຫາຮາກໄມ້ໃນພື້ນດິນໂດຍກົງ.

ຝຸ່ນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປປະກອບດ້ວຍ:

- **ຝຸ່ນບົມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກ.** ສາມາດໃສ່ຝຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ ໂດຍໃສ່ຄັ້ງທຳອິດກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນລະດູຝົນ ແລະ ອີກຄັ້ງໃນຊ່ວງທ້າຍລະດູຝົນ. ໃສ່ຝຸ່ນໃນບໍລິເວນເຂດໃຫ້ອາຫານຮາກໄມ້. ກອງຝຸ່ນຂຶ້ນເປັນຊັ້ນໜາປະມານ 5 ຊມ (ເທົ່າກັບຄວາມຍາວຂອງໜັງນົວມີ) ອ້ອມເຂດໃຫ້ອາຫານຮາກໄມ້. ນີ້ຈະເປັນການໃຫ້ສານ ອາຫານທີ່ສຳຄັນຫຼາຍຢ່າງແກ່ຕົ້ນໄມ້.
- **ຝຸ່ນບົມຊະນິດແຫຼວ.** ເໝາະສຳລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ. ໃຊ້ຝຸ່ນບົມແຫຼວປະມານ 1 ແກນລອນ (20 ລິດ) ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີອາຍຸສາມປີ, ສ່ວນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີອາຍຸກາຍສາມປີແມ່ນໃຊ້ຝຸ່ນຈຳນວນ 3 ແກນລອນ. ຖອກຝຸ່ນຈຳນວນໜຶ່ງຜ່ານທໍ່ນໍ້າເພື່ອໃຫ້ລົງໄປໃນພື້ນດິນໂດຍກົງ ແລະ ຖອກຝຸ່ນຈຳນວນໜຶ່ງໃນເຂດໃຫ້ອາຫານຮາກໄມ້. ໃສ່ຝຸ່ນຊະນິດນີ້ທຸກໆສອງເດືອນໃນຊ່ວງລະດູຝົນ ແລະ ໃສ່ຝຸ່ນພຽງຄັ້ງດຽວໃນຊ່ວງກາງລະດູແລ້ງ.
- **ຝຸ່ນຈາກເສດພືດ/ຫຍ້າ/ໃບໄມ້.** ໃສ່ຝຸ່ນໃນບໍລິເວນນອກເຂດໃຫ້ອາຫານຮາກໄມ້, ໃກ້ກັບລຳຕົ້ນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຝຸ່ນຕິດກັບລຳຕົ້ນເພາະພະຍາດ ຫຼື ເຊື້ອລາຈາກເສດພືດອາດຈະທຳລາຍຕົ້ນໄມ້. ຈົ່ງຫວ່າງປະມານ 10 ຊມລະຫວ່າງບ່ອນວາງຝຸ່ນ ແລະ ລຳຕົ້ນ. ວາງຝຸ່ນໃຫ້ເປັນກອງໜາພໍສົມຄວນເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ການນຳສາຫຼ່າຍທະເລມາເຮັດຝຸ່ນຊະນິດນີ້ຍິ່ງເປັນການດີໃຫ້ແກ່ຕົ້ນໄມ້ແຕ່ຕ້ອງລ້າງສາຫຼ່າຍເສຍກ່ອນ ເພື່ອລ້າງຄວາມເຄັມອອກໄປ.
- **ນ້ຳຢຽວ.** ນ້ຳຢຽວກໍ່ເປັນສານອາຫານທີ່ດີຂອງຕົ້ນໄມ້ເຊັ່ນກັນ ເພາະມັນປະກອບດ້ວຍໄນໂຕຣເຈນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ສາມາດຫາໄດ້ງ່າຍ. ໂດຍສະເພາະຕົ້ນໝາກໄມ້ຈຳພວກໝາກກັງ ຈະມັກຝຸ່ນນ້ຳຢຽວ. ກ່ອນໃສ່ຝຸ່ນນ້ຳຢຽວໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ ຕ້ອງເຈືອຈາງນ້ຳຢຽວໃນຄຸນນ້ຳກ່ອນ. ການໃສ່ຝຸ່ນນ້ຳຢຽວສາມາດໃສ່ໄດ້ເລື້ອຍໆສຳລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ຕິດດີ ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕແລ້ວ ແຕ່ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ຍັງນ້ອຍຢູ່ບໍ່ຄວນໃສ່ເລື້ອຍໆເກີນໄປ.

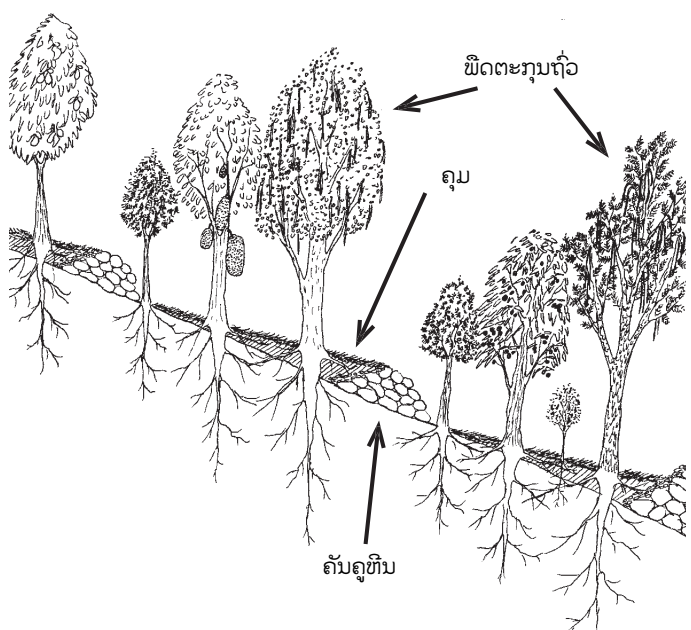
ການໃສ່ຝຸ່ນຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອຟື້ນຟູປ່າ

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອຟື້ນຟູປ່າບໍ່ຕ້ອງການຝຸ່ນຫຼາຍຄືກັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ການໃສ່ຝຸ່ນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນສະເພາະຕອນຕົ້ນໄມ້ຍັງນ້ອຍ. ໃນພື້ນທີ່ດິນປູກປ່າຈະບໍ່ຄ່ອຍມີສານອາຫານທີ່ພຽງພໍສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນໄມ້ ສະນັ້ນເຕັກນິກການໃຫ້ຝຸ່ນແບບທຳມະຊາດຈະຊ່ວຍທົດແທນ ແລະ ເພີ່ມສານອາຫານທີ່ນຳໃຊ້ໄປນັ້ນໄວຂຶ້ນ.

ເຕັກນິກການໃສ່ຝຸ່ນແບບທຳມະຊາດທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ລວມມີ:

- ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນບົມ, ຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ສາຫຼ່າຍທະເລ. ຝຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດໃສ່ໄດ້ໃນເວລາປູກຕົ້ນໄມ້ໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ສານອາຫານທີ່ພຽງພໍແກ່ຕົ້ນໄມ້ຕອນຍັງນ້ອຍ.
- ພຶດຕະກຸນຖົ່ວກໍ່ເປັນແຫຼ່ງອາຫານທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນກັນ. ນອກຈາກຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະໃຫ້ສານອາຫານແລ້ວໃບ ແລະ ກິ່ງກ້ານຍັງສາມາດຮານລົງໄດ້ເຖິງ 5 ຄັ້ງໃນລະຫວ່າງລະດູຝົນ ເຊິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນວັດສະດຸປົກຄຸມດິນໄດ້ອີກ. ພຶດຕະກຸນຖົ່ວຍັງສາມາດປູກ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນ 'ຕົ້ນໄມ້ບຸກເບີກ' ແລະ ໃຊ້ເປັນວັດສະດຸປົກຄຸມໜ້າດິນ ແລະ ເປັນໂຕສະໜອງໄນໂຕຣເຈນໃຫ້ແກ່ຕົ້ນໄມ້ປະເພດອື່ນນຳອີກ.

- ຝຸ່ນຈາກເສດພືດ/ຫຍ້າ/ໃບໄມ້. ສຳລັບການປູກປ່າ, ຝຸ່ນປະເພດນີ້ຈະສະໜອງສານອາຫານທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ຕົ້ນໄມ້ຕ້ອງການ.
- ຫຼັງຈາກທີ່ປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າໄດ້ສາມປີແລ້ວ, ທ່ານສາມາດປ່ອຍໃຫ້ສັດເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ປ່າຟື້ນຟູໄດ້ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ. ອາຈົມສັດຍັງເປັນຝຸ່ນໃຫ້ແກ່ຕົ້ນໄມ້ນຳອີກ.

ການປົກຄຸມດິນບໍລິເວນປູກຕົ້ນໄມ້

ການປົກຄຸມດິນບໍລິເວນປູກຕົ້ນໄມ້ດ້ວຍເສດຫຍ້າ/ໃບໄມ້ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນໆເປັນສິ່ງສໍາຄັນໃນການດູແລຮັກສາຕົ້ນໄມ້. ການປົກຄຸມຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນວ່າ:

- ການເກັບຮັກສານໍ້າໃນດິນ ແລະ ຊ່ວຍຮັກສາຄວາມຊຸ່ມຂອງດິນໃຫ້ຍາວນານ.
- ຖ້າໃຊ້ວັດສະດຸປົກຄຸມເປັນຊັ້ນເທິງສຸດ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຜົນໄດ້ຮັບໃນການໃຫ້ສານອາຫານຈາກຝຸ່ນອື່ນໆແກ່ຕົ້ນໄມ້.
- ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນແຫຼ່ງສານອາຫານທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ຕົ້ນໄມ້.
- ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນໂດຍການເພີ່ມສານອິນຊີ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນດິນ.

ການປົກຄຸມດິນປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປ

ປົກຄຸມພື້ນດິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມໜາຂອງຊັ້ນປົກຄຸມສູງປະມານ 10 ຊມ ຫຼື ໜາກ່ວານັ້ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບໝາກຜົນສູງສຸດ. ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການເກີດເຊື້ອລາ ແລະ ພະຍາດຕໍ່ຕົ້ນໄມ້, ພະຍາຍາມ ຢ່າໃຫ້ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ປົກຄຸມນັ້ນຕິດກັບລໍາຕົ້ນ.

ວັດສະດຸອິນຊີທີ່ສາມາດໃຊ້ປົກຄຸມປະກອບດ້ວຍ ແກບເຂົ້າ, ກາບກາເຟ, ສາຫຼ່າຍທະເລ (ຕ້ອງລ້າງຄວາມເຄັມອອກກ່ອນ), ເສດໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ ແລະ ວັດສະພິດ. ອາດຈະໃຊ້ເຈ້ຍເກົ່າ, ແກ້ດ, ໄມ້ ແລະ ໄມ້ປ່ອງປົກກໍໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກແຫ້ງຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າສໍາລັບດິນ ແລະ ພືດ ຖ້າວ່າເອົາວາງໄວ້ກ້ອງຫຍ້າ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆທີ່ໃຊ້ເປັນຊັ້ນປົກຄຸມຂ້າງເທິງ.

ການປົກຄຸມດິນບໍລິເວນປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອພື້ນພູປ່າ

ວັດສະດຸທໍາມະຊາດເຊັ່ນ: ໃບໄມ້, ຫຍ້າ ແລະ ວັດສະພິດ ຈະກາຍເປັນຝຸ່ນທີ່ສາມາດນໍາໄປປົກຄຸມດິນບ່ອນປູກຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຢ່າງໄວວາຖ້າພື້ນທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນບໍ່ຖືກໄຟເຜົາ. ວັດສະດຸທໍາມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເກັບທ້ອນ ແລະ ເອົາໄປປົກຄຸມອ້ອມຕົ້ນໄມ້. ໃບ ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງພືດຕະກູນຖົ່ວ ແລະ ໄມ້ປະເພດອື່ນໆກໍສາມາດຖືກຮານລົງເພື່ອໃຊ້ເປັນວັດສະດຸປົກຄຸມດິນບໍລິເວນປູກຕົ້ນໄມ້ໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ປົກຄຸມດິນຈະໃຫ້ຜົນດີທີ່ສຸດ ຖ້າມີການປະສົມປະສານກັບລະບົບຮ່ອງເກັບນໍ້າ. ກ້ອນຫີນກໍສາມາດຖືກນໍາໃຊ້ເປັນສິ່ງປົກຄຸມພື້ນດິນໄດ້ເຊັ່ນກັນ ໂດຍສະເພາະໃນລະດູແລ້ງ ເພາະກ້ອນຫີນຈະຊ່ວຍກັກ, ເກັບ ແລະ ໃຫ້ນໍ້າເພີ່ມແກ່ຕົ້ນໄມ້ໃນລະດູແລ້ງ.

ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບພູມອາກາດຈຸນລະພາກໃນໂມດູນນີ້.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ໃນລະດູແລ້ງ, ເສດຫຍ້າ ແລະ ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ປົກຄຸມພື້ນດິນຈະຖືກໄຟໄໝ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄຟລາມໄດ້ງ່າຍ. ເພາະສະນັ້ນ ຕ້ອງຢຸດຕິການຈູດໄຟໃນປ່າ ແລະ ຕ້ອງຫາວິທີປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໄຟປ່າລາມເຂົ້າມາໃນພື້ນທີ່ປູກປ່າ. ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ກໍຄືການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກຕ່າງໆໃນເຊິ່ງປະຕິບັດການແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ.

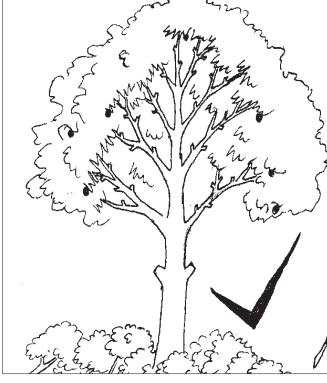
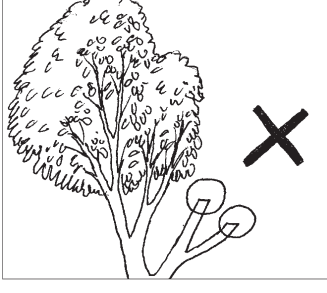
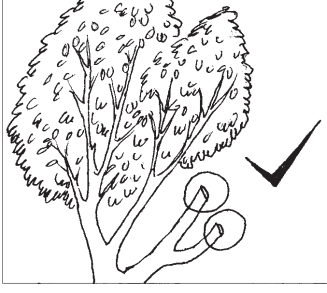
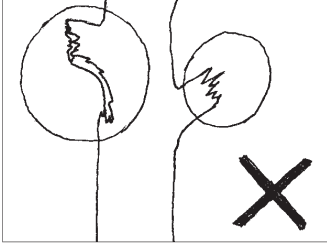
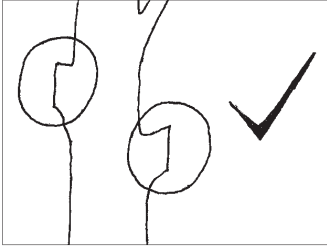
ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້

ການຮານຕົ້ນໄມ້ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການດູແລຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການໃຫ້ຜົນຜະລິດຂອງຕົ້ນໄມ້. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ຕັດແຕ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພະຍາດ ແລະ ເຊື້ອລາແຜ່ກະຈາຍໄດ້ງ່າຍ. ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ຍັງອໍານວຍໃຫ້ການເກັບກູ້ຜົນຜະລິດມີຄວາມສະດວກ ແລະ ງ່າຍດາຍນໍາອີກ ເພາະວ່າຕົ້ນໄມ້ຈະຕໍ່າລົງ ແລະ ງ່າຍໃນການເຂົ້າເຖິງ.

ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ເພື່ອວ່າຕົ້ນໄມ້ຈະງອກຄືນໄວຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ທໍລະມານຈາກສິ່ງກົດດັນຕ່າງໆສາມາດຫຼີກລ້ຽງຈາກພະຍາດ ແລະ ເຊື້ອລາ.

ໃນເວລາຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້, ໃຊ້ເລື່ອຍ ຫຼື ພໍາທີ່ຄົມດີຕັດງ່າໄມ້ລົງ. ການຕັດງ່າໄມ້ຄວນຕັດບໍລິເວນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບລໍາຕົ້ນ ຫຼື ໃກ້ກັບງ່າແມ່ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ເວລາຕັດໃຫ້ພະຍາຍາມຕັດຢ່າງຫຼຸ່ນໄຫຼ ແລະ ຕັດໃຫ້ເປັນມຸມສະຫຼຽງ ບໍ່ໃຫ້ຕັດເປັນໜ້າພຽງ ເພາະວ່າການຕັດເປັນໜ້າພຽງຈະເພີ່ມໂອກາດໃນການເກີດພະຍາດ.

ສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຂະນິດອື່ນໆທົ່ວໄປ, ທ່ານສາມາດເອົາຢາງໝາກມ້າມາທາໃສ່ບໍລິເວນປາກຮອຍຕັດ ນີ້ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດ ຫຼື ເຊື້ອລາເຂົ້າໄປໃນຕົ້ນໄມ້ຜ່ານຮອຍຕັດໄດ້.

ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທົ່ວໄປ

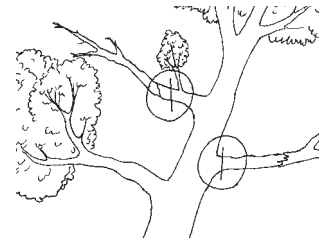
ສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກເຂດຮ້ອນທັງໝົດ ແນະນໍາໃຫ້ຕັດແຕ່ງສະເພາະແຕ່ເວລາທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນເທົ່ານັ້ນ.

ເຫດຜົນໃນການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ແມ່ນ:

- ເພື່ອຕັດງ່າໄມ້ທີ່ຕາຍຫຼືມີພະຍາດອອກ. ໂດຍການຕັດແຕ່ງງ່າໄມ້ທີ່ຕາຍ ຫຼື ມີພະຍາດອອກ ທ່ານຈະຫຼຸດໂອກາດແຜ່ກະຈາຍຂອງເຊື້ອລາ ແລະ ພະຍາດໃນຕົ້ນໄມ້. ຕັດງ່າໄມ້ກ່ອນທີ່ສ່ວນທີ່ເປັນພະຍາດ ຫຼື ງ່າໄມ້ຕາຍຈະເລີ່ມແຜ່ລາມ. ງ່າໄມ້ທີ່ຕັດແຕ່ງອອກຍ້ອນເປັນພະຍາດ ຕ້ອງຖືກຍ້າຍອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ນໍາໄປຈຸດເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການແຜ່ກະຈາຍຂອງພະຍາດ.
- ເພື່ອເປີດຊ່ອງທ່າງໃຫ້ແສງແດດເຂົ້າເຖິງຈຸດເຄິ່ງກາງຂອງຕົ້ນໄມ້. ນີ້ຊ່ວຍເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາເຊື້ອລາ. ຄວນຕັດແຕ່ງສະເພາະເວລາທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ຄວນຕັດຍອດ ຂອງງ່າຕັດແຕ່ງໃດທີ່ເຫັນວ່າຍາວໂພດ.
- ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆ. ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ແກ່ຫຼາຍ ແລະ ຢຸດໃຫ້ຜົນຜະລິດທີ່ດີແລ້ວ, ການຕັດແຕ່ງຈະຊ່ວຍເພີ່ມໂອກາດໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕໃໝ່ທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດທີ່ດີກວ່າ.

ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອເປັນການພື້ນພູປ່າ

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອພື້ນພູປ່າໄມ້ຄົນໃໝ່ ຕ້ອງການການບົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ການຕັດແຕ່ງງ່າໜ້ອຍກວ່າຕົ້ນໄມ້ກົນໝາກ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຢ່າງມີຄຸນນະພາບ.

ເຫດຜົນໃນການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກເພື່ອພື້ນພູປ່າໄມ້ແມ່ນ:

- ເພື່ອຕັດແຕ່ງເອົາພື້ນ. ງ່າໄມ້ທີ່ຕາຍ ຫຼື ມີພະຍາດອອກ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນພື້ນ.
- ການຕັດແຕ່ງງ່າໄມ້ທີ່ລົງມາຕຳຊ່ວຍໃຫ້ຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ຫວ່າງ ແລະ ຜູ້ຄົນສາມາດຢ່າງຜ່ານສະດວກ, ສັດສາມາດເຂົ້າໄປກິນຫຍ້າໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ພືດອື່ນໆທີ່ຢູ່ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ຈະເລີນເຕີບໂຕເຊັ່ນ: ຕົ້ນກາເຟ ແລະ ຕົ້ນວະນິລາ. ບໍ່ຄວນຕັດແຕ່ງງ່າຕໍ່ຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ກັ່ນບັງລົມ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຫຼຸດປະສິດທິພາບໃນການກັ່ນບັງລົມແຮງ.

ການຕັດແຕ່ງພືດຕະກູນຖົ່ວ

ຕົ້ນໄມ້ປະເພດນີ້ອາດຈະຖືກປູກເພື່ອທີ່ຈະນຳໃຊ້ເປັນວັດສະດຸບົກຄຸມພື້ນທີ່ເພາະປູກ, ບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນ ຫຼື ປູກເປັນຮົ່ວມີຊີວິດ ສະນັ້ນຕົ້ນໄມ້ຈຳພວກນີ້ຄວນຖືກຕັດແຕ່ງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ. ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້ປະເພດນີ້ຈະຊ່ວຍສົ່ງຄືນໂນໂຕຣເຈນໃຫ້ແກ່ດິນຜ່ານການຕັດແຕ່ງຕົ້ນໄມ້. ຕັດຕົ້ນລົງຈົນໃຫ້ມັນຍັງເຫຼືອປະມານຂະໜາດສູງພຽງແອວ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການດູແລຮັກສາ. ການຕັດແຕ່ງລຳຕົ້ນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີຈະໄດ້ຜົນຮັບທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ໄມ້ປ່ອງ

ໄມ້ປ່ອງເກີດຂຶ້ນໃນທຸກຂົງເຂດ ແລະ ມີປະໂຫຍດສຳຄັນ ຫຼາຍຢ່າງສຳລັບຊຸມຊົນ.

ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ໄມ້ປ່ອງສາມາດແຍກອອກເປັນ 2 ໝວດຄື : ໄມ້ປ່ອງປະເພດແຕກກໍ່ ຫຼື ເຫງົ້າກໍ່ ແລະ ປະເພດບໍ່ແຕກກໍ່ ຫຼື ເຫງົ້າລຳດ່ຽວ. ໄມ້ປ່ອງປະເພດແຕກກໍ່ ມັກເກີດໃນເຂດອາກາດຮ້ອນຄືກັບສະພາບອາກາດຂອງ ບ້ານເຮົາ ສ່ວນໄມ້ປ່ອງປະເພດບໍ່ແຕກກໍ່ຕາມທຳມະດາມັກ ເກີດໃນເຂດສະພາບອາກາດເຄິ່ງຮ້ອນ.

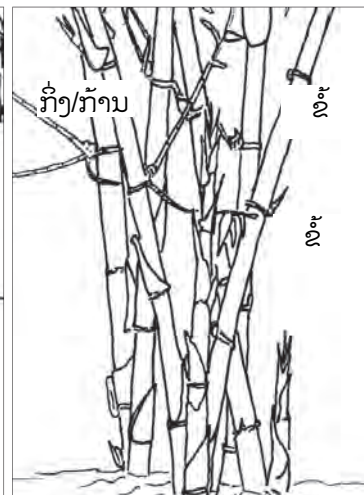
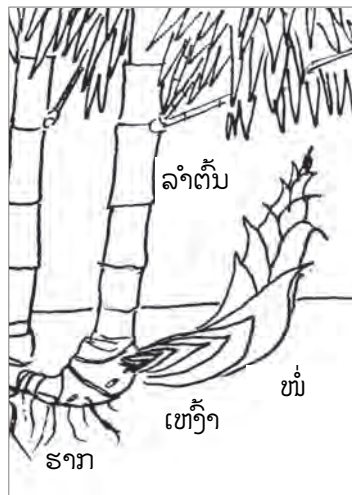
ຜົນປະໂຫຍດຈາກໄມ້ປ່ອງ:

- ສ້າງລາຍໄດ້.
- ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ.
- ວັດສະດຸເພີນິເຈີ.
- ອາຫານສຳລັບຄົນ ແລະ ສັດ.
- ຮົ້ວ, ຮົ້ວມີຊີວິດ ຫຼື ໂຄງຕ່າງໆ.
- ແນວປ້ອງກັນລົມ.
- ທໍ່ຊົນລະປະທານ.
- ຖ່ານໄມ້ປ່ອງສຳລັບແຕ່ງກິນ.
- ວັດສະດຸສຳລັບຜະລິດເຄື່ອງດົນຕີ.
 - ຜະລິດເປັນພາຊະນະບັນຈຸ.
 - ວັດສະດຸສຳລັບຜະລິດເຄື່ອງຫັດຖະກຳ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ.

ຂະບວນການສຳລັບການປູກ ແລະ ດູແລຮັກສາກໍ່ໃຜຢ່າງຖືກຕ້ອງແມ່ນຂັ້ນຕອນ ທຳອິດສຳລັບການໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດ ແລະ ການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ.

ການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງ

ມີສອງສາມເຕັກນິກຢ່າງສຳລັບການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງ ເຊັ່ນ: ການຂະຫຍາຍພັນ ດ້ວຍເຫງົ້າ, ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍລຳ ຫຼື ດ້ວຍກິ່ງທີ່ແຕກອອກ ຈາກລຳ ແລະ ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍເບ້ຍສຳລັບໄມ້ປ່ອງປະເພດ ໃຫຍ່. ເຕັກນິກທີ່ທ່ານຈະໃຊ້ສຳລັບການຂະຫຍາຍພັນແມ່ນຂຶ້ນກັບປະເພດຂອງໄມ້ປ່ອງ ທີ່ທ່ານຈະນຳໄປຂະຫຍາຍ ແລະ ວັດຖຸປະສົງ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງ.

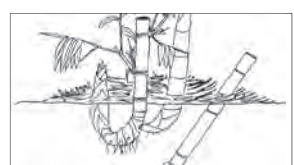
ສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຝົນແມ່ນເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າສາມາດສະໜອງນ້ຳໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ການຂະຫຍາຍພັນສາມາດເຮັດໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ.

ການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງດ້ວຍເຫຼົ້າ

ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍເຫຼົ້າມີຄວາມເໝາະສົມສໍາລັບການປູກສວນໄຜ່ຂະໜາດນ້ອຍເພາະວ່າການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍວິທີນີ້ມີອັດຕາປະສົບຜົນສໍາເລັດສູງ. ແຕ່ເຕັກນິກນີ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍກວ່າເຕັກນິກອື່ນໆ. ການໃຊ້ເຫຼົ້າຂະຫຍາຍພັນສາມາດເຮັດໄດ້ກັບໄມ້ປ່ອງທຸກປະເພດແຕ່ສໍາລັບເຫຼົ້າຂອງໄຜ່ຂະນິດໃຫຍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຂຸດຂຶ້ນມາ. ສະນັ້ນການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍເຫຼົ້າຈຶ່ງດີທີ່ສຸດສໍາລັບໄມ້ປ່ອງພັນນ້ອຍທີ່ມີເຫຼົ້າ ແລະ ລໍາຫຼາຍ.

ຂັ້ນຕອນຂອງການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງດ້ວຍເຫຼົ້າ:

1. ເລືອກເຫຼົ້າ ແລະ ລໍາໄຜ່ທີ່ທ່ານຕ້ອງການຂະຫຍາຍພັນ. ລໍາໄຜ່ທີ່ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ ເປັນລໍາທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກຂອງກໍ່ຈະສະດວກທີ່ສຸດໃນການນໍາເອົາໄປຂະຫຍາຍພັນ.
2. ຕັດລໍາໄຜ່ບໍລິເວນຂີ້ທີ 3 ຫຼື 4 ສູງຈາກໜ້າດິນ.
3. ຕັດເຫຼົ້າໄຜ່ບໍລິເວນທີ່ເຫຼົ້າຂອງລໍານີ້ຕໍ່ກັບເຫຼົ້າຂອງລໍາອື່ນ. ຕາມທໍາມະດາແມ່ນຈະຂຸດໄປເຖິງຈຸດໃຈກາງຂອງກໍ່. ຂຸດເອົາທັງຮາກ ແລະ ດິນຕິດຮາກເລິກລົງປະມານ 10-15 ຊມ ຈາກລໍາ ເພື່ອເວລາເຮົາດຶງເຫຼົ້າອອກ ຮາກ ແລະ ດິນຍັງຄົງຈັບກັນຢູ່.
4. ຫົດນໍ້າ ແລະ ຮັກສາເຫຼົ້າ ແລະ ຮາກໄຜ່ໃຫ້ປຸກຊຸ່ມຈົນກວ່າຈະນໍາໄປປູກ ຫຼື ນໍາໄປປູກທັນທີຫຼັງຈາກຂຸດຂຶ້ນມາ. ຫົດນໍ້າໃບໄຜ່ທີ່ຕິດມານໍາລໍາເຊັ່ນກັນ. ຮັກສາບໍ່ໃຫ້ເຫຼົ້າ ແລະ ຮາກຖືກແສງແດດ.
5. ເວລາປູກໃຫ້ຜັງເຫຼົ້າໄຜ່ເລິກລົງໄປໃນດິນປະມານ 15 ຊມ ແລະ ຫົດນໍ້າໃຫ້ພຽງພໍ. ເອົາຝຸ່ນໃສ່ ແລະ ບົກຄຸມດ້ວຍຫຍ້າ ຫຼື ໃບໄມ້ແຫ້ງອ້ອມບໍລິເວນປູກເຫຼົ້າໄຜ່.

ໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຝົນ, ກິ່ງກ້ານ ແລະ ໃບໃໝ່ຈະບົ່ງຂຶ້ນຈາກລໍາໄຜ່ຈາກນັ້ນໜໍ່ໄມ້ກໍ່ຈະບົ່ງຂຶ້ນຈາກເຫຼົ້າ. ບາງຄັ້ງຄາວ ໜໍ່ໃໝ່ຈະບົ່ງຂຶ້ນທັນທີ.

ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕັດລໍາ (ຕົ້ນ) ໄປປູກ

ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍການຕັດລໍາໄປປູກເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມກວ່າສໍາລັບການປູກສວນໄຜ່ຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼືການປູກໄມ້ປ່ອງເພື່ອເປັນທີ່ກັ້ນບັງລົມ ເພາະວິທີນີ້ສະດວກກວ່າ ແລະ ໃຊ້ເວລາໜ້ອຍກວ່າ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງກໍ່ຕາມ, ອັດຕາການປະສົບຜົນສໍາເລັດຈະຕໍ່າກວ່າເຕັກນິກອື່ນ. ເຕັກນິກນີ້ດີທີ່ສຸດສໍາລັບໄມ້ປ່ອງຂະນິດໃຫຍ່, ໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສໍາລັບການໃຊ້ເຕັກນິກການຂຸດເຫຼົ້າ.

ຂັ້ນຕອນການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ປ່ອງດ້ວຍການຕັດລໍາໄປປູກ:

1. ເລືອກລໍາໄມ້ປ່ອງທີ່ມີອາຍຸ 2-3 ປີ ແລະ ມີກິ່ງກ້ານຫຼາຍ.
2. ຕັດລໍາໄຜ່ທີ່ເລືອກໄດ້ ໂດຍຕັດໃຫ້ໃກ້ກັບໜ້າດິນທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ສາມາດຕັດໄດ້, ຈາກນັ້ນຕັດລໍາໄຜ່ໃຫ້ເປັນທ່ອນໆທີ່ມີຄວາມຍາວປະມານ 1.5 - 2 ແມັດ.
3. ເລີ່ມຈາກຂີ້ທີໜຶ່ງໄປ, ຕັດກິ່ງກ້ານ ແລະ ໃບອອກ ໂດຍຈົ່ງໄວ້ພຽງແຕ່ 2 ຫຼື 3 ກ້ານພຽງຂ້າງດຽວ.
4. ຂຸດຮ່ອງ ແລະ ຝັງທ່ອນໄມ້ປ່ອງລົງດິນເລິກປະມານ 15 ຊມ. ຫຼັງຈາກປູກແລ້ວ ຕັດກິ່ງກ້ານທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຂີ້ທີສອງອອກ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮູ້ໄດ້ບ່ອນທີ່ມີການປູກໄມ້ປ່ອງ.
5. ໃນອາທິດທໍາອິດຂອງການປູກຕ້ອງຫົດນໍ້າທຸກໆວັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫົດນໍ້າສອງຄັ້ງຕໍ່ອາທິດເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ.

ເມື່ອສັງເກດເຫັນວ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ປູກອອກໜໍ່ໃໝ່ແລ້ວເຮົາສາມາດຕັດລໍາໄຜ່ເພື່ອນໍາໄປປູກຂະຫຍາຍພັນຢູ່ບ່ອນໃໝ່ໄດ້.

ການຂະຫຍາຍພັນດ້ວຍກິ່ງກ້ານ

ເລືອກກິ່ງກ້ານທີ່ໃຫຍ່, ຕາມທຳມະດາກິ່ງກ້ານທີ່ໃຫຍ່ມັກຈະຢູ່ບໍລິເວນສ່ວນເທິງຂອງລຳໄຜ່ທີ່ເຕີບໂຕແລ້ວ. ຕັດກິ່ງໃຫ້ໄດ້ຄວາມຍາວປະມານ 1 ແມັດ (ຄວນຈະມີຂໍ້ຢາງໜ້ອຍ 3 ຂໍ້ໃນແຕ່ລະກິ່ງ) ໂດຍຕັດທີ່ບໍລິເວນໃກ້ກັບກ້ານແມ່ທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ສາມາດຕັດໄດ້. ນຳກິ່ງໄຜ່ໄປປູກໃນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ດູແລຮັກສາຄືກັບການປູກດ້ວຍເຕັກນິກປູກລຳຕົ້ນ. ຈະໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດຖ້າປູກໃນລັກສະນະເປັນມຸມເມັງ.

ການກ້າເບ້ຍໄມ້ປ່ອງ

ລຳຕົ້ນ ແລະ ກິ່ງກ້ານໄມ້ປ່ອງສາມາດນຳໄປກ້າໃສ່ພາຊະນະກ້າເບ້ຍໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ເທົ່າໄມ້ປ່ອງບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວດີໃນພາຊະນະບັນຈຸ ເພາະສະນັ້ນມັນຈະເປັນການດີກວ່າໃນການນຳເອົາເທົ່າໄມ້ປ່ອງໃສ່ດິນໂດຍກົງເລີຍ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ບໍ່ຄວນຕັດເອົາສ່ວນເທິງ 1/3 ຂອງລຳຕົ້ນໄປປູກ ເພາະການໃຊ້ສ່ວນນີ້ໄປປູກຈະມີອັດຕາປະສົບຜົນສຳເລັດຕ່ຳຫຼາຍ.
- ຕັດ ຫຼື ເຈາະຮູຢູ່ລະຫວ່າງກາງຂອງຂໍ້ກ່ອນທີ່ຈະຝັງ ຫຼື ປູກເພື່ອຊ່ວຍໃນການເກັບນ້ຳ.

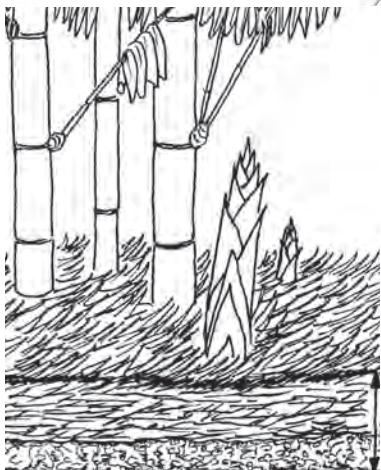

ການປູກໄມ້ປ່ອງຄຸນນະພາບສູງ

ໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດມີຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການປູກໄມ້ປ່ອງຫຼາຍແນວພັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນເຂດພື້ນທີ່ດຽວກັນຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ແຕ່ລະຄອບຄົວໃນຊຸມຊົນສາມາດປູກໄມ້ປ່ອງແຕ່ລະຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈາກນັ້ນກໍນຳພັນໄມ້ປ່ອງທີ່ຕົນປູກໄປແລກປ່ຽນກັບແນວພັນທີ່ຜູ້ອື່ນປູກ ເພື່ອການຂະຫຍາຍພັນ.

ການແລກປ່ຽນແນວພັນໄມ້ປ່ອງ

ເພື່ອປູກໄມ້ປ່ອງໃຫ້ໄດ້ຄຸນນະພາບສູງ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນການໃຫ້ສານອາຫານທີ່ພຽງພໍ ແລະ ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າໄມ້ປ່ອງເປັນພືດປະເພດທີ່ຕ້ອງການຝຸ່ນຫຼາຍ. ໄມ້ປ່ອງມີຮາກຢູ່ເທິງໜ້າດິນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈະເປັນການດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໃສ່ຝຸ່ນໃຫ້ກໍ່ໄຜ່ໃນປະລິມານໜ້ອຍແຕ່ໃຫ້ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີເຊັ່ນ: ໃສ່ຝຸ່ນປະລິມານໜ້ອຍທຸກໆ 3-6 ເດືອນ ດີກວ່າໃສ່ຝຸ່ນໃນປະລິມານຫຼາຍໜຶ່ງຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ຝຸ່ນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບໄມ້ປ່ອງແມ່ນຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ຝຸ່ນຄອກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃສ່ກ່ອນລະດູຝົນ. ຝຸ່ນຄອກທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຂີ້ໝູ ເພາະມັນມີສານອາຫານຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ໄມ້ປ່ອງຕ້ອງການເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕ. ຫຼັງຈາກໃສ່ຝຸ່ນ, ການປົກຄຸມພື້ນດິນບໍລິເວນປູກດ້ວຍຫຍ້າ ຫຼື ໃບໄມ້ແຫ້ງໜາປະມານ 30 ຊມ ກໍ່ຈະຊ່ວຍໃນການຈະເລີນງອກງາມຂອງໄມ້ປ່ອງເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອໄມ້ປ່ອງທີ່ປູກມີອາຍຸໄດ້ 2 ປີ, ໂຮຍຜົງປູນຊີມັງບາງໆໃສ່ກໍ່ໄຜ່ (ກ້ອງຫຍ້າ ຫຼື ໃບໄມ້ທີ່ໃຊ້ປົກຄຸມ). ຜົງປູນຊີມັງປະກອບດ້ວຍທາດຊີລິກາ ແລະ ແຮ່ທາດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໄມ້ປ່ອງແຂງແລະ ບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງລຳໄມ້ປ່ອງ.

ການທົດລອງກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ຈາກໄມ້ປ່ອງທີ່ເກີດຢູ່ຕາມເນີນພູຈະແຂງແຮງກວ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ເກີດຢູ່ບໍລິເວນໃກ້ແມ່ນ້ຳ.

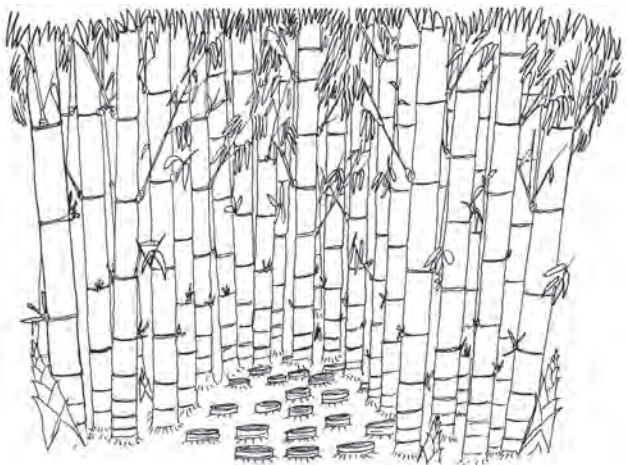

ການຄຸ້ມຄອງດູແລກໍ່ໄຜ

ການຄຸ້ມຄອງດູແລກໍ່ໄຜທີ່ຖືກຕ້ອງຈະຊ່ວຍໃຫ້ໄມ້ປ່ອງມີຜົນຜະລິດທີ່ດີ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ງ່າຍໃນການເກັບກູ້. ການຈັດການທີ່ດີຈະຊ່ວຍໃນ ການຈັດແບ່ງລໍາໄຜຕາມເກນອາຍຸທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະສຸມເຊັ່ນ: ການຈັດແບ່ງລໍາຕົ້ນຕາມອາຍຸ 3 ປີ, 2 ປີ, 1 ປີ ແລະ ໜໍ່ເກີດໃໝ່. ການປະຕິ ບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຄວນຈະມີປະມານ 6-8 ລໍາຂອງແຕ່ລະເກນອາຍຸໃນໄຜ່ແຕ່ ລະກໍ່ໂດຍລວມແລ້ວຈະມີລໍາໄຜທັງໝົດ 24-32 ລໍາຕໍ່ສຸມ. ສຸມໄຜ່ຄວນຈະມີ ພື້ນທີ່ພຽງພໍໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງລໍາ ແລະ ງ່າຍສໍາລັບການເກັບກູ້.

ການເປີດສຸມໄຜ່

ສຸມໄຜ່ ຫຼື ກໍ່ໄຜ່ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງເປັນຢ່າງດີຈະມີລັກສະນະປອດໂປ່ງ ແລະ ແຂງແຮງດີ ເຊິ່ງມີຄວາມສະດວກໃນການ ເລືອກ ແລະ ສັງເກດວ່າກໍ່ໄຜ່ໃດມີຄວາມພ້ອມສໍາລັບ ການເກັບກູ້ ແລະ ກໍ່ໃດທີ່ຍັງອ່ອນຢູ່. ສຸມໄຜ່ທີ່ບໍ່ມີການ ຄຸ້ມຄອງດູແລຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະມີລັກສະນະຕຶບໜາ ແລະ ບໍ່ເປັນລະບຽບເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການ ເລືອກລໍາທີ່ມີຄວາມພ້ອມສໍາລັບການເກັບກູ້ ສະນັ້ນ ຈິ່ງ ມັກມີລໍາຕົ້ນທີ່ຕາຍຫຼືແຫ້ງກາງກໍ່. ສະພາບຂອງສຸມໄຜ່ທີ່ເປັນ ແບບນີ້ຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນເວລາເກັບກູ້.

ຂັ້ນຕອນທໍາອິດໃນການຄຸ້ມຄອງດູແລສຸມໄຜ່ແມ່ນ ການຕັດ ຫຼື ຍ້າຍລໍາໄຜ່ທີ່ແກ່ ຫຼື ຕາຍອອກ. ບາງຄັ້ງຂັ້ນ ຕອນນີ້ຂ້ອນຂ້າງຫຍຸ້ງຍາກເພາະລໍາໄຜ່ທີ່ແກ່ ຫຼື ຕາຍ ອາດຈະຢູ່ກາງກໍ່. ທາງອອກໜຶ່ງກໍ່ຄືການຕັດໄມ້ປ່ອງ ຂ້າງໜຶ່ງຂອງສຸມຈົນໄປເຖິງກາງກໍ່ ຈາກນັ້ນກໍ່ເລືອກຕັດລໍາທີ່ແກ່ ຫຼື ຕາຍທັງໝົດອອກ. ພະຍາຍາມຕັດໃຫ້ໃກ້ກັບໜ້າ ດິນທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຮັດໄດ້. ນີ້ຈະເປັນການສ້າງພື້ນທີ່ຫວ່າງ ແລະ ສະດວກໃນການເກັບໜໍ່ຈາກກາງສຸມ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງທໍາ ລາຍໜໍ່ເກີດໃໝ່ທີ່ຢູ່ທາງນອກສຸມ.

ການຖາງສຸມໄຜ່ໃຫ້ບາງລົງ

ທ່ານສາມາດຖາງສຸມໄຜ່ໃຫ້ບາງລົງໄດ້ໂດຍການຕັດລໍາໄຜ່ທີ່ຕາຍ, ຖືກທໍາລາຍຄົດໃນລໍາທີ່ເກີດໃກ້ກັນໂພດອອກ. ຖ້າສຸມໄຜ່ທີ່ມີການເກັບກູ້ລໍາໄຜ່ແຕ່ແລ້ວຈະມີຕໍ່ໄຜ່ຫຼາຍ, ຕໍ່ໄຜ່ເຫຼົ່ານີ້ຄວນຖືກຍ້າຍອອກໂດຍການຕັດໃຫ້ຈໍາດິນທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ເຮັດໄດ້. ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງລໍາໄຜ່ທີ່ຢູ່ກາງກໍ່.

ການຕັດແຕ່ງກິ່ງກັນ

ການຕັດແຕ່ງກິ່ງໄຜ່ເບື້ອງລຸ່ມອອກເພື່ອໃຫ້ສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງກໍ່ໄຜ່. ຕັດ ກິ່ງທີ່ຂີ້ທົ່ງສອງອອກເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອລາແຜ່ລາມໄປເຖິງລໍາໄຜ່.

ການເລືອກ ແລະ ໝາຍລຳໄມ້ປ່ອງ

ໃນລະດູໜໍ່ໄມ້ປັ່ງ, ທ່ານສາມາດເລືອກປະມານ 6-8 ໜໍ່ທີ່ເກີດໃນຕຳແໜ່ງທີ່ດີ. ໝາຍຫຼັງທີ່ເລືອກໜໍ່ທີ່ຕ້ອງການໄດ້ແລ້ວຊຸດໜໍ່ອື່ນໆອອກ ເຮັດແບບນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໜໍ່ໃໝ່ເກີດຂຶ້ນອີກ. ໜໍ່ທີ່ຊຸດອອກໄປສາມາດນຳໄປບໍລິໂພກ ຫຼື ເປັນອາຫານສັດ.

ໜໍ່ທີ່ເລືອກໄດ້ສາມາດໝາຍໄວ້ເພື່ອຕິດຕາມອາຍຸຂອງໜໍ່. ລຳໄມ້ປ່ອງຈະແຂງແຮງ, ມີເນື້ອໄມ້ແຂງ ແລະ ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ແມງໄມ້ສູງ ຖ້າເກັບກູ້ລຳໄມ້ປ່ອງ ເມື່ອອາຍຸໄດ້ 3 ປີ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ທ່ານສາມາດໝາຍລຳໄມ້ປ່ອງໂດຍການຂີດເປັນຕົວເລກໃສ່ລຳກ່ອນທີ່ໃບຈະປັ່ງ, ການຂີດໝາຍນີ້ຈະເປັນຮອຍໝາຍຖາວອນ. ໝາຍໜໍ່ໄມ້ທຸກໆໜໍ່ເມື່ອເວລາພວກມັນສູງຂຶ້ນໃນລະດັບດຽວກັນ, ເມື່ອໜໍ່ໄມ້ສູງປະມານ 1 ແມັດ ຈາກໜ້າດິນແມ່ນພໍດີສຳລັບການໝາຍ. ຕົວຢ່າງ: ສຳລັບປີ 2004, ທ່ານສາມາດໝາຍໜໍ່ໂດຍການຂີດເລກ 4 ໃສ່ທຸກໜໍ່ທີ່ໝາຍໃນເວລາດຽວກັນ, ລຳທີ່ໝາຍເລກ 4 ຈະມີຄວາມພ້ອມສຳລັບການເກັບກູ້ໃນປີ 2007, ແລະ ທ່ານກໍ່ຈະສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າລຳທີ່ໝາຍດ້ວຍເລກ 4 ເຫຼົ່ານີ້ມີອາຍຸ 3 ປີ.

ສວນປູກໄຜ່

ສວນໄຜ່ສາມາດປູກໃກ້ກັບເຮືອນໄດ້, ຫຼື ປູກໃນພື້ນທີ່ດິນປູກຝັງ ຫຼື ປູກເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບຄຸ້ມຄອງ. ການປູກສວນໄຜ່ແມ່ນວິທີທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດໃນການຜະລິດໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ. ຜົນຜະລິດຈາກສວນໄຜ່ຈະຕອບສະໜອງຄຸນປະໂຫຍດທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຊັ່ນ: ໃຫ້ໜໍ່ໄມ້ເພື່ອເປັນອາຫານ, ໃບສຳລັບເກືອສັດ ແລະ ໄມ້ໄຜ່ສຳລັບເຮັດຖານດັງໄຟ. ກໍ່ໄຜ່ຍັງສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ກັ້ນບັງລົມ, ເປັນຮົ້ວມີຊີວິດ ແລະ ຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນໄດ້ອີກ.

ການປູກສວນໄຜ່ແບບລະອຽດ

ການປູກສວນໄຜ່ແບບລະອຽດແມ່ນການປູກໄມ້ປ່ອງໃນຖານະທີ່ເປັນຜົນລະປູກຫຼັກ. ກໍ່ໄຜ່ສາມາດປູກເປັນແຖວໂດຍຈົ່ງໄລຍະຫ່າງປະມານ 4-6 ແມັດ ລະຫວ່າງກໍ່ ແລະ ປະມານ 8-10 ແມັດລະຫວ່າງແຖວ. ສຳລັບພື້ນທີ່ຄ້ອຍຊັນ, ໄມ້ປ່ອງຄວນຈະຖືກປູກເປັນແຖວຕາມແນວລະດັບໜ້າດິນ.

ໂດຍການຈົ່ງຫວ່າງປະມານ 8-10 ແມັດລະຫວ່າງແຖວກໍ່ໄຜ່, ຈະມີພື້ນທີ່ພຽງພໍສຳລັບການເກັບກູ້ ແລະ ຄັດເລືອກລຳໄຜ່ຢ່າງສະດວກ. ທ່ານສາມາດປ່ອຍໃຫ້ສັດກິນຫຍ້າຢູ່ພື້ນທີ່ລະຫວ່າງແຖວກໍ່ໄຜ່ໄດ້.

ການປູກໄມ້ປ່ອງແບບປະສົມປະສານ

ການປູກແບບປະສົມປະສານແມ່ນການປູກໄມ້ປ່ອງປະສົມປະສານກັບຜົນລະປູກປະເພດອື່ນ. ຕົວຢ່າງ: ທ່ານສາມາດປູກໄມ້ປ່ອງເພື່ອເປັນແບບຮົ້ວມີຊີວິດ ແລະ ທີ່ບັງລົມສຳລັບສວນກາເຟ. ໄມ້ປ່ອງຍັງສາມາດປູກຮ່ວມກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຄວາມສູງໄລ່ເລ່ຍກັນ ເຊັ່ນ: ໝາກມ່ວງ, ໝາກພ້າວ, ອາວາຄາໂດ, ໝາກນີ້, ຕົ້ນໄມ້ຊົມໃຊ້ ຫຼື ໃຫ້ເສັ້ນໄຍ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໄຍ. ສ່ວນການເລືອກພືດທີ່ຈະປູກປະສົມປະສານກັບໄມ້ປ່ອງນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບທ່ານເອງ ແຕ່ຢ່າລືມຈົ່ງຫວ່າງພື້ນທີ່ໃຫ້ພຽງພໍສຳລັບການເຂົ້າເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງຢ່າງສະດວກ. ການລ້ຽງສັດກໍ່ສາມາດປະສົມປະສານເຂົ້າໃນລະບົບນີ້. ການປູກໄມ້ປ່ອງຕາມແນວເສັ້ນລະດັບຊັນຄວາມສູງ ຂອງໜ້າດິນຕາມເນີນພູຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສະຖຽນຂອງຂັ້ນບັນໄດຂອງພື້ນທີ່ປູກຝັງ.

ລຳໄມ້ປ່ອງຄຸນນະພາບສູງ

ລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງແມ່ນຂຶ້ນກັບປັດໃຈດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ສາຍພັນໄມ້ປ່ອງ.
2. ອາຍຸຂອງລຳໄມ້ປ່ອງ.
3. ເວລາໃນການເກັບກູ້.
4. ການເກັບຮັກສາ.
5. ການດູແລຮັກສາ.

1. ສາຍພັນໄມ້ປ່ອງ

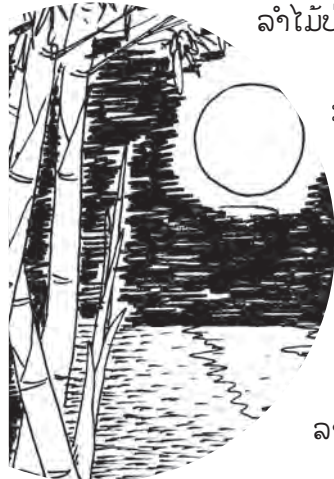
ໄມ້ປ່ອງບາງສາຍພັນມີຄວາມແຂງແຮງໂດຍທຳມະຊາດ ແລະ ທົນທານຕໍ່ແມງໄມ້ຂອງເຈາະຮູໄດ້ດີກວ່າສາຍພັນອື່ນໆ. ໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ໄມ້ປ່ອງທີ່ນິຍົມປູກ ແລະ ນຳໃຊ້ລວມມີໄມ້ປ່ອງສາຍພັນ ເບຕຸງ/ເປຕຸງ (betung/petung), ຕາລີ/ອາປັສ (tali/apus), ກອມບອງ (gombong), ອີເຕັມ (item), ແອັມເປລ (ampel), ດຸຣີ (duri), ແຊນຕອງ (santong), ຕູຕູລ (tutul) ແລະ ໄມ້ປ່ອງເຫຼືອງ (yellow bamboo).

2. ອາຍຸຂອງລຳໄມ້ປ່ອງ

ລຳໄມ້ປ່ອງຄວນຈະຖືກເກັບກູ້ເມື່ອລຳໄມ້ປ່ອງມີອາຍຸຢ່າງໜ້ອຍ 3 ປີ. ສຳລັບໄມ້ປ່ອງບາງສາຍພັນ, ຈະເປັນການດີກວ່າຖ້າພວກມັນຈະຖືກເກັບກູ້ຕອນອາຍຸ 4, 5 ຫຼື ແມ່ນກະທັ້ງ 6 ປີ. ໄມ້ປ່ອງສາຍພັນ ຕາລີ/ອາປັສ (Tali/apus) ແມ່ນດີທີ່ສຸດຖ້າຖືກເກັບກູ້ເມື່ອອາຍຸໄດ້ 3 ປີ ແຕ່ສາຍພັນເປຕຸງ (petung) ຄວນຈະຖືກເກັບກູ້ເມື່ອອາຍຸໄດ້ 4 ຫຼື 5 ປີເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າວ່າລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ຫາກໍ່ໄດ້ອາຍຸ 1-2 ປີ ລຳໄມ້ປ່ອງຍັງຄົງມີສ່ວນປະກອບຂອງນ້ຳຕານ/ແປັງຫຼາຍຢູ່ ເຊິ່ງເປັນລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ແມງເຈາະຮູ ແລະ ແມງຂີ້ຜົງ (ມອດ) ມັກກິນ. ເມື່ອລຳໄມ້ປ່ອງມີອາຍຸ 3 ປີຂຶ້ນໄປສ່ວນປະກອບທີ່ເປັນແປັງຈະຫຼຸດລົງ ແລະ ທາດຊີລິກາຈະຫຼາຍຂຶ້ນ. ຊີລິກາແມ່ນແຮ່ທາດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ລຳໄມ້ປ່ອງແຂງແຮງ ແລະ ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ແມງໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆ. ໄມ້ປ່ອງທີ່ຖືກເກັບກູ້ກ່ອນອາຍຸ 3 ປີ ຈະຫົດ, ແຫ້ວ ແລະ ແຕກງ່າຍ ແລະ ເປັນທີ່ດຶງດູດຂອງມອດ. ໄມ້ປ່ອງທີ່ຖືກເກັບກູ້ເມື່ອອາຍຸຄົບ 3 ປີ ຈະແຂງແຮງ ແລະ ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ແມງໄມ້.

3. ເວລາໃນການເກັບກູ້

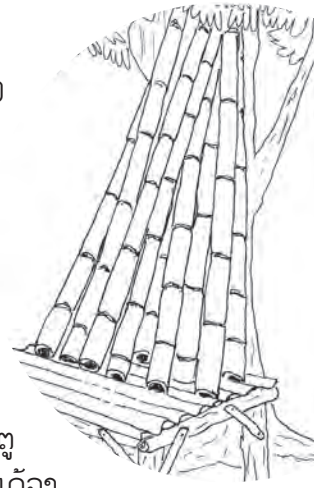
ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງແມ່ນໃນລະຫວ່າງລະດູແລ້ງ. ເລືອກເວລາເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງໃນເວລາທີ່ລຳໄມ້ປ່ອງເກີດໃໝ່ກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ມັນມີຄວາມສູງທີ່ສຸດ ແລະ ກຳລັງຈະປົ່ງໃບຢູ່ຍອດຂອງມັນ. ໃນເວລານີ້, ລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ເຕີບໂຕເຕັມທີ່ ແລະ ພ້ອມສຳລັບການເກັບກູ້ຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ແຂງແຮງທີ່ສຸດ.

ການປະຕິບັດທົ່ວໄປໃນທະວີບອາຊີສຳລັບການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງແມ່ນໃນຊ່ວງເດືອນເຕັມດວງ. ການໃຊ້ເວລາໃນຊ່ວງນີ້ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນແມງເຈາະຮູໃນໄມ້ປ່ອງເພາະໄມ້ປ່ອງຈະມີຄວາມຊຸ່ມໜ້ອຍໃນລະຫວ່າງເດືອນເຕັມດວງ. ການປະຕິບັດຕາມແນວທາງປະຕິບັດແບບນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ. ຫຼືກລັງງານການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງໃນລະຫວ່າງລະດູໜໍ່ໄມ້ປົ່ງ ເພາະວ່າໃນຊ່ວງເວລານີ້ໄມ້ປ່ອງທີ່ເຕີບໂຕແລ້ວກຳລັງ 'ຫຼໍ່ລັງງ' ລຳໄມ້ປ່ອງຂອງພວກມັນຢູ່ ແລະ ລຳໄມ້ປ່ອງ ຄົງບັນຈຸນ້ຳ ແລະ ນ້ຳຕານໃນປະລິມານສູງຢູ່. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຕັດໄມ້ປ່ອງໃນຊ່ວງນີ້ອາດຈະທຳລາຍໜໍ່ໄມ້ທີ່ເກີດໃໝ່ນຳອີກ.

4. ການເກັບຮັກສາ

ລຳໄມ້ປ່ອງຕ້ອງຜ່ານການຕາກແຫ້ງ 4-8 ອາທິດ ກ່ອນຈະນຳໄປໃຊ້. ຖ້າລຳໄມ້ປ່ອງເກັບມື້ງຸນໃນລວງຕັ້ງ, ພວກມັນຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 4 ອາທິດຈຶ່ງຈະແຫ້ງ ແຕ່ຖ້າລຳໄມ້ປ່ອງເກັບມື້ງຸນໃນລວງນອນ ພວກມັນຈະໃຊ້ເວລາ 8 ອາທິດຈຶ່ງຈະແຫ້ງ. ລຳໄມ້ປ່ອງຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນບ່ອນຮົ່ມ, ບໍ່ໃຫ້ຈຸກັບດິນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຖືກຝົນ.

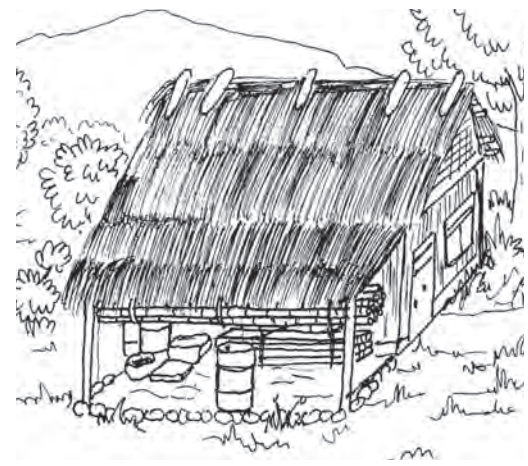
5. ການດູແລຮັກສາ

ມອດ/ດ້ວງ, ເຊື້ອລາ ແລະ ປວກແມ່ນບັນຫາໃຫຍ່ຂອງໄມ້ປ່ອງ. ທ່ານຕ້ອງດູແລຮັກສາໄມ້ປ່ອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສັດຕູພືດທີ່ກ່າວມາ. ທີ່ສຳຄັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າແມງເຈາະຮູເຮັດວຽກແນວໃດ. ແມງເຈາະຮູແມ່ນດ້ວງຊະນິດນ້ອຍ ເຊິ່ງມັນຈະວາງໄຂ່ໃສ່ບໍລິເວນທີ່ເສຍຫາຍຂອງເປືອກລຳໄມ້ໄຜ່. ພາກສ່ວນນີ້ອາດຈະແມ່ນບໍລິເວນສິ້ນທີ່ຖືກຕັດ, ບ່ອນທີ່ກິ່ງກ້ານໄຜ່ຖືກຫຼືອອກ ຫຼື ບ່ອນທີ່ເປືອກໄຜ່ແຕກແຫງ. ໄຂ່ດ້ວງຈະເບາະໃນເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈາກນັ້ນດ້ວງກໍ່ຈະກິນສ່ວນປະກອບທີ່ເປັນນ້ຳຕານ/ແປ້ງທີ່ຢູ່ໃນໄມ້ປ່ອງ. ເພາະສະນັ້ນ, ເຮົາສາມາດປ້ອງກັນດ້ວງເຈາະຮູໄມ້ປ່ອງໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການດູແລຮັກສາ/ຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ລຳໄມ້ປ່ອງແຕກ.

ຂັ້ນຕອນທຳອິດໃນການດູແລຮັກສາໄມ້ປ່ອງແມ່ນການຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານແປ້ງໃນລຳໄມ້ປ່ອງ. ປະລິມານແປ້ງໃນລຳໄມ້ປ່ອງຈະໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນລະຫວ່າງລະດູແລ້ງ ແລະ ມີໜ້ອຍໃນລຳໄຜ່ທີ່ມີອາຍຸແກ່. ນີ້ຄືເຫດຜົນທີ່ວ່າເປັນຫຍັງໄມ້ປ່ອງຈຶ່ງຄວນເກັບກູ້ໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຄວນເກັບກູ້ເມື່ອໄມ້ປ່ອງມີອາຍຸຄົບ 3 ປີ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ.

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປແມ່ນເພື່ອສືບຕໍ່ຫຼຸດປະລິມານແປ້ງໃນລຳໄມ້ປ່ອງລົງອີກ. ເຮົາສາມາດຫຼຸດປະລິມານແປ້ງໃນລຳໄມ້ປ່ອງດ້ວຍຫຼາຍວິທີ ລວມທັງວິທີຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- **ຕາກລຳໄມ້ປ່ອງໃຫ້ແຫ້ງຄາກໍ່.** ທ່ານສາມາດຕັດລຳໄຜ່ ແລ້ວປະໄວ້ຄາກໍ່ປະມານ 4-6 ອາທິດ ຈົນກວ່າໃບຂອງມັນຈະຫຼົ້ນລົງໝົດ. ຄວນເອົາກ້ອນຫີນວາງຮອງລຳໄມ້ປ່ອງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຈຸກັບພື້ນດິນ. ໃບໄຜ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ດູດຊຶມສ່ວນປະກອບທີ່ເປັນແປ້ງທັງໝົດຈາກລຳໄຜ່ ແລະ ລຳໄຜ່ກໍ່ຈະຄ່ອຍໆແຫ້ງ ແລະ ບໍ່ຫຼົງເຫຼືອບ່ອນໃດໃຫ້ດ້ວງ/ມອດເຈາະຮູວາງໄຂ່ໃສ່ໄດ້.
- **ການດູແລຮັກສາດ້ວຍນ້ຳ.** ນຳເອົາລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ຕັດລົງມາໄປແຊ່ລົງໃນນ້ຳໄຫຼ ແລະ ປະໄວ້ປະມານ 2-3 ອາທິດ. ນ້ຳຈະສະລ້າງທາດແປ້ງອອກຈາກໄມ້ປ່ອງ. ພາຍຫຼັງທີ່ແຊ່ນ້ຳແລ້ວ, ນຳໄມ້ປ່ອງໄປໄວ້ໃນບ່ອນຮົ່ມ ແລະ ປະໄວ້ຈົນແຫ້ງ. ບໍ່ຕ້ອງນຳໄມ້ປ່ອງໄປຕາກແດດ ເພາະແສງແດດອາດຈະເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງແຕກໄດ້.
- **ການດູແລຮັກສາດ້ວຍນ້ຳທະເລ.** ການດູແລຮັກສາດ້ວຍວິທີນີ້ແມ່ນເອົາລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ຕັດລົງມາໄປແຊ່ລົງໃນທະເລໂດຍກົງ. ຕ້ອງມັດໄມ້ປ່ອງຕິດກັບກ້ອນຫີນໜັກໃຫ້ແໜ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນໄຫຼໄປຕາມກະແສນ້ຳ. ພະຍາຍາມບໍ່ໃຫ້ໄມ້ປ່ອງຟູໃນບໍລິເວນນ້ຳຕົ້ນ ແລະ ຖືກກັບແສງແດດໂດຍກົງ ເພາະມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງແຕກໄດ້.

ອີກວິທີໜຶ່ງເຊິ່ງອາດຈະງ່າຍກວ່າແມ່ນຊຸດຊຸມເທິງໜ້າດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບທະເລ. ຊຸມທີ່ຊຸດຈະມີນ້ຳທະເລຂຶ້ນມາໂດຍທຳມະຊາດເນື່ອງຈາກວ່າເຮົາຊຸດຊຸມເລິກກວ່າລະດັບນ້ຳທະເລ.

ທັງສອງວິທີນີ້, ຄວນແຊ່ໄມ້ປ່ອງລົງໃນນ້ຳທະເລປະໄວ້ປະມານ 2 ອາທິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນຳໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນມາ ແລ້ວໄວ້ໃນບ່ອນຮົ່ມ ແລະ ປະໄວ້ແຫ້ງ.

• **ການດູແລຮັກສາໂດຍໃຊ້ຕົ້ນທູຮາ (Tuha).** ມີພຶດຊະນິດໜຶ່ງເອີ້ນວ່າທູຮາ (“tuha”) ທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ເພື່ອການດູແລຮັກສາລຳໄມ້ປ່ອງໄດ້. ທູຮາ ເປັນພືດຕໍ່ຄົນ ແລະ ສັດສະນັ້ນຕ້ອງນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກວິທີ ແລະ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ. ການນຳໃຊ້ແມ່ນທ່ານສາມາດນຳເອົານ້ຳຂອງຕົ້ນທູຮາ 1 ຄູ ກັບນ້ຳ 200 ລິດ ມາປະສົມກັນ ໂດຍທ່ານສາມາດໃຊ້ຖັງນ້ຳເກົ່າເພື່ອການປະສົມ ແລະ ບັນຈຸ.

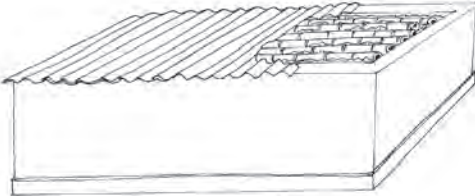
ລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ຖືກຕັດສັ້ນແລ້ວສາມາດເອົາຈຸ່ມລົງໃນຖັງນ້ຳໄດ້ເລີຍ ສ່ວນລຳໄຜ່ທີ່ຫາກໍ່ເກັບກູ້ມາໃໝ່ໆກໍ່ສາມາດເອົາຈຸ່ມລົງໃນຖັງໃນຂະນະທີ່ໃບຂອງມັນຍັງຄາຢູ່ນຳລຳ. ນ້ຳຢາປະສົມຢູ່ໃນຖັງຈະຊຶມເຂົ້າໃນລຳ ແລະ ຜ່ານໄປຫາໃບ. ທ່ານສາມາດຕື່ມນ້ຳທູຮາລົງໃນຖັງຕາມຄວາມຈຳເປັນ, ຈາກນັ້ນໃຫ້ປະໄມ້ປ່ອງໄວ້ໃນຖັງ 1 ອາທິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫຼືໃບໄຜ່ອອກ ແລະ ນຳເອົາໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນມາປະໄວ້ບ່ອນຮົ່ມ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຈຸກັບດິນ

ແລະ ປະໃຫ້ໄມ້ປ່ອງແຫ້ງ.

ທ່ານສາມາດຜະລິດຖັງຫຼືພາຊະນະບັນຈຸສະເພາະສຳລັບໃຊ້ໃນການດູແລຮັກສາໄມ້ປ່ອງກໍ່ໄດ້. ພາຊະນະບັນຈຸຕ້ອງມີຝາປິດເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຝົນ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ສັດເຂົ້າໄດ້. ຈາກນັ້ນທ່ານສາມາດຕັດລຳໄມ້ປ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍາວພໍດີ ແລະ ຫຼີກກັງການອອກໝົດ. ເອົາລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ຕັດແລ້ວແຊ່ລົງໃນພາຊະນະບັນຈຸນ້ຳທູຮາ ແລະ ປະໄວ້ 4-6 ອາທິດ. ຈາກນັ້ນນຳເອົາໄມ້ປ່ອງຂຶ້ນມາປະໄວ້ໃຫ້ແຫ້ງຢູ່ບ່ອນຮົ່ມ ຈົນກວ່າຈະນຳໄປໃຊ້. ຖ້າວ່າລຳໄມ້ປ່ອງຫາກໄດ້ຜ່ານວິທີການດູແລຮັກສາດ້ວຍນ້ຳມາກ່ອນແລ້ວ ທ່ານສາມາດແຊ່ໄມ້ປ່ອງໄວ້ໃນນ້ຳທູຮາພຽງແຕ່ 2 ອາທິດກໍ່ພໍແລ້ວ.

• **ການດູແລຮັກສາດ້ວຍການທານ້ຳມັນ ແລະ ສານເຄືອບເງົາ.** ເພິ່ນເຈົ້າທີ່ເຮັດຈາກໄມ້ປ່ອງທຸກໆອັນ ເມື່ອສຳເລັດແລ້ວ ທ່ານສາມາດທານ້ຳມັນ ຫຼື ສານເຄືອບເງົາ ເພື່ອປ້ອງກັນເຊື້ອລາ, ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນຢູ່ໄດ້ດົນນານ ແລະ ຍັງເປັນການເພີ່ມຄຸນຄ່າຂອງຜະລິດຕະພັນນຳອີກ.

• **ການດູແລຮັກສາໂດຍໃຊ້ສານໂບແຮກຊ໌ (Borax).** ໄມ້ປ່ອງສາມາດໄດ້ຮັບການດູແລຮັກສາດ້ວຍໂບແຮກຊ໌ ເຊິ່ງເປັນສານເຄມີຊະນິດໜຶ່ງທີ່ສາມາດຂ້າມອດ ແລະ ໄຂ່ຂອງມັນໄດ້. ການໃຊ້ສານໂບແຮກຊ໌ແມ່ນເໝາະສົມສຳລັບໄມ້ປ່ອງຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການດຳເນີນການຢ່າງໄວ, ຕາມປົກກະຕິຈະແມ່ນເພື່ອວັດຖຸປະສົງໃນການສົ່ງອອກໄມ້ປ່ອງ. ທຸກໆປະເທດຈະບໍ່ນຳເຂົ້າໄມ້ປ່ອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການດູແລຮັກສາດ້ວຍການນຳໃຊ້ສານເຄມີ. ການດູແລຮັກສາໄມ້ປ່ອງດ້ວຍໂບແຮກຊ໌ແມ່ນເຮັດໄດ້ງ່າຍ, ພຽງແຕ່ແຊ່ໄມ້ປ່ອງໃນນ້ຳໂບແຮກຊ໌ເປັນເວລາ 2 ອາທິດ ຈາກນັ້ນກໍ່ເອົາມາປະໄວ້ໃຫ້ແຫ້ງໃນບ່ອນຮົ່ມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຈຸກັບດິນ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

- ໂບແຮກຊ໌ເປັນສານເຄມີຊະນິດແຮງ. ເວລານຳໃຊ້ທ່ານຕ້ອງໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼັງຈາກການນຳໃຊ້ຕ້ອງລ້າງໃຫ້ສະອາດສະເໝີ.
- ສານໂບແຮກຊ໌ຕ້ອງຖືກກຳຈັດຢ່າງຖືກວິທີ ແລະ ເຮັດຢ່າງລະມັດລະວັງ. ຖ້ານຳເອົາໂບແຮກຊ໌ມາເຈືອບົນກັບນ້ຳ, ເຮົາສາມາດນຳມາຫົດອ້ອມຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກໄດ້. ຫົດນ້ຳປະສົມໂບແຮກຊ໌ເປັນບໍລິເວນກວ້າງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້. ສານລະລາຍນີ້ມີສ່ວນປະສົມຂອງຢາຂ້າສັດຕູພືດ ແລະ ວັດສະພືດປະເພດເບົາບາງ. ຖ້າເຈືອຈາງ 1% (ໂບແຮກຊ໌ 1 ສ່ວນ ເຈືອຈາງໃນນ້ຳ 100 ສ່ວນ) ຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບສວນຜັກຢ່າງພຽງພໍ. ບໍ່ຄວນກຳຈັດນ້ຳໂບແຮກຊ໌ດ້ວຍການເອົາໄປຖິ້ມລົງແມ່ນ້ຳ ຫຼື ຄອງຊົນລະປະທານ.

ການນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງ

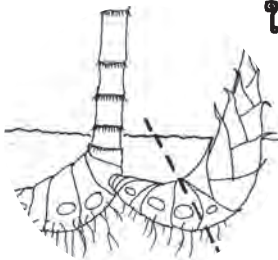

ໃຊ້ເປັນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ

ໄມ້ປ່ອງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງເຮືອນ: ເຮັດຝາເຮືອນ, ພື້ນເຮືອນ, ຫຼັງຄາ, ຄອກສັດ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ. ໄມ້ປ່ອງມີຄວາມແຂງແຮງ, ນ້ຳໜັກເບົາ ແລະ ເປັນວັດສະດຸທີ່ໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ. ໄມ້ປ່ອງຍັງເປັນໄມ້ປະດັບທີ່ສາມາດເພີ່ມຄວາມສວຍງາມໃຫ້ແກ່ເຮືອນຊານ.

ໃຊ້ເຮັດເຄື່ອງເພີນິເຈີ

ເຄື່ອງເພີນິເຈີທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ປ່ອງມີຄວາມສວຍງາມຫຼາຍ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ດົນນານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄມ້ປ່ອງທີ່ຜ່ານເຕັກນິກການດູແລຮັກສາທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເຮັດຖືກວິທີ. ເຮົາສາມາດນຳໄມ້ປ່ອງມາເຮັດຕັ້ງ, ໂຕະ, ຕຽງ, ໄມ້ຕິດຝາ, ຖ້ານຕູ້ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍກຸ່ມຫຼາຍ. ເພື່ອທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ປະດິດເຄື່ອງເພີນິເຈີ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຝຶກອົບຮົມ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ຕ້ອງມີຈິນຕະນາການ.

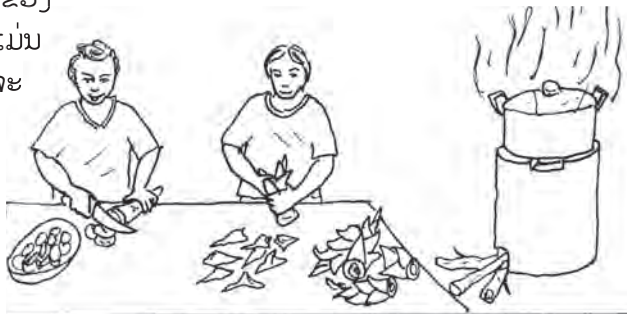

ໃຊ້ເປັນອາຫານ

ອາຫານສຳລັບຄົນ

ໜ້ໄມ້ເປັນອາຫານທີ່ມີໄພຊະນາການສູງ, ໜ້ໄມ້ປະກອບດ້ວຍນ້ຳ, ຄາໂບໄຮເດຼດ (ທາດແປ້ງ ແລະ ນ້ຳຕານ), ກົດອາມິໂນ, ວິຕາມິນ ແລະ ແຮ່ທາດຫຼາຍປະເພດ. ໜ້ໄມ້ເປັນທີ່ນິຍົມບໍລິໂພກ ທົ່ວໄປຢູ່ຫຼາຍປະເທດໃນທະວີບອາຊີ ແລະ ສາມາດນຳມາປຸງແຕ່ງດ້ວຍຫຼາຍວິທີ. ໄມ້ປ່ອງບາງສາຍພັນຈະຜະລິດໜ້ໄມ້ທີ່ສາມາດກິນໄດ້ ແລະ ບາງສາຍພັນຜະລິດໜ້ໄມ້ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະກິນເປັນອາຫານ. ບາງສາຍພັນທີ່ເຮົາສາມາດກິນໜ້ໄມ້ໄດ້ລວມມີ ສາຍພັນ ເປຕຸງ/ເບຕຸງ (petung/betung), ສາຍພັນຮີຕັມ (hitam) ແລະ ສາຍພັນ ຕາບາ/ຕາວາ (tabah/tawar). ໃນລະດູຝົນ, ໜ້ໄມ້ໃໝ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກສຸມໄຜ່. ໜ້ຂອງໄມ້ປ່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຄືສ່ວນທີ່ສາມາດກິນໄດ້.

ຕັດເອົາໜ້ໄມ້ໃກ້ກັບຖານລຸ່ມທີ່ແຂງຂອງມັນ. ສ່ວນທີ່ແຂງຂອງໜ້ໄມ້ຈະມີລົດຊາດຂົມ. ສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບນຳມາກິນແມ່ນທາງໃນຂອງໜ້ໄມ້ໂດຍທົ່ວໄປຈະເປັນສີຂາວ. ພາກສ່ວນນີ້ຈະອ່ອນ ແລະ ມີລົດຊາດດີແລະສາມາດນຳມາປຸງແຕ່ງເປັນອາຫານຫຼາຍປະເພດ. ໜ້ໄມ້ສາມາດນຳມາດອງ, ເຮັດໜ້ແຫ້ງ ແລະ ໜ້ສົ້ມເພື່ອໄວ້ກິນຍາວນານໄດ້.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ບໍ່ຄວນເກັບໜ້ໄມ້ມາກິນກ່ອນທີ່ສຸມໄຜ່ທີ່ປູກມັນມີອາຍຸເກີນ 3 ປີ. ການຕັດໜ້ໄມ້ກ່ອນກໍ່ໄຜ່ມີອາຍຸສາມປີຈະເປັນການທຳລາຍລະບົບຮາກຂອງກຳໄຜ່ ແລະ ສົ່ງຜົນໃຫ້ໄມ້ໄຜ່ເຕີບໂຕຊ້າ.

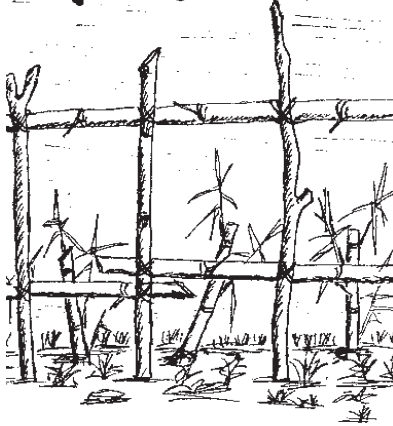
ອາຫານສຳລັບສັດ

ໜ້ໄມ້ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນອາຫານທີ່ດີໃຫ້ແກ່ສັດໂດຍສະເພາະແມ່ນໝູ. ເຮົາສາມາດນຳໜ້ໄມ້ມາຕົ້ມປົນກັບພືດອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ມັນຕົ້ນ, ມັນດ້າງ, ໃບຜັກ ແລະ ອື່ນໆ. ໃບ ແລະ ກ້ານໄຜ່ກໍ່ເປັນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບສຳລັບສັດເຊັ່ນກັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບແບ້ ແລະ ງົວ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຮັບຄຸນປະໂຫຍດຈາກຊີລິກາທີ່ຢູ່ໃນໃບ ແລະ ກ້ານໄຜ່.

ການໃຊ້ໄມ້ປ່ອງເຮັດຮົ້ວ

ໄມ້ປ່ອງເປັນວັດສະດຸທີ່ໄປທີ່ນິຍົມນຳມາເຮັດຮົ້ວ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນວັດສະດຸເພື່ອເຮັດຮົ້ວ. ຖ້າຈະນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງເປັນວັດສະດຸເຮັດຮົ້ວ ຄວນຈະນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງສານເປັນຝາຮົ້ວ, ບໍ່ຄວນເອົາໄມ້ປ່ອງເຮັດເສົາຮົ້ວທີ່ຝັງລົງໃນພື້ນດິນເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ໄມ້ປ່ອງເນົາໄວ.

ການປູກໄມ້ປ່ອງເປັນຮົ້ວມີຊີວິດ

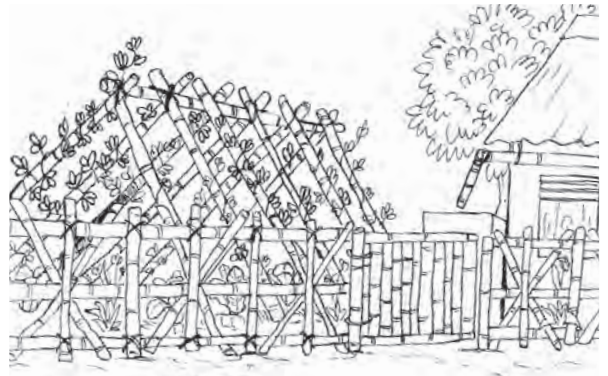

ໄມ້ປ່ອງເປັນພືດທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດໄດ້ດີທີ່ສຸດ. ມັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາສອງສາມປີໄມ້ປ່ອງຈຶ່ງມີຄວາມໜາພໍ ສະນັ້ນເຮົາອາດຈະຕ້ອງການສ້າງຮົ້ວຊົ່ວຄາວຂ້າງໆກັບສູມໄມ້ປ່ອງທີ່ປູກເພື່ອເປັນຮົ້ວ. ຮົ້ວໄມ້ປ່ອງທີ່ມີຊີວິດເໝາະສົມສຳລັບອ້ອມບໍລິເວນພື້ນທີ່ລ້ຽງສັດເຊັ່ນ: ໄກ່, ເປັດ, ງົວ, ຄວາຍ ແລະ ໝູ. ໄມ້ປ່ອງຈະໃຫ້ທັງຮົ່ມ ແລະ ອາຫານ ພ້ອມທັງເຮັດໜ້າທີ່ກັ້ນບັງລົມນຳອີກ. ບໍ່ຄວນປູກກຳໄຜ່ຢູ່ໃກ້ກັບສວນຜັກເກີນໄປເພາະໄມ້ປ່ອງຈະດູດຊຶມເອົານ້ຳ ແລະ ສານອາຫານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ອາດຈະບັງແສງແດດບໍ່ໃຫ້ສ່ອງໃສ່ພືດຜັກຢ່າງພຽງພໍ.

ການນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງສ້າງເປັນໂຄງ

ໄມ້ປ່ອງສາມາດຄົດຈຶ່ງເປັນຫຼາຍຮູບຫຼາຍຊົງຢ່າງງ່າຍດາຍ ລວມທັງການປະກອບເປັນໂຄງຕ່າງໆເພາະວ່າມັນເບົາ ແລະ ສະດວກໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ. ໄມ້ປ່ອງສາມາດເຮັດເປັນໂຄງໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ.

ໄມ້ປ່ອງຍັງເປັນພືດປະເພດທີ່ສາມາດນຳມາປູກເພື່ອການຕົບແຕ່ງ ເຊິ່ງມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ສວນຂອງທ່ານມີຄວາມສວຍງາມຂຶ້ນ.

ການປູກໄມ້ປ່ອງເພື່ອກັ້ນບັງລົມ

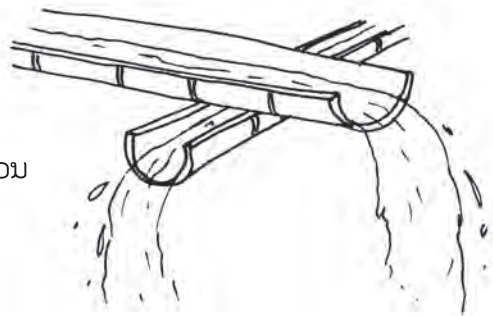
ຖ້າເຮົາປູກກຳໄຜ່ໃກ້ກັບນອກຈາກໄມ້ປ່ອງຈະປະກອບເປັນຮົ້ວທີ່ມີຊີວິດແລ້ວ ກໍ່ໄຜ່ຍັງເຮັດໜ້າທີ່ກັ້ນບັງລົມໄດ້ດີອີກດ້ວຍ.

ການນຳໃຊ້ບັງໄມ້ປ່ອງເປັນທ່ານ້ຳ (ຊົນລະປະທານ)

ໄມ້ປ່ອງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນທ່ານ້ຳ ແລະ ໃຊ້ເຂົ້າໃນຊົນລະປະທານດ້ວຍຫຼາຍວິທີ:

- ລຳໄມ້ປ່ອງທີ່ຖືກຜ່າເຄິ່ງຕາມລວງຍາວ ແລະ ເອົາຂໍ້ທາງໃນອອກ ກໍ່ຈະສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຮາງນ້ຳໄຫຼ.
- ເຮົາສາມາດຕັດບັງໄມ້ປ່ອງເປັນທ່ານຂະໜາດ 1 ແມັດ ແລະ ເອົາຝັງລົງໃນດິນບ່ອນທີ່ເຮົາປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອໃຊ້ເປັນທີ່ໃຫ້ນ້ຳແກ່ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືດຜັກ. ເຈາະຮູນ້ອຍຜ່ານຂໍ້ໃນລຳໄມ້ປ່ອງເພື່ອໃຫ້ນ້ຳໄຫຼຜ່ານໄດ້. ວິທີໃຫ້ນ້ຳແບບນີ້ເປັນການປະຢັດນ້ຳ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ.
- ໄມ້ປ່ອງສາມາດນຳມາໃຊ້ເປັນທີ່ມີປະໂຫຍດຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

(ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບລະບົບຊົນລະປະທານ ໃຫ້ເບິ່ງໂມດູນ 6 – ສວນຄົວ ແລະ ສວນຂອງຊຸມຊົນ).

ການເຮັດຖ່ານໄມ້ປ່ອງເພື່ອແຕ່ງກິນ

ໄມ້ປ່ອງສາມາດນຳມາຜະລິດເປັນຖ່ານດັງໄຟແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນ ເພື່ອທົດແທນການໃຊ້ຟື້ນ. ຖ່ານໄມ້ປ່ອງສາມາດເຮັດໄດ້ ຈາກສ່ວນປະສົມທີ່ມີໄມ້ປ່ອງທີ່ເຜົາໄໝ້ແລ້ວ, ແປ້ງສາຄູ (arrowroot powder) ແລະ ນໍ້າ. ຖ່ານໄມ້ປ່ອງໃຫ້ຄວາມຮ້ອນ ໄດ້ດີ ແລະ ບໍ່ມີຄວັນຫຼາຍ. ການນຳໃຊ້ຖ່ານໄມ້ປ່ອງມີຄວາມສະດວກກວ່າການຫາເກັບຟື້ນຫຼາຍ. (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບຖ່ານໄມ້ປ່ອງ, ເບິ່ງໂມດູນ 12 – ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ).

ການນຳໄມ້ປ່ອງມາປະດິດເປັນເຄື່ອງດົນຕີ

ໄມ້ປ່ອງເປັນວັດສະດຸທີ່ດີສຳລັບປະດິດເປັນເຄື່ອງດົນຕີຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ຊຸ່ຍ, ລະຄັງລົມ ແລະ ໄມ້ສັ່ນຈັງຫວະ (shakers).

ການນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງເປັນພາຊະນະບັນຈຸ

ພາຊະນະບັນຈຸອາຫານ

ໄມ້ປ່ອງຖືກນຳໃຊ້ເປັນພາຊະນະບັນຈຸອາຫານມາແຕ່ດັ້ງເດີມເຊັ່ນ: ໃຊ້ບັນຈຸຊີ້ນ ແລະ ຜັກ.

ໃຊ້ໄມ້ປ່ອງຜະລິດເປັນຄູ

ລຳໄມ້ປ່ອງຂະໜາດໃຫຍ່ສາມາດນຳມາເຮັດເປັນຄູ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸນໍ້າໄດ້. ຄູໄມ້ປ່ອງຈະສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ດົນ ນານຖ້າຖືກຫາດ້ວຍສີເຄືອບເງົາກ່ອນເອົາໄປນຳໃຊ້.

ພາຊະນະບັນຈຸສິ່ງຂອງ

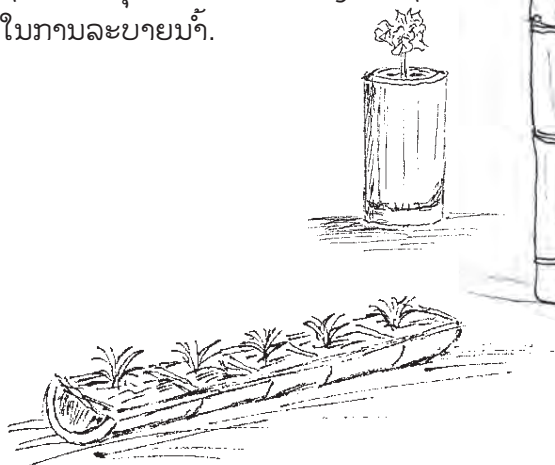
ໄມ້ປ່ອງສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ ຜະລິດເປັນພາຊະນະບັນຈຸສິ່ງຂອງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍເຊັ່ນ: ກັບໃສ່ເພັດພອຍ (ເຄື່ອງປະ ດັບ) ກັບໃສ່ເຄື່ອງຂຽນ, ກັບໃສ່ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ພາຊະນະບັນຈຸຕົ້ນພືດແມ່ກະທັ້ງເຮັດເປັນພາຊະນະບັນຈຸເມັດ ພັນພືດຕ່າງໆ. ພາຊະນະບັນຈຸທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ປ່ອງສາມາດຕົບແຕ່ງໃຫ້ສວຍງາມໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍເຊັ່ນ: ນຳໄປແກະ ສະຫຼັກເຮັດເປັນຮູບຮ່າງຕ່າງໆ ແລະ ຍັງສາມາດນຳໄປຂາຍຕາມທ້ອງຕະຫຼາດໄດ້ອີກດ້ວຍ. ພາຊະນະບັນຈຸທີ່ເຮັດ ດ້ວຍໄມ້ປ່ອງຈະມີອາຍຸການໃຊ້ງານຍາວນານ ຖ້າລຳໄມ້ປ່ອງໄດ້ຜ່ານການດູແລະຮັກສາຢ່າງຖືກວິທີ.

ຖ້າເປັນພາຊະນະບັນຈຸເມັດພັນພືດ, ໄມ້ປ່ອງຄວນຈະຖືກດູແລະຮັກສາດ້ວຍວິທີປ້ອງກັນບັນຫາຈາກສັດຕູພືດ. ແຕ່ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ໄມ້ປ່ອງທີ່ຜ່ານການດູແລະຮັກສາດ້ວຍຕົ້ນທູຮາ (tuha) ສຳລັບບັນຈຸອາຫານ ເພາະຕົ້ນທູ ຮາເປັນພືດທີ່ມີພິດ.

ພາຊະນະບັນຈຸພືດ

ລຳໄຜ່ຂະໜາດນ້ອຍສາມາດນຳມາຕັດເປັນທ່ອນໃຊ້ບັນຈຸເບ້ຍໄມ້ໄດ້. ລຳໄຜ່ຂະໜາດໃຫຍ່ກໍສາມາດໃຊ້ເປັນກະຕັງ ດອກໄມ້, ປູກພືດຜັກປະເພດຫອມ ແລະ ພືດ ປະຈຳຄົວເຮືອນ.

ຢ່າລືມເຈາະຮູນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງໃສ່ກິນພາ ຊະນະບັນຈຸທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ປ່ອງເພື່ອຊ່ວຍ ໃນການລະບາຍນໍ້າ.

ໂມດູນ 8.

ການຄວບຄຸມສັດຕູ ພືດແບບປະສົມປະສານ

ໝາຍເຫດ...

ບັນຫາສັດຕູພືດເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກລະບົບຂາດຄວາມສົມດູນ.

ບັນຫາສັດຕູພືດທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນມີສາເຫດມາຈາກ:

- ໄຟໄໝ້, ນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ການບຸກເບີກພື້ນທີ່.
- ການນໍາໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ສໍາລັບຜົນລະບູກພຽງຊະນິດດຽວເທົ່ານັ້ນ.
- ການນໍາເອົາສັດຕູພືດຈາກເຂດໜຶ່ງໄປສູ່ເຂດອື່ນໆ.
- ເກີດຈາກການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ຫຼື ການທໍາລາຍແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ.

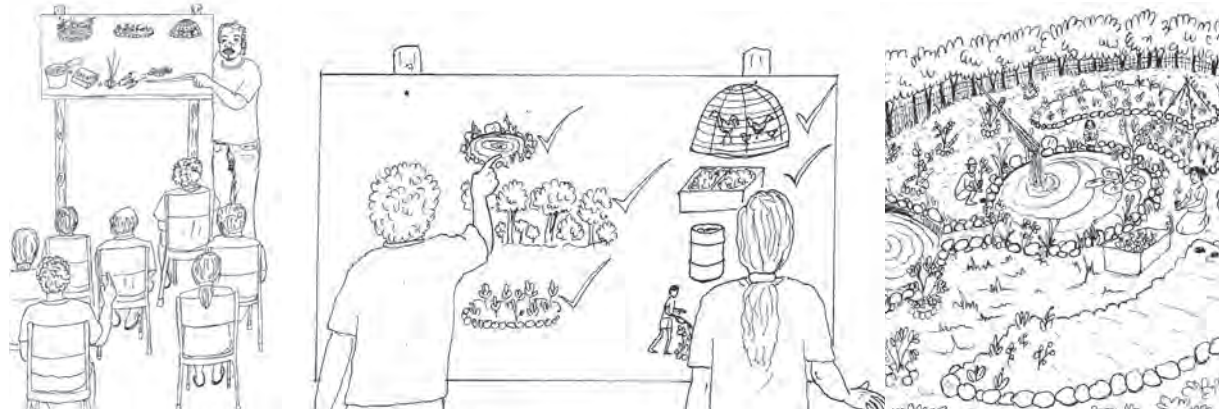
ເພື່ອຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດ, ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການນໍາໃຊ້ວິທີແກ້ໄຂໄລຍະຍາວໄປຄຽງຄູ່ກັບເປົ້າໝາຍສ້າງຄວາມສົມດູນຄືນໃຫ້ທໍາມະຊາດ. ວິທີແກ້ໄຂໄລຍະຍາວອາດຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີຈຶ່ງເຫັນຜົນ, ສະນັ້ນວິທີການແກ້ໄຂໄລຍະສັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມ ຈໍາເປັນເຊັ່ນກັນ ດັ່ງເຊັ່ນ: ການນໍາໃຊ້ນໍ້າສະກັດປາບສັດຕູພືດ. ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ ໂດຍຮວບຮວມບັນດາເຕັກນິກຫຼາຍຢ່າງເຂົ້າກັນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດ. ເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານແມ່ນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການເກີດບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ຖ້າຫາກບັນຫາສັດຕູພືດເກີດຂຶ້ນ ກໍຈະດໍາເນີນການຄວບຄຸມໂດຍການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ທຸກໆອົງປະກອບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງເປັນລະບົບກັບທຸກໆພາກສ່ວນ ລວມທັງມະນຸດເຮົາ. ເພາະສະນັ້ນ ຫາກມີອັນໃດອັນໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນລະບົບ ກໍຈະສົ່ງຜົນກະທົບໄປຍັງທຸກໆພາກສ່ວນຂອງລະບົບ. ປັດຊະຍານີ້ຄືຮາກຖານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງທຸກໆເຕັກນິກໃນການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ.

ສັງເກດເບິ່ງວ່າ ພາກສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງລະບົບມີການດໍາເນີນງານແນວໃດ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃນລະບົບດຽວກັນດ້ວຍວິທີໃດ. ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ປະກອບກັນເຂົ້າເປັນລະບົບລວມມີ ດິນ, ແມງໄມ້, ພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້, ນົກ, ສັດຊະນິດອື່ນໆ, ນໍ້າ, ຄົນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ. ຖ້າວ່າພາກສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງລະບົບຫາກສາມາດປະສົມປະສານເຂົ້າກັນ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໄດ້ດີ ມັນຈະກໍາໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຊັ່ນ:

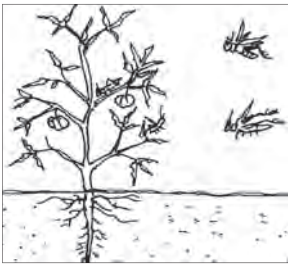
- ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຫຼຸດລົງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍລົງ ເນື່ອງຈາກວ່າພື້ນທີ່ດິນຈະສາມາດດໍາເນີນການບໍາລຸງຮັກສາຕົວມັນເອງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈະຖືກນໍາໃຊ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ.
- ດິນ, ຜົນລະບູກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີການປັບປຸງທີ່ດີຂຶ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຄ່ອຍໆຖືກທໍາລາຍ.
- ຜົນລະບູກມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສັດຕູພືດ, ພະຍາດ ແລະ ສະພາບອາກາດທີ່ບໍ່ອໍານວຍ.
- ເພີ່ມຜົນຜະລິດໂດຍລວມໃນພື້ນທີ່ດິນ.
- ສຸຂະພາບຂອງຄົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ.

ໂມດູນນີ້ຈະອະທິບາຍເຕັກນິກຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ ທີ່ສາມາດນໍາໄປໃຊ້ກັບການດໍາເນີນກິດຈະກໍາທາງກະສິກໍາທຸກຂະໜາດ ນັບແຕ່ລະດັບສວນຜັກຄົວເຮືອນ ແລະ ສວນພືດເພື່ອຂາຍໄປຈົນເຖິງກະສິກໍາຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ການປູກເຂົ້າ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ລະບົບການປະສົມປະສານທຸກໆຢ່າງທີ່ກ່າວມາ.

ຄວາມສໍາຄັນຂອງດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ

ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນແມ່ນດິນທີ່ປະກອບດ້ວຍສານອາຫານຄົບຖ້ວນທີ່ພືດຕ້ອງການເພື່ອຈະເລີນເຕີບໂຕ. ເງື່ອນໄຂນີ້ແມ່ນປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ມີຜົນຕໍ່ເຕັກນິກການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ ເພື່ອປ້ອງກັນບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ.

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຫາກມີສຸຂະພາບດີ, ລາວກໍຈະມີຊີວິດທີ່ຍືນຍາວ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍມັກເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ໃນເວລາທີ່ປ່ວຍໄຂ້ ລາວກໍຈະພື້ນຕົວໄດ້ໄວ. ຄົນທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ຈະເປັນຄົນແຂງແຮງ ແລະ ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ດີ ແລະ ເມື່ອມີລູກ ກໍຈະເປັນເດັກທີ່ມີສຸຂະພາບດີເຊັ່ນກັນ. ນີ້ກໍຄືກັນກັບພືດ! ປັດໃຈພື້ນຖານສໍາລັບສຸຂະພາບທີ່ດີຂອງພືດ ແລະ ຄົນ ແມ່ນຄືກັນ ເຊິ່ງໄດ້ແກ່:

- ສານອາຫານ ແລະ ແຮ່ທາດທີ່ສົມດູນ (ສໍາລັບພືດ); ອາຫານທີ່ມີໂພຊະນາການ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ສົມດູນ (ສໍາລັບຄົນ).
- ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຊີວິດ (ສໍາລັບພືດ); ເຮືອນຊານທີ່ສະອາດ ແລະ ສະດວກສະບາຍ (ສໍາລັບຄົນ).
- ນໍ້າ, ແສງແດດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທາງທໍາມະຊາດທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ (ສໍາລັບພືດ ແລະ ຄົນ).

ພືດທີ່ມີສຸຂະພາບດີຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ. ຖ້າໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ພືດທີ່ແຂງແຮງຈະໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍໜ້ອຍ ແລະ ພື້ນຕົວໄດ້ໄວ. ການສະໜອງດິນທີ່ມີສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ພືດ ຈະເປັນການປະຢັດເວລາ, ແຮງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນອະນາຄົດ.

ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກທາງທໍາມະຊາດຈະຊ່ວຍໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງດິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ສະນັ້ນພືດຈະແຂງແຮງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ແລະ ບັນຫາສັດຕູພືດກໍຈະໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນ. (ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ເບິ່ງໂມດູນ 4 – ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ).

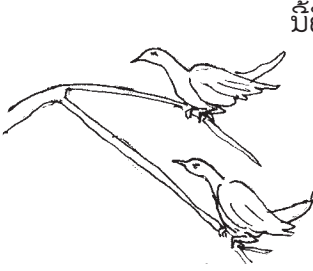
ແນວຄິດທີ່ດີ!

ຜູ້ນບົ່ມເປັນແຫຼ່ງສານອາຫານທີ່ດີສໍາລັບພືດ ເພາະມັນຈະຄ່ອຍໆເພີ່ມສານອາຫານເຂົ້າໄປໃນດິນ. ການສະໜອງສານອາຫານໃນປະລິມານຫຼາຍໄປສູ່ພືດໃນເວລາດຽວ ອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ພືດຂະຫຍາຍຕົວໄວເກີນຄວນ ແລະ ກາຍເປັນພືດທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຕໍ່ການຈູ່ໂຈມຂອງແມງໄມ້.

ການສົ່ງເສີມສັດປາບສັດຕູພືດ ທໍາມະຊາດ

ໃນລະບົບທີ່ມີຄວາມສົມດູນ ແລະ ສຸຂະພາບດີ, ພືດຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນມັກຈະຖືກທໍາລາຍໂດຍສັດຕູພືດປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ສັດຕູພືດຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນກໍຈະຖືກກິນໂດຍສັດທີ່ກິນສັດອື່ນເປັນອາຫານ (ຫຼື ທີ່ເອີ້ນວ່າສັດປາບສັດຕູພືດ) ປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ນີ້ຄືວົງຈອນທີ່ຮັກສາຈໍານວນຂອງສັດຕູພືດໃນລະບົບນິເວດໃຫ້ມີຄວາມສົມດູນ. ສັດທີ່ກໍາຈັດສັດຕູພືດຕາມທໍາມະຊາດມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍໃນການຄວບຄຸມສັດຕູພືດໃນສວນຜົນລະປູກ.

ສັດທີ່ກໍາຈັດສັດຕູພືດຕາມທໍາມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍ: ນົກ, ກະປອມ, ກົບ/ຂຽດ, ເຈຍ, ແມງປີ, ຕໍ່, ແມງມຸມ, ແມງມ້າ, ແມງເຕົ້າທອງ ແລະ ແມງວັນບາງຊະນິດ.

ສັດຕ່າງໆທີ່ເປັນສັດປາບສັດຕູພືດ ຕາມທຳມະຊາດສາມາດປະຕິບັດງານໄດ້ເປັນຢ່າງດີໃນສວນຄົວຂອງທ່ານ ຖ້າວ່າທ່ານຫາກຕອບສະໜອງສິ່ງທີ່ດຶງດູດພວກມັນເຊັ່ນ:

- ມີໜອງສຳລັບນົກ, ກົບ, ແມງປີ, ຕໍ່, ເຜິ້ງ ແລະ ປາ (ປາບາງຊະນິດກິນໜອນຍຸງເປັນອາຫານ).
- ມີຕົ້ນໄມ້ສຳລັບນົກ, ເຈຍ, ຕໍ່, ເຜິ້ງ ແລະ ແມງມຸມ.
- ມີກ້ອນຫີນ ແລະ ຂອນໄມ້ໂດກສຳລັບກະປອມ, ຈີ່ໂກະ ແລະ ແມງມຸມ.
- ມີດອກໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ ແລະ ພືດປະເພດເຄືອສຳລັບຕໍ່, ເຜິ້ງ, ແມງມ້າ ແລະ ແມງເຕົ້າທອງ.

ມັນອາດຈະໃຊ້ເວລາສອງສາມປີໃນການສ້າງຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານປະຊາກອນຂອງສັດທີ່ກຳຈັດສັດຕູພືດຕາມທຳມະຊາດ. ໃນຂະນະທີ່ລໍຖ້າຂະບວນການທາງທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້, ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ຮູບແບບ ຫຼື ວິທີການອື່ນໃນການຄວບຄຸມສັດຕູພືດໄປນຳ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ເປັນສານເຄມີ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດຈາກທຳມະຊາດບາງຊະນິດສາມາດຂ້າແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດບາງຈຳພວກໄດ້ ເຊິ່ງຈະເປັນການທຳລາຍ ແລະ ຫຼຸດຈຳນວນຂອງພວກມັນລົງ. ຕ້ອງນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ທ່ານໄດ້ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ວິທີທາງອື່ນທີ່ມີຄວາມປອດໄພກ່ວາມາແລ້ວ.

ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຸດົມສົມບູນ

ຖ້າວ່າສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມແອ້ມພື້ນທີ່ດິນຂອງທ່ານຫາກມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານໂອກາດຂອງບັນຫາສັດຕູພືດກໍ່ຈະຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ອຸດົມສົມບູນມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການຮັກສາຄວາມສົມດຸນໃຫ້ແກ່ລະບົບກະສິກຳ. ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນປະກອບດ້ວຍ ແມ່ນ້ຳ, ປ່າ, ພື້ນທີ່ສູງຊັນ, ບໍລິເວນເຮືອນຊານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ແລະ ອື່ນໆ. ການປົກປ້ອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ຢຸດຕິການຈູດປ່າ ແລະ ປ້ອງກັນດິນເຊາະເຈືອນ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນບາດກ້າວສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ມີສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ. ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຈະສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບທາງເຕັກນິກທັງໝົດຂອງການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ.

ການນຳໃຊ້ແກ່ນພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກປະສົມ (non-hybrid seeds)

ການນຳໃຊ້ແກ່ນພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກປະສົມ ຫຼື ແກ່ນພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບດີຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະຜະລິດພືດທີ່ສາມາດຕ້ານທານຕໍ່ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຢ່າງເປັນທຳມະຊາດໄດ້ດີກ່ວາ. ແກ່ນພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກປະສົມ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມພັນແບບເປີດ ແມ່ນແກ່ນພັນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການນຳໃຊ້ເພາະຄຸນນະພາບຂອງສາຍພັນຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສາຍພັນດຽວກັນຈາກຮຸ່ນນີ້ໄປຍັງຮຸ່ນຕໍ່ໄປ ແລະ ແມ່ນກະທັ່ງສາມາດປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນໄດ້ອີກ ຖ້າມີການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມໃນການຮັກສາແກ່ນພັນ. (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຮັກສາແກ່ນພັນ, ເບິ່ງໂມດູນ 5 – ການເກັບຮັກສາແກ່ນພັນ ແລະ ການກ້າເບ້ຍໄມ້).

ຄັດເລືອກເອົາແກ່ນພັນຈາກຜົນລະປູກທີ່ມີຄຸນນະພາບດີທີ່ສຸດໃນສວນຂອງທ່ານ. ແກ່ນຂອງພືດເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ສຸດຕໍ່ກັບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງທ່ານ ແລະ ຈະມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ. ສັງເກດເບິ່ງວ່າຜົນລະປູກໃດທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ສົມບູນທີ່ສຸດໃນສວນຂອງທ່ານ. ໂດຍການຄັດເລືອກ ແລະ ເກັບກູ້ແກ່ນພັນຈາກພືດເຫຼົ່ານີ້, ບັນດາຄອບຄົວ ແລະ ກຸ່ມຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນ ສາມາດດຳເນີນການແລກປ່ຽນແກ່ນພັນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຫຼື ຂາຍແກ່ນພັນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ນຳອີກ.

ພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ເປັນຫຍັງຜົນລະປູກບາງຊະນິດຈຶ່ງມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດໄດ້ດີກ່ວາ. ປັດໃຈບາງຢ່າງ ແມ່ນເນື່ອງຈາກດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ,

ໃນພື້ນທີ່ມີສັດທີ່ເປັນສັດປາບສັດຕູພືດ ຕາມທຳມະຊາດ, ມີການນຳໃຊ້ຜຸ່ນບົມ, ມີນ້ຳ ແລະ ແສງແດດທີ່ພຽງພໍ, ແລະອື່ນໆ. ໂດຍການຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະສາມາດຂະຫຍາຍພັນພືດທີ່ມີສຸຂະພາບທີ່ດີຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ.

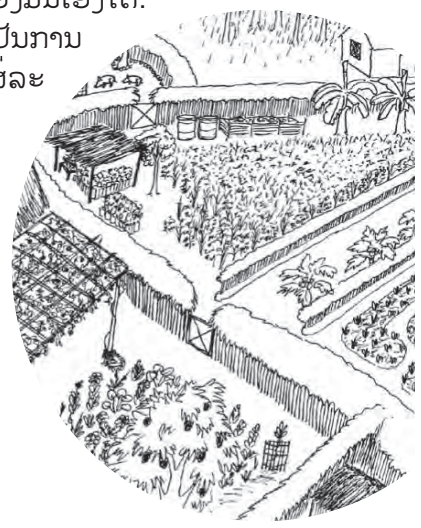
ການຈັດການຜົນລະປູກທີ່ດີ

ການຈັດການຜົນລະປູກທີ່ດີສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມເຊັ່ນ: ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ, ການປູກພືດໝູນວຽນ, ດຳເນີນການຕາມຮູບແບບຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດໃກ້ກັນ.

ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ

ຖ້າວ່າພື້ນທີ່ເພາະປູກທາກມີການປູກພຽງແຕ່ຜົນລະປູກຊະນິດດຽວໃນປະລິມານຫຼາຍ, ໂອກາດທີ່ຈະເກີດບັນຫາສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດກໍຈະມີຫຼາຍ. ເນື່ອງຈາກສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຈະແຜ່ລະບາດຈາກພືດຕົ້ນໜຶ່ງໄປຫາຕົ້ນອື່ນໆໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແລະ ໃນຜົນລະປູກຊະນິດດຽວ ຈະມີປະລິມານອາຫານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ໜຶ່ງສະນັ້ນຈຳນວນຂອງສັດຕູພືດ ຈຶ່ງສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ໃນພື້ນທີ່ເພາະປູກຂະໜາດໃຫຍ່ແຕ່ມີຜົນລະປູກຊະນິດດຽວໂດຍບົກກະຕິຈະບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມສັດຕູພືດດ້ວຍ ທຳມະຊາດຂອງມັນເອງໄດ້. ເມື່ອມີການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດໃນຈຳນວນຫຼາຍມັນຈຶ່ງເປັນການຍາກທີ່ຈະຄວບຄຸມໄດ້ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ແຜ່ລະບາດເປັນບໍລິເວນກ້ວາງໃນ ພື້ນທີ່ແລ້ວ.

ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ ປູກຜົນລະປູກຫຼາຍຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະ ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຈາກພືດຕົ້ນໜຶ່ງໄປຍັງຕົ້ນອື່ນໆ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນສັດຕູພືດຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຕົວຢ່າງ: ແຖວຕົ້ນສາລີສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສິ່ງກີດກັ້ນສັດຕູພືດເພື່ອບົກປ້ອງຜົນລະປູກຊະນິດອື່ນທີ່ປູກຢູ່ບໍລິເວນລະຫວ່າງກາງຂອງແຖວສາລີ.

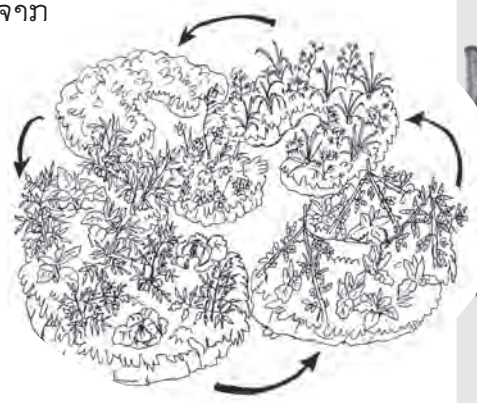

ການປູກພືດໝູນວຽນ

ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດບາງຊະນິດອາໄສຢູ່ໃນດິນ ແລະ ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ແກ່ຜົນລະປູກທີ່ປູກໃນພື້ນທີ່ດິນຕອນດຽວຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ.

ການປູກພືດໝູນວຽນໝາຍຄວາມວ່າການປ່ຽນຊະນິດຂອງຜົນລະປູກຈາກຊະນິດໜຶ່ງໄປປູກຊະນິດອື່ນ ແລະ ໝູນວຽນໄປມາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ການເຮັດແບບນີ້ຈະລົງຜົນໃຫ້ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງຜົນລະປູກຊະນິດໜຶ່ງຕາຍໄປຈົນໝົດ ກ່ອນທີ່ຜົນລະປູກທີ່ດຶງດູດພວກມັນຈະຖືກນຳກັບມາປູກຄືນໃນພື້ນທີ່ອີກຄັ້ງ.

ຕົວຢ່າງ: ເຊື້ອລາທີ່ເກີດກັບພືດຈຳພວກຜັກກະຫຼ່ຳ (ເຊັ່ນ: ກະຫຼ່ຳປີ, ກະຫຼ່ຳດອກ, ບຣອກໂຄລີ, ຯອຯ) ເຊິ່ງຈະເກີດ ແລະ ແຜ່ລາມຢູ່ຕາມຮາກ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ໃນດິນ. ໂດຍປ່ຽນຈາກການປູກກະຫຼ່ຳໄປປູກພືດຊະນິດອື່ນ, ເຊື້ອລາກະຫຼ່ຳກໍ່ຈະຕາຍໄປ ເນື່ອງຈາກວ່າພືດທີ່ມັນມັກບໍ່ຖືກນຳມາປູກ.

ການປະຕິບັດຕາມຮູບແບບຂອງທຳມະຊາດ

ການນຳໃຊ້ຮູບແບບທຳມະຊາດຈະຊ່ວຍຕອບສະໜອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດ ແລະ ສັດ ເຊິ່ງອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນສັດປາບສັດຕູພືດ ແລະ ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ສັດຕູພືດໃນການແຜ່ລະບາດຈາກພືດຕົ້ນໜຶ່ງໄປຍັງຕົ້ນອື່ນໆນຳອີກ.

ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດໃກ້ກັນ

ພືດບາງຊະນິດຈະເຕີບໂຕດີຖ້າປູກໃກ້ໆກັນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພືດບາງຊະນິດຈະບໍ່ຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີຖ້າປູກໃກ້ກັນ. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພືດຊະນິດຕ່າງໆທີ່ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕດີເມື່ອປູກໃກ້ກັນຈະຊ່ວຍປັບປຸງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ ແລະ ຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ ເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດກໍ່ເປັນການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງດິນ. ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດໃກ້ກັນຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນວ່າ:

- **ຂັບໄລ່ແມງໄມ້.** ພືດຈຳພວກທີ່ໃບ ຫຼື ດອກມີກິ່ນແຮງ ເຊັ່ນ: ຜັກທຽມ, ດອກດາວເຮືອງ, ດອກເດຊີ ແລະ ຂິງ ຈະເຮັດໃຫ້ແມງໄມ້ທີ່ເປັນສັດຕູພືດເກີດຄວາມສັບສົນ ແລະ ຂັບໄລ່ສັດຕູພືດທີ່ໃຊ້ກິ່ນເພື່ອຊອກຫາພືດທີ່ພວກມັນຕ້ອງການກິນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນດອກດາວເຮືອງມີຄວາມເໝາະສົມສຳລັບໃຊ້ຂັບໄລ່ຂີ້ກະເດືອນຝອຍ ເຊິ່ງເປັນສັດຕູພືດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດິນ ແລະ ສາມາດທຳລາຍຮາກຂອງພືດ.
- **ດຶງດູດສັດທີ່ກຳຈັດສັດຕູພືດທຳມະຊາດ.** ນອກຈາກຈະເຮັດໃຫ້ສວນຄົວມີຄວາມສວຍງາມແລ້ວ, ດອກໄມ້ຍັງຊ່ວຍດຶງດູດແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດຊະນິດຕ່າງໆນຳອີກ. ເຮົາສາມາດປູກດອກໄມ້ອ້ອມສວນຜັກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. ດອກໄມ້ຊະນິດທີ່ເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໄດ້ແກ່ດອກກຸຫຼາບ, ດອກສະບາ, ດອກດາວເຮືອງ ແລະ ພືດຕະກູນຖົ່ວບາງຈຳພວກ.
- **ເຮັດໃຫ້ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ.** ສັດຕູພືດຈະພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການແຜ່ລະບາດຈາກພືດຕົ້ນໜຶ່ງໄປຫາຕົ້ນອື່ນໆ ຖ້າວ່າມີພືດຫຼາຍຊະນິດຖືກປູກ ແລະ ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃກ້ໆກັນ.

ພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮາກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮາກໃນພືດຊະນິດຕ່າງໆຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າພືດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດ ຫຼື ຊະນິດໃດສາມາດປູກໃກ້ກັນໄດ້. ມີພືດບາງຊະນິດເຊັ່ນ: ຕົ້ນວິກ ຈະປ່ອຍສານຊະນິດໜຶ່ງ (ສານອາເລໂລປາຕີ “alelopati”) ຈາກຮາກຂອງມັນ ແລະ ນີ້ຈະສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ພືດຊະນິດອື່ນໆຈະເລີນເຕີບໂຕຢູ່ໃກ້ກັບຕົ້ນໄມ້ນີ້.

ຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ຕ້ອງໄດ້ເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນ ກັບບຸກຄົນອື່ນໆ.

ວິທີປ້ອງກັນການທຳລາຍຂອງສັດຕູພືດ

ການສັງເກດສາມາດຊ່ວຍປ້ອງກັນບັນຫາຫຼາຍໆຢ່າງກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະເກີດຂຶ້ນ. ໃນເວລາສັງເກດການ, ຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າ:

- ພືດກຳລັງຈະເລີນເຕີບໂຕຢ່າງມີສຸຂະພາບດີຫຼືບໍ່?
- ມີສັດຕູພືດກຳລັງທຳລາຍພືດ ຫຼື ບໍ່?
- ສັດຕູພືດມາຈາກໃສ?
- ພວກມັນເປັນສັດຕູພືດຊະນິດໃດ, ເປັນແມງໄມ້, ສັດ ຫຼື ສິ່ງມີຊີວິດຊະນິດອື່ນ?
- ສັດ ຫຼື ແມງໄມ້ຊະນິດໃດແດ່ທີ່ກິນສັດຕູພືດຊະນິດນີ້?
- ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຈະດຶງດູດແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ?

ຖ້າເຮົາສັງເກດ ແລະ ຮູ້ທັນເຫດການກ່ຽວກັບບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດໄດ້ແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນໄວເທົ່າໃດ ເຮົາກໍ່ຈະສາມາດຈັດການກັບບັນຫາໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ສັງເກດວົງຈອນຊີວິດ ແລະ ອາຍຸຂະໜາດຂອງສັດຕູພືດ. ຕົວຢ່າງ: ແມງວັນໝາກໄມ້ຈະມີວົງຈອນການວາງໄຂ່, ເປັນໜອນ, ເປັນດ້ວງ ແລະ ເຕີບໂຕເຕັມທີ່. ການສັງເກດ ແລະ ສາມາດໄຈ້ແຍກໄດ້ລັກສະນະຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້, ຄວນປຶກສາ ຫຼື ຂໍຄຳແນະນຳຈາກກຸ່ມອື່ນໆ ຫຼື ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ລວມທັງບັນດາອົງການ NGOs ເຊິ່ງອາດຈະສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້.

ພືດແຕ່ລະຊະນິດຈະມີສັດຕູພືດຈຳພວກໜຶ່ງສະເພາະທີ່ຈະມາສົນໃຈມັນ. ສັດຕູພືດຊະນິດໜຶ່ງກໍ່ຈະສົນໃຈພືດຊະນິດທີ່ມັນມັກສ່ວນພືດທີ່ຢູ່ໃກ້ກັນມັນຈະບໍ່ມາດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສັດຕູພືດຊະນິດໃດທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ພືດຊະນິດໃດໜຶ່ງ ສາມາດນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນບັນຫາໂດຍຜ່ານເຕັກນິກຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການປູກພືດໝູນວຽນ, ການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດໃກ້ກັນ ແລະ ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ.

ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການສືບຢາເພື່ອຄວບຄຸມສັດຕູພືດຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການນຳໃຊ້ນ້ຳຢາສິດເພື່ອຄວບຄຸມສະເພາະສັດຕູພືດໃດໜຶ່ງ ຈະເປັນການດີກ່ວາການນຳໃຊ້ນ້ຳຢາສິດທີ່ຂ້າສັດຕູພືດທຸກຊະນິດ. ການສັງເກດຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດເລືອກວ່ານ້ຳຢາຊະນິດໃດທີ່ສຸດສຳລັບການນຳໃຊ້.

ການສັງເກດບັນຫາສັດຕູພືດ ແລະ ວິທີການໃນການຄວບຄຸມສັດຕູພືດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນແຕ່ລະວັນ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານເຮັດວຽກຢູ່ໃນສວນ. ເດັກນ້ອຍສາມາດຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນ ສັດຕູພືດ, ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດ. ການກຳຈັດສັດຕູພືດດ້ວຍມື ບາງຄັ້ງຄາວກໍ່ເປັນວິທີທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນສວນຄົວ. ເຮົາສາມາດເກັບແມງໄມ້ສັດຕູພືດເພື່ອເອົາໄປເປັນອາຫານໄກ່ ແລະ ເປັດກໍ່ໄດ້ ຫຼື ເອົາໄປຂ້າໃນຄຸນນ້ຳກໍ່ໄດ້. ຫອຍທີ່ເປັນສັດຕູພືດ ເຮົາສາມາດເອົາໄປຕົ້ມເປັນອາຫານໃຫ້ສັດລ້ຽງ, ຫຼື ໃນບາງປະເທດແມ່ນກະທັ້ງຄົນຍັງກິນຫອຍຊະນິດນີ້ເປັນອາຫານ!

ແມງໄມ້ສັດຕູພືດມັກກິນວັດສະພິດເຊັ່ນກັນ. ສະນັ້ນ, ຜ່ານການສັງເກດ ທ່ານສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າວັດສະພິດຊະນິດໃດທີ່ດຶງດູດແມງໄມ້ສັດຕູພືດອອກຈາກຜົນລະປູກຂອງທ່ານ. ເມື່ອວັດສະພິດດັ່ງກ່າວເຕັມໄປດ້ວຍແມງໄມ້ສັດຕູພືດທີ່ມາກິນມັນແລ້ວ ທ່ານສາມາດນຳໄປເປັນອາຫານສັດ ຫຼື ເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ.

ເຊື້ອລາ ແລະ ພະຍາດພືດ

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຊື້ອລາ ເຮົາສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍການຕັດແຕ່ງອອກເພື່ອໃຫ້ແສງແດດ ແລະ ລົມເຂົ້າເຖິງທຸກພາກສ່ວນຂອງຕົ້ນໄມ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຊື້ອລາຕ້ອງການຄວາມຊຸ່ມເພື່ອຂະຫຍາຍຕົວ ແຕ່ແສງແດດ ແລະ ລົມຈະຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ແຫ້ງ. ຕັດ ແລະ ເອົາງ່າໄມ້ທີ່ຕາຍອອກ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນເຊື້ອລາ ແລະ ພະຍາດ. ສັງເກດດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ວ່າຜົນລະປູກ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ໃດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຊື້ອລາແມ່ນໃຫ້ຕັດ ແລະ ເອົາສ່ວນທີ່ຖືກຜົນກະທົບນັ້ນອອກ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ໂອກາດໃນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ.

ບາງຕົວຢ່າງຂອງການປ້ອງກັນສັດຕູພືດ

ການປ້ອງກັນສັດຕູພືດສຳລັບສວນກ້າເບ້ຍໄມ້

ຫອຍທາກ ແລະ ແມງລິ້ນໝາມັກກິນເບ້ຍກະຫຼ່ຳປີ, ຜັກສະຫຼັດ, ຜັກໃບຂຽວ ແລະ ໝາກເຂືອ. ມົດກໍ່ສາມາດທຳລາຍ ແລະ ຂົນຍ້າຍແກ່ນຜັກໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ການປ້ອງກັນບັນຫາສັດຕູພືດຈະສາມາດດຳເນີນການໄດ້ງ່າຍ ແລະ ສະດວກຂຶ້ນຖ້າທ່ານກ້າເບ້ຍໄມ້ຢູ່ສວນກ້າ. ຖ້າທ່ານໃຊ້ໂຕະໃນສວນກ້າເບ້ຍໄມ້, ທ່ານສາມາດເອົາຂາໂຕະຢ່າງໃສ່ພາຊະນະທີ່ບັນຈຸນ້ຳ ຫຼື ນ້ຳມັນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດໂຕ່ຂຶ້ນຂາໂຕະໄດ້. ການທານນ້ຳມັນກະແລັດ ຫຼື ວາຊລິນເປັນຊັ້ນໜາໆໃສ່ຂາໂຕະກໍ່ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ການປ້ອງກັນສັດຕູພືດສຳລັບຕົ້ນໄມ້

ການທານນ້ຳມັນກະແລັດ ຫຼື ວາຊລິນເປັນຊັ້ນໜາໆໃສ່ລຳຕົ້ນໄມ້ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດໂຕ່ຂຶ້ນລຳຕົ້ນໄດ້. ວິທີນີ້ເໝາະສຳລັບປ້ອງກັນສັດຕູພືດທີ່ວາງໄຂ່ໃນດິນເຊັ່ນ: ແມງວັນທອງ, ບັງ ແລະ ໜອນບາງປະເພດ, ມົດ ແລະ ແມງ ໄມ້ສັດຕູພືດບາງຊະນິດ. ວິທີການນີ້ໃຊ້ໄດ້ຜົນດີທີ່ສຸດກັບຕົ້ນໝາກກຽງ, ຕົ້ນພັນທະລົດ, ຕົ້ນມ່ວງ ແລະ ຕົ້ນອາວາຄາໂດ.

ຂັ້ນຕອນໃນການທານນ້ຳມັນກະແລັດໃສ່ຕົ້ນໄມ້:

1. ຊອກແນວມາພັນອ້ອມລຳຕົ້ນໄມ້ໜາປະມານ 10 ຊມ ເຊັ່ນ: ຜາ, ຖົງພລາສຕິກໜາ ຫຼື ເຈ້ຍກົວ (ເຈ້ຍເຫຼື້ອມ) ແລະ ມັດໃຫ້ແໜ້ນ. ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີແມງໄມ້ເຂົ້າໄປຢູ່ຂ້າງໃນສິ່ງທີ່ພັນອ້ອມຕົ້ນໄມ້.
2. ເອົານ້ຳມັນກະແລັດມາທາໃສ່ຜາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພັນອ້ອມລຳຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ. ພັບສົ້ນເທິງຂອງຜາໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼເຂົ້າໃນ.
3. ກວດເຊັກທຸກໆ 2 ອາທິດເພື່ອແນ່ໃຈວ່າຜາທານນ້ຳມັນຍັງຄົງມັດຕິດກັບລຳຕົ້ນໄມ້ດີຢູ່.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ຫ້າມທານນ້ຳມັນກະແລັດໃສ່ລຳຕົ້ນໄມ້ໂດຍກົງໂດຍສະເພາະແມ່ນຕົ້ນໄມ້ນ້ອຍ. ນ້ຳມັນກະແລັດສາມາດທຳລາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ຕາຍໄດ້.

ການປ້ອງກັນສັດຕູພືດສຳລັບນາເຂົ້າ

ເອົາໝາກປາມດຳແຊ່ລົງໃນນ້ຳຄອງຊົນລະປະທານ ສາມາດສ້າງຄວາມລຳຄານໃຫ້ໜູ ແລະ ຍັບຍັງການກັບຄືນມາຂອງພວກມັນ. ຜ່າໝາກປາມດຳປະມານ 20-30 ໜ່ວຍ ແລະ ເອົາແຊ່ລົງໃນຄອງນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງໃສ່ທົ່ງນາ. ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການແຊ່ ໝາກປາມດຳລົງນ້ຳແມ່ນຕອນຕາເວັນຕົກ. ເຮັດແບບນີ້ 3 ຄັ້ງຕໍ່ອາທິດໃນເວລາເຂົ້າກຳລັງຈະສຸກ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

- ຖ້າໃຊ້ໝາກປາມດຳໃນປະລິມານຫຼາຍເກີນໄປຈະເປັນອັນຕະລາຍແລະສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນທີ່ເກັບກຽວເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າຈາກນາດັ່ງກ່າວ.
- ລະມັດລະວັງ ແລະ ຫ້າມແຊ່ໝາກປາມດຳລົງໃນຄອງນ້ຳທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ເປັນນ້ຳອາບ.

ການວາງກັບດັກສັດຕູພືດ

ເຫຍື່ອລ໌ ແລະ ກັບດັກ ເປັນວິທີທາງໜຶ່ງທີ່ດີສຳລັບການປ້ອງກັນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະລິມານສັດຕູພືດ ແລະ ແນ່ນອນມັນກໍ່ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜົນລະປູກຂອງທ່ານນຳອີກ.

ຕົວຢ່າງກັບດັກສັດຕູພືດຈຳນວນໜຶ່ງ

ກັບດັກແມງວັນທອງ

ຕາມບົກກະຕິ ແມງວັນທອງຈະມັກຈູ່ໂຈມຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກເຊັ່ນ: ຕົ້ນແອັບເປີນ, ຕົ້ນມ່ວງ, ສີດາ, ອາວາຄາໂດ, ໝາກຫຸ່ງ, ໝາກກຽງ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ. ການເຮັດກັບດັກແບບງ່າຍໆ ແລະ ທຳມະດາເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ຂວດນ້ຳພລາສຕິກກໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ຫຼາຍ. ຂັ້ນຕອນແມ່ນ:

1. ຕັດສ່ວນເທິງພ້ອມປາກຂວດອອກ ແລະ ເອົາຊຸບໃສ່ຂວດຄືນແບບກັບດ້ານ ໂດຍຊຸບປາກຂວດເຂົ້າໃນຂວດ
2. ເອົາເຫຍື່ອຊະນິດທີ່ເປັນນ້ຳໃສ່ລົງໃນຂວດ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ເຫຍື່ອດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ສ່ວນປະສົມລະຫວ່າງນ້ຳສົ້ມສາຍຊູ, ນ້ຳຕານ ແລະ ນ້ຳ.
 - ສ່ວນປະສົມລະຫວ່າງໝາກໄມ້ດອງ ແລະ ນ້ຳ.
 - ນ້ຳທີ່ມີກິນປາ ຫຼື ຊີ້ນບູດ.
 - ເບຍເກົ່າ.
3. ເອົາກັບດັກຂວດພລາສຕິກໄປຫ້ອຍໃສ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ໂດຍໃຊ້ເຊືອກທີ່ແຂງແຮງ ຫຼື ສາຍລວດມັດຫ້ອຍ. ຫ້ອຍຂວດພລາສຕິກປະມານ 10 ຂວດຕໍ່ຕົ້ນໄມ້ໜຶ່ງຕົ້ນ ຄິດວ່າໜ້າຈະພໍດີ.

ອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະຮັບມືກັບບັນຫາແມງວັນທອງແມ່ນສິດພິ່ນນ້ຳປະສົມຂົມກະເດົາໃສ່ດິນອ້ອມຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ. ສິດຄັ້ງໜຶ່ງກ່ອນທີ່ໝາກໄມ້ຈະເລີ່ມຢັ່ງ ແລະ ສິດອີກຄັ້ງຕອນໝາກໄມ້ພວມຈະສຸກ. ການສິດພິ່ນນ້ຳປະສົມຂົມກະເດົາຈະຊ່ວຍຢຸດການປ່ຽນສະພາບຈາກໜອນແມງວັນໄປເປັນແມງວັນອ່ອນ. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ຢາປາບສັດຕູພືດໃນໂມດູນນີ້ ສຳລັບການປຸງແຕ່ງນ້ຳປະສົມຂົມກະເດົາ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

ກັບດັກແມງວັນທອງຈະໄດ້ຮັບຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າວ່າເພື່ອນບ້ານໃນບໍລິເວນໃກ້ຄຽງພ້ອມກັນນຳໃຊ້ວິທີນີ້.

ກັບດັກຫອຍທາກ/ແມງລິ້ນໝາ

ກັບດັກຫອຍທາກສາມາດເອົາວາງໄວ້ອ້ອມສວນ ເພື່ອລັ່ງໃຫ້ຫອຍທາກ ຫຼື ແມງລິ້ນໝາເຂົ້າມາຕິດກັບດັກ ແລະ ເຮົາສາມາດກຳຈັດພວກມັນ. ວາງຖ້ວຍ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸອື່ນໆໄວ້ເທິງໜ້າດິນອ້ອມສວນ ແລະ ເອົາເຫຍື່ອນ້ຳເຊັ່ນ: ນົມປະສົມກັບນ້ຳ ຫຼື ເບຍໃສ່ປະມານເຄິ່ງຖ້ວຍ. ອາດຈະຕັດເອົາຜັກສະຫຼັດ ຫຼື ກະຫຼ່ຳປີຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງໃສ່ນຳກໍ່ໄດ້. ເມື່ອຫອຍທາກ/ແມງລິ້ນ ໝາເຂົ້າມາໃນຖ້ວຍ ພວກມັນຈະຕິດຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້. ຖ້າທ່ານໃຊ້ເບຍເປັນເຫຍື່ອ, ຫອຍທາກຈະດີໃຈຫຼາຍ ເພາະພວກມັນຈະໄດ້ກິນເບຍຈົນເມົາຕາຍ.

ອີກວິທີໜຶ່ງແມ່ນວາງແຜ່ນສັງກະສີເກົ່າບາງໆ ຫຼື ໄຖ່ປຽກໃສ່ໜ້າດິນໃກ້ກັບໜານຜັກ. ຫອຍທາກ/ແມງລິ້ນໝາມັກເຂົ້າມາຢູ່ກ້ອງໄຖ່ປຽກ, ທ່ານສາມາດກວດເຊັກກ້ອງໄຖ່ປຽກທຸກໆສອງ-ສາມວັນ. ທ່ານສາມາດໂຮຍແກບກາແຟ ແລະ ຂີ້ເລື້ອຍຕາມທາງຮ່ອມລະຫວ່າງໜານຜັກເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຫອຍທາກເຂົ້າໄປໃນໜານຫອຍທາກບໍ່ມັກພົ້ນຜິວທີ່ຫຍາບ.

ໃຊ້ເປືອກໝາກໄມ້ສົ້ມເປັນກັບດັກ

ຜ່າເຄິ່ງໝາກໄມ້ສົ້ມທັງເປືອກເຊັ່ນ: ໝາກຜຸກ, ໝາກກັງງ ຫຼື ໝາກນາວ ຂວັດເອົານວນໝາກໄມ້ອອກ ແລະ ຈົ່ງໄວ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ເອົາເຄິ່ງເປືອກໝາກໄມ້ໄປວາງໄວ້ໜ້າດິນບໍລິເວນສວນພືດ. ໝາກໄມ້ສົ້ມຈະດຶງດູດຫອຍທາກ/ແມງລິ້ນໝາ, ເມື່ອພວກມັນເຂົ້າໄປໃນເປືອກໝາກໄມ້ກໍຈະຄາຢູ່ໃນກັບດັກເປືອກໝາກໄມ້ນັ້ນ.

ຕາໜ່າງກວາດແມງໄມ້

ເຮົາສາມາດໃຊ້ຕາໜ່າງກວາດຕ້ອນເອົາແມງໄມ້ບາງຊະນິດເຊັ່ນ: ຈິ້ງຫຼິດ, ຕັກກະແຕນ. ວິທີການແມ່ນງ່າຍດາຍຫຼາຍ: ເອົາໄມ້ໄຜ່ ຫຼື ໄມ້ທົ່ວໄປມາເຮັດເປັນຄັນຈັບ ແລະ ມັດມຸງ, ມອງ ຫຼື ແຫເກົ້າໃສ່. ກັບດັກຕາໜ່າງນີ້ສາມາດໃຊ້ເປັນຂອງຫຼິ້ນໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ເພື່ອທຳການແຂ່ງຂັນວ່າໃຜຈະກວາດຕ້ອນເອົາແມງໄມ້ໄດ້ຫຼາຍກ່ວາໝູ່ ແຕ່ຕ້ອງລະວັງບໍ່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຢຽບໜານຜັກ ຫຼື ທຳລາຍຜົນລະປູກ ຫຼື ກວາດຈັບ ແລະ ຂ້າແມງໄມ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.

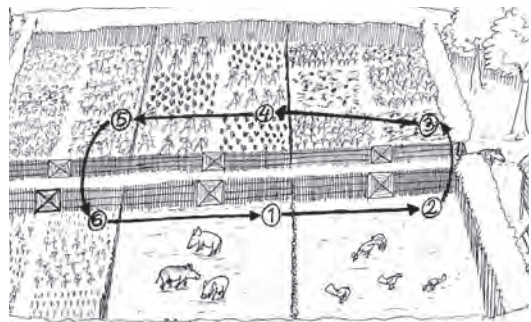

ການນຳໃຊ້ສັດລ້ຽງເພື່ອຄວບຄຸມສັດຕູພືດ

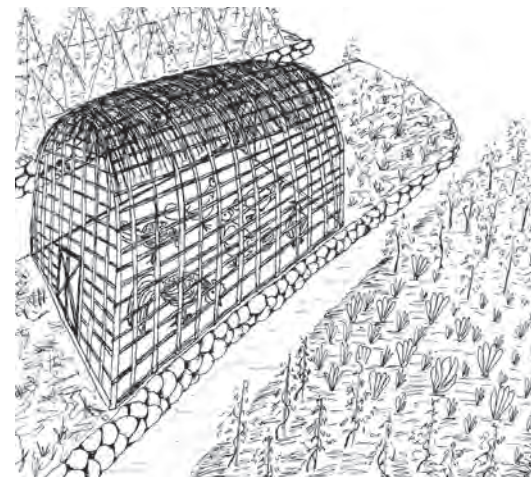
ເປັດ ແລະ ໄກ່ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ກຳ ຈັດສັດຕູພືດໄດ້ດີທີ່ສຸດ ແລະ ພວກມັນກໍ່ມ່ວນຊື່ນທີ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນ ນັ້ນ!

ບາງວິທີສຳລັບການປະສົມປະສານສັດລ້ຽງເຂົ້າໃນລະບົບຄວບຄຸມສັດຕູພືດ:

- ຖ້າວ່າເປັດ ຫຼື ໄກ່ຖືກຂັງໄວ້ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງບໍລິເວນທີ່ມີ ຕົ້ນໄມ້, ພວກມັນຈະທຳຄວາມສະອາດພື້ນທີ່ນັ້ນ ແລະ ຕາມ ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ ດ້ວຍການຊອກກິນບັງ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ຈະເຂົ້າ ໄປທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ສັດຕູພືດກໍ່ຈະກາຍເປັນອາຫານສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງທ່ານ!
- ຖ້າເຮົາກັກບໍລິເວນເປັດ ຫຼື ໄກ່ໃນພື້ນທີ່ສວນຜົນລະປູກພາຍຫຼັງທີ່ເກັບກ່ຽວແລ້ວ, ພວກມັນຈະຊອກກິນສັດຕູພືດທີ່ຢູ່ຕາມດິນເຊິ່ງກຳລັງລໍຖ້າລະດູການປູກພືດຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ເປັດ ແລະ ໄກ່ກໍ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ໃສ່ຝຸ່ນໃນສວນຂອງທ່ານ ແລະ ປະຕິບັດງານໃນຖານະທີ່ເປັນ 'ລົດໄຖສັດ'.
- ນຳໃຊ້ສັດຕູພືດເພື່ອເປັນອາຫານສັດ. ຖ້າທ່ານເອົາພືດທີ່ຖືກທຳລາຍຈາກສັດຕູພືດໃຫ້ສັດລ້ຽງກິນເປັນອາຫານ, ພືດທີ່ມີບັນຫາກໍ່ຈະກາຍເປັນອາຫານສັດ ແລະ ຈຳນວນປະຊາກອນສັດຕູພືດກໍ່ຈະຫຼຸດລົງ.

ເປັດ ແລະ ໝູ

ໄກ່ 'ລົດໄຖ'

ເປັດ ແລະ ໄກ່

ນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດ

ນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດແມ່ນນ້ຳສະກັດຈາກພືດທີ່ຜະລິດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ສິ້ນເພື່ອໃຊ້ຮັບມືກັບບັນຫາສັດຕູພືດແບບຮີບດ່ວນ ແລະ ໄວວາ. ນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດຄວນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ແຕ່ຄວນຈະຖືກນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ເວລາທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ. ຫ້າມນຳໃຊ້ນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດ ຖ້າບໍ່ມີສັດຕູພືດ ຫຼື ບໍ່ມີຜົນລະປູກຖືກທຳລາຍ.

ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຖ້າມີພຽງຜົນລະປູກຈຳນວນເລັກໜ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ກໍ່ບໍ່ຄວນໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດເລີຍ. ທ່ານຄວນໃຊ້ເວລາໃນການສັງເກດເບິ່ງວ່າ ມີສັດປາບສັດຕູພືດ (ແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ) ກຳລັງກິນສັດຕູພືດຢູ່ບໍ່ ແລະ ສັດຕູພືດເຫຼົ່ານັ້ນມີການແຜ່ລະບາດໄວ ຫຼື ຊ້າ. ຖ້າວ່າຍັງມີສັດປາບສັດຕູພືດ ກຳລັງປະຕິບັດງານຢູ່, ມັນເປັນການດີທີ່ສຸດທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກມັນເຮັດວຽກຂອງພວກມັນຕໍ່ໄປ.

ຢາປາບສັດຕູພືດບາງຊະນິດແຮງຫຼາຍ ແລະ ຈະຂ້າແມງໄມ້ທັງໝົດ ລວມທັງແມງໄມ້ທີ່ເປັນສັດຕູພືດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ. ຕ້ອງລະມັດລະວັງ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນແມງໄມ້ທັງໝົດທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນລະປູກຂອງທ່ານ ແລະ ຖ້າວ່າແມງໄມ້ທັງໝົດຖືກກຳຈັດ ມັນອາດຈະເປັນການສ້າງບັນຫາຫຼາຍຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ.

ວິທີນຳໃຊ້ນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດ

ສຳລັບນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດບາງຊະນິດ ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ດ້ວຍການພິດໃສ່ພືດໂດຍໃຊ້ຟອຍກ້ານພ້າວ (ກ້ານປາມ) ຫຼື ກິ່ງໄມ້ເຮັດຄ້າຍຄືຟອຍ. ວິທີການນີ້ແມ່ນແບບທຳມະດາ, ແຕ່ບາງຄັ້ງນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດຈະບໍ່ກະຈາຍທົ່ວເຖິງ ແລະ ອາດຈະຕິດຢູ່ຕາມຜິວໜັງຂອງທ່ານ.

ສຳລັບບັນຫາສັດຕູພືດເລັກໜ້ອຍໃນສວນຄົວ, ຕຸກສິດພື້ນນ້ຳຢາພລາສະຕິກຂະໜາດນ້ອຍ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ການໃຊ້ຂວດນ້ຳພລາສຕິກໂດຍເຈາະຮູຜູຢູ່ປິດມັນ ກໍ່ເປັນວິທີໜຶ່ງທີ່ມີລາຄາຖືກ ແລະ ເຮັດໄດ້ງ່າຍດາຍ.

ບັງສິດມືທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ໃຜກໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເຊິ່ງຈະອະທິບາຍລາຍລະອຽດ ໃນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປໃນໂມດູນນີ້.

ວິທີທາງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການສິດພື້ນແມ່ນການນຳໃຊ້ຖັງສິດຢາປາບສັດຕູພືດ ແຕ່ຖັງສິດມີລາຄາແພງ ແລະ ຕ້ອງບົວລະບັດຮັກ ສາຢ່າງຖືກວິທີ. ອາດຈະມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມເພື່ອຊີ້ບັງສິດໜຶ່ງບັງໃຊ້ຮ່ວມກັນ ຫຼື ຊີ້ເປັນຂອງຊຸມຊົນກໍ່ໄດ້.

ໃນເວລາສິດພື້ນຢາ, ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງປ້ອງກັນເຊັ່ນ: ສົ້ງຂາຍາວ, ເສື້ອແຂນຍາວ, ຖົງມື, ເກີບໂບກ ແລະ ຜ້າປິດປາກ ແລະ ດັງ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຈະສິດນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນສູງ. ແວ່ນຕາກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ຄວນນຳໃຊ້ເຊັ່ນກັນ, ແລະ ຕ້ອງຈິ່ສະເໝີວ່າ ນ້ຳສະກັດ ປາບສັດຕູພືດບາງຊະນິດສາມາດເຮັດໃຫ້ທ່ານປ່ວຍໄດ້ ຖ້າມັນຕິດຢູ່ຕາມຜິວໜັງຂອງທ່ານຈຳນວນຫຼາຍ ຫຼື ເຂົ້າໄປ ໃນປາກ, ດັງ ຫຼື ຕາຂອງທ່ານ. ຫຼັງຈາກສິດພື້ນແລ້ວ, ບັງສິດ ຫຼື ເຄື່ອງມືທຸກຊະນິດຕ້ອງໄດ້ລ້າງດ້ວຍ ນ້ຳໃຫ້ສະອາດກ່ອນເກັບມ້ຽນ.

ການກຳຈັດສັດຕູພືດດ້ວຍມື

ມືຂອງທ່ານແມ່ນການປາບສັດຕູພືດທີ່ດີເລີດ! ທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ສະກັດກັ້ນບັນຫາສັດຕູພືດຫຼາຍຊະນິດໂດຍການສັງເກດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ກຳຈັດພວກມັນໂດຍການໃຊ້ມືຂອງທ່ານ.

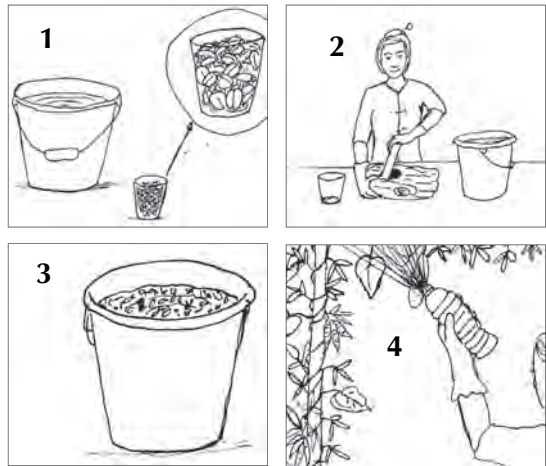

ແນວຄິດທີ່ດີ

- ຢຸດໃຊ້ນໍ້າສະກັດປາບສັດຕູພືດຢ່າງໜ້ອຍ 2 ອາທິດກ່ອນການເກັບກູ້ຜົນລະປູກ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນສໍາຄັນຫຼາຍ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ອາຫານມີການບົນເບື້ອນກັບຢາປາບສັດຕູພືດ ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍໄດ້.
- ໝູນວຽນປະເພດ ຫຼື ຊະນິດຂອງຢາທີ່ໃຊ້ສິດພົນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດສ້າງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ຢາຊະນິດໃດໜຶ່ງຢ່າງດຽວ. ຢາບາງຊະນິດອາດຈະເຮັດວຽກໄດ້ດີກວ່າຊະນິດອື່ນ, ທ່ານຕ້ອງສັງເກດດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ.
- ຄວນສິດພົນຢາໃນຕອນເຊົ້າ ຫຼື ຄ້າຍແລງ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ພືດຖືກເຜົາໄໝ້ໃນແສງແດດກ້າ.
- ໃນລະຫວ່າງລະດູຜົນ, ພະຍາຍາມສິດພົນຢາຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຊົ່ວໂມງກ່ອນຝົນຕົກ ເພື່ອຢາທີ່ສິດຈະມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ.

ນໍ້າຢາສິດພົນທີ່ເຮັດຈາກແມງໄມ້ (ສະເປຼຊີວະພາບ)

ເກັບຮວບຮວມແມງໄມ້ທີ່ເຂົ້າມາກິນພືດຂອງທ່ານໃຫ້ໄດ້ປະມານໜຶ່ງກຳມີ, ຕຳແມງໄມ້ໃຫ້ມຸ່ນ ແລະ ເອົາແຊ່ໃສ່ໃນຄູນໍ້ານ້ອຍ ແລະ ປະໄວ້ 2 ວັນ. ຕອງເອົາແຕ່ນໍ້າ ແລະ ສິດພົນໃສ່ພືດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສັດຕູພືດ. ສັດຕູພືດທີ່ເປັນຊະນິດດຽວກັນກັບສັດຕູພືດທີ່ເອົາມາເຮັດນໍ້າຢາ ຈະໄດ້ກິນນໍ້າຢາ ແລະ ໜີໄປ. ສ່ວນກາກແມງໄມ້ທີ່ຕ້ອງອອກນັ້ນ ທ່ານສາມາດເອົາໃສ່ພາຊະນະ ແລະ ໄປວາງໄວ້ໃກ້ກັບສວນພືດ. ກິນຂອງກາກແມງໄມ້ຈະຂັບໄລ່ສັດຕູພືດໃຫ້ອອກໄປເຊັ່ນກັນ.

ສະເປຼຊີວະພາບແບບນີ້ຈະມີຜົນດີຕໍ່ການກຳຈັດສັດຕູພືດຈຳພວກໜອນ, ບັງ, ແມງລິ້ນໝາ, ຫອຍທາກ ແລະ ແມງໄມ້ຊະນິດນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ຜົນກັບຕັກກະແຕນ.

ນໍ້າສະກັດປາບສັດຕູພືດທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນກະເດົາ (ສະເປຼຊົນກະເດົາ)

ຂົນກະເດົາສາມາດນຳມາຜະລິດເປັນນໍ້າສະກັດປາບສັດຕູພືດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປອດໄພໄດ້. ຂົນກະເດົາສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບແມງໄມ້ທຸກຊະນິດລວມທັງຍຸງ. ບາງຄັ້ງມັນອາດຈະໃຊ້ເວລາສອງ-ສາມອາທິດຈຶ່ງເຫັນຜົນ ເນື່ອງຈາກວ່າການເຮັດວຽກຂອງຂົນກະເດົາກັບແມງໄມ້ບາງຊະນິດແມ່ນການຍັບຢັ້ງວົງຈອນການຂະຫຍາຍພັນຂອງມັນ. ຂົນກະເດົາເປັນພືດສະໝູນໄພທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການນຳໃຊ້ ເພາະວ່າມັນປອດໄພຕໍ່ຄົນ ແລະ ບໍ່ກໍ່ບັນຫາຫຼາຍຕໍ່ແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມງໄມ້ຈຳພວກສັດປາບສັດຕູພືດໃນບາງເງື່ອນໄຂ, ມັນອາດຈະຊ່ວຍເພີ່ມປະລິມານຂອງຂີ້ກະເດືອນທີ່ມີປະໂຫຍດນຳອີກ.

ສະເປຼຊົນກະເດົາສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ຫອຍທາກ, ແມງລິ້ນໝາ, ຂີ້ກະເດືອນຝອຍ, ດ້ວງປົກແຂງ, ບັງ, ແມງກະເບື້ອກາງຄືນ, ໜອນໃບໄມ້, ແມງວັນ, ຍຸງ ແລະ ຕັກກະແຕນ.

ຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ສະເປຼຊົນກະເດົາ:

- ນຳເອົາແກ່ນຂົນກະເດົາປະມານ 500 ກຼາມ ມາບົດ ແລະ ເອົາໃສ່ໃນຖົງຜ້າ. ເອົາຖົງແກ່ນຂົນກະເດົາໃສ່ໃນຄູ ຫຼື ຖົງ ແລະ ເອົານໍ້າໃສ່ 10 ລິດ ແລະ ແຊ່ໄວ້ໝົດຄືນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນເອົານໍ້າຂົນກະເດົາມາສິດພົນໃສ່ຜົນລະປູກທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສັດຕູພືດ. ການນຳໃຊ້ແກ່ນເປັນວິທີທີ່ໄດ້ຜົນດີກວ່າການໃຊ້ໃບກະເດົາ.

- ເກັບໃບຂົມກະເດົາສົດປະມານໜຶ່ງກຳມີໃຫຍ່ ແລະ ເອົາມາຊອຍ ຫຼື ຝັກໃຫ້ມຸ່ນ ແລະ ເອົາແຊ່ລົງໃນຄຸນນ້ຳ. ແຊ່ປະໄວ້ 2 ວັນ ຈາກນັ້ນເອົາກາກໃບອອກ ແລະ ເອົານ້ຳໄປສືດພົ້ນໃສ່ພືດ.
- ເອົາໃບກະເດົາໜຶ່ງກຳມີໃຫຍ່ໄປຕາກແດດ ແລະ ເອົາມາບົດໃຫ້ມຸ່ນ ແລະ ເອົາແຊ່ລົງໃນຄຸນນ້ຳ ປະໄວ້ 2 ວັນ, ຕອງເອົານ້ຳໄປສືດພົ້ນໃສ່ພືດ.
- ທ່ານສາມາດເຮັດສະເປຼຂົມກະເດົາໂດຍການເອົາເມັດກະເດົາໄປບົດ ແລະ ແຊ່ໃສ່ນ້ຳເຫຼົ້າກໍ່ໄດ້ເຊັ່ນກັນ, ຫຼື ກັ່ນນ້ຳມັນຈາກແກ່ນຂົມກະເດົາໂດຍເຄືອງສະກັດນ້ຳມັນ, ວິທີເຫຼົ່ານີ້ອາດຕ້ອງໃຊ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ ແຕ່ທ່ານຈະໄດ້ຜົນຜະລິດນ້ຳຢາຂົມກະເດົາທີ່ເຂັ້ມຂຸ້ນ ແລະ ແຮງດີກ່ວາ.

ສະເປຼຫົວກະທຽມ ແລະ ໝາກເຜັດ

ເອົາຫົວກະທຽມທີ່ປອກເປືອກອອກແລ້ວຈຳນວນ 3 ຫົວ ແລະ ໝາກເຜັດໜຶ່ງກຳມີໃຫຍ່ມາຕົ້ມບົນກັນໃນໝໍ້ນ້ຳ. ເອົາສະບູກ້ອນ ໃນປະລິມານ 1/4 ກ້ອນລົງໃນໝໍ້ ແລະ ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນ ແລະ ປະໄວ້ 1 ວັນ. ແລ້ວຕອງເອົານ້ຳຢາຈຳນວນ 2 ຈອກໄປສືດພົ້ນໃສ່ພືດແຕ່ລະຄັ້ງ. ຫົວກະທຽມເປັນຢາຂ້າແມງໄມ້, ຢາຂ້າເຊື້ອລາ ແລະ ສາມາດຂັບໄລ່ສັດຕູພືດ. ໝາກເຜັດກໍ່ເປັນຢາຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ຂັບໄລ່ສັດຕູພືດ.

ສະບູຊ່ວຍໃຫ້ນ້ຳຢາທີ່ສືດພົ້ນຕິດຢູ່ກັບພືດ ແລະ ສັດຕູພືດ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ສະເປຼຫົວກະທຽມ ແລະ ໝາກເຜັດກັບສັດຕູພືດຈຳພວກເພັຍ, ໜອນ, ບັງ ແລະ ແມງກະເບື້ອກາງຄືນ.

ແນວຄິດທີ່ດີ!

- ຕົ້ນກະທຽມ ແລະ ໝາກເຜັດສາມາດຂັບໄລ່ແມງໄມ້ຫຼາຍຊະນິດໂດຍທຳມະຊາດ. ທ່ານສາມາດປູກກະທຽມ ແລະ ໝາກເຜັດອ້ອມຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະ ໜານຜັກເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາສັດຕູພືດໄດ້.
- ທ່ານສາມາດຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ສະເປຼກະທຽມ ແລະ ສະເປຼໝາກເຜັດແບບແຍກກັນກໍ່ໄດ້.

ສະເປຼໝາກທຸ່ງ

ເອົາໃບໝາກທຸ່ງ 1 ກິໂລ (ຫຼືປະມານ 1 ຖົງຢາງໃຫຍ່), ຊອຍ ຫຼື ບົດໃຫ້ມຸ່ນ ປະສົມກັບນ້ຳ 1 ລິດ ແລະ ປະໄວ້ 1 ຊົ່ວໂມງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຕອງເອົາກາກໃບອອກ ແລະ ເຕີມນ້ຳໃສ່ອີກ 4 ລິດ ແລະ ເອົາສະບູໃສ່ໃນປະລິມານ 1 ບ່ວງແກງໃຫຍ່, ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ແລະ ນຳໄປສືດພົ້ນໃສ່ພືດ. ນ້ຳຢາໃບໝາກທຸ່ງເໝາະສຳລັບກຳຈັດສັດຕູພືດຈຳພວກເພັຍ, ປວກ, ແມງໄມ້ນ້ອຍໆ ແລະ ບັງ. ສຳລັບປວກ, ທ່ານສາມາດບົດໝາກທຸ່ງອ່ອນ ແລະ ຄົ້ນເອົານ້ຳໄປສືດພົ້ນໃສ່ປວກ ແລະ ໄມ້ທີ່ປວກກິນໂດຍກົງເລີຍກໍ່ໄດ້.

ສະເປຼນ້ຳຂົງ

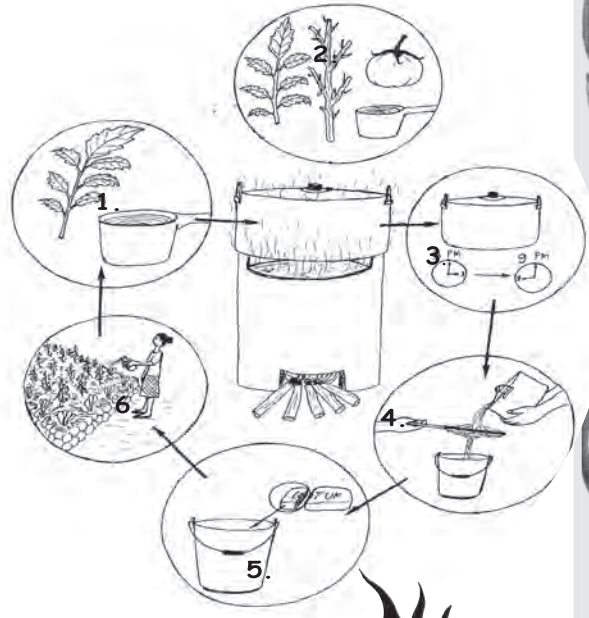
ຊູດ ຫຼື ບົດຂົງປະມານໜຶ່ງກຳມີ ແລະ ແຊ່ລົງໃນຄຸນນ້ຳ, ປະໄວ້ 1 ວັນ ແລະ ນຳໄປສືດພົ້ນໃສ່ພືດ ເພື່ອຄວບຄຸມ ແລະ ຍັບຢັ້ງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງໜອນ ແລະ ບັງ.

ສະເປຼໃບເຜືອກ

ໃບເຜືອກປະກອບມີກົດລີໂຊລິກ. ເມື່ອແມງໄມ້ກິນກົດລີໂຊລິກເຂົ້າໄປ ມັນຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າມັນກຳລັງກິນແກ້ວແຕກລົງໃນທ້ອງ! ທ່ານສາມາດເຮັດສະເປຼໃບເຜືອກໄດ້ໂດຍນຳເອົາໃບເຜືອກຈຳນວນ 10 ໃບມາບົດ ແລະ ເອົາແຊ່ລົງໃນນ້ຳ 3 ລິດ (1/2 ຄູ) ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ. ເອົາໄປສືດພົ້ນ ຫຼື ໃຊ້ຟອຍກ້ານພ້າວພືດໃສ່ສວນພືດ. ໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າພືດທຸກໆຕົ້ນໄດ້ຮັບນ້ຳຢາທົ່ວເຖິງກັນ ເພື່ອພວກມັນຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກແມງໄມ້ເທົ່າທຽມກັນ.

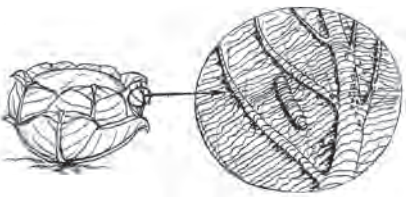
ສະເປຼໃບໝາກເລັ່ນ

ໃບໝາກເລັ່ນແມ່ນຢາຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ຢາຂ້າເຊື້ອລາຈາກທຳມະຊາດ, ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອກຳຈັດ ເພັຍ, ມົດ, ໜອນ, ບັງ, ໄຂ່ແມງໄມ້, ຕັກກະແຕນ, ແມງກະເບື້ອກາງຄືນ, ຂີ້ກະເດືອນຝອຍ, ແມງວັນຂາວ, ເຊື້ອລາ ແລະ ແບັກເທເຣຍ. ວິທີເຮັດແມ່ນ ຕົ້ມໃບໝາກເລັ່ນ 1 ກິໂລ ໃສ່ນ້ຳ 2 ລິດ ປະມານ 30 ນາທີ. ຈາກນັ້ນປະສົມໃບໝາກເລັ່ນຊອຍລະອຽດຈຳນວນ 2 ກຳມີ, ກ້ານ ແລະ ໝາກເລັ່ນລົງໃສ່ພ້ອມເຕີມນ້ຳເພີ່ມໃສ່ອີກ 2 ລິດ ແລະ ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ແລະ ປະໄວ້ 6 ຊົ່ວໂມງ (ຫຼື ½ ວັນ). ຕອງເອົານ້ຳ ແລະ ເອົາສະບູ ¼ ກ້ອນລົງໃສ່ ແລະ ປະສົມໃຫ້ເຂົ້າກັນ. ຖ້າສັງເກດເຫັນວ່າມີແມງໄມ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແມງກະເບື້ອກາງຄືນຈຳນວນຫຼາຍ ໃຫ້ສິດພົ່ນນ້ຳປະສົມນີ້ໃສ່ພືດທຸກໆ 2 ວັນ.

ຂໍ້ຄວນລະວັງ!

ເວລານຳໃຊ້ໃບໝາກເລັ່ນເປັນຢາຂ້າແມງໄມ້ ມັນຈະເປັນພິດແກ່ຄົນ. ຍ້ອນວ່າສານເຄມີໃນໃບໝາກເລັ່ນຈະເຂັ້ມຂຸ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ ເວລາສິດພົ່ນສະເປຼໃບໝາກເລັ່ນ ທ່ານຕ້ອງໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນ, ຖົງມື ແລະ ຜ້າປິດປາກ ແລະ ດັງຂອງທ່ານ.

ສະເປຼກາວ

ສະເປຼກາວສາມາດເຮັດໄດ້ຈາກນ້ຳທີ່ເຫຼືອຈາກການຕົ້ມຂຽວມັນຕົ້ນ, ເຜືອກ ຫຼື ມັນຝຸ່ງ. ເມື່ອນຳໄປສິດພົ່ນ ແມງໄມ້ນ້ອຍຈະຕິດຢູ່ກັບຢາງກາວ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຕາຍເພາະຫາຍໃຈບໍ່ອອກ. ສະເປຼກາວເໝາະສຳລັບສັດຕູພືດເຊັ່ນ: ເພັຍ, ບັງ, ແມງວັນຂາວ ແຕ່ທ່ານກໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບແມງໄມ້ນ້ອຍໆຊະນິດອື່ນໆໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ວິທີເຮັດກໍ່ງ່າຍດາຍ, ພຽງແຕ່ທ່ານນຳເອົານ້ຳທີ່ເຫຼືອຈາກການຕົ້ມຂຽວມັນຕົ້ນ, ເຜືອກ ຫຼື ມັນຝຸ່ງມາປົນກັບນ້ຳ. ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງສະເປຼກາວແມ່ນຂຶ້ນ ກັບປະລິມານທີ່ໃຊ້ປະສົມ, ທ່ານສາມາດກະຕວງເອົາໄດ້. ການນຳໃຊ້ກໍ່ ພຽງແຕ່ເອົາໄປສິດພົ່ນໃສ່ພືດ. ທ່ານຈະຮູ້ໄດ້ວ່ານີ້ເປັນການປະສົມທີ່ດີ ຫຼືບໍ່ ໂດຍການສັງເກດເບິ່ງວ່າມີຄາບສີຂາວບາງໆຄ້າງຢູ່ຕາມໃບພືດເວ ລາທົນນ້ຳຢາແຫ້ງ ຫຼື ບໍ່.

ສະເປຼສະບູ

ສະເປຼສະບູໃຊ້ໄດ້ຜົນດີກັບຫອຍທາກ, ແມງລິ້ນໝາ, ເພັຍ, ບັງ, ດ້ວງນ້ອຍ ແລະ ແມງກິນໃບອື່ນໆ. ການເຮັດສະເປຼສະບູແມ່ນປະສົມສະບູກ້ອນ ຫຼື ສະບູຝຸ່ນປະມານ 1 ບ່ວງແກງໃຫຍ່ ຕໍ່ນ້ຳ 1 ລິດ. ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ແລະ ນຳໄປສິດພົ່ນໃສ່ສັດຕູພືດ ຫຼື ພືດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ທ່ານຍັງສາມາດນຳໃຊ້ນ້ຳຢາລ້າງຖ້ວຍທີ່ເຫຼືອຈາກການລ້າງຖ້ວຍ ຫຼື ນ້ຳຢາຊັກເຄື່ອງທີ່ເຫຼືອຈາກການຊັກເຄື່ອງມາສິດພົ່ນເປັນສະເປຼຂ້າສັດຕູພືດກໍ່ໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ສະເປຼນ້ຳໝາກຄັງວ

ນ້ຳໝາກຄັງວຖືກຮັບຮູ້ດີວ່າເປັນພິດທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງໃນການກຳຈັດຫອຍທາກຍັກ ແລະ ຫອຍຊະນິດອື່ນໆ! ທ່ານສາມາດທ້ອນເອົານ້ຳຄັງວໝາກໄວ້ໃນຄູ ແລະ ເອົາປົນກັບນ້ຳ ແລ້ວນຳໄປສິດພົ່ນໃສ່ຫອຍໂດຍກົງເລີຍ. ສະເປຼນ້ຳໝາກຄັງວສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍ ນຳໃຊ້ໝາກ, ປູນຂາວ ຫຼື ເອົາທັງສອງຢ່າງປະສົມກັນ ແລ້ວເອົາມາສິດພົ່ນອ້ອມບໍລິເວນໜານຜັກຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຫອຍເຂົ້າມາໃນໜານຜັກ. ບໍ່ແນະນຳໃຫ້ສິດສ່ວນປະສົມນີ້ໃສ່ພືດໂດຍກົງ.

ສະເປຼໃບຢາສູບ

ສະເປຼໃບຢາສູບຄວນຈະເປັນຕົວເລືອກສຸດທ້າຍໃນການນຳໃຊ້. ເວລາສິດພົ່ນສະເປຼໃບຢາສູບ, ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງປ້ອງກັນຮ່າງກາຍ, ມື ແລະ ໜ້າເປັນຢ່າງດີ. ໃບຢາສູບມີພິດຮ້າຍແຮງຫຼາຍ ແລະ ສາມາດຂ້າແມງໄມ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ສະເປຼໃບຢາສູບສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອກຳຈັດສັດຕູພືດເກືອບທຸກຊະນິດ. ການຜະລິດແມ່ນເອົາໃບຢາສູບ 1 ກິໂລ (ຫຼື ປະມານ 1 ຖົງໃຫຍ່) ມາຊອຍ ຫຼື ບົດລະອຽດ ແລະ ແຊ່ໃນນ້ຳ 15 ລິດ ປະໄວໜຶ່ງວັນໜຶ່ງຄືນ. ຈາກນັ້ນ ເອົາສະບູ ກ້ອນປະມານສອງບ່ວງແກງໃຫຍ່ໃສ່ ແລະ ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ. ຕອງເອົານ້ຳໄປສິດພົ່ນ. ທ່ານສາມາດເອົາໃບຢາສູບໄປຕາກແດດ ແລະ ບົດໃຫ້ມຸ່ນຈົນເປັນຜົງ. ຜົງໃບຢາສູບສາມາດນຳໄປໃຊ້ກຳຈັດເພັຍ, ແມງລິ້ນໝາ, ບັງ ແລະ ໄວຣັສໃບເຫຼືອງຄົດໆ. ຫ້າມໃຊ້ສະເປຼນີ້ກັບພືດຈຳພວກໝາກເລັ່ນ, ມັນຜູ້ງ, ໝາກເຂືອ, ໝາກເຜັດ ແລະ ດອກກຸຫຼາບ.

ມີດສາມາດສ້າງບັນຫາໃຫ້ພືດໄດ້ໂດຍການຂຸດ ແລະ ຂົນຍ້າຍແກ່ນພືດ. ເຮົາບໍ່ສາມາດກຳຈັດມີດໄດ້ໝົດຢ່າງຮາບຄາບໄດ້ ແຕ່ເຮົາສາມາດຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາທີ່ເກີດຈາກມີດລົງໄດ້. ສຳລັບຮາກພືດທີ່ຖືກທຳລາຍ, ທ່ານສາມາດທົດລອງນຳໃຊ້ສະເປຼຊີວະພາບເຊັ່ນ: ນ້ຳກະທຽມ, ໝາກເຜັດ, ໝາກເລັ່ນ ຫຼື ໃບຢາສູບ.

ຢາຂ້າເຊື້ອລາທຳມະຊາດ

ເຊື້ອລາແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ອາໄສ ແລະ ເຕີບໂຕຢູ່ຕາມພື້ນຜິວຂອງພືດ, ສັດ, ໄມ້, ຄົນ ແມ່ນກະທັ້ງຜາຊີມັງ ແລະ ພື້ນຜິວຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ. ເຊື້ອລາຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມສູງ. ເຊື້ອລາສ້າງບັນຫາໃຫ້ແກ່ພືດເພາະວ່າ ເມື່ອເຊື້ອລາແຜ່ປົກຄຸມທົ່ວຜິວໜ້າຂອງພືດ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ພືດເນົາເປື້ອນ ແລະ ກົດກັນບໍ່ໃຫ້ພືດຂະຫຍາຍຕົວຕາມປົກກະຕິໄດ້. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຄວບຄຸມເຊື້ອລາໃນພືດໄດ້ແມ່ນເຮັດໃຫ້ພືດໄດ້ຮັບລົມ, ແສງແດດ ແລະ ອາກາດທ່າຍເທຢ່າງພຽງພໍ. ເຊື້ອລາຈະຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ດີໃນສະພາບທີ່ມືດ, ຊຸ່ມຊື່ນສູງ ແລະ ຕາມວັດສະດຸທີ່ເນົາເປື້ອນ.

ສຳລັບການກຳຈັດ ແລະ ຄວບຄຸມເຊື້ອລາໃນຕົ້ນໄມ້, ຕັດແຕ່ງງ່າໄມ້ທີ່ຕາຍອອກ ແລະ ຮານງ່າທີ່ກຳລັງຖືກກະທົບລົງເພື່ອໃຫ້ລົມ ແລະ ແສງແດດເຂົ້າເຖິງທຸກສ່ວນຂອງຕົ້ນໄມ້ໄດ້. ທ່ານສາມາດຮານງ່າລົງຫຼາຍໄດ້ຕາມຄວາມຈຳເປັນ. ສຳລັບພືດຜັກ, ທ່ານຄວນເອົາໃບແກ່ ແລະ ໃບທີ່ຕາຍອອກ ແລະ ຄວນເຮັດຮ້ານໄມ້ໃຫ້ພືດທີ່ເປັນເຄືອໄດ້ເກາະກ່າຍເຊັ່ນ: ຖົ່ວສົ້ນ, ຖົ່ວຍາວ ແລະ ໝາກເລັ່ນ. ຕົ້ນພືດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນ ແຮງຄວນຖືກຂຸດ ອອກ ແລະ ນຳໄປຈູດໄຟ. ເວລາທີ່ໃຊ້ເສດຫຍ້າ ຫຼື ໃບໄມ້ປົກຄຸມໜ້າດິນບໍລິເວນປູກຕົ້ນໄມ້ ບໍ່ຄວນໃຫ້ເສດຫຍ້າທີ່ປົກຄຸມຈຸກັບຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ກ້ານຜັກ.

ຕັດແຕ່ງງ່າໄມ້ທີ່ຕາຍອອກ

ສະເປຼຂົມກະເດົາ

ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ສະເປຼຂົມກະເດົາເປັນຢາຂ້າເຊື້ອລາທຳມະຊາດ. ທ່ານສາມາດເຮັດສະເປຼຂົມກະເດົາໂດຍໃຊ້ແກ່ນກະເດົາ ແລະ ເຮັດຄືກັນກບການບຸງນາຂົມກະເດາເບນນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດທີ່ອະທິບາຍຢູ່ຂ້າງເທິງ, ແລະ ນຳໄປສິດພົ່ນໃສ່ພືດທີ່ເປັນພະຍາດເຊື້ອລາ ແລະ ເຊື້ອລາຂີ້ໝັ້ງ. ສະເປຼນີ້ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ກັບ ເຊື້ອລາຊະນິດອື່ນໆ ໄດ້ເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ໃນປະຈຸບັນກຳລັງມີການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນີ້ຢູ່. ທ່ານສາມາດທົດລອງດ້ວຍຕົວທ່ານເອງກໍ່ໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ສະເປຼນ້ຳຊາສາຫຼ່າຍ

ເກັບສາຫຼ່າຍສົດມາລ້າງນ້ຳເພື່ອເອົາເກືອອອກ ຈາກນັ້ນເອົາໄປແຊ່ໄວ້ໃນຄຸນນ້ຳ ແລະ ປະໄວ 2 ວັນ ຈາກນັ້ນນຳໄປສິດພົ່ນໃສ່ພືດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຊື້ອລາ.

ສະເປນນ້ຳຢຸງເຈືອຈາງ

ປະສົມນ້ຳຢຸງຄົນ 1 ສ່ວນກັບນ້ຳ 4 ສ່ວນ ແລ້ວນຳໄປສົດພົ້ນໃສ່ພິດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກທຳລາຍຈາກເຊື້ອລາເຊັນ: ໂຮກ ເຊື້ອລານ້ຳໝອກ, ເຊື້ອລາແປ້ງ ແລະ ເຊື້ອລາຊະນິດອື່ນໆ.

ສະເປນນົມຜົງ

ປະສົມນົມຜົງ ຫຼື ນົມສົດ 1 ລິດກັບນ້ຳ 10 ລິດ, ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນ ແລ້ວເອົາໄປສົດໃສ່ຜັກ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກເຊື້ອລາ, ໂຮກເຊື້ອລານ້ຳໝອກ ຫຼື ໄວຮັສໂມຊາອີກ.

ສະເປນໃບມັນດ້າງ

ເອົາໃບມັນດ້າງເຕັມ 3 ກຳມືໃຫຍ່ມາຊອຍ ແລະ ແຊ່ໃນນ້ຳ 1 ຄູ ປະໄວ້ 1 ວັນ ແລ້ວນຳໄປສົດພົ້ນເພື່ອຂ້າເຊື້ອລາ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນພະຍາດເຊື້ອລາໃນນາເຂົ້າ.

ສະເປນຫົວກະທຽມ

ຕາກກະທຽມໃຫ້ແຫ້ງດີ ແລ້ວນຳມາບົດໃຫ້ເປັນຜົງ. ປະສົມຜົງກະທຽມ 1 ບ່ວງແກງກັບນ້ຳ 1 ລິດ ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ແລ້ວເອົາໄປສົດພົ້ນໃສ່ເຄືອໝາກເລັ່ນ ຫຼື ໝາກຖົ່ວຍາວທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຊື້ອລາ.

ສະເປນໝາກຫຸ່ງ

ສະເປນໝາກຫຸ່ງສາມາດນຳໃຊ້ກຳຈັດແມງໄມ້ ທັງຍັງສາມາດໃຊ້ກຳຈັດເຊື້ອລາທີ່ບໍ່ຮ້າຍແຮງ ປານໃດໄດ້ ເຊັ່ນ: ເຊື້ອລາຂີ້ໝຽງໃນຕົ້ນກາເຟ, ເຊື້ອລາແປ້ງ ແລະ ເຊື້ອລາຈຸດສີນ້ຳຕານໃນ ໃບເຂົ້າ.

ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ

ຜົນຮັບໃນການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າເຊື້ອລາທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຖືກສັງເກດການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ສັງເກດເບິ່ງວ່ານ້ຳຢາທຳມະຊາດເຮັດວຽກໄດ້ດີຊຳໃດ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສົດພົ້ນຢາລົ້ມຄົນອີກ ບໍ່. ຖ້າບັນຫາສັດຕູພືດຍັງບໍ່ຢຸດຕິ, ທ່ານມີທາງເລືອກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ສົດພົ້ນຢາຄົນອີກ.
- ທົດລອງປະສົມຢາໃໝ່ໂດຍໃສ່ສ່ວນປະສົມເຂັ້ມຂຸ້ນຂຶ້ນຕື່ມ.
- ທົດລອງນຳໃຊ້ນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດຊະນິດໃໝ່.
- ປະສົມສ່ວນປະກອບຂອງນ້ຳສະກັດປາບສັດຕູພືດ (ປະສົມວັດສະດຸສຳລັບຢາຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ).

ການຜະລິດບັ້ງສົດພົ້ນຢາແບບທຳມະດາ ແລະ ງ່າຍດາຍ

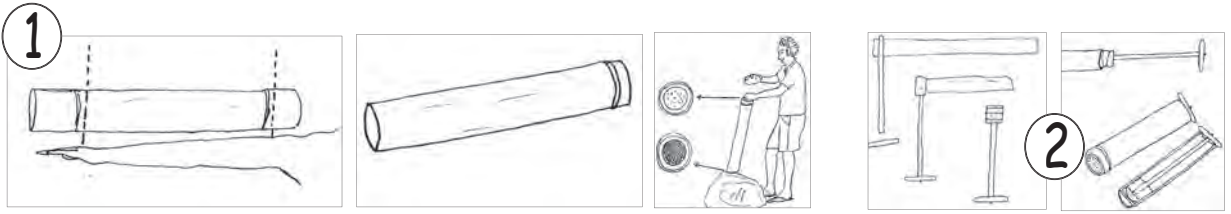
ຂໍ້ມູນນີ້ຖືກຄັດມາຈາກ ປຶ້ມເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຮຽບຮຽງໂດຍສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລິກລິກບຸກ (Lik Lik Buk Information Center), ປະເທດ ປາບົວນິວກີເນຍ.

ວັດສະດຸ

- ບັ້ງໄມ້ໃຜ່ຍາວປະມານແຂນຂອງຜູ້ໃຫຍ່, ກ້ວາງ 3-4 ຊມ ພ້ອມມີຂໍ້ທັງສອງສົ້ນ.
- ລຳໄມ້ກົມຍາວ 1 ແມັດ, ຍາວກ່ວາບັ້ງໄມ້ໃຜ່ ແລະ ສາມາດຊຸບເຂົ້າໃນບັ້ງໄມ້ໃຜ່ໄດ້ຢ່າງສະດວກ. ດີແທ້ໃຫ້ໃຊ້ໄມ້ເນື້ອແຂງ.
- ເຫຼັກຕະປູສຳລັບເຈາະຮູບັ້ງໄມ້ໃຜ່, ຄ້ອນຕີ ແລະ ເລື້ອຍ.
- ແຜ່ນຜ້າຍາວ 1 ແມັດ, ກ້ວາງ 10 ຊມ.
- ລວດມັດ ຫຼື ເຊືອກທີ່ແຂງແຮງດີ.

ວິທີເຮັດບັງສິດໄມ້ໄຜ່:

1. ຕັດຂໍ້ໄມ້ໄຜ່ອອກສົ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຈົ່ງສົ້ນໜຶ່ງໄວ້ ສະແດງວ່າສົ້ນໜຶ່ງຂອງບັງໄມ້ໄຜ່ເປີດ ແລະ ອີກສົ້ນໜຶ່ງປິດ. ໃຊ້ເຫຼັກຕະປູ ແລະ ຄ້ອນຕິເຈາະຮູນ້ອຍໆຫຼາຍຮູທີ່ຂໍ້ບັງໄມ້ໄຜ່ (ເບື້ອງທີ່ຍັງມີຂໍ້ອັດຢູ່). ໃຊ້ລວດ ຫຼື ເຊືອກມັດອ້ອມປາກບັງໄມ້ໄຜ່ສົ້ນທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ອັດໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນແຕກ.
2. ເອົາຜ້າຄຽນອ້ອມສົ້ນໜຶ່ງຂອງລຳໄມ້ທີ່ກຽມໄວ້ ຄຽນໜາຂຶ້ນເລື້ອຍໆຈົນແນ່ໃຈວ່າມັນມີຄວາມໜາພໍທີ່ຈະໃຊ້ເປັນຫົວວາວດັນນໍ້າໄດ້ (ໃຫ້ມັນພໍດີແທ້ນັ້ນເວລາຍັດເຂົ້າໄປໃນບັງໄມ້ໄຜ່). ເມື່ອຄຽນຜ້າໄດ້ຂະໜາດພໍດີແລ້ວ, ໃຊ້ລວດ ຫຼື ເຊືອກມັດໄວ້ໃຫ້ແທ້ນັ້ນ. ເຮັດດ້າມຈັບ ແລະ ໄລກັນໃສ່ອີກສົ້ນຂອງລຳໄມ້. ໄລກັນຈະເຮັດໜ້າທີ່ກັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ທ່ານຍູ້ລຳໄມ້ກາຍຂໍ້ບັງໄມ້ໄຜ່.

ວິທີນຳໃຊ້ບັງສິດໄມ້ໄຜ່ ແມ່ນຄືກັບບັງສິດທຳມະດາທົ່ວໄປ:

1. ຊຸບບັງໄມ້ໃສ່ລຳໄມ້ໄຜ່ ແລະ ຍູ້ລຳໄມ້ໄປຈົນຮອດໄລກັນ.
2. ເອົາສົ້ນບັງໄມ້ໄຜ່ເບື້ອງມືຂໍ້ ແລະ ຮູ ຈຸ່ມລົງໃນຄູ/ຖົງນ້ຳຢາ, ຈາກນັ້ນດຶງລຳໄມ້ຂຶ້ນມາໃນຕຳແໜ່ງເດີມຂອງມັນ (ເກືອບສຸດບັງໄມ້ໄຜ່). ໃນເວລາທີ່ທ່ານດຶງລຳໄມ້ກັບ, ບັງໄມ້ໄຜ່ຈະສູບເອົານ້ຳຢາເຂົ້າມາໃນບັງຈົນເຕັມ. ລະວັງ, ຢ່າດຶງລຳໄມ້ຈົນຫຼຸດອອກຈາກບັງໄມ້ໄຜ່.
3. ເວລາສິດພົ້ນ, ທ່ານກໍ່ພຽງແຕ່ຍູ້ລຳໄມ້ກັບຄືນໄປໃນບັງ ແລະ ນ້ຳຢາກໍ່ຈະພຸ້ງອອກຈາກສູ່ທີ່ເຈາະຢູ່ຂໍ້ໄມ້ໄຜ່. ຈາກນັ້ນກໍ່ລື່ມຄືນຂັ້ນຕອນການສູບເອົານ້ຳຢາ ແລະ ສິດໄປເລື້ອຍໆ.

ບັງສິດນີ້ເຮັດວຽກຄືກັນກັບຂະແລ່ງສິດຢາຂອງທ່ານໝໍ. ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ທໍ່ພລາສຕິກ ຫຼື ທໍ່ເຫຼັກເຮັດບັງສິດແທນບັງໄມ້ໄຜ່ກໍ່ໄດ້.

ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດໂດຍນຳໃຊ້ສະເປຼຊີວະພາບ

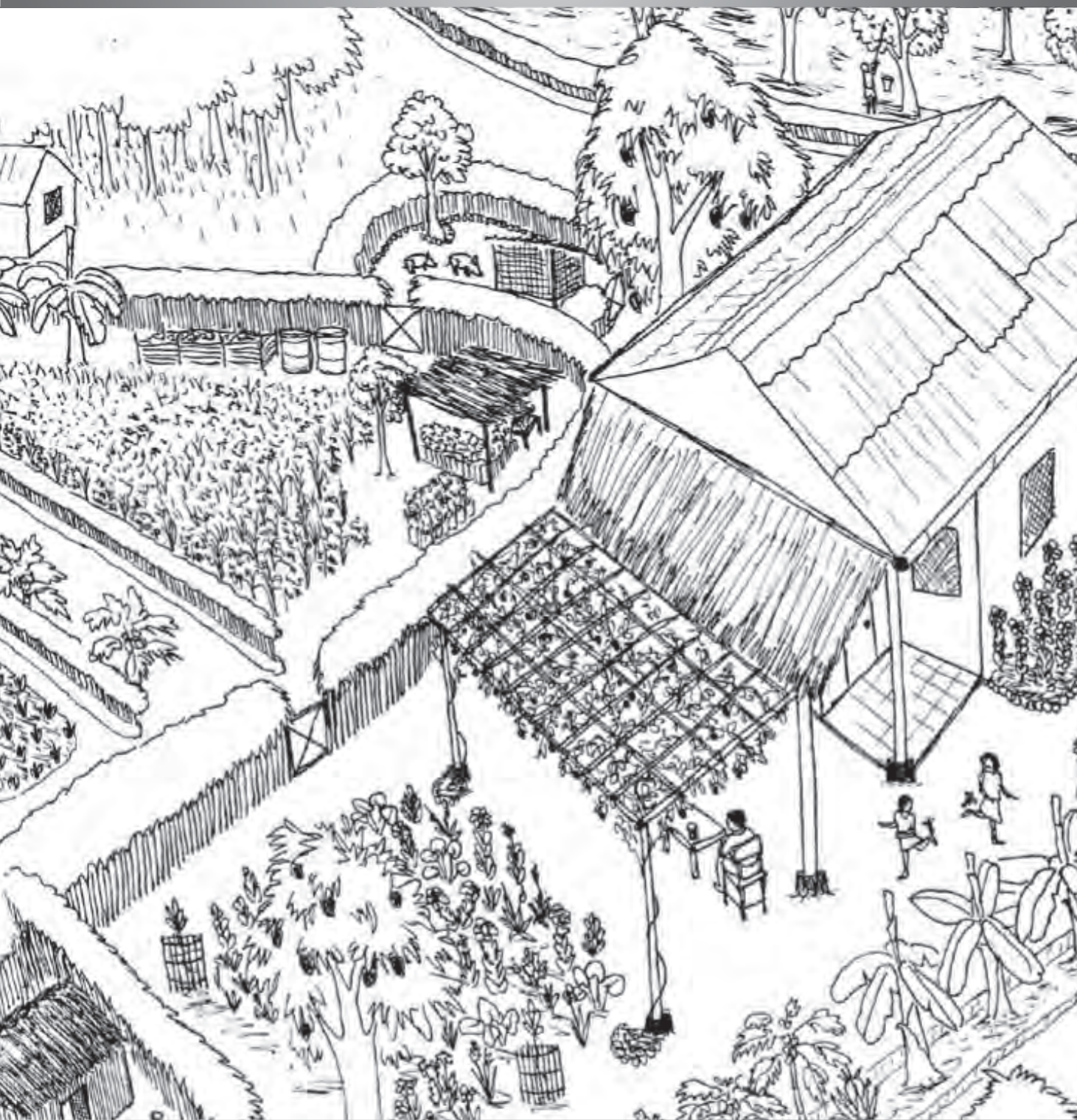
ສະເປຼທີ່ເຮັດຈາກແມງໄມ້ ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບຊີວະພາບ. ນອກຈາກສະເປຼແມງໄມ້ແລ້ວ, ຍັງມີເຕັກນິກ ອື່ນໆອີກທີ່ຈັດຢູ່ໃນຮູບແບບການຄວບຄຸມສັດຕູພືດດ້ວຍຊີວະພາບນັ້ນກໍ່ຄື: ການນຳເອົາສັດທີ່ກິນສັດຕູພືດເປັນອາຫານ (ສັດກຳຈັດສັດຕູພືດ)ມາປ່ອຍໃສ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີບັນຫາສັດຕູພືດກຳລັງລະບາດແຮງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄວນໄດ້ມີການປຶກສາຫາລື ເພື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມ ຫຼື ຂໍການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທາງພາກລັດ. ບັນຫາສັດຕູພືດ ຫຼາຍຄັ້ງກໍ່ສາມາດຖືກຄວບຄຸມໄດ້ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ.

ສິ່ງທີ່ຄວນຈື່! ບໍ່ແມ່ນແມງໄມ້ທຸກໆຊະນິດຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນລະປູກຂອງທ່ານ. ແມງໄມ້ທັງໝົດມີບົດບາດສະເພາະທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນທຳມະຊາດ ແລະ ພວກມັນມີຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການຮັກສາຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບນິເວດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ສັດຕູພືດຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ມີປະໂຫຍດ ເນື່ອງຈາກພວກມັນສະໜອງອາຫານໃຫ້ແກ່ແມງໄມ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ ຫຼື ສັດປາບສັດຕູພືດ. ການກຳຈັດສັດຕູພືດທັງໝົດ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນລະບົບນິເວດ ແລະ ອາດຈະນຳທ່ານໄປສູ່ການແກ້ໄຂບັນຫາສັດຕູພືດໂດຍການເພິ່ງພາຢາປາບສັດຕູພືດ.

ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານແມ່ນຍຸດທະສາດທີ່ຈະປັບປຸງພື້ນທີ່ດິນ ແລະ ຜົນຜະລິດຂອງທ່ານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນໄລຍະຍາວ. ເຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ຈະປະກອບເຂົ້າຢ່າງເປັນທຳມະຊາດກັບເຕັກນິກກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ເພື່ອຊ່ວຍສ້າງຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ການພື້ນຖົງຂອງລະບົບກະສິກຳ.

ແປຄຳສັບເຕັກນິກ

ປຶ້ມຊ່ຽວຮ່ວມການສຶກສາແບບຍືນຍົງ - ແປຄຳສັບເຕັກນິກ

ໝາຍເຫດ...

A

ຢາຕ້ານເຊື້ອ (Antibiotic): ຢາທີ່ຂ້າ ຫຼື ທຳລາຍຈຸລະຊີບທີ່ມີເຊື້ອພະຍາດ ເຊັ່ນ: ໄວຣັສ ຫຼື ແບັກເທີເຣຍ

B

ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ (Biota): ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຂະໜາດນ້ອຍ

ກອງດິນ (Bund): ກອງດິນທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການຂັ້ນເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ເປັນທາງຜ່ານ.

C

ສະພາບອາກາດ (Climate): ສະພາບດິນຟ້າອາກາດໃນຂົງເຂດໃດໜຶ່ງ ແລະ ໃນໄລຍະຍາວ.

ຊຸມຊົນ (Community): ກຸ່ມຄົນທີ່ຢູ່ນຳກັນໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ.

ຜຸນບົ່ມ (Compost): ເສດອິນຊີທີ່ເນົ່າເປື້ອຍ ແລະ ນຳມາໃຊ້ເປັນປຸງທຳມະຊາດ.

ຂອບ (Contour): ຈຸດຕາມເສັ້ນຊື່ທີ່ມີຄວາມສູງເທົ່າກັນ. ເສັ້ນຂອບເປັນເສັ້ນທີ່ເຊື່ອມໂຍງຈຸດດັ່ງກ່າວເຂົ້າກັນ.

D

ການລະບາຍນ້ຳ (Drainage): ລະບົບການຖ່າຍເທນ້ຳທີ່ຕ້ອງກຳຈັດ.

E

ລະບົບນິເວດວິທະຍາ (Ecosystem): ກຸ່ມຊີວະວິທະຍາຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການພົວພັນກັນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທາງກາຍະພາບຂອງມັນ.

ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ (Ecotourism): ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເນັ້ນໃສ່ຄວາມງົດງາມຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການອະນຸລັກທຳມະຊາດ.

ຈຸລະຊີບທີ່ມີປະສິດທິພາບ (Effective Microorganism–EM): ເຊື້ອຈຸລະຊີບ (ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍ) ທີ່ມີປະສິດ ທິພາບສູງໃນການຍ່ອຍສະຫຼາຍວັດຖຸອິນຊີ.

ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ (Erosion): ຂະບວນການເຊາະເຈື່ອນ ໂດຍລົມ, ນ້ຳ ຫຼື ໄພທຳມະຊາດອື່ນໆ.

ຕົ້ນວິກ (Eucalyptus): ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນໄວ (ຈະເປັນຕົ້ນໄມ້ສົມບູນພາຍໃນ 8-12 ປີ ຫຼັງການປູກ). ໃນພາສາອິນໂດເນເຊຍເອີ້ນວ່າ kayu putih.

ລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ (Extreme): ການເຖິງລະດັບທີ່ສູງທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍກວ່າທີ່ມີຢູ່.

F

ການກັ່ນໄຟ (Firebreak): ສິ່ງກົດກັ່ນການແຜ່ລາມຂອງອັກຄີໄຟ ເຊັ່ນ: ຊ່ອງຫວ່າງໃນປ່າ ຫຼື ເຂດທີ່ເປັນປ່າທົບໜາ

ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອລາ (Fungicide): ສານເຄມີທີ່ແນໃສ່ການຂ້າເຊື້ອລາ

G

ການຕັດຕໍ່ກິ່ງ (Grafting): ການປັກສຽບແໜງ ຫຼື ກິ່ງໄມ້ ເຂົ້າໃສ່ຕົ້ນອື່ນ, ເພື່ອຈະເລີນເຕີບໂຕໃນຕົ້ນໃໝ່

H

ທີ່ຢູ່ອາໄສ (Habitat): ບ່ອນອາໄສຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມຂອງສິ່ງມີຊີວິດ.

ພັນປະສົມ (Hybrid): ຜົນຂອງການປະສົມພັນຈາກສັດ ຫຼື ພືດທີ່ມີຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

I

ໂຄງຮ່າງ (Infrastructure): ໂຄງສ້າງພື້ນຖານທາງກາຍະພາບ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ວິສາຫະກິດ.

ຢາຂ້າແມງໄມ້ (Insecticide): ສານພິດທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຂ້າ/ທຳລາຍແມງໄມ້.

ຊົນລະປະທານ (Irrigation): ລະບົບການຈັດສົ່ງນ້ຳໄປສູ່ທົ່ງນາ ຫຼື ດິນກະສິກຳ, ຜ່ານຊ່ອງທາງຕ່າງໆ.

L

ພູມມິທັດ (Landscape): ລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງເຂດຊົນນະບົດ, ທີ່ເປັນຮູບແຕ້ມ ຫຼື ພາບຈິງ ແລະ ເປັນຈຸດດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ.

ພືດຕະກູນຖົ່ວ (Legume): ພືດໃນຕະກູນຖົ່ວ (Leguminosae). ມີເມັດໃນພັກ, ດອກໄມ້ທີ່ເປັນເອກະລັກ, ແລະ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ໃນຮາກຈະມີບົມ, ເຊິ່ງສາມາດດຶງດູດໄນໂຕຣເຈນມາໄວ້. ບົມຮາກດັ່ງກ່າວ ຫຼື ສ່ວນອື່ນໆຂອງຕົ້ນພືດທີ່ມີສານໄນໂຕຣເຈນຈະຖືກນຳໃຊ້ເປັນປຸຍສີຂຽວ.

ປູນ (Lime): ສານປະເພດຄວາມເປັນດ່າງສີຂາວທີ່ປະກອບດ້ວຍແຄນຊຽມອອກໄຊທີ່ໄດ້ມາຈາກການອຸ່ນຫິນປູນ. ມັກຖືກໃຊ້ໃນການຫຼຸດຄວາມເປັນກົດ ຫຼື ປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ ແລະ ນ້ຳ.

M

ພູມອາກາດໃນທ້ອງຖິ່ນ (Microclimate): ສະພາບດິນຟ້າອາກາດໃນພື້ນທີ່ທີ່ນ້ອຍຫຼາຍ.

ການຄຸມດິນ (Mulch): ວັດສະດຸອິນຊີທີ່ໃຊ້ໃນການປົກຄຸມດິນ ຫຼື ປ້ອງກັນດິນ.

N

ພະຍາດນິວຄາເຊັນ (Newcastle Disease –ND): ໄຂ້ຫວັດໄວຣັສຕິດເຊື້ອກະທັນຫັນທີ່ລະບາດໃນກຸ່ມນົກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສັດປີກ. ຢູ່ອິນໂດເນເຊຍເອີ້ນພະຍາດນີ້ວ່າ tetelo.

ໄນໂຕຣເຈນ (Nitrogen): ອົງປະກອບເຄມີທີ່ເປັນແກັດ ທີ່ສາມາດພົບເຫັນໃນທຳມະຊາດ ແລະ ເທົ່າກັບ 78% (ປະລິມານ) ຂອງພູມອາກາດໂລກ. ໄນໂຕຣເຈນມີສັນຍາລັກເປັນຕົວ N, ມີເລກ 7 ເປັນເລກອາຕອມ ແລະ ມີມວນອາຕອມສຳຜັດ 14,008.

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ (NGO): ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

P

ພືດທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍປີ (Perennial): ພືດທີ່ມີຊີວິດໄລຍະຍາວ ແລະ ມີຜົນລະບູກຕື່ມອີກຫຼາຍປີ.

ກະສິກຳແບບຍືນຍາວ (Permaculture): ການພັດທະນາລະບົບນິເວດວິທະຍາເພື່ອການກະສິກຳທີ່ແນໃສ່ຄວາມຍືນຍາວ ແລະ ຄວາມພໍພຽງ.

ສັດຕູພືດ (Pest): ສັດ ຫຼື ແມງໄມ້ທີ່ທຳລາຍທັງນາ, ອາຫານ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ.

ຢາກຳຈັດສັດຕູພືດ (Pesticide): ສານທີ່ນຳໃຊ້ໃນການກຳຈັດສັດຕູພືດ.

ການສ້າງເຄາະດ້ວຍແສງ (Photosynthesis): ຂະບວນການຂອງພືດສີຂຽວ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດບາງຊະນິດໃຊ້ແສງແດດເພື່ອສ້າງເຄາະອາຫານຈາກກາສຄາບອນໄດອອກໄຊ ແລະ ນ້ຳ. ການສ້າງເຄາະດ້ວຍແສງໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບສານໂຄລໂລຟິນສີຂຽວ ແລະ ສ້າງອີກຊີເຈນເປັນຜົນຜະລິດ.

ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນ້ຳ (Plankton): ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນ້ຳ, ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນ ໄດອາຕອມ, ໄພໂຕໂຊນ, ກຸ້ງນ້ອຍ, ໄຂ່ ແລະ ໄລຍະອ່ອນຂອງສັດໃຫຍ່. ເປັນແຫຼ່ງອາຫານຂອງສັດນາໆຊະນິດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນ້ຳ.

ບູນປລາສເຕີ (Plaster): ສານປະສົມລະຫວ່າງບູນ ກັບ ຫີນຊາຍ ຫຼື ຫີນບູນ ແລະ ນ້ຳທີ່ໄວ້ທາຝາ, ເພດານ ຫຼື ໂຄງສ້າງອື່ນໆ ໃຫ້ລຽບນຽນ.

ການປະສົມເກສອນ (Pollination): ການນຳເກສອນຜູ້ປະສົມໃສ່ຍອດເກສອນແມ່, ໄຂ່, ດອກໄມ້ເພື່ອໃຫ້ເກີດການປະສົມພັນ.

ມົນລະພິດ (Pollution): ໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ແລະ ມີພິດເປັນຜົນກະທົບ.

ຖົງດຳ (Polybag): ຖົງຢາງດຳທີ່ໄວ້ໃສ່ເບ້ຍໄມ້.

ຂີ້ເຈຍ (Potassium nitrate): ເກືອຜັກສີຂາວທີ່ເກີດຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ສ້າງເຄາະ, ທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນປຸ້ຍ, ເປັນສານກັນບູດສຳລັບຊີ້ນ, ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຜະລິດດິນປືນ.

ສັດລ່າ (Predator): ສັດທີ່ເປັນຜູ້ລ່າເຫຍື່ອ ແລະ ກິນສັດອື່ນໂດຍທຳມະຊາດ.

Q

ການກັກຂັງ (Quarantine): ສະຖານະ, ໄລຍະເວລາ, ສະຖານທີ່ໄວ້ເພື່ອແຍກຄົນ ຫຼື ສັດທີ່ມາຈາກສະຖານທີ່ອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບການສຳຜັດກັບການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່.

R

ການຟື້ນຟູປ່າ (Reforestation): ການປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃນເຂດໃດໜຶ່ງ, ການປົກຄຸມດ້ວຍຕົ້ນໄມ້

S

ສຸຂະອະນາໄມ (Sanitation): ສະພາບທາງສາທາລະນະສຸກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນການສະໜອງນ້ຳດື່ມສະອາດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເປິະເປື້ອນ

ແກ່ນພັນ (Seed): ເມັດພັນຂອງພືດທີ່ໃຊ້ໃນການປູດພືດໃໝ່

ທະນາຄານເມັດພັນ (Seed bank): ອົງກອນໃດໜຶ່ງທີ່ເກັບກ່ຽວ, ຮັກສາ, ຈັດສັນ ແລະ ຈັດສົ່ງເມັດພັນ.

ເບ້ຍໄມ້ (Seedling): ພືດອ່ອນທີ່ເກີດຈາກແກ່ນພືດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກການຕັດຕໍ່ກິ່ງ.

ການບໍລິຫານດ້ວຍຕົນເອງ (Self-management): ການບໍລິຫານດ້ວຍຕົນເອງ

ຖັງບໍາບັດນໍ້າເສຍ (Septic tank): ຖັງເກັບນໍ້າເສຍຈາກຫ້ອງນໍ້າ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃຕ້ດິນ.

ສາງ (Silo): ບ່ອນເກັບແກ່ນພັນ, ທີ່ຜະລິດດ້ວຍ ໂລຫະ ຫຼື ວັດສະດຸຖາວອນ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ມີອາກາດເຂົ້າ

ເກສອນຕົວຜູ້ (Stamen): ເກສອນຕົວຜູ້ຂອງດອກໄມ້, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີກັບລະອອງເກສອນຜູ້ ແລະ ກ້ານຊູກັບລະອອງເກສອນຜູ້.

T

ນາຂັ້ນໄດ (Terracing): ການເຮັດ ຫຼື ສ້າງພື້ນທີ່ພຽງຈາກພື້ນທີ່ທີ່ເປັນຄ້ອຍ ຕາມຂອບດິນ.

ການຍ້າຍເບ້ຍ (Transplant): ການຖອນພືດໄປປູກໃສ່ບ່ອນໃໝ່.

ເຄືອຕູຫາ (Tuha): ພືດທີ່ເປັນເຄືອທີ່ຮູ້ຈັກກັນທົ່ວໄປວ່າ ເປັນຮາກຕູຫາ, ນໍ້າຢາງ, ເປືອກໄມ້, ຮາກ ແລະ ເມັດແມ່ນມັກນໍາໃຊ້ໃນການເປື້ອ ຫຼື ຂ້າປາ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຈັບປາໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.

V

ການຊັກຢາ (Vaccinate): ການບົວລະບັດດ້ວຍຢາເພື່ອສ້າງພູມຕ້ານທານຕໍ່ພະຍາດໃດໜຶ່ງ.

ແນວພັນ (Variety): ພືດຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ນອນຢູ່ໃນຕະກຸນພືດດຽວກັນ.

ພືດພັນ (Vegetation): ພືດຕ່າງໆ ໂດຍລວມ, ໂດຍສະເພາະພືດທີ່ຫາໄດ້ໃນຂົງເຂດໃດໜຶ່ງ.

ການລະບາຍອາກາດ (Ventilation): ຊ່ອງລະບາຍອາກາດໃນອາຄານທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ອາກາດເຂົ້າອອກໄດ້.

W

ອາກາດ (Weather): ສະພາບອາກາດທາງນິເວດວິທະຍາທີ່ກ່ຽວພັນກັບອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມ, ແດດ, ລົມ ແລະ ອື່ນໆ.

ວັດສະພືດ (ຫຍ້າ) (Weed): ພືດຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ປະສົງຢາກໄດ້ ແລະ ຂຶ້ນແຂ່ງກັບຜົນລະປູກ.

ຕົ້ນໄມ້ບັງລົມ (Windbreak): ສິ່ງຂອງ, ເຊັ່ນຕົ້ນໄມ້ເປັນແຖວ, ຮົ້ວ, ກໍາແພງ, ສາກກັນທີ່ເປັນຮົ່ມ ຫຼື ທີ່ປ້ອງກັນລົມແຮງ.

Z

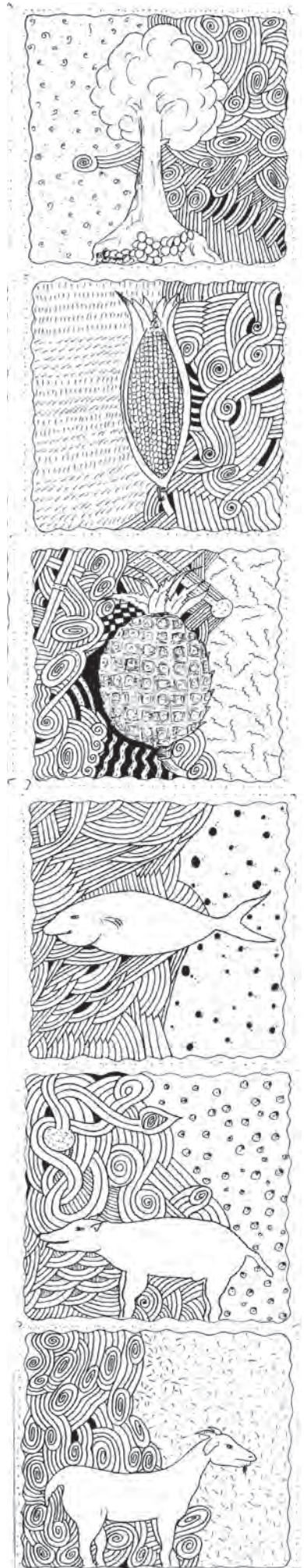
ເຂດ (Zone): ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ມີເອກະລັກ, ຈຸດປະສົງການນໍາໃຊ້ສະເພາະທີ່ມີຂໍ້ກຳນົດສະເພາະຕົວ.

ຂໍຂອບໃຈຢ່າງສູງນຳ GEF ຈາກ UNDP ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຈັດພິມຄັ້ງນີ້ສຳເລັດຜົນ

SGP The GEF
Small Grants
Programme

*Empowered lives.
Resilient nations.*

ຈັດພິມໂດຍ ສວນພຶກສາຊາດຜາຕັດແກ້

ບ້ານວັດທາດ PO Box 959, ຫລວງພະບາງ, ລາວ

www.pha-tad-ke.com

© First edition: Permatil and IDEP Foundation, 2011

© Lao edition: Pha Tad Ke Botanical Garden, 2019

ປຶ້ມຄູ່ມືກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ເຊິ່ງຕົ້ນສະບັບໄດ້ພັດທະນາໂດຍ Permatil ແລະ ກອງທຶນ IDEP ໃນບາຫຼີ. ປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ກຳລັງຈະຈັດພິມເປັນສະບັບພາສາລາວຂຶ້ນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 2019 ໂດຍ ສວນພຶກສາຊາດຜາຕັດແກ່ ຫຼວງພະບາງ.

ຈຸດປະສົງຂອງປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ແມ່ນເພື່ອນຳສະເໜີດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ເຕັກນິກວິທີການໃນການຟື້ນຟູສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຍືນຍົງຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ. ເນື້ອຫາຂອງຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ແນວຄວາມຄິດຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາໃນເຊິງເລິກ ລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອມໂຍງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຄົນເຮົາ, ລວມທັງຫຼັກການ ແລະ ຈາລິຍະທຳໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງ. ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງລາຍລະອຽດຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ລວມທັງພາບປະກອບ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທຸກຂໍ້ມູນໃນຄູ່ມື ເຫຼັ້ມນີ້ ເໝາະສົມ ແລະ ແທດເໝາະສຳລັບຜູ້ນຳໃຊ້, ຜູ້ສົນໃຈທົ່ວໄປ ລວມທັງແທດເໝາະສຳລັບການເຝິກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ອົງ ກອນຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຕ່າງໆອີກດ້ວຍ. ລວມເຕັກນິກແບບດັ້ງເດີມ ເພື່ອສະໜອງຊັບພະຍາກອນທາງ ທຳມະຊາດ, ອາຫານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ພະລັງງານໃນການປະຕິບັດແບບສະໄໝໃໝ່ທີ່ຍືນຍົງ, ເຊິ່ງເຕັກນິກຕ່າງໆທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໄດ້ນຳສະເໜີແນວທາງການແກ້ໄຂແບບບູລະນະການ ທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃນການປະຕິບັດໂດຍສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນໜ້າທົ່ວອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ໃນປະຈຸບັນ.

Permatil, ກອງທຶນ IDEP ແລະ ສວນພຶກສາຊາດຜາຕັດແກ່ ຂໍເຊີນອົງກອນຕ່າງໆ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດຈັດພິມປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມ ນີ້ເພີ່ມເຕີມໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນການແບ່ງປັນ ຫຼື ນຳໃຊ້ໃນຈຸດປະສົງເພື່ອກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈຸດປະ ສົງທາງການຄ້າ. ສຳລັບການຂໍອະນຸຍາດຈັດພິມຄືນໃໝ່ໃນຈຸດປະສົງອື່ນໆ, ກະລຸນາສົ່ງຄຳຮ້ອງຂໍເປັນລາຍລັກອັກສອນໄປຍັງ ກອງທຶນ IDEP ຫຼື ສວນພຶກສາຊາດຜາຕັດແກ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້.

ເນື້ອຫາໃນປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ແມ່ນໄດ້ມາຈາກຫຼາກຫຼາຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ລວມທັງຜູ້ອຸທິດຕິນໃນການເຮັດວຽກດ້ານກະສິກຳ ແລະ ຜູ້ທີ່ ໄດ້ຮັບການເຝິກຫັດຢູ່ໃນອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ລາວ. ຖ້າຫາກທ່ານມີຄຳແນະນຳ ຫຼື ຄຳຄິດເຫັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເນື້ອຫາລາຍ ການ ຫຼື ການນຳໃຊ້ຂອງປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້, ກະລຸນາຕິດຕໍ່ຫາພວກເຮົາຕາມທີ່ຢູ່ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ດ້ານເທິງ. ພວກເຮົາຍິນດີຮັບຄຳຕຳນິ ຕິຊົມ ແລະ ຄຳຄິດເຫັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ປຶ້ມຫົວນີ້ສົມບູນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ພວກເຮົາພະຍາຄວາມອີງເອົາຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້. ພວກເຮົາຫວັງຢ່າງຍິ່ງ ວ່າປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ຈະຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ມີປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ບໍ່ໜ້ອຍກໍຫຼາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກມີບັນ ຫາກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຕົວຈິງໃນປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ໃນທາງປະຕິບັດ ຈະບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ແຕ່ງ, ຜູ້ຂຽນ ແລະ ຜູ້ຈັດພິມແຕ່ຢ່າງໃດ.

ສະໜັບສະໜູນ
ການຜະລິດ:

